

अवयवप्रकरणम्

लेखक

श्री संन्यासिसंस्कृत कालेज

न्यायशास्त्रादिप्रधानाध्यापक

न्यायाचार्य पोष्टाचार्य पं० श्रीज्वालाप्रसादगौड़विरचित

विलासिनीव्याख्यासहितम् ।

पुज्यपाद

अस्मद्गुवर पं० श्रीशिवदत्तमिश्रचरणैः निध्यायानुमोदितः ।

प्रकाशक

सी० ६।७३ बागबरियार सिंह, वाराणसी

दिसम्बर १९६४]

मूल्य ८.००

प्रथम संस्करण
दिसम्बर १९६४
मूल्य ८'००

श्रीमती कृष्णादेवी के अधीन सर्वाधिकार सुरक्षित

मुद्रक
सहदेव राम
श्री हरि प्रेस
सी० ६।७३ बागबरियारसिंह, वाराणसी ।

भूमिका

श्री गुरु शरणम्

इहाकेल प्रचञ्चर्यमाणे मिथ्याज्ञानप्रकटितविविधवैचित्र्ये आपात-
तोऽतिरमणीयेऽस्मिन् प्रत्यक्षतो दृश्यमाने वैरिञ्चे प्रपञ्चे प्रत्यक्षोप-
जीवकं किम् इति प्रत्यक्षोपजीवकत्वप्रकारिकायां जिज्ञासायां-
शिष्यद्वारा प्रकटीकृतायाम् अनुमान निरूपयन्ति संगतिप्रदर्शनपर-
सरम् आचार्यचरणाः । तच्चानुमानं स्वार्थं परार्थ-भेदेन द्विविधम् ।
तत्र परार्थानुमानं न्यायसाध्यमिति न्यायस्तद्वयवाश्च निरूपिता
प्राचीनाचार्यचरणैः ।

इदानीमैतिहासिकदृष्ट्या विचार्यमाणे परार्थानुमानार्थं प्रयुज्य-
माना अवयवाः सन्ति^१ कियन्ते^२ के च ते सर्वेषां दर्शनकोविदानां
प्रश्नोऽयं जागरूको भवेतीत्यत्र नास्ति लेशतोऽपि संशयावसरः ।

एतस्य प्रश्नस्योत्तरं तत्तच्छास्त्रकाराः स्वस्वप्रयोगपद्धतेरनुसारम्
इदमेव प्रदत्तवन्तो यत् केचन शास्त्रकाराः पञ्चावयवान्^३, केचन दशा-
वयवान्^४, अपरे चतुरोऽवयवान्^५, अन्ये च विद्वांसस्त्यवयवान्^६
केचन विद्वांसो द्वावेवावयवौ^७ एकञ्चावयवमप्येके^८ दार्शनिका-
स्वीकुर्वन्ति । एवंक्रमेण एतेषामवयवानां परम्परा षट्श्रेणीषु विभ-
ज्यमाना दृश्यते ।

(१) पञ्चावयवपरंपरा

पञ्चावयवपरम्परां सर्वप्रथमं आन्विकीशास्त्र जन्मप्रदाता
पदार्थशास्त्रं परमार्थतोनुसंधाता महर्षिगौतम एव स्वीकृतवान् ।
स च गौतमो महर्षिस्तां परम्परां सूत्ररूपेण दर्शितवान् ।
तत्रापि प्रत्येकस्यावयवस्य लक्षणमपि सूत्रद्वारैव स्पष्टं चकार ।
येषामाशयः पश्चात् महर्षिणा वात्स्यायनेन स्वभाष्यद्वारा विशदीकृतः ।
नैतावन्मात्रमेव तेषां पर्याप्तमपितु ते परार्थानुमाने आवश्यकरूपेण
पञ्चावयवप्रयोगं विशेषतः स्वीकृत्य अवयवानां विपरीतक्रमप्रयोगं
न्यूनाधिकभावरूपेण च प्रयोगं नाङ्गीकृतवन्तः, तादृशं च प्रयोगं
निग्रहस्थानत्वावेव (२) सन्निवेशयामासुः । एतादृशमेव च तेषां

हृद्गतं भावं स्मारं स्मारं प्राचीना अर्वाचीनाश्च नैयायिकाः साग्रह पञ्चावयवप्रयोगं पारमार्थिकत्वेनानुमोदितवन्तः परार्थानुमानसंपत्तये ।

न्यायसूत्रकारद्वारा प्रदर्शिताः पञ्चावयवाः (१) प्रतिज्ञा, (२) हेतु, (३) उदाहरण, (४) उपनय, (५) निगमन स्वरूपाः सन्ति । एतेषामवयवानां महदेवेदं वैशिष्ट्यं यदेते स्वोत्पत्तिकालमारभ्यैव इदानीन्तनकालावच्छेदेनापि स्वनाम्नि किमपि परिवर्तनं परिवर्धनं चानपेक्षमाणा स्वस्वरूपेणावतिष्ठन्ते । यद्यपि अन्यत्र अनेकेषु विषयेषु नव्यनैयायिकैर्महत्त्वपूर्णान् परिष्कारान् संपाद्य कियन्ति कृतान्यपि परिवर्तनानि, कृतानि च तेषां नामान्तराणि, यथा हेत्वाभास-प्रकारपरिष्कारेषु सत्प्रतिपक्ष असिद्ध-वाधिता हेत्वाभासा-प्रकरणसम-साध्यसम-कालातीतशब्देनोच्यन्ते, एतान्येव च तेषां सन्ति नामान्तराणि । अथवा तुल्यवित्तिवेद्यतया इदमपि व्याहर्तुं शक्नुमः यत्-प्रकरणसम-साध्यसम-कालातीतपदाभिधेया हेत्वाभासाः सत्प्रतिपक्ष-असिद्ध-वाधितापरपर्यायभूतैर्नामधेयैः प्रोच्यन्ते ।

एवं सूत्रपठितानि पूर्ववत्-शेषवत्-सामान्यतोदृष्टानुमानानि केवलान्वयि-केवलव्यतिरेकि-अन्वयव्यतिरेकिनामान्तरैः प्रयुज्यन्ते । परन्तु प्रतिज्ञा-हेतु उदाहरण-उपनय-निगमनानां पञ्चानामवयवानां नाम्नि प्रयोगे वा वर्तमानकालावच्छेदेनापि किमपि परिवर्तनं परिवर्धनं वा दृष्टिगोचरतां नायाति । अपितु एते पञ्चावयवाः स्वस्वरूपे एव स्थितिमन्तो दृश्यन्ते । यद्यपि नवीननैयायिकैः प्राचीननैयायिकानां लक्षणानि अवश्यं परिवर्तितानि परिवर्धितानि च कृतानि पश्यामः । एवं नव्यनैयायिकैः पञ्चानामवयवानां क्रमिक एव प्रयोग आवश्यकत्वेन आहत इत्यस्यापि पञ्चवयवानामस्ति विशेषः । अन्यच्च उद्यातकर-वाचस्पतिमिश्र-जयन्त—उदयनाचार्यप्रभृतिप्राचीननैयायिकैः प्रतिज्ञादिपञ्चावयवभ्यो न्यूनावयवस्वीकृतां समस्तास्ता अवयवपरम्पराः सविस्तरं निरस्ता इत्यपि विशेषं विदाङ्कुर्वन्तु भवन्तः ।

वैशेषिकसूत्रेषु यद्यपि अवयवानामुल्लेखो न स्पष्टीकृतो वर्तते तथापि भाष्यकारश्रीप्रशस्तपादेन (३) पञ्चावयवानां प्रयोगः—सोदाहरणानि च लक्षणानि सुस्पष्टीकृतानि दृश्यन्ते, तदनुसारमेव तत्र पञ्चावयवानां प्रयोगः स्वीकृतो वर्तते, परन्तु तेषामवयवानां सन्ति नामानि पृथक् पृथक् भूतानि इत्यस्ति एतावानेव विशेषः । यथा—

(१) प्रतिज्ञा, (२) अपदेश, (३) निदर्शन, (४) अनुसन्धान, (५) प्रत्याम्नाय, पदाभिधेयानि । एतेषु वैशेषिकदर्शनाभिमतेषु पञ्चावयवेषु प्रथमोऽवयवः न्यायमूत्रानुसारी, द्वितीयोऽवयवो वैशेषिकसूत्रेषु अस्मिन्नेव स्वरूपे बाहुल्येनोपलभ्यते परन्तु अन्तिमानां त्रयाणामवयवानां नामधेयस्य निर्वचनं स्वयं प्रशस्तपादेनैव कृतमिति प्रतीयते । अत्र इदमेव कारणं भवितुमर्हति यन्न्यायसूत्रकारीयावयवेभ्यः स्वावयवानां किमापि वैलक्षण्यं प्रदर्शयितुमेव एवंविधं नामकरणं कृतम् । यद्यपि किंणावलीकारं कन्दलीकारं प्रभृतिराचार्यचरणैः भाष्यानुसारमेव सर्वं निर्वचनं कृतम् । तथापि तेषां तादृशविवेचने न्यायोक्तानि समस्तान्यपि नामानि प्रयुक्तानि भवन्ति । न्यायसूत्रेषु यथा पञ्चावयवा निर्दिष्टास्तथैव शंकर मिश्रे (४) णापि न्यायावयवा सम्यङ् निरूपिताः । अन्तः च श्रीमिश्रेण प्रशस्तपादद्वारा बोधितानां पञ्चावयवानां लक्षणनिर्देशपुरःसरं व्याख्यानमपि व्यधायि ।

सांख्या (५) चार्य श्री माठरमहोदयेन पञ्चावयवनिर्देशावसरे श्री प्रशस्तपादानामेव अनुगमनं कृतम् । इयांस्तु विशेषः यदेभिर्निरूपिता त्रयोऽवयववा दृष्टिगोचरतां याति । पक्ष-हेतु-दृष्टान्तानां नामनिर्वचनं संपाद्य प्रतिज्ञा-हेतूदाहरणान्यपि निर्दिष्टवन्तः श्रीमाठरमहोदयाः । पञ्चावयवप्रयोगस्तु सांख्यसूत्रेष्वपि मान्योऽस्ति ये च पञ्चावयवा गौतमानुसारं श्री विज्ञानभिन्नुणा स्पष्टीकृताः ।

(२) दशावयववाद परम्परा

उपलब्धेषु प्राचीनग्रन्थेषु दशावयवव्यवस्थापि श्रावण एवं चालुष-प्रत्यक्षयोर्विषयीभूता भवति । साप्येकमात्रं न्यायभाष्ये (१), दशवैकालिकनिर्युक्तिगाथायाञ्च (२) एतद्द्वयोरेव ग्रन्थयोः । महर्षिणा वात्स्यायनेन स्वविरचिते भाष्ये दशावयववाद सम्बन्धिनी व्यवस्था इत्थं प्रस्तूयते । यथा—

(१) प्रतिज्ञा	(६) जिज्ञासा
(२) हेतुः	(७) सशयः
(३) उदाहरणम्	(८) शक्यप्राप्तिः
(४) उपनयः	(९) प्रयोजनम्
(५) निगमनम्	(१०) संशयव्युदासः

निर्युक्तिगाथानामके ग्रन्थे दशावयवव्याख्यानस्य प्रकारद्वयसंविधान-
मस्तीति श्रूयते । यथा—

प्रथमप्रकारः

(१) प्रतिज्ञा	(२) प्रतिज्ञाविशुद्धिः ।
(३) हेतु	(४) हेतुविशुद्धिः ।
(५) दृष्टान्तः ।	(६) दृष्टान्तविशुद्धिः ।
(७) उपसंहारः	(८) उपसंहारविशुद्धिः ।
(९) निगमनम्	(१०) निगमनविशुद्धिः

द्वितीयप्रकारः

(१) प्रतिज्ञा	(६) प्रतिषेधः
(२) प्रतिज्ञाविभक्तिः	(७) दृष्टान्तः
(३) हेतुः	(८) आशंका
(४) हेतुविभक्तिः	(९) आशंकाप्रतिषेधः
(५) विपक्षः	(१०) निगमनम्

न्यायभाष्ये कृतमवयवव्याख्यानं निर्युक्तिगाथाग्रन्थीयावयवव्या-
ख्यानतः सर्वथा विभिन्नमस्ति । इदमेव प्रकारद्वयस्वरूपं वैलक्षण्यं
विभिन्नपरम्परायाः प्रतीकभूतं भवति । अस्मिन्नेव प्रसङ्गे इदमप्युल्ले-
खनीयं वर्तते यन्नैयायिकसर्वभौम श्रोवात्स्यायनेन प्रथमपञ्चावयवा-
तिरिक्तास्तुरीयपञ्चावयवाः परार्थानुमानप्रयोगे नाङ्गभूता भवन्ति इति
सम्यगुद्घोषितम् । तार्किकदृष्ट्या एतेषां पञ्चावयववाक्यानां नास्ति
किमपि मूल्यम्, सर्वथा निरसनीयाश्च ते सन्ति

(३) चतुरवयववादपरम्परा

यद्यपि समुपलब्धेषु सर्वेष्वपि दार्शनिकग्रन्थेषु एवंविधा न कापि
परम्परा श्रूयते दृश्यते वा यस्यामवयवचतुष्टयस्य व्यवस्था
समुपलभ्येत । अनन्तवीर्य-हेमचन्द्राभिधानकैर्जैनाचार्यैः केवलमवयव-
चतुष्टयात्मिकायाः परम्पराया मीमांसकपरम्परानाम्ना उल्लेखनं
कृतमिति श्रूयते । भाट्टप्रस्थाने-प्रभाकरप्रस्थाने च त्रयाणामेवावय-
वानामङ्गीकारः श्रूयते । मुरारिमिश्रप्रस्थानस्य तु कश्चिद्
ग्रन्थ एव नेपालभ्यतेऽतस्तेषां कथायास्तु अवसर एव नास्ति । वयन्तु
अनुमिनुमः यत् अनन्तवीर्य-हेमचन्द्र जैनाचार्याणां पुरस्तात् काचित्

एवंविधा अघटित-घटनात्मिका व्यवस्था परम्परा वा समुपस्थिता जाता यथा बाध्यमानैस्तैरवयवचतुष्टयस्य व्यवस्था परम्परा वाऽङ्गीकृता, यां व्यवस्थां परंपरां वा आश्रित्य ते चतुरवयवान् निर्दिष्टवन्तः इत्येव प्रतीयते ।

(७)

(४) अवयवत्रयवादपरंपरा

अवयवत्रयस्वीकारपक्षे प्रधानतया सांख्य-मीमांसक-अद्वैतवेदान्तिनामेव परिगणनं भवितुमर्हतीति । सांख्यग्रन्थेषु अवयवचर्चा केवलं माठरवृत्तावेवोपलभ्यते । गौड़पादभाष्ये-सांख्यप्रवचनभाष्ये-वाचस्पति-मिश्रकृतायां तत्त्वकौमुद्यां तु एतेषामवयवानामुल्लेख एव न मिलति । तथापि इदमेव भवितुमर्हति यन्माठरमहोदयस्य त्रय एवावयवा अभिप्रेता भवेयुरिति यदभिप्रायेणैव लक्षणसहितानां प्रतिज्ञा-हेतु-उदाहरणं भूतानामवयवत्रयाणां निर्वचनं कृतम् । एतेषां नये पक्ष एव प्रतिज्ञापदप्रतिपाद्यः । मीमांसादर्शने यद्यपि जैमिनिसूत्रेषु तथा शाबरभाष्ये अवयवचर्चायाः सर्वथा अत्यन्ताभाव एव वर्तते । तथापि कुमारिलभट्ट-पार्थसारथिमिश्र-मानमेयोदयकार श्रीनारायणभट्ट-प्रभाकर-शालिकनाथप्रभृतिभिर्मीमांसकैस्त्रय एवावयवा अङ्गीकृता इति सुनिश्चितमेतत् । कुमारिलभट्टेनापि त्रयाणामेवावयवानां सत्रिस्तरं वर्णनं कृतम् । तेषामयमाशयः प्रतिज्ञा-हेतु-उदाहरणानि, अथवा उदाहरणोपनयननिगमनानि इमे आद्यन्तवन्तस्त्रय एवावयवा आवश्यका । प्रभाकर-शालिकनाथ-नारायणप्रभृतिभिरपि विद्वद्भिस्त्रयाणामेवावयवानामङ्गीकारो व्यधायि । एतेषां विवेचने एतावानेव विशेषः यदिमे अवयवाना

(८)

क्रमिकधारा नाङ्गीकुर्वन्ति यथा नैयायिकास्तां स्वीकुर्वन्ति ।

वेदान्तपरिभाषाकारा अपि मीमांसकमतमेवानुसरन्ति । तेषामवयवनिरूपणेऽपि प्रतिज्ञा हेतूदाहरणानि, अथवा उदाहरणोपनय-

(९)

निगमनानि एते एव आद्यन्तवन्तस्त्रयोऽवयवाः स्वीकृता भवन्ति ।

धर्मकीर्तः पूर्ववर्तिनो बौद्धाचार्या अपि पूर्वोक्तांस्त्रीनेवावयवान् स्वीकृतवन्तः । आचार्यमैत्रेयेनापि प्रतिज्ञा हेतूदाहरणस्वरूपास्त्रय एवावयवाः स्वीकृताः । दिङ्नागेनापि त्रय एवावयवाः स्वीकृताः । पक्ष हेतु-दृष्टान्तभूता एव त्रयोऽवयवा एतेषां मते सन्ति ।

(५) अवयवद्वयवादिपरम्परा

आचार्यधर्मकीर्तिः जैनतार्किकश्च द्वावेवावयवद्वयवादिनौ स्तः ।
द्वयोरेतावानेव भेदः यत् प्रथमः (धर्मकीर्तिः) उदाहरणोपनयो
स्वीकरोति । अपरश्च प्रतिज्ञाहेतु इति ।

धर्मकीर्तिः प्रतिज्ञाप्रयोगस्य असाधनांगवचनत्वेन निर्वचन
कृत्वा निग्रहस्थाने तमन्तभावयन्ति । तेषामयमाशयः यत्-पक्षसत्त्व-
सपक्षसत्त्वविपक्षासत्त्वैस्त्रिभिर्धर्मैः संपन्नो हेतुः साध्यसाधका भवि-
तुमर्हति । व्याप्तिपक्षधर्मतयोरव अनुमानाङ्गत्वेन आवश्यकत्वेन
स्वीकृतत्वात् तत्र चोदाहरणस्य व्याप्तिमूलकत्वेन, हेतोरुपनयस्य वा
पक्षधर्मतामूलकत्वेन स्वाकार एव समुचितः, तत्रापि क्रमिकत्वं नापेक्ष्यते
नैयायिकवत्, एवं दृष्ट्या उदाहरणस्य हेतोश्च अथवा उपनयस्य
प्रकारान्तरेण स्वीकारेऽपि प्रतिज्ञास्वरूपस्य पक्षप्रयोगस्य निरर्थकत्वेन
एवं निगमनस्य पिष्टपेषणतुल्यत्वेन च सर्वथैवानङ्गीकारात् । तेषामिदं
कथनमपि समीचीनमेव प्रतिभाति यद् हेतोरुदाहरणस्य वा प्रयोगकाले
श्रोतुः पक्षज्ञानस्य स्वयं जायमानत्वेन प्रतिज्ञास्वरूपस्य पक्षज्ञानस्य
(१०)

अनावश्यकत्वेन अवयवत्वं नाङ्गी कियताम् ।

जैनविद्वांसोऽनुमानसंपत्तये प्रतिज्ञाहेत्वोरेवाऽऽवश्यकतां व्याह-
रन्ति । यथा बौद्धविद्वांसः पक्षप्रयोगं प्रतिज्ञास्वरूपम अनावश्यकं
मन्यन्ते तथैव इमे जैनतार्किकाः अपि उदाहरणस्य सर्वथैवानावश्यकतां
प्रतिपादयन्ति । एतेषा नये एकविधमेव साधनं भवति तच्चाविना-
भावभूतम् । अनेनैव अविनाभावभूतेन साधनेन पक्षे साध्यसिद्धि-
र्जायते-विपक्षे बाधकप्रमाणसत्त्वात् व्याप्तिनिश्चयोऽपि भवत्येव
अतो व्याप्तिनिश्चयार्थमुदाहरणोपादानं सर्वथा अनावश्यकमेव
प्रतिभाति ।

अन्यच्च 'दृष्टान्तस्तु (उदाहरणन्तु) कश्चिदेक एव व्यक्तिविशेषो
भवितुमर्हति, व्याप्तिश्च सर्वोपसहारकत्वेन सामान्यरूपैव भविष्यति ।
एकैव हि सा व्याप्तिः सकलधूमसाधारिणी । अतो यदि अस्मिन् महान-
सादिरूपे दृष्टान्ते कदाचित् कश्चिद् विवादः समुत्पद्यते तदा तन्नि-
वृत्त्यर्थमुदाहरणान्तरमावश्यकं स्यात्, एवं पुनस्तस्मिन्मुदाहरणे

यदि काचित् शंका जायेत तदा तन्निवृत्त्यर्थमुदाहरणान्तरमपेक्षितं भविष्यति, इत्येव क्रमेणानवस्थादोषः सुस्पष्ट एवेति विभावयन्तु ।

अपि च व्याप्तिस्मरणार्थं नोदाहरणस्य सार्थकत्वं संभावनीयम् । यतोऽविनाभावभूतहेतुमात्रप्रयोगेणैव व्याप्तिस्मृते संभवात् ।

• इतोऽतिरिक्तमन्यदप्यस्ति यत् पदार्थतत्त्वनिरूपणे समस्त शास्त्रकाराणां विभिन्नानि मतान्तराणि समुपलभ्यन्ते । यथा घटात्मकं दृष्टान्तं बौद्धा कथयन्ति घटस्य क्षणिकत्वेन दृष्टान्तत्वासंभवात् । वेदान्ती कथयन्ति घटस्य मायारूपत्वेन मिथ्यात्वान्नैव दृष्टान्तत्वम् । जैनाः समुद्गिरन्ति घटरूपो दृष्टान्तः कथञ्चित् सदस्ति कथञ्चित्च असदस्ति । एवं च नास्ति कोऽपि दृष्टान्त सर्वसम्मतस्तदा तस्य स्वीकार एक सर्वथा वृथा प्रतिभाति ।

इतोऽतिरिक्तं जैनानामिदमपि कथनं वर्तते यद् यदाऽन्तर्व्याप्ते स्वीकारस्तदा तु पक्षे एव व्याप्तिनिश्चयो भविष्यति काऽऽवश्यता दृष्टान्तस्य । एवं यदा सर्वस्य पक्षता तदा तु दृष्टान्त एव दुर्लभः । अतो दृष्टान्तस्य समस्तेषु अनुमानेषु अङ्गत्वं नैव भवितुमर्हति । उपनयनिगमनयोस्तुपसहरणमात्रत्वेन दृष्टान्तवदेव सर्वथा व्यर्थता । परन्तु अव्युत्पन्नानां कृते आवश्यकतानुसारं दृष्टान्तोपनयनिगमनानामपि प्रयोगो भवितुमर्हति इति भावः ।

(६) एकावयववादिपरम्परा

दार्शनिके जगति अवयवप्रयोगकाले केवलमेक एवावयवः सर्व-प्राथम्येन स्वीकृतो धर्मकीर्तिना । एतस्य एकावयवप्रयोगस्य व्यवस्था धर्मकीर्तिना विशिष्टाधिकारिणां विदुषामेव कृता । परन्तु तेषामेकमात्र हेतुप्रयोगो उदाहरणमपि समाविष्टं भवति, अतस्तेषामयं हेतुप्रयोगो नोदाहरणशून्यः, एतदर्थमयं हेतुस्वरूपोऽवयवप्रयोगोऽवयवद्वयस्य संयुक्तमेकं रूपान्तरमस्तीत्यत्र नास्ति कश्चिल्लेशतोऽपि सदेहानध्य-वसायावसरः । एभिरेव प्रभावितेन वादिना देवसूरिणा जैनेन विदुषाऽपि एतस्य सर्वथा संयुक्तिकत्वेन औचित्यं प्राप्तपादितम् । एतेषां देवसूरिणा हेतुप्रयोगोऽपि सर्वथा धर्मकीर्तितुल्य एव । परन्तु त्रिरूपसमथनं बौद्धाः पक्षसत्त्वरक्षार्थं प्रतिज्ञाप्रतिपाद्यविषयमपि निरूपयन्ति । जैनविद्वांसस्तु त्रैरूप्यस्य सिद्धान्तमेव नाङ्गीकुर्वन्ति ते तु केवलमविनारू-

पस्य विपक्षासत्त्वस्यैव हेतोरपरिहार्यं रूपं मन्यन्ते । अतो देवसूरिणो-
ऽनुसारं हेतुस्वरूपमेव यदाऽविनाभावरूपमस्ति तदा प्रतिज्ञा कथं तेन
गम्या भविष्यति । अत एव तेषां प्रतिज्ञाप्रयोगकरणं सिद्धान्ततः
आवश्यकं भवतीति विभावनीयम् । अन्यथा साध्यसन्देहस्य निरासः
कथं स्यादतस्तेषामियमेवावयवपरम्परा नहि जैनसिद्धान्तानुरूपा वर्तते
इति शुभम् ।

(१) न्यायसूत्रम् १।१।३२ प्रतिज्ञाहेतूदाहरणोपनयनिगमनान्यवयवाः ।

न्यायभाष्यम्

न्यायवार्तिकः

तात्पर्यटीका

परिशुद्धिः

न्यायमंजरी प्र०

न्यायसारः प्र०

तत्त्वचिन्तामणिः-अवयवप्रकरणम् ।

(२) न्यायसूत्रम्-५।२।११-अवयवविपर्यासवचनमप्राप्तकालम् ।

„ ५।२।१२-हीनमन्यतमेनाप्यवयवेन न्यूनम् ।

„ ५।२।१३-हेतूदाहरणाधिकमधिकम् ।

(३) प्रशस्तपाद भाष्यम्-पृ० ५६५-अवयवाः पुनः प्रतिज्ञापदेशनिदर्श-
नानुसंधानप्रत्याम्नायाः ।

(४) उपस्कारः पृ० सूत्रम् ६-१-२-पर-न्यायश्च जनकवाक्यम्

तदवयवाश्च पञ्च । तत्रावयवत्वम्... वाक्यत्वम् ।

तानि च वाक्यानि प्रतिज्ञाहेतूदाहरणोपनयनिगमनानि तत्र

प्रतिज्ञा... न्यायावयववाक्यम् हेतुश्च... न्यायावयवः ।

उदाहरणान्तु न्यायावयवः । उपनयश्चात्रिनाभाव-न्यायावयवः ।

निगमनम् न्यायावयवः ।

एतेषामेव प्रतिज्ञापदेशनिदर्शनानुसंधानप्रत्याम्नाया इत्यन्वर्था

वैशेषिकाणां संज्ञा ।

(५) माठरवृत्तिः-पृ० १३ (का० ५-पर) पञ्चावयवमित्यपरे । तदाह-
प्रतिज्ञापदेशनिदर्शनानुसंधानप्रत्याम्नायाः ।

सांख्यसूत्रम्-५-२७ ।

सां० प्रव० भा० पृ० १७५-

- (६) दशवैकालिकनिर्युक्तिगाथा-पृ० ८६-९१-
 प्रमाणनय तत्वालोकांकार सू० ३।४१।४८।
 स्याद्वादरत्नाकर पृ० ५६४
 परीक्षासुख सू० ३।४६-५१, १।२२, १।१५
 प्रमाणमीमांसक-२।१।१०-१४।
 न्यायदीपिका पृ० ७७-७९-
- (७) दशवै० गाथा -९२-१३६, १३७-१४८
 स्याद्वाद पृ० ५६५
- (८) प्रमेयरत्नमाला-सू० ३।३६। पृ० ३३-प्रतिज्ञाहेतूदाहरणोपनयभेदेन
 चतुरवयवम् इति मीमांसकाः ।
 प्रमाणमी० पृ० ५२— } प्रतिज्ञाहेतूदाहरणानीति अवयवमनुमानमि
 सू० २।१।८ पर वृत्ति } तिसांख्याः सहोपनयेन चतुरवयवमिति
 मीमांसकाः ।
- (९) माठरवृत्ति-पृ० १२ का पांच पर-पक्षहेतुदृष्टान्ता इति व्यव-
 यवम् । प्रतिज्ञापदं पक्षपरम् ।
 ...त्रिरूपोहेतुः । साधर्म्यवैधर्म्याभ्यां द्विविधं निदर्शम् ।
- (१०) न्यायरत्नाकर अनु० ५४ पर स्वयमनुमितार्थे परस्याऽप्यनुमान-
 बुद्धिर्येन वाक्येनोत्पद्यते तद्वाक्यं साधनमित्युच्यते । तच्च वाक्यं
 प्रतिज्ञा-हेतु-दृष्टान्तः-प्रयोक्तव्य इति ।
 परेभ्यो वाञ्छता वाच्यः पर्वपक्षो यथोदित ।
 तत्र धर्मिण मुद्दिश्य साध्यधर्मो विधीयते ॥ ५४ ॥
 नियमस्तद्विपक्षाच्च कल्प्यते नाविरोधिनः । पूर्वार्ध ५५ ॥
 काशिकाकार सुचरितमिश्र ने बड़ी व्यापकता के साथ यह
 अपनी व्याख्या वस्तुतः की है और अधिकपंचावयववादी नैया-
 यिकों का एवं न्यून अवयववादी बौद्धों का बलपूर्वक खण्डन
 किया है ।
 शास्त्रदीपिका—पृ० २३८-२४०
- यस्तु प्रतिपन्नमर्थं परमनुमानेन प्रातिपिपादयिषति तेन साधनं प्रयोक्तव्यम्
 येन वाक्येन परस्यानुमानबुद्धिरुत्पद्यते तत् साधनमित्युच्यते ।
 “तच्च पञ्चतयं केचित् द्वयमन्ये वयं त्रयम् ।
 उदाहरणपर्यन्तं यद्वोदाहरणादिकम् ॥

अक्षपादीयास्तावत्-प्रतिज्ञाहेतूदाहरणोपनयनिगमनैः पञ्चावयवं साधनं मन्यन्ते ।

अनित्यः शब्द इति प्रतिज्ञा "तस्मादनित्यः शब्द इति निगमनम्

अयं त्वतिविस्तरो गतार्थ इति मन्वानाः सौगता द्वाऽवयवम्-उदाहरणोपनयात्मकं मन्यते । स्मर्यमाणनियमं हि लिङ्ग साध्य-धर्मिण्यनुसन्धानस्य स्वयमेव लिङ्गिवुद्धिरुत्पद्यते तेन—

“यत्कृतकं तदनित्यमिति कृतकत्वस्याऽनित्यत्वेन व्याप्ति नियमं स्मारयित्वा कृतकश्च शब्द इत्युपनयमात्रे कृते शब्दस्या-नित्यत्वमवगम्यत एवेति कृतमवयवान्तरैः ।

एवं त्वत्यन्तसाकांक्षमेव वाक्यं क्लेशगम्यार्थं भवतीति त्रयव-यवमेव युक्तम्-अनित्यः शब्दः, कृतकत्वात्, यत्कृतकं तदनित्यं यथा घटादीत्येवमुदाहरणान्तं साधनं सर्वत्र वार्तिककारः प्रयुक्ते ।

अथवा-यत्कृतकं तदनित्यं-यथा घटादि-कृतकश्च शब्दस्तस्मादनित्य इत्युदाहरणप्रभृति प्रयोक्तव्यम् । एवमप्यन्यूनाधिकमेव साधनम् । तथा च—‘यत् कर्म तत् फलवद् होमोऽपि कर्म तेनापि फलवत्ता भवितव्यम्’ इत्येव सर्वत्र भाष्यकारः प्रयुङ्क्ते ।

मानमेमोदय -पृ० ६४-६५—“प्रतिज्ञया निगमनं हेतुनोपनयस्तथा ।

गतार्थ इति कः कुर्यात् पञ्चावयवघोषणम् ॥

तस्मात् अवयवं ब्रूम. पौनरुक्त्या सहा वयम् ।

उदाहरणपर्यन्तं यद्वोदाहरणादिकम् ॥

तदेवं पौनरुक्त्येन तथाऽध्याहारदोषतः ।

तर्क बौद्धमते हित्वा वयं त्रयवयवे स्थिता ।

प्रकरणपञ्चिका पृ. २२०—“भाष्यकार लक्षणेभ्यस्त्यवयवाना निष्पत्ति-रेवं भवितुमर्हति”—

ज्ञातसम्बन्धानियमस्यैकदेशस्य दर्शनात् ।

एकदेशान्तरे बुद्धिरनुमानमबाधितम्

‘तत्राबाधितमिति’ प्रतिज्ञा । ज्ञातसम्बन्धानियमस्येत्यनेन दृष्टान्त-वचनम् । एकदेशस्य दर्शनात् इति हेत्वभिधानम्

तदेव त्रयवयवं साधनम् ।

दृष्टान्तहेतुवचनयोश्च प्रयोगे क्रमनियमो नादरणीयः ।...

प्रतिज्ञानन्तरं हेतुवचनं प्रयोक्तव्यम्—पर्वतोऽग्निमान् धूमव-त्त्वात् इति

दृष्टान्तश्च योयो धमवान्
 धूमवांश्चायमिति हेतुवचनम् वक्तव्यम्
 उपनयनिगमन व्यर्थ है अन्येतु...यथोदितहेतुवत्सिद्धत्वादर्थस्य ।
 (११) वेदान्त परिभाषा-पृ. ६६—न्यायो नाम अवयवसमुदायः । अव-
 यवाश्च त्रय एव प्रसिद्धाः । प्रतिज्ञाहेतूदाहरणरूपा :- उदा-
 हरणोनयनिगमनरूपा वा नतु पंचावयरूपाः । अवयवत्रयेणैव
 व्याप्तिपक्षतयोरुपदर्शनसंभवेनाधिकावयवद्वयस्य व्यर्थत्वात् ।

समर्पणम्

येषामसीमकृपया ग्रन्थोऽयं निर्विघ्नेन समाप्तिमवाप तेषामेव श्री
 विश्वनाथ सदृशानां श्रीमतां गुरुवराणां पं० श्री शिवदत्तमिश्राणां
 चरणकमलयोर्ग्रन्थमिमं समर्पयामि । तेन च मन्ये अनाथनाथो भग-
 वान् विश्वनाथो प्रीतो भवेदिति ।

विदुषा विषेयः

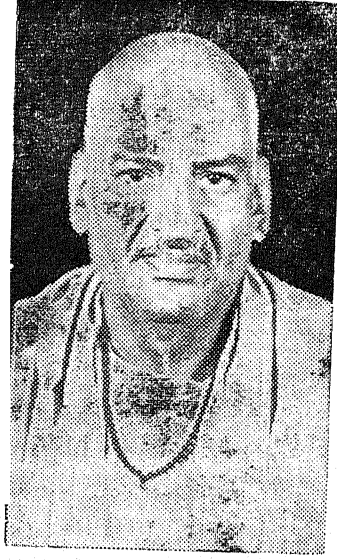
श्रीज्वालाप्रसादोगौड़ः

दर्शनविभागाध्यक्षः संन्यासि सं० महाविद्यालयस्य

वाराणसी ।

समर्पणम्

येषामसीमकृपया ग्रन्थोऽयं निर्विघ्नेन परिसमाप्तिमवाप,
तेषामेव श्रीविश्वनाथसदृशानां प्रातर्वरेणयानां
श्रीमतां महामहोपाध्यायकल्पश्रीशिवदत्त-
मिश्रगुरुवराणां चरणकमलयोरेव
ग्रन्थमिमं समर्पयामि । तेनाहं
मन्ये भगवान् विश्वे
श्वरोऽपि प्रीतो
भवेदिति ।

श्रीगणेशायनमः
अथानुमानगादाधर्या
अवयवप्रकरणम् ।

श्रीः । तच्चानुमानं परार्थं न्यायसाध्यमिति न्याय-
स्तदवयवाश्च प्रतिज्ञाहेतूदाहरणोपनयनिगमनानि निरूप्यन्ते ।

श्रीरस्तु अनुमानं निरूप्य न्यायतदवयवनिरूपणं प्रतिजानीते
तच्चेति । तत् । निरुक्तं अनुमानं । परार्थं । विचारदशायां मध्यस्थस्य
विवादविषयसाध्यनिश्चयरूपप्रयोजनसाधनम् । न्यायसाध्यमिति ।
न्यायप्रयोज्यमित्यर्थः । वादिप्रयुक्तन्यायजन्यशाब्दबोधेन मध्यस्थस्य
चरमकारणलिगपरामर्शरूपाणुमानजननादितिभावः ज्ञायमानलिङ्गस्या
नुमानत्वेपि तद्विशेषणस्य परामर्शस्य न्यायाधीनत्वात्तद्विशिष्टस्य
तथात्वमित्यवधेयम् ।

यत्कारुण्यकण्ठपशान्मूकोवाचस्पतीयति ।

ब्रह्मोपेन्द्रशिवैर्धन्या नौमि ता वागधीश्वरीम् ॥१॥

मूढान्विवेकिनः कृत्वा लोके सर्वोपदेशिकः ।

यस्तिष्ठति च त श्रीमच्छिवदत्तं गुरुं भजे ॥२॥

सहस्रवारं पितरौ प्रणम्य प्रणम्य च श्रीचरणे शिवस्य ।

ज्वालाप्रसादः सुविचिन्त्य चैनां गदाधरोक्तिं वितृणोति धीरः ॥३॥

तस्य न्यायावयवस्य ग्रन्थस्यैवाऽपरिष्कृताम् ।

गादाधरीं परिष्कृत्य तनोति च विलासिनीम् ॥४॥

अनुमानमिति द्वितीयाथो विषयित्वम्, तस्य निरूप्येत्यत्र धात्वर्थं
निरूपणघटकज्ञानेऽन्वयः । निरूपणं च अनुमानविशेष्यकलक्षणादिप्रकारकशिष्य-
समवेतज्ञानानुकूलोव्यापारः, आनन्तर्यं ल्यबर्थः, तच्च ध्वंसाधिकरणकालवृत्तित्वम्,
तस्याऽग्रिमनिरूपणपदार्थे व्यापारेऽन्वयः, निरूपणमित्यत्र धात्वर्थः पूर्ववत्

अथवा अनुमानं-अनुमितिः परार्थ-मध्यस्थस्य साध्यसंशयनिवृत्तिरूपप्रयोजनसाधनम् परस्य-प्रतिवादिनोऽर्थ-संशयनिवृत्तिर्यस्मादिति-तादृशानुमितिर्वा । एतेन निरूपणप्रयोजनमुपदर्शितम्, न्यायप्रयोग-द्वारा मध्यस्थानुमितेरेव न्यायज्ञानप्रयोजनत्वात् कारणत्वं, स्मरणप्रयोजकसंबन्धकथनेन प्रसंगो वा संगतिरपि दर्शिता ।

द्वितीयार्थो विषयित्वम् तस्य प्रतिज्ञायामन्वयः प्रतिज्ञा चाऽव्यहितोत्तरकालकर्तृ-व्यत्वप्रकारकज्ञानानुकूलो व्यापारः वर्तमानत्व-कृतिश्चाऽख्यातार्थः तथाचाऽनुमानविशेष्यकलक्षणादिप्रकारक “शिष्यसमवेत” ज्ञानानुकूलव्यापारध्वंसकालीनो यो न्यायतदवयवविषयकशिष्यसमवेतज्ञानानुकूल “अनुमितिचरमकरणेत्यादिशब्दात्मक” व्यापारविशेष्यकस्वोत्तरकालवृत्तिकृतिजन्यत्वप्रकारकबोधानुकूलतच्चेत्यादिशब्दात्मकव्यापारानुकूलकृतिमान् मूलकार इति बोधः ।

विचारदशायामिति । विपरीतोद्भावकपरविजिगीषया न्यायप्रयोगो विचारः । तदशायामिति । तत्प्रयोज्यपरामर्शोत्तरकाले इति यावत् । अस्य च साध्यनिश्चयेऽन्वयः । साध्यनिश्चयरूपप्रयोजनसाधनमिति । तथा च परार्थमित्यस्य परः “संशयभिन्नः” निश्चयः अर्थः—“प्रयोजनं यस्येति विग्रहः । परस्य “मध्यस्थस्य” अर्थः “प्रयोजनं” यस्मादिति वा विग्रहः । आदौ न्याय-निरूपण-ततो न्यायज्ञान शिष्यस्य-ततो न्यायः प्रयुज्यते तस्मान्मध्यस्थस्यानुमिति-रूप प्रयोजनं भवतीति तत्त्वम् । तथा च परार्थत्व मध्यस्थानुमितिजनकत्वम् । मूले-साध्यपदं न जन्यत्वार्थकमित्याह । न्यायप्रयोज्यमित्यर्थः इति । तत्र हेतुमाह । वादिप्रयुक्तेति । सविशेषणे हीति न्यायेन विशेषणस्य परामर्शस्य न्यायप्रयोज्यत्वमादाय विशिष्टे तद्व्यवहारसमर्थनेपि ज्ञायमानहेतोरनुमानत्वे तस्य वास्तवं न्यायप्रयोज्यत्व मणिकारोक्तमनुपपन्नमत आह । अथवेति । केवला-न्वयिग्रन्थादावनुमानस्येवाऽनुमितेरपि त्रैविध्योक्तस्तत्चेत्यस्याऽनुमित्यर्थकत्व-माह अथवेतीतिकेचित् । तत् । निरुक्तलक्षणात्तन्निमित्तमित्यर्थः । अनुमीयते इत्यनुमानमिति व्युत्पत्त्या भावे ह्युद्योविधानादाह । अनुमानं-अनुमिति रिति । पूर्वोक्तार्थाऽसम्भवादाह । परार्थमिति । विजयप्रयोजकत्वमपि दर्शयति । परस्येति । एतेन । परार्थानुमानस्य न्यायप्रयोज्यत्वकथनेन निरूपणप्रयोजन-मिति । न्यायतदवयवस्येत्यादिः । उपदर्शितमिति । प्रयोजनाऽप्रदर्शने ग्रन्थश्रवणे प्रवृत्त्यनुपपत्तेरिति भावः । मध्यस्थानुमितेरेवेति । एवकारेण स्वार्थानुमिते-र्व्यवच्छेदः । संगतिमाह । कारणत्वमिति । प्रयोजकत्वमित्यर्थः । तथा चानुमा-नस्य-अनुमितेर्वा निरूपणानन्तरं न्यायनिरूपणे प्रयोजकत्वं संगतिः । प्रयोज-कत्वस्य हेतुतानन्तभावेऽप्याह । स्मरणेति । संबन्धकथनेन । प्रयोजकत्वरूप-

तत्र समस्तरूपोपपन्नलिङ्गप्रतिपादकवाक्यं न न्यायः, अत्रैव वाक्येतिव्याप्ते ।

समस्तरूपेति । पञ्चसत्त्वादिपञ्चरूपेत्यर्थः । उपनयेन पञ्चसत्त्वस्य उदाहरणेन व्याप्तिघटकसपञ्चसत्त्वविपक्षाऽसत्त्वयो-र्निगमनेन तु अवाधितत्वाऽसत्प्रतिपक्षितत्वयोः प्रतिपादनाल्लक्षणसमन्वयः ।

संबन्धकथनेन । तच्च प्रथमकल्पे स्वप्रयोज्यानुमितिप्रयोजकत्वम् । स्वं० । अनुमानम् । द्वितीयकल्पे च स्वप्रयोज्यसशयनिवृत्तिप्रयोजक “अनुमिति” प्रयोजकत्वम् । स्वं० अनुमितिः । ननु स्वभिन्नत्वे सति स्वप्रयोज्यकार्यप्रयोजकत्वरूपैककार्यकारित्वसगतिरपि सभवति, तथा हि परामर्शभिन्नत्वे सति परामर्शप्रयोज्यकार्यप्रयोजकत्वस्य न्याये सत्त्वादिति चेन्न । एककार्यकारित्वं हि स्वभिन्नत्वे सति स्वाद्वारकत्वे सति स्वप्रयोज्यकार्यप्रयोजकत्वरूपम्, एवं च परामर्शद्वारीकृत्यैव न्यायस्यानुमितिप्रयोजकतया निरुक्तैककार्यकारित्वस्य न्यायेऽसम्भवादिति ध्येयम् ।

मूले । तत्रति । न्यायतदवयवयोर्मध्ये इत्यर्थः समस्तेति । समस्तरूपे पञ्चसत्त्वादिपञ्चरूपैरुपपन्नस्य विशिष्टस्य लिङ्गस्य प्रतिपादक वाक्यमित्यर्थः । पञ्चसत्त्वादीति । पञ्चमत्त्व च पञ्चसंबन्ध, एतच्च धूमवानयमित्येवोपनयाकार-इति प्राचीनमताभिप्रायेण । तेनोपनयस्य व्याप्तिबोधकत्वात्तत्रैव सपञ्चसत्त्ववक्ष्यमाणविपक्षासत्त्वयोर्बोधनादुदाहरणानुधावनमग्रेचोदाहरणादिक्रियेतिव्याप्तिकथन नासंगतमिति ध्येयम् । पञ्चसत्त्वादीति । आदिना सपञ्चमत्त्व-विपक्षाऽसत्त्वाऽवाधितत्वाऽ-सत्प्रतिपक्षितत्वानां परिग्रहः । उदाहरणेन व्याप्तिघटकसपञ्चसत्त्वविपक्षाऽसत्त्वयोरिति । ननु सपञ्चसत्त्वविपक्षाऽसत्त्वयोः कथं व्याप्तिघटकत्वमिति चेन्न । प्राचा मते साध्यवदन्यावृत्तित्वे सति साध्यसामानाधिकरण्यस्यैव व्याप्तित्वात् । तथाचोदाहरणस्य व्याप्तिबोधकत्वे तदुभयबोधकत्वमक्षतमिति भावः । निगमनेन त्विति । ननु धूमज्ञानज्ञानायाऽवाधिताऽसत्प्रतिपक्षितत्ववह्निमानिति निगमनवाक्याद्वाधः तत्राऽवाधितत्वमसत्प्रतिपक्षितत्वं च न वन्देधर्मः किन्तु हेतोरेवेतिचेन्न । अत्राऽवाधितत्व पक्षनिष्ठाभावाऽप्रतियोगित्वं तच्च बह्वावक्षतमेव । एवं स्वाभावव्याप्यप्रतिहेतुमत्पक्षवृत्तित्वसंबन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकसाध्याभाववत्वमसत्प्रतिपक्षितत्वं तत्र वन्दौ सुलभम् । वस्तुतस्तु निगमनघटकतत्त्वस्याऽवाधितत्वादिविशिष्टलिङ्गे लक्षणा, प्रतिज्ञाहेतुभ्यां लिङ्ग-

अत्रैवेति । समस्तरूपोपपन्नं लिङमित्यत्रैवेत्यर्थः अतिव्याप्तेरिति ।
इदमुपलक्षणम् । उदाहरणादित्रिकस्यापि न्यायत्वापत्तिर्दृष्टव्या ।

ज्ञानज्ञाप्यसाध्यबोधेन पुनर्निर्गमनतस्तादृशबोधे तात्पर्यविरहात् । तथा चाऽवाधि-
तत्वादिकं हेतोरेव धर्म इति ध्येयम् ।

ननु पर्वतो बन्दिमान् धूमादित्यादौ बाधसत्प्रतिपक्षयोरप्रसिद्ध्या निरुक्त-
हेताववाधितत्वादिघटितपञ्चरूपाऽप्रसिद्धिरिति चेन्न । अवाधित्वपदेन पक्ष-
निष्ठाभावाप्रतियोगिसाध्यकत्वस्य, असत्प्रतिपक्षितत्वपदेन च स्वाभावव्याप्य-
प्रतिहेतुमत्त्वसबन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकसाध्याभाववत्पक्षस्यैव विवक्षितत्वात् ।

न चैवमपि घटोऽभिधेय, प्रमेयत्वादित्यादिकेवलान्वयिसाध्यके विपक्षस्य,
एतद्रूपवान् एतद्रसादित्यत्र व्यतिरेकसाध्यके सपक्षस्याऽप्रसिद्ध्या सपक्षसत्व-
विपक्षाऽसत्वयोरप्रसिद्धिरिति वाच्यम् । सपक्षसत्वविपक्षाऽसत्त्वाभ्या व्योपक-
सामानाधिकरण्यस्यैव विवक्षितत्वात् ।

समस्तरूपोपपन्नमिति । लिङं पक्षसत्त्वादिरूपनानाधर्मवदित्याकारक-
वाक्ये इत्यर्थः । न्यूनता परिहरति । इदमिति । न्यायत्वापत्तिरिति ।
उदाहरणादित्रिकेऽतिव्याप्तिरिति भावः^१ ननु प्रतिज्ञाहेत्वोः पक्षसत्त्वाद्यबो-
धकतया प्रतिज्ञाहेतुघटितपञ्चावयवात्मकन्याये लक्षणाऽगमनेनाऽसम्भवसंभवेऽति-
व्याप्तिरसंगतेति चेन्न । पञ्चरूपोपपन्नलिङप्रतिपत्तिजनकप्रतिज्ञाहेतुदाहरणादि-
पञ्चावयवविषयक “यत्किञ्चिद्” समूहालंबनज्ञानविषयत्वमादाय लक्षण-
समन्वयात् ।

स्वार्थविशिष्टं ज्ञानमित्येकत्वोक्तेर्लक्षणे एकज्ञानं निवेशयतामुपाध्यायानां
मतं दर्शयति । अनुमितीत्यादि । “मूले” घटमानयेति वाक्येऽतिव्याप्ति-
वारणाय प्रयोजकान्तम् । उपनयेऽतिव्याप्तिवारणाय चरमेति । तस्याऽनुमिति-
कारणपरामर्शप्रयोजकशाब्दज्ञानजनकत्वात् । चरमत्वं चाऽनुमितिजनने स्वोत्तर-
भाविज्ञानानपेक्षत्वम् । तथा चोपनयप्रयोज्यानुमितिकारणपरामर्शस्य स्वोत्त-
रोत्पन्ननिर्गमनजन्याऽवाधितत्वादिज्ञानापेक्षणात्तातिव्याप्तिः । न चाऽनुमिति-
चरमकारणशाब्दज्ञानजनकत्वमित्येवोच्यतां किं लिङपरामर्शप्रयोजकेत्यनेनेति

१ यद्यपि तादृशशाब्दबोधप्रयोजकवाक्यपञ्चकमात्रवृत्तिसमुदायत्वोक्तौ नार्यदोषः ।
मात्रपदोपादानात्कोबन्दिमान् कुत इत्यादिप्रश्नवाक्यानां व्युदासः । तथापि लिङं पक्ष-
वृत्ति सपक्षवृत्तीत्यादिवाक्यपञ्चकसमूहे तिग्याप्तेः । प्रतिज्ञात्वादिना वाक्यनिवेशे च
प्रयोजकान्तवैयर्थ्यात् सिद्धान्तलक्षणे पर्यवसानम् ।

किन्तु अनुमितिचरमकारणलिगपरामर्शप्रयोजकशाब्दज्ञान-
जनकवाक्यं न्यायः ।

किन्त्विति । अनुमितीति । अनुमितिचरमकारणं यो लिगपरामर्शः
व्याप्तिप्रकारेण पक्षे ध्वनिज्ञानं तत्प्रयोजकं यच्छाब्दज्ञानं तज्जनकं
वाक्यमित्यर्थः । अत्र च प्रयोजकान्तं प्रतिज्ञादिसकलावयवार्थविषयकस्य
महावाक्यार्थबोधस्य तावदर्थविषयकसमूहालंबनात्मकबोधस्य वा परि-
चायकमात्रं,

वाच्यम् । तथा सत्यसंभवापत्तेः । न्यायजन्यज्ञानस्य पक्षतावच्छेदकविशिष्टे
साध्यव्याप्यवदभेदस्यैव विषयीकरणात् । नामार्थयोर्भेदान्वयस्याऽभ्युत्पन्नतया
पक्षे साध्यव्याप्यवैशिष्ट्यानवगाहित्वेन तादृशज्ञानस्यानुमित्यजनकत्वात् । तादृश-
परामर्शप्रयोजकत्व च तादृशपरामर्शजनकत्वम् । केचित्तु परामर्शप्रयोजकत्वं
परामर्शजनकजनकत्वम्, अन्यथाऽसंभवापत्तेः । न्यायजन्यज्ञानस्य वादिवाक्य-
जन्यत्वेनाऽप्राण्यज्ञानात्स्कन्दितत्वेन परामर्शजनकत्वादतोऽप्राण्यज्ञाना-
नास्कन्दितविशेषणतावच्छेदकप्रकारकनिश्चयात्मकं “व्याप्तिज्ञानं” तादृश “न्याय-
ज्ञानजन्यज्ञानान्तरमपेक्षणीयं तच्चाऽग्रे स्फुटीभविष्यतीति प्राहुः ।

यत्र समयबन्धेनाऽयं नाभास इत्यादिरूपकण्टकोद्धारसहित एव न्यायप्रयोगः
कृतः तत्र कण्टकोद्धारवाक्येऽतिव्याप्तिधारणाय शाब्देति । तथा च तत्पद-
महिम्ना तादृशपरामर्शं प्रति तज्जन्यज्ञानस्य शाब्दत्वेन प्रयोजकत्वमित्यर्थः
पर्यवस्यति । कण्टकोद्धारवाक्यस्य च योग्यताज्ञानमात्रसपादकत्वात्, योग्यता-
ज्ञानस्य च शाब्दऽशाब्दसाधारणमेव हेतुत्वमिति नाति प्रसंगः । न्यायजन्य-
ज्ञानस्य च प्रतिवादिपरामर्शं प्रति तादृशशाब्दत्वेन हेतुत्वमन्वयव्यतिरेकादिति
ध्येयम् ।

महावाक्यार्थबोधस्येति । विशिष्टैकार्थतापन्नबोधस्येत्यर्थः । स
चाऽनुषङ्ग- पक्षे धूमज्ञानज्ञानवन्निमित्तत्वताऽभिन्न-धूमव्यापकवन्निमित्त-
भिन्नधूमवदभिन्नवन्निमित्तव्याप्य- धूमवदभिन्न-पर्वतोऽवाधिताऽसत्प्रतिपक्षित-“धूमज्ञा-
नज्ञाप्य” वन्निमित्तत्वताभिन्न इत्याकारकः (केवलनिगमनार्थविधेयक)
अननुषङ्गपक्षे निगमनैकार्थतापन्नोऽयं उपनयार्थस्तद्विधेयकः उदाहरणा-
र्थान्वितो यो हेत्वर्थान्वितप्रतिज्ञार्थस्तदुद्देश्यको- वा बोधः अत्रेदंबोधम् ।
उदाहरणवाक्ये यो य इत्यस्य स इत्यस्य-यथा महानसमित्यस्य
च तात्पर्यग्राहकत्वमात्रम् वन्निमित्तत्वस्य धूमव्यापकवन्निमित्तत्वता तद्वतोऽधूमवत्पदार्थे

न तु परामर्शप्रयोजकत्वेन शाब्दज्ञानस्य लक्षणघटकता, किन्तु तावदर्थविषयकबोधत्वेनैव, अतो धूमवान्पर्वत इत्यादिवाक्यमात्र-जन्याया अपि बुद्धेरुपनायकज्ञानादिविधया मानसपरामर्शप्रयोजकतया तत्रातिव्यप्तिरिति निरस्तम् ।

ऽभेदान्वयः ! तथा च धूमव्यापकवन्हिमदभिन्नोधूमवान् उदाहरणार्थ इति । एतादृशमहावाक्यार्थबोधे च प्रतिज्ञादिपञ्चकस्येव कारणतेत्याशयः । वक्ष्यमाणरीत्या तादृशबोधाऽसंभवमभिप्रेत्याह । समूहालवनात्मकबोधस्य वेति । वन्हिमदभिन्नः पर्वतः-धूमज्ञानज्ञाप्योवहिः-धूमव्यापकवन्हिमदभिन्नोधूमवान्-वन्हिमव्याप्यधूमवदभिन्नः पर्वतः-धूमज्ञानज्ञाप्याऽ-वाधिताऽसत्प्रतिपक्षितवन्हिमदभिन्नः पर्वत इत्याकारकस्य वेत्यर्थः । परिचायकमात्रमिति । उपलक्षणमिति यावत् । तदेवाह नत्विति । नन्वेव घटमानयेतिवाक्येऽतिव्याप्तिरत आह । किन्त्विति । तावदर्थविषयकबोधत्वेनैवेति । प्रतिज्ञार्थविषयकबोधत्वेन हेत्वर्थविषयकबोधत्वेन उदाहरणार्थविषयकबोधत्वेन-उपनयार्थविषयकबोधत्वेन-निगमनार्थविषयकबोधत्वेनेत्यर्थः एवकारेण तादृश-परामर्शप्रयोजकत्वव्यवच्छेदः । प्रयोजकत्वान्तपरित्यागे बीजमाह । अतइति । एतेनेति यावत् । तावदर्थविषयकबोधत्वेन निवेशादिति परमार्थः । अस्य निरस्तमित्यनेनाऽन्वयः । उपनायकज्ञानादिविधया । ज्ञानलक्षणासन्निकर्षविधया । मानसपरामर्शप्रयोजकतयेति । तद्विषयकमानसबोधे तदज्ञानमात्रस्य हेतुत्वादित्यर्थः ।

ननु मूलोक्तलक्षणस्याऽसंभवः, तादृशशाब्दज्ञानजनकत्वस्य वाक्ये ऽसत्वात्, प्रत्युत वाक्यज्ञाने एव सत्वात् । न च तादृशशाब्दज्ञानजनकज्ञानविषयत्व वाक्ये-विवक्षणीयमिति वाच्यम् । तथाप्येकदेशातिव्याप्तेर्दुर्वारत्वात्, तादृशविषयता-व्यापकत्वोक्तावसंभव इत्यत आह । तादृशेति । प्रतिज्ञाद्यर्थविषयकेत्यर्थः । तथा च प्रतिज्ञाद्यर्थविषयकसमूहालवनबोध प्रति प्रतिज्ञादिवृत्तिआनुपूर्वी-प्रकारकज्ञानत्वेन प्रतिज्ञादिविशेष्यकज्ञानस्य कारणता अस्ति प्रत्येक तादृशानु-पूर्वीमद्वाक्यसमुदायत्वस्य प्रतिज्ञादिसमुदायरूपन्याये सत्वाल्लक्षणसमन्वयः । अत्रेदंबोधम् । घटमानयेति वाक्येऽतिव्याप्तिवारणाय तादृशत्व शाब्दबोध-विशेषणम् । न च यादृशयादृशेतिवीप्सा किमर्थेतिवाच्यम् । तथा सति एकैक-कारणतामादाय प्रतिज्ञादौ न्यायैकदेशेऽतिव्याप्तेः, न्यायज्ञाने एककारणता विरहात् । तात्पर्यज्ञानयोग्यताज्ञानादीना व्यावृत्तये शब्दज्ञानस्येति । तत्तद्ध-

तादृशयत्तत्किचिच्छब्दबोधं प्रति यादृशयादृशधर्मप्रकारकत्वेन शब्दज्ञानस्य कारणता प्रत्येकं तत्तद्वर्मावच्छिन्न वाक्यसमुदायत्वस्य- तादृशयत्किचिच्छब्दबोधनिरूपिता शब्दज्ञाननिष्ठा या या कारणता प्रत्येकं तत्तदवच्छेदककोटिप्रविष्टयत्किचिदज्ञानीयविषयताश्रयवर्णत्व- व्यापकसमुदायत्वपर्यवसितस्य विवक्षितत्वान्नास्माकं न्यायैकदेशेऽति व्याप्तिः । तादृश धर्माश्च प्रतिज्ञादीनामातुपूर्वी विशेषा एव ।

मार्वाच्छिन्नैकवाक्याऽप्रसिद्धिरतः प्रत्येकमिति । तथा च प्रतिज्ञाद्यर्थविषयक यत्किचिच्छब्दबोधनिष्ठजन्यतानिरूपितशब्दज्ञाननिष्ठजनकता यादृशयादृशधर्म प्रकारकत्वावच्छिन्ना तादृशतादृशधर्मसमानाधिकरणसमुदायत्वं पर्यवसितम् ।

अत्र पर्वतावन्निहमानिति प्रतिज्ञाज्ञानस्याऽव्यवहितोत्तरत्वसंबन्धेन तत्तद्वर्ण- विशिष्टचरमवर्णवृत्तिधर्मप्रकारकज्ञानत्वेन हेतुत्वाद् (वर्णानुपूर्वी एव तादृशो धर्मः स च पविशिष्टनत्व-धविशिष्टतत्व-यविशिष्टनत्व-तविशिष्टमत्व-तविशिष्टनत्व रूपः] तदवच्छिन्नत्व पञ्चवर्णस्यैवेति तादृशवाक्यगतचरमवर्णपञ्चकेऽति- व्याप्तिः । यद्यपि तादृशशब्दबोध प्रति पूर्वपूर्ववर्णविशिष्टोत्तरवर्णत्वप्रकारक- ज्ञानस्य हेतुत्वेऽसंभव एव, तत्तदवच्छिन्नमात्रवृत्तित्वस्य न्यायगतसमुदायत्वेऽस- त्वात्, उदासीनवाक्यान्तरसाधारणसमुदायत्वमादायोदासीनवाक्यघटितसमुदाये- ति व्याप्तिवारणाय मात्रपदार्थान्तर्भावस्याऽऽवश्यकत्वात् । एव चाऽसंभववारणाय तादृशयत्किचिच्छब्दबोध प्रति शब्दज्ञानस्य यादृशयादृशधर्मप्रकारकत्वेन हेतुत्व तादृशतादृशधर्मप्रकारकज्ञानीयविषयताश्रयवर्णत्वव्यापकसमुदायत्वं विवक्षणीय- मतोनातिव्याप्तिरपि । तथापि गौरवमस्त्येवातोलघुलक्षणांतरमाह । तादृशेति ।

वस्तुतः पत्वादिना घटाद्यवगाहिज्ञानस्यापि हेतुत्वानुरोधेन पूर्वपूर्ववर्णविशि- ष्टोत्तरवर्णत्वप्रकारकज्ञानत्वेन न हेतुत्व किन्तु अव्यवहितोत्तरत्वसंबन्धावच्छि- न्नपत्वावच्छिन्नप्रकारतानिरूपितविशेष्यत्वाभिन्नाऽव्यवहितोत्तरत्वसंबन्धावच्छिन्ना- ऽत्वावच्छिन्नप्रकारतानिरूपितेत्यादिक्रमेण निरूप्यनिरूपकभावापन्ननत्वावच्छि- न्नविशेष्यताकज्ञानत्वेनैव प्रतिज्ञादिज्ञानस्य कारणताकल्पनमावश्यकम्, तत्र च विनिगमनाविरहेणाऽव्यवहितपूर्वत्वसंबन्धावच्छिन्ननत्वावच्छिन्नप्रकारतानिरूपित- विशेष्यत्वाभिन्नाऽव्यवहितपूर्वत्वसंबन्धावच्छिन्नाऽऽत्वावच्छिन्नप्रकारतानिरूपितेत्या- दिक्रमेण पत्वावच्छिन्नविषयताकत्वस्यापि कारणतावच्छेदकतया पत्वादि- रपि तादृशो धर्म इति तत्तद्वर्मावच्छिन्नसमुदायत्व न चरमवर्णपञ्चक- स्येति न तत्रातिव्याप्तिः परन्तु यादृशवर्णस्यानेकधाप्रतिज्ञादिघटकत्वात्तादृशैकै-

पर्वतोबन्धिमानित्याकारकबोधे पर्वतोबन्धिमान् पर्वतोदहनवानित्या-
कारकविधानुपूर्वप्रकारकज्ञानानामेव हेतुतया तथात्रिधैकैकानुपूर्व्यवच्छि-
न्नवाक्यपंचकस्य न्यायत्वानुपपत्तिरतो यत्किञ्चिच्छाब्दबोधनिवेशः ।

कवर्णघटितप्रतिज्ञादिसमुदायेऽतिव्याप्तिदुर्वारैर्वैत्यतः ' कल्पान्तरानुसरणमिति
परमगुरवः ।

तादृशयत्किञ्चिच्छाब्दपदं च प्रतिज्ञादिप्रतिपाद्यतत्तद्विशिष्टार्थपंचविषय-
यकसमूहालवनपरम् । तादृशसमूहालवनशाब्दबोधनिरूपितजनकतान्तर्गताः
प्रतिज्ञादिदृष्टिआनुपूर्वीविषयकज्ञानत्वावच्छिन्नपञ्चजनकताः एव तासां प्रत्येक-
मवच्छेदकोटिप्रविष्टा या प्रतिज्ञादिविषयकयत्किञ्चिद्ज्ञानीयविषयता तदा-
श्रयवर्णत्वव्यापकसमुदायत्वस्य प्रतिज्ञादिपंचके सत्त्वालक्षणसमन्वयः । तादृश-
समुदायत्वस्य केवलं प्रतिज्ञाया विरहान्नातिव्याप्तिरित्याशयेनाऽऽह । नास्माकमिति
पूर्ववदत्रापि कल्पे घटमानयेति^१ वाक्येऽतिव्याप्तिवारणाय तादृशत्व शाब्द-
बोधविशेषणम् ।

१. नन्वत्र लक्षणे तादृशपदेन प्रतिज्ञाप्रतिपाद्यविशिष्टार्थविषयक
हेतुप्रतिपाद्यविशिष्टार्थविषयक उदाहरणप्रतिपाद्यविशिष्टार्थविषयक उपनयप्रतिपाद्य-
विशिष्टार्थविषयक निगमनप्रतिपाद्यविशिष्टार्थविषयकसमूहालवनयतिरुचिद्बोधनिवेशे
धूमादालोकवान्पर्वतो बन्धिमान् धूमादित्यत्र हेतुवाक्याऽघटित प्रतिज्ञोदाहरणादि-
चतुष्टयेऽतिव्याप्तिः, तद्वृत्तिसमुदायत्वे हेतुप्रतिपाद्यविशिष्टार्थविषयकशाब्दत्वावच्छिन्न-
जन्यतानिरूपितजनकतावच्छेदकीभूतप्रतिज्ञामात्रविषयकयत्किञ्चिद्ज्ञानीयविषयताश्रय-
वर्णत्वव्यापकत्वस्य सत्त्वात्, यदि च हेतुज्ञानज्ञाप्यसाध्यवत्पक्षविषयक "प्रतिज्ञा-
हेत्वोर्विशिष्टवैशिष्ट्यावगाहि" बोधस्तादृशलक्षणघटकस्तदा तत्रातिव्याप्तिवार-
णोऽपि एकन्यायघटकीभूतप्रतिज्ञाऽपरन्यायघटकीभूतहेत्वाद्विचतुष्टये तदुभयघटित-
समुदायेऽतिव्याप्तिवारणाय 'स्वाश्रयोभूतप्रतिज्ञाद्यव्यवहितोत्तरत्वशून्यहेत्वादि-
वृत्ति यद्यत्समुदायत्व तद्विज्ञरूपविशेषणस्य' वैयर्थ्यमिति चेन्न । तादृशभिन्नत्व-
स्याऽत्राऽनिवेशात् । न चैवमुत्तरग्रन्थाऽसगतिरिति वाच्यम् । प्रतिज्ञा आदिर्येषा-
मिति व्युत्पत्त्या प्रतिज्ञापदस्य हेत्वादिरत्वात् । हेतुरादिर्येषामिति व्युत्पत्त्या
हेत्वादपदस्योदाहरणादिरत्वात् । भेदद्वयनिवेशे तद्ग्रन्थतात्पर्यात्, उपनयनि-
गमनयोरपि विशिष्टवैशिष्ट्यावगाहिबोधसंभवात् । अन्यथा भेदत्रयनिवेशो बोध्य-
इति ध्येयम् ।

शब्दबोधे यत्किञ्चित्त्वनिवेशस्य फलमाह । पर्वतोवन्हिमानित्याकारक-
बोधे इति । वन्हिमदभिन्नः पर्वत इत्याकारकबोधे इत्यर्थः न्यायत्वा-
नुपत्तिरिति । एकविधानुपूर्व्यवच्छिन्नवाक्यपचकस्य विविधानुपूर्व्यवच्छिन्न-
वर्णत्वव्याकत्वाभावादिति भावः । तथा च यत्किञ्चित्पदेन पर्वतोवन्हिमा-
नित्याद्येकैकवाक्यपंचकैज्ञानाव्यवहितोत्तरजायमानस्तन्मात्रविषयकः शाब्दबोधो
विवक्षणीयः । इदमुपलक्षणम् । हेत्वर्थादिविषयकबोधमादायाऽयसंभवो
बोध्यः । तादृशबोध प्रत्यपि विविधानुपूर्वप्रकारकज्ञानानां हेतुत्वात् ।^१

तादृशयत्किञ्चिदज्ञाननिवेशे यत्र पर्वतपदप्रतिपाद्यत्वादिरूशब्दघटितहेतुभिः
प्रतिशाद्यर्थविषयकानुमितिः वन्हिमदभिन्नपर्वतविषयकं ज्ञान प्रतिशार्थविषयक
पर्वतादिपदप्रतिपाद्यत्वादित्याकारिका, तत्र तादृशानुमितिनिष्ठजन्यतानिरूपितज-
नकतावच्छेदकविषयताश्रयवर्णत्वव्यापकत्वस्य परामर्शविषयपर्वतधूमवन्हिपदसमु-
दायत्वे सत्त्वात्तादृशसमुदायेऽतिव्याप्तिरिति शाब्दबोधनिवेशः, शाब्दत्वावच्छिन्न-
जन्यतालाभाय ।

अत्र कारणतायां शब्दज्ञाननिष्ठत्वाऽनिवेशे तादृशयत्किञ्चिच्छब्दबोधनिरू-
पिता या योग्यताज्ञाननिष्ठकारणता तदवच्छेदकविषयताश्रयवर्णाऽप्रसिद्ध्याऽ-
संभवस्यादत्तस्तदुपात्तम्^२ ।

१ अथ यत्किञ्चित्त्वनिवेशेऽनुगम इति चेन्न तादृशशाब्दबोधविशिष्टज्ञानविशिष्ट
समुदायत्वस्य विवक्षणात् । ज्ञाने शाब्दबोधवै० व्यापकतासंबन्धेन तत्र
व्याप्यतावच्छेदकसंबन्धः स्वनिष्ठजन्यतानिरूपितशब्दज्ञाननिष्ठजनकतात्वरूप, स्व-
निरूपितविषयिवावच्छेद्यत्व व्यापकतावच्छेदकसंबन्धः, समुदायत्वे ज्ञानवै० व्यापकता
संबन्धेनैव । व्याप्यत्वं स्वनिरूपित“वर्णनिष्ठ”विषयतासंबन्धेन । व्यापकता च
स्वरूपसंबन्धेनेति ध्येयम् ।

२ न च योग्यताज्ञानकारणतायां अपि शब्दविषयकसमूहालवनवृत्तितया
ऽसंभवो दुष्परिहर एवेति वाच्यम् । शब्दत्वव्याप्यजात्यवच्छिन्नविषयित्वा-
वच्छिन्नत्वस्य कारणतायां विवक्षणात् । न च तथापि यत्र ग “वर्ण” स्य पक्ष-
त्वं क “वर्ण” स्य साध्यत्व तत्रत्यन्याये ऽव्याप्तिर्दुर्वारैव, योग्यताज्ञानकारणतायां
अपि तादृशविषयित्वावच्छिन्नत्वेन यावदन्तर्गतत्वेन तादृशकारणतावच्छेदककोटि-
प्रविष्टविषयताश्रयत्वस्य साध्यात्मकवर्णे सत्त्वेन तत्र न्यायगतसमुदायत्वस्याभावा-
दिति वाच्यम् । शब्दज्ञाननिष्ठेत्यनेन निश्चयत्वावच्छिन्नत्वस्याकारणतायां विव-
क्षणात्, तथा च योग्यताज्ञानकारणता न निश्चयत्वावच्छिन्ना किन्तु सशयसा-
धारणज्ञानत्वावच्छिन्नैवेति योग्यताज्ञानकारणताव्यावृत्तिः । अथैवमपि विशिष्टवै-

शिष्यावगाहिबुद्धित्वावच्छिन्नजन्यतानिरूपितविशेषणतावच्छेदकप्रकारकनिश्चयत्वावच्छिन्नकारणतामादाय गगनपक्षकवर्णविशिष्टवर्णसाध्यकन्यायेऽव्याप्तिः, तादृशकारणतावच्छेदकोटिप्रविष्टविषयतायाः वर्णविशिष्टवर्ण एव सत्वेन तत्र न्यायगतसमुदायत्वस्याभावादिति चेन्न । तादृशयकिचिच्छाब्दबोधनिरूपितेत्यनेन शाब्दबोधनिष्ठशाब्दत्वव्याप्यजात्यवच्छिन्ननिरूपितत्वस्य विवक्षणादिति ।

केचित्तु शाब्दबोध प्रति यथाऽऽनुपूर्वीरूपाऽऽकाक्षाज्ञानं कारणं तथा एकपदार्थे अपरपदार्थवत्वरूपाया योग्यताया ज्ञानमपि कारणं तथा च पर्वतधर्मिकवन्हिमत्प्रकारकशाब्दत्वावच्छिन्नजन्यतानिरूपिता या पर्वतधर्मिकवन्हिमत्प्रकारकज्ञानस्वरूपयोग्यताज्ञानत्वावच्छिन्नकारणता तदवच्छेदकीभूतविषयताश्रयवर्णाऽप्रसिद्ध्या संभवः अतः शब्दज्ञाननिष्ठत्वजनकताविशेषणम् ।

न च तथापि घटशब्दोगुण द्वयकर्मन्यत्वेसति सत्वादित्यादौ पक्षीभूतघटशब्दविषयकत्वघटितयोग्यताज्ञानत्वावच्छिन्नजनकताया अपि शब्दज्ञाननिष्ठतया तदवच्छेदकीभूतयत्किंचिद्ज्ञानीयविषयताश्रयपक्षीभूतशब्दसाधारणवर्णत्वव्यापकत्वस्य न्यायगतसमुदायत्वे विरहात्तत्रत्यन्यायेऽव्याप्तिरुच्यते इति वाच्यम् । शब्दज्ञाननिष्ठेत्यनेनाऽव्यवहितोत्तरत्वसंबन्धावच्छिन्नावच्छेदकताकजन्यतानिरूपितत्वस्य जनकताया विवक्षणात् । तथा च पर्वतधर्मिकवन्हिमत्प्रकारकशब्दबोधप्रति पर्वतो वन्हिमानित्यानुपूर्वीप्रकारकज्ञानत्वेन कारणत्वे पर्वतोदहनबान् गिरिवन्हिमानित्याद्यानुपूर्वीप्रकारकज्ञानोत्तरपर्वतधर्मिकवन्हिमत्प्रकारकशाब्दबोधे व्यभिचारः । तद्वारणार्थं पर्वतो वन्हिमानित्यानुपूर्वीप्रकारकज्ञानत्वावच्छिन्नकारणतानिरूपितकार्यताया अव्यवहितोत्तरत्वसंबन्धावच्छिन्नतादृशानुपूर्वीप्रकारकज्ञाननिष्ठावच्छेदकताकत्वमवश्यं वाच्यम् । एव चाऽव्यवहितोत्तरत्वसंबन्धेन पर्वतावन्हिमानित्यानुपूर्वीप्रकारकज्ञानविशिष्टपर्वतधर्मिकवन्हिमत्प्रकारकशाब्दबोधं प्रति पर्वतो वन्हिमानित्यानुपूर्वीप्रकारकज्ञान कारणमिति कार्यकारणभावः । पर्वतधर्मिकवन्हिमत्प्रकारकशाब्दत्वावच्छिन्नं प्रति पर्वतधर्मिकवन्हिमत्प्रकारकयोग्यताज्ञानत्वेन कारणत्वे व्यभिचारविरहेण तत्कार्यतायामव्यवहितोत्तरत्वसंबन्धावच्छिन्नावच्छेदकताकत्वस्यानिवेशनीयतया योग्यताज्ञानत्वावच्छिन्नकारणताया लक्षणाऽघटकत्वान्नासंभवः ।

यदि च यत्रैकविधाऽनुपूर्वीज्ञानादेव प्रतिज्ञाजन्यशाब्दबोधो जायते तत्र तादृशप्रतिज्ञाज्ञानकारणताया व्यभिचाराभावात्तत्कार्यतायामव्यवहितोत्तरत्वसंबन्धावच्छिन्नावच्छेदकताकत्वस्याऽनिवेशेन तादृशप्रतिज्ञाघटिन्यायेऽव्याप्तिरित्युच्यते, तदा पदार्थोपस्थितिद्वारा जनकतालाभायैव शब्दज्ञाननिष्ठेत्युक्तम् । तथा चाऽकाक्षाज्ञानमेव पदार्थोपस्थितिद्वारा कारणं न तु योग्यताज्ञानमिति योग्यताज्ञानकारणतामादाय न दोष इति वदन्ति ।

तादृशकारणतावच्छेदकीभूतप्रतिज्ञाद्यैकमात्रविषयकयत्किञ्चिद्ज्ञानीयविषय-
ताश्रयवर्णत्वव्यापकत्वस्य प्रतिज्ञादिघटकवर्णमात्रवृत्तिसमुदायत्वेऽपि सत्वात्प्रति-
ज्ञाद्यैकैकावयवेऽतिव्याप्तिः, तादृशसमुदायत्वनिष्ठन्यूनवृत्तित्वानिरूपकत्वाऽ-
सत्त्वान्यायमात्रेऽनभवात् स्यादतोयायेति । तथा च प्रत्येकवृत्तिसमुदायत्वस्य
तुल्यवर्णकिञ्चिद्ज्ञानीयविषयताश्रयवर्णत्वाऽव्यापकत्वान्न दोषः । न च कस्या-
श्चिदपिविषयताव्यक्तेस्तावज्जनकतावच्छेदकत्वाभावादुक्तलक्षणाऽसंभव इति
वाच्यम् । यत्किञ्चिच्छाब्दनिरूपितशब्दज्ञाननिष्ठजनकतात्वव्यापकयत्किञ्चिद्ज्ञा-
नीयविषयताश्रयवर्णत्वव्यापकसमुदायत्वे तात्पर्यात् । यत्किञ्चिद्ज्ञाने जनकतात्व-
व्यापकता च स्वनिरूपितविषयत्वावच्छेद्यत्वसम्बन्धेन^१ । स्व-ज्ञानम् ।

अथ तादृशशाब्दबोधनिष्ठा या याऽव्यवहितोत्तरत्वसम्बन्धेन ज्ञानावच्छिन्न-
जन्यता प्रत्येक तत्तदवच्छेदकीभूतयत्किञ्चिद्ज्ञानीयविषयताश्रयवर्णत्वव्यापकसमु-
दायत्वमित्यस्यैव सम्यक्त्वे किं तादृशजन्यनानिरूपितजनकताया प्रत्येका-
वच्छेदकयत्किञ्चिद्ज्ञानीयविषयताश्रयवर्णत्वनिवेशेन । जन्यताया ज्ञाना-
वच्छिन्नत्वनिवेशाद् योग्यताज्ञानकारणतानिरूपिततज्जन्यताव्यावृत्तिरिति
चेन्न । यादृशधर्मिणि यादृशधर्मस्य शाब्दबोधः एकानुपूर्वीज्ञानादेव भवति
तादृशशाब्दबोधे तादृशज्ञानानन्तर्यस्य कार्यतावच्छेदककोटौ निवेशे प्रयोजन-
विरहेण तादृशधर्मिणि तादृशधर्मसाध्यकस्थलीयन्यायेऽव्याप्तिः स्यादिति ।

अत्र समूहालम्बनशाब्दबोधनिरूपितशब्दज्ञाननिष्ठा या या कारणता तत्त-
त्कूटवद्यत्किञ्चिद्ज्ञानीयविषयताश्रयवर्णत्वव्यापकसमुदायत्व^२निवेशे स्वरूप-

१ तादृशयत्किञ्चिच्छाब्दबोधविशिष्टसमुदायत्वम् । वै०

स्वनिरूपितजनकतात्वविशिष्टज्ञानवत्त्वसम्बन्धेन वै० स्वाधिकरणनिष्ठभेद-
प्रतियोगितावच्छेदकत्वसंबन्धावच्छिन्नस्वनिरुपावच्छेदकताकप्रतियोगिताकभेदवत्त्वस-
म्बन्धेन, अवच्छेदकता च स्वीयविषयत्वावच्छेद्यत्वसम्बन्धेन “आधेयतासंबन्धेन
वा” । ज्ञानवत्ता च स्वीयविषयताश्रयवर्णत्वसमानाधिकरणभेदप्रतियोगितावच्छेद-
कत्वसम्बन्धावच्छिन्नस्वनिरुपावच्छेदकताकप्रतियोगिताकभेदवत्त्वसंबन्धेनेति परम
गुरुचरणाः ।

२ अनुगमस्तु—तादृशकारणतात्वव्यापकसमुदायत्वम् । व्यापकता च
स्वनिरूपितत्वसंबन्धावच्छिन्नावच्छेदकतानिरूपिताऽवच्छेदकत्वनिष्ठावच्छेदकतानि-

सम्बन्धरूपजनकताया जनकज्ञानभेदाद्भिन्नत्वे प्रतिज्ञाद्यानुपूर्वीविशेषप्रकारक-
ज्ञानत्वावच्छिन्नजनकतानामाश्रयत्वस्य प्रतिज्ञाद्येकैकविषयकज्ञानेऽसम्भवाद-
सम्भवोऽतोऽवच्छेदकत्वनिवेशः । तथा च जनकताया जनकभेदेन भिन्नत्वेऽपि
एकैकप्रतिज्ञाविषयकज्ञाननिष्ठजनकताया अवच्छेदकत्व अपरप्रतिज्ञाविषयक-
ज्ञानीयविषयतायामपि प्रतिज्ञाद्यानुपूर्व्यवच्छिन्नविषयतात्वेनाऽज्ञतमिति
एकप्रतिज्ञाविषयकज्ञानेपि अपरप्रतिज्ञाविषयकज्ञाननिष्ठजनकतावच्छेदकीभूत-
विषयतानिरूपकत्वनिर्वाहः ।

यद्वा ‘जनकताया ऐक्ये’ यत्र यस्य पुरुषस्य नियमतोऽप्रामाण्यज्ञानास्क-
न्दितमेव न्यायविषयकं ज्ञान जायते तत्र न्यायेऽव्याप्तिः, तादृशन्यायविषयकज्ञानस्य
तादृशकारणताकूटत्वविरहात् । स्वमते चाऽप्रामाण्यज्ञानास्कन्दितज्ञाने जनक-
ताविरहेपि तादृशज्ञानीयविषयताया ‘वर्णनिष्ठायाः’ जनकतावच्छेदकत्वोपगमाद्भा-
व्याप्तिरिति । वस्तुतो यादृशप्रतिज्ञाज्ञानस्य नियमतो वर्णान्तरविषयकत्व-नद्वर्ण-
घटिततादृशप्रतिज्ञाघटितन्यायेऽव्याप्तिः, तादृशन्यायगतसमुदायत्वस्य तादृशज-
नकताकूटवद्ज्ञानीयविषयतावद्वर्णत्वाऽव्यापकत्वात् । ‘तादृशजनकता’ अवच्छे-
दकत्वनिवेशे तु उदासीनवर्णविषयता न जनकतावच्छेदिकेति नाव्याप्तिः । एतेन
तादृशी या या कारणता प्रत्येक तत्तदाश्रयीभूतयत्किञ्चिद्ज्ञानीयविषयताश्रयवर्ण-
त्वव्यापकसमुदायत्वनिवेशेपि अप्रामाण्यज्ञानास्कन्दितप्रतिज्ञादिप्रत्येकमात्र-
विषयकयत्किञ्चिद्ज्ञानमादाय लक्षणसमन्वयादवच्छेदकत्वनिवेशो व्यर्थ
इत्यपि निरस्तम् ।

तादृशयावत्कारणतानिरूपितावच्छेदकत्वाऽप्रसिद्धयाऽसम्भवापत्तिरतः प्रत्येक
मिति । तादृशकारणतायां प्रत्येकमेकावच्छेदकत्वाऽप्रसिद्धया तदोपः स्याद-
तस्तत्तदिति ।

तादृशयावत्कारणतान्तर्गताऽऽनुपूर्वीप्रकारकत्वविशिष्टज्ञानत्वावच्छिन्नकारणताया
अवच्छेदकं न विषयत्वमित्यसम्भववारणाय कोटिप्रविष्टेति । साक्षात्परपरासाधा-
रणावच्छेदकत्वलाभाय ।

रूपिता सती ज्ञानवृत्तिउभयावृत्तिघर्मनिष्ठनिरवच्छिन्नावच्छेदकतानिरूपकनिरूपित-
त्वसम्बन्धावच्छिन्नावच्छेदकतानिरूपकीभूता या विषयतात्वावच्छिन्नावच्छेदकता
तन्निरूपकवर्णनिष्ठावच्छेदकतानिरूपकवृत्तित्वनिष्ठावच्छेदकतानिरूपकभेदनिष्ठावच्छि-
दकतानिरूपकप्रतियोगित्वनिष्ठावच्छेदकतानिरूपकीभूता याऽवच्छेदकतात्वावच्छिन्न
प्रतियोगिता तन्निरूपकाभाववत्त्वसम्बन्धावच्छिन्नाधेयतासम्बन्धेनेति । अभावप्रती-
तिश्च स्वावच्छेदकीभूततद्ज्ञानीयविषयताश्रयवर्णवृत्तिभेदप्रतियोगितावच्छेदकत्वं
नास्तीति । स्वं० कारणता ।

समानानुपूर्विकनानावाक्यविषयतानामेवाऽनुगतरूपेणैककारणताया-
मवच्छेदकत्वात् पर्वतो वन्दिमानित्याद्यैकैकवाक्यव्यक्तिघटितवाक्यपंचक-
वृत्तिसमुदायत्वस्य न तादृशकारणतावच्छेदकविषयताश्रयवर्णत्वव्यापक-
त्वमिति यत्किञ्चिद्ज्ञानीयविषयतानिवेशः ।

अस्मद्गुरुचरणास्तु तादृशयत्किञ्चिच्छाब्दबोधनिरूपितशब्दज्ञाननिष्ठा
या या कारणता प्रत्येकं तत्तदवच्छेदकीभूतविषयताश्रयवर्णत्वव्यापकत्वनिवेशोऽ-
संभवः । तथाहि पर्वतो वन्दिमानित्याकारकशाब्दबोधे यथा अव्यवहितो-
त्तरत्वसम्बन्धेन पकारादितत्तद्वर्णविशिष्टचरमवर्णविषयकज्ञानत्वेन कारणत्व-तथा
विनिगमनाविरहेण पकारादितत्तद्वर्णविशिष्टनिष्ठविशेष्यतानिरूपितवर्णत्वव्याप्य-
नत्वादिनिष्ठावच्छेदकताकत्वेनापि । एवं च या या कारणता तादृशकारणतायाः
साक्षादवच्छेदकत्ववर्णत्वव्याप्यनत्वादिजातावेवेति कारणतावच्छेदकतादृश-
विषयत्वाप्रसिद्धेः । अतः साक्षात्परपरासाधारणावच्छेदकतात्वाभाय कोटि-
प्रविष्टत्वनिवेशनम् । तथा च तत्तद्वर्णनिष्ठप्रकारतानिरूपितविशेष्यत्वावच्छिन्न-
प्रकारतानिरूपितविशेष्यतानिरूपितवर्णत्वव्याप्यनत्वादिजातिनिष्ठावच्छेदकताक-
ज्ञानत्वावच्छिन्ना या कारणता तस्याः परंपरयाऽवच्छेदकत्वस्य प्रतिज्ञाघट-
कवर्णविषयतायां सत्त्वान्नाऽसंभवः । एतेन विषयताविशिष्टज्ञानत्वेन कारणत्वे
ज्ञानत्वत्वप्रवेशे गौरवात्, लाघवाद् ज्ञानीयविषयतावत्वेनैव कारणत्वस्य स्वीकर्त्त-
व्यतया विषयतायामेव साक्षादवच्छेदकत्वसत्त्वात्कोटिप्रविष्टेति विशेषणं व्यर्थमिति
समाहितम् ।

यत्किञ्चिद्ज्ञानीयविषयतेत्यत्र शब्दज्ञाने यत्किञ्चित्त्वनिवेशस्य फलमाह
समानेति । समानाऽऽनुपूर्वी येषां तेषां नानावाक्यविषयतानामेवेत्यर्थः । एव-
कारेण एकैकवाक्यविषयताव्यवच्छेदः । समानाकारकज्ञानीयविषयताया-
ऐक्यादिति भावः । अनुगतरूपेणेति । पर्वतोवन्दिमानित्यानुपूर्व्यवच्छिन्नविषय-
तात्वेनेत्यर्थः । तादृशेति तादृशाब्दबोधनिरूपितशब्दज्ञाननिष्ठेत्यर्थः ।
तादृशजनकतायाः परंपरयाऽवच्छेदकीभूतविषयताश्रयत्वं पत्वादिजातावप्य-
स्तीति साक्षादवच्छेदकीभूतविषयताश्रयत्वस्याव्यवहितोत्तरत्वेऽप्यस्ति इति तादृश-
विषयताश्रयत्वव्यापकत्वं न न्यायवृत्तिसमुदायत्वे इत्यसंभववारणाय वर्णेति ।

न च तादृशविशेष्यताव्यापकत्वमित्येवोच्यता अव्यवहितोत्तरत्वसंसर्गे
पत्वादिजातौ वा तादृशविशेष्यताविरहान्नातिव्याप्तिरिति वाच्यम् तथासति
पभिन्नसमुदायेऽतिव्याप्तिः । तथाहि अव्यवहितोत्तरत्वसंबन्धावच्छिन्नपत्वा-

वच्छिन्नप्रकारतानिरूपितश्रवणवच्छिन्नविशेष्यत्वावच्छिन्न “तादृशसंबन्धा-
वच्छिन्न” प्रकारतानिरूपितरत्नावच्छिन्नविशेष्यतेत्यादिकमेण कारणता वक्तव्या
ननु पत्न्यनिष्ठप्रकारतानिरूपितपत्न्यविशेष्यत्वावच्छिन्नप्रकारतेत्यादिकमेण
गौरवात् । तथा च पत्न्यविशेष्यताया जनकतावच्छेदकत्वविरहादिति ध्येयम्
एवं तादृशप्रकारताव्यापकत्वमित्युक्तौ नभिनसमुदायेऽतिव्यतिर्विध्या ।
तादृशी या या कारणता प्रत्येकं तत्तदवच्छेदककोटिप्रविष्टविषयताश्रयवर्णत्वसा-
मानाधिकरणस्यऽन्तिमपचवर्णवृत्तिसमुदायत्वे सत्वेनाऽन्तिमपचवर्णेऽतिव्या-
प्तिरतो व्यापिकेति ।

यथाश्रुतन्यायलक्षणस्यानुगमस्तु तादृशाब्दबोधविशिष्टसमुदायत्वम् वै०
स्वनिष्ठजन्यतानिरूपितनिश्चयत्वावच्छिन्नकारणतात्वव्यापकत्वसंबन्धेन व्याप-
कताऽऽधेयतासंबन्धेन । आधेयता च स्वनिष्ठनिरूपितत्वसंबन्धावच्छिन्ना-
वच्छेदकतानिरूपिताऽवच्छेदकतानिरूपिता सती ज्ञानवृत्तिउभयावृत्तिधर्मनिष्ठनिर-
वच्छिन्नावच्छिन्नावच्छेदकतानिरूपकनिरूपितत्वसंबन्धावच्छिन्नावच्छेदकतानिरू-
पिका या विषयतात्वावच्छिन्नावच्छेदकता तन्निरूपकवर्णनिष्ठावच्छेदकतानिरूपक-
वृत्तित्वनिष्ठावच्छेदकतानिरूपकभेदनिष्ठावच्छेदकतानिरूपकप्रतियोगित्वनिष्ठावच्छेद-
कतानिरूपकीभूता याऽवच्छेदकतात्वावच्छिन्न प्रतियोगिता तन्निरूपकाभा-
वत्वसंबन्धावच्छिन्ना ग्राह्या अभावप्रतीत्युक्ता स्वावच्छेदकीभूततदज्ञानीय
विषयताश्रयवर्णवृत्तिभेदप्रतियोगितावच्छेदकत्व नास्तीति । स्वकारणता^१ ।

१ यद्वा प्रतिज्ञादिप्रतिपाद्यतराद्विशिष्टार्थविषयकशाब्दबोधविशिष्टज्ञानविशिष्ट-
समुदायत्वं तत्पक्षसाध्यहेतुकन्यायत्वम् । ज्ञाने शब्दबोधवै०स्वनिरूपित-
जनकतानिष्ठभेदप्रतियोगितावच्छेदकत्वसंबन्धावच्छिन्नस्वनिष्ठावच्छेदकताप्रतियोगिता-
कमेदवत्वं सं० । स्वनिष्ठावच्छेदकता च स्वनिरूपिताविषयतत्वावच्छिन्नत्व संबन्धा-
वच्छिन्ना । स्वज्ञानम् । ज्ञानवै०स्वनिरूपितविषयताश्रयवर्णनिष्ठभेदप्रतियोगितावच्छे-
दकत्वसंबन्धावच्छिन्नेति ध्येयम् ।

अथ यत्किञ्चिच्छाब्दबोधनिरूपितजनकतावच्छेदिका यत्किञ्चिद्ज्ञानीयवर्ण-
निष्ठा या या विषयता प्रत्येकं तत्तत्सामानाधिकरणस्य ‘समुदायत्वे’ विवक्षणेनैव
सामंजस्ये व्यापकत्वनिवेशो व्यर्थः । नचाऽनन्तसामानाधिकरण्यनिवेशो गौरव-
मिति वाच्यम् । यत्किञ्चिच्छाब्दबोधनिरूपितजनकतावच्छेदकीभूतयत्किञ्चिद्ज्ञानीय-
वर्णनिष्ठ विषयताव्यापकत्वस्य समुदायत्वे विवक्षणीयत्वात् । व्यापकता च
सामानाधिकरण्यसंबन्धेन । न च यत्किञ्चित्पदेन प्रतिज्ञामात्रविषयकज्ञानमादाय
प्रतिज्ञायामतिव्याप्तिरिति वाच्यम् । तादृशाब्दबोधविशिष्टसमुदायत्वस्यैव विवक्ष-

अथ तथापि तादृशयावत्कारणताया तादृशयत्किंचिद्ज्ञानीयविषयत्वाव-
च्छिन्नत्वमस्ति तादृशयत्किंचिद्ज्ञानीयतत्तात्कारणतानिरूपितसद्भादवच्छेदक-
ताश्रयप्रमीयविषयतासामानाधिकरण्यं यादृशसमुदायत्वेऽस्ति तादृशसमुदायत्व-
न्यायत्वमित्युक्तौ न कुत्रापि दोषः—किं तादृशवर्णत्वव्यापकत्वनिवेशेन
विषयताया प्रमीयत्वनिवेशात् पत्वादिना घटावगाहिभ्रममादाय नाऽसम्भवः
अनुगमस्तु तादृशकारणतात्वव्यापकसमुदायत्वम् व्यापकता च स्वसमानाधि-
करणविषयतावत्त्वसंबन्धेन विषयतावत्ता च स्वनिरूपितसद्भादवच्छेदकतावत्त्व-
स्वनिरूपकनिरूपितकारणतात्वव्यापकज्ञानीयत्वैतदुभयसंबन्धावच्छिन्नाधेयत्व-
सम्बन्धेन ज्ञानव्यापकत्वं च स्वनिरूपितविषयत्वावच्छिन्नत्वसंबन्धनेति चेन्न
प्रकृतकल्पापेक्षया एतत्कल्पस्य गुरुत्वात् ।

नन्वत्र रमाधवः पूज्योरमाधवत्वादित्यादौ तादृशप्रतिज्ञाघटकरेफाऽ-
घटिततादृशप्रतिज्ञैकदेशमाधव पूज्य इत्यादिभागघटितहेत्वादिसमुदाये-
ऽतिव्याप्तिः, तद्वत्तिसमुदायत्वे रमाधव पूज्य इत्यादित्यादिप्रतिज्ञाज्ञानाऽव्यव-
हितोत्तरजायमानपूज्यतावदभिन्नोमाधव इत्याकारकयत्किंचिच्छाब्दबोधनिरूपित-
तादृशप्रतिज्ञाविषयकज्ञानत्वावच्छिन्नजनकतावच्छेदकीभूतपूर्वोक्तप्रतिज्ञाघटकीभूत
माधवः पूज्य इति भागविषयकयत्किंचिद्ज्ञानीयविषयताश्रयवर्णत्व व्यापकत्वस्य
सत्वात् एवं तादृशसमुदायत्वनिष्ठन्यूनवृत्तित्वानिरूपकत्वस्य न्यायगतसमुदायत्वेऽ-
सत्त्वेन तत्रत्यन्यायेऽव्याप्यतेऽचेति चेन्न तादृशयावत्कारणतान्तर्गताया तात्पर्य-
ज्ञानकारणताया अवच्छेदकीभूतयत्किंचिद्ज्ञानीयविषयताश्रयवर्णत्व व्यापकत्वस्य
तादृशसमुदायत्वेऽभावात्, रमाधवः पूज्य इति प्रतिज्ञाघटकवर्णसमुदायस्यैव
वक्तृतात्पर्यविषयतया तादृशसमुदायविषयकज्ञानस्यैव कारणत्वेन तदवच्छेदक-
विषयताश्रयवर्णत्वस्य तद्घटकीभूतरेफादिवर्णोपि सत्वात् तदेकदेशमात्रस्यवक्तृ-
तात्पर्यविषयत्वे समुदायप्रयोगानुपपत्तेः, कथंचित्प्रयोगेऽपि तत्समुदायघटित-
हेत्वादिसमुदायस्य न्यायत्वानङ्गीकारात् अत एव प्रतिज्ञालक्षणप्रविष्टन्यायावयव

णात् । वै० व्यापकतासंबन्धेन । तत्र च व्याप्यत्वं स्वनिरूपितजनकतावच्छेदकत्व-
स्वाव्यहितपूर्ववर्तिज्ञानीयवर्णनिष्ठविषयतात्वोभयसंबन्धेन । व्यापकता च स्वाश्रय-
वर्णवृत्तित्वसंबन्धेनेति चेन्न । यत्र स्थलविशेषे यन्न्यायविषयकज्ञानोत्तरं तादृश-
बोधो न जातस्तत्राऽव्याप्तिः, तद्ज्ञानीयविषयताया स्वनिरूपितजनकतावच्छेदकत्व-
सत्त्वेपि स्वाव्यहितपूर्ववर्तिज्ञानीयविषयतात्वाभावेन तादृशसमुदायत्वस्य शाब्द-
बोधविशिष्टत्वाभावात् । न च तत्रापि तत्राऽगतिरिति वाच्यम् । स्वमते न्याया-
न्तरजन्यबोधमादायैव तत्र लक्षणगमनादिति ध्येयम् ।

न च वाक्यान्तरसाधारणसमुदायत्वमादाय वाक्यान्तरघटित-
समुदायेऽतिव्याप्ति वाच्यम् । तादृशसमुदायत्वनिष्ठन्यूनवृत्तित्वानिरूप-
कत्वेन समुदायत्वस्य विवक्षणीय त्वात् ।

घटकाऽवयवाघटकत्वदलसार्थक्यमुपपादयतां केषाचिन्मतदूषणसमुये
स्वयमेवोक्तमिति ध्येयम् ।

ननु घटवद्भूतलादिरूपोदासीनवाक्यघटितन्यायेऽतिव्याप्तिः, प्रतिज्ञादि-
पंचार्थविषयक यत्किञ्चिच्छब्दबोधनिरूपितप्रतिज्ञादिपंचविषयक “शब्द” ज्ञान-
निष्ठकारणातावच्छेदकविषयताश्रयवर्णत्वव्यापकसमुदायत्वस्य तत्र सत्वात् । तादृ-
शवाक्यघटितन्यायवृत्तिसमुदायत्वस्य तादृशवर्णत्वव्यापकत्वादित्याशक्ते ।
नचेति । वाक्यान्तरसाधारणेति घटवद्भूतलसाधारणेत्यर्थः । वाक्यान्तर-
घटितसमुदाये इति । घटवद्भूतलघटितप्रतिज्ञादिसमुदाये इत्यर्थः ।
तादृशसमुदायत्वनिष्ठेति तादृशयत्किञ्चिच्छब्दबोधनिरूपितशब्दज्ञाननिष्ठ-
सकलकारणातावच्छेदकविषयताश्रयवर्णत्वव्यापकसमुदायत्वनिष्ठेत्यर्थः । न्यून-
वृत्तित्वाऽनिरूपकत्वेनेति यद्ययदन्यूनवृत्ति तन्निष्ठन्यूनवृत्तितानिरूपकत्वं तस्ये-
ति निरुक्तसमुदायत्वं वाक्यान्तरघटिततादृशसमुदायत्वस्य न्यूनवृत्तिइति निरुक्त-
समुदायत्वनिष्ठन्यूनवृत्तितानिरूपकत्वं वाक्यान्तरघटिततादृशसमुदायत्वस्येति-
भावः । तथा च तादृशयत्किञ्चिच्छब्दबोधनिरूपितशब्दज्ञाननिष्ठसकलजनक-
तावच्छेदकविषयताश्रयवर्णत्वव्यापकसमुदायत्वनिष्ठन्यूनवृत्तितानिरूपकं यद्य-
त्समुदायत्वं तद्विन्नं यत्तादृशवर्णत्वव्यापकसमुदायत्वं तद्वत्त्वं समुदितार्थः तथाच
वाक्यान्तरघटितसमुदायत्वे तद्विन्नत्वविरहान्नातिव्याप्तिः ।

प्रतिज्ञात्वादिनिष्ठन्यूनवृत्तितानिरूपकत्वादसम्भववारणाय सकलकारणा-
निवेशः । तादृशवर्णत्वसमानाधिकरणप्रतिज्ञानिष्ठसमुदायत्वनिष्ठन्यूनवृत्तितानि-
रूपकत्वादसम्भववारणाय व्यापकतानिवेशः । अतएव वर्णत्वनिष्ठन्यूनवृत्ति-
त्वानिरूपकत्वं वर्णत्वे नोक्तम् ।

अत्रच तादृशसमुदायत्वनिष्ठन्यूनवृत्तितानिरूपकत्व च यत्किञ्चित्तादृशसमु-
दायत्वसमानाधिकरणभेदप्रतियोगितानवच्छेदकत्वे सति तदन्यत्वम् । अवच्छेद-
कताच्च पर्याप्त्यतिरिक्तस्वरूपसंबन्धावच्छिन्ना ग्राह्या । तेन न्यायगतसमुदाय-
यत्वाधिकरणे वाक्यान्तरघटितन्यायवृत्तिसमुदायत्वनिष्ठपर्याप्तिसम्बन्धावच्छिन्ना-
वच्छेदकताकप्रतियोगिताकभेदसत्वेऽपि न क्षतिः । सामान्यतस्तादृशसमुदाय-
त्वनिवेशे पर्वतो वन्निहमान् पर्वतोदहनवानित्यादिन्यायत्ववति एकतरन्याये

चालनीयन्यायेन वाक्यान्तरसाधारणसमुदायभेदसत्वेनातिव्याप्तिरित्येवमिति चेत् त्वनिवेशः । असंभववारणाय तदन्यत्वनिवेशः^१ । [स्वसमानाधिकरणयत्किञ्चित्तादृशसमुदायत्वावच्छिन्नभेदसामानाधिकरण्यनिवेशे तु समुदाये एकदेशभेदस्वीकारापत्तेः]

‘अत्रेदं बोध्यम् । तादृशी या या कारणता तत्तदवच्छेदकीभूतयत्किञ्चिद्ज्ञानीयविषयताश्रयवर्णत्वसमनियतसमुदायत्वनिवेशे असंभवः । तादृशी या या कारणता प्रत्येकं तत्तदवच्छेदकीभूतयत्किञ्चिद्ज्ञानीयविषयताश्रयवर्णत्वसामनैयत्यस्य कुत्रापि समुदायत्वेऽसत्वात्, अतः सामनैयत्यघटकव्याप्यत्वं परित्यज्य वाक्यान्तरघटितसमुदायवारणाय तादृशसमुदायत्वनिष्ठन्यूनवृत्तित्वानिरूपकत्वसमुदायत्वे निवेशितम् ।

नच स्वावच्छेदकविषयतावत्त्वसंबन्धेन तादृशकारणताकूटवद्यत्किञ्चिद्ज्ञानीयविषयताश्रयवर्णत्वसामनैयत्वनिवेशे नासंभवः-तादृशकारणताकूटवत्त्वस्य न्यायघटकनिखिलवर्णेष्वेव सत्वेन तादृशवर्णत्वसामनैयत्यस्य समुदायत्वे सत्वादिति वाच्यम् । तादृशकारणताकूटवद्वाक्यान्तरविषयकन्यायविषयकयत्किञ्चिद्ज्ञानीयविषयताश्रयवर्णत्वसामनैयत्यस्य वाक्यान्तरसाधारणसमुदायत्वे सत्वेन तद्व्यतिव्याप्तेर्दुर्वारत्वात् । न च तादृशी या या कारणता प्रत्येकं तत्तदवच्छेदकीभूतयत्किञ्चिद्ज्ञानीयविषयताश्रयवर्णत्वव्यापकत्वे सति प्रत्येकं तत्तदवच्छेदकीभूतविषयत्वाभावकूटवद्वर्णवृत्तित्वस्य विवक्षणांनोक्तदोष इति वाच्यम् । तत्समानाकारकन्यायान्तरघटकीभूतयत्किञ्चिद्वर्णघटितन्यायसमुदायेऽतिव्याप्तेः । न च तथापि-

१ यत्तु न्यूनवृत्तित्वं स्वसमानाधिकरणभेदप्रतियोगितावच्छेदकत्वे सति स्वसमानाधिकरणत्वम् । स्वद्वयं-वाक्यान्तरघटितसमुदायत्वपरम् । नच स्वाधिकरणं यत्प्रत्येकं प्रतिज्ञादि तत्रन्यायत्वावच्छिन्नभेदसत्वेनाऽसंभवइतिवाच्यम् । स्वावच्छिन्नानुयोगिताकभेदप्रतियोगितानिवेशेन तद्वारणात् । प्रतियोगिताया चाऽनुयोगितासमानाधिकरणभेदप्रतियोगितावच्छेदकत्वं निवेशनोपयम् । तेन वाक्यान्तरसाधारणसमुदायत्वस्य न्यायत्वन्यूनवृत्तित्वेऽपि नासंभवः । उच्चारणभेदेन न्यायभेदादेकन्यायत्वस्याऽपरन्यायत्वनिष्ठन्यूनवृत्तितानिरूपकतयाऽसंभवइतिस्वसमानाधिकरणत्वनिवेशः । एवञ्च घटमानयेतिवाक्येऽतिव्याप्तिवारणाय विशेष्यदले व्यापकान्तमिति । तन्न । तत्र नियमतो वाक्यान्तरार्थविषयकन्यायार्थबोधः तत्र वाक्यान्तरघटितसमुदाये एतद्विशेषणोपादानेपि अतिव्याप्तिरशक्यसमाधाना स्यात्, एव न्यायत्वेऽप्येकन्यायघटकवाक्यपञ्चकवृत्तिसमुदायत्वनिष्ठन्यूनवृत्तितानिरूपकत्वसत्वादसंभवापातादिति ध्येयम् ।

तादृशी या या कारयता प्रत्येकं तत्तदवच्छेदकीभूतयादृशयकिंचिद्ज्ञानीयविषयता-
श्रयवर्णत्वव्यापकत्वं तादृशकारणताना प्रत्येकावच्छेदकीभूततादृशकिंचिद्ज्ञानीय-
विषयत्वाभावकूटवद्वर्णावृत्तित्वं समुदायत्वे विवक्षणायमतो नोक्तदोष इति
वाच्यम् । अननुगमात् ।

यद्यपि अनुगमः संभवति । तथाहि समुदायत्वविशिष्टसमुदायत्ववच्चम् ।
समुदायत्वे समुदायत्ववै०स्वतादात्म्य-स्ववृत्तिर्यो यत्किंचिच्छाब्दबोधनिरूपित-
तादृशजनकतात्वावच्छिन्नानुयोगिताकपर्याप्तिककूटत्वावच्छिन्नत्वे सति निरूपित-
त्वसम्बन्धावच्छिन्नकिञ्चिद्व्यवच्छेदकतानिरूपितावच्छेदकत्वनिष्ठावच्छेदकतानिरू-
पिता या ज्ञानवृत्त्युभयावृत्तिधर्मनिष्ठनिरवच्छिन्नावच्छेदकतानिरूपक “निरूपितत्व-
सम्बन्धावच्छिन्नज्ञाननिष्ठ” अत्रवच्छेदकतानिरूपिका विषयतात्वावच्छिन्ना प्रतियोगिता
तन्निरूपकाऽभाव “रूपसम्बन्धावच्छिन्ननिरूपकता तन्निरूपिताधिकरणतावाद् वृत्तित्व
नास्तीतिप्रतीतिसिद्धाभावस्तदीयवृत्तित्वत्वावच्छिन्नप्रतियोगितानिरूपितधर्मनिष्ठा-
वच्छेदकतानिरूपिताऽधिकरणतानिष्ठावच्छेदकतानिरूपितावच्छेदकताविशिष्टनिरू-
पकतानिरूपिताधिकरणतावत्त्वएतदुभयसंबन्धेन । निरूपकतायामवच्छेदकतावै०
स्वाश्रयनिरूपकतावच्छेदकरूपावच्छिन्नत्व - स्वनिरूपिताऽवच्छिन्नत्वसम्बन्धाव -
च्छिन्नाऽभावरूपसम्बन्धनिष्ठावच्छेदकतानिरूपितप्रतियोगित्वनिष्ठावच्छेदकतायाः
परम्परया निरूपिता या ज्ञानवृत्त्युभयावृत्तिधर्मनिष्ठावच्छेदकता तत्समानाधिकर-
णाऽवच्छेदकतानिरूपकावच्छेदकतानिरूपिका या यत्किंचिनिरूपितावच्छेदकता-
वद्विषयतात्वावच्छिन्नावच्छेदकता तन्निरूपकवर्णनिष्ठावच्छेदकतानिरूपकवृत्ति-
त्वनिष्ठावच्छेदकतानिरूपकभेदनिष्ठावच्छेदकतानिरूपकप्रतियोगित्वनिष्ठावच्छेद -
कतानिरूपकाऽवच्छेदकत्वनिष्ठप्रतियोगिताकाभाववत्त्वसम्बन्धावच्छिन्नत्वैतदुभ -
यसम्बन्धेनेति । तथापि यत्किंचित्पदेन न्यायद्वयविषयकज्ञानमादाय न्यायद्वये
पर्वतोवन्दिमानितिप्रतिज्ञाद्वयघटितहेत्वादिसमुदाये चातिव्याप्तिर्वोद्ध्या ।

नच तथापि यत्र न्यायद्वयविषयकज्ञानमेव नियमतो जायते तत्र न्यायद्वयेऽ-
तिव्याप्तिस्तदवस्थैवेति वाच्यम् । तत्राऽगत्या न्यायत्वस्येष्टत्वात् । एतेन स्वाश्रयी-
भूतयत्किंचित्प्रतिज्ञाद्यव्यवहितोत्तरत्वशून्यहेत्वादिवृत्ति यद्यत्समुदायत्वं तदन्यत्वनि-
वेशस्याऽवश्यकतया तत्र प्रतिज्ञायां यत्किंचित्वनिवेशादेवोक्तातिव्याप्तिवारण-
संभवे व्यर्थं तादृशसमुदायत्वनिष्ठन्यूनवृत्तित्वानिरूपकत्वविशेषणमिति निरस्तम् ।
उक्तन्यायद्वयेऽव्याप्तिभिया स्वाश्रयीभूतेत्यादिनिवेशस्याऽशक्यत्वात् । पर्वतो
वन्दिमान् धूमाद् योयो धूमवान् सस वन्दिमान्-वन्दिग्याप्यधूमवानर्थ-तस्माद्वन्दि-
मान्पर्वतइत्यादिसमुदायेऽतिव्याप्तिश्चाऽतः सामनैयत्य विहाय तादृशसमुदाय-
त्वनिष्ठन्यूनवृत्तित्वानिरूपकत्वनिवेशित गदाधरेणेति ध्येयम् ।

नचैवमपि व्युत्क्रमप्रयुक्तप्रतिज्ञादिसमुदायेऽतिव्याप्तिस्तदवस्थैवेति वाच्यम् । व्युत्क्रमप्रयुक्तप्रतिज्ञादिवृत्तियद्यत्समुदायत्वं तावद्भेदकूटेन निरुक्तसमुदायत्वस्य विशेषणीयत्वादितिदिक् ।

नचैवमपि एकैकन्यायघटक यत्प्रतिज्ञादिवाक्य तत्समुदायेऽतिव्याप्तिरितिवाच्यम् । स्वाश्रयीभूतयत्किञ्चित्प्रतिज्ञाद्यव्यवहितोत्तरत्वशून्य-हेत्वादिवृत्ति यद्यत्समुदायत्वं तदन्यत्वस्य समुदायत्वे विशेषणीयत्वाच्च दोष इति ध्येयम् ।

एवमपि । तादृशसमुदायत्वनिष्ठन्यूनवृत्तित्वाऽनिरूपकत्वनिवेशेति । व्युत्क्रमप्रयुक्तप्रतिज्ञादिसमुदाये इति । सामान्यतः साध्यवत्पक्षादिबोधकायाद्यव्यवहितोत्तरत्वशून्यहेत्वादिवृत्तियद्यत्समुदायत्वं तादृशसमुदायत्ववतीत्यर्थः । तेन तत्र प्रतिज्ञाव्यवहाराभावेऽपि न क्षति । अतिव्याप्तिस्तदवस्थैवेति । व्युत्क्रमप्रयुक्तप्रतिज्ञादिवृत्तिसमुदायत्वे तादृशवर्णत्वव्यापकत्वस्य तादृशन्यूनवृत्तित्वाऽनिरूपकत्वस्य च सत्वादिति भावः । कथायामाकाङ्क्षाक्रमेणाऽभिधानमिति मूलेऽलक्ष्यत्वं स्फुटमेवेति हृदयम् । तावद्भेदकूटेनेति । सामान्यतः प्रतिज्ञाद्यव्यवहितोत्तरत्वशून्यहेत्वादिवृत्तियद्यत्समुदायत्वं तदन्यत्वेनेत्यर्थः । अग्रेचाऽत्रैव प्रतिज्ञायां स्वाश्रयत्वनिवेशोऽधिकः । प्रतिज्ञापदं च तत्समानानुपूर्वीकवाक्यपरम् । अव्यावर्त्तकपदार्थभेदाऽनिवेशलाभाय समुदायत्वमिति ।

दिगिति । एकैकन्यायघटकप्रतिज्ञादिवाक्यसमुदायेऽतिव्याप्तिवारणायाऽऽवश्यकत्वाश्रयीभूतप्रतिज्ञाद्यव्यवहितोत्तरत्वशून्येत्यादिविशेषणेनैव व्युत्क्रमप्रयुक्तप्रतिज्ञादिपञ्चकेऽतिव्याप्तिवारणसंभवान्निरुक्तसमुदायत्वे एतादृशसमुदायत्वभेदनिवेशो व्यर्थ एवेति ध्येयम् ।

आशङ्कते । नचेति । एवमपि । व्युत्क्रमप्रयुक्तप्रतिज्ञादिवृत्तियद्यत्समुदायत्वं तदन्यत्वनिवेशेति । यत्रैकन्यायघटकप्रतिज्ञान्यायान्तरघटक हेत्वादित्तुष्टयम्, एवमेकन्यायघटकप्रतिज्ञाहेतुवाक्यद्वयमपरन्यायघटकवाक्यत्रयं— एवमेकन्यायघटकप्रतिज्ञादिवाक्यत्रयं अपरन्यायघटकवाक्यद्वयं—एवमेकन्यायघटकवाक्यचतुष्टयं अपरन्यायघटकनिगमनवाक्यमितिरीत्या तत्तद्वाक्यवृत्तिसमुदायत्वमादाय तत्तत्पञ्चकेऽतिव्याप्तिर्बोध्यः । समुदायत्वस्येति । प्रतिज्ञाद्यर्थविषयकशब्दबोधनिरूपिता शब्दज्ञाननिष्ठा या या कारणता प्रत्येकं तत्तदवच्छेदककोटिप्रविष्टयत्किञ्चिद्ज्ञानीविषयताश्रयवर्णत्वव्यापकसमुदायत्वस्येत्यर्थः । इदं चाव्यावर्त्तक

भेदानिवेशलाभाय । स्वाश्रयीभूतेति । स्वं-समुदायत्वम् । इदं चाऽसंभववारणाय । समानाकारकप्रतिज्ञाद्वयघटितहेत्वादिसमुदायेऽतिव्याप्तिवारणाय यत्किञ्चिदिति । विशेषणीयत्वादिति । तथाच स्वाश्रयीभूतयत्किञ्चित्प्रतिज्ञाऽव्यवहितोत्तरत्वशून्यहेतुवृत्तिसमुदायत्व-स्वाश्रयीभूतयत्किञ्छेत्वव्यवहितोत्तरत्वशून्योदाहरणवृत्तिसमुदायत्व-स्वाश्रयीभूतयत्किञ्चिदुदाहरणाऽव्यवहितोत्तरत्वशून्योपनयवृत्तिसमुदायत्व-एवं स्वाश्रयीभूतयत्किञ्चिदुपनयाऽव्यवहितोत्तरत्वशून्यनिगमनवृत्तिसमुदायत्व एतद्भेदकूटस्य समुदायत्वे विशेषणीयत्वादित्यर्थः । तथाच निरुक्तसमुदायत्वे समुदायत्वविशिष्टान्यत्वं निवेशनीयम् । समुदायत्ववै० स्वतादात्म्यस्वाश्रयीभूतयत्किञ्चित्प्रतिज्ञाऽव्यवहितोत्तरत्वशून्यहेतुवृत्तित्व-स्वाश्रयीभूतयत्किञ्छेत्वव्यवहितोत्तरत्वशून्योदाहरणवृत्तित्व-स्वाश्रयीभूतयत्किञ्चिदुदाहरणाव्यवहितोत्तरत्वशून्योपनयवृत्तित्व-स्वाश्रयीभूतयत्किञ्चिदुपनयाव्यवहितोत्तरत्वशून्यनिगमनवृत्तित्वान्यतम एतदुभयसंबन्धेनेति^१ । अत्र स्वपदेन समुदायत्वान्तरमादायाऽसंभववारणाय स्वतादात्म्यनिवेशः । एवं हेतुवृत्तित्वान्ताऽनिवेशो धूमाद्, यो धूमवान् स बन्दिमान् बन्दिव्याप्यधूमवानयं तस्माद्बन्दिमान्, पर्वतो बन्दिमानिति वाक्यसमुदायेऽतिव्याप्तिः स्यात् । एवमन्येषामपि सार्थक्यबोधम् ।

नचाऽत्र न्यायवृत्तिसमुदायत्वस्यापि स्वाश्रयीभूतयत्किञ्चित्प्रतिज्ञाऽव्यवहितोत्तरत्वशून्यहेतुघटकद्वितीयादिवर्णवृत्तित्वेन तदन्यत्वस्य तत्राऽसत्वेनाऽसंभव इति वाच्यम् । स्वाश्रयीभूतप्रतिज्ञाव्यवहितोत्तरत्वशून्यत्वाऽनतिरिक्तवृत्तियद्धेतुत्व तत्समानाधिकरणं यद्यत्समुदायत्व तदन्यत्वस्य विवक्षणात् । इत्थं च स्वाश्रयीभूतयत्किञ्चित्प्रतिज्ञेत्यत्र प्रतिज्ञापदानुक्तौ धूमाद्-यो यो धूमवान् स स बन्दिमान्-बन्दिव्याप्यधूमवानयं-तस्माद् बन्दिमान्-पर्वतो बन्दिमानिति व्युत्क्रमप्रयुक्तवाक्यपचकेऽतिव्याप्तिः, तद्वृत्तिसमुदायत्वसमानाधिकरणहेतुत्वस्य स्वाश्रयीभूतधकारादिवर्णाव्यवहितोत्तरवृत्तित्वेन स्वाश्रयीभूताऽव्यवहितोत्तरत्वशून्यत्वाऽनतिरिक्तवृत्तित्वामावेन स्वपदेन तादृशसमुदायत्वस्योपादानाऽसम्भवात्, स्वपदोपात्तसमुदायान्तरभेदस्य तत्र सत्वात् । प्रतिज्ञापदोपादाने तु स्वपदेन तस्योपादानसंभवाच्च तत्राऽतिव्याप्तिरिति ।

नच तथाप्यसंभवः, पर्वतो बन्दिमान् धूमादित्यादिन्यायवृत्तिसमुदायत्वे स्वाश्रयीभूतप्रतिज्ञात्वाश्रयपकाररूपयत्किञ्चित्प्रतिज्ञाऽव्यवहितोत्तरत्वशून्यत्वस्य हेतौ सत्वेन तद्वृत्तिसमुदायत्वभेदस्य निरुक्तसमुदायत्वेऽसत्वादिति वाच्यम् । स्वसमानाधिकरणप्रतिज्ञात्वपर्याप्त्यर्थं “न्योगिता” वच्छेदकयत्किञ्चिद्धर्मावच्छिन्नाव्यवहितोत्तर-

रत्वशून्यहेत्वादिवृत्तिसमुदायत्वभेदस्य तादृशसमुदायत्वविशेषणान्नोक्ताऽसम्भव इति ध्येयम् ।

नच तथापि जिज्ञासाद्वाराप्रयुक्ते पंचावयवात्मकन्यायेऽव्याप्तिः, तद्वृत्ति-समुदायत्वसमानाधिकरणहेतुत्वस्य स्वाश्रयीभूतप्रतिज्ञाऽव्यवहितोत्तरत्वशून्य-त्वाऽनतिरिक्तवृत्तितया स्वपदेनोपादानसंभवात्, तद्भेदस्य तत्राऽसत्त्वादिति वाच्यम् । स्वप्रयोज्यजिज्ञासाप्रयोज्यत्व-स्वाव्यवहितोत्तरत्वैतदन्यतरसंबन्धा-वच्छिन्नावच्छेदकताकप्रतियोगिताक “स्वाश्रयीभूत” प्रतिज्ञावद्भेदव्याप्यहेतुत्वसमा-नाधिकरणसमुदायत्वभेदे तात्पर्यात् । एवं हेत्वव्यवहितोत्तरत्वशून्य-त्वादिकं निर्वाच्यम्^१ ।

अथात्र नञ्द्वयोपादानं किमर्थम् । स्वाश्रयीभूतप्रतिज्ञाद्यव्यवहितोत्तरत्व-विशिष्टसमुदायत्वस्यैव सम्यक्त्वादिति चेन्न । अनुयोगिनि स्वत्वान्तर्भावेणाऽन-नुगमापातात् । नञ्द्वयान्तर्भावे तु प्रतियोगिनि स्वत्वान्तर्भावान्नाननुगम-इति ध्येयम् । नव्यास्तु एकन्यायस्य प्रतिज्ञाहेतू-अन्यस्य हेतूदाहरणे-अप-रस्योदाहरणोपनयौ-अन्यस्योपनयनिगमने इत्यष्टावयवसमुदायेऽतिव्याप्तिवारणाय स्वाश्रयप्रतिज्ञोत्तरहेतुवृत्तित्वे सतीत्याद्यपहाय नञ्द्वयप्रवेश इत्याहुः । तच्चिन्त्यम् ।

१. केचित्तु स्वाश्रयोत्तरवर्तिस्वानाश्रयतत्पुरुषप्रयुक्तशब्दानुत्तरत्व, स्वाश्रय-प्रतिज्ञोत्तरत्वोभयाभावविशिष्टं यद्धेतुवृत्तिसमुदायत्वं तद्भिन्नं सत्, एवं तादृशशब्दा-नुत्तरत्व-स्वाश्रयहेतूत्तरत्वोभयाभावविशिष्टोदाहरणवृत्तिसमुदायत्वभिन्नं “एवमुदाहर-णोपनयाऽव्यवहितोत्तरत्वशून्यवृत्तिसमुदायत्वभिन्नत्वं निरुच्य तादृशसमुदायत्व-भिन्नं” यत्समुदायत्व तस्य स्वाश्रयोभूतेत्यादिना विवक्षणां व्याप्तिः । तेन द्विविधा-णसाधारणाऽव्यवहितोत्तरत्वनिवेशे यत्र प्रतिज्ञाप्रयोगानन्तरं दण्डादिविलम्बे हेत्वादि-प्रयोगस्तत्र नाव्याप्तिरित्याहुः ।

नचैव यत्र प्रतिज्ञाप्रयोगानन्तरं घटपदप्रयोगः ततो हेत्वादिप्रयोगस्तादृश-हेत्वादिघटितन्यायेऽव्याप्तिरिति वाच्यम् । तादृशहेत्वादिघटितप्रतिज्ञादिपक्षसमु-दायस्य न्यायत्वानभ्युपगमात् । यत्र प्रतिज्ञाप्रयोगानन्तरं नोदासीनप्रयोगः किन्तु हेत्वादिप्रयोगस्तत्रैव न्यायत्वस्वीकारात् । एतन्मते प्रतिज्ञाप्रयोगानन्तरं यत्र दण्डा-दिविलम्बेन हेत्वादिप्रयोगस्तत्र हेत्वादिघटितन्यायस्याप्यलक्ष्यतयैवेति ध्येयम् ।

वस्तुतोऽत्राऽव्यवहितोत्तरत्वं न स्वाधिकरणक्षणध्वंसाधिकरणत्वे सति स्वाधिकरणक्षणध्वंसाधिकरणक्षणध्वंसानधिकरणत्वम् । येन जिज्ञासाप्रयुक्तन्यायेऽ-व्याप्तिः स्यात्, किन्तु प्रतिज्ञोत्तरं यादृशयादृशक्षणव्यवधानेऽपि हेत्वादिप्रयोगे

अत्र तत्तत्समुदायत्वभेदानां तत्तद्व्यक्तित्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकभेदत्वेन न लक्षणघटकता प्रतियोगिनामानन्त्येनाऽनन्तभेदनिवेशो गौरवात्, किन्तु स्वतादात्म्य-स्वाश्रयीभूतप्रतिज्ञानिरुक्ताऽव्यवहितोत्तरत्वसवन्धावच्छिन्नावच्छेदकता-कप्रतियोगिताकभेदव्याप्यहेतुत्वसामानाधिकरण्योभयसवन्धावच्छिन्नसमुदायत्वनिष्ठावच्छेदकताकप्रतियोगिताकभेदवत्व-स्वतादात्म्य-स्वाश्रयीभूतहेतुनिष्ठतादृशसवन्धावच्छिन्नावच्छेदकताकप्रतियोगिताकभेदव्याप्योदाहरणत्वसामानाधिकरण्योभयसवन्धावच्छिन्नसमुदायत्वनिष्ठावच्छेदकताकप्रतियोगिताकभेदवत्व-स्वतादात्म्य-स्वाश्रयीभूतोदाहरणनिष्ठतादृशसवन्धावच्छिन्नावच्छेदकताकप्रतियोगिताकभेदव्याप्योपनयत्वसामानाधिकरण्योभयसवन्धावच्छिन्नसमुदायत्वनिष्ठावच्छेदकताकप्रतियोगिताकभेदवत्व-स्वतादात्म्य-स्वाश्रयीभूतोपनयनिष्ठतादृशसवन्धावच्छिन्नावच्छेदकताकप्रतियोगिताकभेदव्याप्यनिगमनत्वसामानाधिकरण्योभयसवन्धावच्छिन्नसमुदायत्वनिष्ठावच्छेदकताकप्रतियोगिताकभेदचतुष्टयानां अनुगतरूपावच्छिन्नप्रतियोगिताकानां तत्तद्व्यक्तित्वेन निवेशः, नतु अननुगतरूपावच्छिन्नप्रतियोगिताकभेदत्वेन निवेशो गौरवात्^१ ।

न्यायव्यवहारोऽनुभवसिद्धस्तस्यैव क्षणत्वात्, तत्तत्क्षणमिन्नत्वस्यैव शून्यत्वान्तेन विवक्षणात् । तत्त्वं स्वाधिकरणसमयध्वसाधिकरणत्व-स्वाधिकरणत्वएतदन्यतरवत्त्वेसति स्वाधिकरणसमयध्वसाधिकरणसमयध्वसाधिकरणसमयध्वसानधिकरणत्वादिरूपं यथायथमूह्यमितिसंक्षेपः ।

अत्र लक्षणे पञ्चपुरुषप्रयुक्तक्रमिकपञ्चावयवघटितसमुदायेऽतिव्याप्तिवारणाय एकत्ववदन्यत्वमपि समुदायत्वे विशेषणीयम् । एकत्ववत्ता च स्वाश्रयसमवेत-कृतिप्रयोज्यशब्दवृत्तित्व-स्वानाश्रयसमवेतकृतिप्रयोज्यशब्दवृत्तित्वोभयसं १ ।

अथवा स्वाश्रयीभूतप्रतिज्ञाव्यवहितोत्तरत्वशून्येत्यत्र प्रतिज्ञाऽव्यवहितोत्तरत्व प्रतिज्ञावत्वम् । प्रतिज्ञावत्ता च स्वोत्तरत्व-स्वोच्चारकपुरुषोच्चरितत्व-स्वोत्तरवाक्यवदन्यत्वैतत्त्रितयसबन्धेन । वाक्यवत्ता च स्वोत्तरत्व-स्वोच्चारकपुरुषोच्चरितत्वोभयसबन्धेन । एवञ्च न कोपि दोष इति ध्येयम् ।

१ एतेन निरुक्तसवन्धावच्छिन्ननिरुक्तरूपावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्व-विशिष्टभेदचतुष्टयनिवेशापेक्षया स्वतादात्म्य-स्वाश्रयप्रतिज्ञाऽव्यवहितोत्तरहेतुवृत्तित्व-स्वाश्रयहेत्वव्यवहितोत्तरादाहरणवृत्तित्व-स्वाश्रयोदाहरणाऽव्यवहितोत्तरापनयवृत्तित्व-स्वाश्रयोपनयाव्यवहितोत्तरनिगमनवृत्तित्व एतत्पञ्चसबन्धेन, समुदायत्ववत्त्वनिवेशो लाघव किं नञ्द्वयघटितभेदचतुष्टयनिवेशेनेत्यपि निरस्तम् । तत्तद्व्यक्तित्वेन भेदचतुष्टयनिवेशापेक्षया निरुक्तपञ्चसबन्धेन समुदायत्ववत्त्वनिवेशस्याऽतिपुरुषत्वादिति ध्येयम् ।

अथ नानान्यायघटकप्रतिज्ञाद्यैकवाक्यवृत्तिसमुदायत्वस्य प्रकृतन्यायनिष्ठसमु-
दायत्वनिष्ठन्यूनवृत्तित्वानिरूपकत्व विरहेणातिप्रसंग एव नास्ति किमर्थं स्वाश्रयी-
भूतप्रतिज्ञाद्यव्यवहितोत्तरत्वशून्येत्यादिनिवेशः । नचैव विनिगमनाविरहेण नाना-
न्यायघटकप्रतिज्ञाद्यैकवाक्यवृत्तिसमुदायत्वनिष्ठन्यूनवृत्तित्वानिरूपकत्वस्यैव प्रकृत
न्यायत्वे सत्वादसंभवः, अतः स्वाश्रयीभूतप्रतिज्ञाद्यव्यवहितोत्तरत्वशून्येत्वादि
वृत्ति यद्यत्समुदायत्वं तदन्यत्वविशिष्टसमुदायत्वनिष्ठन्यूनवृत्तित्वानिरूपकत्वनिवे-
शनमावश्यकमिति वाच्यम् । तथापि तत्राऽतिव्याप्तिकथनाऽसगतेरितिचेत्-
सत्यम् । तादृशसमुदायत्वनिष्ठन्यूनवृत्तित्वानिरूपकत्वनिवेशोऽसंभवः, स्वातिरिक्तं
यन्न्यायत्व तन्निष्ठन्यूनवृत्तित्वानिरूपकत्वस्यैव स्वास्मिन् सत्वादतो न्यूनवृत्तित्व
स्वसामानाधिकरणभेदप्रतियोगितावच्छेदकत्वे सति स्वसामानाधिकरण्यं
वाच्यम् । एवंच स्वातिरिक्तन्यायत्वे स्वसामानाधिकरण्यविरहेण न्यूनवृत्तित्वविर-
हान्नासंभवः । तथाच स्वावच्छिन्नभेदसामानाधिकरण्य-स्वसामानाधिकरण्योभय-
संबन्धावच्छिन्नस्वनिष्ठावच्छेदकताकप्रतियोगिताकभेदत्वसंबन्धेन तादृशसमु-
दायत्ववत्त्वं न्यूनवृत्तित्वानिरूपकत्वं पर्यवसितम् । अथवा प्रकृतन्यायत्वे नाना-
न्यायघटकप्रतिज्ञाद्यैकैकसमुदायत्वनिष्ठन्यूनवृत्तित्वानिरूपकत्वसत्वेऽपि नाऽ-
संभवः । एवंच तादृशसमुदायेऽतिप्रसगवारकतयैव स्वाश्रयीभूतेत्यादि
निवेशसार्थक्यम् ।

केचित्तु न्यूनवृत्तित्वमत्र व्याप्यतारूपमेव विवक्ष्णोयम् । स्वसामानाधिकरण्य-
भेदप्रतियोगितावच्छेदकत्वसहितसामानाधिकरण्यरूपस्य तस्य विवक्ष्णे
न्यायत्वरूपसमुदायत्वस्य नानान्यायघटकप्रतिज्ञादिपंचकसमुदायत्वनिष्ठन्यूनवृत्ति-
तानिरूपकत्वेन न्यायमात्रेऽसंभवापत्तिः । तथाच न्यायनिष्ठसमुदायत्वस्य-
नानान्यायघटकप्रतिज्ञादिपंचकसमुदायत्वव्याप्यत्वाभावाच्चादृशविशेषणाऽनपायादिति-
व्याप्तिसंगतिः ।

नचाऽसंभववारणायाऽनिरूपकत्वकुक्षिप्रविष्टसमुदायत्वमेव तादृशभेद-
कूटैर्निवेश्यता, न्यायगतसमुदायत्वस्य नानान्यायघटकप्रतिज्ञादिपंचकसमुदाय-
त्वनिष्ठन्यूनवृत्तित्वानिरूपकत्वेऽपि तादृशप्रतिज्ञादिपंचकसमुदायत्वस्य
तादृशभेदकूटत्वविरहान्नाऽसंभवः । नवा नानान्यायघटकप्रतिज्ञादिपंचक-
समुदायेऽतिव्याप्तिः, तादृशसमुदायत्वस्य तादृशभेदकूटवन्न्यायवृत्तिसमुदायत्वनिष्ठ-
न्यूनवृत्तित्वानिरूपकत्वात् । व्याप्यत्वरूपन्यूनवृत्तित्व निवेश्य पुनरतिव्याप्ति-
वारणार्थमनुयोगिनि भेदकूटनिवेशस्य प्रक्षालनाद्धीतिन्यायेन हेयत्वादिति-

प्रतिज्ञादिपञ्चवाक्यैरेकवाक्यतया स्वार्थविशिष्टज्ञानं जन्यते ।
तेन च विशिष्टवैशिष्ट्यावगाहिमानान्तरमुत्थाप्यते । तेन च
चरमः परामर्श उत्पाद्यते इति न्यायज्ञन्यशाब्दज्ञानस्य परामर्श-
प्रयोजकता ।

न्यायज्ञन्यवोधस्य परामर्शप्रयोजकतां संगमयति । प्रतिज्ञादीति ।
एकवाक्यतयेति । विशेषणं तृतीया । तथाचैकवाक्यतापन्नै

वाच्यम् । प्रतियोगिकुक्षौ भेदकूटनिवेशेऽपि समानाकारकन्यायान्तरवृत्तिममुदाय-
त्वनिष्ठन्यूनवृत्तितानिरूपकत्वस्य प्रकृतन्यायत्वे सत्वेनाऽसम्भववारणाय न्यूनवृत्ति-
त्वस्य सामानाधिकरण्यघटितताप्रौढ्ये न्यायसमुदायत्वासामानाधिकरण्यसमुदायत्व-
वति व्युत्क्रमप्रयुक्तप्रतिज्ञादिसमुदायेऽतिव्याप्तिवारणायानुयोगिन्यपि भेदकूटनिवे-
शस्याऽऽवश्यकत्वात् ।

न च तथापि अनुयोगिनि व्युत्क्रमप्रतिज्ञादिवृत्तिसमुदायत्वभेदाः, प्रतियो-
गिनि च नानान्यायघटकप्रतिज्ञादिवृत्तिसमुदायत्वभेदाः, निवेश्यन्ताम्, त्वन्मतेऽ-
नुयोगिन्येव, मम तु अनुयोगिनि एकविधाः-प्रतियोगिनि चाऽन्यविधा भेदा
इति विभागेन निवेशः, अत उभयत्र तुल्यनिवेशेन न गौरवमपीति वाच्यम् ।
तावतापि अनुयोगिनि भेदकूटनिवेशापेक्षया प्रतियोगिकुक्षौ निवेशे तावत्सु प्रति-
गितावच्छेदकत्वमावश्यकमिति गौरवस्य जागरूकत्वात् । तस्माद्व्याप्यत्वमेव
न्यूनवृत्तित्वम् । एवंचाऽतिव्याप्तिवारणायानुयोगिनि भेदकूटनिवेश आव-
श्यक इति प्राहुः ।

अथ एकैकन्यायघटकप्रतिज्ञाद्येकैकवाक्यघटितसमुदायत्वस्य स्वव्यभिचा-
रित्व-स्वसामानाधिकरण्योभयसंबन्धेन तादृशसमुदायत्वविशिष्टान्यत्वरूपतादृश-
समुदायत्वनिष्ठन्यूनवृत्तित्वानिरूपकत्वविरहादेवाऽतिव्याप्तिवारणसम्भवे व्यर्थं स्वा-
श्रयप्रतिज्ञाद्यव्यवहितोत्तरत्वादिविशेषणम् । न च न्यायत्वरूपसमुदायत्वस्यापि
नानान्यायघटकप्रतिज्ञादिर्पञ्चगततादृशसमुदायत्वनिष्ठसामानाधिकरण्यघटितन्यून-
वृत्तितानिरूपकत्वादसम्भव इति वाच्यम् । सामानाधिकरण्यमपहाय व्यापक-
त्वस्य निवेशनीयत्वादिति चेन्न । तथासति नानान्यायघटकप्रतिज्ञादिपञ्चगतममु-
दायत्वेऽव्यापकत्वघटितन्यूनवृत्तित्वानिरूपकत्वस्याऽक्षततया तादृशसमुदायेऽ-
तिव्याप्तिरतः स्वाश्रयीभूतप्रतिज्ञेत्यादिविशेषणम् ।

रित्यर्थः । एकवाक्यत्व च विशिष्टैकार्थप्रतिपादकत्वम्, तदुत्थाप्याऽऽ-
काङ्क्षानिवर्तकत्वं-तन्निवर्तनीयाऽऽकाङ्क्षापक्त्वाऽन्यतरवत्त्वं वा । तेन
पञ्चवाक्यजन्यमहावाक्यार्थबोधाऽसंभवेऽपि न क्षतिः । स्वार्थविशिष्टज्ञानं ।
तत्तद्वाक्यार्थविषयकज्ञानं । तच्च समूहालंबनमन्यथा वेत्यन्यदेतत् ।
विशिष्टवैशिष्ट्यावगाहिमानान्तरं । विशिष्टवैशिष्ट्यबोधात्मकपरामर्शज-
नकं मनः । उत्थाप्यते । स्वात्मकसहकारिसंपन्नीक्रियते । तेन तथा-
विधेन मनसा । परामर्श उत्पाद्यते इत्युपाध्यायः ।

अत्र च तदेव ज्ञानं परामर्शरूपं उपनयार्थविषयकत्वादित्याक्षिप्य
उपनयस्य व्याप्यंशे न तात्पर्यं, तथासति न्यायजन्यबोधे उदाहरणार्थ-
तया उपनयार्थतया च व्याप्तिभाने पौनरुक्त्यं स्यात् किन्तु पक्षधर्मत्वमे-
वोपनयेन विवक्षितम् । तथाचोदाहरणार्थव्याप्तेरुपनयार्थपक्षधर्मनायाश्च
विश्रृंखलमेव भानमिति न न्यायजन्यबोधस्य व्याप्तिविशिष्टवैशिष्ट्या-
वगाहिता । व्याप्यः पक्षे वर्तते न वा इत्याकाङ्क्षानिवर्तनानुरोधेनैव बन्धि
व्याप्यादिपदघटितमुपनयवाक्यं प्रयुज्यत इति स एव समाहितवान् ।

तदुत्थाप्येति । प्रतिज्ञानिगमनयोः सग्रहाय प्रतीकद्वयम् । तेन । द्वितीय-
कल्पानुसरणेन । न्यायार्थबोधपरामर्शयोरन्तराज्ञानाऽभावाद्विशिष्टेत्याद्यसंगतिरतो
व्याचष्टे । विशिष्टेति । मीयते अनेनेतिव्युत्पत्ति लब्धज्ञानकरणघटकज्ञानेविशि-
ष्टवैशिष्ट्यावगाहीत्यस्याऽभेदेनाऽन्वयाद्विशिष्टवैशिष्ट्यावगाह्यभिन्नज्ञानकरणमि-
त्यर्थलाभः । तच्च करणं न्यायजन्यबोधः । करणान्तरं मन इत्यर्थः । उत्थाप्यते
इत्यस्य जन्यते इति नाथो, मनमोनित्यत्वादत आह । स्वात्मकेति । स्व-न्याय-
जन्यशाब्दज्ञानं । तेनेतितत्पदस्य केवलमनःपरामर्शकत्वेऽसंगतिः, तस्य परामर्श-
नुत्पादकत्वादत आह । तथाविधेनेति । तादृशविशिष्टज्ञानसहितेनेत्यर्थः ।
तदेवज्ञानं । तत्तद्वाक्यार्थविषयकज्ञानमेव । तर्हि तथोपनयः कथं प्रयुज्यते इत्यत आह ।
व्याप्यः पक्षे इति । स एव । उपाध्याय एव ।

उपाध्यायमतेऽस्वरसं दर्शयति । अत्रेदं चिन्त्यते इत्यादिना । आकाङ्क्षितं ।
जिज्ञासितं । तादृशाकाङ्क्षां । बन्धिव्याप्यः पर्वतेनवेत्याकाङ्क्षा । तथाविधबोधे ।
व्याप्तिविशिष्टविषयकबोधे । एवकारेण शुद्धहेतुतावच्छेदकावच्छिन्ने पक्षधर्म-
त्वस्य व्यावृत्तिः । तद्भानात् व्याप्तिभानात् । ननु अवान्तरवाक्यार्थबोधस्य
परामर्शरूपत्वे तत एवाऽनुमित्युपपत्तौ परामर्शान्तस्वीकारो व्यर्थ इत्यत आह ।
अवान्तरवाक्यार्थेऽधिय इति । तावत्पर्यन्तं । निगमनजन्याऽवाधितत्वादि-
प्रतिपत्तिपर्यन्तं । तदसत्त्वेनेति । उपनयवाक्यजन्यव्याप्तिविशिष्टवैशिष्ट्यावगाहि-

अत्रेदं चिन्त्यते । यदि व्याप्तिविशिष्टे पक्षधर्मत्वमेवाऽऽकाङ्क्षितं तदा व्याप्तिविशिष्टविषयक एव बोधस्तादृशाकाङ्क्षां निवर्तयिष्यतीति तथाविधबोधे एवोपनयतात्पर्यमावश्यकम् । न चैवमपि आकाङ्क्षानिवृत्तये अवान्तरवाक्यार्थबोधस्य व्याप्तिविशिष्टवैशिष्ट्यावगाहित्वोपगमेऽपि न्यायजन्यमहावाक्यार्थबोधे उपनयाद्व्याप्तिमानं नोपेयते, उदाहरणादेव तद्भानात् । अवान्तरवाक्यार्थधियः परामर्शरूपत्वेऽपि निगमनजन्याऽवाधितत्वादिप्रतिपत्तेरनुमितावपेक्षितत्वात्तावत्पर्यन्तं तदसत्त्वेन परामर्शान्तरस्याऽपेक्षेतिवाच्यम् । अवान्तरवाक्यार्थबोधे व्याप्तिमानानुरोधेन तदंशोप्युपनयतात्पर्यकल्पनाया आवश्यकत्वे महावाक्यार्थबोधे तद्भानेऽपि बाधकाभावादिति ।

न्यायजन्यज्ञानस्य वादिवाक्यजन्यत्वेनाऽप्रामाण्यशङ्काकवलिततयाऽनुमितिजननायोग्यतया परामर्शान्तरस्वीकार इति मिश्राः ।

नव्यास्तु पक्षांशे व्याप्तिविशिष्टहेतुवैशिष्ट्यावगाहिज्ञानमेवाऽनुमितिहेतुः । नतु व्याप्याऽभिन्नहेतुमदभिन्नज्ञानम् । तादृशविशिष्टवैशिष्ट्यावगाहिता च न न्यायजन्यशाब्दबुद्धेः, नामार्थयोर्भेदेनाऽन्वयबोधस्याऽव्युत्पन्नत्वात्, अतो व्याप्यत्वावच्छिन्नहेतुनिष्ठप्रकारताबोधहेतु हेतुविशेष्यकव्याप्तिरूपविशेषणतावच्छेदकप्रकारकमानसज्ञानान्मानस एव तादृशपरामर्शोऽवश्यमङ्गीकर्तव्य इत्यभिप्रायेण तेनचेत्याद्यभिहितम् ।

परामर्शोऽसत्त्वेनेत्यर्थः । उपनयजन्यबोधोत्तरं निगमनश्रवणपदार्थोपस्थित्या तन्नाशादितिभावः । तदंशेऽपि व्याप्यशेषे तद्भानेऽपि व्याप्तिभानेऽपि बाधकाभावादिति । अवान्तरवाक्यार्थबोधे एव सामर्थ्यपेक्षिता महावाक्यार्थबोधश्च समूतसामग्राकाऽवान्तरवाक्यार्थबोधाधीन एवेति पुनर्भाने वादितात्पर्यपेक्षाशङ्कानवकाशः । मिश्रसमाधानमाह । न्यायजन्यज्ञानस्येति । मिश्रा इति । एवमपि अप्रामाण्यशङ्कानैत्ये मानाभावात् क्वचित्परामर्शवैयर्थ्यं दुर्वाच्यमेवेत्यस्वरसः ।

स्वमतेन समाधानमाह नव्यास्त्विति एवकारव्यवच्छेद्यमाह । नत्विति । अत इति । न्यायजन्यशाब्दबुद्धेर्विशिष्टवैशिष्ट्यावगाहित्वाभावादित्यर्थः । व्याप्यत्वावच्छिन्नहेतुनिष्ठप्रकारताबोधहेत्विति । बन्धिव्याप्यधूमवान्पवर्त इत्याकारकबोधहेत्वित्यर्थः । मानसज्ञानादिति । बन्धिव्याप्यो धूम इत्याकारकमानसज्ञानादित्यर्थः न्यायार्थज्ञानस्य हेतौ व्याप्यप्रकारकत्वान्सानसानुधावनम् ।

विशिष्टवैशिष्ट्यावगाहिमानन्तरं-विशिष्टवैशिष्ट्यबोधजनकं विशो-
षणतावच्छेदकीभूतव्याप्तिप्रकारकधूमत्वावच्छिन्नविशेष्यकज्ञान । उत्था-
प्यते । जन्यते । तेन । तादृशविशेषणतावच्छेदकप्रकारकज्ञानेन परामर्शो
जन्यते इत्यर्थः । न चैव तेन परामर्शस्य जननादितिग्रन्थाऽसंगतिः ।
तत्र परामर्शपदस्य व्याप्याभिन्नहेतुमदभेदबोधपरत्वादित्याहुः ।

शुद्धहेतुतावच्छेदकावच्छिन्ने पक्षधर्मत्वाकांक्षया तत्र पक्षधर्मत्वबोध-
मात्रतात्पर्यकं व्याप्यर्थकपदाऽघटितमेवोपनयवाक्यं प्रयुज्यते इति प्राची-
नमताभिप्रायकमिदम्, अतएव दीधितिकृता तन्मताभिप्रायेणैवोदाहरणोपन-
ययोरेव तत्पर्यवस्यतीत्यत्रोदाहरणान्तर्भावेनैव परामर्शप्रयोजकत्वपर्यवसा-
नमुक्तम्, न तूपनयमात्रस्येत्यपि वदन्ति ।

अत्र परामर्शप्रयोजकत्वेन शाब्दज्ञानस्य लक्षणघटकत्वे स्वयमनुप-
पत्तेर्बन्धमाणातया शाब्दज्ञानपदं प्रतिज्ञादिप्रतिपाद्यतत्तद्विशिष्टार्थज्ञान-
पञ्चकपरं, जनकवाक्यपदं च प्रत्येकं तत्तद्वोधजनकवाक्यपञ्चकपरम्,
अतःप्रतिज्ञादिवाक्यपञ्चकलाभः । प्रयोजकान्तं च बोधविशेषाणां परिचा-
यकमात्रम् । यद्यप्येव प्रतिज्ञादिपञ्चवाक्यैरेकज्ञानाऽजननेप्येतादृशलक्ष-
अभिहितमिति मूलकृतेतिशेषः । तेन । बन्धव्याप्यधूमवानयमितिवाक्येन ।
तत्र । परामर्शजनकवाक्यमितिलक्षणे ।

धूमः पक्षे वर्तते नवेत्याकाङ्क्षा, तथा चाऽयमित्येवोपनय इति व्याप्तिपक्षध-
र्मतयोर्विशृङ्खलमेव भानमिति वदता मतमाह शुद्धेति । तत्र । न्याये इदम् ।
चरमःपरामर्शउत्पाद्यते इत्येतत् । अतएवेति उपनयस्यव्याप्यर्थकपदाऽघटितत्वा-
देवेत्यर्थः । तन्मताभिप्रायेणैवेति । प्राचीनमताभिप्रायेणैवेत्यर्थः । तत् परा-
मर्शप्रयोजकत्वम् ।

स्वयं न्यायलक्षणमाहेति जगदीशोक्तावतरणमसंगतम्, मूलार्थताया एव
तस्य सभवादित्याह अत्रेति । अनुपपत्तेर्बन्धमाणातयेति । उदाहरणोपनययो-
रेव तत्पर्यवस्यतीत्यादिनेतिभावः । प्रतिज्ञादिपञ्चवाक्यार्थविषयकसमूहालंबनबोध-
स्याप्यसर्वत्रिकतया आह तत्तद्विशिष्टार्थेति । तत्तद्विशिष्टार्थविषयकैत्यर्थः ।
ज्ञानपञ्चकपरं यत्र न्यायजन्यसमूहालंबनबोधोऽसिद्धस्तत्र पूर्वोक्त-
प्रकाराभावात्पचकेत्युक्तम् लाभइति उचितानुपूर्वीकत्वं तु पूरितं दी-
धितिकारेण । सामान्यतो बोधनिवेशे घटमानयेतिवाक्येऽतिव्याप्तिः स्यादत-
आह प्रयोजकान्तं चेति ननु परामर्शप्रयोजकशाब्देत्यत्र शाब्दपदस्य पञ्चबोधप-
रत्वे प्रतिज्ञादिपञ्चवाक्यैरित्यादिमूलाऽसंगतिः, एकबोधाजननेऽपि उक्तरीत्या पञ्च-

उचितानुपूर्वीकप्रतिज्ञादिपंचकसमुदायत्वं न्यायत्वम् ।

णाऽनिर्वाहविरहः । तथापि प्रतिज्ञादिजन्यबोधानां परामर्शप्रयोजकता-
लाभायैव संभवाभिप्रायेण तावदर्थविषयकमेकं ज्ञानं परामर्शप्रयोजकत्वे-
नाऽभिहितमित्यभिप्रेत्य दीधितिकृत्यपर्यवसितन्यायलक्षणमाह । उचितेति ।
उचितानुपूर्वीकानि प्रतिज्ञादिपच यत्र समुदाये तत्त्वं, तादृशपचपर्याप्त
समुदायत्वमिति यावत् । पंचपदं निगमनान्तां विशिष्य निवेशलाभाय,
न तु पचत्वेनाऽपि तेषां निवेशः प्रयोजनाभावात् । व्युत्क्रमप्रयुक्तप्रतिज्ञा-
दिपचकेऽतिव्याप्तिवारणायोचितानुपूर्वीकेति । उचितानुपूर्वी प्रतिज्ञोत्तर-
हेतूत्तरोदाहरणोत्तरोपनयोत्तरनिगमनत्वरूपा ।

ननु किमिदमुचितानुपूर्वीकत्वं, न तावत्तादृशानुपूर्व्याश्रयत्वं, तादृ-
शानुपूर्व्या निगमने एव विश्रान्तेः । नापि तादृशानुपूर्वीघटकत्वं घटकतायाः
दुर्बलत्वात् । तद्धि न स्वाविषयकप्रतीत्यविषयतादृशानुपूर्वीकत्वं, प्रतिज्ञा-
द्यविषयकप्रतीत्या शुद्धनिगमनत्वस्य विषयीकरणात्, त्रिरिष्टनिगमनत्वे
तादृशप्रतीत्यविषयत्वानुपपत्तेः । विशेष्यवृत्तेर्विशिष्टानुयोगिकाऽभावान-
भ्युपगमात् । नापि तादृशानुपूर्वीविषयिताव्यापकविषायिताकत्वं, शब्दव्य-
क्तिभेदेन प्रतिज्ञादेर्भिन्नतया कस्याश्चिदपि प्रतिज्ञादिव्यक्तेर्विषयितायास्ता-
दृशानुपूर्वीविषयितासामान्यव्यापकत्वाऽसंभवान् । प्रतिज्ञादिव्यक्त्यन्त-

बोधानादाय लक्षणसमन्वयसंभवादित्याशयेन शक्ते यद्यपीति । दीधितिकृत्यमते
स्वार्थविशिष्टज्ञानमित्यत्रैकत्वानुपपत्तिं परिहरति संभवाभिप्रायेणेति । यत्र प्रतिज्ञा-
दिपंचवाक्यानामेकदैव समूहालंबनोपस्थितिः तत्स्थलाभिप्रायेणेत्यर्थः । तथाच
पंचार्थविषयकैकबोधे परामर्शप्रयोजकतोपपादनेऽर्थात्पंचानां तदुपपादितं भवतीति
रहस्यम् । प्रतिज्ञोत्तरेति । प्रतिज्ञाऽव्यवहितोत्तरेत्यर्थः । प्रतिज्ञोत्तरवाक्योत्तरहेतोः
हेत्वादिनिगमनान्तोत्तरप्रतिज्ञादेश्च वारणायाऽव्यवहितत्वस्य-उत्तरत्वस्य च
निवेशः । एवमग्रेऽपि । तादृशानुपूर्व्या इति । प्रतिज्ञोत्तरहेतूत्तरोदाहरणोत्तरोपन-
योत्तरनिगमनत्वरूपानुपूर्व्या इत्यर्थः । निगमने एवेति । अत्र निगमनपदं
निगमनघटकान्त्यवर्णनम् । नापीति तथाचोचितानुपूर्वीकानि प्रतिज्ञादिपंच यत्रे-
त्यत्र सप्तम्यर्थो घटकत्वमितिभावः । तद्धि । घटकत्वं हि । स्वाविषयकेति । स्वं
घटकत्वेनाऽभिमतः प्रतिज्ञादयः । तथा च स्व-प्रतिज्ञा तदविषयकप्रतीतिर्हि
घटपटाद्युदासीनविषयकप्रतीतिरेव “नत्वानुपूर्वीविषयकप्रतीतिः, तस्या प्रतिज्ञाद्य-
विषयकत्वाभावात्” तदविषयतादृशानुपूर्वीकत्वस्य प्रतिज्ञायां सत्वेन घटकत्वम्

रघटितन्यायविषयकज्ञानेऽपितादृशानुपूर्वी विषयितासत्त्वात् । यत्किञ्चित्तानुपूर्वी विषयिताव्यापकत्वस्य व्युत्क्रमप्रयुक्तप्रतिज्ञादिविषयितासाधारणत्वात्, तादृशप्रतिज्ञादिविषयकन्यायज्ञानीयतथाविधानुपूर्वी विषयिताया एव तादृशप्रतिज्ञादिविषयिताव्याप्यत्वात् । नच ज्ञानभेदेन विषयिताभेदानभ्युपगमन्नैवमिति वाच्यम् । तादृशप्रतिज्ञादिव्यक्तिसमानाधिकरणत्वादितानाऽऽनुपूर्वीविशेषावच्छिन्नन्यायविषयकज्ञानोयाऽऽनुपूर्वीविशेषविषयितायास्तादृशप्रतिज्ञादिव्यक्तिविषयिताशून्यावृत्तित्वात्, नस्यास्तद्व्याप्यत्वानपायात् ।

एव हेत्वादावपि घटकत्व वाध्यम् । तादृशानुपूर्वीविषयिताव्यापकेत्यनेन तादृशानुपूर्वीविषयितासामान्यव्यापकत्वं विवक्षितं, तादृशयत्किञ्चिद्विषयिताव्यापकत्वं वा । आद्ये दूषणमाह । शब्दव्यक्तिभेदेनेति । प्रतिज्ञादेरैक्ये ज्ञानभेदेन विषयिताभेदेऽपि प्रतिज्ञाविषयितात्वेनाऽऽनुपूर्वीविषयिताव्यापकत्वं स्यादतः शब्दव्यक्तिभेदेन भिन्नत्वोत्कीर्तितम् । तादृशानुपूर्वीविषयितासत्त्वादिति । आनुपूर्व्याभेदाभावादिति भावः । यत्किञ्चिदिति । तच्च विषयिताविशेषणम्, यत्किञ्चित्तादृशानुपूर्वीविषयितेत्यर्थः । साधारणत्वादिति । क्रमप्रयुक्तव्युत्क्रमप्रयुक्तप्रतिज्ञादिपञ्चकोभयसमूहालवनशाने आनुपूर्वीविषयित्व-व्युत्क्रमप्रयुक्तप्रतिज्ञादिविषयित्वव्यक्तयोर्व्याप्यव्यापकभावः । ज्ञानभेदेन । विषयिताभेदात्केवलन्यायज्ञाने समूहालवनशानीयन्यायानुपूर्वीविषयिताविरहादिति भावः । तादृशेति । व्युत्क्रमप्रयुक्तेत्यर्थः । तथाच तादृशसमूहालवनशानीयाऽऽनुपूर्वीविषयिताव्यापकत्वस्य व्युत्क्रमप्रयुक्तप्रतिज्ञादिविषयिताया सत्त्वात्तस्या अपि घटकत्वापत्तिरिति भावः । नैवमिति । न पूर्वोक्तदोष इत्यर्थः । आनुपूर्वीविषयितायाः क्रमप्रयुक्तज्ञानमात्रेऽपि सत्त्वेन तत्र व्युत्क्रमप्रयुक्तप्रतिज्ञादिविषयिताविरहादिति भावः । न्यायविषयकज्ञानीयेति । व्युत्क्रमप्रयुक्तप्रतिज्ञादिव्यक्तिसमानाधिकरणो न्यायइतिज्ञानीयेत्यर्थः । आनुपूर्वीविशेषविषयिताया इति । ज्ञानभेदेन विषयिताभेदस्यानभ्युपगमेऽपि निरूपकभेदेन^१ तद्भेदस्याऽवश्यकत्वादिति भावः ।

१. तादृशप्रतिज्ञासमानाधिकरणोन्यायइतिज्ञानीयाऽऽनुपूर्वीनिष्ठा या सामानाधिकरणनिष्ठप्रकारतानिरूपितविशेष्यतावच्छेदकता तादृशवच्छेदकताकविषयिताकाऽऽनुपूर्वीविषयकज्ञानान्तरे नास्ति, एतादृशविषयितानिरूपकोभूता या विशेष्यतावच्छेदकता तस्या अभावात् । तथाच ज्ञानभेदे विषयिताया ऐक्येऽपि निरूपकभेदान्निवृत्तेति भावः ।

अथ निगमनपूर्वोपनयपूर्वोदाहरणपूर्वहेतुपूर्वत्वरूपानुपूर्व्याश्रयत्वेन प्रतिज्ञायाः तादृशोदाहरणपूर्वत्वे सति प्रतिज्ञोत्तरत्वरूपानुपूर्व्याश्रयत्वेन च हेत्ववयवादीनां निवेशान्नानुपपत्तिः ।

अथवा तादृशैकविधानुपूर्वीविशेषावच्छिन्नभेदप्रतियोगितावच्छेदकत्वमेव तादृशानुपूर्वीघटकत्वमिति चेत् एवमप्येकैकन्यायघटकं यत्प्रतिज्ञाद्येकैकवाक्यं तत्समुदायेऽतिप्रसंगो दुर्वार एवेति ।

तस्याः । आनुपूर्वीविषयितायाः । तद्व्याप्यत्वानपायादिति । व्युत्क्रमप्रयुक्तप्रतिज्ञादिविषयिताव्याप्यत्वानपायादित्यर्थः ।

ननु तादृशानुपूर्वी यथा विशिष्टनिगमनत्वरूपा तथा विशिष्टप्रतिज्ञात्वरूपापीत्यादिरीत्या पंचविधा या आनुपूर्वी तदाश्रयत्वरूपं तादृशानुपूर्वीकत्वं वक्तुं शक्यते इत्याशक्ते । अथेति । तादृशोदाहरणपूर्वत्वे सतीति । निगमनपूर्वोपनयपूर्वोदाहरणपूर्वत्वे सतीत्यर्थः । हेत्ववयवादीनामिति । आदिना निगमनपूर्वोपनयपूर्वत्वे सति प्रतिज्ञोत्तरहेतूत्तरत्वरूपानुपूर्व्याश्रयत्वेनोदाहरणस्य निगमनपूर्वत्वे सति प्रतिज्ञोत्तरहेतूत्तरोदाहरणोत्तरत्वरूपानुपूर्व्याश्रयत्वेनोपनयस्य, एवं प्रतिज्ञोत्तरहेतूत्तरोदाहरणोत्तरोपनयात्तरनिगमनत्वरूपानुपूर्व्याश्रयत्वेन निगमनस्य संग्रहः ।

वक्ष्यमाणदोषेण निरसनीयकल्पान्तरमाह । अथवेति । पूर्वं पञ्चानुपूर्व्य उक्ता । इदानीं तासु एकैव निवेशयेति दर्शयति । तादृशैकविधेति । प्रतिज्ञोत्तरहेतूत्तरोदाहरणोत्तरोपनयोत्तरनिगमनत्वरूपेत्यर्थः । अत्र स्वाश्रयनिगमनवृत्तित्वसंबन्धेनोपनयोत्तरत्वविशिष्टनिगमनत्वरूपानुपूर्व्यवच्छिन्नभेदप्रतियोगितावच्छेदककोटौ संसर्गघटकतया निगमनप्रवेशान्निगमनसंग्रहो बोध्यः । अन्यथा साक्षात्प्रतियोगितावच्छेदकत्वस्य निगमनत्वे परपरया तस्योपनयादौ सत्त्वेन निगमनाऽसंग्रहप्रसगात् । एतेनोपनयोत्तरत्वं निगमनत्वे न संभवतीत्यपि समाहितमिति ध्येयम् । तथाच प्रतिज्ञोत्तरहेतूत्तरोदाहरणोत्तरोपनयोत्तरनिगमनत्वरूपानुपूर्वीमान्नेति “तादृशानुपूर्व्यवच्छिन्नप्रतियोगिताक” भेदप्रतियोगितानिरूपितसाक्षात्परंपरासाधारणावच्छेदकत्वमेव उचितानुपूर्वीकत्वं फलितम् ।

ननु तादृशानुपूर्व्यवच्छिन्नप्रतियोगितावच्छेदकत्वनिवेशेनैवोपपत्तौ भेदनिवेशनं किमर्थमिति चेन्न । धर्मसंबन्धमाधारणैकावच्छेदकताभ्युगमे स्वसमानकालीनव्युत्क्रमप्रयुक्तप्रतिज्ञासंबन्धेन तादृशानुपूर्वीमान्नास्तीत्याकारकात्यन्ताभावी-

मैवम् । स्वाश्रयीभूतप्रतिज्ञाद्यव्यवहितोत्तरत्वशून्यहेत्वादिवृत्ति-
यद्यत्समुदायत्वं तदन्यत्वस्य समुदायत्वविशेषणत्वे तात्पर्यात् । व्युत्क्रम-
प्रयुक्तप्रतिज्ञादिनिष्ठस्य नानान्यायान्तर्गप्रतिज्ञादिपञ्चनिष्ठस्य च समुदाय-
त्वस्य तदन्यत्वविरहान्नातिप्रसंगः । एवं च घटमानयेतिवाक्यवृत्ति-
समुदायत्ववारणाय प्रतिज्ञादिवृत्तित्वविशेषणमपिसार्थकमित्यवधेयम् ।

यप्रतियोगितावच्छेदकताया व्युत्क्रमप्रयुक्तप्रतिज्ञात्मकसम्बन्धेऽपि सत्वाद् व्युत्क्रम-
प्रयुक्तप्रतिज्ञादेरपि उचितानुपूर्वीकत्वापत्तेः ।

केचितु प्रतियोगितायाः प्रतियोगितावच्छेदकस्वरूपत्वे व्युत्क्रमप्रयुक्तप्रतिज्ञा-
कालीननिगमनत्वावच्छिन्नप्रतियोगित्वाद्दृशरूपावच्छिन्नप्रतियोगित्वयोरैक्यतया
तदवच्छेदकत्वस्य व्युत्क्रमप्रयुक्तप्रतिज्ञायामपि सत्वादिति व्युत्क्रमप्रयुक्तप्रतिज्ञा-
घटितसमुदायेऽतिव्याप्तिरतो भेदप्रतियोगितावच्छेदकत्वपर्यन्तानुषावनम् । एवं
च भेदनिरूपिततद्व्यक्तनिरूपितत्व-प्रतियोगितात्वोभयधर्मावच्छिन्ननिरूपकतानिरू-
पितविलक्षणनिरूप्यतावच्छेदकत्वलाभान्न तादृशसमुदायेऽतिव्याप्तिरिति प्राहुः ।

ननु तादृशानुपूर्वीभेदप्रतियोगितावच्छेदकत्वनिवेशेनैवोपपत्तौ तादृशानु-
पूर्ववच्छिन्नभेदप्रतियोगितावच्छेदकत्वनिवेशः किमर्थं इति चेन्न । साक्षात्प्रात-
योगितावच्छेदकताया व्यासज्यवृत्तित्वानुपगमे तादृशानुपूर्वीभेदप्रतियोगितावच्छे-
दकत्वाप्रसिद्धेः, तादृशोपनयोत्तरत्वविशिष्टनिगमनत्वं नेति भेदप्रतियोगितावच्छे-
दकताया उपनयोत्तरत्ववैशिष्ट्य-निगमनत्वत्वद्वयोरेव सत्वात् । अतः तादृशोपन-
योत्तरत्ववैशिष्ट्यं निगमनत्वे सामानाधिकरण्यसम्बन्धेन न दातुं शक्यते अपि
तु सामानाधिकरणवृत्तित्वसम्बन्धेन निगमनत्वत्वे एवेति गौरवमतस्तादृशानु-
पूर्ववच्छिन्नभेदो निवेशितः ।

स्वं समुदायत्वम् तथा च स्वतादात्म्य-स्वाश्रयीभूतप्रतिज्ञाव्यवहितोत्तरत्व-
शून्योहेतुवृत्तित्व-स्वाश्रयीभूतहेत्वव्यवहितोत्तरत्वशून्योदाहरणवृत्तित्व-स्वाश्रयीभूतो-
दाहरणव्यवहितोत्तरत्वशून्योपनयवृत्तित्व-स्वाश्रयीभूतोपनयाव्यवहितोत्तरत्वशून्यनि-
गमनवृत्तित्वान्यतमएतदुभयसम्बन्धेन समुदायत्वविशिष्टान्यत्व निरुक्तसमु-
दायत्वे विशेषणीयमिति भावः । नच स्वाश्रयीभूतप्रतिज्ञादिपद व्यर्थम् ।
तथासति स्वाश्रयोभूतयत्किंचिदव्यवहितोत्तरत्वशून्यत्वादेर्विवक्षणीयतयाऽसम्भा-
पतेः, स्वाश्रयीभूतयत्किञ्चित्पदेन निगमनमादाय तदव्यवहितोत्तरत्वशून्यत्वस्य
प्रतिज्ञादौ सत्वात् । तात्पर्यादिति उचितानुपूर्वीकेत्यस्येत्यादि । एवंचेति ।
उचितानुपूर्वीकेत्यस्य स्वाश्रयीभूतेत्यादिविशेषणतात्मकत्वे चेत्यर्थः । वारणायेति

प्रतिज्ञादिवृत्तित्वं च प्रतिज्ञात्वादिपर्याप्त्यवच्छेदकयत्किञ्चिद्धर्म-
पञ्चकव्यापकत्वम् । अतः प्रतिज्ञादिपञ्चकैकदेशसमुदाये नातिप्रसंगः ।

घटमानयेति वाक्यवृत्तिसमुदायत्वस्यापि तदन्यत्वादिति भावः । प्रतिज्ञादिवृत्तित्व-
विशेषणमपीति प्रतिज्ञादिपञ्चकसमुदायत्वमित्यस्य प्रतिज्ञादिपञ्चवृत्तिसमुदायत्व-
मर्थः । अपिभिन्नक्रमे घटमानयेति वाक्यवृत्तिसमुदायत्ववारणायापीत्यर्थः । तथा
च तादृशानुपूर्व्यवच्छिन्नभेदप्रतियोगितावच्छेदकत्वमिति पूर्वकरूपेऽपि न्याय-
घटककतिपयवर्णवृत्तिसमुदायत्ववारणायापि प्रतिज्ञात्वादिपर्याप्त्यवच्छेदकधर्म-
पञ्चकव्यापकत्वस्वरूपस्य विशेष्यदलस्य सार्थक्यमिति सूचितम् । एतेन “नन्वत्र
सन्दर्भविरोधः, तथाहि-एवं चेत्यादिग्रन्थेन पूर्वकरूपे विशेष्यदलसार्थक्यमिति-
भावार्थो ज्ञायते, तन्न संगच्छते तादृशानुपूर्व्यवच्छिन्नभेदप्रतियोगितावच्छेद-
कत्वरूपोक्तानुपूर्व्यकत्वनिवेशेऽपि न्यायघटककतिपयवर्णवृत्तिसमुदायत्ववारणाया
प्रतिज्ञात्वपर्याप्त्यवच्छेदकधर्मपञ्चकव्यापकत्वस्वरूपस्य विशेष्यदलस्य सार्थक्य-
सम्भवात्, असंभवभयेन तादृशानुपूर्व्यविशेषावच्छिन्नभेदप्रतियोगितावच्छेदक-
वर्णत्वव्यापकतानिवेशायोगात्, समानानुपूर्व्यकयावन्न्यायघटकवर्णानामेव
तादृशानुपूर्व्यवच्छिन्नभेदप्रतियोगितावच्छेदकत्वादिति निरस्तम् । वस्तुतस्तु
तादृशानुपूर्व्यविशेषावच्छिन्नभेदप्रतियोगितावच्छेदकत्वस्याऽवच्छेकतावच्छेदक-
साधारणस्याऽप्रामाण्ये क्त्वे तादृशानुपूर्व्यवच्छिन्नभेदप्रतियोगितावच्छेदकत्व-
मपहाय तादृशानुपूर्व्यविशेषप्रकारकनिश्चयत्वसमनियतकारणतावच्छेदकयत्कि-
ञ्चिद्ज्ञानीयविषयताश्रयवर्णत्वव्यापकसमुदायत्वस्य निवेशनीयतया एकदेश-
वृत्तिसमुदायत्ववारणसम्भवे प्रतिज्ञादिपञ्चवृत्तित्वरूपदलवेयर्थमेवेति न एव-
चेत्यादिग्रन्थस्य सन्दर्भविराध इति ध्येयम् ।

अवधेयमिति । ननु धूमादालोकवान् पर्वतो वह्निमानित्यादौ हेत्वव्यवा-
तिरिक्तचतुरवयवमात्रवृत्तिसमुदायत्वमादायाऽतिव्याप्तिरिति चेन्न । प्रकृतपक्षता-
वच्छेदकावच्छिन्नविशेषणतापन्नप्रकृतसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नान्वितस्वार्थान्धा-
कत्वे सति प्रकृतहेतुतावच्छेदकावच्छिन्नहेतुविशिष्टहेतुत्वविषयतावहिर्भूताविषय-
शून्यबोधजनकत्वरूपहेतुत्वव्यापकत्वसमुदायत्वनिवेशान्नातिप्रसंगः । एतच्च
स्वयमग्रे वक्ष्यमाणत्वात् ।

प्रतिज्ञादिवृत्तित्वं चेति प्रतिज्ञादिपञ्चकसमुदायत्वमित्यनेन विविक्षितं
तच्चेति शेषः । तथा च प्रतिज्ञात्वप्रतियोगिकपर्याप्त्यनुयोगितावच्छेदको यो धर्मः
एवं हेतुत्वप्रतियोगिकपर्याप्त्यनुयोगितावच्छेदको यो धर्मः—एवमुदाहरणत्व-

प्रतिज्ञात्वादिकं पुनरुदासीनवाक्यवार्कन्यायान्तर्गतत्वशून्यमेवाऽत्रोपादेयमिति नान्योन्याश्रयः । साध्यादिभेदनिर्णयित्वाश्च प्रतिज्ञादयो वाच्या इति विभिन्नसाध्यादिपक्षकप्रतिज्ञादिसमुदाये नातिव्याप्तिः । व्याप्त्यादेरिव साध्यादेरप्यननुगमादननुगमो न्यायादेरपीष्यत एव ।

प्रतियोगिकपर्याप्त्यनुयोगितावच्छेदको यो धर्मः—एवमुपनयत्वप्रतियोगिकपर्याप्त्यनुयोगितावच्छेदको यो धर्मः—एव निगमनत्वप्रतियोगिकपर्याप्त्यनुयोगितावच्छेदको यो धर्मस्तादृशधर्मपंचकसमुदायत्वमित्यर्थः । तादृशधर्मश्च प्रतिज्ञाघटकसकलवर्णगतसमुदायत्वरूपः । एवं हेत्वादावपि । एव च तादृशसमुदायत्वव्यापकत्व न्यायगतसमुदायवे एवेति सर्वत्र लक्षणसमन्वयः ।

नन्वत्र प्रतिज्ञात्वप्रतियोगिकपर्याप्त्यनुयोगितावच्छेदधर्मव्यापकत्वमेवोच्यतां किं यत्किंचित्पदेनेति चेन्न । तथासति असम्भवापत्तेः । तथाहि प्रतिज्ञात्वप्रतियोगिकपर्याप्त्यनुयोगितावच्छेदकत्वस्य समानानुपूर्विकाऽन्यन्यायघटकसमुदायत्वेपि सत्वेन तद्व्यापकत्वस्यैतत्प्रतिज्ञाघटितन्यायगतसमुदायत्वे विरहात्, एतत्प्रतिज्ञात्वप्रतियोगिकपर्याप्त्यनुयोगितावच्छेदकसमुदायत्वव्यापकत्वस्य तादृशप्रतिज्ञाघटितसमुदायत्वे विरहात् । तदुपादाने तु यत्किंचित्प्रतिज्ञागतसमुदायत्वव्यापकत्वस्य यत्किंचिन्न्यायगतसमुदायत्वे सत्वाल्लक्षणसमन्वयः ।

अथात्र प्रतिज्ञात्वादिधर्मपंचकव्यापकत्वनिवेशेनैव सामञ्जस्ये किं पर्याप्त्यवच्छेदकत्वनिवेशेनेति चेन्न । स्वनिष्ठानुमित्यन्यूनानतिरिक्तविषयकशाब्दत्वावच्छिन्नजन्यतानिरूपितजनकतावच्छेदकयत्किंचिद्दृशनीयविषयताश्रयवर्णत्वव्यापकसमुदायत्ववत्त्वसम्बन्धेन शाब्दबोधविशिष्टत्वरूपप्रतिज्ञात्वस्य सकलप्रतिज्ञासाधारणतया कस्यचिदपि न्यायस्य तादृशप्रतिज्ञात्वव्यापकत्वाभावेनाऽसंभवाभिया तादृशनिवेशाऽयोगात् । नच सर्वसाधारणप्रतिज्ञात्वस्यैक्येन यत्किंचित्प्रतिज्ञादिवृत्तिसमुदायत्वस्य तादृशप्रतिज्ञात्वपर्याप्त्यवच्छेदकतया तद्दोषतादवस्थमितिवाच्यम् । यत्किंचित्प्रतिज्ञादावपि प्रतिज्ञात्वादिव्यवहारवलात्तसमुदायत्वस्यापि प्रतिज्ञात्वपर्याप्त्यवच्छेदकत्वादिति ध्येयम् ।

नचैवमपि प्रतिज्ञात्वादिपर्याप्त्यनुयोगितावच्छेदकधर्मसामान्यव्यापकत्वस्य न्यायत्वेऽप्यसत्तादृशधर्मसामान्यव्यापकतानिवेशाऽयोगः, प्रतिज्ञात्वादिपर्याप्त्यवच्छेदकीभूतयत्किंचिद्धर्मव्यापकतानिवेशे च तादृशधर्मस्य विषयतात्मकतया विषयतायाश्च वर्णभेदेन भिन्नतया प्रतिज्ञादिघटकीभूतवर्णवृत्तिपंचविषयतामा-

प्रतिज्ञात्वादेर्व्याप्त्यवृत्तिनया तदाश्रयैकदेशमात्रवृत्तेस्तत्पर्याप्त्यनवच्छेद-
कत्वात् । समुदायत्वं चाऽनेकपर्याप्तो धर्मः तस्य च पर्याप्तिसंबन्धेन न्याय-
पदप्रवृत्तिनिमित्तत्वान्नैकदेशे न्यायव्यवहार इति तु विभावनीयम् ।

ननु प्रतिज्ञादिलक्षणे न्यायान्तर्गतत्वविशेषणस्य, प्रवेशनीयतयाऽन्यो-
न्याश्रयप्रसंग इत्यत आह । प्रतिज्ञात्वादिकमिति । उदासीनवाक्यवारकेति ।
न्यायानन्तर्गतवाक्यवारणमात्रप्रयोजनकेत्यर्थः । एतेन न्यायान्तर्गतप्रति-
ज्ञादिपंचकसमुदायस्य उचितानुपूर्वीकत्वविरहादेव न्यायत्वाप्रसक्तेर्न्याय-
घटकप्रतिज्ञादिशरीरे तादृशविशेषणानुपादानेऽपि न क्षतिरिति सूचितम् ।

दाय वर्णपंचकेतिव्याप्तितादवस्थमेवेति वाच्यम् । प्रतिज्ञात्वादिपर्याप्त्यवच्छेदक-
ताविशिष्टसमुदायत्वस्य विवक्षितत्वात् । वै० व्यापकतासंबन्धेन । व्यापकता च
पर्याप्तिसंबन्धावच्छिन्ना । वस्तुतो धीविशेषविषयतात्मकस्य प्रतिज्ञात्वादेर्व्याप्त्यमेदेन
नानात्वात् यत्किंचित्प्रतिज्ञात्वादिव्यापकत्वमेव निवेशनीयम् । यत्किंचित्प्रतिज्ञात्व-
व्यापकतालाभायैव पर्याप्त्यवच्छेदकत्वोपादानमपीति न काप्यनुपपत्तिरिति ध्येयम् ।

न च तथापि प्रतिज्ञेतराऽवृत्तित्वे सति प्रतिज्ञावृत्तित्वं यथाश्रुतमेवास्तु ।
एवं हेतुवृत्तित्वादिकमपीति चेन्न । प्रतिज्ञाघटककतिपयवर्णवृत्तिसमुदायत्वस्यापि
प्रतिज्ञावृत्तित्वात्, एव हेत्वादिघटककतिपयवर्णवृत्तिसमुदायत्वस्यापि हेत्वादिवृ-
त्तित्वात्, तदितरावृत्तित्वाच्च तादृशसमुदायत्वविशिष्टेऽतिव्याप्तेः ।

तत्पर्याप्त्यनवच्छेदकत्वादिति । न्यूनपर्याप्तस्यऽधिकपर्याप्त्यनवच्छेदकत्वादि-
ति भावः । तस्यचेति । समुदायत्वस्य चेत्यर्थः । न्यायपदप्रवृत्तिनिमित्तत्वादिति
न्यायपदशक्यत्वावच्छेदकत्वादित्यर्थः । एकदेशे । प्रतिज्ञादौ ।

न्यायान्तर्गतत्वशून्यमेवेति । प्रकृतपक्षे प्रकृतसाध्यवैशिष्ट्यावगाह्यनुमित्य-
न्यूनानतिरिक्तविषयकशाब्दत्वावच्छिन्नजन्यतानिरूपितजनकतावच्छेदकयत्किंचिद्-
ज्ञानीयविषयताश्रयवर्णत्वव्यापकसमुदायत्वमात्रमित्यर्थः ।^१

१. अथात्र न्यायलक्षणप्रविष्टप्रतिज्ञाशरीरे न्यायान्तर्गतत्वप्रवेशे कथमन्योन्या-
श्रयः, प्रतिज्ञाघटकीभूतन्यायान्तर्गतत्वस्य प्रतिज्ञोत्तरहेतुरोदाहरणोत्तरपनयोत्तर-
निगमनत्वरूपाऽऽनुपूर्व्यवच्छिन्नप्रतियोगिताकभेदप्रतियोगितावच्छेदकत्वमात्ररूपत्वेन
प्रकृतन्यायत्वाऽघटितत्वादिति चेन्न । स्वावेष्टयकप्रतीत्यविषयन्यायत्वकत्वं न्यायत्वा-
श्रयत्वं वा न्यायान्तर्गतत्वमिति यथाश्रुताभिप्रायेण तत्तसंगते ।

एतेन प्रतिज्ञानिगमनयोरुदाहरणावयवान्तरयोश्च न संभूयैकार्थप्रतिपादकत्वम्, द्रागेव तु पञ्चानामवयवानाम्,

“अत्र केचित् । असाधकतास्थलीयन्यायेऽव्याप्तिः, तत्राव्याप्तेरुभयवादि-
सिद्धत्वेनोदाहरणाभावेन पचावयवाभावादिति । तन्न । साध्यसाधन-
भेदेन न्यायभेदाच्चतुरवयवस्यैव ग्राह्यत्वादिति । यदि च सर्वत्रैव समय-
बन्धस्थले पचावयवप्रयोग इति मन्यते तदाभिमतनिर्वाहाय समयबन्धं विना-
सर्वत्रैव पचावयवप्रयोग इति स्वीकरणीयं ।” क्रमप्रयुक्तविभिन्न-
पञ्चसाध्यहेतुकप्रतिज्ञादिपञ्चकेऽतिव्याप्तिशंकां निरस्यति । साध्यादीति ।
तत्साध्यपक्षहेतुकन्यायलक्षणौ तत्साध्यपक्षकप्रतिज्ञा-तत्साधनकहेतु-तत्साध्य-
साधनकोदाहरण-तत्साध्यपक्षसाधनकोपनय-तत्साध्यसाधनकनिगमनानि-
निवेशनीयानीत्यर्थः । नन्वेवं न्यायपदार्थस्याननुगततया न्यायपदस्य
नानार्थताकपत्तिरित्यत्रेष्टापत्तिमाह । व्याप्त्यादेरिवेति व्याप्त्यादिपदार्थस्ये-
त्यर्थः । साध्यादेरननुगमात् । स्वघटकसाध्यादीनां भिन्नरूपेण निवेशनी-
यत्वात् । अननुगमः । अनुगतप्रवृत्तिनिमित्ताविरहः । न्यायादेः । न्याया-
दिपदार्थस्य । आदिपदादवयवपरिग्रहः । इष्यते एवेति । गत्यन्तरा-
भावादितिभावः ।

यथाश्रुतमूलस्वरससिद्धवाक्यपक्षकजन्यमहावाक्यार्थबोधमादायलक्ष-
णमन्वय निराचिकीर्णुर्वाक्यपक्षकस्यैकविशिष्टार्थबोधकतां खण्डयति ।
प्रतिज्ञानिगमनयोरिति । न संभूयैकार्थप्रतिपादकत्वमित्यत्रेतेनाऽन्वयः ।
प्रतिज्ञार्थे बन्धमतिपर्वते निगमनार्थस्य विशिष्टहेतुज्ञानज्ञाप्यसाध्यवत्वस्या-
न्वयोपगमे साध्यवत्त्वांशमादाय पौनरुक्त्यप्रसंगात् । दण्डवान् रक्तदण्ड-
वानित्यादाविव विधेयांशेऽधिकावगाहिनस्तादृशान्वयबोधस्य संभवेऽपि-
शुद्धपक्षतावच्छेदकविशिष्टेऽवाधितत्वादिविशिष्टसाध्यवत्तावगाहिन्याः प्रती-
तेरेवोपयोगित्वेन साध्यविशिष्टपक्षे तादृशसाध्यवत्त्वान्वयबोधस्याऽनाकां-
क्षिततया वादितात्पर्याविषयत्वाच्च ।

न्यायानन्तर्गतेति । उचितानुपूर्वोक्तिरित्यर्थः । क्रमप्रयुक्तविभिन्नपञ्चसा-
ध्यहेतुकप्रतिज्ञादिपञ्चके इति । पर्वतोवह्निमान्, पृथिवीत्वात्, योयो रसवान्
स रूपवान् यथा घटः, सत्ताव्याप्यद्रव्यत्ववानय, तस्माद्गुणवानित्यादावित्यर्थः ।
तत्साध्येति । शुद्धन्यायत्वं नास्त्येवेति भावः । नानार्थकेतापत्तिरिति । नानाध-
र्मप्रकारकवोजनकत्वापत्तिरित्यर्थः ।

यत्तु वन्हिविशिष्टपर्वतोद्देश्यकबोधे वन्हिमत्पदोत्तरपर्वतपदोपस्थितिरपेक्षिता । नीलेषट्. सुन्दर इत्यादाविव घटोनीलः सुन्दर इत्यादौ नीलान्वितघटाद्यंशविधेयाऽभानात् उद्देश्यतावच्छेदकवाचकपदस्योद्देश्यवाचकपदपूर्ववर्तिताया अपेक्षणीयत्वाद्गतो न तादृशान्वयबोधसंभव इति ।

न च शुद्धपर्वतत्वावच्छिन्ने एव शुद्धवन्हिमत्त्व-निगमनोपस्थाप्य-विशिष्टवन्हिमत्त्वयोर्युगपद्विधेयतयाऽन्वयोपगमेन एकवाक्यत्वं निर्वहति वाच्यम् । गुणानां च परार्थत्वादसम्बन्धः समत्वात्स्यादिति न्यायेन भासमानयोः शुद्धवन्हिमत्त्वविशिष्टवन्हिमत्त्वयोरवच्छेद्यावच्छेदकभावापन्नविषयिताकत्वरूपसंबन्धाभावेन एकवाक्यत्वानिर्वाहात् । अत एव विधेयभेदे सर्वत्र वाक्यभेदः । केवलोपनयजन्यबोधे पक्षे साध्यव्याप्य हेतुमत्त्वस्य विधेयत्वेऽपि उपनयनिगमना

यथाश्रुतमूलेति । एकवचनान्तस्वार्थविशिष्टज्ञानमिति मूले इत्यर्थः । अवयवलक्ष्यानुरोधेन समूहलंघनानात्मकतल्लाभसूचनाय स्वरसेति । तात्पर्येत्यर्थः । उद्देश्यतावच्छेदकविधेययोरैक्येन शाब्दबोध इत्याह । पौनरुक्त्यप्रसंगादिति । प्रतीतेरेवेति । एवकारेण विशिष्टपक्षव्यावृत्तिः । शुद्धपक्षे-उपयोगित्वेनेति । अन्यथा बाधानुवृत्त्या मध्यस्थस्याऽनुमित्यनापत्तेरिति भावः । साध्यविशिष्टपक्षे । वन्हिमदभिन्नपर्वते । तादृशेति । विशिष्टहेतुज्ञानज्ञाप्येत्यर्थः ।

सभूयैकार्थप्रतिपादकत्वे आकाङ्क्षाविरहोबीजवदता मतमुत्थापयति यच्चिति तादृशान्वयबोधसंभव इति । वन्हिमत्पर्वते निगमनार्थविधेयकबोधसंभव इत्यर्थः युगपद्विधेयतयेति एकत्र द्वयमितिरीत्येति भावः । एकवाक्यत्वं विशिष्टैकार्थप्रतिपादकत्वम् । गुणानां च परार्थत्वात् असंबन्धसमत्वात्स्यादिति जैमिनिसूत्रम् । तदर्थश्च गुणानां-विधेयानां परार्थत्वात् उद्देश्यमात्रसाकाङ्क्षात् उद्देश्यमात्रनिष्ठविषयतानिरूपितविषयताश्रयत्वादिति यावत् । असंबन्धः-अवच्छेद्यावच्छेदकभावापन्नविषयिताकत्वरूपसंबन्धाभावः । समत्वात् तुल्यत्वेन भानादिति । तथा च परस्परधर्मितावच्छेदकप्रकारभावापन्नयोरेव विषयतयोरवच्छेद्यावच्छेदकभावो न तदनापन्नयोरिति भावः । अत एव । एकवाक्यत्वविरहेणैव ।

धीनबोधे उद्देश्यपदपूर्वनिर्दिष्टस्य व्याप्यवत्पदार्थस्योद्देश्यतावच्छेदकतयैव भानेन तद्विषयकत्व-निगमनार्थविषयकत्वयोरवच्छेद्यावच्छेदकभावात्तदुभयैकवाक्यतेति उपनयोपेक्षेति । तत्र । तात्पर्यसत्वे योजनयापि तादृशबोधसंभवात्, उद्देश्यवाचकपदस्य विधेयवाचकपदपूर्वत्वेन प्रतिसन्धानस्याऽपेक्षणीयतया योजनयैवोपनयेन पक्षेऽयं पदार्थे साध्यव्याप्यवत्वबोधनात्, तात्पर्यसत्वे वादिवाक्ये योजनयाऽदूषणानर्हत्वात् । तात्पर्यविरहस्यैव तत्र वीजत्वात् । इदमुपलक्षणम् । उपनयेनापि समं प्रतिज्ञायाः न विशिष्टैकार्थप्रतिपादकत्वं, बन्धिमत्यपर्वते उपनयार्थस्य साध्यव्याप्यहेतुमत्पक्षस्याऽप्राप्ततादृशहेतुमत्त्वांशघटिततया विधेयत्वसंभवेऽपि अनुमित्युपयोगिनः पक्षतावच्छेदकविशिष्टे हेतुमत्त्वस्याऽऽकाङ्क्षयैवोपनयप्रतिपादनादनाकाङ्क्षितस्य पर्वते पर्वताऽभेदबोधस्य तात्पर्याऽविषयत्वात् । उदाहरणावयवान्तरयोरिति । उदाहरणघटकयोर्यत्तत्पदघटितभागयोरपि नैकविशिष्टार्थबोधकत्वं तत्र द्विरुक्तयत्पदेन महानसत्त्व-महानसान्यत्वादिनोद्देश्योपस्थापनात् । तत्पदेनापि तद्रूपावच्छिन्नपरामर्शाद् महानसं धूमवद्वन्धिमच्च महानसान्यद् धूमवद् बन्धिमच्चेति वाक्यार्थचतुष्टयविषयकसमूहालंबनबोधस्यैवोदयात् ।

न च वीप्सया व्यापकत्वबोधनाद् धूमवान् धूमव्यापकवन्धिमानित्याकारक एकविशिष्टार्थबोध एव तत्रोत्पद्यते इतिवाच्यम् । योय इत्यादेरनन्वितार्थकत्वप्रसंगात् । न च द्विरुक्तयत्पदस्यैव व्यापकत्वमर्थः स च साध्यांशेन्वेतीति वाच्यम् । नामार्थयोर्भेदान्वयबोधस्याऽव्युत्पन्नत्वात् ।

नन्वेव कथंचित्स्यादिपङ्क्त्यसंगतिः, निगमने साध्यस्य उपनये साध्यव्याप्यहेतुमत्वस्य च विधेयत्वादित्यत आह । केवलोपनयेति । योजनयापि । उद्देश्यतावच्छेदकवाचकपदस्योद्देश्यवाचकपदपूर्वत्वानुसन्धानेनाऽपि । तत्र । प्रतिज्ञानिगमनाधीनबोधे । वीजत्वात् । योजनाविरहप्रयोजनकत्वात् । तथा च शाब्दबोधविरहे तात्पर्यविरह एव वीज किं योजनाविरहकल्पनेनेति भावः । अप्राप्तेति । प्रतिज्ञावाक्यजन्यज्ञानाऽविषयेत्यर्थः । तादृशहेतुमत्त्वांशस्येति । साध्यव्याप्यहेतुमत्त्वांशस्येत्यर्थः । विधेयत्वसंभवेपीति । विधेयकोटावाधिकात्, द्वयोरविधेयत्वादपरार्थत्वाच्चेतिभावः ।

तदर्थस्य । द्विरुक्तयत्पदार्थस्य । सुन्दरोदण्डीति । अमेदान्वयबोधे क्वचिद्विशेषणवाचकपदाव्यवहितोत्तरत्वविशिष्टविशेष्यवाचकपदज्ञानं कारणम्, यथा

व्यापकत्वावच्छिन्नस्य तदर्थस्याऽभेदेनाऽन्वय इत्यपि न संभवति । सुन्दरोदण्डीत्यादौ दण्डाद्यंशे सुन्दराद्यभेदानन्वयवत्समानविभक्तिकत्वाभावेन मत्वर्थीयप्रकृत्युपस्थाप्येर्थे असमस्तनामार्थाऽभेदान्वयस्याऽसम्भवात् । अभेदान्वयप्रतियोगिसापेक्षतयाऽसामर्थ्येन साध्यवाचकपदोत्तरं तद्धिताऽसंभाच्च । तत्पदस्य तावतापि सार्थक्याऽसंभाच्च । तस्माद्यत्पदार्थे हेतोस्तत्पदार्थे च तस्मिन् साध्यस्य विधेयतया भानमेव समूहालंबनरूपं तत्र जायते तदुत्तरं व्यापकताबोधो मानसः । स एव वा शाब्दबोधः, साध्यवाचकपदस्य प्रकृतसाधनव्यापकताविशिष्टसाध्ये लाक्षणिकतया तत्पदार्थे व्यापकताविशिष्टसाध्यवत्तामवगाहते इत्युपेयम् । वीप्सासमभिव्याहारस्थले व्यापकतातात्पर्यस्याऽनादितया तादृशलक्षणाया निरूढलक्षणात्वेन वादिवाक्ये तत्स्वीकारे क्षतिविरहात् ।

न च व्यापकताबोधस्याऽऽवश्यकत्वे नानाहेत्वधिकरणे बन्धादिमत्वबोधस्याऽप्रयोजनकतया धूमादिकमुद्देश्यतावच्छेदकीकृत्य समूहालंबनानात्मक एव व्यापकताविशिष्टसाध्यबोध उपेयता, यत्तत्पदं तु तादृशलक्ष्यार्थतात्पर्यग्राहकमेवास्तिवति वाच्यम् । अर्थबोधकत्वसंभवे नीलघट इत्यादौ । कचिच्चविशेष्यविशेषणवाचकपदयोः समानविभक्तिकत्वज्ञानं कारणम् यथा नीलोघट इत्यादौ । सुन्दरो दण्डीइत्यादौ द्विविधस्याप्यभावाच्छाब्दबोधो वारणीयः । प्रकृतेपि भवन्मते सैव दुरवस्थेति भावः । मत्वर्थीयप्रकृत्युपस्थाप्येर्थे इति । मत्वर्थीयप्रकृति' दण्ड-बन्धादिपदम् । सुन्दरदण्डीत्यादौ अभेदबोधनादाह । असमस्तेति समासाघटकेत्यर्थः । प्रतियोगीति । प्रतियोगिवाचकपदेत्यर्थः । सापेक्षतयेति । तृतीयार्थोऽभेदः । सापेक्षत्वं च तद्धितानिविष्टपदार्थाऽन्वितस्वार्थबोधकत्वम् । सापेक्षे न कृतद्वितसमासा इत्यनुशासनम् । सर्वमिदं वीप्साविरहस्थले एव इत्युक्तौत्वाह । तत्पदस्येति । इत्युपेयमिति । तथा च महानसं धूमवत् धूमव्यापकबन्धिमतः, महानसान्यद् धूमवद् धूमव्यापकबन्धिमच्चैति समूहालंबनबोध इति भावः ।

१. समर्थपदविधिरिति सूत्रम् । अस्यार्थः—पदविधि पदकार्यम् । कार्याणि च कृतद्वितसमासादोनि । समर्थः—समर्थीश्रित एव, सर्वं वाक्यं सावधारणमिति न्यायात् । एवकारव्यवच्छेद्यं चाऽसमर्थीश्रितत्वम्, असामर्थ्यं च स्वविशिष्टविशेष्यकशाब्दबोधानुकूलवृत्त्यघटकपदार्थान्वितस्वार्थपरत्वम् । तथा च प्रकृते बन्धिपदस्यवृत्त्यघटकद्विरुक्त्यत्पदार्थान्वितस्वार्थपरत्वेऽसामर्थ्याच्च तदुत्तरं तद्धितसंभव इति भावः । वृत्तयश्च कृतद्वितसमासैकशेषसनाद्यन्तधातवः ।

परन्तु प्रतिज्ञाहेत्वोः कथंचिदुपनयनिगमनयोः ।

तत्परित्यागाऽसंभवात् । यो यो न बन्दिमान् स न धूमवानित्यादौ व्यतिरेक्युदाहरणे, बन्दिमद्भेदादिहेतुके धूमवद्भेदादिसाध्यके तादृशान्वय्युदाहरणे वा यत्तत्पदार्थाऽविगच्छाया प्रतियोगिवाचकपदसमानविभक्तिकपदोपस्थाप्यस्याऽनुयोगिनोऽप्रवेशेन तत्र नवाऽन्योन्याभावबोधनाऽसंभवाच्च । एवं चैत्रो जानाति कर्तृत्वादित्यादौ न्यायान्तर्गते यो यः करोति स जानातीत्युदाहरणे यत्तत्पदार्थाऽविगच्छायां धर्मिणोऽलाभेन साध्याश्रयविकलतयोदाहरणाऽऽभासताप्रसंगाच्चेति । एवं चोदाहरणसमुदायस्याऽवगमनान्तरेण समं विशिष्टार्थप्रतिपादकत्वं सुतरामेव न संभवति इति भावः । एतेन हेतुदाहरणयोर्धूमवान् धूमाद्धूमव्यापकबन्दिमानित्येतादृशविशिष्टार्थबोधजनकत्वसंभवादुदाहरणावयवान्तरयोरित्यनुपपन्नमित्यपि निरस्तम् । द्रागेव । सुतरामेव । न सभूयैकार्थप्रतिपादकत्वमित्यनुपज्यते ।

प्रतिज्ञाहेत्वोरित्यत्रापि नकारं विहाय ताभ्यां पर्वतोद्धूमज्ञानज्ञाप्यबन्दिमानित्येतादृशविशिष्टज्ञानजननादिति भावः !

अथ प्रतिज्ञाजन्यबोधानन्तरं कुत इति साध्यज्ञापकाकांक्षायां तन्निवर्तक हेतुवाक्यं प्रयुज्यते, तन्निवर्तकता च पक्षविशेषणतानापन्नसाध्यांशे हेतुज्ञानज्ञाप्यत्वबोधनेनापि निर्वहतीति पक्षांशे हेतुज्ञानज्ञाप्यत्वविशिष्टसाध्यवैशिष्ट्यावगाहिबोधस्याऽनुपयोगितया न तात्पर्यविषयत्वमिति चेन्न । पर्वते बन्दिबोधानन्तरं पर्वते यद्वन्दिज्ञापकं तत्रैवाऽऽकांक्षा जायते, तन्निवृत्तिश्च साध्ये धूमादिज्ञानजन्यपर्वतविशेष्यकज्ञानविषयत्वप्रतिपादनेनैव, धूमाद्वन्दिमन्महानसमित्यादिवाक्यस्य पर्वते बन्दिमत्वं कुत इत्याकांक्षानिवर्तकत्वाभावात् । पंचमीतस्तादृश-

उपेयतां । 'स्वीक्रियता । धूमवान् धूमव्यापकबन्दिमानित्याकारक एक बोधः स्वीक्रियतामिति भावः । धूमवद्भेदादिसाध्यके इति । ह्रदो धूमवद्भिन्नो बन्दिमद्भेदादित्यादौ । तादृशान्वय्युदाहरणे वेति । यो यो न बन्दिमान् स न धूमवानित्यन्वय्युदाहरणे इत्यर्थः । तत्र । उदाहरणे । अन्योन्याभावबोधनाऽसंभवाच्चेति । अनुयोग्यविषयकजन्यबोधस्याऽप्रसिद्धत्वादिति भावः । विकलतयेति । अबोधकत्वेनेत्यर्थः । उदाहरणाभासताप्रसंगाच्चेति । उदाहरणत्वं न स्यादिति भावः । जानातीत्यादौ त्वन्यत्राश्रयविकलबोधेऽपि

पर्वतविशेष्यकज्ञानविषयत्वभान च तद्विशेषणतापन्नसाध्यांशे एव,
उक्तवाक्यान्महानसादिविशेषणतयोपस्थिते तदप्रतीतेः, एकधर्मि-
विशेषणतापन्नेऽन्यविशेष्यकहेतुविशेषज्ञानाधीनज्ञानविषयत्वबोधकतायाः
पंचम्या अव्युत्पन्नत्वादिति धूमाद्वन्हिमान्पर्वत इति विशिष्टवै-
शिष्ट्यबोधस्याऽऽवश्यकत्वात् ।

कथंचिदिति । निगमनेऽयंपदाननुषंगपक्षे बन्धिव्याप्यधूमवत्पर्वता-
दिरूपोपनयार्थं निगमनार्थधूमज्ञानज्ञाप्यबन्धिमत्त्वाद्यन्वयबोधसंभवा-
दिति भावः । अनुषंगपक्षे तु तादृशबन्धादिमत्पक्षरूपनिगमनार्थमात्र-
बोधेनैवाऽऽकांक्षानिवृत्तेरुपनयार्थं विशिष्टपक्षे निगमनार्थभूतविशिष्ट-
पक्षबोधस्यानुपयुक्तस्य न तात्पर्यविषयतेति कथंचिदित्युक्तम् । इदं त्वव-
धेयम् । अननुषंगपक्षेऽपि उपनयार्थैकदेशेऽप्यपदार्थे पक्षमात्रे निगमनार्था-
न्वयमात्रेणैव कृतकृत्यतया तत्समुदायार्थं विशिष्टपक्षे निगमनार्थ-
विधेयकबोधेऽपि तात्पर्यमप्रामाणिकमिति ।

उदाहरणे तदसंभव इति पूर्वस्माद्भेद इति बोध्यम् । अत एव ज्ञानवानिति
नोक्तम्, तत्र मत्वार्थाश्रयत्वभावेनोक्तानुपपत्त्यभावात् । एतेन । अर्थबोधकत्वसंभवे
तत्परित्यागासंभवादित्याद्युक्तदूषणेन ।

ताभ्यां । प्रतिज्ञाहेतुभ्यां । स्वार्थोपस्थितिद्वारा इति शेषः । ननु
बन्धैर्जापकं किं बन्धिः किं ज्ञानज्ञाप्य इति वाऽऽकांक्षा जायते । तथाच पक्ष-
विशेषणतानापन्नसाध्ये हेतुज्ञानज्ञाप्यत्वस्यान्वयादेव तन्निवृत्तिसंभवात्
पक्षविशेषणतापन्नसाध्ये तद्वोचोऽनुपयोगीत्याशङ्कते । अथेति । तत्रैव ।
पर्वतविशेष्यकबन्धिप्रकारकज्ञानजनके एव । आकांक्षा जायते इति । आकांक्षा
च किंचिदज्ञानजन्यपर्वतविशेष्यकज्ञानविषयो बन्धिरित्याकारिका । साध्ये इति ।
धूमादिज्ञानजन्यं यत्पर्वतविशेष्यक“बन्धिप्रकारक”ज्ञान तद्विषयत्वप्रतिपादनेनै-
वेत्यर्थः । विषयता च प्रकारतारूपा बोध्या । एवकारव्यवच्छेद्यमाह । धूमादिति ।
पर्वतेवन्हिमत्वं कुत इति । कुत इत्याकारकमेव प्रश्नवाक्यं प्रतिज्ञावाक्यैकवा-
क्यतयैव विशिष्टाकांक्षबोधनात्, पर्वतेवन्हिमत्व कुत इति तु विशिष्टाकांक्षा-
प्रतिपादनाय लिखितम्, अन्यथा एतस्य प्रश्नवाक्यत्वे तेनैवैकवाक्यतया
धूमादित्यस्य विशिष्टार्थबोधकत्वसंभवे प्रतिज्ञयैकवाक्यताविरहादिति ध्येयम् ।
अथ धूमज्ञानजन्यपर्वतविशेष्यकज्ञानविषयत्वं पक्षविशेषणतानापन्नसाध्ये कुतो
न भासते इत्याशङ्का तद्वर्गिविशेषणतापन्ने एव साध्ये तद्विशेष्यकज्ञानविष-

एकवाक्यताव्यवहारस्तु विशिष्टैकार्थप्रतिपत्तिपरतामात्रेण । तादृशपरामर्श-
प्रयोजकत्वं च यदि तद्विषयतत्त्वपदार्थोपस्थापकतया तदा उदाहरणोपनययोरेव-
तत्पर्यवस्यति ।

अथ तदानुकूलस्यमात्रेण । तदा को बन्दिमान्, कुतो धूमवत्वादित्यादेरपि
तथात्वमित्यादिक समाहिरीम् ।

नन्वेव प्रतिज्ञादीनां पञ्चानां कथमेकवाक्यताव्यवहार इत्यत आह ।
एकेति । विशिष्टेति । विशिष्टैकार्थप्रतीतीच्छाप्रयोज्यत्वमात्रेणेत्यर्थः ।
मात्रपदेन तादृशप्रतीतिजनकत्वव्यवच्छेदः । तादृशी च प्रतिपत्तिर्निग-
मनरूपचरमवाक्यार्थबुद्धिः, तदुदीच्यो वा मानसः परामर्शः । तत्परता
च तामजनयतोऽप्युत्तरोत्तरवाक्यप्रयोजिका माकांक्षामुत्थापयतः प्रतिज्ञादे-

यत्वभानमिति नियममङ्गीकृत्य निराकुरुते । पञ्चमीति इति । तादृशेति ।
धूमादिज्ञानजन्येत्यर्थः । अस्य च पर्वतविशेष्यकज्ञानेऽन्वयः । तद्विशेषणता-
पन्नेति । पर्वतविशेषणतापन्नेत्यर्थः । उपस्थिते इति साध्याशे इत्यनुषज्यते ।
तदप्रतीतेः । धूमज्ञानजन्यज्ञानविषयत्वाऽप्रतीतेः । तथा च धूमादित्यत्र
धूमपदस्य धूमज्ञानमर्थः । पञ्चम्याः समभिव्याहृतप्रतिज्ञाघटकपक्षपदार्थतावच्छेद-
कावच्छिन्नविशेष्यकज्ञानजन्यज्ञानविषयत्वमर्थः । तदेवाह । एकधर्माति ।

अन्वयबोधसंभवादिति । उपनयायोद्देश्यकनिगमनार्थविधेयकबोध-
संभवादिति यावत् । अनुषङ्गपक्षेति । निगमनेऽर्थपदानुषङ्गपक्षेत्वित्यर्थः ।
तथाच अर्थपदार्थशुद्धपर्वतत्वावच्छिन्ने एव धूमज्ञानज्ञाप्यबन्दिमतोऽभेदान्व-
येनैवाऽऽकाङ्क्षानिवृत्तिरित्याह । तादृशेति । धूमज्ञानज्ञाप्येत्यर्थः । विशि-
ष्टपक्षे । बन्दिव्याप्यधूमवदभिन्ने पर्वते । विशिष्टपक्षबोधस्य । धूमज्ञानज्ञाप्य-
बन्दिमदभिन्नपर्वताभेदबोधस्य ।

तत्परताच । तादृशेच्छाप्रयोज्यता च । पदार्थोपस्थापकत्वरूपमिति ।
वाक्यान्तरघटितन्यायेऽतिप्रसगवारणाय तादृशसमुदायत्वनिष्ठन्यूनवृत्तित्वानि-
रूपकत्वं विशेषण देयम्, एवं चोदाहरणोपनययोरेव तत्पर्यवसानमिति बोध्यम् ।

पर्यवसितोर्थ इति । अथ यादृशयादृशवाक्यानां परामर्शविषयपदार्थोप-
स्थापकत्वमिति निर्वचने सकलन्यायघटकप्रतिज्ञादिघटकपदानामपि परामर्शप्रयो-
जकतया तावद्वृत्तिसमुदायत्वस्य कस्मिन्नपि न्यायेऽसत्वेनाऽसंभवः । उदाहरणो-
पनययोरतिव्याप्त्यसंगतिश्चेति चेन्न । यादृशयादृशेत्यस्य यादृशसमुदायत्वाश्रय-
प्रयोज्यस्मृतिविषयत्व परामर्शविषयताव्यापकं तादृशसमुदायत्वाश्रयत्वमर्थः ।
एतेन वाक्यानां पदार्थोपस्थापकत्वाभावात्कथमतिव्यातिदानमिति निरस्तम् ।

रिहधूम इति वचसामानुमानिकवन्धादिधीपरतावन्निर्वाहृत्येव, तत्प्रयोजकतयैष । ननु तावद्भिरवायवैः संभूयैकमहावाक्यार्थधाजननेपि परामर्शप्रयोजकीभूतस्वीयतत्ताद्विशिष्टार्थधिजनकतायाः सर्वाण्यवेष्ट्वेन सत्त्वेन निरुक्तलक्षणसमन्वायो नानुपपन्न इत्यतश्चाह । परामर्शप्रयोजकत्वचेति । परामर्शप्रयोजकज्ञानजनकत्व^१ चेत्यर्थः । तद्विषयेति । तत्तत्पदार्थोपस्थापकतयेति । अभेदे तृतीया । तथा च तदुपस्थापकत्वरूपमित्यर्थः । विवक्षितमितिशेषः । तथा च यादृशयादृशवाक्यैः परामर्शविषयसकलपदार्था उपस्थाप्यन्ते तावत्समुदायत्व विवक्षितमिति पर्यवसितोर्थः । उदाहरणोपनययोरेवेति । उपनयस्य व्याप्यबोधकतामतामिप्रायेणोदाहरणान्तर्भावः । तत् । न्यायत्वम् । पर्यवस्यतीति । ताभ्यामेव परामर्शविषयसकलपदार्थोपस्थापनादिति भावः ।

अथ यथा कथंचित्परामर्शानुकूलत्वं यादृशयादृशवाक्यानां तादृशतादृशवाक्यसमुदायत्वं विवक्षितमतोनोदाहरणोपनयमात्रेऽतिव्याप्तिरित्याशक्ते । अथेति । तदानुकूल्यमात्रेणेति । पूर्ववदभेदेतृतीया । परामर्शप्रयोजकत्वमित्यनुषज्यते । इत्यादेः । इत्यादिसमुदायस्य । तथा-

विवक्षितमिति । तथा च प्रतिज्ञादिपञ्चवाक्यानामपि तादृशपरामर्शप्रयोजकतया तावद्भूतिसमुदायत्वस्योदाहरणोपनययोरसत्वान्न तादृशवाक्यद्वयेऽतिव्याप्तिरिभावः^१ ।

पूर्ववदिति । तत्तत्पदार्थोपस्थापकतयेति वदित्यर्थः । अनुषज्यते इति । तथा च परामर्शानुकूलत्व परामर्शप्रयोजकत्वमिति भावः । तथात्वम् न्यायत्वम् ।

१ अथ यादृशयादृशवाक्यानामित्युक्तरीत्या न्यायान्तरवाक्यानामपि तादृशत्वात्तावद्भूतित्वस्य न्यायत्वेऽसत्वादसंभवः, वक्ष्यमाणातिव्याप्त्यसंगतिश्च । नच यादृशसमुदायत्वाश्रयप्रयोज्यस्मृतिविषयत्व परामर्शविषयताव्यापक तादृशसमुदायत्वाश्रयत्वमिति पूर्वनिरुक्तार्थे तात्पर्यं वक्तुं शक्यम् । अविशेषप्रसंगात्, उक्तातिव्याप्तेर्दुर्वारत्वाच्चेति चेन्न । यत्किंचित्परामर्शप्रयोजकता यादृशयादृशवाक्यानामिति विवक्षणीयम् । न्यायान्तरगतवाक्यानामतादृशत्वान्नासंभवः । न च को बन्दिमान् कुत इत्यादिवाक्यानामपि तादृशतयाऽसंभवोदुर्वार इति वाच्यम् । एकप्रयुक्तत्वेन तादृशवाक्यस्य विशेषणीयत्वात् । न चाऽग्निमदीधित्यसंगतिः शक्या । तादृशवाक्यपञ्चकस्येकप्रयुक्तत्वेन तत्रैवातिव्याप्तेरेवाभिप्रेतत्वान्न वाक्यदशकेत्यस्य वक्तुं शक्यत्वात् । न च तथा सति पर्वतोवन्दिमान्, कुतः? धूमादित्यादेरित्यत्र पर्वतोवन्दिमान् इत्यस्य वैफल्यं शक्यं लक्षणसमन्वयार्थं तदुक्तेः ।

अनुमितिचरमकारणलिगपरामर्शप्रयोजकशाब्दज्ञानजनक
शाब्दज्ञानजनकवाक्यत्वमवयवत्वम् ।

अवयवत्वन्तु न्यायान्तर्गतत्वे सति प्रतिज्ञाद्यन्यतमत्वम् ।

त्वम् । स्यादिति शेषः । कोवन्हिमानित्यादिवाक्यानामपि जिज्ञासा-
ज्ञापनद्वारा अवयवप्रयोक्तृत्वेन यथाकथंचित्परामर्शानुकूलत्वसंभवा-
दिति भावः । इत्यादीत्यादिपदात् व्युत्क्रमप्रयुक्तप्रतिज्ञादावतिव्याप्त्या
दे. परिग्रहः ।

~~मूलोक्तमवयवत्वज्ञाने~~ शाब्दज्ञानस्याऽनुमितिचरमकारणलिगपरामर्श-
प्रयोजकशाब्दज्ञानजनकत्वाभिधानं पञ्चवाक्यानामेकमहावाक्यार्थधीजन-
कत्वाभिमानेन प्रतिज्ञादिप्रतिपाद्यतत्तद्विशिष्टार्थगोचरशाब्दधीविशेषाणां
परिचयायैव, तेषां निवेशस्तु विशिष्य तत्तदर्थविषयकशाब्दबुद्धित्वेन
न तु तादृशशाब्दधीजनकत्वेन, तथासत्येकैकावयवजन्यशाब्दबुद्धे-
रपि परामर्शप्रयोजकतया तज्जनकाऽवान्तरवाक्यार्थज्ञानजनकेऽवयवा-
वयवेऽतिप्रसंगस्य दुर्वारत्वात् । न च साध्यविशिष्टपक्षादिविषयक-
शाब्दबुद्धित्वेन बोधपक्षकस्य निवेशेऽननुगमः । जनकान्तस्य तत्तद्वोध-
जनकान्यतमत्वादिरूपानुगतधर्मावच्छिन्नपरत्वात् । नचैव सति न्याया-
नन्तर्गते पर्वतोवन्हिमानित्यादिवाक्येऽतिव्याप्तिः । वाक्यपदस्य न्याया-
नन्तर्गतत्वार्थकत्वादित्यभिप्रेत्य पर्यवसितं तल्लक्षणांमहः । न्यायेति ।

मूले । न्यायेऽतिव्याप्तिवारणाय द्वितीयशाब्दज्ञानजनकेति । शाब्द-
ज्ञानस्येति । द्वितीयशाब्दज्ञानस्येत्यर्थः । अभिमानेनेति । तथा च प्रथमशा-
ब्दज्ञानपदं न तावदर्थविषयकबोधपरं, प्रत्येकावयवार्थविषयकशाब्दबोधस्य तद-
जनकत्वात् । तेषां । तादृशपरामर्शप्रयोजकशाब्दज्ञानजनकानां । तथासति ।
तादृशशाब्दधीजनकत्वेन निवेशे सति । तज्जनकेति । एकैकावयवजन्यशाब्दबोध-
जनकेत्यर्थः । अननुगम इति । तथा च तादृशैकैकविषयकबोधजनकत्वस्य
लक्षणात्वेऽवयवेऽव्याप्तिः । तादृशबोधपञ्चजनकत्वस्य लक्षणात्वेऽसंभवः
स्यादिति भावः । जनकान्तस्य । द्वितीयजनकान्तस्य ।

न च विप्रतिपत्तिघटकपर्वतोवन्हिमानिति वाक्यस्य न्यायप्रयोक्तृप्रयुक्तत्वेन
तादृशतद्घटितसमुदायवृत्तित्वस्य न्यायत्वेऽसंभवादसंभव इति वाच्यम् । आवाच्यौ
सैव प्रतिज्ञेति मते विप्रतिपत्तिघटकवाक्यस्य पुनरनुसन्धानमात्रमेव न पुनः
प्रतिज्ञावाक्योच्चारणमिति तस्य वाक्यान्तरत्वाभावादिति विभावनीयम् ।

(अधिकपाठ) यद्यप्युदासीने न्यायान्तर्गतत्वघटितप्रतिज्ञाद्यन्यतम-
त्वमेव नास्ति तथापि तदघटितप्रतिज्ञाद्युपादानाऽभिप्रायेणेदम् ।

अथ किमिदं न्यायान्तर्गतत्वं, न तावत्स्वाविषयकप्रतीत्यविषय
न्यायकत्वम्, प्रतिज्ञाद्यविषयकप्रतीत्यापि हेत्वादिरूपन्यायैकदेशस्य
विषयीकरणात्, तदघटितसमुदायात्मके न्याये प्रतिज्ञाद्यविषयकप्रतीत्य-
विषयत्वस्य दुर्घटत्वात्, एकदेशवृत्तेर्व्यासज्यवृत्तिधर्मावच्छिन्नानुयोगिता-
काभावानगीकारात् । नापि न्यायविषयिताव्यापकविषयिताकत्वं,
उच्चारणभेदेनैकानुपूर्व्यवच्छिन्नवाक्यानामपि भेदात्कस्याश्चिदपि प्रतिज्ञा-
व्यक्तेर्विषयिताया एकविधमपि न्यायमवगाहमानेषु सर्वेषु ज्ञानेषु
वृत्त्यसम्भवात् । मैवम् । स्वाविषयकप्रतीत्यविषयन्यायकत्वमेव तत् ।
न्यायत्वसामानाधिकरण्यमात्रेण तादृशप्रतीत्यविषयत्वं विवक्षणीयम् ।
एकैकप्रतिज्ञादिव्यक्त्यविषयकप्रतीत्या व्यक्त्यन्तरघटितन्यायस्य तन्न्या-
यैकदेशहेत्वादेश्चाऽवगाहनेऽपि न्यायत्वाधिकरणे तत्प्रतिज्ञाव्यक्तौ
तत्प्रतिज्ञाव्यक्त्यविषयकप्रतीत्यविषयत्वसत्त्वेन तासां तथात्वमव्याहृतमेव
अथवा न्यायत्वाश्रयत्वमेव तथा । पर्याप्त्यविवक्षया एकदेशस्यापि
तथात्वोपपत्तिः ।

स्वाविषयकेति ! स्व-प्रतिज्ञादि (तत्तदवयवाः) तदविषयकप्रतीतिर्हि
न्यायविषयकप्रतीतिर्न भवितुमर्हति किन्तुदासीनप्रतीतिः— तदविषयो यो न्याय
स्तत्कत्वं प्रतिज्ञादौ इति समन्वयः । तदघटितेति । हेतुघटितेत्यर्थः । एकदेश-
वृत्तेः । हेत्वादिवृत्तेः । स्वाविषयकप्रतीतिविषयत्वस्येति शेषः । विषयत्वमव्यास-
ज्यवृत्तिधर्मः । समुदायत्वरूपं न्यायत्वम्, तच्च व्यासज्यवृत्तिः । तथाचाऽसम्भव इति-
भावः । एकैकप्रतिज्ञादिव्यक्त्यविषयकप्रतीत्या तादृशप्रतिज्ञाव्यक्त्यन्तरघटितन्यायस्य
विषयीकरणाच्चेत्यपि बोध्यम् । वृत्त्यसंभवादिति । तथाचाऽसम्भवस्तदवस्थ एवेति
भावः । स्वेति । स्वं न्यायान्तर्गतत्वेनाभिमतप्रतिज्ञादि । ननु यत्किञ्चिन्न्यायविष-
यिताव्यापकविषयिताकत्वं तत्, प्रतिज्ञादिविषयिताया यत्किञ्चिन्न्यायविषयिता-
व्यापकत्वमस्त्येवेति नोक्तदोष इति चेन्न । उदासीनप्रतिज्ञासमानाधिकरण-
त्वादिना न्यायविषयितायास्तद्व्याप्यत्वादुदासीनेऽतिप्रसंगस्य दुर्वारत्वादिति
ध्येयम् । तासां । तत्प्रतिज्ञाव्यक्तीना । तथात्वां । तादृशप्रतीत्यविषयत्वं । तथा
न्यायान्तर्गतत्वम् । एकदेशस्यापि । प्रतिज्ञादेरपि । तथात्वोपपत्तिः । न्याय-
त्वाश्रयत्वोपपत्तिः ।

वस्तुतो न्यायत्वघटकस्य समुदायत्वांशस्याऽत्र निष्प्रयोजनकत्वेनाऽनिवेशादुचितानुपूर्वीकत्वमात्रं निवेशितं, तदेव च न्यायान्तर्गतत्वमेकदेशसाधारणम् । उचितानुपूर्वीकत्व च प्रतिज्ञोत्तरहेत्वादिघटितवाक्यपंचकानुपूर्वीविशेषावच्छिन्नभेदप्रतियोगितावच्छेदकत्वम्, । विशिष्टधर्मावच्छिन्नप्रतियोगितावच्छेदकतायास्तद्घटकसमुदायपर्याप्ततया एकदेशस्यापि तदाश्रयत्वात्, प्रतिज्ञादेस्तद्वत्त्वमक्षतम् । उपनयविशेषोत्तरत्वाविशिष्टनिगमनत्वशरीरे च वैशिष्ट्यघटकतया निगमनस्यान्तर्भावात्तत्साधारण्यमक्षतमेवोक्तधर्मस्य ।

विशिष्टस्याऽवच्छेदकतास्थले एकमवच्छेदकमपरं च तद्विशेषणं तन्निष्ठावच्छेदकतावच्छेदकं न तु समुदायेऽवच्छेदकत्वं पर्याप्तमित्युपगमे च तादृशानुपूर्वीविशेषप्रकारकनिश्चयत्वसमनियतकारणतावच्छेदकविषयिताकत्वं शिवक्षणीयम् । तादृशी च तादृशानुपूर्वीविशिष्टवैशिष्ट्यावगाहिबुद्धित्वावच्छिन्नकार्यतानिरूपितकारणता— तदवच्छेदकत्वं च हेत्वादिनिष्ठानन्तर्यप्रकारतापन्नप्रतिज्ञादिविषयितानामपि अव्याहतम् । विनिगमनाविरहादितरविषयितानिरूपितत्वेन-निश्चयविशिष्टत्वेन च कारणीभूतज्ञानविषयसकलनिरूपितविषयिताना कारणतावच्छेदकत्वात् । प्रतिज्ञोत्तरहेत्वादिविशिष्टवैशिष्ट्यावगाहिबुद्धित्वावच्छिन्नकार्यतानिरूपितां— प्रतिज्ञोत्तरोहेतुरित्यादिज्ञानसाधारणकारणतां— तादृशानुपूर्व्यवच्छिन्नभिन्नवाक्यत्वाद्यवच्छिन्नवैशिष्ट्यावगाहिबुद्धित्वाद्यवच्छिन्नकार्यतानिरूपितां तादृशवाक्यत्वादिप्रकारकज्ञानकारणतां चादायोदासीनेऽतिप्रसंगवारणाय कारणतायां तादृशधर्मव्याप्यत्वव्यापकत्वयोर्निवेशनम् ।

समुदायत्वांशस्येति । स्वाश्रयीभूतप्रतिज्ञाद्यव्यवहितोत्तरत्वशून्यहेत्वादिवृत्तिभिन्नत्वविशिष्ट-प्रतिज्ञात्वादिपर्याप्त्यवच्छेदकयत्किंचिद्धर्मपंचकव्यापकत्वविशिष्टसमुदायत्वाशस्येत्यर्थः । अत्र । न्यायत्वाश्रयत्वरूपन्यायान्तर्गतत्वघटके । मात्रपदेन प्रतिज्ञादिपंचकसमुदायत्वस्य “प्रतिज्ञात्वादिपर्याप्त्यवच्छेदकयत्किंचिद्धर्मव्यापकत्वविशिष्टसमुदायत्वपरस्य” व्यावृत्तिः । ननु स्वाश्रयीभूतप्रतिज्ञाद्यव्यवहितोत्तरत्वशून्यहेत्वादिवृत्ति यद्यत्समुदायत्वं तदन्यत्वरूपोचितानुपूर्वीकत्वमात्रोक्ताबुदासीनेऽतिव्याप्तिरित्यत आह । उचितानुपूर्वीकत्वं चेति । आनुपूर्वीविशेषावच्छिन्नभेदेति । भेदश्च प्रतिज्ञोत्तरहेतुसरोदाहरणोत्तरोपनयोत्तरत्वविशिष्टनिगमनत्वरूपानुपूर्वीमान्नेतिप्रतीतिसाक्षिको ग्राह्यः । निगमनत्वे उपनयोत्तरत्ववै०

सामानाधिकरण्यसंबन्धेन । उक्तधर्मस्येति । संसर्गसाधारणप्रतियोगितावच्छेद-
कत्वं निविष्टमितिभावः ।

विशिष्टस्येति । अवच्छेदकतावच्छेदकसाधारणाऽवच्छेदकत्वाऽस्वीकारे-
त्वाह तादृशानुपूर्वीविशेषप्रकारकेति । प्रतिज्ञोत्तरहेतुरोदाहरणोत्तरोपनयोत्तर-
त्वविशिष्टनिगमनत्वरूपाऽऽनुपूर्वीविशेषप्रकारकेत्यर्थः । तथा च प्रतिज्ञोत्तरहेतु-
त्तरोदाहरणोत्तरोपनयोत्तरनिगमनत्वरूपानुपूर्वीविशेषप्रकारकनिश्चयत्वसमनियतका-
रणातावच्छेदकविषयताश्रयत्वं तदर्थः । बुद्धित्वावच्छिन्नेति । तादृशानुपूर्वी-
मद्वान्वयवद् गगनमिति बुद्धिनिष्ठेति यावत् । तदवच्छेदकत्वंचेति । कारणता-
वच्छेदकत्वं चेत्यर्थः । ननु एतन्मते निगमनविषयिताया एव कारणतावच्छेदकत्व-
उपनयादिविषयितानां च तदवच्छेदकत्वमिति कथं प्रतिज्ञादिनिष्ठत्वमुचितानुपूर्वीक-
त्वस्येत्यत आह । विनिगमनाविरहादिति । प्रतिज्ञात्वावच्छिन्नविषयिता-
निरूपितेत्यादिक्रमेण निगमनत्वावच्छिन्नविषयिताया इव निगमनत्वावच्छिन्न-
विषयितानिरूपितेत्यारभ्य प्रतिज्ञात्वावच्छिन्नविषयिताया एवं हेत्वादिविषयितायाः
कारणतावच्छेदकत्वं बोध्यम् ।

अथ हेत्वादिविषययितायांकारणतावच्छेदकत्वं दुर्घटं, तथाहि । हेतुप्रकारताशे
विशेषणीभूतप्रतिज्ञानिरूपितत्वं उदाहरणविशेष्यतानिरूपितत्वोभयस्य कारण-
तावच्छेदकत्वस्वीकारे व्यासज्यवृत्तिकारणतावच्छेदकत्वापत्तिः अतः सामाना-
धिकरण्यसंबन्धेन प्रतिज्ञाप्रकारतानिरूपितत्वविशिष्टोदाहरणविशेष्यतानिरूपित-
हेतुप्रकारताशालिनिश्चयत्वेन कारणता वाच्या । तथा च कारणतावच्छेद-
ककोटौ सामानाधिकरण्यांशस्याधिकस्य निवेशनमेव विनिगमकमिति चेन्न ।
प्रतिज्ञाप्रकारतानिरूपितहेतुप्रकारतानिरूपितोदाहरणप्रकारतानिरूपितेत्यादिक्रमेण
कार्यकारणभावेऽपि हेतुप्रकारताशे विशेषणीभूतप्रतिज्ञाप्रकारतानिरूपितत्व
हेतुप्रकारतात्वोभयस्योक्तयुक्त्या कारणतावच्छेदकत्वेन सामानाधिकरण्य-
संबन्धेन प्रतिज्ञाप्रकारतानिरूपितत्वादिवैशिष्ट्यनिवेशस्याऽऽवश्यकत्वे उभयत्र
सामानाधिकरण्यनिवेशे विनिगमकाभावादिति ।

कारणतायां निश्चयत्वसमनैयत्यं च निश्चयत्वव्याप्यत्वे सति व्यापकत्वम् ।
तत्र व्याप्यत्वनिवेशस्य फलमाह । प्रतिज्ञोत्तरेति । प्रतिज्ञोत्तरहेतुमद्गगनमिति
विशिष्टवैशिष्ट्यबुद्धीत्यर्थः । प्रतिज्ञोत्तरोहेतुरित्यादीति । आदिना प्रतिज्ञोत्तर-
हेतूत्तरोदाहरणम् । एवं तादृशोदाहरणोत्तरोपनयः तादृशोपनयोत्तरनिगमनमिति
परिग्रहः । ज्ञानसाधारणेति । तादृशानुपूर्वीविशेषप्रकारकनिश्चयत्वव्यापि-

कामिति यावत् । कारणतामिति । अस्य आदायेत्यनेनाऽन्वयः । तथा च व्याप्यत्वाऽनिवेशे तादृशानुपूर्वीविशेषप्रकारकनिश्चये प्रतिज्ञोत्तरहेतुविविशिष्टवैशिष्ट्यावगाहिबुद्धित्वावच्छिन्नकार्यतानिरूपितकारणतासत्वात्, “तादृशानुपूर्वीविशेषप्रकारकनिश्चयेनाऽपि प्रतिज्ञोत्तरहेतुविशिष्टवैशिष्ट्यावगाहिवोधजननात्” अतस्तादृशकारणतावच्छेदकविषयताश्रयत्वमादायोदासीनप्रतिज्ञाहेतुसमुदायेऽतिव्याप्तिरतोऽव्याप्यत्वनिवेशः^१ । निवेशे तु तादृशकारणतायाः प्रतिज्ञोत्तरहेतुरितिज्ञानेऽपि सत्वात्तत्र तादृशानुपूर्वीविशेषप्रकारकनिश्चयत्वाऽसत्त्वान्न तादृशकारणताया तन्निश्चयत्वव्याप्यत्वमतस्तामादाय नातिव्याप्तिरिति भावः । तादृशनिश्चयत्वव्यापकत्वनिवेशस्य प्रयोजनमाह । तादृशानुपूर्व्यवच्छिन्नभिन्नेति । बुद्धित्वावच्छिन्नेति । तादृशानुपूर्व्यवच्छिन्नभिन्नवाक्य “प्रतिज्ञाहेतुदाहरणोपनयनिगमन-पर्वतोऽन्विहमानिति वाक्य” वद् गगनमितिबुद्धित्वावच्छिन्नेत्यर्थः । तादृशवाक्यत्वादिप्रकारकेति । तादृशानुपूर्व्यवच्छिन्नभिन्नवाक्य “प्रतिज्ञाहेतुदाहरणोपनयनिगमन-पर्वतोऽन्विहमानितिवाक्य” मित्याकारकेत्यर्थः । उदासीने । प्रतिज्ञादौ । तथा च व्यापकत्वाऽनिवेशे[तादृशानुपूर्वीप्रकारकनिश्चये तादृशानुपूर्व्यवच्छिन्नभिन्नवाक्यत्वावच्छिन्नवैशिष्ट्यावगाहिबुद्धित्वावच्छिन्नकार्यतानिरूपितकारणतायाः सत्वात्, “विशिष्टबुद्धिप्रति विशेषणतावच्छेदकप्रकारकनिश्चयत्वेन कारणत्वात्”] तादृशानुपूर्व्यवच्छिन्नभिन्नं वाक्यमिति निश्चयनिष्ठकारणताया तादृशानुपूर्वीप्रकारकनिश्चयत्वव्याप्यत्वात् तादृशकारणतावच्छेदकविषयताश्रयत्वस्योदासीनप्रतिज्ञादौ सत्वादतिव्याप्तिरतोऽव्यापकत्वनिवेशः । निवेशे तु तादृशकारणताया, तादृशानुपूर्वीप्रकारकनिश्चयत्वव्यापकत्वविरहान्नातिव्याप्तिः । तादृशनिश्चयत्वावच्छिन्नकारणतानिवेशेऽप्ययमेव दोषो बोध्यः । भ्रमप्रमासाधारणनिरूप्यनिरूपकभावापन्नविधिताया एव कारणतावच्छेदकत्वेन तादृशानुपूर्वीविशेषप्रकारकनिश्चयत्वस्य तादृशनिश्चयत्वपर्याप्तावच्छेदकताकारणतायाः प्रवेशाऽसंभवादिति ध्येयम्^१ ।

१. अत्र तादृशनिश्चयत्वव्याप्यत्वं न तादृशनिश्चयत्वाभाववदवृत्तित्वरूपं, स्वरूपसंबन्धात्मिकायाः कारणतायाः प्रतिव्यक्तिभेदेन भिन्नत्वे प्रतिज्ञोत्तरत्वविशिष्टहेतुवैशिष्ट्यावगाहिबुद्धिप्रति हेतुधर्मिकप्रतिज्ञोत्तरत्वप्रकारकनिश्चयस्य कारणत्वेपि निगमनं प्रतिज्ञोत्तरहेतुत्तरोदाहरणोत्तरोपनयोत्तरमिति निश्चये वृत्तं या कारणता तस्या स्तादृशनिश्चयत्वाभाववदवृत्तितया तदवच्छेदकत्वस्य प्रतिज्ञोत्तरत्वविषयतानिरूपितहेतुत्वावच्छिन्नविषयतात्वेन प्रतिज्ञोत्तरहेतुरितिज्ञानीयविषयताया सत्वात्तादृशविषयतावत्वमादाय न्यायानन्तर्गतप्रतिज्ञोत्तरहेतावति-

व्याप्तेः किन्तु तादृशनिश्चयत्वाभाववद्भूतिविषयित्वानवच्छिन्नत्वरूपं
 “तादृशानुपूर्वीप्रकारताशून्यज्ञानवृत्तिविषयित्वानवच्छिन्नत्वरूपं वा” ।
 तथा च प्रतिज्ञोत्तरत्वविषयतानिरूपितहेतुत्वावच्छिन्नविशेष्यताशालिनिश्चयत्वाव-
 च्छिन्ना या तादृशविशिष्टानुपूर्वीप्रकारकनिश्चयवृत्तिकारणता तस्या अपि तादृशवि-
 शिष्टानुपूर्वीप्रकारताशून्यं यत्प्रतिज्ञोत्तरोहेतुरितिज्ञानं तद्वृत्तिविषयित्ववच्छिन्न-
 त्वान्न तादृशकारणता लक्षणघटिका । एवं तादृशनिश्चयनिष्ठभेदप्रतियोगितानवच्छे-
 दकत्वरूप व्यापकत्वमपि स्वरूपसंबन्धात्मिकायाः कारणताया भिन्नत्वेऽप्रसिद्धम्,
 अतस्तादृशभेदप्रतियोगितावच्छेदकत्वं स्वावच्छेदकीभूतविषयित्वसंबन्धावच्छिन्नं
 ग्राह्यम् । तथा च तादृशानुपूर्वीप्रकारकैकज्ञानवृत्तिकारणताया अपि स्वावच्छेद-
 कीभूतविषयित्वसंबन्धेन तादृशापरज्ञाने सत्त्वात्स्वावच्छेदकीभूतविषयित्वसंबन्धावच्छिन्न
 तादृशनिश्चयनिष्ठभेदप्रतियोगितावच्छेदकताया अभावस्तादृशकारणतायामक्षतमेव ।

ननु यथा रक्तदण्डवानिति बुद्धिं प्रति दण्डत्वावच्छिन्नधर्मिकरक्तत्वप्रका-
 रकनिश्चयत्वेन कारणता । तत्र दण्डत्वावच्छिन्नधर्मिकरक्तत्वप्रकारकनिश्च-
 यत्वं च दण्डत्वावच्छिन्नधर्मिकरक्तत्वाभावाऽप्रकारकत्वे सति दण्डत्वावच्छिन्न-
 विशेष्यतानिरूपितरक्तत्वप्रकारकज्ञानत्वरूपमिव — दण्डत्वावच्छिन्नविशेष्यतानिरू-
 पितरक्तत्वाभावाप्रकारकत्वे सति रक्तत्वप्रकारतानिरूपितदण्डत्वावच्छिन्नविशेष्य-
 ताकज्ञानत्वमपि । तथा च दण्डत्वावच्छिन्नविशेष्यतानिरूपितरक्तत्वप्रकारत्वा-
 वच्छिन्ना या कारणता रक्तत्वप्रकारतानिरूपितदण्डत्वावच्छिन्नविशेष्यत्वावच्छिन्ना
 या च कारणता तदुभयोः साक्षादवच्छेदक दण्डत्वावच्छिन्नधर्मिकरक्तत्वाभावा-
 भावाप्रकारकत्वम् । तथे हापि अव्यवहितोत्तरत्वसंबन्धावच्छिन्नप्रतिज्ञात्वावच्छिन्न-
 विषयतानिरूपिता या तादृशसंबन्धावच्छिन्नहेतुत्वावच्छिन्नविषयता तन्निरूपिता
 या तादृशसंबन्धावच्छिन्नोदाहरणत्वावच्छिन्नविषयता तन्निरूपिता या तादृशसंब-
 न्धावच्छिन्नोपनयत्वावच्छिन्नविषयता तन्निरूपिता या निगमनत्वावच्छिन्नविशेष्य-
 ताशालिनिश्चयत्वमपि । निगमनत्वावच्छिन्नविशेष्यताकाऽव्यवहितोत्तरत्वसंबन्धाव-
 च्छिन्नतादृशोपनयाभावाऽप्रकारकत्वे सति तादृशोपनयप्रकारतानिरूपितनिगमनत्वा-
 वच्छिन्नविशेष्यताकज्ञानत्वमिव—तादृशोपनयाभावाऽप्रकारकत्वे सति निगमनत्वा-
 वच्छिन्नविशेष्यतानिरूपिताऽव्यवहितोत्तरत्वसंबन्धावच्छिन्नोपनयप्रकारताशालिज्ञान-
 त्वमपि भवति एवं क्रमेण विनिगमनाविरहात्तादृशविषयतान्तःपातिसकलविषयत्वा-
 वच्छिन्ना या या कारणताः तासां सर्वासा एवाऽवच्छेदकीभूतं निगमनत्वावच्छि-
 न्नविशेष्यकतादृशोपनयाभावाऽप्रकारकत्वं भवति तथा च विशेष्याशं परित्यज्य निग-
 मनत्वावच्छिन्नविशेष्यकतादृशोपनयोत्तरत्वाभावप्रकारकान्यत्वनिष्ठा या स्वरूपसंब-

न्यावच्छिन्नाऽवच्छेदकता तन्निरूपिका या कारणता तदवच्छेदकीभूतविषयताव-
त्वमेव न्यायान्तर्गतत्वमस्तु । तेनैव प्रतिज्ञोत्तरहेतुवैशिष्ट्यावगाहिबुद्धित्वावच्छि-
न्नकार्यतानिरूपितहेतुविशेष्यकप्रतिज्ञोत्तरत्वप्रकारकनिश्चयत्वावच्छिन्नकारणताया व्यु-
दासः संभवति तादृशकारणतावच्छेदककोटौ निगमनत्वावच्छिन्नविशेष्यकतादृशोपनयो-
त्तरत्वाभावप्रकारकान्यत्वस्याऽप्रवेशात् । तथा च व्याप्यत्वदत्तं विफलम् ।
एवं प्रतिज्ञोत्तरहेतूत्तरोदाहरणोत्तरोपनयोत्तरनिगमनभिन्नवाक्यवानिति बुद्धिं प्रति
वाक्यत्वावच्छिन्नधर्मिकतादृशनिगमनभिन्नत्वप्रकारकनिश्चयत्वावच्छिन्नकारणतायां -
निगमनत्वावच्छिन्नविशेष्यकतादृशोपनयोत्तरत्वाभावप्रकारकान्यत्वस्यावच्छिन्नत्वस्याऽ-
प्रवे शादेव तादृशकारणतावच्छेदकीभूतविषयतावत्त्वमादाय तादृशवाक्येतिव्याप्ति-
व्युदाससंभवाद् व्यापकत्वदत्तमपि विफलम् । प्रतिज्ञोत्तरहेतूत्तरोदाहरणोत्तरो-
पनयोत्तरनिगमनवानिति बुद्धिं प्रति निगमनत्वावच्छिन्नविशेष्यकतादृशोपनयोत्तर-
त्वप्रकारकनिश्चयनिष्ठा विनिगमनाविरहेण या या कारणता सर्वासामेव तासां निगम-
नत्वावच्छिन्नविशेष्यकतादृशोपनयोत्तरत्वाभावप्रकारकान्यत्वस्याऽवच्छेदकतया न्याया-
न्तर्गतप्रतिज्ञादिषु सर्वेष्वेव तादृशाभाववच्छिन्नकारणतावच्छेदकीभूतविषयतावत्त्वा-
न्नाऽव्याप्तिर्भावनेति चेन्न । प्रतिज्ञोत्तरहेतूत्तरोदाहरणोत्तरनिगमनवानिति विशिष्ट
वैशिष्ट्यबोधस्य इतरसकलकारणसत्वेऽपि, निगमनं तादृशोपनयोत्तरत्वप्रकारकं न वेति
संशयः कदापि न जात तत्र तादृशसंशयात्तादृशविशिष्टवैशिष्ट्यबोधोत्पत्तोरसंभवात्
तादृशविशिष्टवैशिष्ट्यावगाहिबुद्धिं प्रति निगमनत्वावच्छिन्नविशेष्यकतादृशोपनयोत्तर-
त्वप्रकारकज्ञानत्वेनैव कारणता वक्तव्या । तथा च न्यायान्तर्गतप्रतिज्ञादिषु निगमन-
त्वावच्छिन्नविशेष्यकतादृशोपनयोत्तरत्वाभावप्रकारकत्वान्यत्वावच्छिन्नकारणतावच्छे-
दकीभूतविषयतावत्त्वविरहात्तादृशप्रतिज्ञादिष्वव्याप्तिरतः समनियतत्वं कारण-
ताया निवेशितम् ।

केचित्तु प्रतिज्ञोत्तरहेतूत्तरोदाहरणोत्तरोपनयोत्तरनिगमनभिन्नवाक्यवानिति
बुद्धिं प्रति वाक्यत्वावच्छिन्नविशेष्यकतादृशनिगमनभिन्नत्वप्रकारकनिश्चयत्वाव-
च्छिन्न या कारणता तदवच्छेदककोटौपनयोत्तरत्वाभावप्रकारकान्यत्वस्याऽ
प्रवेशोऽपि तादृशनिगमनोत्तरवाक्यवानिति बुद्धिं प्रति वाक्यत्वावच्छिन्नविशेष्यक-
निगमनोत्तरत्वप्रकारकनिश्चयत्वावच्छिन्नकारणतायां तादृशोपनयोत्तरत्वाभावप्रकार-
कत्वान्यत्वमवश्यं वक्तव्यम् । न च तादृशबोधोविशेषणतावच्छेदकांशे संशयात्मको-
भवतीति तथापि विशेषणतावच्छेदकांशे निश्चयत्व निवेशितमिति वाच्यम् । तादृ-
शबोधस्याऽभावप्रत्ययवत्तथाविधविशिष्टवैशिष्ट्यावगाहित्वनियमे भेदांशे संशयात्म-
कत्वाऽसंभवात्, प्रवेशेऽपि तादृशनिगमनोत्तरवाक्यवानिति बुद्धिं प्रति वाक्यत्वाव-

च्छिन्नविशेष्यकतादृशनिगमनत्वप्रकारकनिश्चयत्वावच्छिन्नकारणतायां तादृशोपनयोत्तरत्वाभावप्रकारकान्यत्वमवश्यं वक्तव्यम् । अन्यथा विशेष्ये विशेषणमिति रीत्या निगमनाशे उपनयोत्तरत्वप्रकारकसंशयात्मकवाक्यत्वावच्छिन्नधर्मिकतादृशनिगमनोत्तरत्वप्रकारकज्ञानादपि तादृशनिगमनोत्तरवाक्यवानिति बुद्ध्यापत्तेः । तथा च तादृशोपनयोत्तरत्वाभावप्रकारकान्यत्वावच्छिन्नकारणतावच्छेदकत्वं तादृशनिगमनोत्तरोदासीनवाक्यविषयतायामप्यस्ति इत्युदासीनवाक्यवारणमशक्यमित्याहुः । तन्न मनोरसम् । एवमपि व्यापकत्वदलस्य व्यावृत्तिर्जाता न तु समनैयत्यघटकव्याप्यत्वदलस्य ।

एव विशेषणाशे लाववाद् विशिष्टवैशिष्ट्यावगाहिविशेषणतावच्छेदकप्रकारकनिश्चयस्यैव विशिष्टवैशिष्ट्यावगाहिवुद्धिहेतुत्वात्, विशेषणतावच्छेदकाशे संशयाकारकविशिष्टवैशिष्ट्यावगाहिवोधानुदयेन तादृशसंशयाकारकविशेषणतावच्छेदकप्रकारकज्ञानाद्विशिष्टवैशिष्ट्यावगाहिवुद्धयुत्पत्त्यसंभवेन तादृशोपनयोत्तरत्वाभावाप्रकारकत्वस्य तदवच्छेदकतायामनिवेशादिति ध्येयम् ।

अथ तादृशानुपूर्वीविशेषप्रकारकज्ञानत्वसमनियतकार्यतावच्छेदकविषयताश्रयत्वनिवेशेनैवोपपत्तौ किं गुरुतरनिश्चयत्वसमनियतकारणतावद्विनिवेशेनेति चेन्न । विशिष्टवैशिष्ट्यावगाहिवुद्धिं प्रति विशेषणतावच्छेदकप्रकारकनिश्चयस्य कारणत्वेत्येकं मतं, विशिष्टवैशिष्ट्यावगाह्यनुभवं प्रति तादृशनिश्चयस्य कारणत्वमित्यपरं, अपरं च विशिष्टवैशिष्ट्यावगाहित्वावच्छिन्नं प्रति तादृशनिश्चयस्य कारणत्वमिति मतत्रयसाधारणकिञ्चिद्धर्मसमनैयत्यं कार्यताया न संभवतीति कारणताया तादृशनिश्चयत्वसमनैयत्यं निवेशितम् । वस्तुतः तादृशानुपूर्वीप्रकारकज्ञानत्वस्योपलक्षितवैशिष्ट्यावगाहिज्ञानसाधारणतया तत्समनैयत्यं न कुत्रापि जन्यताया संभवतीति “तादृशनिश्चयत्वसमनैयत्यं कारणताया संभवतीति” तादृशनिश्चयत्वसमनैयत्यं कारणताया निवेशितम् । सर्वांशे विशिष्टवैशिष्ट्यावगाहित्वं निवेश्योपलक्षितवैशिष्ट्यावगाहिज्ञानव्यावृत्तौ च प्रकृतापेक्षया गौरवमेव दूषणम् ।

अथ तथापि तादृशानुपूर्वीप्रकारकज्ञानत्वसमनियतकारणतानिवेशेऽपि विशिष्टवैशिष्ट्यावगाहिवुद्धित्वावच्छिन्नजन्यतानिरूपितविशेषणतावच्छेदकप्रकारकज्ञानत्वावच्छिन्नकारणतामादाय सर्वसामञ्जस्ये निश्चयत्वप्रवेशोऽव्यर्थः । न चाऽन्तरा सधर्मितावच्छेदकविशिष्टवैशिष्ट्यावगाहिवुद्धौ विशेषणतावच्छेदकप्रकारकनिश्चयत्वेनैव कारणतया तादृशज्ञानत्वसमनियतकारणत्वाऽप्रसिद्धिरिति वाच्यम् । प्रतिज्ञादिविशिष्टनिगमनस्वरूपाऽनुपूर्वीमानित्याकारकाऽन्तरानिर्धर्मितावच्छेदकविशिष्टवैशि

ष्ट्यावगाहिज्ञानकारणताया एव तादृशज्ञानत्वसमनियततयाऽप्रसिद्धेरनवकाशादिति चेन्न । विशिष्टनिगमनत्वांशे निश्चयत्वाऽनिवेशेऽपि तादृशनिगमनत्वरूपानुपूर्वीविशेषणीभूतप्रतिज्ञाद्यंशे निश्चयत्वनिवेशार्थमेव निश्चयपदोपादानात्, अन्यथा विशेषणांशे संशयात्मकज्ञानसाधारणतादृशानुपूर्वीप्रकारकज्ञानत्वसमनियतकारणताया एवाऽप्रसिद्ध्यापत्तेः । नैस्तुतो ज्ञानत्वसमनियतकारणतानिवेशेऽप्रामाण्यनिश्चयाभावनिवेशेन गौरवान्निश्चयत्वसमनियतनिवेश एव युक्त इति ध्येयम् ।

अत्रेदं चिन्त्यते । विशिष्टवैशिष्ट्यबुद्धित्वावच्छिन्नं प्रति न निश्चयत्वेन कारणत्वं अपि तु संशयसाधारणाय ज्ञानत्वेनैव तथा, तत्कथमत्र निश्चयत्वं निवेशितम् । न चाऽन्तरासधर्मितावच्छेदकविशिष्टवैशिष्ट्यबुद्धित्वावच्छिन्ननिरूपितकारणतालाभाय नत् । तथाहि । तादृशबुद्धित्वावच्छिन्नं प्रति निश्चयत्वेनैव कारणत्वं न तु ज्ञानत्वेन दण्डोरक्तो न वेति संशयसत्त्वे रक्तदण्डवानिति निश्चयविरहात् । तथा च प्रतिज्ञादिविशिष्टनिगमनत्ववद्वाक्यत्वज्ञानयमितिज्ञानमादायलक्षणसमन्वय इति वाच्यम् । तादृशनिगमनत्वप्रकारकनिश्चयत्वस्य तादृशानुपूर्वीमद्वाक्यत्वात्, तादृशानुपूर्वीमद्गुणवानित्यादिज्ञानसाधारणतया कस्या अपि कारणतायास्तादृशनिश्चयत्वसमनैयत्वविरहात् । यदि च वाक्यत्वधर्मितावच्छेदकतादृशनिश्चयत्वसमनियतकारणतामादाय लक्षणसमन्वयः तदा निश्चयत्वनिवेशं विफलमिति विभावनीयम् ।

ननु तादृशविशिष्टवैशिष्ट्यावगाहिवुद्धित्वावच्छिन्नजन्यतानिरूपितजनकतावच्छेदकविषयताश्रयत्वनिवेशेनैवोपपत्तौ किं व्याप्यत्वव्यापकत्वनिवेशेनेति चेन्न । तादृशानुपूर्वीभिन्नवाक्यत्वविशिष्टवैशिष्ट्यावगाहिज्ञानत्वावच्छिन्नजन्यतानिरूपित'तादृशानुपूर्व्यवच्छिन्नभिन्नवाक्यत्वप्रकारकज्ञानत्वावच्छिन्न' कारणतामादायोदासीनेऽतिप्रसगान् । ननु अवच्छेदकतावच्छेदकसाधारणाऽवच्छेदकत्वास्वीकारे तादृशबुद्धित्वपर्यासावच्छेदकताजन्यतानिरूपितजनकतानिवेशाऽसंभवेऽपि मुख्यविशेष्यतानिरूपिततादृशानुपूर्व्यवच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वावच्छिन्नसासर्गिकविषयतानिरूपितप्रकारताशालिवुद्धित्वावच्छिन्नजन्यतानिरूपितजनकतानिवेशादितिव्याप्तिविरहादिति चेन्न । एवं सति व्युत्क्रमप्रयुक्तप्रतिज्ञाकालीनतादृशानुपूर्वीविशिष्टवैशिष्ट्यावगाहजन्यतानिरूपितजनकतावच्छेदकविषयताश्रयत्वस्य व्युत्क्रमप्रयुक्तप्रतिज्ञाया सत्वात्तत्रातिव्याप्तिरतस्तद्वारणाय जन्यतावच्छेदककोटी न्यूनतरवारकपर्याप्तिनिवेशनीयतया पर्याप्तिनिवेशेऽतिगौरवादिति ध्येयम् ।

न च तादृशानुपूर्वीविशेषावच्छिन्नवैशिष्ट्यावगाहिवुद्धित्वावच्छिन्न-
कार्यतानिरूपितकारणताया अपि न तादृशानुपूर्वीविशेषप्रकारकनिश्च-
यत्वसमनैयत्यसंभवः, तादृशकारणतायाःप्रतिज्ञात्वादिना पदार्थान्तराव-
गाहितादृशानुपूर्वीप्रकारकज्ञानसमानाकारकज्ञानसाधारणत्वात्, तादृश-
ज्ञानस्य वास्तवप्रतिज्ञाद्यविषयत्वेन तद्घटितानुपूर्वीप्रकारकत्वाभावादिति
वाच्यम् । प्रतिज्ञात्वाद्यवच्छिन्नप्रकारतानिरूपितहेतुत्वाद्यवच्छिन्नप्रकार-
तेतिक्रमेण निगमनत्वावच्छिन्नविषयतापर्यन्तं निवेश्य तच्छालिनिश्चय-
त्वसमनैयत्यस्यैव विवक्षितत्वात् । तादृशनिश्चयत्वस्योक्तश्चयसाधारण्येन-
क्षतिविरहात् । न चैवमुदासीनप्रतिज्ञाद्यानन्तर्यं हेत्वाद्यंशेऽवगाहते यो
भ्रमस्तन्निष्ठतादृशप्रतिज्ञाविषयिताया अपि निरुक्तकारणतावच्छेदकतयाऽ
तिप्रसंगोदुर्वारपेवेति वाच्यम् । भ्रमाऽवृत्तिविषयिताया अपि निवेशनीय-
त्वादिति कृतं पल्लवितेन ।

अवयवैकदेशस्य अवयवद्वयात्मकसमुदायस्य च वारणाय प्रतिज्ञाद्य-
न्यतमत्वमिति । अथ धूमादालोकवान्पर्वतोवन्निहमान्धूमादित्यादिन्याया-
न्तर्गतप्रतिज्ञैकदेशे धूमादितिभागेऽतिव्याप्तिः, तस्यापि हेतुप्रतिपाद्यो या-
दृशविशिष्टार्थस्तन्मात्रबोधकत्वेन हेतुलक्षणाक्रान्ततया प्रतिज्ञाद्यन्यमत्वा-
क्रान्तत्वात् ।

शङ्के । नचेति । समनैयत्यसंभव इति । वास्तवप्रतिज्ञादिघटिततादृशानु-
पूर्वीप्रकारकनिश्चयत्वव्याप्यत्वस्य तादृशकारणतायामसम्भवात् । तदेवाऽह ।
तादृशकारणताया इति । विवक्षितत्वादिति । तथा चाऽव्यवहितोत्तर-
त्वसंबन्धावच्छिन्नप्रतिज्ञात्वावच्छिन्नप्रकारतानिरूपितविशेष्यत्वावच्छिन्नतादृश-
संबन्धावच्छिन्नहेतुत्वावच्छिन्नप्रकारतानिरूपितविशेष्यत्वावच्छिन्नतादृशसंबन्धा-
वच्छिन्नोदाहरणत्वावच्छिन्नप्रकारतानिरूपितविशेष्यत्वावच्छिन्नतादृशसंबन्धाव-
च्छिन्नोपनयत्वावच्छिन्नप्रकारतानिरूपितनिगमनत्वावच्छिन्नविशेष्यताशालि-
निश्चयत्वसमनैयत्यस्य विवक्षणादिति भावः । तन्निष्ठेति । भ्रमनिष्ठेत्यर्थः ।
अतिप्रसंगोदुर्वारपेवेति । उदासीनप्रतिज्ञायामित्यादिः । भ्रमाऽवृत्तिविषयि-
ताया इति । न चोक्ताऽसंभवोदुर्वारः, तादृशविषयिताः भ्रमप्रमासाधारण्येन
भ्रमाऽवृत्तित्वविरहादिति वाच्यम् । भ्रमान्यवृत्तित्वस्य तदर्थत्वात् । वारणा-
येति । तस्य न्यायातर्गतत्वादितिभावः । तथापि स्थलविशेषे प्रतिज्ञै-
कदेशेऽतिव्याप्तिमाशङ्कते । अथेति । प्रतिज्ञाद्यन्यतमत्वमुपपादयति । तस्यापीति
धूमादितिभागस्यापीत्यर्थः । तन्मात्रेति । मात्रपदेननिगमनव्युदासः । स्वार्थ-

न च तद्वधटकपंचम्याः प्रकृतसाध्यान्वितस्वार्थबोधकत्वाभा-
वान्नवक्ष्यमाणहेतुलक्षणाक्रान्तत्वं तस्येति वाच्यम् । एवमपि धूमाद्वन्हि-
मतःसधर्मा पर्वतोवन्हिमानित्यादिप्रतिज्ञाघटकतादृशभागेऽतिप्रसगस्य
दुर्वारत्वादिति चेन्न । प्रकृतपक्षतावच्छेदकावच्छिन्नविशेषणतापन्नप्रकृत
साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नान्वितस्वार्थबोधजनकत्वे सति प्रकृतहेतुताव-
च्छेदकावच्छिन्नहेतुविशिष्टहेतुत्वविषयितावहिर्भूतविषयिताशून्यबोधजन-
कवाक्यत्वरूपहेतुत्वस्यैव निवेशनीयतयाऽनतिप्रसंगात् । निगमनघटकस्य
तस्मादिति भागस्य वारणाय विशेष्यदलम् । तज्जन्यबोधे तादृशविशिष्ट-
विषयितावहिर्भूतव्याप्त्यादिविषयितासत्वेन तद्वारणात् ।

ननु प्रतिज्ञाद्यन्यतमत्व प्रतिज्ञादिभिन्नभिन्नत्वरूपं, प्रतिज्ञाद्येकदेश-
साधारणम् भेदस्याऽव्यासज्यवृत्तितया समुदायवृत्तित्वे एकदेशवृत्ति-
ताया अपि दुर्वारत्वात् ।

बोधकत्वाभावादिति । स्व हेतुः । तस्य । धूमादिति भागस्य । एवमपि ।
साध्यान्वितस्वार्थबोधकत्वनिवेशेति । तादृशभागे । धूमादिति भागे ।
प्रकृतेति । प्रतिज्ञैकदेशे हेत्वर्थबोधकभागेऽतिव्याप्तिवारणाय सत्यन्तम् ।
तथा च प्रकृतपक्षतावच्छेदकावच्छिन्नबोधकपदसाक्षात् प्रकृतसाध्यता
वच्छेदकावच्छिन्नबोधकपदसाक्षात्पंचमीपदघटित-प्रकृतहेतुतावच्छेदकावच्छिन्न-
बोधकपदत्वेसतीत्यर्थः । तेन पक्षघटकधूमादित्यस्य पक्ष-
विशेषणतापन्नबन्धान्वितस्वार्थबोधकत्वेऽपि न क्षतिः । हेतुविशिष्टेति ।
वै० आधेयतासंबन्धेन । तथा च प्रकृतपक्षतावच्छेदकावच्छिन्न-
विशेष्यतानिरूपितप्रकारत्वावच्छेद्या या साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नविशेष्यता-
तदवच्छेद्यप्रकारताप्रयोजकत्वे सति प्रकृतिहेतुविशिष्टहेतुत्वविषयताशालिनिश्चय
त्वव्यापकप्रतिबन्धकतानवच्छेदकविषयिताशून्यशाब्दनिष्ठजन्यतानिरूपितजनकता-
वच्छेदकीभूतयत्किंचिद्ज्ञानीयविषयताश्रयवर्णत्वव्यापकसमुदायत्वं हेतुत्वं
फलितम् ।

प्रतिज्ञाद्यन्यतमत्वनिवेशेऽपि प्रतिज्ञाद्येकदेशेऽतिव्याप्तिदुर्वारैवेत्याशंकते । न
न्विति । अन्यतमत्व च भेदकृतावच्छिन्नप्रतियोगिताकभेदवत्त्वम् । प्रकृताभि-
प्रायेणाह । प्रतिज्ञादिभिन्नभिन्नत्वरूपमिति । प्रतिज्ञाभिन्नत्वे सति हेतु-
भिन्नत्वे सति उदाहरणभिन्नत्वे सति उपनयभिन्नत्वे सति निगमनभिन्नो यो
यस्तद्भिन्नत्वरूपमित्यर्थः । प्रतिज्ञाद्येकदेशसाधारणमपीति । प्रतिज्ञादिभि-
न्नोयःतद्भिन्नत्वं यथा प्रतिज्ञाया तथा प्रतिज्ञैकदेशोपीति भावः । तत्र

अथ प्रतिज्ञादिभिन्नभेदानुयोगितावच्छेदकरूपवत्त्वं तन् । तादृशं च रूपं प्रतिज्ञात्वादिकमेव, न तु तदेकदेशपर्याप्तपर्वत-पदत्वादिकम्, तदवच्छिन्ने व्यासज्यवृत्तिप्रतिज्ञात्वाद्यवच्छिन्नभेदसत्त्वा-दिति चेन्न । प्रतिज्ञाद्येकदेशे प्रतिज्ञात्वाद्यवच्छिन्नभेदसत्त्वे तादृशभेदा-वच्छिन्नभेदस्य प्रतिज्ञात्वाद्यवच्छिन्नेऽपि सत्त्वाऽसंभवात्^१ प्रतिज्ञात्व-पर्याप्त्यधिकरणसमुदायस्यैकदेशानातिरिक्तवृत्तितात्, नहिव्यासज्यवृत्ति-धर्मावच्छिन्नानुयोगिताक एकदेशभेदः प्रामाणिक. घटपटौ न घट इति प्रतीतेरसिद्धेः ।

प्रतिज्ञादिभेदपंचकानुयोगितावच्छेदकं यद्यद्रूपं तदवच्छिन्नानुयोगि-ताकभेदप्रतियोगितावच्छेदकधर्मवत्वविवक्षणे च प्रतिज्ञाहेत्वादिसमुदायेऽ-तिव्याप्तिः, तादृशसमुदायत्वावच्छिन्ने प्रतिज्ञात्वाद्यवच्छिन्नभेदाऽ-सत्त्वात्, तादृशसमुदायत्वस्य निरुक्तरूपानन्तर्गतत्वेन तादृशसकलधर्मा-

हेतुमाह-भेदस्येति । अन्यतमत्वरूपभेदस्येत्यर्थः । अव्यासज्यवृत्तितथेति । व्यासज्यवृत्तित्वे तु अन्यतमत्वस्य प्रतिज्ञादावप्यवृत्तित्वप्रसंगादितिभावः । समुदा-यवृत्तित्वे । प्रतिज्ञावृत्तित्वे । एकदेशवृत्तितायाः । प्रतिज्ञैकदेशवृत्तितायाः । दुर्वारत्वादिति । तथा च प्रतिज्ञैकदेशेऽतिव्याप्तिरितिभावः । प्रतिज्ञादिभेदो यथाऽन्यत्र वर्तते तथा प्रतिज्ञैकदेशेऽपि, तथा च प्रतिज्ञादिभिन्नः प्रतिज्ञैकदे-शोपि तद्भेदस्य प्रतिज्ञैकदेशे विरहान्नातिव्याप्तिरित्याशयेन समाधत्ते अथेति । प्रतिज्ञादिभिन्नभेदेति । प्रतिज्ञादिभिन्नप्रतियोगिकभेदेत्यर्थः । तत् । प्रतिज्ञा-द्यन्यतमत्वम् । तदवच्छिन्ने । पर्वतपदत्वाद्यवच्छिन्ने । सत्त्वाऽसंभवादिति । तथा चाऽसंभव इतिभावः ।

न च प्रतिज्ञात्वाद्यवच्छिन्नभेदस्य प्रतिज्ञैकदेशे सर्वत्र तत्तदेकदेशपर्याप्त-धर्मावच्छिन्ने सत्त्वेऽपि विरोधेन प्रतिज्ञात्वादेस्तदनुयोगितानवच्छेदकतया प्रतिज्ञात्वाद्यवच्छिन्ने तदवच्छिन्नभेदावच्छिन्नभेदसत्त्वमविरुद्धमिति वाच्यम् । व्यासज्यवृत्तिधर्मावच्छिन्नानुयोगिताकएकदेशभेदस्याऽप्रामाणिकत्वात्^२ इति पाठान्तरम् ।

विवक्षणेचेति । प्रतिज्ञाद्यन्यतमत्वमित्यनेनेति शेषः । यद्यद्रूपपदेन “प्रतिज्ञाद्येकदेशस्य” पर्वतपदत्वादे धारणसंभवेन तदवच्छिन्नानुयोगिताकभेद-प्रतियोगितावच्छेदकधर्मवत्वस्य पर्वतपदादौ विरहेण प्रतिज्ञाद्येकदेशेऽतिव्याप्ति-विरहः । तादृशधर्मवत्वस्य प्रतिज्ञादौ सत्त्वान्नान्नसमन्वयः । तादृशसमुदायत्वावच्छिन्ने । प्रतिज्ञाहेतुसमुदायत्वावच्छिन्ने । प्रतिज्ञात्वा-

द्यवच्छिन्नभेदाऽसत्वादिति । व्यासज्यवृत्तिधर्मावच्छिन्नानुयोगिताकएक-
देशभेदाऽनङ्गीकारादिति भावः । तादृशसमुदायत्वस्य । प्रतिज्ञाहेतुसमुदा-
यत्वस्य । निरुक्तरूपानन्तर्गतत्वेन । प्रतिज्ञादिभेदपञ्चकानुयोगितावच्छेदकय-
द्यद्रूपानन्तर्गतत्वेन । तादृशधर्मविशेषणे । प्रतिज्ञादिभेदपञ्चकानुयोगितावच्छे-
दकं यद्यद्रूपं तदवच्छिन्नानुयोगिताकभेदप्रतियोगितावच्छेदकधर्मविशेषणे । तथा
च प्रतिज्ञात्वाद्यवच्छिन्नानुयोगिताकभेदप्रतियोगितावच्छेदकयद्रूपमध्ये प्रतिज्ञा-
हेतुसमुदायत्वस्यापि धारणासंभवेन तादृशसमुदायत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकभेदा-
नुयोगितावच्छेदकत्वस्य तादृशसमुदायत्वे विरहान्नातिव्याप्तिरिति भावः^१ ।

१ अथ प्रतिज्ञात्वाद्यवच्छिन्नानुयोगिताकभेदप्रतियोगितानवच्छेदकत्वस्य धर्म-
विशेषणत्वेनैव प्रतिज्ञाहेतुसमुदायत्वस्य वारणादलतत्तद्धर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताक-
भेदानुयोगितावच्छेदकत्वविशेषणेन । गुणत्व-सत्वादेः प्रतिज्ञात्वाद्यवच्छिन्नानुयोगिता-
कभेदप्रतियोगितानवच्छेदकत्वेऽपि प्रतिज्ञादिभेदपञ्चकानुयोगितावच्छेदकं यद्यद्रूपं प-
त्वादिकं तदवच्छिन्नानुयोगिताकभेदप्रतियोगितावच्छेदकत्वविरहेण गुणत्व-सत्वादि-
कमादायाऽतिव्याप्तेः प्रथमदलेनैव वारणासंभवादिति चेन्न । प्रतिज्ञात्वावच्छिन्ना-
नुयोगिताको यः प्रतिज्ञाहेतुसमुदायत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताको भेदस्तत्प्रतियोगिता-
वच्छेदकत्वस्यैव प्रतिज्ञात्वेऽपि सत्वात्, प्रतिज्ञात्वेऽपि तादृशाऽनवच्छेदकत्वस्य
दुर्घटतयाऽसंभवापत्तेः । तादृशभेदप्रतियोगितावच्छेदकतापर्याप्त्यधिकरणभिनत्व-
निवेशे च अवच्छेदकतावच्छेदकसाधारणाऽवच्छेदकतापर्याप्त्यङ्गीकर्तुं मते प्रतिज्ञाहेतु
समुदायभेदप्रतियोगितावच्छेदकतापर्याप्त्यधिकरणत्वं न प्रतिज्ञाहेतुसमुदायत्वमात्रे
किन्तु तादृशसमुदायत्वत्वान्तर्भावेणापीति तादृशप्रतियोगितावच्छेदकतापर्याप्त्यधिक-
रणधर्मभेदः प्रतिज्ञाहेतुसमुदायत्वेऽक्षत एवेत्यतः प्रतिज्ञात्वात्वाद्यवच्छिन्नानुयोगिता-
कभेदप्रतियोगितावच्छेदकतापर्याप्त्यधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकभेदानुयोगिता-
वच्छेदकत्वं निवेशितम् । तथा च प्रतिज्ञात्वाद्यवच्छिन्नानुयोगिताकभेदप्रतियोगिता-
वच्छेदकतापर्याप्त्यनुयोगितावच्छेदकधर्मावच्छिन्नपर्याप्तिकावच्छेदकताकप्रतियोगिता-
कभेदप्रतियोगितावच्छेदकत्वस्य प्रतिज्ञाहेतुसमुदायत्वेऽसत्त्वान्नप्रतिज्ञाहेतुसमुदायत्वमा-
दाय प्रतिज्ञाहेतुसमुदायेऽतिव्याप्तिः ।

अत्र भेदे प्रतिज्ञात्वावच्छिन्नानुयोगिताकत्वे सति हेतुत्वावच्छिन्नानुयोगिता-
कत्वं एकत्र द्वयमित्तिरित्या न विशेषणम् । तथासति अधिकरणभेदेनाऽभावभेदस्वी-
कर्तुं मते तादृशभेदाऽप्रसिद्धाऽसंभवापत्तेः । किन्तु प्रतिज्ञात्वावच्छिन्नानुयोगिता-
कभेदप्रतियोगितावच्छेदकं सत् हेतुत्वावच्छिन्नानुयोगिताकभेदप्रतियोगितावच्छेदक
सत् इत्यादिक्रमेण निगमनत्वावच्छिन्नानुयोगिताकभेदप्रतियोगितावच्छेदकं यत्तद्ध-
र्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकभेदानुयोगितावच्छेदकत्वं निवेशनीयं, प्रतिज्ञाहेतुसमुदाय-

एवं च प्रतिज्ञात्वाद्यवच्छिन्नानुयोगिताकभेदप्रतियोगितावच्छेदकं यद्यत्तदवच्छिन्नप्रतियोगिताकभेदानुयोगितावच्छेदकत्वे सति प्रतिज्ञादिभेदपंचकानुयोगितावच्छेदकं यद्यद्रूपं तदवच्छिन्नानुयोगिताकभेदप्रतियोगितावच्छेदको यो धर्मस्तद्वत्प्रतिज्ञाद्यन्यतमत्वफलितम् । प्रतिज्ञाहेतुसमुदायवारणाय सत्यन्तम् । तदर्थश्च प्रतिज्ञात्वावच्छिन्नानुयोगिताकभेदप्रतियोगितावच्छेदकनाव्यापकत्वं व्यापकता च स्वावच्छिन्नानुयोगिताकभेदप्रतियोगितावच्छेदकत्वसंबन्धेन ।

प्रतिज्ञाद्येकदेशेऽतिव्याप्तिवारणाय विशेष्यदलम् । एवं च प्रतिज्ञादिभेदपंचकानुयोगितावच्छेदकं यत्पर्वतपदत्वादिकं तद्धर्मावच्छिन्नानुयोगिताकभेदप्रतियोगितावच्छेदकत्वस्य पर्वतपदत्वेऽसत्त्वान्न पर्वतपदत्वमादायैकदेशेऽतिव्याप्तिः । अत्र प्रतिज्ञादिभेदपंचकानुयोगितानवच्छेदकत्वस्य धर्मविशेषणत्वे पर्वतपदत्वादेवारणसंबन्धेऽपि प्रतिज्ञाघटकतावद्वर्णवृत्त्यन्यतमत्वस्य “प्रतिज्ञात्ववत्” प्रतिज्ञादिपंचकानुयोगितानवच्छेदकतया तादृशान्यतमत्वमादायैकदेशेऽतिव्याप्तिरतः प्रतिज्ञादिभेदपंचकानुयोगितावच्छेदकं यद्यत्तद्वर्मान्यत्वमुपेक्ष्य तत्तद्धर्मावच्छिन्नानुयोगिताकभेदप्रतियोगितावच्छेदकत्वं धर्मे निवेशितम् । तथा च प्रतिज्ञादिपंचकानुयोगितावच्छेदकं यत्पर्वतपदत्वादिकं तदवच्छिन्नानुयोगिताको न तादृशान्यतमत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताको भेदः किन्तु प्रतिज्ञात्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकभेद एव तत्प्रतियोगितावच्छेदकत्वस्याऽन्यतमत्वे विरहेण नाऽन्यतमत्वमादायैकदेशेऽतिव्याप्तिः । तादृशधर्मवत्त्वं च पर्याप्तिसंबन्धेन । तेनैकदेशे प्रतिज्ञात्वादिसत्त्वेऽपि नातिव्याप्तिः । एकदेशेऽतिव्याप्तिवारणाय यद्यदिति वीप्सा, व्यापकत्वनिवेशसूचनाय ।

तथा च प्रतिज्ञात्वाद्यवच्छिन्नप्रतियोगिताकभेदपंचकानुयोगितावच्छेदकताव्यापकत्वं तदर्थः । व्यापकता च स्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकभेदानुयोगितावच्छेदकत्वसंबन्धेन ।

त्वावच्छिन्नभेदस्य प्रतिज्ञात्वादिरूपानुयोगितावच्छेदकभेदेन भिन्नत्वेऽपि प्रतिज्ञात्वावच्छिन्नानुयोगिताकप्रत्येकभेदप्रतियोगितावच्छेदकत्वस्य प्रतिज्ञाहेतुसमुदायत्वेऽप्यनपायात् ।

१ अथ प्रतिज्ञादिभेदपंचकान्यतमप्रतियोगितावच्छेदकधर्मवत्त्वं लघुलक्षणं कृतो न कृतं, प्रतिज्ञैकदेशत्वादेः प्रतिज्ञाहेतुसमुदायत्वादेश्च तादृशान्यतमभेदप्रतियोगितावच्छेदकत्वाभावादेकदेशे, प्रतिज्ञाहेतुसमुदाये चाऽतिप्रसंगानवकाशात् । एवं प्रतिज्ञात्वाद्यन्यतमत्वमेवावयवलक्षणं सम्यगिति चेन्न । प्रतिज्ञाद्यन्यतमत्वं दीधिति-कृतः प्रतिज्ञाद्यंशे एवाऽन्यतमत्वबोधनात् तादृशपरिस्कारः परित्यक्त इति ध्येयम् ।

प्रतिज्ञाद्यघटकत्वे सति उभयघटकभागद्वयाऽघटितत्वं वा वक्तव्यम् ।

वच्छिन्नानुयोगिताकभेदप्रतियोगितावच्छेदकत्वात् । प्रतिज्ञात्वाद्यवच्छिन्नानुयोगिताकभेदप्रतियोगितावच्छेदकं यद्यत्तदवच्छिन्नप्रतियोगिताकभेदानुयोगितावच्छेदकत्वेनाऽपि तादृशधर्मविशेषणेऽतिगौरवमतो लघुलक्षणान्तरमाह ।

प्रतिज्ञाद्यघटकत्वे इति । अत्रापि न्यायान्तर्गतत्वे सतीत्यनुषज्यते । अतो न्यायवहिर्भूतवाक्यव्युदासः । प्रतिज्ञाद्येकदेशवारणाय प्रतिज्ञाद्य-

अनुगमस्तु प्रतिज्ञात्वादिविशिष्टधर्मवत्वम् । वै० स्वावच्छिन्नानुयोगिताकभेदप्रतियोगितावच्छेदकताव्यापकत्व, स्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकभेदपञ्चकानुयोगितावच्छेदकताव्यापकत्वोभयसंबन्धेन^१ । व्यापकताद्वयं पूर्ववत् । अथवा प्रतिज्ञादिभेदविशिष्टधर्मवत्वम् । वै० स्वनिरूपितप्रतियोगितावच्छेदकीभूतप्रतिज्ञात्वाद्यवच्छिन्नप्रतियोगिताकभेदानुयोगितावच्छेदकताव्यापकावच्छेदकताकानुयोगिताकभेदप्रतियोगितावच्छेदकत्व - स्वनिरूपितप्रतियोगितावच्छेदकीभूतप्रतिज्ञात्वाद्यवच्छिन्नानुयोगिताकभेदप्रतियोगितावच्छेदकताव्यापकावच्छेदकताकभेदानुयोगितावच्छेदकत्वोभयसंबन्धेनेति ।

अथ तथापि न्यायान्तर्गतत्वे सति प्रतिज्ञाद्यवृत्तिधर्मशून्यत्वरूपलघुलक्षणसंभवे पुरुतरलक्षणानुसरणमनुचितमिति चेन्न । पक्षे साध्यवैशिष्ट्यावगाहिजन्यतानिरूपितजनकतावच्छेदकयत्किंचिद्ज्ञानीयविषयताश्रयवर्णत्वव्यापकसमुदायत्वरूपप्रतिज्ञात्वस्य लक्षणघटकत्वे प्रतिज्ञाहेतुसमुदायेऽतिव्याप्तेः । स्वनिष्ठन्यूनवृत्तिरवानिरूपकत्वघटितलक्षणकरणे लाघवानवकाशादिति ध्येयम् ।

अथ प्रतिज्ञादिभेदपञ्चकानुयोगितावच्छेदकं यद्यद्रूपं तत्तद्रूपावच्छिन्नानुयोगिताको यो भेदः प्रतिज्ञात्वाद्यवच्छिन्नानुयोगिताकः तत्प्रतियोगितावच्छेदकधर्मत्वविवक्षयेव प्रतिज्ञाहेतुसमुदायधारणसंभवः । तथा हि प्रतिज्ञाहेतुसमुदायत्वावच्छिन्नभेदस्य प्रतिज्ञादिभेदपञ्चकानुयोगितावच्छेदकीभूतपर्वतपदत्वावच्छिन्नानुयोगिताकत्वेपि प्रतिज्ञात्वाद्यवच्छिन्नानुयोगिताकत्वविरहात् इति विशेष्यदलस्यैव सम्भवे सत्यन्तदलं व्यर्थमिति चेन्न । अधिकरणभेदेनाऽभावभेदाङ्गीकर्तुं मते प्रतिज्ञाहेतुसमुदायत्वावच्छिन्नभेदस्य पर्वतपदत्वावच्छिन्नानुयोगिताकस्य प्रतिज्ञात्वाद्यवच्छिन्नानुयोगिताकत्वात्तादृशभेदमादाय प्रतिज्ञाहेतुसमुदायेऽतिव्याप्तितादवस्थ्यात् ।

घटकत्वनिवेशनम् तदर्थश्च प्रतिज्ञादिघटकतानवच्छेदकधर्मवत्वम् । तेन प्रतिज्ञादिघटकतदेशभेदस्य प्रतिज्ञात्वादिरूपव्यासज्यवृत्तिधर्मावच्छिन्नेऽनभ्युपगमेऽपि न क्षतिः । प्रतिज्ञादिघटकावच्छेदकत्वं तु प्रतिज्ञात्वादिन्यूनवृत्तित्वम्, तच्च प्रतिज्ञात्वाद्यवच्छिन्नभेदानुयोगितावच्छेदकत्वे सति प्रतिज्ञात्वादिसमानाधिकरणत्वम् । तथाह्वं च तदेकदेशवृत्तिपर्वतपदत्वादेः, तदवच्छिन्ने प्रतिज्ञात्वाद्यवच्छिन्नभेदसत्त्वान्न तु प्रतिज्ञात्वादेः ।

अत्रापि । लक्षणेऽपि । तथा च न्यायान्तर्गतत्वे सति प्रतिज्ञाद्यघटकत्वे सति उभयघटकभागद्वयाऽवष्टितत्वं अवयवत्व फलितम् । सत्यन्तनिवेशस्य फलमाह । प्रतिज्ञाद्येकदेशावधारणायैति । प्रतिज्ञाद्येकदेशस्य पर्वतपदादेः न्यायाऽवयवत्ववारणायैत्यर्थः । तस्य न्यायान्तर्गतत्वादुभयघटकभागद्वयाऽवष्टितत्वाच्चेति भावः । तस्य प्रतिज्ञादिघटकत्वाद्वारणम् । ननु प्रतिज्ञाद्यघटकत्वं यदि प्रतिज्ञादिघटकभिन्नत्वं तदाऽसंभवः, प्रतिज्ञादिघटक “पर्वतपदादि” भेदस्य प्रतिज्ञादावसत्वात्, व्यासज्यवृत्तिधर्मावच्छिन्नानुयोगिकएकदेशभेदस्याऽप्रामाण्यकत्वादित्यत आह । तदर्थश्चेति । तेन । एतादृशार्थकरणेन अनभ्युपगमेपीति । व्यासज्यवृत्तिधर्मावच्छिन्नानुयोगिताकैकदेशभेदस्याऽनभ्युपगमेपीत्यर्थः । नक्षतिः । नाऽसंभव । प्रतिज्ञात्वादेःप्रतिज्ञादिघटकतानवच्छेदकत्वात् । तच्च । प्रतिज्ञात्वादिन्यूनवृत्तित्वच । तथात्वं च । प्रतिज्ञात्वाद्यवच्छिन्नप्रतियोगिताकभेदानुयोगितावच्छेदकत्वे सति प्रतिज्ञात्वादिसमानाधिकरणत्वं च । तदेकदेशवृत्तीति । प्रतिज्ञाद्येकदेशवृत्तीत्यर्थः । तदवच्छिन्ने । पर्वतपदत्वावच्छिन्ने । प्रतिज्ञात्वाद्यवच्छिन्नभेदसत्त्वादिति । प्रतिज्ञात्वाद्यवच्छिन्नप्रतियोगिताकभेदानुयोगितावच्छेदकत्वस्य पर्वतपदत्वे सत्त्वादिति यावत् । प्रतिज्ञात्वसमानाधिकरणस्य च सत्वात् इत्यपि पूरणीयम् । न तु प्रतिज्ञात्वादेरिति । तथात्वमित्यनेनान्वयः । प्रतिज्ञात्वे प्रतिज्ञात्वसमानाधिकरणस्यैवपि प्रतिज्ञात्वाद्यवच्छिन्नभेदानुयोगितावच्छेदकत्वविरहादिति भावः । तथा च प्रतिज्ञात्वादेः प्रतिज्ञात्वन्यूनवृत्तित्ववारणाय सत्यन्तम् ।

तथा च प्रतिज्ञात्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकभेदानुयोगितावच्छेदकत्वे सति प्रतिज्ञात्वसमानाधिकरणत्व प्रतिज्ञात्वन्यूनवृत्तित्वम् । सत्यन्तानुपादाने प्रतिज्ञात्वस्य प्रतिज्ञात्वन्यूनवृत्तित्वापत्तिः, तस्य प्रतिज्ञात्वसमानाधिकरणत्वात् । विशेष्यदलप्रयोजनमाह । हेतुत्वादेरिति । तत्संग्रहाय । हेतुत्वसंग्रहाय ।

हेतुत्वादेः प्रतिज्ञात्वाद्यवच्छिन्नभेदानुयोगितावच्छेदकत्वात्तत्संप्रहाय विशेष्यदलम् । न च मिलितभेदपंचकानुयोगितावच्छेदकभिन्नत्वनिवेशे हेतुत्वादेर्हेतुत्वाद्यवच्छिन्नभेदानुयोगितावच्छेदकत्वाविरहात्तादृशानुयोगितावच्छेदकभिन्नत्वमव्याहृतमेवतिविशेष्यदलमनर्थकमेवेतिवाच्यम् । धूमादालोक्त्वान् पर्वतोवन्हिमानित्यादिप्रतिज्ञाघटकधूमादित्यादिभागसाधारणस्य हेतुत्वस्य निवेशे तत्रातिप्रसंगभयेन मिलितभेदपंचकानुयोगितावच्छेदकत्वस्यैकत्र निवेशाऽसंभवात् ।

तत्साधारणहेतुत्वं तु हेतुप्रतिपाद्यतादृशविशिष्टार्थबोधजनकवाक्यत्वम् । तादृशभागवारणसंभवादिति । प्रतिज्ञाघटकधूमादिति भागवारणसंभवादित्यर्थः । तादृशभागे एतादृशहेतुत्वविरहेण हेतुत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकभेदानुयोगितावच्छेदकत्वस्यापि सत्वेन तादृशानुयोगितावच्छेदकभिन्नत्वविरहेण हेतुत्वादेः प्रतिज्ञादिघटकतानवच्छेदकत्वसिद्धये । विशेष्यदलम् । न्यूनवृत्तित्वघटकप्रतिज्ञात्वसामानाधिकरण्यदलम् । ननु प्रतिज्ञादिभेदपंचकानुयोगितावच्छेदकत्वे सति प्रतिज्ञात्वादिसमानाधिकरणो यो धर्मस्तद्भिन्नधर्मवत्त्व प्रतिज्ञाघटकत्वम् । एवं च प्रतिज्ञात्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकभेदानुयोगितावच्छेदकत्वे सति प्रतिज्ञात्वसमानाधिकरणं यत्तद्भिन्नत्वे सति—हेतुत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताव्याप्यभेदानुयोगितावच्छेदकत्वे सति हेतुत्वसमानाधिकरणं यत्तद्भिन्नत्वे सति—उदाहरणत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकभेदानुयोगितावच्छेदकत्वे सति उदाहरणत्वसमानाधिकरणं यत्तद्भिन्नत्वे सति- उपनयत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकभेदानुयोगितावच्छेदकत्वे सति उपनयत्वसमानाधिकरणं यत्तद्भिन्नत्वे सति-निगमनत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकभेदानुयोगितावच्छेदकत्वे सति निगमनत्वसमानाधिकरणं यत्तद्भिन्नोयः प्रतिज्ञात्वादिरूपो धर्मस्तद्वत्त्व प्रतिज्ञाघटकत्वं फलितम् । इदानीं सामानाधिकरणयानुपादाने प्रतिज्ञात्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकभेदानुयोगितावच्छेदकत्वे सति हेतुत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकभेदानुयोगितावच्छेदकत्वे सति इति क्रमेण निगमनत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकभेदानुयोगितावच्छेदको यो धर्मस्तद्भिन्नधर्मवत्त्वं प्रतिज्ञाघटकत्वमिति विवक्षणेऽपि हेत्वादेः सग्रहेण विशेष्यदलं किमर्थमित्याशंकेते । नचेति । तत्र । प्रतिज्ञाघटकधूमादिति भागे । अतिप्रसंगभयेनेति । हेतुत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकभेदानुयोगितावच्छेदकत्वविरहेण । मिलितभेदपंचकानुयोगितावच्छेदकभिन्नत्वस्य तादृशभागे सत्वादिति भावः । तद्व्यावृत्तेति । प्रतिज्ञाघटकधूमादित्यादिभागव्यावृत्तित्यर्थः । पूर्वापदर्शितेति । प्रकृतपक्षतावच्छेदकावाच्छिन्नविशेषणतापन्नप्रकृतसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नान्वितस्वार्थबोधजनकत्वे सति हेतुविशिष्टहेतुत्वविषयिताबहिर्भूतविषयिताशून्यबोधजनकवाक्यत्वरूपेत्यर्थः ।

वस्तुतस्तु तद्व्यावृत्तपूर्वोपदर्शितहेतुत्वनिवेशेनैव तादृशभागवारणसंभ-
वान्मिलितभेदपंचकानुयोगितावच्छेदकभिन्नत्वस्यैव निवेशनीयतया
नोपादेयमेव विशेष्यदलम् ।

मिलितभेदपंचकानुयोगितावच्छेदकत्वस्य प्रतिज्ञादिघटकतावच्छेदक-
तानात्मकत्वे विशेष्यदले उभयाघटितत्वनिवेशेनैवोपपत्तौ तदघटकभा-
गद्वयाऽघटितत्वपर्यन्तनिवेशवैपथ्यात् । प्रतिज्ञादिघटकभागहेतुवृत्तिसमु-
दायत्वस्य प्रतिज्ञात्वाद्यवच्छिन्नभेदानुयोगितावच्छेदकत्वेन प्रतिज्ञाघटक-
तानवच्छेदकत्वदलेनैव वारणसंभवात् ।

मिलितभेदपञ्चकानुयोगितावच्छेदकत्वस्य प्रातज्ञादिघटकतावच्छेदक-
त्वे तुप्रतिज्ञात्वपर्याप्त्यधिकरणहेत्वेकदेश - हेतुत्वपर्याप्त्यधिकरणप्रतिज्ञै-
कदेशवृत्तिसमुदायत्वस्य प्रतिज्ञात्वहेतुत्वावच्छिन्नभेदानुयोगितानवच्छेद-
कतयातत्समुदायत्वमादायाऽतिप्रसंगस्य वारणाय भागद्वयपर्यन्तनिवेश
सार्थक्यात् ।

न च विभिन्नप्रतिज्ञादिव्यक्तिनिष्ठाबुद्धिविशेषविषयत्वरूपसमुदाय -
त्वात्मकप्रतिज्ञात्वादिकं विभिन्नमेव, एकसाध्यहेतुकसकलप्रतिज्ञासमु-
दायत्वस्य प्रतिज्ञात्वे प्रत्येकं प्रतिज्ञादिव्यवहारस्यानुपपत्तेः ।
तथाचैवमेकप्रतिज्ञात्वव्यक्तेपरप्रतिज्ञात्वाद्यवच्छिन्नभेदानुयोगितावच्छेद-
कतया प्रतिज्ञादिघटकतावच्छेदकत्वंदुर्वारमेवेतिवाच्यम् । स्वसमाधिकर-
णप्रतिज्ञात्वाद्यवच्छिन्नभेदानां अनुगतरूपावच्छिन्नभेदानां वाऽनुयोगिता-
वच्छेदकत्वस्यैवविवक्षणीयत्वात् । घटकतानवच्छेदकधर्मश्च व्यासज्य-
वृत्तित्वेन विशेषणीयः । तेन प्रतिज्ञादिघटकवर्णान्यतमत्वादिकमादाय न
तदेकदेशा तिष्ठ्याप्ति ।

प्रतिज्ञाघटकत्वविरहान्नातिव्याप्तिः । एवं च वास्तविकहेतुत्वादौ मिलितभेद-
पंचकानुयोगितावच्छेदकभिन्नत्वसत्वात्तदाश्रयस्यावयवत्वोपपत्तेः सामानाधिकर-
ण्यदलं व्यर्थमेवेत्याह । नोपादेयमेवेति । प्रतिज्ञादीति । प्रतिज्ञाहेत्वेकदेशसमु-
दायत्वस्य प्रतिज्ञैकदेशहेतुसमुदायत्वस्य वा क्रमेण हेतुत्वावच्छिन्नप्रतियोगिता-
वच्छेदकत्वे सति हेतुत्वसमानाधिकरणतया प्रतिज्ञात्वावच्छिन्नप्रतियोगिता-
कभेदानुयोगितावच्छेदकत्वे सति प्रतिज्ञात्वसमानाधिकरणतया च तद्वद्भेदाऽ-
सत्वेनैव वारणादितिभावः ।

केचित्तु प्रतिज्ञादिघटकतावच्छेदकत्वं स्वाश्रयाविषयकप्रतीत्यविषय-
प्रतिज्ञादिकत्वे सति प्रतिज्ञाद्यविषयकप्रतीतिविषयतावच्छेदकत्वम् ।

विशेष्यदलमिति । सामानाधिकरणदलमित्यर्थः । मिलितभेदपञ्चका
नुर्यागितावच्छेदकत्वरूपविशेषणदलानुपादाने तु अग्रिमग्रन्थासंगतिरित्याह ।
विशेष्यदले इति ।

उभयघटकभागद्वयाघटितत्वदले । उपपत्त्या । निर्वाहे । एवकारव्यव-
च्छेदद्यमाह । तदूघटकेति । उभयघटकेत्यर्थः । वैयर्थ्यादिति । निष्प्रयोजन
कत्वादित्यर्थः । उभयघटकभागपर्यन्ताऽनिवेशेऽतिव्याप्तिरपिनास्तीत्याह । प्रतिज्ञा-
घटकभागेति । प्रतिज्ञात्वावच्छिन्नभेदानुयोगितावच्छेदकत्वेनेति । प्रति-
ज्ञाघटकावच्छेदकत्वादिति भावः । एव हेत्वेकदेशप्रतिज्ञावृत्तिसमुदायत्वस्य-
हेतुत्वावच्छिन्नभेदानुयोगितावच्छेदकत्वेन हेतुघटकावच्छेदकत्वाद् हेतुघटक-
तानवच्छेदकत्वदलेन वारणसंभवादित्यपि बोध्यम् । एवमग्रेपि । हेत्वेकदेश-
प्रतिज्ञावृत्तिसमुदायत्वस्य प्रतिज्ञात्वावच्छिन्नभेदानुयोगितानवच्छेदकतया एव
प्रतिज्ञैकदेशहेतुवृत्तिसमुदायत्वस्य हेतुत्वावच्छिन्नभेदानुयोगितानवच्छेदकतया
प्रतिज्ञाघटकतानवच्छेदकत्वस्याव्याहततयाऽतिव्याप्तिवारणाय घटकभागनि-
वेशस्य प्रयोजनमाह मिलितेति विवक्षणीयत्वादिति । तथा च प्रतिज्ञा-
त्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकभेदानुयोगितावच्छेदकत्वे सति हेतुत्वावच्छिन्नप्रति-
योगिताकभेदानुयोगिति वच्छेदकत्वे सति उदाहरणत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकभेदा-
नुयोगितावच्छेदकत्वे सति उपनयत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकभेदानुयोगितावच्छे-
दकत्वे सति निगमनत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकभेदानुयोगितावच्छेदकोयो-
धर्मः तद्विघ्नधर्मवत्त्व प्रतिज्ञाघटकत्वम् । नातिव्याप्तिरिति । अन्यतमत्वादे-
र्प्यासज्यवृत्तित्वाभावादिति भावः ।

केचित्त्विति । प्रतिज्ञादीति आदिना हेत्वादेः परिग्रहः । तथा च प्रतिज्ञा-
घटतावच्छेदकत्वं स्वाश्रयाऽविषयकप्रतीत्यविषयप्रतिज्ञाकत्वे सतिप्रतिज्ञाऽविषयक-
प्रतीतिविषयतावच्छेदकत्वम् । स्वं पर्वतपदत्वादि । अत्रहेतुत्वादेः । प्रतिज्ञा-
घटकावच्छेदकत्ववारणाय सत्यन्तम् । स्वपदेन प्रतिज्ञात्वस्याप्युपादानुंशक्य-
तया प्रतिज्ञात्वस्य तथात्ववारणाय विशेष्यदलम् । एवं स्वाश्रयाऽविषयकप्रतीत्य-
विषयहेतुकत्वे सति हेत्वविषयकप्रतीतिविषयतावच्छेदकत्वं हेतुघटकावच्छे-
दकत्वं बोध्यम् । एवमुदाहरणादिघटकावच्छेदकत्व बोध्यम् । तथा च तत्त-
द्धर्मभेदकूटधर्मवत्वमेव प्रतिज्ञाघटकत्वमुपसंहरिष्यति । अत्र सत्यन्तमनिवेश्य-
विशेष्यदलमात्रनिवेशेऽसंभवोवाच्यः, स च विशेष्यदलस्य प्रतिज्ञादिपञ्चविषय-

सत्यन्तमनिवेश्य प्रतिज्ञादिविषयकत्वाभावकूटवत्प्रतीतिविषयतावच्छेद-
कत्वनिवेशे धूमाद्वन्हिमतः सधर्मा पर्वतो वन्हिमान्धूमादित्यादिन्यायान्त-
र्गतप्रतिज्ञैकदेशधूमादितिभागेऽतिव्याप्तिः । तत्र प्रकृतहेतुतावच्छेद-
कावच्छिन्नविशिष्टहेतुत्वप्रतिपादकत्वरूपहेतुत्वसत्त्वेन तत्प्रतीतिहेतुविष-
यकत्वघटिताऽभावकूटवत्त्वाभावादत प्रतिज्ञाऽविषयकप्रतीतिविषयता-
वच्छेदकत्वावच्छिन्नभेद-हेत्वविषयकप्रतीतिविषयतावच्छेदकत्वावच्छि-
न्नभेदकूटवद्वर्मवत्वमेव प्रतिज्ञाद्यघटकत्वमित्यनेन विवक्षणीयम् ।
तथा चाऽसंभववारणाय सत्यन्तमवच्छेदकविशेषणम् ।

कत्वाभावकूटवत्प्रतीतिविषयतावच्छेदकत्वार्थकत्वे न सम्भवति, पर्वतपदत्वादेरेव
प्रतिज्ञादिपं विषयकत्वाभावकूटवत्प्रतीतिविषयतावच्छेदकत्वेन तद्विन्नत्वस्य
प्रतिज्ञात्वादावज्ञतत्वादित्यतस्तादृशार्थनिराकरणायाऽतिव्याप्तिमाह ।

सत्यन्तमनिवेश्येति । स्वाश्रयाविषयकप्रतीत्यविषयप्रतिज्ञादिकत्वे सतीत्य-
न्तमनिवेश्येत्यर्थः । तत्र-धूमादिति भागे । हेत्वविषयकत्वघटिताभावकूटवत्त्व-
भावादिति । तादृशभावकूटवती या प्रतीतिस्तद्विषयतावच्छेदकभिन्नत्वमत्वा-
दितिभावः । अतः । अतिव्याप्तिवारण्येति यावत् । विवक्षणीयमिति ।
तथा च प्रतिज्ञाघटकधूमादिति भागवृत्तिहेतुत्वे प्रतिज्ञाऽविषयकप्रतीतिविषयता
वच्छेदकत्वविरहप्रयुक्ततादृशभेदकूटवत्त्वविरहेण नोक्तातिव्याप्तिः । तथा
च । विवक्षिते च । असंभवेति । प्रतिज्ञात्वादेहेत्वाद्याविषयकप्रतीतिविषयता
वच्छेदकत्वादितिभावः । अवच्छेदकविशेषणमिति । तथा च स्वाश्रया-
विषयकप्रतीत्यविषयप्रतिज्ञाकत्वे सति प्रतिज्ञाऽविषयकप्रतीतिविषयकतावच्छे-
दकं यद्यत्तद्भेदकूटवत्त्वमिति इत्यादिक्रमेण भेदकूटवत्त्व प्रतिज्ञाद्यघटकत्वं
निर्वाच्यमिति भावः । प्रतिज्ञाद्येकदेशेति । पर्वतपदस्येत्यर्थः । तदेकदेशान्तरे ।
वन्हिमतपदे । तदाश्रयसमुदायस्य । वन्हिमतपदघटितसमुदायस्य । तादृशेति ।
स्वाश्रयाविषयकेत्यर्थः । तत्तदेकदेशस्य । पर्वतपदस्य । तत्तदेकदेशाविषय-
केति । पर्वतपदाविषयकेत्यर्थः । तत्तदेकदेशवृत्तिधर्मः । पर्वतपदत्वे । तत्तदेक-
देशस्य प्रतिज्ञात्वाश्रयत्वं न प्रतिज्ञात्वपर्याप्त्यधिकरणत्वमित्याह प्रतिज्ञादि-
पदस्येति ।

स्वाश्रयाविषयकप्रतीत्यविषयप्रतिज्ञादिकत्वस्यैव प्रतिज्ञादिघटकतावच्छेदकत्वे-
ऽसंभवमाह । सत्यन्तस्थस्वपदेनेति । प्रतिज्ञात्वादेरपीति । आदिना हेतुत्वादेः

प्रतिज्ञाद्येक देशाविषयकप्रतीतिविषयत्वस्य प्रतिज्ञात्वाश्रयतदेक देशान्तरे सत्वेन तदाश्रयसमुदायस्य तादृशप्रतीतिविषयत्वाऽसंभवेऽपि प्रतिज्ञात्वाद्याश्रयतत्तदेकदेशस्य तत्तदेकदेशाविषयकप्रतीतिविषयतयैव तत्तदेकदेशवृत्तिधर्मे सत्यन्तनिर्वाहः । प्रतिज्ञादिपदस्य पर्याप्त्यतिरिक्त-स्वरूपसंबन्धेनप्रतिज्ञात्वाद्याश्रयपरत्वात् ।

सत्यन्तस्थस्वपदेन प्रतिज्ञात्वादेरप्युपादातुं शक्यतयाऽसंभव इति विशेष्यदलम् । तच्च प्रतिज्ञाद्येकदेशमात्रवृत्तिपर्वतपदत्वादावेव, तदाश्रयमात्रविषयकप्रतीतेस्तत्समुदायरूपप्रतिज्ञाद्यविषयकत्वस्याऽव्याहतत्वात् । न तु प्रतिज्ञात्वादेः, एकदेशमात्रविषयकप्रतीतिविषयतायामतिप्रसक्तस्य तस्याऽवच्छेदकत्वाऽसंभवात् । नचैकदेशमात्रविषयिकाया अपि-प्रतीतेः प्रतिज्ञात्वाश्रयाऽविषयकत्वासंभवेन तदाश्रयसमुदायाऽविषयकत्वविवक्षणे एकैकप्रतिज्ञादिविषयिकाया अपि प्रतीतेः प्रतिज्ञात्वा-

परिग्रहः । अपिना पर्वतपदत्वादेः समुच्चयः । उपादातुं शक्यतयेति । गृहीतुं शक्य तयेत्यर्थः । तथा च प्रतिज्ञात्वामपि प्रतिज्ञादिघटकतावच्छेदकतयेति यावत् । असंभव इति । प्रतिज्ञाद्यघटकत्वविरहादिति भावः । तच्चेति । विशेष्यदलं चेत्यर्थः । प्रतिज्ञाद्यविषयकप्रतीतिविषयतावच्छेदकत्वं चेति यावत् । पर्वत पदत्वादावेवेति उपपादयति । तदाश्रयमात्रविषयकप्रतीतेरिति । पर्वतपद-त्वाश्रयमात्रविषयकप्रतीतेरित्यर्थः । मात्रपदेन बन्धिमत्पदव्यावृत्तिः पर्वत इत्या-कारकप्रतीतेरिति यावत् । तत्समुदायरूपेति । पर्वतोबन्धमानितिसमुदायरू-पेत्यर्थः । अव्याहतत्वात् । सत्वात् । तथा च पर्वतपदत्वादौ प्रतिज्ञाद्यविषयक-प्रतीतिविषयतावच्छेदकत्वस्य सत्वादिति भावः । एवकारेण प्रतिज्ञात्वस्य व्यवच्छेद-तदेवाह । नत्विति । प्रतिज्ञात्वादेरिति । प्रतिज्ञाद्यविषयकप्रतीतिविषयतावच्छे-दकत्वमिति शेषः । तत्र हेतुमाह । एकदेशमात्रविषयकप्रतीतिविषयतायां । पर्वतइत्यादिप्रतीतिविषयतायां । तस्य । प्रतिज्ञात्वस्य । प्रतिज्ञाद्यविषयकेत्यनेन सामान्यतः । प्रतिज्ञात्वाश्रयाविषयकत्व विवक्षणीय, प्रतिज्ञात्वाश्रयसमुदाया-विषयकत्वं वा । आद्ये नचेति तथा च पर्वतपदत्वादावपि प्रतिज्ञाद्यविषयकप्रतीति-विषयतावच्छेदकत्वं दुर्घटमिति भावः । द्वितीयेत्वाह । तदाश्रयेति । प्रतिज्ञात्वा-श्रयेत्यर्थः । प्रतिज्ञादिपर्याप्तप्रतिज्ञात्वादिकं तादृशप्रतीतिविषयतावच्छेद-कमेवेति । तथा चा संभवस्तदवस्थएवेति भावः । स्वाश्रयाविषयकेति तथा च स्वविशिष्टप्रतिज्ञात्वविशिष्टत्वम् । स्ववै० स्वाश्रयाविषयकप्रतीत्य-विषयत्वसं । प्रतिज्ञात्ववै० स्वाश्रयवर्णसमुदायाविषयकप्रतीतिविषयतावच्छेद

श्रयाऽपरव्यक्त्यविषयकत्वेन तदाश्रयसमुदायाविषयकतया एकैकप्रति-
ज्ञादिव्यक्तिपर्याप्तप्रतिज्ञात्वादिकं तादृशप्रतीतिविषयतावच्छेदकमेव
तदनतिप्रसक्तत्वादिति वाच्यम् । स्वाश्रयाविषयकप्रतीत्यविषयता
यादृशप्रतिज्ञात्वाद्याश्रये तादृशप्रतिज्ञात्वाद्याश्रयवर्णसमुदायाऽविषयक-
प्रतीतिविषयतावच्छेदकत्वविवक्षया प्रतिज्ञादिविषयकसकलप्रत्ययानामेव
तादृशसमुदायविषयकत्वेनाऽदोषात् ।

अवच्छेदकत्वं चेहानतिरिक्तवृत्तित्वमेव- न तु स्वरूपसंबन्धविशेष ।
तेन प्रतिज्ञात्वादिना तदेकदेशमात्रविषयकज्ञानविषयतायां प्रतिज्ञात्वादे-
स्तथाविधावच्छेदकत्वसत्वेऽपि न क्षतिः । तथाविधयत्किंचिदूज्ञानीय-
विषयतात्वावच्छिन्नाऽनतिरिक्तवृत्तित्वमिह विवक्षणीयम् । तेन प्रतिज्ञा-
दिघटकसकलवर्णेष्वेव प्रतिज्ञाद्यविषयकप्रतीतिविषयत्वसत्वेन तादृश-
विषयतासामान्यशून्याऽप्रसिद्धावपि स्वव्यापकतादृशविषयतात्वावच्छि-
न्नकत्वस्य प्रतिज्ञात्वादिसाधारणत्वेऽपि न क्षतिरिति वदन्ति । तदसत् ।
एतदपेक्ष्योक्तप्रतिज्ञाद्यन्यतमत्वस्यैव लघुत्वात् । तत्राऽनिर्भरस्य निर्वाज-
तापातात् । एतेन प्रतिज्ञादिघटकतावच्छेदकत्व स्वसमानाधिकरणस्वान-
धिकरणवृत्तिप्रतिज्ञात्वादिकत्वाभित्यपि हेयम् । स्वत्वानुगमेन तादृशं
स्वं य दद्विशिष्य तावतामनन्तभेदानां निवेशनीयतया महागौरवात् ।

प्रतिज्ञाहेत्वादिमुदायवारणाभयेत्यादि । उभयघटकभागद्वयाऽ-
वृत्तिधर्मवत्वार्थकम् । तथा च प्रतिज्ञादिघटकज्ञानवच्छेदकत्वे सति
उभयघटकभागद्वयावृत्तिर्योर्धर्मस्तद्वत्त्वं दत्तद्वयाथः । प्रतिज्ञाद्येकैकघटक-
भागद्वयस्यापि यत्किंचिदुभयघटकत्वादसंभव इत्यतः प्रतिज्ञाहेतुवतुष्ट-
यस्य विशिष्योभयपदार्थतामाह । उभयंचेति । इति विशिष्यवक्तव्य-

कसं० । नक्षतिः नाव्याप्तिः तथाविधेति । प्रतिज्ञाद्यविषयकेत्यर्थः ।
इह प्रतिज्ञाद्यविषयकप्रतीतिविषयतावच्छेदकत्वमित्यत्र । अप्रसिद्धावपीति ।
प्रतिज्ञाघटकवशेषो प्रतीज्ञाद्यविषयकप्रतीतिविषयत्वोपपादनेन तद्विन्नेषु तत्सत्त्वेन
च जगन्मात्रस्य तथात्वात् । एतेन । उक्तप्रतिज्ञाद्यन्यतमत्वस्य लघुत्वेन ।
स्वं पर्वतपदत्वादि । असंभववारणाय स्वानधिकरणेति । महागौरवादिति ।
अत्रोभयघटकभागद्वयाघटितत्वमित्यत्र घटकभागांशवैयर्थ्यमनुकृत्वा केवलं
गौरवप्रतिपादनमसंगतं तथाहि अग्रे प्रतिज्ञाहेत्वाद्येकदेशघटितसमुदायेऽति-
व्याप्तिवारणार्थं घटकभागनिवेशः, परन्तु एतादृशप्रतिज्ञाघटकतावच्छेदकत्वस्य
तादृशसमुदायत्वे सत्वात्तत्रातिव्याप्तिर्न सम्भवति, इति उभयाघटितत्वनिवेशन-
मेव सम्यगिति विभावनीयम् ।

उभयं च प्रतिज्ञाहेतु-हेतूदाहरणो-उदाहरणोपनयौ-उपनयनिगमने इति विशिष्य वक्तव्यमिति ।

मित्यभिमेणाऽन्वयः । इति । इतिरीत्या । प्रतिज्ञाहेत्वाद्योरपि प्रतिज्ञा-हेतूभयत्वादिना न घटकत्वांशे विशेषणता, तादृशोभयघटकभा-गाप्रसिद्धेः, किन्तु प्रतिज्ञात्वहेतुत्वादिना, तथा च प्रतिज्ञाघटको यो भागः-यश्च हेतुघटकस्तदुभयाघटितत्वमिति क्रमेणाऽघटितत्वचतुष्टयं निवेश-नीयम् । प्रतिज्ञाहेत्वाद्येकदेशघटितसमुदायस्य वारणाय घटकभागनिवे-शनम् । प्रतिज्ञादिघटकत्वं चैकदेशसाधारणं प्रतिज्ञात्वाद्याश्रयत्वम्, तथा च प्रतिज्ञात्वाश्रयहेतुत्वाश्रयोभयावृत्तित्वादिरूपविशेषणचतुष्टयं धर्मविशे-षणं पर्यवसितम् ।

न चैवं धूमाद्वन्हिमतः सधर्मा पर्वतो वन्हिमान् धूमादित्यादौ न्यायघटकप्रतिज्ञायामव्याप्तिः, तस्या हेतुलक्षणाक्रान्तभागघटित-त्वात् । तद्व्यावृत्तस्य पूर्वोपदर्शितस्य हेतुत्वस्य निवेशेऽपि निगमनेऽयं पदानुषंगपक्षे तत्र, उपनये चाऽव्याप्तिदुर्वारैव, तस्योपनयघटकेना-ऽयंपदेन, उपनयस्य च तदघटकेन तेन घटितत्वादिति वाच्यम् । अनुषंगपक्षे उपनयघटकभागनिगमनघटकभागद्वयाघटितत्वशरीरे

प्रतिज्ञाहेत्वादिसमुदायेति । आदिना हेतूदाहरणसमुदाय- उदाहरणोप-नयसमुदाय-उपनयनिगमनसमुदायानां परिग्रहः । अनुपदं वक्ष्यति विशिष्य वक्त-व्यमिति । विशिष्य कथनस्य प्रयोजनमाह । प्रतिज्ञादिघटकैकघटकभागद्वयस्या-पीति । पर्वतः वन्हिमानिति भागद्वयस्यापीत्यर्थः । यत्किञ्चिदुभयेति । पर्वतः वन्हिमानित्युभयेत्यर्थः । असंभव इति । तदघटितत्वस्य प्रतिज्ञायामसत्त्वादिति भावः । एवं हेत्वादावपि । ननु प्रतिज्ञाहेत्वाद्येकदेशसमुदायस्य हेतुत्वपर्याप्त्याश्रय-त्वाभावात् घटकभागनिवेशो व्यर्थ इत्यत आह । प्रतिज्ञादिघटकत्वं चेति । एकदेशसाधारणमिति । पर्याप्त्यतिरिक्तसंबन्धेनेत्यर्थः ।

एवं । उभयघटकभागद्वयाऽघटितत्वनिवेशे । तस्याः । धूमाद्वन्हिमतः-सधर्मा पर्वतोवन्हिमानिति प्रतिज्ञायाः । हेतुलक्षणाक्रान्तेति । हेतुविशिष्ट-हेतुत्वविषयकबोधजनकत्वरूपलक्षणाक्रान्तेत्यर्थः । भागेति । धूमादिति भागे-त्यर्थः । तद्व्यावृत्तस्येति । प्रतिज्ञाघटकधूमादिति भागावृत्तेरित्यर्थः । पूर्वोपदर्शितस्येति । पक्षविशेषणतापन्नसाध्यान्वितस्वार्थबोधजनकत्वे सति हेतुविशिष्टहेतुत्वविषयतावहिर्भूतविषयताशून्यबोधजनकवाक्यत्वरूपस्येत्यर्थः । तत्र । निगमने । तस्य । निगमनस्य । तदघटकेन । निगमनघटकेन ।

प्रतिज्ञादिप्रतिपाद्यतत्तद्विशिष्टार्थविषयकज्ञानपंचकान्यतमज्ञानजनकवाक्यत्व-
मिति केचित् ।

उपनयाघटकत्वेन निगमनघटकस्य, निगमनाघटकत्वेन चोपनयघटकस्य
भागस्य, विशेष्यवाचकपदातिरिक्तत्वेन वा भागद्वयस्य विशेषणीय-
त्वात् । अथ तस्मादित्यादिभागस्य च सत्यन्तेनैव वारणात् ।
स्वानाश्रयान्तरितभागद्वयवृत्त्यन्यत्वेन च धर्मो विशेषणीयः । तेन हेत्वाद्य-
शपरित्यागेन प्रतिज्ञोदाहरणसमुदाये न्यायान्तर्गते नातिप्रसंगः । वस्तु-
तस्तु प्रतिज्ञाहेतुइत्यादौ हेत्वादिपदं प्रतिज्ञाद्यतिरिक्तपरम्, तथाचोदा-
हरणादेः प्रतिज्ञाद्यतिरिक्तत्वान्न दोषः । प्रतिज्ञाद्यतिरिक्तघटकत्वं च
प्रतिज्ञाद्येकदेशव्यावृत्तं प्रतिज्ञात्वाद्यनाश्रयत्वमेव पर्यवसितमिति दिक् ।

मूलस्थं शाब्दज्ञानजनकशाब्दज्ञानान्तं अन्यतमत्वेनाऽनुगतरूपेणा-
वयवप्रतिपाद्यतत्तद्विशिष्टार्थविषयकशाब्दबोधपरम्, अतो नाऽनुगमः ।
तादृशशाब्दबोधजनकानां वाक्यानां अन्यतमत्वेनाऽनुगमे व्याप्तज्य-
वृत्तिधर्मावच्छिन्नानुयोगिताकान्योन्याभावानभ्युपगमे पूर्वोपदर्शिता-
नुपपत्तिप्रसंगात्, शाब्दबोधानामन्यतमत्वेनोपातुं युक्तत्वादित्यभिप्रा-
येण मूलोक्तावयवलक्षणमन्यथाव्याचक्षाणानां केषांचिन्मतमाह—प्रतिज्ञा-
दिप्रतिपाद्येति । विशिष्य निवेश्यानां विशिष्टार्थविशेषाणां साध्यविशिष्ट-
पक्षादीनां परिचायकमात्रमेतत् । न तु प्रतिज्ञादिप्रतिपाद्यत्वेन तेषां
निवेशः, विशिष्टार्थविशेषमनन्तर्भाव्य प्रतिज्ञात्वादीनां दुर्बलतया तेषां

तेन । अथपदेन । विशेषणीयत्वादिति । तथा च उपनयाऽघटको
यो निगमनघटकोभागः, यश्च निगमनाघटक उपनयघटकोभागस्तदुभया-
वृत्तिधर्मवत्वस्य विवक्षणादित्यर्थः । स्वानाश्रयेति । स्व—प्रतिज्ञोदाहरणवृत्ति-
समुदायत्वम् । स्वानाश्रयाऽन्तरितत्वं च स्वानाश्रयप्रागभावध्वसाधिकरणवृत्ति-
त्वम् । नातिप्रसंग इति । स्व—प्रतिज्ञोदाहरणसमुदायत्वं । तदनाश्रयेण
हेतुनाऽन्तरित यत्प्रतिज्ञोदाहरणात्मकभागद्वयं तद्वृत्तिवात्तादृशसमुदायत्वस्येति
भावः । अत्र चोपनयाऽघटकं सन्निगमनघटकं यत्, यच्च निगमनाऽघटकं
सदुपनयघटकमित्यत्रोपनयघटकमित्यस्यैवैयर्थ्यम्, उपनयाघटकं निगमनघटक-
यत् यच्च निगमनाऽघटकमित्यस्यैव सम्यक्त्वात् । एव स्वानाश्रयान्तरितेत्याद्य-
र्थविवेचने चातिगौरवमतआह वस्तुतस्त्विति । दिगिति । तथा च प्रति-
ज्ञात्वाद्याश्रयो यः यश्चप्रतिज्ञात्वाद्यनाश्रयस्तदुभयवृत्तिभिन्नत्वमर्थः ।

दीधितिकृता जनकत्वान्तस्य परिचायकतया प्रतिज्ञाजन्यबोधान् विशिष्य
निवेश्य वाक्यानामेव “अनुगमकेन” अन्यतमत्वेन निवेशः कृतः । ये तु

विशिष्य निवेशनस्यावश्यकत्वेन तत्तद्विशिष्टार्थबोधजनकवाक्यप्रतिपाद्यत्वेन तत्तद्विशिष्टार्थनिवेशस्य शिरोवेष्टनेन नासिकास्पर्शतुल्यत्वात् । एतत्सूचनायैव तत्तादित्युक्तम् ।

न चाऽत्र नानावयवजन्यसमूहालंबनबोधं प्रतिज्ञाहेत्वादिजन्यविशिष्टार्थबोधं चादाय तज्जनकसमुदायेऽतिव्याप्तिः, तत्तद्विशिष्टार्थबोधनिष्ठतत्तादेकदेशबुद्धित्वावच्छिन्नजन्यतानिरूपितजनकताश्रये अवयवैकदेशे चाऽतिव्याप्तिः । तत्तद्विशिष्टार्थविषयकशाब्दबुद्धित्वावच्छिन्नजन्यता अन्यतमत्वेनोपादाय तत्तन्निरूपितजनकतावच्छेदकधर्मपर्याप्त्यधिकरणताया निवेशनीयत्वात् । तादृशधर्मः पर्वतोवन्द्भिमानित्यादिवाक्यत्वमेव, वाक्यत्वस्य व्यासज्यवृत्तित्वान्नैकदेशाऽतिव्याप्तिः । तादृशशाब्दबुद्धित्वावच्छिन्नत्वं च तादृशशाब्दबुद्धित्वपर्याप्तावच्छेदकताकत्वं । अतः प्रतिज्ञाहेतुसमुदायादेः साध्यविशिष्टपक्षावगाहिशाब्दत्वघटितधर्मावच्छिन्नजनकत्वेऽपि नातिप्रसंगः । वाक्यज्ञानस्य जनकतामते तु तादृशजनकतायां विषयितासंबन्धेन यादृशधर्मावच्छिन्न-यादृशधर्मावच्छिन्नविषयकत्वं वाऽवच्छेदकं तादृशधर्मपर्याप्त्याश्रयत्वं विवक्षणीयमिति नाऽसंभवः । तादृशोपि धर्मः पर्वतोवन्द्भिमानित्यादिवाक्यत्वमेव ।

बोधानामेवाऽन्यतमत्वेन निवेशं वदन्ति तन्मतमवतारयति । मूलस्थेति । दीधितिकृन्मत खण्डयति । तादृशेति साध्यवत्पक्षविषयकेत्यर्थः । पूर्वोपदर्शितानुपपत्तिप्रसंगादिति । असंभवप्रसंगादित्यर्थः प्रतिज्ञादिभिन्नत्वस्य पर्वतपदे सत्त्वेन तद्विन्नत्वस्य प्रतिज्ञायामसत्त्वादिति भावः । एतत् । प्रतिज्ञाप्रतिपाद्येति विशेषणम् । तेषां । साध्यविशिष्टपक्षादीना । तद्विशिष्टार्थेति । साध्यविशिष्टपक्षविषयकेत्यर्थः । वाक्यप्रतिपाद्यत्वेनेति । वाक्यजन्यबोधविषयत्वेनेत्यर्थः । तत्तद्विशिष्टार्थनिवेशस्येति । साध्यविशिष्टपक्षादिनिवेशस्येत्यर्थः ।

नचेति । अस्याऽतिव्याप्तिद्वयेन सहाऽन्वयः । अतिव्याप्तिरिति । तादृशसमुदायजन्यबोधस्यापि तादृशान्यतममध्ये प्रवेशात् । अथ केवलप्रतिज्ञाद्यर्थविषयकज्ञानव्यक्तीस्तत्त्वेनोपादाय तादृशज्ञानपंचकान्यतमजनकत्वनिवेशान्नैष दोष इत्यतो विभिन्नानुपूर्वीकप्रतिज्ञादिज्ञानजन्यज्ञानानामेकोपादानेऽन्यानुपूर्वीकज्ञाने तदजनकतयाऽव्याप्तिः, सकलोपादाने तु अन्यतमशरीरे गौरवामति दोषस्य स्फुटतयोपेक्ष्य स्थलान्तरे दोषमाह । अवयवैकदेशे चेति । अन्यतमत्वेनोपादायेति । अत्रेदबोध्यम् । तादृशबोधपंचकान्यतमबोधनिष्ठजन्यतानिरूपितजनकतावच्छेदकीभूतयत्किंचिद्ज्ञानीयविषयताश्रयवर्णत्वव्यापकसमुदायत्वघट -

कीभूतयत्किंचिद्ज्ञाने स्वानवच्छेदकीभूतविषयिताविशिष्टतादृशजनकताशून्यत्वनिवेशेन प्रतिज्ञाहेतुसमुदायेऽतिव्याप्तिवारणेऽपि धूमादालोकवान्पर्वतोवन्दिमान् धूमादित्यत्र प्रतिज्ञार्थविषयकबोधनिष्ठपर्वतधर्मिकधूमज्ञानज्ञाप्याऽलोकप्रकारकबुद्धित्वावच्छिन्नजन्यतामादाय धूमादालोकवान्पर्वत इति भागेऽतिव्याप्तिः, एव वन्दिव्याप्यधूमवानयमित्युपनयजन्यबोधनिष्ठजन्यतानिरूपजनकतामादाय धूमवांश्चायमिति वाक्येऽतिव्याप्तिरतस्तादृशबोधेऽन्यतमत्वं विहाय तत्तद्विशिष्टार्थविषयकबुद्धित्वावच्छिन्नजन्यताऽन्यतमत्वेन निवेशनीयेति ध्येयम् । निवेशनीयत्वादिति । तथा च प्रतिज्ञैकदेशविषयकशाब्दबुद्धित्वावच्छिन्नजन्यता— उपनयार्थैकदेशविषयकशाब्दबुद्धित्वावच्छिन्नजन्यता चादाय न तत्तदेकदेशेऽतिव्याप्तिः । अतः । जन्यताया तादृशावच्छेदकताकत्वनिवेशात् । नातिप्रसंग इति । पर्वतधर्मिकधूमज्ञानज्ञाप्यवन्दिप्रकारकशाब्दबोधनिष्ठजन्यतायाः साध्यविशिष्टपक्षावगाहिशाब्दत्वपर्याप्तावच्छेदकताकत्वाभावादिति भावः । ननु वाक्यज्ञानस्य जनकतामते प्रतिज्ञादिविषयकज्ञानत्वमेव जनकतावच्छेदक, तत्पर्याप्त्यधिकरणत्वस्य वाक्येऽसत्वादसंभव इत्यत आह । वाक्यज्ञानस्येति । जनकतायामिति । तत्तद्विशिष्टार्थविषयकशाब्दबुद्धित्वपर्याप्तावच्छेदकताकाऽन्यतमजन्यतानिरूपितजनकतायामित्यर्थः ।

तथा च तत्तद्विशिष्टार्थविषयकशाब्दबुद्धित्वपर्याप्तावच्छेदकताका या जन्यताऽन्यतमजन्यता तत्तन्निरूपितजनकतावच्छेदकविषयितानिरूपकतावच्छेदकधर्मपर्याप्त्यधिकरणत्वमवयवत्वं फलितम्^१ ।

१. अथ पर्वतधर्मिकवन्दिप्रकारकशाब्दत्वमात्रं न पर्वतो वन्दिमानित्यानुपूर्वीज्ञानस्य जन्यतावच्छेकं पर्वतोऽद्वयवानित्यानुपूर्वीज्ञानजन्यतादृशशाब्दबोधसाधारणत्वात् । “तथा च परस्परजन्ये व्यभिचारः” किन्तु पर्वतोवन्दिमानित्यानुपूर्वीज्ञानाव्यवहितोत्तरपर्वतधर्मिकवन्दिप्रकारकशाब्दत्वमेव । तथा च पर्वतधर्मिकवन्दिप्रकारकशाब्दत्वपर्याप्तावच्छेदकताकजन्यतानिरूपितजनकत्वं न पर्वतोवन्दिमानिति ज्ञानस्यापीति कथं प्रतिज्ञादौ लक्षणसमन्वयः । न च तादृशशाब्दबुद्धित्वपर्याप्तावच्छेदकताकजन्यता इत्यनेन प्रकृतपक्षे प्रकृतसाध्यवैशिष्ट्यविषयतावहिर्भूतविषयत्वानवच्छिन्नत्वं विवक्षणीयम् । तादृशविषयतावहिर्भूतत्वं च तादृशविषयित्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकभेदप्रतियोगितानवच्छेदकत्वम् । भेदप्रतियोगितावच्छेदकता च साक्षात्परंपरासाधारणी ग्राह्या । एवं च पर्वतोवन्दिमान्धूमादित्यादिवाक्यज्ञाननिरूपिता या जन्यता तस्यास्तादृशविषयतावहिर्भूतधूमज्ञानज्ञाप्यत्वविषयत्वावच्छिन्नतया न तादृशजन्यतामादाय प्रतिज्ञाहेतुसमुदायेऽतिव्याप्तिः । पर्वतोवन्दिमानिति प्रतिज्ञा-

अथाऽऽकांक्षादिमत्पदकदंबत्वरूपवाक्यत्वमेव व्यासज्यवृत्तिः-
तदवच्छिन्नविषयकज्ञानत्वेन च न शाब्दबुद्धिजनकत्वं, समूहत्वज्ञानस्याऽ-
नुपयुक्तत्वात् । किन्वानुपूर्वी विशेषात्मकाकांक्षावच्छिन्नविषयकज्ञान-
त्वेनैव तथात्वं, आनुपूर्वी विशेषाश्चैकवर्णनिष्ठापरवर्णानन्तर्यरूपो न व्या-
ज्यवृत्तिरिति एकदेशोऽस्तिप्रसंगो दुर्वारः । न च तादृशजनकतावच्छेदकी-
भूतविषयितानिरूपकवर्णसमुदायत्वमेव विवक्षणीयमतो नातिप्रसंग इति
वाच्यम् । तत्तत्प्रतिज्ञादिव्यक्तिभिन्नप्रतिज्ञादिघटकवर्णानामपि तादृश-
समुदायघटकतया कचिदपि अवयवव्यक्तौ तादृशसमुदायत्वापर्याप्तेः प्रत्ये-

पदकदंबत्वरूपेति । पदसमूहत्वरूपेत्यर्थः । तथात्वं । जनकत्वम् ।
एकदेशे । एकैकवर्णे । अवयवव्यवहारानुपपत्तिरिति । अव्याप्तिरित्यर्थः ।
तादृशबोधजनकतेति । तत्तद्विशिष्टार्थबुद्धित्वावच्छिन्नजन्यतान्यतमजन्यता-
निरूपितजनकतेत्यर्थः । यत्किञ्चित्त्वनिवेशेन प्रत्येकमवयवव्यवहारोप-
पत्तिः । न च तादृशबोधजनकताश्रययत्किञ्चिदज्ञानीयेत्येवोच्यता किमव-

जन्यतावच्छेदककोटी पर्वतोवन्दिमानित्यानुपूर्वीज्ञानस्याऽ व्यवहितोत्तरत्वसंबन्धेना-
ऽवच्छेदकत्वेऽपि तादृशजन्यतायां पर्वतत्वावच्छिन्नविशेष्यतानिरूपितवन्दिता-
वच्छिन्नविषयतावहिभूतविषयत्वानवच्छिन्नत्वमस्त्येवेति प्रतिज्ञादिरूपावयवे लक्षण-
समन्वय इति वाच्यम् । परस्परजन्ये व्यभिचारवारणाय पर्वतोवन्दिमानुभूमादित्या-
कारकाकाशाज्ञानस्याऽव्यवहितोत्तरत्वसंबन्धेन तादृशानुपूर्वीज्ञानजन्यतावच्छेदकत्वे
तज्जन्यतावच्छेदककोटी पर्वतधर्मिकधूमज्ञानज्ञाप्यवन्दिप्रकारतायाः प्रवेशो व्यर्थ इति
प्रतिज्ञाहेत्वन्तभागविषयकज्ञाननिष्ठजनकतानिरूपितजन्यतायाः विषयत्वानवच्छिन्न-
तया प्रकृतपक्षे प्रकृतसाध्यविषयतावहिभूतविषयत्वानवच्छिन्नत्वमक्षतमेवेति प्रतिज्ञा-
हेत्वन्तवारणमशक्यमेवेति चेन्न । स्वावच्छिन्नाऽसमवधानप्रयुक्तप्रकृतपक्षे प्रकृत-
साध्यवैशिष्ट्यावगाहिज्ञानोपघायकत्वाभावात् प्रकृतपक्षे प्रकृतसाध्यवैशिष्ट्यावगाहि-
ज्ञानत्वकत्वावच्छिन्नत्वेन जनकता निवेश्य तादृशान्यतमत्वेन जनकतानिवेशे तात्प-
र्यम् । एवं च पर्वतत्वावच्छिन्नविशेष्यकवन्दिप्रकारकयोऽप्यज्ञाने यः प्रकृतपक्षे
प्रकृतसाध्यवैशिष्ट्यावगाहिशाब्दबोधरूपफलोपघायकत्वसामान्याभावः तत्र पर्वतो-
वन्दिमानित्यानुपूर्वीज्ञानत्वावच्छिन्नाभाव एव प्रयोजकः, न तु पर्वतोवन्दिमानुभूमा-
दित्यानुपूर्वीज्ञानाभावः इति स्वपदेन पर्वतोवन्दिमानुभूमादित्यानुपूर्वीज्ञानत्वं न षट्-
शक्यते इति तदवच्छिन्नजनकतामाश्रय प्रतिज्ञाहेतुसमुदाये नातिव्याप्तिः । एवं
प्रकारेणैव हेत्वाद्यानुपूर्वीज्ञानत्वावच्छिन्नजनकतापि निवेशनीया । एतादृशलाभार्थ-
मेव तत्तद्बुद्धित्वपर्याप्तावच्छेदकताकत्वं जन्यतायां निवेशितम् ।

कमवयवव्यवहारानुपपत्तेः । मैवम् । तादृशबोधजनकतावच्छेदकीभूत
यत्किञ्चिद्ज्ञानीयविषयितानिरूपकवर्णसमुदायत्वस्य विवक्षणीयत्वात् ।
तादृशं च ज्ञानं तथाविधजनकताद्वयशून्यत्वेन विवक्षणीयम्, तेन
प्रतिज्ञाहेत्वादिमुदाये नातिव्याप्तिः । न चैवं हेत्वर्थप्रतिपादकभागघटित-
प्रतिज्ञाविशेषेऽव्याप्तिः तद्विषयकज्ञाने हेत्वर्थबोधकतानियमादिति
वाच्यम् । व्याप्यव्यापकभावानापन्नजनकताद्वयशून्यताया
निवेशनीयत्वात् ।

च्छेदकीभूतपदोपादानेनेति वाच्यम् । तादृशान्यतमबोधस्वरूपयोग्यावयव-
सग्रहाय तदुपादानात् । नन्वेवमपि पर्वतोवन्दिमानिति प्रतिज्ञाविषयकधूमादिति
हेतुविषयकसमूहालवनशब्दज्ञानमादाय प्रतिज्ञाहेतुसमुदायेऽतिव्याप्तिरत आह ।
तादृशं च ज्ञानमिति । जनकतावच्छेदकविषयिताश्रययत्किञ्चिद्ज्ञानमित्यर्थः ।
तथाविधजनकतेति । तत्तद्विशिष्टार्थविषयकबुद्धित्वावच्छिन्नजन्यताऽन्यतमजन्य-
तानिरूपितजनकतेत्यर्थः । तेन तथाविधजनकताद्वयशून्यत्वनिवेशेन । नाति-
व्याप्तिरिति । प्रतिज्ञाहेतूभयविषयकज्ञानस्य तथाविधजनकताद्वयशून्यत्वविरहा-
दिति भावः । तथा च तथाविधजनकताविशिष्टतादृशजनकताशून्यत्व तादृशज्ञाने
विवक्षणीयमित्यर्थः । वै० स्वाभाववद्भूतित्व-स्वसामानाधिकरण्योभयसंबन्धेन ।
एवं । तथाविधजनकताद्वयशून्यत्वनिवेशेपि । प्रतिज्ञाविशेषे । धूमाद्वन्दिमतः
सधर्मा पर्वतोवन्दिमानित्यत्र । तद्विषयकज्ञाने । प्रतिज्ञाविषयकज्ञाने । नियमा-
दिति । तथाविधजनकताद्वयसत्त्वादितियावत् । जनकताया व्याप्यव्यापकभावा-
नापन्नत्वं निवेश्य समाधत्ते । व्याप्येति । तथा च तथाविधजनकताविशिष्टं
यत् तदन्यत्व ज्ञाने निवेशनीयमित्यर्थः । जनकतावै० स्वाश्रयत्व-स्वविशिष्ट-
तथाविधजनकताश्रयत्वोभयसंबन्धेन । स्ववै० स्वव्यभिचारित्व-स्वाव्यापकत्वो-
भयसंबन्धेन । स्वं—जनकता । तथाच प्रतिज्ञाहेतुविषयकसमूहालवनज्ञाने

१. न च प्रतिज्ञादिप्रत्येकमात्रविषयकज्ञानमादाय प्रतिज्ञाहेतुसमुदायेऽतिव्याप्ति
वारणाय तादृशसमुदायत्वनिष्ठन्यूनवृत्तित्वानिरूपकत्वेन तादृशसमुदायत्वविशेषणात्
प्रतिज्ञाहेतुसमुदायत्वादेः प्रतिज्ञामात्रसमुदायत्वनिष्ठन्यूनवृत्तितानिरूपकतया तमा-
दायाऽतिव्याप्तिशंका न सगच्छते इति वाच्यम् । प्रतिज्ञाघटकहेतुमात्रवृत्तिसमुदायत्व-
निष्ठन्यूनवृत्तितानिरूपकत्वेन प्रतिज्ञाविशेषेऽव्याप्तिवारणाय यत्किञ्चिद्ज्ञानीयतादृश-
विषयताश्रयवर्णसमुदायत्वरूपप्रतिज्ञालक्षणे वस्तुगत्या तदज्ञानं यत्किञ्चित्वेन निवेश्य
तादृशसमुदायत्वनिष्ठन्यूनवृत्तित्वानिरूपकत्वस्य निवेश्यतया तस्य प्रतिज्ञाहेत्वादि-
समुदाये सत्त्वात् ।

वस्तुतस्तु स्वानवच्छेदकविषयिताविशिष्टतादृशजनकतानाश्रयत्वं ज्ञाने विशेषणम् । स्वं-जनकता ।

प्रतिज्ञाहेतूभयादिविषयकज्ञानं च प्रतिज्ञार्थजनकतानवच्छेदकीभूत-
हेत्वादिविषयिताविशिष्टतादृशजनकताश्रयः, एवं धूमादालोकवान्पर्वतो
वन्दिमानधूमादित्यादिप्रतिज्ञामात्रविषयकज्ञानं च न तादृशविशिष्ट
जनकताश्रयः, तन्निष्ठहेत्वर्थबोधजनकतावच्छेदकविषयिताया अपि
विशिष्टप्रतिज्ञार्थबोधजनकतायां अवच्छेदकत्वात् ।

निरुक्तोभयसंबन्धेन प्रतिज्ञाजनकताविशिष्टहेतुजनकतायाः सत्वान्न
निरुक्तोभयसंबन्धेन तथाविधजनकतावदन्यत्वम् । धूमाद्वन्दिमतःसधर्मा-
पर्वतोवन्दिमानिति ज्ञाने तथाविधप्रतिज्ञाजनकतायाः सत्वेऽपि हेतुजनकतायां
तद्व्यभिचारित्वसत्वेऽपि तदव्यापकत्वविरहान्निरुक्तोभयसंबन्धेन तथाविधजन-
कताविशिष्टान्यत्वमद्वयमेव ।

यद्यपि पर्वतोवन्दिमानिति प्रतिज्ञाविषयकज्ञानेऽपि विनिगमनाविरहेण प्रतिज्ञा-
ज्ञानीयविषयतासमसंख्याकजनकतानां सत्वात्, तथाविधजनकताया व्याप्यव्यापक-
भावानापन्नत्वाऽनिवेशेऽसंभव एव संभवति, तथापि निरुक्तसंबन्धघटक-
जनकतावैशिष्ट्यस्य स्वव्यभिचारित्वसंबन्धेन स्वाऽव्यापकत्वसंबन्धेन वा
निवेशेनैवाऽसंभववारणसंभवादुभयसंबन्धेन जनकतावैशिष्ट्यनिवेशप्रयोजनं
धूमाद्वन्दिमतः सधर्मा पर्वतो वन्दिमानित्यादावव्याप्तिवारणमेव । वाश्रयत्व
स्वनिरूपितजन्यतावच्छेदकधर्मावच्छिन्नजन्यतानिरूपितजनकताभिन्नजनकता -
वत् एतदुभयसंबन्धेन तथाविधजनकताविशिष्टान्यत्वोक्तावपि असंभव-
वारणसंभवात् । तथा च पर्वतधर्मिकवन्दिप्रकारकशाब्दत्वावच्छिन्नजन्यता-
निरूपिता या पर्वतोवन्दिमानित्यानुपूर्वीज्ञाननिष्ठा जनकता तस्यास्तदज्ञानीय-
विषयतामेदेन भेदेपि तासां सर्वासां पर्वतधर्मिकवन्दिप्रकारकशाब्द-
त्वरूपैकधर्मावच्छिन्नकार्यतानिरूपितत्वात् । स्वाश्रयत्वसंबन्धेन एतज्जनकता-
वैशिष्ट्यं पर्वतोवन्दिमानिति ज्ञाने ऽस्ति तज्जनकतानिरूपितजन्यतावच्छेदकधर्मा-
वच्छिन्नजन्यतानिरूपितजनकतावत्त्वविरहान्निरुक्तोभयसंबन्धेन न तादृशजनकताव-
त्त्वमिति ध्येयम् । निवेशनीयत्वादिति । गौरवेण पर्याप्तावच्छेदकताकत्वनिवेशा-
संभवादिति तत्त्वम् ।

वस्तुतस्त्विति । वै० सामानाधिकरण्यसंबन्धेन । तादृशजनकतेति । तत्तद्विशिष्टार्थबुद्धित्वावच्छिन्नजन्यतान्यतमजन्यतानिरूपितजनकतेत्यर्थः । तथा च स्वा'नवच्छेदकविषयिताविशिष्टतादृशजनकताशून्ययत्किंचिद्ज्ञानीयतत्तद्विशिष्टार्थबोधजन्यतान्यतमजन्यतानिरूपितस्वावच्छेदकविषयितानिरूपकवर्णसमुदायत्वमिति समुदितार्थः । सर्वत्र स्वपदेनैकैव जनकतोप्रादेया । प्रतिज्ञाहेतुसमुदायेऽतिव्याप्तिं वारयति । प्रतिज्ञाहेतूभयादिविषयकज्ञानं चेति । तथा च स्वं—केवलप्रतिज्ञाज्ञाननिष्ठजनकता तदनवच्छेदिका हेतुज्ञानविषयिता-तत्समानधिकरणा या प्रतिज्ञाज्ञानजनकता तच्छून्य ज्ञानं प्रतिज्ञामात्रविषयकज्ञान “न तु प्रतिज्ञाहेतुसमुदायविषयक ज्ञानं” तस्य तच्छून्यत्वविरहात् । तदीय प्रतिज्ञार्थबोधजन्यतानिरूपितजनकतावच्छेदकविषयितानिरूपकवर्णसमुदायत्वस्य प्रतिज्ञाहेतुसमुदाये विरहान्नातिव्याप्तिः । प्रतिज्ञाविशेषेऽव्याप्तिं वारयति । एवमिति । तत्र प्रतिज्ञाघटकहेत्वर्थबोधजनकतावच्छेदकविषयितायाः प्रतिज्ञार्थबोधजनकतानवच्छेदकत्वविरहान्नाव्याप्तिरिति भावः । अनुगमस्तु विषयिताविशिष्टजनकतानाश्रयत्वम् । वै० स्वानवच्छिन्नत्व स्वसामानाधिकरण्योभयसंबन्धेन ।

१ अथ पर्वतोवन्दिमान्भूमादित्यत्र प्रतिज्ञाहेतुविषयकज्ञाने प्रतिज्ञाज्ञानत्वावच्छिन्नजनकतावच्छेदकीभूतहेतुविषयिताविशिष्टप्रतिज्ञाज्ञानत्वावच्छिन्नजनकतायाः— हेतुज्ञानत्वावच्छिन्नजनकतानवच्छेदकीभूतप्रतिज्ञाविषयिताविशिष्टहेतुज्ञानत्वावच्छिन्नजनकतायाश्च सत्वात् प्रतिज्ञाहेतुविषयकज्ञानमादाय प्रतिज्ञाहेतुसमुदायेऽतिव्याप्तिवारण्येऽपि भूमादालोकवान्पर्वतोवन्दिमानित्यत्रप्रतिज्ञायामव्याप्तिः, तादृशप्रतिज्ञाज्ञानहेतुविषयकज्ञानत्वावच्छिन्नजनकतानवच्छेदकीभूता या पर्वतोवन्दिमानिति “भागविषयकज्ञानवृत्ति”विषयिता तद्विशिष्टहेतुविषयकज्ञानत्वावच्छिन्नजनकतायाः सत्वात् । न च यादृशजनकतामादायाऽवयवे लक्षणं नेयम्, तादृशजनकतावच्छेदकीभूतविषयिताविशिष्टतथाविषयजनकताशून्यत्वमेव ज्ञाने विवक्षणीयम् । तथा च भूमादालोकवान्पर्वतोवन्दिमानिति प्रतिज्ञायां यादृशप्रतिज्ञाजनकतामादाय लक्षणं नेयं तादृशजनकतानवच्छेदकीभूतविषयिताविशिष्टतादृशान्यतमजन्यतानिरूपितजनकताशून्यत्वस्य तादृशप्रतिज्ञाज्ञाने सत्वात् तादृशजनकतामादाय तादृशप्रतिज्ञायां लक्षणसम्बन्ध इति वाच्यम् । एवं यज्जनकतामादाय लक्षणं नेयं तज्जनकतानवच्छेदकीभूतविषयिताशून्यत्वस्य ज्ञानविशेषणत्वेनैव प्रतिज्ञाहेतुवारणसंभवात्स्वानवच्छेदकीभूतविषयिताविशिष्टतथाविषयजनकतापर्यन्तानुषावनस्य वैयर्थ्यापत्तेरिति चेद्, एतत्कल्पे सदाहरणेऽव्याप्तेर्वक्ष्यमाणत्वात् ।

एतेन व्याप्यव्यापकभावानापन्नतथाविधजनकताद्वयशून्यत्वप्रवेशे धूमादालोकवान्पर्वतोवन्निहमानधूमादित्यादिसमुदायेऽतिव्याप्तिः । तादृशसमुदायविषयकज्ञाननिष्ठप्रतिज्ञार्थबोधकत्वहेत्वर्थबोधजनकतयोर्व्याप्यव्यापकभावात्, व्याप्यव्यापकभावानापन्नतथाविधजनकताद्वयशून्यत्वादिति निरस्तम् ।

तादृशवाक्यविषयकज्ञानीयप्रतिज्ञाघटकहेतुसमानाकारकवाक्यविषयिताया विशिष्टप्रतिज्ञार्थबोधजनकतावच्छेदत्वेऽपि प्रतिज्ञावाक्यविषयितानन्तःपातिन्या हेतुविषयितायास्तादृशजनकतानवच्छेदकत्वात् । यदि चोदासीनपदार्थविषयितानियतविषयिताकाऽवयवव्यक्तिः प्रमाणिकी तदा स्वानवच्छेदकविषयिता तथाविधजनकतावच्छेदकत्वेन विशेषणीया । तादृशावयवव्यक्तिविषयकज्ञानेऽवयवान्तरविषयितानैयत्यस्य प्रामाणिकत्वे त्वगतिरेवेति ध्येयम् । समानाकारकप्रतिज्ञाद्वयात्मकसमुदायस्याऽवयवत्वपर्याप्त्याश्रयत्वमिष्टमेव, तस्याऽतथात्वे तद्धारणप्रकारोपि चिन्तनीयः । न्यायान्तर्गतत्वस्यापि निवेशनीयतया नोदासीनवाक्यसाधारण्यमिति बोध्यम् ।

एतेन । वस्तुतस्तु इति कल्पादरेण । व्याप्यव्यापकभावानापन्नेति । स्वव्यभिचारीत्यर्थः । तथा च स्वाभाववद्भूतित्व-स्वसमानाधिकरणाभावप्रतियोगित्व-स्वसमानाधिकरण्य एतत्त्रितयसंबन्धेन तादृशजनकताविशिष्टजनकताशून्यत्वं पर्यवसितार्थः । तथाविधेति । तत्तद्विशिष्टार्थबुद्धित्वावच्छिन्नजन्यताऽन्यतमजन्यतानिरूपितेत्यर्थः । यादृशप्रतिज्ञादिज्ञानमुदासीनपदार्थविषयकमेव जायते तादृशप्रतिज्ञादिव्यक्तौ अव्याप्तिमाशकते । यदिचेति । समाधरो तदेत्यादि । एवं च स्वानवच्छेदिका या तत्तद्विशिष्टार्थबोधजनकतावच्छेदकविषयिता तद्विशिष्टतादृशजनकताशून्यत्वं ज्ञानविशेषणमित्यर्थः । असमानाकारकप्रतिज्ञाद्वये जन्यताभेदमते दोषाऽप्रसक्तेः समानेति । एकप्रतिज्ञा प्रतिज्ञाद्वय नेति प्रत्ययसम्भवेपि नावयव इति प्रत्ययाऽसंभवात् । तस्याऽतथात्वे । प्रतिज्ञाद्वयस्याऽवयवत्वास्वीकारे । चिन्तनीयइति । प्रतिज्ञाद्वयस्याऽलक्ष्यतापक्षे तादृशसमुदायत्वनिष्ठन्यूनवृत्तित्वानिरूपकत्वं देयमिति चिन्तावीजम् ।

ननु एतेनैव प्रतिज्ञाहेतुसमुदायातिव्याप्तिवारणे स्वानवच्छेदकेत्यादेर्वैयर्थ्यप्रसंगइति चेद्—एतत्कल्प इष्टत्वात् ।

अप्र च । लक्षणे च । ननु यत्किञ्चित् एकमात्रवृत्तिधर्मः तथा च स्वाधिकरणैकमात्रवृत्तित्वसंबन्धेन ज्ञानत्वविशिष्टविषयिताया निवेशान्नदोष इत्यत आह । एवमिति । दोषद्वय जन्यतानिवेशपक्षे । भागे । धूमादालोकवान्

अत्र च यत्किञ्चित्त्वनिवेशादननुगमोदुर्वारः । एवं प्रतिज्ञादिघटक-
हेत्वर्थप्रतिपादकभागेऽतिव्याप्तिः । एवमुदाहरणस्य वाक्यद्वयात्मकस्य
संग्रहाय तत्प्रतिपाद्यसाध्यविशिष्टधर्मिविषयकशाब्दत्वावच्छिन्नजन्यता
तथाविधहेतुविशिष्टविषयकशाब्दत्वावच्छिन्नजन्यता वा ऽन्यतमजन्यता-
गर्भे निवेशनीया, तथा च तद्धटकप्रत्येकवाक्येऽतिव्याप्तिः । एतादृशार्थद्वय-
विषयकबुद्धित्वं च न समुदायस्यापि जन्यतावच्छेदकमिति तद्वच्छिन्नै-
कजन्यतानिवेशाऽसंभवात् । न च जनकता एवाऽन्यतमत्वेन निवेशनीयाः,
तच्छरीरे चोदाहरणप्रतिपाद्यतत्तद्विशिष्टार्थबुद्धित्वावच्छिन्ननिरूपितजन-
कताद्वयं द्वित्वेन निवेशनीयम् । अत एकैकजनकताश्रय-
प्रत्येकभागविषयकज्ञानमादाय न प्रत्येकभागेऽतिव्याप्तिरिति वाच्यम् ।

पर्वतोवन्दिमानिति प्रतिज्ञाघटकधूमादित्येकदेशे न तु पर्वतोवन्दिमानिति प्रतिज्ञा-
घटकपर्वतपदे तन्मात्रज्ञानस्य तथाविधजनकतानाश्रयत्वादत उक्तं हेत्वर्थेति ।
नन्वत्र साध्यवत्पक्षविषयिताद्यन्यतमनिष्ठप्रयोज्यतानिरूपितप्रयोजकतावच्छेदक-
यत्किञ्चिद्विषयिताकवर्णसमुदायत्वा वाच्यं, तत्र च प्रकृतपक्ष-
विशेषणतापन्नप्रकृतसाध्यान्वितहेतुविशिष्टहेतुत्वविषयितानिवेशान्न प्रतिज्ञाघ-
टकहेत्वर्थबोधकभागेतिव्याप्तिः । हेतुविषयताया व्याप्त्या-
दिविषयित्वानिरूपितत्व देयम्, तेन निगमनघटकतस्मात्पदे नातिव्या-
प्तिरित्यतआह । एवमिति । वाक्यद्वयात्मकस्य । वाक्यचतुष्टयात्मकस्य ।
तत्प्रतिपाद्येति उदाहरणप्रतिपाद्येत्यर्थः । तथाविधेति । उदाहरणप्रतिपा-
द्येत्यर्थः । तथा च । तादृशजन्यताऽन्यतमगर्भे जन्यताद्वयस्यैव प्रवेशे च । तद्धट-
कवाक्ये । उदाहरणघटकवाक्यद्वये, यां यो धूमवान् स स वन्दिमानिति वाक्यद्वये
इतियावत् । इदमुपलक्षणम् । महानसं धूमवत्, महानसान्यद्धूमवत्,
महानसं वन्दिमत्, महानसान्यद्वन्दिमच्चेति वाक्ययतुष्टयेऽपि बाध्याः ।
अतिव्याप्तिरिति । तादृशजन्यताऽन्यतमजन्यतानिरूपितजनकतावच्छेदकय-
त्किञ्चिदज्ञानीविषयताश्रयवर्णत्वव्यापकसमुदायत्वस्य तत्र तत्र सत्त्वादिति
भावः । ननु उदाहरणसमुदायनिरूपितैकजन्यतामादाय तादृशजन्यतानिरू-
पितजनकतावच्छेदकविषयताश्रयवर्णत्वव्यापकसमुदायत्वस्य उदाहरणसमुदाये
एव सत्त्वान्नोदाहरणघटकप्रत्येकवाक्येऽतिव्याप्तिरित्यत आह । तादृशेति ।
उदाहरणप्रतिपाद्येत्यर्थः । तद्वच्छिन्नेति । तादृशार्थद्वयविषयकबुद्धित्वा-
वच्छिन्नेत्यर्थः । आशङ्कते । नचेति । जनकता एवेति । एवकारेण

उभयभिन्नत्वस्य प्रत्येकमुभयस्मिन्सत्वात्, उभयभिन्न-
भिन्नत्वस्योभयत्राऽसंभवादन्यमत्वेनोभयोपादानाऽसंभवात् । व्यासज्य-
वृत्तिधर्मावच्छिन्नानुयोगिताकभेदोपगमे तु तादृशान्यतमत्वाश्रयप्रत्येक-
जनकतामादायाऽतिप्रसंगस्य दुर्वारत्वात् । पूर्वकल्पे तु प्रतिज्ञाद्यघटक-
त्वविशेषणेनैव नातिप्रसंगावकाशः, यो यो धूमवानिति प्रत्येकवाक्यस्य
वाक्यद्वयात्मकोदाहरणघटकत्वात् । न च वाक्यद्वयपर्याप्तमुदाहरण-
त्वं दुर्वचम् । स्वघटकयत्पदोपस्थाप्यधर्मिणि हेतुमत्वबोधकं यत्, यच्च-
तदनन्तरप्रयुक्तस्वघटकतत्पदोपस्थाप्यतादृशधर्मिणि साध्यवत्ताबोधकं
वाक्यं तदुभयत्वस्यैव तथात्वात् । अत्रापि प्रतिज्ञाद्यघटकत्वं निवेशनीय-
मित्तिचेत्तर्हि गुरुशरीरस्य तादृशविषयितानिरूपकवर्णसमुदायत्वस्य
निवेशापेक्षया निरुक्तोभयघटकभागद्वयाघटितत्वनिवेशनमेवोचितमि-
त्यरुचिवीजमवधेयम् ।

जन्यताव्यवच्छेदः । द्वित्वेन निवेशनीयमिति । उदाहरणघटकवाक्यचतुष्टय-
विषयकप्रत्येकज्ञानचतुष्टयनिष्ठजनकतामादाय तन्निष्ठचतुष्टयावच्छिन्नमेदस्यैवान्य-
तमकुक्षौ निवेशात्तादृशजनकताचतुष्टयावच्छेदकविषयितानिरूपकवर्णत्वव्यापकस-
मुदायत्वस्य संपूर्णं एव सत्वान्नैकदेशोऽतिव्याप्तिरिति भावः । यद्यपि द्वित्वेन निवे-
शेपि वाक्यचतुष्टयसमुदायत्वस्य संग्रहः । तथापि तथानिवेशे तस्य वाक्यद्वयवृत्ति-
समुदायत्वनिष्ठन्यूनवृत्तितानिरूपकत्वमिति चतुष्टयानुधावनम् । अतः । जनकता-
द्वयस्य द्वित्वेन निवेशात् । उभयत्राऽसंभवादिति । व्यासज्यवृत्तिधर्मावच्छि-
न्नानुयोगिताकएकदेशभेदानगीकारादिति भावः । दुर्वारत्वादिति । अन्यतम-
त्वस्याऽव्यासज्यवृत्तितया पर्याप्तिविवक्षायाः असंभवात् । ननु
दीधितिक्रान्तेपि उभयघटकभागद्वयाऽघटितत्वस्य एकदेश-
साधारणतयाऽतिव्याप्तिर्दुर्वारेत्यत आह । पूर्वकल्पे त्विति ।
ननु उदाहरणत्वस्य दुर्वचतया कथं तदवच्छिन्नभेदानुयोगितावच्छेद-
कत्वमित्याशयेन शक्ते । नचेति वाक्यद्वयेति । यो यो धूमवान् स स बन्दिमान्
इतिवाक्यद्वयेत्यर्थः । दुर्वचमिति । इतरावयवानन्वितस्वार्थबोधकत्वं नोदाहरणत्व-
आत्माश्रयात् । अतो व्याप्यत्वाभिमतवन्निष्ठव्यापकत्वाभितसवन्धबोधकत्वमु-
दाहरणत्वमिति मूलोक्तलक्षणं परिष्करोति । स्वघटकेति स्वं वाक्यं । हेतुमत्व-
बोधकं यदिति । वाक्यमित्युत्तरेणान्वयि । तच्च यो यो धूमवानित्याकारकं ।
साध्यवत्ताबोधकं वाक्यमिति । तच्च स स बन्दिमानित्याकारकं । तथा
च तदुभयस्यैव । तदुभयवाक्यत्वस्यैव । तथात्वात् उदाहरणत्वात् । तथा

ननु न्यायजन्यज्ञानस्यापि उपनयार्थव्याप्यवत्पक्षावगाहितया परामर्शरूपत्वात्परामर्शजनकवाक्यत्वमेव न्यायत्वं कुतो नोच्यते, एवं तादृशवाक्यघटकवाक्यत्वमेवाऽवयवत्वमस्तु किमुक्तगुरुतरन्यायतदवयव-लक्षणानुसरणेनेति प्रतिज्ञादिपंचकस्य विशिष्टैकार्थप्रतिपादकत्वाभि-मानिनां आशंकां मूलकृन्निराकरोति । अतएवेति ।, तादृशलक्षणमुपेक्ष्य-यथोक्तलक्षणानुसरणादेवेत्यर्थः । परामर्शस्य । परामर्शमात्रस्य । परा-मर्शजनकस्य । परामर्शजनकमात्रस्य । मात्रपदात्पूर्वोपदर्शितन्याय-तदवयवलक्षणघटकशाब्दबोधविशेषौ क्रमेण व्यवच्छेद्यौ ।

च स्वघटकयत्पदोपस्थाप्यतावच्छेदकदृष्टान्ततावच्छेदकधर्मावच्छिन्नविशेष्यता-निरूपितप्रकृतहेतुप्रकारताशालिशब्दबोधजनकतावच्छेदकत्व, तथाविधधर्मावच्छि-न्नमेदावच्छिन्नविशेष्यतानिरूपितप्रकृतहेतुप्रकारताशालिशब्दजनकतावच्छे-दकत्वोभयवत्प्रकारताश्रयानुपूर्वीघटकवर्णत्वव्यापकतदाश्रयाधिकरणकालध्वंसोत्प-त्यधिकरणक्षणाध्वंसोत्पत्यधिकरणक्षणात्पत्तिकध्वंसप्रतियोगिज्ञानवृत्तिवृत्ति स्वघट-कतत्पदोपस्थाप्यतावच्छेदकदृष्टान्ततावच्छेदकधर्मतदवच्छिन्नमेदावच्छिन्नविशे-ष्यतानिरूपितप्रकृतसाध्यप्रकारताद्वयशालिशब्दबोधजनकतावच्छेदकप्रकारताश्रया-नुपूर्वीघटकवर्णत्वव्यापकं समुदायत्वमित्यर्थः । स्वं-श्रानुपूर्वी । महान-सत्त्वचत्तरादिना भाने तु तादृशमेदानुयोगितावच्छेदकावच्छिन्नविशेष्यता-निवेश्या । यद्यपि प्रकृतहेतुविशिष्टतत्तदन्यप्रकृतसाध्यविशिष्टतत्तदन्यधर्मि-ष्यकसमूहालवनबोधीययावत्कारणतावच्छेदकयत्किञ्चिद्विषयताश्रयवर्णत्वव्यापक-समुदायत्वमुपाध्यायानामुदाहरणत्वं सम्भवति—तथापि ससवन्दिमान्प्रयोधोधूमवा-निति वाक्यस्य वारणाय स्वाश्रयीभूतसाध्यविशिष्टबोधकवाक्याव्यवहितोत्तरत्वशून्य हेतुविशिष्टबोधकवाक्यवृत्ति यत्समुदायत्वं तद्विन्नत्वनिवेशे गौरवात्तन्नोक्तमिति-संक्षेपः ।

ननु उदाहरणैकदेशवारणाय मयापि प्रतिज्ञाद्यघटकत्व निवेश्यत इत्यत आह । अत्रापीति ।

न्यायजन्यज्ञानस्यापि । महावाक्यार्थबोधस्यापि । परामर्शरूपत्वादिति । परामर्शजनकत्वादिति यावत् । तेनोपनयजन्यबोधस्य परामर्शरूपत्वविरहेपि न क्षतिः । परामर्शजनकेति । परामर्शजनकशाब्दबोधजनकेत्यर्थः । जनकत्वं च विनिगमकाभावात्सर्वेषां वाक्यानामेव, एवं तादृशवाक्यघटकत्वं च प्रत्येकवाक्या-

अत एव बन्धिव्याप्यधूमवानयमितिवाक्ये तदवयवे च न न्यायतदवयवलक्षणाऽतिव्याप्तिः । तेन परामर्शस्य तदवयवेन च परामर्शजनकस्य जननात् ।

यत्तु संक्षेपतः परामर्शप्रयोजकवाक्यत्वेन विशेषाभावात्सोपि न्याय एवेति ।

समुदायवाक्यस्येव प्रत्येकवाक्यस्यापि न्यायत्वमिष्टमेव, परामर्शप्रयोजकवाक्ये एव न्यायत्वव्यवहारात् तत्त्वस्य समुदायवत्प्रत्येकवाक्येऽपि सत्वात् । एवं च परामर्शप्रयोजकवाक्यत्वमेव न्यायत्वमिति केचिन्तन्मतमुपन्यस्यति । यत्त्रिति । संक्षेपतः । लाघवतः । सोपि न्याय एवेत्यनेनाऽन्वयः । परामर्शप्रयोजकेति । बन्धिव्याप्यधूमवानयमितिवाक्यस्यापीत्यादिः । विशेषेति । वाक्यपंचात्मकसमुदायादित्यादिः । यादृशवाक्यप्रयोगो नार्थान्तरादिनिबन्धननिग्रहप्रयोजकः तदेव न्यायव्यवहारविषय इति नियमाभिप्रायेण दूषयति । तन्नेति । कथायां । विचारसमये । आकांक्षाक्रमेणैवाऽभिधानं, निग्रहाप्रयोजकमिति शेषः । इति । अतः । तदभिधाने निग्रहादित्यभिप्रायेणाऽन्वयः । विशिष्टवैशिष्ट्ये । पक्षस्य व्याप्तिविशिष्टहेतुमत्वे । आकांक्षा । जिज्ञासा । नास्तीति । विप्रतिपत्तितः साध्यतद्भावसंशयतस्तदेकतरकोटिजिज्ञासा प्रथममुद्देति । ततः प्रतिज्ञावाक्यात्तन्निश्चये तद्धेतौ-तत्प्रतीतौ च तद्गमकतौपयिकव्याप्तौ । तदनन्तरमेव च पक्षस्य तादृशहेतुमत्वे इति भावः ।

नामिति न्याये तदवयवे च लक्षणसमन्वयः । आशङ्कामिति । प्रतिज्ञादिपंचवाक्यजन्यमहावाक्यार्थबोधस्योपनयार्थविषयकत्वेन परामर्शरूपतया न्यायादौ क्रमेण लक्षणसमन्वय इत्याशङ्कामित्यर्थः । मूलकृन्निराकरोतीति । तस्मिन्निराकृते स्वीयलक्षणद्वयस्याऽतिव्याप्तिं निराकरोतीत्यर्थः । तथा च मूलस्थाऽतिव्याप्तिपदस्य परामर्शप्रयोजकवाक्यत्वस्य न्यायत्वमते बन्धिव्याप्यधूमवानयमिति वाक्येऽतिव्याप्तिः, एवं तादृशवाक्यघटकत्वस्याऽवयवलक्षणत्वमते तदेकदेशेऽतिव्याप्तिरित्यर्थः । स्वमतेऽतिव्याप्तिशङ्कैव नास्तीत्याह । मूले । तेनेति । बन्धिव्याप्यधूमवानयमितिवाक्येनेत्यर्थः । परामर्शमात्रस्येति । तथा च मूले परामर्शपदं सावधारणं बोध्यम् । परामर्शपदं परामर्शप्रयोजकशब्दज्ञानपरम् । शब्दबो-

तन्न । कथायामाकांक्षादिक्रमेणैवाऽभिधानमिति प्रथमं विशिष्टवैशिष्ट्ये आकाक्षा नास्तीति तदभिधाने निग्रहादिति वक्ष्यते । अन्यथा चक्षुरादेरपि परामर्शजनकतया न्यायत्वापत्तिः । आकाक्षाविरहस्तुल्य एव ।

अन्ये तु पञ्चावयववाक्याद्विजातीयमेव शाब्दज्ञानमुत्पद्यते इति तद्विजनकवाक्यत्वमेव न्यायत्वम् । एवं प्रतिज्ञाद्यवयवादपि प्रत्येक विजातीयं शाब्दज्ञानमिति तत्तद्विजनकशब्दत्वमेव तत्तल्लक्षणमिति ।

तदभिधाने । विशिष्टवैशिष्ट्यप्रतिपादकवाक्योच्चारणे । अत्रापि प्रथममित्यनुषज्यते । अन्यथा । लाघवमात्रमाहृत्य तस्य लक्ष्यतोपगमे । परामर्शजनकतयेति । लाघवाद्वाक्यत्वमप्यनन्तर्भाव्य परामर्शप्रयोजकत्व-मात्रस्य लक्षणत्वौचित्यादितिभावः । ननु मध्यस्थाऽऽकांक्षा यतो निवर्त्तते स एव न्यायः । सा च शाब्दत्वप्रकारिका विषयसिद्धिनिर्वाहकशब्दादेव निवर्त्तते न तु प्रमाणान्तरादिति न चक्षुरादेर्न्यायत्वमित्यत आह । आकांक्षेति । आकांक्षानिवृत्तिविरहइत्यर्थः । तुल्य एवेति । व्याप्यवत्तावोधक-वाक्यस्य प्रथमं प्रयोगेऽपि साध्यसंदेहाद्यधीनानां मध्यस्थाऽऽकांक्षानाम-निवृत्तिरितिभावः ।

धविशेषौ । प्रयोजकान्तपरिचेयाविति शेषः । तथा च यथोक्तलक्षणासत्त्वलाभः । तत्त्वस्य । प्रयोजकवाक्यत्वस्य । तथा च व्यवहर्तव्यतावच्छेदकसत्तानिवन्धनो-व्यवहारोभ्युपेय इति भावः । न्याय एव । न्याय व्यवहारविषय एव, सोपीत्य-स्योपनयोपीत्यर्थः, अतः परामर्शनीयं पूरयति । वन्हीति । सद्धेताविति । जिज्ञा-सोदेतीत्यनुवर्तते । एवमग्रेपि । उपनयप्रयोगानुपपत्तिं निरस्यति । अत्रापीति । ननु आकांक्षाविरह इति मूलाऽसंगतिः, चाक्षुषादेर्वन्निहव्याप्यवत्तावोधकवाक्यस्येव जिज्ञासिताविषयकत्वादित्यतस्तन्मूलमवरचयति । नन्विति ।

ननु विजातीयबोधजनकत्वमेव न्यायत्वम्, विजातीयबोधजनकत्वमेव च प्रति-ज्ञात्वादिकम् । एतादृशवैजात्यस्य परामर्शादावकल्पनान्नोपनयेऽतिव्याप्तिरित्य-न्येषां मतमुपन्यस्यति । मूले अन्येत्विति ।

तन्न । ज्ञानविशेषजनकत्वं तत्तदज्ञानविशेषजनकत्वं च
न्याये प्रतिज्ञादौचाऽनतिप्रसक्तमनुगतरूपमन्तरेण दुर्निरूपमिति ।

तत्स्वीकारे तस्यैव लक्षणत्वादप्यथा जातिसंकरप्रसंगः ।

इति चिन्तामणौ अवयवलक्षणम् समाप्तम्

तस्यैवेति । तथा च तादृशजातौ साधकाभाव इति भावः । बाधकमप्याह ।
अन्यथेति । न्यायजन्यज्ञाने पञ्चावयवजन्यत्वात्पञ्च, द्वित्रादिजन्ये द्वित्राद्या, एकैक-
जन्ये चैकैका जातय इति जातिसंकर इत्यर्थः । तत्र तत्र भिन्नभिन्नजाति
कल्पने च सुतरां मानाभाव इति भावः ।

दुर्निरूपम् । असंभवि । जनकताया अवच्छेदकनियतत्वात्तज्ज्ञान-
स्यावच्छेदकज्ञानाधीनत्वादिति भावः ।

लक्षणान्तरसंभवस्य लक्षणान्तराऽदोषतया तस्यैव लक्षणत्वादिति
मूलमसंगतमतोदीधितिकृद्भावं व्याचष्टे । तथाचेति । तादृशानुगतरूप-
स्वीकारे चेत्यर्थः । साधकाभाव इति । तादृशधर्मस्यैव न्यायादिपदप्रवृ-
त्तिनिमित्तत्वसंभवेन तत्प्रवृत्तिनिमित्ततया ज्ञाननिष्ठजातिविशेषसिद्धय-
संभवात् युक्त्यन्तरस्य चाऽसत्त्वादिति भावः । बाधकमित्यस्य प्रतिज्ञादि-
जन्यतावच्छेदकजातावित्यादिः । तेन वक्ष्यमाणसंकरस्य न्यायजन्यताव-
च्छेदकजातावसंभवेन न क्षतिः । अन्यथेति मूलस्य प्रतिज्ञादिजन्यतावच्छे-
दकजातिस्वीकारे संकीर्णजातिस्वीकारप्रसंग इत्यर्थकत्वमभिप्रेत्य संकरं
विवृणोति । न्यायेति । न्यायजन्य च ज्ञानं विशिष्टैकार्थविषयकं ताव-
द्वाक्यार्थविषयकसमूहालंबनरूपं वेत्यन्यदेतत् । पंचेति । जातय इत्यभिप्रे-
णाऽन्वयः । तथा च तत्रैव प्रतिज्ञाजन्यतावच्छेदकपञ्चजातीनां समावेश
इति भावः । अन्यत्रापि सामानाधिकरण्यमाह । द्वित्रादीति । मिथो-
व्यभिचारितामाह । एकैकेति । नन्वेकैकजन्यनानाऽवयवजन्यबोधगत-
तत्तदवयवजन्यतावच्छेदकजातीनां नानात्वोपगमान्न संकरावकाश
इत्यत आह । तत्र तत्रेति ।

तद्वीजनकेति । विजातीयशब्दधीनिरूपितकारणताया विषयितासंबन्धेनाऽ-
वच्छेदक यद्वाक्यं तत्त्वमित्यर्थः । एवमग्रेपि । बन्धिव्याप्यधूमवानयमित्येतावन्मा-
त्रजन्यज्ञाने च न तद्वैजात्यमिति नातिप्रसंगः । तथा च विजातीयशब्दबोधजन-
कत्वं न्यायपदशक्यतावच्छेदक- एवं पर्वतोबन्धिमानिति वाक्यनिष्ठ यद्विजाती-
यशब्दबोधजनकत्वं तदेव प्रतिज्ञापदशक्यतावच्छेदकमित्याशयः ।

केचित्तु यदि चानुगतकारणमन्तरेणापि तादृशजातिमत्वसंभवस्तदा-
कदाचित्प्रतिज्ञाजन्येऽपि हेत्वादिजन्यवृत्तिर्हेत्वादिजन्ये प्रतिज्ञादिजन्यवृत्तिर्जातिः
स्यादिति संकर एवेत्यर्थः । एवं सर्वेषां सर्वजातीयत्वमेकजातीयत्वं वा
स्यादित्यपि द्रष्टव्यमित्याहुः ।

सुतरां मानाभावइति । प्रतिज्ञाहेत्वादिनानावयवजन्यबोधनिष्ठप्रतिज्ञा-
जन्यतावच्छेदकजातेर्हेत्वादिजन्यतावच्छेदकतया हेत्वादावपि प्रतिज्ञा-
लक्षणाऽतिव्याप्त्या तादृशजातिघटितलक्षणकरणाऽसंभवेन तादृशजा-
तौ लक्षणानुरोधरूपयुक्त्यनवकाशान् । एकैकावयवजन्यबोधवृत्तिजाती
रूपादाय स्वरूपयोग्यताघटितलक्षणस्य निर्दोषत्वेऽपि उभयादिजन्यबोधे-
तत्तज्जात्यभावनिर्वाहकप्रतिबन्धप्रतिबन्धकभावकल्पने महागौरवात् । तत्त-
ज्जात्यवच्छिन्नजनकतावच्छेदकत्वेनाऽभिमतानां गुरुशरीराणामपि यथो-
क्तधर्माणां प्रतिज्ञादिपदप्रवृत्तिनिमित्ततौचित्येन तत्तज्जातिकल्पने प्रवृत्ति-
निमित्तलाघवरूपाया युक्तेरप्यनवकाशादिति भावः । अननुगमेन तत्तज्जा-
तिघटितलक्षणाऽसंभवाल्लक्षणाऽनुपपत्तिरूपयुक्तेः सुदूरपराहतत्वादिति
भाववर्णनमनुपादेयम् । एकैकजन्यबोधवृत्तिजातिमादायैव स्वरूपयो-
ग्यताघटितलक्षणसंभवात् ।

अन्यथेत्यादिमूलमन्यथा व्याचक्षाणानां मतमाह । केचित्त्विति ।
तदेत्यन्तमन्यथेत्यस्यार्थः । कदाचिदिति । हेत्वादिजन्ये इत्यत्राप्यनुषज्यते ।

अत्र प्रतिज्ञादिपदप्रतिपाद्यानां पर्वतोवन्दिमानित्यादिवाक्यानां तत्तद्व्यक्ति-
त्वेन कारणत्वे चालिनीयन्यायेन व्यभिचारात्, अनुगताऽनतिप्रसक्तरूपस्य च
दुर्लभतया विजातीयशब्दबोधजनकत्वस्थाऽसंभाविततया वैजात्यस्याप्यसिद्धेः,
तद्वटितलक्षणस्याऽसंभव इत्याशयेन दूषयति । मूले । ज्ञानविशेषेति ।
अनतिप्रसक्तम् । उदासीनवाक्यव्यावृत्तम् । अनुगतम् । सकलन्यायसाधार-
णम् । अवच्छेदकनियतत्वादिति । तथा च किञ्चिद्वर्मावच्छिन्नकारणतानिरु-
पितकार्यतावच्छेदकनयैव वैजात्यसिद्धेर्वक्तव्यतया कारणतावच्छेदकत्वस्य दुर्नि-
रूपत्वे वैजात्यसिद्धेरसंभवेन लक्षणमसंभवग्रस्तमिति भावः । ननु पर्वतोवन्दिमा-
निति वाक्यनिष्ठानुपूर्वीमत्वस्यैवाऽनुगतानतिप्रसक्तस्य सत्त्वेन तेन रूपेण विजा-
तीयशब्दं प्रति जनकतासंभवात्तथाविधजनकत्वं न्यायादिपदशक्यतावच्छेदक
भविष्यतीत्यत आह । मूले-तत्स्वीकारे इति । तस्यैव तादृशानुपूर्वीमत्वस्यैव ।
एकारेण वैजात्यघटितस्य व्यवच्छेदः । लक्षणान्तरेति । उभयोरपि लक्षणत्व-

तेन परस्परव्यभिचारितालाभः । स्यादिति । वर्त्तत इत्यर्थः । नियाम-
काभावादिति भावः । ननुानयमेन सर्वत्रैव प्रतिज्ञादिजन्यबोधे हेत्वादि-
जन्यवृत्तिजातिमत्वसंभवेन परस्परव्यभिचारिताया दुर्घटत्वान्न
संकरावकाश इत्यतोबाधकान्तरं पूरयति । सर्वेषामिति । सर्वत्र सर्व-
जातिसत्वे जातीनां समन्यैत्याद् भेद एव दुर्लभ इति सवजातीयत्व-
प्रसंगोऽसगत इत्यत आह । एकेति । इत्थं च विजातीयशाब्दबोधजन-
कत्वघटितं प्रतिज्ञालक्षणमसंभवदुक्तिकमेवेतिभावः । अत्र चाऽनुगतकार-
णाऽभावेऽपि अननुगतकारणघटितसामग्राणां जातिविशेषनियामकत्व न
संभवतीति नोक्तरीत्या जातिसंकराद्यवकाशः । अन्यथाऽनुमितित्वादि-
जातेरपि अनियमेन प्रत्यक्षादिमाधाय्यापत्तेः । तत्रापि बन्धव्याप्यव-
त्तापरामर्शादीनामननुगतत्वात् । अनुगतस्य कस्यचित्कारणस्य सभवेऽपि
तस्याऽतिप्रसक्तत्वात्तादृशस्य प्रकृतेऽपि सभवाच्च । न च व्यभिचारेण-
तादृशजात्यवच्छिन्नशाब्दबोधं प्रति अनुगतस्य कारणत्वाऽसंभवात्तादृश-
जातीनां कारणनियम्यत्व न संभवतीत्येकस्यान्यजातीयताप्रसंगो-

सम्भवादिति भावः । तादृशधर्मस्येति । तादृशानुपूर्वीमत्वस्यैवेत्यर्थः । न्याया
दीति । लाघवादित्यादिः । तत्प्रवृत्ति इति । न्यायादिप्रवृत्तीत्यर्थः । ज्ञान-
निष्ठेति । शाब्दबोधनिष्ठेत्यर्थः । एवं च विजातीयबोधजनकत्वस्य तथात्व नोप-
गम्यते इति तदघटकतया वैजात्यसिद्धयोसंभव इति भावः । ननु प्रतिज्ञादौ विजा-
तीयबोधजनकत्वाऽनुपूर्वीरूपधर्मयोरुभयोरपि विनिगमनाविरहेण शक्यतावच्छेद-
कताया आवश्यकस्तथा वैजात्यसिद्धिर्दुर्वारैवेत्याशङ्क्य तत्स्वीकारे बाधकमाह ।
मूले-अन्यथेति । ननु वैजात्यस्य नानात्वस्वीकारान्न संकरावकाश इति चेन्न ।
तथासति प्रतिज्ञाहेतूभयजन्यबोधे प्रतिज्ञाजन्यतावच्छेदकवैजात्यस्वीकारापत्तेः ।
अन्यथा प्रतिबन्धकताकल्पनारूपमहागौरवापातात् । तथा च तदवच्छिन्नबोध-
जनकत्वस्य हेतावतिप्रसक्तेः । एतद्भयेन गुरुभूतमपि प्रतिबन्धकत्वमुपगम्य तत्र
वैजात्यानुपगमे तत्प्रतिज्ञायामव्याप्तिः । न च तादृशबोधे तादृशवैजात्यानुपगमेपि
न क्षतिः, विजातीयबोधजनकत्वरूपलक्षणे जनकत्व न फलोपधानं अपि तु
स्वरूपयोग्यतेति केवलप्रतिज्ञाव्यक्त्यन्तरजन्यबोधं प्रति तत्तत्प्रतिज्ञाव्यक्तेः फलो-
पहितत्वाभावेपि स्वरूपयोग्यतासद्भावेन लक्षणसमन्वयादिति वाच्यम् । स्वरूपयो-
ग्यता हि तादृशवैजात्यावच्छिन्नबोधजनकतावच्छेदकधर्मवत्वम्, एवं च कारणता-
वच्छेदकत्वेनाऽभिमतस्य धर्मस्येव लाघवेन लक्षणत्वस्य प्रतिज्ञापदशक्यतावच्छेद-
कत्वस्य च संभवादुक्तवैजात्यावच्छिन्नबोधजनकतावच्छेदकधर्मवत्वस्य गुरुतया

दुर्वार इति वाच्यम् । अनुमितौ पगमर्शस्येव प्रकृते ऽनुगतकारणस्य कार्यतावच्छेदकसंकोचेन व्यभिचारवारणसमवादित्यस्वरसवीजमवधेयम् ।

न चानुगतनियामकाभावस्याकिञ्चित्करत्वे, ऽ “नुगताऽनतिप्रसक्तरूपमन्नरेण दुर्निरूपमिति” मूलाऽसंगतिरिति वाच्यम् । स्वमतेऽनुगतनियामकाभावे न निर्भर । अपि तु न्यायजन्यबोधादौ संकररूपवाधकपवेति वक्तुं शक्यतया तादृशवाधकस्य विचाराऽसहत्वेऽपि क्षत्यभावात् । इदं पुनरिहावधेयम् । प्रतिज्ञाद्यवयववाक्यादित्यादिमूलं न जातिविशेषघटितप्रतिज्ञादिलक्षणाभिप्रायकम् । तथासति तादृशप्रतिज्ञादिलक्षणास्याऽत्रैव निराकृतत्वेन प्रतिज्ञादिग्रन्थे प्रतिज्ञाजन्यं विजातीयज्ञानमित्यादिना जातिघटितप्रतिज्ञालक्षणाभावात् नैव दोषेण तन्निराकरणस्य पौनरुक्त्यापत्तेः, किं तु अवयवसामान्यलक्षणपरम् । प्रत्येकमित्यस्याऽवयवान्तराऽसहकारेणेत्यथ । तेन न्यायजन्यबोधतो वाक्यैकवाक्यताधीनप्रतिज्ञाहेत्वादिजन्यबोधतश्च वैलक्षण्यलाभेन तदात्मकसमुदायेऽतिव्याप्तिशकानिरासः । विजातीयत्व च प्रतिज्ञाद्येकदेशजन्यबोधावृत्तिजातिमत्वम् । एतेनावयवैकदेशोऽतिव्याप्तिशकानिरासः । मूले तज्जनकशब्दत्वं तल्लक्षणमिति पाठः । तल्लक्षणमित्यस्यावयवलक्षणमित्यर्थः । एवंचाऽन्यथेत्यादिमूलस्य प्रतिज्ञाहेत्वादिजन्यतावच्छेदकजातीनां परस्परसकरपरत्व न घटतेऽिति । यदि लक्षणानुरोधमात्रेण जातिस्वीकारस्तदा तत्साध्यपक्षहेतुकन्यायादिलक्षणानुरोधेनापि विभिन्नसाध्यादिकन्यायजन्यबोधेषु विभिन्नानां प्रतिज्ञाद्येकदेशजन्यबोधावृत्तिजातीनां स्वीकारणीयतया तासां च तथाविधद्वित्रादिन्यायजन्यबोधे समावेशेन संकीर्णजातेस्वीकारप्रसंग इति तादृशमूलार्थः ।

लक्षणत्वस्य शक्यतावच्छेदकत्वस्य वाऽसमवाच्चद्वैतकतया वैजात्यसिद्धेरभावाच्च वैजात्यस्य नानात्वस्वीकारः समुचित इति भावः । कारणतावच्छेदकस्य दुर्निरूपत्वेऽपि जातिविद्विस्वीकारे बाधकमाह । अन्यथेति । एतदेव दीधितिकृता केचित्तु इत्यादिना वक्ष्यते । युक्त्यन्तरस्येति । प्रवृत्तिनिमित्तानुपपत्तिभिन्नयुक्तेः । मानाभावरूपयुक्त्यभाव इत्याह । प्रतिज्ञेति ।

अन्यथा व्याचक्षाणानामिति । पूर्वं तु प्रतिज्ञाजन्यतावच्छेदकजातिस्वीकारे संकीर्णजातिस्वीकारप्रसंग इति अन्यथेति मूलस्यार्थो वर्णितः । इदानीं नियामकाभावेऽपि जातिस्वीकारे इति तदर्थो बोध्यः । अन्यथा ।

तत्र प्रतिज्ञा न साध्यनिर्देशः साध्यपदेऽतिव्याप्तेः ।

साध्यनिर्देशः प्रतिज्ञेति सूत्रम् । साध्यो विधेयधर्मविशिष्टो धर्मः ।

यदि च संकररूपबाधकभयेन जातिकल्पनाऽसम्भवाज्जातिघटितन्याय-
लक्षणाऽसम्भवादन्वयैव तत्पक्षसाध्यहेतुकन्यायादयो निर्वचनीया इत्यु-
च्यते तदा व्याप्त्यादिपदवन्न्यायादिपदस्यापि नानार्थत्वे क्षतिविरहात्स-
र्वसाधारणन्यायत्वादिनिर्वचनानुरोधेन जातिस्वीकारोऽप्यनुचित इति-
भावः ।

दीधितिकारस्तु तत्तद्धीजनकवाक्यत्वं तत्तल्लक्षणाभिमितमूलपाठाभि-
प्रायेण प्रतिज्ञाहेत्वादिजन्यतावच्छेदकजातीना न्यायजन्यबोधादौ
संकरपरतया जातिसंकरप्रसंग इति मूल व्याख्यातवान् । तादृशपाठे
तदग्रन्थस्यावयवसामान्यलक्षणपरत्वानुपपत्तेः ।

एव च सति अगत्याऽभिन्नप्रस्तावे जातिघटितप्रतिज्ञालक्षणं
विस्मृत्य प्रतिज्ञाग्रन्थे पुनस्तदाशङ्केति यथाकथञ्चिदग्रिमग्रन्था-
वतारो बोध्यः ।

इतिगादाधर्यावयवलक्षणम् ।

साध्यपदमनुमितिविधेयवाचकमित्यभिप्रायेण मणिकारदूषितं सूत्र-
कारीयप्रतिज्ञालक्षणं साध्यपदस्य प्रकृतानुमितिविधेयविशिष्टार्थपरतां

सामग्या अनियामकत्वे । तत्रापि । अनुमितावपि । तस्य । कारणस्य ।
तादृशस्य । अतिप्रसक्तकारणस्य । कायतावच्छेदसंकोचेनेति । कार्यता-
वच्छेदककोटौ अव्यवहितोत्तरत्वादिनिवेशेनेत्यर्थः ।

सामग्या नियामकत्वे शङ्कते । नचेति । अकिञ्चित्करत्वे । अनियाम
कत्वे । सामग्या नियामकत्वे इति यावन्तु । तादृशेति । अनुगतनियामकामा-
वरूपेत्यर्थः । प्रतिज्ञाद्यवयववाक्यादित्यादीति । प्रतिज्ञाद्यवयववाक्यादपि
प्रत्येकं विजातीय शाब्दज्ञानमिति मलवाक्यादित्यर्थः । तेन । अवयवाऽसह-
कारेणेत्यर्थकरणेन । तदात्मकसमुदाये । न्याये—प्रतिज्ञाहेतुसमुदाये च । एतेन
एकदेशजन्यबोधावृत्तित्वकथनेन ।

एव च सति । विशेषलक्षणपरत्वे । विस्मृत्येति । विजातीयबोधजनकत्व-
मितिलक्षणं विस्मृत्येत्यर्थः । प्रतिज्ञाग्रन्थे प्रतिज्ञाजन्य विजातीय ज्ञानमित्यभि-
ग्रन्थे । पुनस्तदाशङ्केति । जातिघटितलक्षणाशङ्केत्यर्थः ।

इति विलासिन्यामवयवलक्षणम् ।

तथा च पक्षतावच्छेदकपर्वतत्वादिविशिष्टे साध्यतावच्छेदकबन्धित्वविशिष्टे
वैशिष्ट्यज्ञानजनको न्यायावयव इति पर्यवसितार्थः ।

स्वीकृत्य परिष्कर्तुमारभते । सामान्यतो विधेयत्वस्य धर्मित्वस्य च केवलान्वयितयाऽवयवान्तरे विधेयविशिष्टधर्मिवोधकत्वमृतिप्रसक्तम् । एवं प्रतिज्ञासमानाकारन्यायबहिर्भूतवाक्येपीत्यतः साध्यपदस्य तद्विशेषपरत्वं निर्देशपदस्य च बोधजनकन्यायावयवरूपवाक्यविशेषपरत्वमनुसृत्य पर्यवसितार्थमाह । तथा चेति । पक्षतावच्छेदकसाध्यतावच्छेदकयोर्न तत्त्वेन निवेशः, अपितु विशिष्यैवेति सूचनाय पर्वतत्वादीति बन्धित्वादीति च । तादृशविशिष्टवैशिष्ट्यावगाहिशाब्दत्वावच्छिन्नजनकयत्किंचिद्ज्ञानीयवर्णसमुदायत्वमिह विवक्षणीयम्, अतो हेत्वर्थादिविषयकप्रतिज्ञार्थबोधजनकताया हेत्ववयवादिमात्रविषयकबोधसाधारण्येपि न हेत्ववयवादावतिव्याप्तिः । न्यायान्तर्गतत्वमुपेक्ष्य न्यायावयवत्वप्रवेशात्प्रतिज्ञार्थबोधजनकप्रतिज्ञाहेत्वादिविषयकज्ञानमादाय प्रतिज्ञाहेत्वादिसमुदाये नातिव्याप्तिः ।

मूले तत्र । निरूपणे । विषयत्वं सप्तम्यर्थं तथा च निरूपणविषयीभूता प्रतिज्ञेत्यर्थः । साध्यं निर्दिश्यते अनेनेति व्युत्पत्त्या साध्यप्रतिपादकशब्द इत्यर्थः । साध्यपदेऽतिव्याप्तेरिति । तस्यापि साध्यप्रतिपादकत्वादिति भावः । अवयवान्तरे । धूमादिहेत्ववयवादौ । अतिप्रसक्तमिति तस्यापि हेतुत्वोद्देश्यकाधेयतासम्बन्धेन हेतुविधेयकबोधजनकत्वात् । तद्विशेषपरत्वं । साध्यवत्पक्षपरत्वम् । तस्य च बोधेऽन्वयः । तथा च साध्यवत्पक्षविषयकबोधजनकत्वे सति न्यायावयवत्वमिति निष्कर्षः । न तत्त्वेनेति । न पक्षतावच्छेदकसाध्यतावच्छेदकत्वेनेत्यर्थः । तथासति पक्षतावच्छेदकविशिष्टे साध्यतावच्छेदकविशिष्टवैशिष्ट्यावगाहिबोधजनकत्वं लक्षणांशः, तच्च हेत्वादौ अवयवान्तरेऽतिव्याप्तम्, पक्षतावच्छेदकत्वादेः केवलान्वयित्वात् अतो विशिष्यैव तयोर्निवेश इति भावः । विवक्षणीयमिति । तथा च न्यायावयवत्वे सति पक्षतावच्छेदकावच्छिन्नविशेष्यतानिरूपितसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नसकारताशालिशब्दत्वावच्छिन्नजन्यतानिरूपितजनतावद्दूयत्किंचिद्ज्ञानीयविषयताश्रयवर्णसमुदायत्वं विवक्षणीयमित्यर्थः । अतः । तादृशशब्दत्वावच्छिन्नजन्यतानिवेशात् । नन्वेवमेकदेशार्थविषयकबुद्धित्वावच्छिन्नजन्यतावारणोऽन एकदेशवारणसंभवादन्यायान्तर्गतत्वमेव निवेश्यतामित्यत आह न्यायान्तर्गतत्वमुपेक्ष्येति । नातिव्याप्तिरिति प्रतिज्ञाहेतुसमुदायस्य न्यायान्तर्गतत्वेपि न्यायावयवत्वाभावादिति

उदाहरणाच्च पक्षतावच्छेदकविशिष्टे न साध्यवैशिष्ट्यज्ञानम् ।

पक्षतावच्छेदकविशिष्टत्वनिवेशप्रयोजनमाह । यद्यपि उदाहरणाच्चेति । साध्यतावच्छेदकविशिष्टवैशिष्ट्यमात्रनिवेशे उपनयनिगमनयोरप्यतिव्याप्तिः । तथापि यत्किञ्चिद्धर्मविशिष्टे शुद्धसाध्यतावच्छेदकविशिष्टवैशिष्ट्यज्ञानजनकत्वनिवेशे न तत्रातिप्रसंगः । उपनयजन्यबोधे उपनयार्थव्याप्तिशरीरघटकसाध्यस्य धर्मितावच्छेदकाप्रवेशात् । निगमनजन्यबोधे च साध्यांशे हेतुज्ञानज्ञाप्यत्वस्याधिकस्य भानात् । अन्यथा पक्षतावच्छेदकान्तर्भावेपि अनुषंगपक्षेऽनिस्तारादित्युदाहरणमात्रानुसरणम् । तदप्युदाहरणजन्यबोधे व्यापकत्वं न विधेयतावच्छेदकघटकतया भासते इति प्राचो नमतमनुसृत्य ।

भावः । न च न्यायान्तर्गतत्वे सति तादृशशब्दबोधत्वावच्छिन्नजन्यतानिरूपितजनकतावच्छेदकत्वस्य यत्किञ्चिद्ज्ञानीयविषयताया निवेशेनैव प्रतिज्ञाहेत्वादि-विषयकसमूहालंबनबोधमादाय तादृशसमुदायेऽतिव्याप्तिवारणसंभवे न्यायावयवत्वनिवेशे गौरवमिति वाच्यम् । तादृशसमुदायत्वस्यापि तादृशजनकतावच्छेदकविषयताश्रयप्रतिज्ञाघटकवर्णसमुदायवृत्तित्वेनोक्तातिव्याप्तितादवस्थात्, तद्वारणाय तादृशवर्णत्वसमनियतसमुदायत्वनिवेशे तु लाघवानवकाशादिति श्येयम् । पर्वतो वन्दिमानित्याद्येकैकप्रतिज्ञाया अपि न तादृशजनकज्ञानविषयवर्णत्वव्यापकसमुदायत्वत्वं, तादृशवर्णत्वस्य तज्जातीयप्रतिज्ञान्तरेपि सत्त्वात्प्रत्येकं प्रतिज्ञाव्यवहारोऽनुपपन्नोऽतो यत्किञ्चित्त्वनिवेशः ।

अत्रेदं बोध्यम् तादृशविशिष्टवैशिष्ट्यावगाहिशब्दत्वावच्छिन्नजन्यतानिरूपितजनकतावच्छेदकीभूतयत्किञ्चिद्ज्ञानीयविषयितानिरूपकवर्णत्वव्यापकसमुदायत्वं प्रतिज्ञात्वम् । अन्यथा प्रतिज्ञैकदेशवृत्तिसमुदायत्वस्यापि तादृशयत्किञ्चिद्ज्ञानीयविषयितानिरूपकवर्णत्वसमानाधिकरणतया तादृशसमुदायत्वमादाय प्रतिज्ञैकदेशेऽतिव्याप्तेः, न्यायावयवत्वशरीरे प्रतिज्ञाघटकत्वविशेषणं प्रक्षिप्य एकदेशाऽतिव्याप्तिवारणे गोरवात्, अतएवोत्तरग्रन्थे एतल्लक्षणं एव न्यायावयवत्वशरीरेप्रतिज्ञाघटकत्वं न निविष्टं किन्तु भयघटकभागद्वयाऽ-घटितत्वमात्रमेवेति वक्ष्यति । अत्र कल्पे तादृशसमुदायत्वनिष्ठन्यूनवृत्तित्वानिरूपकत्वं न निवेशनीयम् अधिकदेशवृत्तिसमुदायत्वस्यापि उभयघटकभागद्वयाऽघटितत्वरूपन्यायावयवत्वनिवेशेनैव वारणात् अत्र उभयघटकभागद्वया-घटितत्वन्तु प्रतिज्ञाहेतु एतदुभयघटकभागद्वयाऽघटितत्वमेव, अन्यस्य निवेशे प्रयोजनाभावात् । तदपि प्रतिज्ञाघटकप्रतिज्ञान्यघटक एतदुभयाऽवृत्ति-

धर्मवत्त्वम्, अधिकदेशवृत्तिसमुदायत्वस्य प्रतिज्ञाघटकप्रतिज्ञान्यघटकएतदुभय-
वृत्तित्वादिति । उदाहरणाच्चेतीति उदाहरणस्थयत्तपदेन महानसत्त्व-
महानसान्यत्वेन पक्षस्यापि बोधनात्पक्षतावच्छेदकाशनिवेशस्यापि व्यावृत्तिर्बोधा-
मात्रस्यैव निवेशे इति । मात्रपदेन पक्षतावच्छेदकविशिष्टेति समुदायस्यैव
व्यवच्छेदः । उपनयनिगमनयोरप्यतिव्याप्तिरिति । तमोरपि साध्यतावच्छे-
दकविशिष्टवैशिष्ट्यबोधजनकत्वादिति भावः । तथापीति । तथा च यत्किञ्चि-
द्धर्मविशिष्टे शुद्धसाध्यतावच्छेदकविशिष्टवैशिष्ट्यावगाहिबोधजनको न्यायावयवः
प्रतिज्ञेति फलितम् । यत्किञ्चिद्धर्मविशिष्टे इति कथनादुपनये नातिव्याप्ति-
संभव इत्याह । उपनयजन्यबोधे इति । धर्मितावच्छेदकाऽप्रवेशादिति ।
हेतुव्यापकसाध्यसामानाधिकरण्यमित्यत्र साध्याधिकरणत्वेन साध्यैर्नैव वाऽ
धिकरणस्य भानात् । ननु उपनयेऽतिव्याप्तिः शुद्धसाध्यतावच्छेदकविशिष्ट-
वैशिष्ट्यबोधजनकत्वमात्रनिवेशादेव वारणीया, उपनयघटकसाध्याशेऽपि
व्यापकत्वस्याऽधिकस्य भानात् किं यत्किञ्चिद्धर्मविशिष्टे इत्यनेन । न च
साध्यवदन्यावृत्तित्वरूपव्याप्तिर्विशिष्टहेतुमत्ताबोधकोपनयेऽतिव्याप्तिः, तादृशोप-
नयजन्यबोधे साध्यतावच्छेदकनिष्ठनिरवच्छिन्नावच्छेदताकप्रकारताक-
त्वसत्त्वादतो यत्किञ्चिद्धर्मविशिष्टे इत्युक्तमिति वाच्यम् । उदाहरणवाक्याद्यादृश-
व्याप्तिभान तादृशव्याप्तिर्विशिष्टस्यैव पक्षसत्त्वाऽऽकाङ्क्षा उपनयप्रयागात्,
अन्वय्युदाहरणतो व्यतिरेक्युदाहरणतश्च साध्यवदन्यावृत्तित्वरूपव्याप्ते-
रनवगमात् । “तादृशव्याप्तेः बन्दिमानेव धूमवानितिवाक्यताऽवगमात्”
तद्विशिष्टहेतुमत्ताबोधकोपनयवाक्याऽसम्भवादिति चेन्न । शुद्धसाध्यतावच्छेदका-
वच्छिन्नप्रकारकबोधजनकत्वनिवेशे पर्वतो बन्दिमान्धूमादित्यत्र योयो न बन्दिमान्
सस न धूमवानिति व्यतिरेक्युदाहरणघटितन्यायान्तर्गतबन्दिमदभेदव्यापकीभूत-
भेदप्रतियोगितावच्छेदकधूमवानित्युपनये शुद्धसाध्यतावच्छेदकावाच्छिन्नप्रकारक-
बोधजनकेऽतिव्याप्तिवारणाय यत्किञ्चिद्धर्मविशिष्टे इत्युक्तमिति ध्येयम् ।

शुद्धत्वनिवेशान्निगमने नातिव्याप्तिः । अनिव्याप्त्यभावे हेतुमाह ।
निगमनजन्यबोधेचेति । अधिकस्यभानादिति । तथा च साध्याशेऽ-
न्याप्रकारकत्वरूपशुद्धत्वविरहेण शुद्धसाध्यतावच्छेदकविशिष्टवैशिष्ट्यावगाहि-
बोधजनकत्वस्य निगमने विरहादिति भावः । अथैव उपनये व्यापकताविशिष्ट-
बन्दिमानाच्छुद्धसाध्यतावच्छेदकविशिष्टदलेनैव वारणात् यत्किञ्चिद्धर्मविशिष्टे
इत्यस्य वैयर्थ्यं द्वारमेवेति चेन्न । शुद्धत्वं साध्याशेऽन्याऽप्रकारकत्वमेव व्यापक-
सामानाधिकरण्यरूपव्याप्तिभाने साध्यतावच्छेदके व्यापकतावच्छेदकत्वं भासते

निगमनेऽयंपदाननुषंगपक्षे तु शुद्धसाध्यतावच्छेदकविशिष्टत्वं न निविष्टं, विशेषणान्तरावच्छिन्नवन्हादिसाध्यकन्यायान्तर्गतप्रतिज्ञायां-
शुद्धवन्हित्वावच्छिन्नसाध्यकप्रतिज्ञालक्षणाऽतिव्याप्ते प्रकृतन्यायान्तर्गत-
तत्वाभावेनैव वारणादित्यभिप्रायकमिदं, अतो व्यापकत्वस्याधिकस्योदाह-
रणजन्यबोधे भानेऽपि न क्षतिरिति केचित् । तन्मते निगमनोपेक्षाबीजं
चिन्तनीयम् । यत्तत्पदस्योदाहरणस्थस्य न पक्षतावच्छेदकावच्छिन्न-
परत्वम् अपि तु पक्षान्यसाध्यवत्साधारणरूपावच्छिन्नपरत्वमेव ।
पक्षतावच्छेदकावच्छिन्ने हेतुमत्त्वस्य ततो लाभे उपनयानुत्थानात्,
तदवच्छिन्ने साध्यवत्त्वस्य च प्रतिज्ञात एव लाभेनाऽनाकाङ्क्षितत्वाच्चेति
पक्षतावच्छेदकप्रवेशो नोदाहरणाऽतिप्रसंगः ।

ततो व्यापकतावच्छेदकविशिष्टसाध्यतावच्छेदकविशिष्टवन्हेर्भानम्, न
तु व्यापकताविशिष्टवन्हेरिति । तथा च शुद्धसाध्यतावच्छेदकविशिष्टवैशिष्ट्य-
बोधजनकत्वस्यापनये सत्त्वादतिव्याप्तिवारणाय यत्किञ्चिद्धर्मविशिष्टे
इत्युक्तम् । न च तथासति “व्यापकत्वं न विधेयतावच्छेदकघटकतया भासते
इत्युत्तरग्रन्थाऽसंगतिः, तत्र विधेयतावच्छेदकघटकतया भानेऽपि न क्षतिः,
साध्यतावच्छेदके एव व्यापकतावच्छेदकत्वावगाहितया तदीयसाध्यप्रकारताया-
साध्यतावच्छेदकातिरिक्तानवच्छिन्नत्वस्याऽक्षतत्वादिति वाच्यम् । तत्र व्यापकत्वं
न विधेयतावच्छेदकतया साध्याशे भासते इत्येव तदर्थत्वादिति ध्येयम् ।

अन्यथा । निगमनजन्यबोधे धूमज्ञानशाप्यत्वस्याऽधिकस्याऽभाने ।
उदाहरणमात्रानुसरणमिति । उदाहरणमात्रमादाय दूषणमित्यर्थः । तदपि ।
उदाहरणमात्रानुसरणमपि । प्राचोनमतमनुसृत्येति । अन्यथा । शुद्धत्व-
निवेशेनैव वारणादिति भावः ।

पक्षतावच्छेदकावच्छिन्नत्वस्याऽनिवेशे यत्किञ्चिद्धर्मावच्छिन्ने साध्यतावच्छे-
दकावच्छिन्नसाध्यावगाहित्वनिवेशे शुद्धत्वाऽनिवेशेऽपि निगमनेऽननुषङ्ग-
पक्षे नातिव्याप्तिः, अत उदाहरणमात्रानुसरणमिति वदता मतमाह । अननुषङ्ग-
पक्षेति ति । न निविष्टमिति । शुद्धत्वं न निविष्टमिति यावत् । यत्किञ्चिद्ध-
र्मावच्छिन्ने इत्यनेनैवोपनयनिगमनयोर्वारणात् । शुद्धत्वाऽनिवेशे पर्वतःसुन्दर-
वन्हिर्मानिति वाक्येतिव्याप्तिमाशङ्क्य निराकरोति । विशेषणान्तरावच्छिन्नेति
सुन्दरत्वावच्छिन्नत्वस्यार्थः प्रकृतन्यान्तर्गतत्वाभावेनैवेति । एतन्मते तादृशशब्द-
स्वावच्छिन्नजनकयत्किञ्चिद्ज्ञाने तादृशजनकताद्वयशून्यत्वं निवेशनीयम्,
अन्यथा प्रतिज्ञाहेतुसमुदायादौ तादृशशब्दबोधजनकयत्किञ्चिद्ज्ञानविषयवर्णसमु-

अत्र च यत्किञ्चिद्धर्मावच्छिन्नविशेष्यकमाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नवै-
शिष्ट्यावगाहिशाब्दबुद्धित्वावच्छिन्नजनकत्वपुदाहरणैकदेशे स बन्दिमा-
नित्यादिवाक्ये एव न तु तस्य न्यायावयवत्व तच्च समुदाये एव न तत्र
तादृशजनकत्वमिति विशिष्टपक्षतावच्छेदकानन्तर्भावेऽपि नोदाहरण-
ऽतिप्रसंग इति नाशकनीयम् । जनकत्वस्य जनकयत्किञ्चिद्ज्ञान-
विषयवर्णसमुदायत्वरूपस्य विवक्षितत्वात्, उदाहरणसमुदायविषयक
ज्ञानविषयत्वमादाय उदाहरणसमुदायेऽतिप्रसक्तेः । एव मेतल्लक्षण-
प्रविष्टन्यायावयवत्वशरीरे प्रतिज्ञाहं त्वादिसमुदाये । ऽतिप्रसंगवारणा-
योभयघटकभागद्वयाऽघटित्वमेव निवेशनीयम्, न तु प्रतिज्ञाघट-
कत्वमपि, प्रयोजनविरहात् ।

दायत्व, न्यायावयवत्वयोः सत्वेनाऽतिव्याप्तेः, पूर्वमते तु न्यायावयवत्वाभावादेवा-
नातिव्याप्तिरित्यवधेयम् । अतः । शुद्धत्वाऽनिवेशात् । नक्षतिः नाति-
व्याप्य सगतिः । केचिदित्यनेन सूचितमस्वरमं कथयति । तन्मते । अननुषङ्गपक्षे ।
अयभावः । अननुषङ्गपक्षे केवलनिगमनान्न शाब्दबोधः, निर्धर्मितावच्छेदक-
शाब्दबोधानङ्गीकारात् । किन्तूपनयार्थेन सममेवेति निगमनेप्यतिव्याप्तिसंभवाद्-
दाहरणमात्रानुसरणमसंगतमेव स्यादिति । श्री परमगुरुचरणस्तु अत्र पर्वतः
सुन्दरबन्दिमात्तद्धूमादित्यत्र योयो धूमवान् स सबन्दिमानित्यादि पञ्चवाक्यान्तर्गत-
प्रथमवाक्ये उदाहरणे चाऽतिव्याप्तिवारणार्थं शुद्धत्वादिकं निविष्टम् । तत्र
न्यायान्तर्गतप्रविष्टप्रतिज्ञाशरीरे पक्षतावच्छेदकविशिष्टे शुद्धसाध्यतावच्छेदका-
वच्छिन्नप्रकारकबोधजनकत्वनिवेशेनैव पूर्वोक्तपञ्चवाक्यान्तर्गतसुन्दरबन्दिमा-
निति प्रथमवाक्ये उदाहरणे चातिव्याप्तिवारणसंभवात्पक्षतावच्छेदकवैशिष्ट्येत्यादि-
कमफलमित्यस्वरसः केचिदित्युक्त्या सूचित इति पाठयामासुः । पक्षतावच्छेदका-
वच्छिन्नत्वनिवेशोऽप्युदाहरणे कथमतिव्याप्तिवारणमित्यत आह । यत्तत्पदस्ये-
ति । ततः । उदाहरणवाक्यात् । उपनयानुत्थानादिति । व्याप्यः पक्षेन वेत्या-
काङ्क्षाविरहादिति भावः । तदवच्छिन्ने । पक्षतावच्छेदकावच्छिन्ने । अना-
क्रान्तितत्वाच्चेति । को बन्दिमानित्याकाङ्क्षाया असंभवादिति भावः । शब्दस्य
जनकतामते पक्षतावच्छेदकप्रवेशवैयर्थ्यशक्ते । अत्रचेति । तच्चर्यं न्यायावयवत्वं
च एवकारेण एकदेशव्यावृत्तिः । तत्र समुदाये । नोदाहरणाऽतिप्रसङ्ग इति ।
न च जनकतायाः प्रत्येकपर्यवसिततया तादृशजनकताश्रयवर्णत्वव्यापकसमुदा-
यत्वं विवक्षणीयम्, तथा चोदाहरणाऽतिव्याप्तिर्दुर्वारैव, स्वनिष्ठन्यूनवृत्तित्वानि-
रूपकत्वस्य निवेशेन तद्वारणे तु उभयघटभागद्वयाऽघटित्वस्य वैयर्थ्यापाता-

उपनयाच्च पक्षतावच्छेदकविशिष्टे न साध्यतावच्छेदकविशिष्टवैशिष्ट्यज्ञान-
मिति तयोर्व्युदासः ।

उदाहरणैकदेशे तादृशवाक्येऽतिप्रसंगस्य लघुतरप्रकृतपक्षता
वच्छेदकवैशिष्ट्यनिवेशेनैव वारयितुमुचितत्वात् । यद्यप्येवं नीलपर्वतो-
वन्दिमानित्यादि प्रतिज्ञैकदेशे पर्वतोवन्दिमानित्यादिभागेऽपि व्यावृत्तिः
संभवति, तथापि सकलप्रतिज्ञैकदेशे न तथेति विशेषोपादाने प्रया-
साधिक्येनोदाहरणानुधावनमिति ध्येयम् ।

साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रकारकत्वनिवेशप्रयोजनमाह । उपन-
याच्चेति । साध्यवैशिष्ट्यमात्रनिवेशोपि पर्वतो द्रव्यवान् धूमादित्यादि-

दितिवाच्यम् । उभयघटकैत्यादिविशेषणस्य त्याज्यत्वात् । अत एव सिद्धान्ते
तन्निवेशयिष्यतीति । एतन्मते यत्किञ्चित्त्वं न निवेशनीयम् । ज्ञायमान
शब्दस्य हेतुतयाऽसंभवानवकाशादिति ध्येयम् ।

ज्ञायमानशब्दहेतुतायाः अप्रामाणिकतेत्यभिप्रायेण समाधत्ते । जनकत्वस्येति ।
विवक्षितत्वादिति उदाहरणैकदेशेऽप्यतिव्याप्तिं दर्शयति । एवमिति ।
तथाच यत्किञ्चिद्धर्मावच्छिन्ने साध्यतावच्छेदकविशिष्टवैशिष्ट्यावगाहिशब्द-
त्वावच्छिन्नजन्यतानिरूपितजनकतावच्छेदकयत्किञ्चिद्ज्ञानीयविषयितानिरूपकवर्ण-
त्वव्यापकसमुदायत्वस्य विवक्षितत्वादित्यर्थः । अतिप्रसङ्गेति । तद्वारणाय
पक्षतावच्छेदकावच्छिन्नत्वनिवेश आवश्यक इति शेषः । ननु स वन्दिमानिति
भागे प्रतिज्ञाघटकत्वनिवेशेनाऽप्यतिव्याप्तिवारणसंभवात्पक्षतावच्छेदकनिवेशो-
व्यर्थइत्यत आह । नत्विति । एवं च गुह्यतरप्रतिज्ञाघटकत्वनिवेशोऽ-
न्याय इति भावः ।

अथ न्यायान्तर्गतत्वे सति उभयघटकभागद्वयाऽघटितत्वरूपस्यैव
न्यायावयवत्वस्य निवेशे रमाधवः पूज्यः सदाशिवो बन्ध इति प्रतिज्ञैक-
देशे माधवः पूज्यः, शिवोबन्धः इति भागेऽतिव्याप्तिः । न च तल्ल-
क्ष्यमेवेति वाच्यम् । तस्य लक्ष्यत्वे तत्राऽवयवलक्षणां लक्ष्यताया आवश्यक-
तयाऽवयवलक्षणाऽप्यतिव्याप्तिः, रमाधवः पूज्य इत्यादिसमुदायत्वावच्छिन्न-
मेदस्य माधवः पूज्य इति भागे सत्त्वेन स्वस्मिन् स्वभेदाऽसत्त्वेन प्रतिज्ञाद्यन्य-
तमत्वरूपाऽवयवत्वाभावात् । प्रतिज्ञाघटकत्वघटिताऽवयवत्वाभावाच्च ।
तस्माद् यादृशानुपूर्वीविशिष्टवाक्ये न्यायावयवत्वव्यवहारस्तादृशन्यायावयवविशेष
एव प्रतिज्ञेति वक्तव्यम् । एवं च रमाधवः पूज्य इति वाक्ये एव न्यायावय-
वत्वव्यवहारेण तस्यैव प्रतिज्ञात्वं न तु तदेकदेशस्येति तदेकदेशस्य प्रतिज्ञालक्ष-

न्यायान्तर्गतोपनये तत्स्थलीयप्रतिज्ञालक्षणाऽतिव्याप्तिरिति साध्यतावच्छेदकविशिष्टवैशिष्ट्यावगाहित्वनिवेश इत्यवधेयम्

यथाश्रुतसत्यन्तार्थस्योदासीनवाक्यसाधारण्यमक्षतमेव, न्याया-
न्तर्गतवाक्यजन्यस्येव तदनन्तर्गततादृशवाक्यजन्यस्यापि शाब्दबोधस्यो-
पनायकज्ञानादिविधया परामर्शप्रयोजकत्वादतस्तदुक्तमाह । प्रकृतन्या-
यावयवत्वेति । बन्दिह्याप्यधूमसाध्यकानुमितेरपि कदाचिदुद्देश्यतया

णालक्ष्यतयाऽतिव्याप्तेः । न चाऽत्र प्रतिज्ञाद्यघटकत्वनिवेशान्नातिव्याप्तिरिति वाच्यम् । “न तु प्रतिज्ञाद्यघटकत्वामपी”ति सन्दर्भविरोधापत्तेः, स बन्दिह्यानि-
तिभागस्य तत एव वारणे पक्षतावच्छेदकानुसरणवैयर्थ्यापत्तेरचेति चेन्न । ईदृशै-
कदेशेऽतिव्याप्तिवारणाय प्रतिज्ञामात्राऽघटकत्वमेव निवेश्य नतूदाहरणाऽ-
घटकत्वमपि, प्रयोजनाभावात् । नन्वेवं स बन्दिह्यानिति भागेऽतिव्याप्तिरित्यत आह । उदाहरणैकदेशे इति । ननु यदि प्रतिज्ञाद्यघटकत्व न निवेश्यते तदा नीलपर्वतो बन्दिह्यानित्यादिस्यलीयप्रतिज्ञालक्षणस्य पर्वतो बन्दिह्यानिति तदेक-
देशेऽतिव्याप्ति । न न प्रतिज्ञामात्राऽघटकत्वमुक्तमेवेति वाच्यम् । यत्र भाग-
तद्वतोः समानार्थकतया पक्षतावच्छेदकानिवेशेऽपि नातिव्याप्तिर्वारयितुं शक्यते तत्रत्यप्रतिज्ञाविशेषे एव तदुपादानं न सर्वत्रेत्याशयेन शङ्कते । यद्यपीति ।
एव । प्रतिज्ञाद्यघटकत्वनिवेशे । नन्वनुषङ्गपक्षे निगमनेकदेशेऽयं बन्दिह्यानिति भागेऽतिव्याप्तिः, अतः सर्वत्रैव प्रतिज्ञाद्यघटकत्वनिवेशनमावश्यकमिति चेन्न । पक्षविशेषाध्यकसाध्यप्रकारकबोधेऽयं बन्दिह्यानित्यानुपूर्वीप्रकारकज्ञानस्यैव हेतुतया निगमने तादृशानुपूर्व्या एवाऽभावेन नातिव्याप्तिरिति ध्येयम् । व्यावृत्तिः-
संभवतीति । पक्षतावच्छेदकविशिष्टेत्यस्येत्यादिः । विशेषोपादाने । प्रतिज्ञाविशेषोपादाने ।

न्यायान्तर्गतोपनये । द्रव्यव्याप्यधूमवानिति वाक्ये । अतिव्याप्तिरिति ।
द्रव्यव्याप्यधूमस्यापि द्रव्यत्वेन साध्यत्वादिति भावः ।

वक्ष्यमाणातिप्रसंगवारणाऽसंभवादिति । बन्दिह्याध्यकोपनयेऽ-
तिप्रसंगादित्यर्थः ।

प्रकृतन्यायावयवत्वे सति प्रकृतानुमित्यन्यूनाऽनतिरिक्तविषयक शाब्दबोधजनक-
वाक्यत्व प्रतिज्ञात्वं पर्यवसितम् प्रतिज्ञाव्यवहारविषयतावारणायेति ।
पक्षविशेषाऽनियन्त्रितसामान्यतः प्रतिज्ञाव्यवहारविषयतावारणायेत्यर्थः । तथा
च बन्दिह्याध्यकोपनयस्य बन्दिह्याप्यसाध्यकप्रतिज्ञाभिन्नतया सामान्यतोपि

किन्तूद्देश्यानुमितिहेतुलिङ्गपरामर्शप्रयोजकवाक्यार्थज्ञान-
जनकत्वे सति उद्देश्यानुमित्यन्यूनाऽनतिरिक्तविषयकशाब्दज्ञान-
जनकवाक्यत्वम् ।

किन्त्वित्यादि । प्रकृतन्यायवहिर्भूतवाक्यवारणाय सत्यन्तम्, प्रकृतन्यायाव-
यवत्पर्यवसितम् । उद्देश्येति । प्रकृतेत्यर्थः ।

बन्धिसाध्यकोपनयस्य बन्धिव्याप्यधूमसाध्यकाऽनुमित्यन्यूनाऽनतिरिक्तवि-
षयकशाब्दबोजनकस्य वारणाय प्रकृतद्वयम् । तथा च यादृशपक्षसाध्यक-
न्यायावयवत्व तादृशपक्षसाध्यकानुमित्यन्यूनाऽनतिरिक्तविषयकशाब्दज्ञान-
जनकत्वं पर्यवसितोर्थः ।

वक्ष्यमाणाऽतिप्रसङ्गवारणाऽसंभवादुद्देश्यपदप्रकृतार्थकतया व्याचष्टे ।
उद्देश्येतीति ।

बन्धिसाध्यकोपनयस्य । तत्साध्यकन्यायान्तर्गतोपनयस्य ।
एतेनाऽन्यसाध्यकन्यायमादाय सत्यन्तदलमाविष्कृतम् । बन्धिव्याप्य-
धूमसाध्यकेत्यादिना विशेषदलसत्त्वं स्फुटीकृतम् । वारणाय ।
प्रतिज्ञाव्यवहारविषयतावारणाय । प्रकृतद्वयम् । प्रतिज्ञापदार्थघटकन्या-
यानुमित्योरेकसाध्यादिमत्त्वप्रापकप्रकृतद्वयम् । प्रकृतन्यायावयवत्वपर्यन्ता-
निवेशे बन्धिव्याप्यधूमसाध्यकप्रतिज्ञानुरोधेन तत्साध्यकानुमितेरपि
प्रकृतपदेन विवक्षणीयतया तामादायापदर्शितोपनये । प्रकृतानुमित-
पर्यन्ताऽनिवेशे बन्धिसाध्यकन्यायस्यापि प्रकृतन्यायेत्यनेन विवक्षणी-
यतया तदवस्रवत्त्रमादाय तत्र प्रतिज्ञाव्यवहारस्य दुर्वात्वादुभयत्र
प्रकृतत्वनिवेशः । तथा च सति अभिन्नसाध्यपक्षकन्यायानुमित्यन्त-
र्भावे यादृशो लक्षणार्थस्तं स्फुटयति । तथा चेति ।

प्रतिज्ञाव्यवहाराभावादिति भावः । एकसाध्यादिमत्त्वप्रापकमिति । यादृशता-
दृशेत्यर्थकमित्यर्थः । दीधितिकारेण एकदैवप्रकृतपक्षद्वयप्रयोजनं दर्शितम्,
यादृशेत्यस्य निष्कासनेऽन्यत्र तादृशेत्यस्यापि निष्कासनात् । स्वयं पृथक् पृथक्-
तयोऽप्रयोजनमभिधाय उक्तार्थे एव पर्यवसानमाह । प्रकृत-
न्यायाऽवयवत्वपर्यन्ताऽनिवेशे इति । कवलमनुमितिर्दिशदत्ते ।
प्रकृतानुमितिपर्यन्तानिवेशे । तथा च कवलन्यायर्दिशनिवेशे इत्यर्थः ।
नचैवं बन्धिसाध्यकोदाहरणेऽपि प्रकृतद्वयनिवेशव्यावृत्तिसंभवेन उपनयपर्यन्ता-

यत्तु तादृशोपनये वन्हिष्याप्यधूमसाध्यकप्रतिज्ञाव्यवहारवारणाय न्याये, वन्हिषाध्यकप्रतिज्ञाव्यवहारवारणाय चाऽनुमितौ प्रकृतत्वनिवेशनमिति प्रकृतद्वयमित्यन्तार्थ इति । तच्चिन्त्यम् ।

तत्साध्यपक्षकप्रतिज्ञाव्यवहारविषयस्याऽत्र निर्वाच्यत्वे प्रतिज्ञापदार्थ-घटकन्यायाऽनुमित्योरुभयत्र समभिव्याहृतसाध्यपक्षान्वयनिवेशसूचनाय प्रकृतद्वय, तत्साध्यपक्षकार्थमित्यस्यैवाऽभिधातुमुचिततया तदुपेक्ष्य प्रतिज्ञा-व्यवहारविषयतावच्छेदकीभूतैकधर्मशरीरे द्विधानिविष्टयोः साध्यपक्षयो-रभेदमात्रलाभाय तथा चेत्यभिधाने सदर्थविरोधात् । यादृशेत्यादे-स्वस्येत्यादि । तादृशेत्यादे स्वनिष्ठमित्यादि. पर्यवसितोर्थः ।

नुसरण व्यर्थमिति वाच्यम् । साध्यनिवेशव्यावृत्तेरपि तत्रैव सुलभतया तदुपेक्ष्य तदनुसरणादिति ध्येयम् । इदन्त्वबधातव्यम् । साध्यादिभेदेन प्रतिज्ञालक्षणेभ्यः भिन्नतया वन्हिष्याप्यधूमसाध्यकप्रतिज्ञालक्षणे न्यायानुमित्यो-रुभयत्र प्रकृतत्वनिवेशनेऽपि वन्हिषाध्यकप्रतिज्ञालक्षणेऽनुमित्यंशे प्रकृतत्व-निवेशनमेव सम्बन्धं न तु तत्रापि न्याये इति ध्येयम् । तत्र । उपनये । उभयत्र प्रकृतत्वनिवेश इति । न्याये प्रकृतत्वनिवेशे अनुमितौ केवलं तन्निवेशे अनुमितिपदेन वन्हिष्याप्यसाध्याकानुमितिमादाय तत्समनियत-शाब्दबोधजनकत्वस्य पर्वतपक्षकवन्हिषाध्यकन्यायावयवत्वस्य च पर्वतो वन्हि-ष्याप्यवानिति प्रतिज्ञाया सत्वात्, तस्या. पर्वतपक्षकवन्हिषाध्यकस्थलीयो-पनयत्वात् । न्याये प्रकृतत्वनिवेशनायाह । प्रकृतानुमितिपर्यन्तानिवेशे इति । प्रकृतन्यायपदेन पर्वतपक्षकवन्हिषाध्यकन्यायमादाय तदवयवत्वस्य-अनुमिति-सामान्यान्तर्गतवन्हिष्याप्यसाध्याकानुमितिमनियतबोधजनकत्वस्य च सत्वात्तथैवा-ऽतिव्याप्तिरिति भावः ।

प्रतिज्ञासामान्यलक्षणाऽभिप्रायेण दीधिति व्याख्यातवान्, ये तु प्रतिज्ञाविशेषलक्षणाभिप्रायकतया दीधिति लापयन्ति तन्मतमुत्थापयति । यत्त्विति । तादृशोपनये । वन्हिषाध्यकोपनये । समभिव्याहृतेति । समभि-व्याहृतस्वोपस्थाप्येत्यर्थः । स्वं-प्रकृतपदद्वयम् । तथा च पर्वतपक्षकवन्हिषाध्य-कस्थले पर्वतोवन्हिषामिति वाक्यं प्रतिज्ञेति “भवत्संमते” व्यवहारेऽनुमित्य-न्यूनाऽनतिरिक्तविषयकशाब्दज्ञानजनकत्वे सति न्यायावयवत्व-रूपप्रतिज्ञा-पदार्थ-घटकयोर्न्यायानुमित्योः पर्वतपक्षकत्ववन्हिषाध्यकत्वयोरन्यथा तादृशोपनये उक्तप्रतिज्ञाद्वयव्यवहार इति भावः । इत्यस्यैवाऽभिधातु-मुचिततयेति । एवकारेणाऽभेदमात्रार्थकत्वव्यवच्छेदः । अनुमितौ न्याये

प्रतिज्ञापदप्रतिपाद्यतावच्छेदकतया मूलाभिप्रायविषयः । एवं च सति प्रतिज्ञापदस्य नानार्थत्वं न दोषाय गत्यन्तरविरहादिति प्रागेवाक्तं ग्रन्थकृतैव । तत्साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नसाध्यकत्वस्य न्यायाद्यशोऽनिवेशने उक्तोपनये एवाऽतिप्रसंगः, यत्पक्षकाऽनुमितिसमानविषयकत्वं तत्पक्षकन्यायान्तर्गतत्वस्याऽङ्गुतत्वादिनि तन्निवेशनम् । द्रव्याव्याप्यधूमवान्मित्याकारकद्रव्यत्वावच्छिन्नसाध्यकोपनयवारणाय साध्यतावच्छेदकनिवेशनम् । एतल्लक्षणघटकन्यायावयवत्वशरीरे उदाहरणाद्यघटकत्वनिवेशस्य सिषाधयिषाधीनन्यायप्रयोगानङ्गीकारपक्षे प्रयोजनान्तरविरहान् । प्रतिज्ञाऽघटकत्वमाश्रय्य तदेकदशवारणाय निवेशनीयतया बह्यादिसाध्यकन्यायान्तर्गतस्य यत्किञ्चिद्धर्मिकवन्हादिसाध्यकानुमित्यन्यूनाऽनतिरिक्तविषयकबोधजनकस्य स बन्दिमानित्युदाहरणैकदेशस्य वारणायैकधर्मावच्छिन्नपक्षकत्वनिवेशनम् ।

वस्तुताऽनुमित्यन्यूनाऽनतिरिक्तविषयकत्व प्रकृतपक्षे प्रकृतसाध्यवैशिष्ट्यावगाहित्वे सति तादृशवैशिष्ट्यविषयताविलक्षणविषयताशून्यत्वरूपमनुमितिमनन्तर्भाव्यैवाऽग्रे निवचनीयम् । तत्र प्रकृतपक्षादिनिवेशव्यावृत्तिरग्रे प्रदर्शनीया, किं व्यावृत्तिस्थलान्तरानुसरणेनेति । यत्तु

प्रकृतपदयोस्तत्साध्यपक्षकत्वनिवेशाथकत्वं तत् एवोपनये तत्स्थलीयप्रतिज्ञाव्यवहारवारणसंभवात् । यादृशपक्षकेत्यादिना सामान्यरूपेणाऽनुमितिन्यायघटकशाब्दबोधविषयसाध्यादीनामैक्यविवक्षाया निर्वाजत्वापत्तेरितिभावः । नन्वेवमुक्तापनयेऽतिव्याप्तिदुर्वारैव, सति सत्सम्यभावेन पूर्वदलस्य यत्र कुत्र चित्सत्त्वे तत्रोत्तरदलस्य सत्त्वात् । यत्र कुत्रचिदुत्तरदलसत्त्वे पूर्वदलसत्त्वं चेत्यतः स्वस्येति । स्वनिष्ठमिति च पूरितम् । स्वं-प्रतिज्ञात्वेनाभिमतम् । उक्तोपनये । बन्दिसाध्यकोपनये । यादृशसाध्यकत्वस्य न्यायाशोऽनिवेशोऽनुमितावपितादृशसाध्यकत्व नास्त्येव एकदैव तस्य निवेशात्, तथाच यादृशलक्षणमवशिष्टतादृशलक्षणमुपनयवाक्ये उपपादयति । यत्पक्षकेति । अनुमितिसमानविषयकत्वमिति । अनुमितिसमानविषयकशाब्दजनकज्ञानविषयत्वमित्यर्थः । तेनानुमितिसमानविषयकत्वस्य “शाब्दे एव सत्त्वेन” उपनयवाक्ये विरहेऽपि न क्षतिः । उपनयवारणायेति । द्रव्यव्याप्यधूमोपि द्रव्यत्वेन साध्य इति भावः । एकधर्मावच्छिन्नपक्षकत्वनिवेशस्य व्यावृत्ति वक्तुमुपक्रमते । एतदिति । अनङ्गीकारपक्षे इति । अङ्गीकारे तु यो धूमवान् स बन्दिमान् यथा पर्वत इत्युदाहरणसंभवेन स बन्दिमानिति भागस्यापि पक्षतावच्छेदकावच्छिन्ने प्रकृतसाध्यप्रकारकबोधजनकत्वसत्त्वेन एकधर्मावच्छिन्नपक्षकत्वनिवेशोऽपि अतिव्याप्तिवारणायोदाहरणाऽघट-

पक्षविशेषमनन्तर्भाव्याऽनतिप्रसक्तस्य न्यायत्वस्य दुर्निर्वचतया पक्षनिवेशनमिति । तदरात् । तथा सति हेतुविशेषमनन्तर्भाव्यापि तस्य दुर्वचतया तादृशहेतुकेत्यस्यापि वक्तुमुचितत्वान् । यदि च न्यायपदादेव हेतुविशेषनियन्त्रितन्यायलाभ इति न तदभिहितमित्युच्यते तदा पक्षप्रवेशस्याऽऽवश्यकत्वेऽपि न्यायपदादेव पक्षविशेषनियन्त्रितन्यायलाभ इति तादृशपक्षकेत्याभिधानस्याऽनुपयुक्ततेति ।

हेतोर्वारणायेति । अनतिरिक्तविषयकत्व पक्षतावच्छेदकविशिष्ट-पक्षे यत्साध्यताच्छेदकविशिष्टवैशिष्ट्यविषयत्वं तद्विलक्षणविषयताशून्यत्वम्, न तु प्रकृतानुमित्यविषयाविषयकत्वम्, स्वयमग्रे दूषणीयत्वात् ।

कत्वस्याऽऽवश्यकतया तत एव एकधर्मावच्छिन्नपक्षकत्वनिवेशव्यावृत्तिर्न सभवत्येवेति तदनङ्गीकारपक्षानुसरणम् । एवं च तत्पक्षे प्रयोजनाभावेन तदनिवेशादुदा-
शैकदेशोऽतिव्याप्तिवारणायैकधर्मावच्छिन्नपक्षकत्वनिवेश इति भावः । प्रतिज्ञाऽघ-
टकत्वमात्रस्येति । गात्रपदेन हेतूपनयनिगमनाऽघटकत्वव्यवच्छेदः । प्रतिज्ञाऽघ-
टकत्व च प्रतिज्ञादिघटकतानवच्छेदकधर्मवत्वम् । घटकतावच्छेदकत्वं च प्रतिज्ञा-
त्वन्यूनवृत्तित्वे सति प्रतिज्ञावृत्तित्वम् । तेन प्रतिज्ञाभेदानुयोगितावच्छेदकत्वोक्तौ
प्रकृतपक्षकत्वनिवेशवैयर्थ्येति न क्षतिः । तदेकदेशवारणायेति । प्रतिज्ञैकदेश-
वारणायेत्यर्थः । रमाधवः पूज्य इति प्रतिज्ञैकदेशे माधवः पूज्य इति भागेति-
व्याप्तिवारणायेति यावत् । एकधर्मावच्छिन्नेति । वस्तुत इति । अत्र सत्य-त-
मन्यूनविषयकत्वदलस्याथः । अनतिरिक्तविषयकत्वदलस्यार्थो विशेष्यदलम् ।
अनुमितिमनन्तर्भाव्यैवेति । तथा चैकसाध्यादिमत्वप्रापक प्रकृतद्वयमिति
कल्पनामात्रमेव । एव च प्रकृतपक्षे प्रकृतसाध्यवैशिष्ट्यावगाहित्वे सति
तादृशवैशिष्ट्यविषयताविलक्षणविषयताशून्यबोधजनकवाक्यत्व प्रतिज्ञात्व
फलितम् । अग्रे प्रदर्शनीयेति । धूमादालोकवान् पर्वतो वह्निमान्धूमादित्यत्र
हेतावतिव्याप्तिवारणायान्यूनविषयकत्वनिवेशः । प्रकृतपक्षपदानुपादाने प्रमेयः
प्रमेयादित्यत्र हेतावतिव्याप्तिः । पञ्चम्यर्थहेतुत्वे प्रकृत्यर्थप्रमेयस्य प्रकारत्वात् ।
हेतुत्वं प्रमेयाद्वान्यत्ववत्प्रमेयादित्यत्र हेतावतिव्याप्तिः पक्षीभूतविभक्त्यर्थहेतु-
त्वविषयकबोधजनकत्वादिति भावः ।

हेतोरिति । प्रतिज्ञाऽघटकत्वतन्त्रहेतोरित्यर्थः । दूषणीयत्वादिति । सर्व
मभिषेय प्रमेयत्वादित्यत्र प्रकृतानुमित्यविषयाऽप्रसिद्धयेत्यादिः । तादृशविषयता-
विलक्षणमिति । साध्यतावच्छेदकसबन्धावच्छिन्नसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्न-

धूमादालोकवान्पर्वतोवन्दिमान्धूमादित्यादाऽनतिरिक्तविषयकज्ञानजनकस्य हेतोर्वारणायाऽन्यूनेति । निगमनवारणायाऽनतिरिक्तेति ।

तादृशविषयताविलक्षणत्वं च तादृशविषयताशालिनिश्चयत्वावच्छिन्ना-
निवर्त्यसंशयनिवर्तकतावच्छेदकत्वा निर्वह्यते । एवं चोक्तहेत्ववयवज-
न्यबोधस्यानुमित्यविषयवह्निनिष्ठधूमज्ञानज्ञाप्यत्वविषयकत्वेऽपि^१ तादृशवि-
षयताविलक्षणविषयताशून्यत्वमक्षतमेवेत्यतिव्याप्तिप्रसक्तिरिति भावः ।
निगमनवारणायेति । निगमनजन्यबोधस्यापि पक्षतावच्छेदकविशिष्टे
साध्यतावच्छेदकविशिष्टवैशिष्ट्यावगाहित्वेनाऽन्यूनविषयकतयाऽतिव्या-
प्तिप्रसक्तिरिति भावः ।

निगमने । तस्माद्वन्दिमानित्यादिवाक्यसन्निधाने । साक्षादिति ।
अवयवान्तरबहिर्भावेत्यर्थः । न श्रूयते इति । तथा च कथं तज्जन्यबोध-

प्रकारतानिरूपितपक्षतावच्छेदकवच्छिन्नविषयताविलक्षणेत्यर्थः । अथाऽत्र
तादृशविषयताविलक्षणत्वं यदि तादृशविषयताभिन्नत्वं तदाऽसंभवः, प्रतिज्ञा-
जन्यबोधीयसाध्यादिविषयतायास्तद्धिन्नतत्वात् । नापि तादृशविषयताभिन्न-
मुख्यविशेष्यताशून्यत्व समुदितार्थः, धूमादालोकवान्पर्वतोवन्दिमानित्यत्र हेतु-
जन्यबोधे तादृशविषयताभिन्नमुख्यविशेष्यताशून्यत्वाभावाद्धेतुवाक्येऽतिव्याप्ति-
विरहादन्यूनविषयकत्वस्य वैयर्थ्यादित्यत आह । विलक्षणत्वं चेति ।
एवंचेति एतादृशविलक्षणत्वनिवेशे चेत्यर्थः । विषयकत्वेपीति ।
ज्ञानज्ञाप्यत्वं धूमीयमित्यत्र ज्ञानज्ञाप्यतात्वरूपेण वन्दिनिष्ठतादृशज्ञान
ज्ञाप्यत्वस्यापि विषयीकरणादिति भावः । अक्षतमेवेति । बन्दिहत्वा
वच्छिन्नप्रकारतानिरूपिततादृशपर्वतत्वावच्छिन्नविशेष्यताशालिनिश्चयत्वा वच्छिन्न-
प्रतिबन्धकतानिरूपितप्रतिबन्धताया ज्ञानज्ञाप्यत्वं धूमीयं नवेति
संशयेपि सत्वात् तादृशनिश्चयत्वाऽवच्छिन्नाऽनिवर्त्यो य संशयः उदीसीन
संशयः तन्निवर्तकतावच्छेदकविषयताशून्यत्वं हेतुजन्यबोधेऽअक्षतमेवेति भावः ।
अन्यूनविषयकत्वनिवेशे हेतुजन्यबोधस्य प्रकृतपक्षतावच्छेदकविशिष्टे प्रकृतसाध्य-
तावच्छेदकविशिष्टवैशिष्ट्यावगाहित्वविरहान्नातिव्याप्तिः । अन्यूनविषयक-

१. धूमादालोकवान्पर्वतोवन्दिमानित्यत्राऽऽलोकपदं तेज परम्, तेन हेतुवाक्ये
एव वन्दिनिष्ठधूमज्ञानज्ञाप्यत्वप्रतिपत्तावपि नानुमित्यनतिरिक्तविषयकत्वक्षतिरित्य-
स्मद्गुरुचरणाः ।

यद्यपि निगमने साक्षात्पक्षवाचकपदं न श्रूयते तथापि न्यूनताभगायोपनय-
स्याऽयमादिपदस्याऽनुषङ्गात्तथा बोध्यम् । इत्थमेव च प्रसक्तमतिप्रसक्तिं
निगमनंचेत्यादिना निराकरिष्यति ।

स्याऽन्यूनविषयकत्वमितिभावः । न्यूनताभंगाय । आकांक्षापूरणाय । पक्ष-
तावच्छेदकविशिष्टे पक्षे साध्यवत्ताबोधेन कस्तादृशवन्हिमानिति जिज्ञासा
निवर्तते । बन्हिमानित्यभिधाने च तादृशाकांक्षा उत्सर्ग-
तो जायते इत्यनुभवसिद्धमेवाति भावः । अनुषंगादिति ।
निगमनस्थसाध्यवाचकपदसमाभ्याहृतत्वेनाऽनुसन्धानोपगमादित्यर्थः -
तथा च तदन्तर्भावैव निगमनावयवत्व पर्यवस्य ।
तोत्यन्यूनविषयकबोधजनकन्यायावयवत्वमादायाऽतिव्याप्तिप्रसक्तिरिति -
भावः । निगमनं च न परामर्शहेतुरिति यथाश्रुताऽग्रिममूलग्रन्थ-
स्य सत्यन्तदलविरहेण निगमने नातिव्याप्तिरित्यर्थपरत्वं प्रतीयते तच्च
न घटते सत्यन्तस्य न्यायावयवत्वार्थकत्वात्तस्य च निगमनसाधारण्यात् ।
यथाश्रुतस्याऽपि सत्यन्तार्थस्य प्रतिज्ञायामिव तत्राप्यनुत्तत्वात् । अन-

तयेति । अनतिरिक्तविषयकत्वनिवेशे च निगमनबोधस्य पक्षे साध्यवैशिष्ट्या-
वगाहिविषयताशालिनिश्चयत्वावच्छिन्नाऽनिवर्त्यो यः सशयः “बन्धिःधूमज्ञान-
ज्ञाप्यो नवा अबाधितो नवा असत्प्रतिपक्षितो नवेत्यादयः तन्निर्वर्तकतावच्छेदक-
विषयिताशालित्वान्नातिव्याप्तिः । तथा च प्रकृतपक्षसाध्यकन्यायावयवत्वे-
सति प्रकृतपक्षे प्रकृतसाध्यतावच्छेदकविशिष्टवैशिष्ट्यावगाहित्वे सति प्रकृतसाध्य-
तावच्छेदकसबन्धावच्छिन्नसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रकारतानिरूपितप्रकृतपक्षता-
वच्छेदकावच्छिन्नविशेष्यताशालिनिश्चयत्वावच्छिन्नाऽनिवर्त्यो यः सशयस्त-
न्निवर्तकतावच्छेदकविषयिताशून्यज्ञानजनकवाक्यत्व पर्यवसितम् ।

अयं पदान्तर्भावैरेव निगमनत्वस्य वक्तव्यतया व्याचष्टे । तस्मादिति ।
अवयवान्तवाहिर्भावः स्वभिन्नावयवाऽघटकत्वम् । तथा च अयंपदस्य निगमनाऽ-
घटकत्वे च । कथमन्यूनविषयकत्वमिति । तज्जन्यबोधस्य पक्षे सा-
ध्यवैशिष्ट्यावगाहित्वाभावादितिभावः । मणिकारस्याप्ययंपदानुषंगपक्षोऽ-
भिप्रेत इत्यभिप्रायकमित्थमेवेति दीधितिग्रन्थमवतारयति । निगमनं चेति ।
ननु तर्हि कथं निगमनेऽतिव्याप्तिवारणमत आह । अनतिरिक्तविषयकत्व-
विशेषणेनैवेति । एतद्विशेषणमेवाऽतिव्याप्तिवारणक्षममिति भावः ।
एवकारेणाऽन्यूनविषयकत्वदलेन वारणं नास्तीति सूचितं, तच्चाऽयंपदानुषङ्गपक्षे

तदर्थश्च निगमनमन्यूनाऽनतिरिक्तविषयकशाब्दज्ञानजनकं सन्न परामर्शहेतुः-
येन निरुक्तन्यायावयवत्वरूपं प्रतिज्ञात्वं तदपि व्याप्नुयात् । अबाधितत्वादेस्त-
द्बोधौपयिकविशिष्टहेतुसंबन्धस्य च बोधकतया तस्यातिरिक्तविषयकज्ञा-
नजनकत्वादिति ।

यत्तु पृथिवीतरेभ्यो भिद्यते पृथिवीत्वादित्यादौ यन्न पृथिवीतरेभ्यो भिद्यते
तन्न पृथिवीत्युदाहरणवारणाय तदिति ।

तिरिक्तविषयकत्वविशेषणेनैव तद्वारणाच्चेत्यनतिरिक्तविषयकत्वविशेष-
णस्य निगमनातिव्याप्तिवारकतापरत्वेन तादृशग्रन्थमत्रैव व्याख्यातुं भूमि-
कामारचयति । इत्थमेवचेति । अन्यूनानतिरिक्तेति । तथा च न्यायावय-
वत्वपर्यवसिततादृशपरामर्शप्रयोजक शाब्दज्ञानजनकत्वसत्वेऽपि
अन्यूनाऽनतिरिक्तविषयकज्ञान जनकत्वं नास्तीति पर्यवसितोर्थः । अबाधि-
तत्वादिपरताया उदीच्यतद्बोधेनापि निर्वाहान्निगमनजन्यशाब्दबोधे
तद्भानार्थं लक्षणाऽऽदरो न युक्त इति मूलोक्तं तद्विषयकतयातिरिक्त
विषयकत्वं न विचारसहम् । एव पचम्यर्थभागार्थस्याऽतिरिक्तस्य विषय-
तया तथात्वाऽप्रतिपादने न्यूनत्वं चेत्यतः पूरयति । तद्बोधौपयिकेति ।
अबाधितत्वादिबोधौपयिकेत्यथ । विशिष्टहेतुसंबन्धस्य । व्याप्ति
पक्षधर्मताविशिष्टहेतुज्ञानज्ञाप्यत्वस्य । अस्य चाऽबाधितत्वादिव्याप्यतया
तद्बोधौपयिकत्व बोध्यम् ।

एवेति मणिकारस्वरसलाभः । ननु निगमनस्याबाधितत्वादिविषयजनकत्वं न युक्तं,
निगमने तद्वाचकपदाभावादित्यत आह । उदीच्यतद्बोधेनापीति । लक्षणादरः
लक्षणावृत्तेरादरः । तद्विषयकतया । अबाधितत्वादिविषयकतया । पंचम्यर्थ-
भागस्य । विशिष्टधूमज्ञानज्ञाप्यत्वस्य । तथात्वाप्रतिपादने । अतिरिक्तविषय-
कत्वाप्रतिपादने । तस्यचेति । विशिष्टहेतुसंबन्धस्य चेत्यर्थः ।

इतरत्वस्य केवलान्वयितया बाधमाशङ्क्याह । इतरादीति ।

अत्र च इतरपदादेव साध्यनिर्देशः, उदाहरणे च पृथिवीतरपदात्,
इतिवैषम्यात्कथं तस्य न्यायावयवत्वमित्यत आह । प्रतिज्ञादाविति ।
एकेनैव समानानुपूर्वीकपदेनैव साध्यादिनिर्देश इति नियमो न सर्वत्रेत्यर्थः ।
प्रकृतानुमित्यनिवर्त्यसंशयाऽनिवर्त्तकत्वरूपाऽनतिरिक्तविषयकत्वस्य सत्वदशाया
कीदृशमन्यूनविषयकत्व निवेश्यते इति पृच्छति । अन्यूनविषयकत्वं हीति -
सर्वस्मादिति । अस्य च पक्षतावच्छेदककोटावनिवेशे हेत्ववयवेऽतिव्याप्तिर्न
संभवति, तज्जन्यबोधे सर्वज्ञानज्ञाप्यत्वस्य प्रकृतानुमित्यतिरिक्तस्य भानादतः

तत्तुच्छम् । तेन पृथिव्याभितरभेदस्याऽविषयीकरणात् । तात्पर्यभ्रमेण तादृ-
शबोधजनकत्वस्याऽतिप्रसक्तत्वात् ।

न च तावताप्युदाहरणस्य तथात्वसंभवः । यन्नेत्यादेरनन्वयात् ।

मिश्रमतमुपन्यस्यति । यत्तिबति । पृथिवीतरेभ्यो भिद्यते इत्यसमस्तम्
इतरपदं पृथिवीतरपरम् । इतरादिसंबन्धकार्थबोधकपदानां सम-
भिव्याहृततत्तत्पदोपस्थाप्यतत्तदर्थेतरत्वादिना निरुद्धलक्षणा, अतो वादि-
वाक्ये स्वारसिकलक्षणाविरहेऽपि न क्षतिः ।

प्रतिज्ञादौ सर्वत्रैकेनैव पदेन साध्यनिर्देश इति न नियमः ।
तेनाऽप्रे यन्न पृथिवीतरेभ्यो भिद्यते इत्युदाहरणप्रयोगाऽविरोधः ।

विशेष्यवाचकं पृथिवीतिपदान्तरं पूरणीयम् । श्रुतपदं समस्त
मित्येव वा । उदाहरणवारणायेति । तज्जन्यबोधेपि पक्षसाध्या
श्रयत्वात्मकतत्संबन्धरूपानुमितिविषयसकलपदार्थभानेनान्यूनविषयकत्व-
सत्त्वादित्यभिमानः । तत् अनतिरिक्तैतिपदम् ।

अन्यूनविषयकत्वं हि न प्रकृतानुमितिविषयताव्यापकविषयताकत्रम्,
सर्वस्मात्कालत्ववान्महाकालः कालपरिमाणवान् सर्वस्मादित्यत्र हेत्व-
वयवेऽतिव्याप्तेः । नापि पक्षतावच्छेदकविशिष्टविषयकत्वं, हेतुत्वं
प्रमेयाद्वाच्यत्ववत् प्रमेयादित्यादौ हेत्ववयवेऽतिव्याप्तेः ।

नापि पक्षतावच्छेदकविशिष्टविषयकत्वे सति साध्यतावच्छेदक-
विशिष्टविषयकत्व तद्वैशिष्ट्यविषयकत्वं वा । प्रमेयनिष्ठहेतुत्वं प्रमेयं
प्रमेयादित्यत्र हेत्ववयवेऽतिव्याप्तेः । तज्जन्यबोधे प्रमेयत्वत्वरूप-
साध्यतावच्छेदकविशिष्टस्य प्रमेयपदार्थतावच्छेदकस्य धर्मिणि नैशिष्ट्य
भानादिति पक्षतावच्छेदकविशिष्टे साध्यतावच्छेदकविशिष्टनैशिष्ट्या-
वगाहित्वं तद्वाच्यम् । तथा च नोक्तोदाहरणेऽतिव्याप्तिरित्याशयेन
दूषयति । तत्तुच्छमिति ।

सर्वस्मादिति तत्रोक्तम् । एवं च प्रकृतानुमितावपि सर्वज्ञानज्ञाप्यत्वभानाद्धेतु-
जन्यबोधेपि तद्ज्ञानेऽनतिरिक्तविषयकत्वमज्ञतमिति भावः । एवं पंचम्यर्थस्यापि
तत्कोटौ निवेशे इदमेव प्रयोजनं बोध्यम् । अतिव्याप्तेरिति । हेत्ववयवमात्र-
विषयकज्ञानेऽपि पक्षतावच्छेदकविशिष्टविषयकत्वसत्त्वात् ।

तथा च । पक्षतावच्छेदकविशिष्टे साध्यतावच्छेदकविशिष्टवैशिष्ट्यावगाहित्व-
रूपाऽन्यूनविषयकत्वनिवेशे । दीधितौ तेन । यन्न पृथिवीतरेभ्यो भिद्यते तन्न
पृथिवीत्युदाहरणेन । अतिव्याप्तत्वादिति । अनतिरिक्तविषयकत्वनिवेशेपि

नन् भ्रान्तः पृथिवीपदस्य विशेष्यपरत्वं-इतरपदस्य च पृथिवीतरपरत्वमवगत्य तादृशोदाहरणात्पृथिवीत्वविशिष्टे साध्यवत्त्वं प्रत्येतीति तत्राऽतिप्रसक्तिरित्यत आह । तात्पर्यभ्रमेणेति । तादृशेति । अन्यूनविषयकेत्यर्थः । अतिप्रसक्तत्वात् । तथा चाऽयमित्याकारकसाध्यवत्त्वतात्पर्यभ्रमविषयसर्वनामपदघटितोपनयेऽतिव्याप्तत्वात् । तात्पर्यभ्रमदशायामपि नातिव्याप्तिप्रसक्तिरित्याह । नचेति । उदाहरणस्य । उदाहरणत्वपर्याप्त्यधिकरणस्य । यन्नेत्यादेः । तन्नेत्यादिभागार्थस्य अनन्वयात् । पृथिवीतरेभ्यो भिद्यते इत्येतादृशबोधेऽप्रवेशात् । तथा चाऽन्यूनविषयकतादृशबोधजनकत्वमेकदेशस्यैव न तु यन्नेत्यादिघटितसमुदायस्य । एकदेशस्य तु न्यायावयवत्वाभावादेव नातिप्रसक्तिशंका । न्यायान्तर्गतत्वस्यैकदेशसाधारणस्य निवेशोचाऽनतिरिक्तविषयकत्वनिवेशोऽपि तादृशोदाहरणैकदेशे एवाऽतिव्याप्तिरिति भावः । तात्पर्यभ्रमेण यन्नेत्यादिकमन्तर्भावो यद्विन्ना पृथिवीतरेभ्यो भिद्यते इत्यन्वयबोधः संभवतीति नाशंकनीयम् । जलं न द्रव्यं गन्धवदित्यादौ जलमिन्नं द्रव्यं गन्धवदित्यन्वयबोधस्याऽनुभवविरुद्धतया नवर्थोद्देश्यतावच्छेदकबोधस्याऽव्युत्पन्नत्वात् । यदितरभिन्नपृथिव्यन्यदित्याकारको यदर्थविशेष्यकबोधोपि न संभवति, अयं न पचति पुरुष इत्यत्रेदपदार्थे पाककृत् पुरुषभेदबोधस्यानुभवविरुद्धतयाऽभावप्रतियोगितावच्छेदत्वेनाऽख्यातार्थभानस्य पचति चैत्र इवाऽयमित्यादितः पाककृत् चैत्रादिसादृश्यबोधस्याऽननुभवेनेतरविशेषणविशेषणतया तद्भानस्यैवाऽव्युत्पन्नत्वात् ।

शक्तिभ्रमादिजन्यतादृशबोधजनकत्वमादायोपनयादावतिव्याप्तिवारणाय शक्तिभ्रमाजन्यत्वनिवेशस्याऽवश्यकत्वात् । दीधितौ । तात्पर्यभ्रमेणेति । नञ्पदं यत्पदार्थजलादिविशेषिनस्वार्थं बोधयतु इति तात्पर्यभ्रमेणेत्यर्थः । भूतलं यद्विन्नं तमानयेत्यादौ तात्पर्यं प्रसिद्धम् ।

दीधितौ । तथात्वसंभवः । पक्षतावच्छेदकविशिष्टे प्रकृतसाध्यतावच्छेदकविशिष्टवैशिष्ट्यविषयकबोधजनकत्वसंभवः । अनुभवविरुद्धतयेति । जलं गन्धवद्द्रव्यमिन्नमित्येवान्वयबोध इति चिन्त्यम् । अनुभवविरुद्धतयेति । पाकानुकूलकृत्यभाववाश्चैत्र इत्यन्वयबोधः । आख्यातार्थभानस्येति । अभिप्रायप्रतियोगितावच्छेदकतया भासमानत्वातिरिक्तो यो धर्मस्तद्वर्मावच्छिन्नाशेऽआख्यातार्थोऽभावप्रतियोगितावच्छेदकतया न भासते इत्यर्थः । इतरविशेषण-

अत्र केचित् । अन्यूनविषयकत्वं पक्षतावच्छेदकविशिष्टविषयकत्वे सति साध्यतावच्छेदकविशिष्टविषयकत्वमेव न तु पक्षतावच्छेदकविशिष्टे साध्यतावच्छेदकविशिष्टवैशिष्ट्यावगाहित्वम् । एवं च दर्शितव्यतिरेक्युदाहरणजन्यबोधस्यापि तादृशाऽन्यूनविषयकत्वादितिव्याप्तिः प्रसज्यते । नचैवमपि साध्यतावच्छेदकविशिष्टसाध्यपक्षतावच्छेदकविशिष्टपक्षघटितवाक्यार्थे बोधकत्वमुदाहरणैकदेशस्यैव, न तु तन्न पृथिवीत्यादिभागघटितसमुदायरूपोदाहरणस्येत्यवयवत्वविशेषणप्रवेशादेव नातिव्याप्तिशक्तेति वाच्यम् । तादृशान्यूनविषयकत्वघटितधर्मावच्छिन्नजनकतापर्यन्ताऽनिवेशाद्वाक्यार्थद्वयविषयकसमूहालंबनबोधजनकतामादायाऽतिव्याप्तेः प्रसंजनात् । न हि तादृशसमूहालंबनबोधजनकत्वमेकदेशे पर्यवस्यति । अपि तु समुदाय एव ।

तथा । इतरो-भेदसादृश्यादि-तद्विशेषणं-पृथिवी चैत्रादि तद्विशेषणतयेत्यर्थः । तद्भानस्येति । आख्यातार्थभानस्येत्यर्थः ।

एवकारव्यवच्छेद्यमाह । नत्विति । ननु एतादृशाऽन्यूनविषयकत्वोक्तौ प्रमेयनिष्ठ हेतुत्वं प्रमेय प्रमेयादित्यत्र हेत्ववयवेऽतिव्याप्तिः प्रागभिहितैवेति कथं पुनस्तादृशाऽन्यूनविषयकत्वोक्तिः संगच्छते इति चेन्न । नवीनमते ज्ञाप्यत्वस्यैव पञ्चम्यर्थत्वात्, तन्मते प्रमेयादिति हेतुवाक्यात्प्रमेयनिष्ठहेतुत्वबोधाभावान्न तत्रातिव्याप्तिरिति तन्मतावलंबनेन तदुक्तिसंगतिः । नच तन्मतेपि प्रमेयज्ञाप्यत्वं प्रमेयं प्रमेयादित्यत्र हेत्ववयवेऽतिव्याप्तिः शक्या, नामार्थघातवर्थेयोरभेदातिरिक्तसंबन्धेन साक्षादन्वयाभावात्प्रमेयपदस्य प्रमेयविषयके लाक्षणिकतया तदर्थस्य घातवर्थज्ञानेऽभेदान्वयावश्यकत्वेन यादृशधर्मावच्छिन्नः प्रतिज्ञया बोध्यस्तादृशधर्मावच्छिन्नविषयकबोधजनकत्वस्य तादृशहेत्ववयववाक्येऽसंभवात् । विषयत्वं प्रमेयं प्रमेयादिति हेतुवाक्यस्यातिरिक्तविषयकबोधजनकतयैव वारणादिति ध्येयम् । एवांच । पक्षतावच्छेदकविशिष्टविषयकत्वे सति साध्यतावच्छेदकविशिष्टविषयकत्वरूपाऽन्यूनविषयकत्वनिवेशे च । दर्शितव्यतिरेक्युदाहरणेति । यन्न पृथिवीतिरेक्योभिद्यते तन्न पृथिवीत्युदाहरणेत्यर्थः । अनिवेशादिति । पक्षतावच्छेदकविशिष्टे साध्यतावच्छेदकविशिष्टवैशिष्ट्यावगाहिशाब्दत्वस्य कदाचित्कार्यतावच्छेदकत्वेऽपि निरुक्तान्यूनविषयकशाब्दत्वस्यातथात्वेन निवेशाऽसंभवादित्यर्थः । नन्वेतादृशान्यूनविषयकत्वनिवेशो उक्तातिव्याप्तिरत आह । अथवेति । न्यायान्तर्गतत्वमेवेति । एवकारेण न्यायावयवत्वव्यवच्छेदः । तथा च तादृशोदाहरणैकदेशेऽतिव्याप्तिवारणायाऽनतिरिक्त-

अथवा न्यायान्तर्गतत्वमेव सत्यन्तार्थः । अत एव मिश्राणां घट-
शब्दो गुणः द्रव्यकर्मान्यत्वे सति सत्वादित्यत्रोदाहरणे यदि प्रतिज्ञारूप-
शब्द एव दृष्टान्तत्वतोपादीयते तदा तत्राऽतिव्याप्तिवारणार्थत्वादित्या-
दिना शाब्दज्ञानपदस्य व्यावृत्तिसंगतिः । तददाने तत्रातिव्याप्तिप्रसक्तिः,
विषयविधया श्रावणप्रत्यक्षजनकत्वात्तादृशदृष्टान्तरूपशब्दस्येति ।
पक्षतावच्छेदकविशिष्टविषयकत्वमेवान्यूनविषयकत्वम् ।

एवं च तादृशादाहरणैकदेशाऽतिव्याप्तिवारणायैव साध्यतावच्छेदक-
सम्बन्धेन साध्यतावच्छेदकमात्रविशिष्टसाध्यप्रकारकत्वार्थकमनतिरिक्त-
विषयकेति । तज्जन्यबोधस्य साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन साध्याप्रकारक-
त्वात् । मात्रपदार्थान्तर्भावान्निगमनव्युदासः । तज्जन्यबोधे विशिष्टहेतु-
सम्बन्धस्याधिकस्य साध्यांशो भानेन शुद्धसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नसा-
ध्याऽप्रकारकत्वात् । एव च वन्निहव्याप्यभूमवानयमित्याद्युपनयजन्यबोध-
स्य व्याप्तिघटकाधिकरणांशो साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रकारकत्वेऽपि-
साध्यांशो व्यापकत्वस्याधिकस्य भानेन तत्रापि नातिप्रसंगः ।

न चैवमपि यन्न पृथिवीतरान्यदित्युदाहरणैकदेशेऽतिप्रसंगः, तज्जन्य-
बोधे पक्षतावच्छेदकविशिष्टपक्षविषयकत्वस्य शुद्धसाध्यतावच्छेदकविशि-
ष्टसाध्यप्रकारकत्वस्य च सत्वादिति वाच्यम् ।

विषयकत्वनिर्वाण इति भावः । उदाहरणे । योयो द्रव्यकर्मान्यत्वे सति सत्तावान्
स गुणो यथा घटशब्दो गुण इत्याकारके । तत्र । दृष्टान्तघटकघटशब्दे । तथा-
चानुमित्यन्यूनाऽनतिरिक्तविषयकज्ञानजनकत्वस्यैवोपादाने उक्तदृष्टान्तघटक-
घटशब्देतिव्याप्तिः, तद्विशेष्यकगुणत्वप्रकारकप्रत्यक्षे विषयविधया तादृशशब्-
दस्य जनकत्वात् । शाब्दपदे दत्ते च शाब्दबोधस्य हेतुवैशिष्ट्यावगाहित्वान्नाति-
व्याप्तिः । तादृशोदाहरणैकदेशे यन्नपृथिवीतरेभ्योभिद्यते तन्न पृथिवीत्युदाहरणै-
कदेशे । तज्जन्यबोधस्य । उदाहरणजन्यबोधस्य । साध्याप्रकारकत्वादिति ।
अभावे प्रतियोगितासम्बन्धेन भेदस्य प्रकारत्वात् ।

एवमपि । साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन साध्यतावच्छेदकमात्रविशिष्टसाध्यप्रका-
रकत्वनिवेशोऽपीत्यर्थः । अतिप्रसङ्ग इति । यन्न पृथिवीतरान्यदित्युदाहरणै-
कदेशात्मकवाक्यजन्यबोधस्य स्वरूपसंसर्गेण पृथिवीतरभेदवद्भिन्नं यद् भवति
इत्याकारकतया साध्याभूतस्य पृथिवीतरभेदस्य साध्यतावच्छेदकीभूतस्वरूप-
संसर्गेणाधिकरणे प्रकारतया भासमानत्वात् अन्यपदस्य भेदाधिकरणार्थकत्वात्
इति तु न युक्तम्, किन्तु इतरभेदो निरूपितत्वसंसर्गेणाख्यातार्थाश्रयत्वे प्रकारः

यदि च निगमने वायमादिपदं निविशते वाक्यैकवाक्यतयैव विशिष्टार्थभाना-
दिति विभाव्यते, तदा हेतौ साध्यसामानाधिकरण्यभाने सामान्यतः पक्षेऽपि साध्य-
वस्वभानात्पक्षे हेतुव्यापकसाध्यसामानाधिकरण्यविशिष्टहेतुमत्ताबोधकस्योपनयस्य

पक्षतावच्छेदकावच्छिन्नविशेष्यकत्वावच्छेदेन तादृशसाध्यप्रकार-
कत्वस्य दलद्वयनिष्कृष्टार्थत्वात् । तादृशोदाहरणभागजन्यबोधस्येतरभेदांशो
निर्धर्मितावच्छेदकतया तादृशसाध्यप्रकारकत्वविरहात् । साध्यता-
वच्छेदकसंबन्धनिवेशनं च यत्र कालिकसंबन्धेन कालपरिमाण
स्पन्दत्वादेः साध्यता समवायेन च तस्यैव हेतुता तत्रत्योपनयीयव्याप्या-
न्तातिरिक्तभागवारणाय । सिषाधयिषया च न्यायप्रयोगो नाभ्युपेयते इति
यत्र साध्यतावच्छेदकसंबन्धेनैव साध्यतावच्छेदकविशिष्टसाध्यस्य हेतुता
तत्रत्योपनयीतादृशभागेऽतिप्रसंग इत्यस्य नावकाशः । नचैवमपि निग-
मनीयतस्मादित्यंशातिरिक्तांशोऽतिव्याप्तिदुर्वारैवेति वाच्यम् । तस्मादित्यं-
शार्थमनन्तर्भाव्य व्यवहितयोः पक्षसाध्यवद्वाचकपदयोरन्वयबोधा-
जनकत्वादिति रीत्योक्तस्थलेपि व्यावृत्तिदानं संगमयन्ति ।

अयंपदानुषङ्गपक्षे निगमनेऽनतिरिक्तविषयकत्वव्यावृत्तिर्न संगच्छते
इत्याशक्ते । यदि चेति । अयमादीत्यादिना इदमियमित्यादेः परिग्रहः ।
वाक्यैकवाक्यतयेति । उपनयनिगमनयोरेकवाक्यतयेत्यर्थः । विशिष्टार्थ-
भानात् । पक्षतावच्छेदकविशिष्टे साध्यवत्तालाभात्, विशेषाकांक्षानिवृत्तेः ।

इतरभेदाश्रयत्वाभाववद् यद् भवति तन्न पृथिवीतिबोधस्य सर्वानुभवसिद्ध-
त्वात्, तथाच साध्यतावच्छेदकसंसर्गेण साध्यप्रकारकत्वाभावान्नाति-
व्याप्यवसर इति ध्येयम् । विशेष्यकत्वावच्छेदेनेति । अन्यूनविषयकं
सदनतिरिक्तविषयकमित्युद्देश्यविषयभावमहिम्नाऽवच्छेद्यावच्छेदकभावलाभः ।
तादृशोदाहरणेति । यन्न पृथिवीतरान्यत् तन्न पृथिवीत्युदाहरणेत्यर्थः ।
भागजन्यबोधस्येति । पृथिवीतरान्यदिति भागजन्यबोधस्येत्यर्थः । तादृशेति ।
पक्षविशेष्यकत्वावच्छिन्नेत्यर्थः । भागवारणायेति । स्पन्दत्वव्याप्यस्पन्द-
त्ववानयमित्युपनयस्य स्पन्दत्ववानयमिति भागस्येत्यर्थः । तस्मादित्यतिरिक्तांशो-
इति । अयं तस्माद्वन्निहमानिति निगमनीयेऽयं बन्निहमानित्यंशो इत्यर्थः ।
व्यवहितयोरिति । आसत्त्यभावेनेत्याशयः । उक्तस्थलेऽपि । निगमनेऽपि ।
साध्यवत्तालाभादिति । साध्यवत्ताज्ञानादित्यर्थः । एतन्मते ।
अननुषङ्गपक्षे । तस्मादितरेभ्यो भिद्यते इत्येव निगमनोपगमात् । इयं तस्मान्ने-

यत्र च पक्षसाध्ययोस्ताद्रूप्येण दृष्टान्तत्वहेतुत्वाभ्यामुपन्यासः तादृश
सिद्धाधिविषया च न्यायप्रयोगस्तत्रोदाहरणोपनययोः ।

न च पक्षवाचकपदाननुषङ्गे तस्मान्नेतराणीत्यादिनिगमनविरोधः-
अनुयोग्यमिश्रितनवर्थशाब्दबोधस्याऽव्युत्पन्नतया तन्मात्रस्याऽबोधकत्वेन
वाक्यत्वाभावादिति वाच्यम् । एतन्मते तादृशनिगमनानभ्युपगमात् ।
यद्यप्यनतिरिक्तविषयकत्वाऽनिवेशोऽन्यूनविषयकबोधजनकत्वं तज्जनक-
ज्ञानविषयत्वं वा न्यायावयवत्वं विशेषितं प्रतिज्ञाहेत्वादिजन्यबोधमादाय
हेत्वादावतिप्रसक्तं । तथापि प्रकृतपक्षे प्रकृतसाध्यवैशिष्ट्यावगाहित्व-
रूपाऽन्यूनविषयकत्वावच्छिन्नजन्यतानिरूपि जनकतावच्छेदकयत्किञ्चिद् -
ज्ञानविषयताश्रयवर्णसमुदायत्वनिवेशो नायं दोष इति स्थलान्तरे व्या-
वृत्तिमाह । तदेत्यादिना । भाने । ज्ञाने । सामान्यत । अधिकरणत्वरूप-
सामान्यधर्मावच्छिन्ने-विशेषरूपानवच्छिन्नेर्वा वा । साध्यवत्वभानात् ।
साध्यवत्वविषयकत्वात् । उपनयस्य वारणाय तदिति योजना । पक्षे
साध्यवैशिष्ट्यावगाहित्वमेवाऽन्यूनविषयकत्व, न तु पक्षतावच्छेदक-
वैशिष्ट्यान्तर्भाव इत्यभिप्रायेणेदम् ।

प्रमेयाद्वाच्यत्ववानय प्रमेयः प्रमेयादित्यादिवक्ष्यमाणहेतुवारणाय
पक्षतावच्छेदकवैशिष्ट्यान्तर्भाव आवश्यक इति तदन्तर्भावाभिप्रायेण-
स्थलान्तरे व्यावृत्तिमाह । यत्रेति । पक्षेति । पक्षस्य ताद्रूप्येण पक्षता

तराणि इति तु, पक्षपदघटिततया सप्रदायविरोधात् । न्यूनता शङ्कते । यद्यपीति ।
साध्यमामानाधिकरणघटकाऽधिकरणस्य साध्याधिकरणत्वेन निवेशोऽधिकरण-
त्वावच्छिन्ने साध्यभान व्युत्पाद्य साध्येन रूपेण तन्निवेशो निरवच्छिन्ने तद्ज्ञानमाह ।
विशेषरूपानवच्छिन्ने इति । वक्ष्यमाणहेतुवारणायेति । तज्जन्यबोधे च पक्ष-
म्यर्थे प्रमेयभाने प्रमेयत्वस्यापि भानेन साध्यतावच्छेदकोभूतप्रमेयत्वत्वविशिष्टप्रमे-
यत्वरूपसाध्यस्य प्रमेयरूपपक्षे वैशिष्ट्यावगाहिजनकत्वस्य हेतौ सत्त्वादतिव्याप्ति-
वारणायेत्यर्थः । आवश्यक इति । तथा च हेतुजन्यबोधस्य प्रमेयांशे
निर्धर्मितावच्छेदकतया पक्षतावच्छेदकवैशिष्ट्यविरहान्नातिव्याप्तिरिति भावः ।
यत्तु पक्षमुख्यविशेष्यकत्वनिवेशान्नातिव्याप्तिरिति । तन्न । प्रमेयाद्वाच्यवद्वेतुत्व
तादात्म्येन “स्वरूपसंबन्धेन वा” प्रमेयवत् प्रमेयादित्यत्र प्रमेयादिति
हेत्ववयवेतिव्याप्तेः । साध्यतावच्छेदकसंबन्धनिवेशस्यैतद्वलेऽनिवेशस्य
वक्ष्यमाणत्वात् । अस्मन्मते पक्षतावच्छेदकतापर्याप्तिनिवेशान्नातिव्याप्तिः ।
तदन्तर्भावेण । पक्षतावच्छेदकान्तर्भावेण । संशयाऽभावादिति । संशये

यत्र वा पर्वतत्वाद्यवच्छेदेन साध्यसिद्धेरुद्देश्यतायामेतत्पर्वतत्वादिना दृष्टान्तस्योपन्यासस्तत्रोदाहरणस्य ।

वच्छेदकप्रकारेण यत्र दृष्टान्ततयोपन्यासस्तत्रोदाहरणस्य-साध्यस्य वा ताद्रूप्येण-साध्यतावच्छेदकरूपेण हेतुतया यत्रोपन्यासस्तत्रोपनयस्य वारणाय तादृत्यर्थः । रूपान्तरेण पक्षसाध्योद्देशान्तिहेतुत्वाभ्यामुपन्यासे दर्शिताऽन्यूनविषयकत्वाऽसंभव इति ताद्रूप्येणेति । ननु पक्षे साध्यस्य निश्चयदशायामेव तादृशदृष्टान्तहेतुत्वासंभव इति तत्र संशयाभावान्न्याय एव न संभवतीत्यत आह । तादृशसिषाधयिषयेति । जल्पस्थले सशयस्याऽऽवश्यकत्वेऽपि वादस्थले न तथेति सशयमन्तरेणाऽपि अनुमित्साधीनानुमितिनिर्वाहाय न्यायप्रयोगसंभवादिति भावः ।

ननु सिषाधयिषया न्यायप्रयोगोपगमे पंचम्यर्थहेतुत्वे यादृशसंबन्धेन प्रकृत्यर्थस्याऽन्ययस्तत्संबन्धेन बन्धिसाध्यकहेतुत्वपक्षकबन्धिहेतुक न्यायान्तर्गतहेत्ववयवेऽतिव्याप्तिर्दुर्वारैवेति सिषाधयिषया न्यायप्रयोगो नागीकर्तव्य इत्यत उक्तव्यावृत्तिर्न संगच्छते इत्यतः स्थलान्तरमनुसरति यत्र वेति । पर्वतत्वसामानाधिकरण्येन साध्यसिद्धेर्यत्रोद्देश्यता तत्रैतत्पर्वतत्वेनापि दृष्टान्तता न संभवति एतत्पर्वतत्वेन साध्यवत्तानिश्चयस्यापि तादृशानुमितिविरोधित्वादतः पर्वतत्वावच्छेदेनेति । तत्रोदाहरणस्येति । यद्यपि पर्वतत्वावच्छेदेन बन्धिसत्तावगाहिन्यामनुमितौ पर्वतत्वव्यापकत्वस्य बन्धिशो भानात्तादृशदृष्टान्तघटितोदाहरणजन्यबोधे च तद्भानादुद्देश्यानुमितिन्यूनविषयकत्वमेव तथापि पक्षतावच्छेदकविशिष्टे साध्यतावच्छेदकविशिष्टवैशिष्ट्यावगाहित्वरूपनिर्वाच्यमन्यूनविषयकत्वमन्तमेवेति भावः ।

सत्येव जिज्ञासोदयादिति भावः । सन्दिग्धेर्न न्यायः प्रवर्तते इति सिद्धान्तात् । जल्पेति । विपरीतोद्भावकपरविजिगीषया न्यायप्रयोगोजल्पः । वादेति । तत्त्वबुभुक्षोः कथा वादः । प्रथमतः संशयनिवर्तकसाध्यनिश्चयसत्त्वेपि अनुमित्तैवाऽनुमितिचरमकारणपरामर्शप्रयोजकन्यायसंपादिकेति भावः ।

यादृशसंबन्धेनेति । हेतुत्वं बन्धिमद्वन्द्वेरित्यादौ निरूपितत्वं संबन्धः । उक्तव्यावृत्तिरिति । अनतिरिक्तविषयकत्वव्यावृत्तिरित्यर्थः । निर्वाच्यमिति । अन्यूनविषयकत्वशरीरेसाध्यतावच्छेदकसंबन्धावच्छिन्नत्वस्याऽनिवेशादिति भावः ।

यद्यपि पक्षतावच्छेदकावच्छिन्नविशेष्यकसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्न-
वैशिष्ट्यावगाहित्वावच्छिन्नजन्यतानिरूपितजनकतावच्छेदकविषयतानि-
वेशो उदाहरणैकदेशो एव तादृशविषयज्ञा न तु समुदाये इति न्यायाऽ-
वयवत्वनिवेशान्नातिप्रसंगः । तथापि प्रतिज्ञामात्राऽघटकत्वगम न्याया-
वयवत्वं प्रकृतलक्षणे प्रविष्टम्, तच्च यथाय पर्वत इत्युदाहरणैकदेशो-
पीत्याशयः ।

अवच्छेदकावच्छेदेनाऽनुमितिस्थलीयन्यायनिविष्टप्रतिज्ञालक्षणेऽव-
च्छेदकावच्छेदेन साध्यवैशिष्ट्यावगाहित्वरूपाऽन्यूनविषयकत्वनिवेशेन
नैतद्व्यावृत्तिसंगतिरित्यपरिताषेण व्यावृत्त्यन्तरमाह । सत्यन्तस्येति ।
अयमाशयः । एतल्लक्षणघटकन्यायावयवत्वाशरीरे उभयघटकभागद्व-
याऽघटितत्वं न निवेशनीयम्, अनतिरिक्तविषयकत्वनिवेशेनैवं तादृश-
भागद्वयघटितसमुदायेऽतिप्रसंगवारणात् ।

न च शब्दज्ञानम्यैव शाब्दबोधजनकतया जनकत्वमत्र जनकज्ञान-
विषयत्वमेव वाच्यम्, एवं च तादृशसमुदायविषयकज्ञानमप्येकदेश-
प्रतिज्ञाविषयकत्वेन तथाविधबोधजनकमिति समुदायेऽतिप्रसंग इति
वाच्यम् । तादृशबोधजनकतावच्छेदकीभूतयत्किंचिदेकज्ञानविषयितानि-
रूपकवर्णसमुदायत्वस्यैव विवक्षणीयत्वात् । न च तादृशवर्णसमु-

द्यद्यपीति । जन्यतेति । उदाहरणवारणाय जन्यताविषयतयोर्विवेश ।
प्रतिज्ञामात्रेति । प्रतिज्ञात्वसमानाधिकरणत्वेमिति प्रातज्ञात्वावच्छिन्नमेदानु-
योगितानवच्छेदकधर्मवत्वमर्थः । हेत्वाद्यघटकत्वं तु न निवेश्यते प्रयोजना-
भावादात् भावः । ननु धूमज्ञानज्ञाप्यवन्निवैशिष्ट्यावगाहबोधमादाय
प्रतिज्ञाहेतुसमुदायेऽतिव्याप्तिरत आह । अनतिरिक्तेति । समुदाये ।
प्रातज्ञाहेतुसमुदाये ।

तथाविधबोधजनकमिति । अन्यूनान्नतिरिक्तविषयकबोधजनकमित्यर्थः ।
प्रतिज्ञामात्रविषयकेतियावत् । स च प्रतिबन्धकवशाद्धेतुत्वाविषयको बोध्यः ।
तादृशबोधेति । अन्यूनान्नतिरिक्तविषयकबोधेत्यर्थः । वर्णत्वाव्यापकेति ।
एतन्निवेशनान्न प्रतिज्ञैकदेशाऽतिव्याप्तिवारणायैवेति ध्येयम् ।

तादृशंचेति । तादृशवर्णत्वव्यापकं चेत्यर्थः । अवश्यमेवेति । तथा
चाऽनतिरिक्तपदवैयर्थ्यमिति भावः । अनतिरिक्तपदसार्थक्यायेति । तथा च
तादृशान्यूनविषयकबोधे अनतिरिक्तविषयकत्वविशेषणदाने एव तादृशसमुदा-
यत्वे समनैयत्यनिवेशनप्रयोजनमन्यथा प्रतिज्ञाहेतुसमुदायस्य तेनैव वारणे
वक्ष्यमाणव्यावृत्त्यसंगतेः तत्पदं व्यर्थं स्यादिति भावः । वर्णत्वसमनैयत्य-

दायत्व तादृशवर्णत्वव्यापकसमुदायत्व, तादृश च प्रतिज्ञाहेतुसमुदाय-
त्वमपीति तत्समुदाये ऽतिप्रसंग एवेति तादृशभागद्वयाघटितत्वमवश्य-
मेव निवेश्यमिति वाच्यम् । अनतिरिक्तपदसार्थक्याय तादृशयत्किञ्चि-
दज्ञानविषयताशालिवर्णत्वसमनैयत्यमेव निवेश्य प्रतिज्ञाहेत्वादिसमुदा-
यत्वस्य वारणीयत्वात् । समानार्थकप्रतिज्ञाद्वयादिविषयकयत्किञ्चिद-
ज्ञानविषयताश्रयवर्णत्वसमनैयत्यस्य तादृशप्रतिज्ञाद्वयादिपर्याप्तसमुदा-
यत्वे सत्वेऽपि न क्षतिः, तदुभयादावपि प्रतिज्ञान्यवहारात् । अपि
तु प्रतिज्ञैकदेशस्यापि तादृशबोधनिष्ठवन्निहसर्बान्धबुद्धित्वाद्यवच्छिन्न-
जन्यतानिरूपितजनकतावच्छेदकीभूतयत्किञ्चिदेकज्ञानविषयताश्रयवर्णस-
मुदायत्वमादायैव प्रतिज्ञात्वप्रसंग इति प्रतिज्ञाघटकत्व प्रतिज्ञामात्रा-
ऽघटकत्वं वा निवेशनीयम् । अन्यूनाऽनतिरिक्तविषयकशाब्दबुद्धत्वस्य
किञ्चिज्जन्यतानवच्छेदकतया तदवच्छिन्ननिरूपितजनकतानिवेशाऽस-
भवात् ।

मेवेति । न तु व्यापकत्वमित्यर्थः । ननु तादृशवर्णत्वव्याप्यत्वमेव कुतो न
निवेश्य, एकदेशातिव्याप्तिवारणन्तु प्रतिज्ञाघटकत्वदलेनैव संभवतीति
वाच्यम् । एकप्रतिज्ञाऽपरप्रतिज्ञैकदेशघटितसमुदायेऽतिव्याप्तेः, तत्समुदायत्वे
तादृशप्रतिज्ञाद्वयविषयकसमूहालंबनशानीयतादृशजनकतावच्छेदकविषयताश्रय-
वर्णत्वव्याप्यत्वसत्वात् प्रतिज्ञाघटकत्वाच्च । यद्वा वक्ष्यमाणप्रतिज्ञामात्रा-
ऽघटकत्वनिवेशकल्पे धूमादालोकवान्पर्वतो बन्दिमान् धूमादित्यादिन्यायी-
यहेतुघटकैकदेशेऽतिव्याप्तिवारणाय समनैयत्यशरीरे व्यापकत्वनिवेशः ।

निवेश्येति । अन्यथा प्रतिज्ञाहेतुसमुदायस्योक्तरीत्यैव वारणे तन्निवेश
नमनर्थकं स्यादित्यर्थः । अत्रेदं बोध्यम् । एतत्कल्पे प्रतिज्ञाहेतुभयघटक
भागद्वयाघटितत्वमात्रं निवेश्यं, न तु उभयघटकभागद्वयाघटितत्वच
तुष्ट्यं, प्रयोजनाभावात् । तथा च यद्यपि तदुपादानेऽपि श्रयमादिनिगमनान्त-
वारकतयाऽनतिरिक्तविषयकत्वसार्थक्यसंभवाद् हेत्वन्तावारणेऽपि न क्षतिरिति
तत्प्रागप्रदर्शनं व्यर्थम्, तथापि तेनैव हेत्वन्तवारणात्पश्चात्तद्वैयर्थ्यमभित्य-
प्रथमत एव तत्प्रागो दर्शितः । नन्वेव समानार्थकप्रतिज्ञाद्वयादिविषयकज्ञानस्य
निर्वाच्याऽन्यूनाऽनतिरिक्तविषयकयत्किञ्चिच्छाब्दबोधजनकतया तत्रातिव्याप्तिरि-
त्याशं कामिष्टापत्या निराकुरुते । समानार्थकेति । उभयघटकेत्यादिनिवेशक-
ल्पेपि । तस्य लक्ष्यताया एव स्वीकारात् । तादृशसमुदायत्वनिष्ठन्यूनवृत्ति-
त्वानिरूपकत्वविशेषणं तु अनतिरिक्तपदवैयर्थ्यमभ्या न मणिकृत्सम्मतमिति

सत्यन्तस्य चाऽवयवाऽघटकन्यायान्नर्गतत्वपरतया हेत्वन्तस्याऽयमादि-
निगमनान्तभागस्य चारणाय तत् ।

इत्थं चाऽननुषङ्गपक्षेऽप्यं तस्माद्वन्हिमानितिभागे प्रतिज्ञादिहेत्व-
न्तभागेऽपि व्यावृत्तिः संभवतीत्याशयेनाह सत्यन्तस्य चेति । अवयवा
ऽघटकेति । न च तदुपादानेऽपि धूमादालोकवान्पर्वतोवन्हिमानित्यादिप्रति-
ज्ञार्थमात्रविषयकबोधनिष्ठधूमविशेषितहेतुत्वविषयकशाब्दत्वावच्छिन्न -
कारणधूमादिहेतुविषयकज्ञानविषयतामादायाऽवयवाऽघटके तादृश-
हेतावतिव्याप्तिवारणायानतिरिक्तविषयकबोधनिष्ठपक्षतावच्छेदकावच्छि -
न्नविशेष्यकसाध्यतावच्छेदकविशिष्टवैशिष्ट्यावगाहित्वरूपाऽन्यूनविषय -
कत्वावच्छिन्नजन्यतानिरूपितजनकतावच्छेदकयत्किंचिद्ज्ञानविषयि -
तानिरूपकवर्णसमुदायत्वनिवेशस्याऽवश्यकतया ऽवयवाऽघटकत्वनिवेशनं
निष्प्रयोजनमिति वाच्यम् । तादृशहेतुवारणायऽवयवाऽघटकेत्यनेनाऽवय-
वैकदेशमात्रविषयकज्ञाननिष्ठजनकताव्यावृत्तावयवत्वपर्याप्त्यवच्छेदक -
यत्किंचिद्धर्मव्यापकविषयताकान्यज्ञानवृत्तित्वावच्छिन्नभेदस्यैवान्यूनान -
तिरिक्तविषयकबोधजनकताया विवक्षणीयत्वात् ।

भावः । तादृशबोधनिष्ठेति । प्रकृतानुमित्यन्यूनानतिरिक्तविषयकप्रतिज्ञा-
प्रतिपाद्यसंपूर्णार्थविषयकबोधनिष्ठेत्यर्थः । प्रतिज्ञामात्राऽघटकत्वमेवेति ।
प्रतिज्ञात्वसमानाधिकरणत्वेसति प्रतिज्ञात्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकभेदानुयोगिता-
वच्छेदको यो धर्मस्तद्भिन्नधर्मवत्वमेवेत्यर्थः । ननु अन्यूनानतिरिक्तविषय-
कत्वावच्छिन्नजन्यतानिवेशेनैवैकदेशातिव्याप्तिवारणसंभवे प्रतिज्ञामात्राघटकत्व-
निवेशः किमर्थ इत्याशंका निराकरोति । अन्यूनैति ।

इत्थं च । प्रतिज्ञाऽघटकत्वमात्रस्य न्यायावयवत्वे च । अवयवाऽघटकत्वं
च प्रतिज्ञाघटकत्वं, प्रतिज्ञामात्राऽघटकत्व वा । अत्रानतिरिक्तविषयकत्वो-
पादानेऽपि अन्यूनविषयकत्वावच्छिन्नजन्यतानिवेशावश्यकतां प्रदर्श्याऽवय-
वाघटकत्वनिवेशस्य वैयर्थ्यमाशङ्कते । न चेति । तदुपादानेऽपि ।
अवयवाऽघटकत्वोपादानेऽपि । अत्रानतिरिक्तविषयकत्वोपादानेऽपि अन्यून-
विषयकत्वावच्छिन्नजन्यतानिवेशावश्यकता प्रदर्श्याऽवयवाऽघटकत्वनिवेशवैय-
र्थ्यमाशङ्कते । न चेति । अन्यूनविषयकत्वनिष्ठावच्छेदकताकत्वमेव जन्यतायां
निवेशनीयम्, नत्ववच्छेदकतापर्याप्तिरिति वक्ष्यते । अन्यथा प्रतिज्ञाहेतु-
समुदायेऽतिव्याप्तिप्रसक्तेः, तादृशसमुदायजनितो यो विशिष्टवैशिष्ट्यावगाहि-
बोधस्तन्निष्ठविशिष्टवैशिष्ट्यावच्छिन्नजन्यताया निरुक्ताऽन्यूनविषयकत्व-
पर्याप्तजन्यतावच्छेदकताकत्वाभावात् ।

अवयवत्वं चेह न्यायान्तर्गतत्वविशेषणशून्यम् । तेन प्रतिज्ञास-
मानाकारोदासीनवाक्यज्ञाने प्रतिज्ञाज्ञानीयकारणतायाः सत्वेऽपि तत्सं-
ग्रहः, तादृशोदासीनवाक्येऽपि तथाविधावयवत्वपर्याप्तेः । वस्तुतस्तु
अवयवत्वघटकविशेष्यदलपरित्यागमात्रेणैव व्यावृत्तिः संगच्छते इति
तादृशजनकतापर्यन्तनिवेशने प्रतिज्ञाघटकत्वदलपरित्यागसंभवेऽपि
सत्परित्यागस्य प्रकृतानुपयुक्तत्वमित्येतल्लाभार्यैवाऽवयवाघटकेत्यभिहि-
तम् ।

व्यावृत्तेति । व्यावृत्तान्तमुपलक्षणम् । एकदेशवारणाय पर्याप्तिनिवेशः ।
अवयवत्वपर्याप्त्यवच्छेदकन्यायत्वप्रमेयत्वादिव्यापकविषयताकान्यत्वस्य प्रतिज्ञाज्ञाने
सत्वेनाऽसंभवः स्यादतो यत्किञ्चिदिति । तथा च प्रतिज्ञात्वावच्छिन्न-
विषयताया अवयवत्वपर्याप्त्यवच्छेदकीभूतप्रतिज्ञात्वरूपयत्किञ्चिद्धर्मव्यापकतया-
प्रतिज्ञाज्ञाने तादृशविषयताकत्वसत्वेन न तादृशविषयताकान्यत्वमस्तीति
हेत्वादिनिष्ठसमुदायत्वव्यापकविषयकताकभेदकूटनिवेशान्नासंभवः ।

न च पूर्वोक्तप्रतिज्ञामात्राघटकत्वदले प्रतिज्ञात्वसामानाधिकरण्याप्रवेशा-
न्नातिव्याप्तिप्रसक्तिरिति किं तथाविवक्षणेनेति वाच्यम् । प्रतिज्ञामात्राऽघटकत्वं
संपूर्णमेव निवेशमित्यभिप्रायात् । असंभववारणाय व्यापकत्वनिवेशः ।
आनुपूर्व्यवच्छिन्नविषयताया व्यापकत्वानवच्छिन्नविषयताकान्यत्वनिवृत्तिः ।

तथा च प्रकृतानुमित्यनतिरिक्तविषयकबोधनिष्ठप्रकृतपक्षतावच्छेदकाव-
च्छिन्नविशेष्यकप्रकृतसाध्यतावच्छेदकविशिष्टवैशिष्ट्यावगाहित्वरूपान्यूनविषय-
कत्वावच्छिन्नः जन्यतानिरूपिता अथ चाऽवयवत्वपर्याप्त्यवच्छेदकयत्कि-
ञ्चिद्धर्मव्यापकविषयताकान्यज्ञानवृत्तित्वावच्छिन्नमिन्ना या जनकता तद-
वच्छेदकविषयतेत्यादि ।

ननु धूमादालोकवान्पर्वतोवन्निहमानित्यादौ धूमादिति हेत्ववयवेऽपि
व्याप्तिः, धूमज्ञानज्ञाप्यत्वविषयकशाब्दबुद्धित्वावच्छिन्नजन्यतानिरूपितजनक-
ताया अपि तत्र हेतुत्वरूपयत्किञ्चिद्धर्मव्यापकविषयताकान्यज्ञानवृत्तित्वावच्छिन्न-
भिन्नत्वात् इति चेन्न । हेत्ववयवसमानाकारप्रतिज्ञाघटकधूमादिति भागस्य
विवक्षितहेतुत्वानाक्रान्तत्वेन तद्विषयकज्ञानस्य हेतुत्वव्यापकविषयताकान्यत्वात् ।
प्रतिज्ञाघटकधूमादिति भागज्ञानवृत्तिजनकतामपेक्ष्य धूमादिति हेत्ववयवविष-
यकज्ञानवृत्तिजनकताया अभेदात् । तथा च तादृशधर्मो हेत्ववयवादिकृत्ति-
समुदायत्व, तत्र च न प्रतिज्ञाद्येकदेशमात्रविषयकज्ञानविषयत्वं, आनुपूर्वी-
साम्येऽपि समुदायत्वस्य भिन्नत्वात् ।

केचित्तु यत्र प्रतिज्ञैकदेशस्यापि कथंचित्प्रतिज्ञासमानार्थकत्वं संभवति तत्रैकदेशोऽतिप्रसंगवारणायाऽवयवाऽघटकत्वनिवेशनमावश्यकमित्याहुः ।

ननु अवयवत्वं न्यायान्तर्गतत्वघटित तत्पर्याप्त्यवच्छेदकं च न पूर्वतोवन्दिमानिति वाक्यत्व तस्योदासीनसाधारण्यात्, किंतु तत्तद्वाक्यत्वं तथा च तत्तत्प्रतिज्ञाविषयतानामेव तद्व्यापकत्वाच्चिरूपकान्यज्ञानवृत्तित्वस्योदासीनज्ञानसाधारणकारणतायां सत्त्वादसंभव इत्यत आह । अवयवत्वं चेदमिति । प्रतिज्ञाघटकत्वदलसत्त्वेन धूमादित्येकदेशसमुदायत्वस्याऽवयवत्वपर्याप्त्यवच्छेदकत्वेऽपि तद्व्यावृत्तिः । नचोदासीनवाक्यवृत्तिविषयताया अपि तादृशानुपूर्व्यवच्छिन्नविषयतात्वेन व्यापकत्वसंभवान्यायान्तर्गतत्वोपादानेऽपि न क्षतिरिति वाच्यम् । एकदेशविषयताया विषयतात्वेन व्यापकतया प्रतिज्ञाघटकधूमादिति भागविषयताया वा तादृशानुपूर्व्यवच्छिन्नविषयतात्वेन व्यापकत्वादतिप्रसंग इति स्वविषयतात्वेन व्यापकतानिवेशाद्वा, वाक्यभेदेन विषयताभेदात् ।

केचित्तु तादृशजन्यतायामेवाऽवयवाघटकत्वं, तच्च तादृशबोधवृत्तियत्किंचिजन्यताशून्यज्ञानवृत्तिजन्यत्वानिरूपकत्वं, तत्प्रतिज्ञैकदेशधूमादिति पदज्ञानवृत्तिजनकतायास्तादृशजन्यताशून्यधूमविशिष्टहेतुत्वमात्रज्ञानवृत्तिजन्यतानिरूपकत्वान्नातिप्रसंगइत्याहुः ।

नन्वेवमग्रे पक्षतावच्छेदकविशिष्टे साध्यतावच्छेदकविशिष्टवैशिष्ट्यावगाहिअनुमित्यन्यूनविषयकत्वनिर्वचनविरोध इत्यत आह । विशेष्यदलेति । उभयघटकभागद्वयाघटितत्वेत्यर्थः । व्यावृत्तिरिति । अनतिरिक्तविषयकत्वेत्यादि । तादृशेति । पक्षतावच्छेदकावच्छिन्नविशेष्यकसाध्यतावच्छेदकविशिष्टवैशिष्ट्यावगाहित्वरूपाऽन्यूनविषयकत्वावच्छिन्नजन्यतानिरूपितेत्यर्थः । तत्परित्यागस्य । प्रतिज्ञाघटकत्वदलपरित्यागस्य । प्रकृतानुपयुक्तत्वमिति । तथाचाऽवयवाघटकेत्यपि व्यर्थमेव, परन्तु इदानीं उभयघटकेत्यादिदलवैयर्थ्यकथनेन व्यावृत्तिः संभवतीति अवयवाघटकत्ववैयर्थ्यसंभवेऽपि तत्कथनमिदानीमनुपयुक्तं तदकथनेऽपि व्यावृत्तिसंभवादित्यर्थः ।

केचित्त्विति । अदिति । पुत्रवतीत्यादौ दितिः पुत्रवतीत्येकदेशवारणाय समानेति । यत्र रमाधवः पूज्यः, सदाशिवो वन्द्यः इत्यादौ । प्रतिज्ञैकदेशस्यापि । माधवः पूज्यः, शिवो वन्द्य इत्यस्यापि । रमेश्वरः पूज्य इत्यादौ मेश्वरः पूज्य इत्यादितथाविधबोधजनकतावच्छेदकत्वेन तत्रेच्छाविषयविषयितां निवेश्य दूषयति । प्रतिज्ञेति । तन्मात्रस्य । एकदेशमात्रस्य । तथाविधबो-

यद्यपि सर्वमभिधेयं प्रमेयमित्यादावतिरिक्ताऽप्रसिद्धिः

तदस्तु । प्रतिज्ञाप्रतिपाद्यविशिष्टार्थबोधकताया एकदेशे संभवेऽपि तन्मात्रस्य तथाविधबोधपरत्वाभावात्, तथात्वे समुदायप्रयोगानुपपत्तेः । कथंचित्प्रयोगेऽपि वैयर्थ्येन तत्र समुदायमन्तर्भाव्यन्यायत्वानङ्गीकारात् । अप्रकृतार्थपरवाक्यवारणाय च वास्तवतथाविधतात्पर्यसत्ताया लक्षणे निवेशनीयतया एकदेशमात्रस्य तादृशार्थपरत्वाभावेनाऽतिप्रसंगानवकाशादिति । हेत्वन्तस्येति । कथिताऽन्यूनविषयकत्वावच्छिन्नजन्यतानिरूपितजनकतानिवेशेन तत्तद्भागप्रतिपाद्यविशिष्टार्थबोधजनकत्वमादाय केवलहेत्वादावतिव्याप्तिर्न संभवति तादृशजनकताश्रयत्किञ्चिज्ज्ञानविषयवर्णसमुदायत्वस्य तत्रापर्याप्तेरतो निगमनमात्रं हेतुमात्रं चोपेक्षितम् ।

अन्यूनाऽनतिरिक्तविषयकेत्यस्य प्रकृतानुमितिविषयस्यान्यूनविषयः सन्ननतिरिक्तो विषयो यस्येति व्युत्पत्तेरनुमितिविषयनिष्ठभेदप्रतियोगितानवच्छेदकत्वे सति अनुमितिविषयातिरिक्तावृत्तिर्यद्विषयत्वं तत्त्वमिति यथाश्रुतार्थमाक्षिपति । यद्यपीति । यद्यपि प्रकृतपक्षताव-

धपरत्वाभावात् । प्रतिज्ञाप्रतिपाद्यविशिष्टार्थबोधपरत्वाभावात् । तथात्वे । तादृशविशिष्टार्थबोधपरत्वे । यदि मेश्वरः पूज्यः इत्यादिवाक्यात्तादृशबोधाजयतामितीच्छायामपि रमेश्वरः पूज्य इति प्रतिज्ञा तत्र तत्सार्थक्यशका निराचष्टे । कथंचिदिति । अनवधानतयेत्यर्थः । न्यायत्वानङ्गीकारादिति । तथाचाऽवयवाघटकत्वं व्यर्थमेवेतिभावः । ननु तत्परत्वानिवेशे तत्पदसार्थक्यं स्यादित्यतस्तत्परत्वस्यावश्यकतामाह । अप्रकृतार्थपरेति । तच्च नानार्थकहर्थादिपदघटितं लक्षणाया जलाद्यर्थकवन्त्यादिपदघटितं च बोध्यम् ।

वास्तवतथाविधतात्पर्यसत्ताया इति । तत्तदर्थबोधकत्वप्रकारकस्वानुकूलकृतिसमानाधिकरणोच्छाविशेष्यताया इत्यर्थः । इदं वाक्यममुमर्थं बोधयतु इति वक्तुरिच्छयैव वाक्यप्रयोगाद्वाक्ये तादृशतात्पर्यसत्तानिर्वाहः । दीधितौ हेत्वन्तस्याऽयमादिनिगमनान्तस्येति । अयं तस्मात्तथेत्यस्येत्यर्थः । वारणायेति । तस्य पक्षे साध्यवैशिष्ट्यावगाहित्वरूपान्यूनविषयकबोधजनकत्वादिति भावः । तत् । अनतिरिक्तपदम् ।

दीधितौ—हेतोर्निगमनस्य च वारणाय इत्येव कथं नोक्तमित्यत आह । कथितेति । पक्षतावच्छेदकावच्छिन्नविशेष्यकसाध्यतावच्छेदकविशिष्टवैशिष्ट्यावगाहित्वरूपेत्यर्थः । तत्तद्भागेति । धूमादालोकवान्पर्वतोवन्दिमानिति

च्छेदकावच्छिन्नपक्षप्रकृतसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नसाध्यकयत्किंचिदनु-
मित्यविषयविषयकत्वं पवतोवन्दिमानित्यादिप्रतिज्ञाजन्यान्खिलबोधाना-
मेवेति तादृशानुमितिविषयत्वसामान्याभावो विवक्षणीयः, तथा च
केवलाभिधेयत्वाद्यवच्छिन्नपक्षकस्थलेऽप्यतिरिक्ताऽप्रसिद्धिरस्येव । तथापि
अप्रसिद्धि स्फुटीकर्तुं अभिधेयत्वाद्यवच्छिन्नपक्षप्रमेयत्वादि-
साध्यकस्थले विश्वमवाऽनुमितिविषय इत्येतल्लाभाय सर्वमित्युक्तम् ।
सर्वेभ्यो दर्शपूर्णमासात्रित्यत्रेव प्रक्रान्तकतिपयपदार्थमात्रवृत्तिसर्वत्वा-
वच्छिन्नतात्पर्येणाऽपि विशेष्यवाचकपदान्तराऽसमभिव्याहृतसर्व-
पदप्रयोगसभवात्सर्वप्रमेयमित्युक्तावनुमितिर्विषयतायाः केवलान्वयि-
त्वाऽल्लाभादभिधेयमित्युक्तम् । एवं च किंचिद्धर्मावच्छिन्नांशेऽभेदेन-
स्वार्थविशेषणकबोधपरसर्वशब्दस्य तद्धर्मव्यापकविधेयव्याप्यसर्वत्वबो-
धकताव्युत्पत्तेरभिधेयत्वव्यापकसर्वत्वलाभान्नानुमितेः कतिपयवस्तु-
मात्रविषयकत्वशक्तेति भावः । अतिरिक्ताप्रसिद्धिः । प्रकृतानुमिति-
विषयातिरिक्ताऽप्रसिद्धिः ।

प्रतिज्ञाघटकहेतुसमानार्थकभागेत्यर्थः । तथाचाऽन्यूनानतिरिक्तविषयकैत्या-
दिनिरुक्तौ पक्षे साध्यविषयकत्वावच्छिन्नजन्यतोपादानस्यावश्यकतयाऽ
नतिरिक्तविषयकत्वानुपादाने न कुत्रापि हेतावतिव्याप्तिरित्यर्थः । तत्तद्भागे-
त्यस्य तत्तद्धेतुत्वित्यर्थः । एतच्च प्रतिज्ञाघटकत्वकथन निरुक्तान्यूनविषयक-
त्वावच्छिन्नजन्यतानिवेशलाभायैव । तत्र पर्याप्त्यनिवेशान्नाऽनतिरिक्तपद-
वैयर्थ्यम् ।

सर्वमभिधेयं प्रमेयमिति दीधितिकृदुक्तसर्वपदवैयर्थ्यं शङ्कते । यद्यपीति ।
सामान्याभावोविवक्षणीय इति । तथा च सामान्याभावविवक्षणे सर्वपदं
व्यर्थमिति भावः । तथा च । सामान्याभावविवक्षणे च । केवलेति ।
अभिधेयत्वसामानाधिकरण्येन तत्रादभिधेयेऽनुमितिसमवेपि तादृशानुमिति-
विषयत्वसामान्याभावस्याऽप्रसिद्धेरित्यर्थः । स्फुटीकर्तुमिति । सामान्याभाव-
पर्यन्तविवक्षणेऽपि शिष्येण ग्राहयितुमित्यर्थः । सर्वमभिधेयमित्यत्राऽभिधेयप-
दप्रयोजनमाह । सर्वेभ्य इति । पुत्रपौत्रादिस्वर्गपश्वादिस्वर्गलोद्देश्येनेत्यर्थः ।
कर्तव्यमिति शेषः । प्रक्रान्तेति । पूर्ववाक्यजन्यशाब्दबोधविषयत्व
पूर्वोपस्थितत्वं वा प्रक्रान्तत्वम् । यद्यपि मिलिताना तावत्फलाना न
दर्शपूर्णमासकर्तव्यताप्रयोजककामनाविषयत्वं, सर्वपदेन मिलितत्वेन फला-
नुपस्थापनात् । तथापि यावद्धर्मावच्छिन्नाः प्रक्रान्ताः प्रत्येक तावद्धर्माव-

न च कोव्यप्रसिद्ध्या प्रमेय न वेति विप्रतिपत्तेः संशयस्य चाऽयोगान्न-
तादृशी प्रतिज्ञा, प्रकृतानुमितिविषयतासमव्याप्तविषयताकृत्वं,

प्रमेयत्वं पक्षनिष्ठाभावप्रतियोगि नवेति सशयसम्भव इत्यतस्त-
त्संग्रहायाऽन्यूनानतिरिक्तविषयकत्वमन्यथा निर्वर्त्ति । प्रकृतति ।
स्वविषयताव्यापकप्रकृतानुमितिजिपयताव्यापकविधयिताकत्वमित्यर्थः ।
स्वविषये अनुमितावषयान्यूनत्वस्य स्वविषयत्वे तद्विषयताव्यापकत्व-
पर्यवसितत्वात्, स्वविषये अनुमितिविषयानतिरिक्तत्वस्य च तद्विषयत्वे
स्वविषयताव्यापकत्वपर्यवसितत्वादिति भावः ।

यद्यपि समूहालंबनात्मकपर्वतपक्षकवन्निविधेयकानुमितिविषयतायाः
विश्ववृत्तितया पर्वतोवन्निमानिति प्रतिज्ञाजन्यबोधो न तादृशानुमिति-
विषयतासमनियतविषयताक वाक्यान्तरसहिततदज्ञानस्य समूहाल-
वनबोधजनकयत्किंचिदज्ञानविषयवर्णसमुदायत्व न तन्मात्रपर्याप्तं
यत्किंचित्प्रकृतानुमितिर्व्यक्तिविषयतासमनैयत्यस्य विवक्षणेऽपि च निग-
मनाद्यतिव्याप्तिर्दुर्वारैव, तज्जन्यबोधस्यापि पर्वतोवन्निमान् धूमज्ञान-
ज्ञाप्यवन्निमांश्चेत्याकारकसमूहालंबनानुमितिविषयतासमनियतविषयता-
कत्वात् । तथापि प्रकृतपक्षकप्रकृतसाध्यव्याप्यवत्तापरामर्शत्वावच्छिन्न-
जनकतानिरूपितजन्यतावच्छेदकविषयतात्वेन यद्विषयतासमनैयत्यं
तत्त्वस्य विवक्षितत्वान्न दोषः ।

च्छिन्नानामेवोपस्थितौ वाक्यभेदप्रसंग इति तावत्समुदायत्वरूपसर्वत्वेनोप-
स्थितिमात्र, फलता तु प्रातिस्विकरूपेणेति बोध्यम् । अत एव प्रत्येकफल-
कामस्यैव तत्राधिकार इति सिद्धान्तः । सर्वत्वावच्छिन्नेति । यावत्त्वावच्छि-
न्नेत्यर्थः । केवलान्वयित्वाऽल्लाभादिति । विशेष्यवाचकपदाऽसमभिव्याहृत-
सर्वपदस्य अन्योन्याभावप्रतियोगितानवच्छेदकविधेयव्याप्यपर्याप्तिकयावत्त्वाव-
च्छिन्ने शक्तिः । सर्वं प्रमेयमित्यत्र अन्योन्याभावप्रतियोगितानवच्छेदकप्रमेयत्व-
व्याप्यपर्याप्तिकयावत्त्ववन्तः प्रमेयाऽभिन्ना इति बोधः । एव च
अन्योन्याभावप्रतियोगितानवच्छेदकप्रमेयत्वव्याप्यपर्याप्तिकयावत्त्वस्य कतिपयपदा-
र्थेष्वपि सत्त्वान्न केवलान्वयित्वलाभ इति भावः । एवं चेति । अभिधेय-
पदोपादाने चेत्यर्थः । किंचिद्धर्मावच्छिन्नांशे । अभिधेयत्वावच्छिन्ने
उद्देश्यतावच्छेदकावच्छिन्ने इति यावत् । स्वं सर्वपदं । तद्धर्मव्यापकेति ।
उद्देश्यतावच्छेदकव्यापकेत्यर्थः । व्युत्पत्तेरिति । उद्देश्यवाचकपदसमभि-

प्रकृतानुमितिप्रकारतासमव्याप्तप्रकारताकत्वं वा वक्तव्यमिति वाच्यम् ।

व्याहृतमवशब्दस्य उद्देश्यतावच्छेदकव्यापकविधेयव्याप्यपर्याप्तिकयावत्वावच्छिन्ने शक्तिरिति व्युत्पत्तिः । इति भाव इति । सर्वमभिधेय प्रमेयमित्यत्र अभिधेयत्वव्यापकप्रमेयत्वव्याप्यपद्व्याप्तिकयावत्वाश्रयोऽभिधेयं प्रमेयाभिन्नमिति बोधः । तथा च जगन्मात्रवृत्तियावत्वमेवाऽभिधेयत्वव्यापकं, न कतिपयपदार्थमात्रवृत्तियावत्वमिति तादृशसर्वपदस्य न कतिपयवृत्तियावत्वबोधकत्वमिति तत्रम् ।

दीधितौ—न चेति । वाच्यमित्यनेनान्वयः । कोटीति । प्रमेयत्वाभावरूपेत्यादिः । सन्दिग्धे एव न्यायप्रवृत्तेर्विप्रतिपत्तेरनावश्यकत्वादाह । संशयस्य चेति । सन्दिग्धसाध्यके धर्मिण्येव न्यायप्रवृत्तेरिति भावः । संशयमाह । प्रमेयत्वमिति । तत्संग्रहाय । सर्वमभिधेय प्रमेयमिति प्रतिज्ञासंग्रहाय । द्विधाऽनुमितिबिषयतानिवेशो गोरवादाह । स्वेति । स्व शाब्दबोधः । अनुमितिबिषयताव्यापकत्वसंप्रदाये प्रकृतेति । तादृशविषयिताकशाब्दबोधजनकवाक्यत्वफलितम् । समूहालंबनात्मकेति । पर्वतो वह्निमान् सर्वमभिधेय प्रमेयमित्याकारकेत्यर्थः । तादृशानुमितिर्नास्तीति । समूहालंबनानुमितीत्यर्थः । समूहालंबनशाब्दबोधविषयतायास्तत्समनैयत्येव्याह । वाक्यान्तरसहितेति । सर्वमभिधेय प्रमेयमिति वाक्यसहितेत्यर्थः । तदज्ञानस्य । पर्वतो वह्निमानिति प्रतिज्ञाज्ञानस्य । निष्ठत्वं पठ्यर्थः, अन्वयश्चास्य समुदायत्वे । न तन्मात्रपर्याप्तम् । न प्रतिज्ञामात्रपर्याप्तं किन्तु वाक्यान्तरसहितप्रतिज्ञाया । तथा च न प्रतिज्ञासंग्रह इति भावः । अथेदमसंगतम्, वाक्यान्तरसहितप्रतिज्ञाजन्यसमूहालंबनबोधनिष्ठसाध्यविशिष्टपक्षविषयकत्वावच्छिन्नजन्यता - निरूपितजनकतावच्छेदकप्रतिज्ञामात्रविषयकयत्किंचिद्ज्ञानीयविषयताश्रयवर्ण - समुदायत्वस्य प्रतिज्ञामात्रे सत्वात् । मैवम् । तादृशबोधनिष्ठवह्निसंबन्धविषयकत्वावच्छिन्नजन्यतामादायैकदेशेऽतिव्याप्तिवारणाय तादृशबोधनिष्ठाया ज्ञान्यतेति विवक्षणावश्यकतया प्रतिज्ञासंग्रहो दुःशक एव । नचैकदेशस्य न्यायावयवबदलेनैव वारणं शक्यम् । प्रतिज्ञाघटकत्वाघटितस्यैव तस्य निवेश इत्यभिप्रायात् । यत्किंचित्प्रकृतेति । असमूहालंबनप्रकृतेत्यर्थः । तथापीति । यद्विषयतेति । यत्पदं प्रतिज्ञाजन्यशाब्दबोधसामान्यपरम् । तथा च तादृशशाब्दबोधविषयत्वं प्रकृतपक्षप्रकृतसाध्यव्याप्यवत्तापरामर्शजन्यतावच्छेदकविषयतासमनियत तादृशविषयत्वावच्छिन्नजन्यतानिरूपितजनकतावच्छेदकविषयताश्रयवर्णसमुदायत्व फलितम् ।

सकलाभिधेयवृत्तिधर्मवत् सकलाभिधेयनिष्ठात्पन्ताभावाप्रतियोगि आकाशा-
भाववद्वा इदं द्रव्यमित्यादौ विशिष्टपक्षबोधके उपनयेऽतिव्याप्तेः ।

नन्वेवं सति उक्तस्थलीयोपनयेऽतिव्याप्तिः, तज्जन्यबोधस्यापि विश्व-
विषयकत्वेन तथाविधानुमिति विषयतासमनियतविषयताकत्वादित्यतो
विषयतापदस्य प्रकारत्वाभिप्रायेणान्यथा तदर्थं गन्वन्ति । प्रकृतेति ।
तादृशोपनयजन्यबोधे प्रकारीभवतोऽभावत्वादेस्तादृशानुमितावप्रकार-
त्वान्न तत्प्रकारतायाः समनैयत्यमिति नातिव्याप्तिरिति भावः ।
सकलेति । सकलाभिधेयवृत्तिधर्मवदिदं द्रव्यमिति योजना । तादृशानु-
मिताविवैतत्स्थलीयोपनयजन्यबोधे विश्वस्यैवाभिधेयत्वेन प्रकारतया
तत्प्रकारतासमनैयत्यमन्ततरेवेति भवत्यतिव्याप्तिरिति भावः । ननु विशे-
षणानवच्छिन्नप्रकारतानां समनैयत्यं विवक्षणीयमतो नातिव्याप्तिः, उप-
नयजन्यबोधे अभावत्वादौ तादृशप्रकारतासत्वादुक्तानुमतेस्तादृश-
प्रकारतायाश्च तत्राऽसत्त्वादित्यतोऽनुमितावपि तेषां तथाविधप्रकारता-
घटनाय स्थलान्तरेऽतिव्याप्तिमाह । सकलाभिधेयेति । अभावत्वप्रति-
योगित्वत्वादीनां स्वरूपतः पक्षतावच्छेदकत्वाद् भवति तथानुमिति-
रिति भावः ।

एवंसति । अनुमिति विषयतासमव्याप्तविषयताकत्वनिवेशे सति ।
उक्तस्थलीयोपनये । सर्वमभिधेयं प्रमेयमित्यादिस्थलीयोपनये ।
प्रमेयत्वव्याप्यहेतुमत्सर्वमभिधेयमित्याकारके । तज्जन्यबोधे । उपनयजन्यबोधे ।
तथाविधेति । सर्वमभिधेय प्रमेयमित्याकारकेत्यर्थः । तदर्थं । अन्यूनान-
तिरिक्तत्वद्वयार्थः । प्रकृतेति । प्रकृतपक्षसाध्यकेत्यर्थः । दीधितौ-
वक्तव्यमिति । अन्यूनानतिरिक्तदलेनेत्यादिः । तादृशेति । प्रमेयत्वव्याप्य-
हेतुमत्सर्वमभिधेयमित्याकारकेत्यर्थः । प्रकारीभवतः । व्याप्तिघटकतयेत्यादिः ।
तादृशेति । सर्वमभिधेय प्रमेयमित्याकारकेत्यर्थः । तत्प्रकारतायाः ।
अभावत्वप्रकारतायाः । समनैयत्यमिति अनुमितिप्रकारतासमनैयत्यमित्यर्थः ।
तादृशानुमिताविवेति । सर्वमभिधेय प्रमेयमित्यनुमिताविवेत्यर्थः । व्याप्ति-
घटकीभूताऽभावत्वादीनामपि अनुमितौ अभिधेयत्वेन प्रकारत्वमिति सूचनाय
दृष्टान्तकथनं । एतत्स्थलीयोपनयजन्यबोधे इति । सकलाभिधेयवृत्ति-
धर्मवदिदं द्रव्यमितिस्थलीयतादृशधर्मवदिदं द्रव्यत्वव्याप्यवदित्युपनयजन्यबोधे

द्रव्यमिति विपरीतकोटिप्रसिद्धयर्थम् । विशिष्टपक्षबोधक इति । उप-
नयस्येदंपदेन विशेष्यमात्रपरामर्शेऽन्यूनविषयकत्वं न संभवतीति-
भ्रमनिराकरणाय । व्याप्तिशरीरे साध्यसाधनप्रकारेणैव तदधिकरणा-
न्तर्भावः नत्वधिकरणत्वेनापि इत्यनुमितौ तस्य तत्त्वस्य वा स्वरूपतः
प्रकारत्वविरहेऽपि नासंगतिः । हेतुरप्यत्रेदन्त्व, समवायेन द्रव्यमेव वा
बोध्यम् । गुणादेस्तत्त्वे हेतुतावच्छेदकगुणत्वादेः स्वरूपत उपनयजन्यबोधे
भाने कथितप्रकारतासमनैयत्यानुपपत्तेः ।

इत्यर्थः । विश्वस्यैवाभिधेयत्वेन प्रकारतयेति । उक्तस्थले तादृशवृत्ति-
धर्मनिष्ठाधेयत्वे निरूपितत्वसंबन्धेनाऽभिधेयस्य प्रकारत्वादभिधेयत्वेनैव
विश्वस्य प्रकारत्वं बोध्यम् । तत्प्रकारतासमनैयत्य । अनुमितिप्रकारता-
समनैयत्यं । विशेषणानवच्छिन्नप्रकारतानां । निरवच्छिन्नानुमिति-
प्रकारतानां । तादृशप्रकारतासत्वात् । निरवच्छिन्नप्रकारतासत्वात् ।
उक्तानुमितेरिति । सकलभिधेयवृत्तिधर्मवदिदं द्रव्यमित्यनुमितेरित्यर्थः ।
निरूपितत्वं षष्ठ्यर्थः । अन्वयश्चास्य प्रकारताया । तादृशप्रकारतायाश्च ।
निरवच्छिन्नप्रकारतायाश्चेत्यर्थः । तत्र । अभावत्वादो । असत्त्वादिति ।
अभिधेयत्वेनैव भानादिति भावः । तेषां । अभावत्वादीनां । तथाविधेति ।
विशेषणानवच्छिन्नेत्यर्थः । दीधितौ-सकलाभिधेयेति । सकलाभिधेय-
निष्ठाऽत्यन्ताभावाप्रतियोगि आकाशाभाववदिदं द्रव्यं इत्यादावित्यर्थः
अत्र । अनुमितौ । तथानुमितिरिति । विशेषणानवच्छिन्न-
प्रकारताकानुमितिरित्यर्थः । प्रमेयत्वानुषंगत्यागे बीजमाह । विपरीतेति ।
दीधितौ-विशिष्टपक्षबंधके उपनये इति । द्रव्यत्वव्याप्यवत्सकलाभिधेय-
निष्ठाऽत्यन्ताभावाप्रतियोगि आकाशाभाववदिदमित्याकारके इत्यर्थः । अतिव्या-
प्येति । अनुमितौ उपनये च स्वरूपतः प्रकाराणां तुल्यत्वादिति भावः ।
पक्षबोधकमित्येव कथं नोक्तमित्यत आह । विशेष्यमात्रपरामर्शे इति ।

अन्यूनविषयकत्वं अनुमितिप्रकारताव्यापकविषयताकत्वं समनैयत्यघटकं ।
ननु निरवच्छिन्नप्रकारतानां समनैयत्यनिवेशे उक्तोपनयेऽतिव्याप्तिर्न संभवति,
तस्य व्याप्तिबोधकत्वेन तदघटकहेतुसामानाधिकरण्य-साध्यसामानाधिकरण्य-
घटकाधिकरणानां हेत्वधिकरणत्वेन साध्याधिकरणत्वेनैव निवेशे तादृशधि-
करणत्वस्याऽधिकरणतात्वस्य वा उपनयजन्यबोधे स्वरूपतोभानेनाऽनुमितौ-
स्वभावेन निरवच्छिन्न “अनुमिति” प्रकारतासमनैयत्याभावात्, इत्याशकां
निरस्यति । व्याप्तिशरीरे इति । साध्यसाधनप्रकारेणैवेति । साध्येन-

तथापि प्रकृतपक्षे प्रकृतसाध्यवैशिष्ट्यविषयत्वं तदन्यूनविषयत्वम्।

नचाऽभेदेन विषयतासमनैयत्यस्योक्तावनुमितिविषयतात्वसमनियत-
स्वविषयतात्वकत्वोक्तौ नाय दोष इति वाच्यम् । हेत्वर्थघटितार्थक-
प्रतिज्ञाघटकन्यायान्तर्गतहेतुजन्यबोधविषयतायामनुमितिनिरूपितविषय-
तात्वाभावादानुमितिविषयतात्वव्याप्यस्वविषयतात्वकत्वाभावादेव तादृश
बोधवारणसंभवेनान्यूनविषयकत्वांशवैयर्थ्यापत्तेः ।

साधनेनैव वेत्यर्थः । तदधिकरणेति । साध्याधिकरण-हेत्वधिकरणेत्यर्थः ।
एवकारव्यवच्छेद्य स्पष्टयति । नत्विति । तस्य तत्त्वस्य चेति । अधिकरणत्वस्य
अधिकरणतात्वस्य वेत्यर्थः । नाऽसंगतिः । नातिव्याप्त्यसर्गात् । तथात्वे ।
हेतुत्वे । कथितप्रकारेति । अनुमितिप्रकारेत्यर्थः । तथाचानुमितौ
गुणत्वादेः स्वरूपतोऽभावेनोपनयजन्यबोधे च स्वरूपतस्तदभावेनाऽतिव्याप्यल-
ग्नकतापत्तेरितिभावः । उक्तोपनयेऽतिव्याप्तिं निराकर्तुं शक्ते । नचेति । अभेदेन
विषयतासमनैयत्यस्योक्ताविति । समानाकारकविषयतायाश्चैक्यमितिमतेने-
दम् । एव चाऽनुमितिविषयत्वोपनयजन्यबोधविषयत्वयोर्निरूप्यनिरूपकभाव-
भेदेन महान् भेदइतिसमनैयत्यविरहान्नातिव्याप्तिरिति भावः । एव निरूपकभेदेन
विषयताभेदादित्यापि बोध्यम् । स्वं शाब्दबोधः । उक्तोपनयेऽतिव्याप्तिवारणेऽपि
अन्यूनविषयकत्वदलवैयर्थ्यं स्यादित्याह । हेत्वर्थघटितार्थकप्रतिज्ञाघटितन्या-
यान्तर्गतेति । धूमादालोकवान् पर्वतो वह्निमान् धूमादितिन्यायान्तर्गतैत्यर्थः ।
हेतुजन्यबोधविषयतायामिति । धूमादिनिवाक्यजन्यबोधविषयतायामित्यर्थः ।
अनुमितिनिरूपितेति । धूमादालोकवान् पर्वतोवह्निमानित्यनुमितिनिरूपि-
तेत्यर्थः । स्वविषयतात्वकत्वाभावादेवेति । अनतिरिक्तत्वाभावादेवेत्यर्थः ।
तादृशबोधेति । हेत्ववयवजन्यबोधेत्यर्थः । अन्यूनविषयकत्वांशवैयर्थ्या-
पत्तेरिति । निगमनार्थबोधस्य सर्वस्यापि अनुमितिविषयताशालित्वेनाऽन्यून-
विषयकत्वमात्रोपादाने निगमनवारणाऽसंभवादनतिरिक्तविषयकत्वमावश्यक-
मित्याशयेनाऽन्यूनविषयकत्वमात्रवैयर्थ्याभिधानं बोध्यम् । प्रतिशाहेत्वर्थसमूहा-
लंबनमादाय हेत्वन्तवारणायापि अनतिरिक्तविषयकत्वं बोध्यम् । हेतुजन्यबोध-
विषयतायां अनुमितिनिरूपितविषयतात्वाभावं द्रढयति । नहीति । वह्निभूत-
विषयता । केवलहेत्वर्थविषयता । अनुमितिनिरूपितेति । तथा च नातिव्या-
प्तिरिति भावः । समूहालंबनेति । धूमादालोकवान् पर्वतोवह्निमान् इति समूहा-
लंबनेत्यर्थः । अनुमितिनिरूपितत्वमादायेति । तथा च वह्निभूतविषयताया-

नहि साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नसाध्यविशिष्टप्रकृतपक्षतावच्छेदका-
वच्छिन्नविषयतावहिर्भूतविषयता अनुमितिनिरूपिता । समूहालम्ब-
नानुमितिनिरूपितत्वमादाय नातिप्रसङ्गावकाशः प्रकृतपरामर्शजन्यता-
वच्छेदकविषयतात्वस्यैव निवेशनीयत्वादन्यथाऽसंभवापातादिति ।

उपनयविशेषेऽतिव्याप्त्यभिधानं चोपलक्षणपरम् । अन्यूनविषयके
त्यस्य निरुक्तार्थकत्वे सर्वस्मात्कालत्ववानयं कालपरिमाणवान् सर्वस्मा-
दित्यत्र हेत्ववयवेऽत्यतिव्याप्तिर्बोध्यता तज्जन्यबोधविषयताया विश्ववृत्ति-
त्वेनानुमितिविषयताव्यापकत्वात् । एवं तादृशान्यूनानतिरिक्तविषयक-
त्वस्य किञ्चित्जन्यतानवच्छेदकत्वेन तदवच्छिन्नजन्यताविवक्षणाऽसंभ-
वेन प्रतिज्ञाहेतुजन्यसमूहालम्बनबोधमादाय तन्निष्ठहेत्वर्थविषयकत्वाव-
च्छिन्नजन्यतानिरूपितजनकताश्रये धूमादालोकवान् पर्वतो बन्दिमानि
त्यादौ हेत्ववयवेऽतिव्याप्तिर्दुर्वारा, तस्या अनवच्छिन्नप्रकारताव्यापक
तादृशप्रकारताकत्वविवक्षयापि वारणाऽसंभवादित्यपि बोध्यम् । एतद्दोष
वारणाय प्रथमतोऽन्यूनविषयकत्वमन्यथा निर्वक्ति । तथापि प्रकृतेति ।

मपि अनुमितिनिरूपितत्वं सुलभमिति भावः । अन्यथा । प्रकृतपरामर्शजन्य-
तावच्छेदकविषयत्वानिवेशे । असंभवापातादिति । पूर्वोक्तसमूहालम्बनानुमिति-
मादायेत्यादिः । उपनयविशेषे । द्रव्यत्वव्याप्यवत्सकलाभिधेयनिष्ठात्यन्ताभावा-
प्रतियोग्याकाशाभाववदिदमित्युपनये । निरुक्तार्थकत्वे । अनुमितिविषयता-
व्यापकविषयताकत्वरूपत्वे । तज्जन्येति । हेत्ववयवजन्येत्यर्थः । पूर्वोक्तसमूहा-
लम्बनमादाय दूषणान्तरमाह । एवमिति । तदवच्छिन्नेति । अन्यूनविषय-
कत्वावच्छिन्नेत्यर्थः । तन्निष्ठेति । तादृशसमूहालम्बनबोधनिष्ठेत्यर्थः ।
तस्य । अतिप्रसंगस्य । एतद्दोषवारणाय । सर्वस्मात्कालत्ववानयं
कालपरिमाणवान् सर्वस्मादित्यत्र हेत्ववयवेऽतिव्याप्तिवारणाय ।
प्रकृतानुमितिविषयताव्यापकत्वस्य तज्जन्यबोधीयविषयताया सत्वात् ।

प्रथमत इति । अनतिरिक्तविषयकत्वनिर्वचनात्पूर्वमित्यर्थः । यद्यपि
अतिरिक्ताप्रसिद्धिनिबन्धनदोषोद्धाराय प्रथमतोऽनतिरिक्तविषयकत्वनिर्वचनमेवो-
चितं । तथापि अन्यूनविषयकत्वस्य प्रकृतानुमितिविषयताव्यापकविषयताकत्व-
रूपत्वे वक्ष्यमाणाऽनतिरिक्तविषयकत्वनिवेशेऽपि अनिस्तारात्प्रथमतोऽन्यून-
विषयकत्वं निर्वक्तुमुपक्रान्तम् । अत्र अन्यूनविषयकत्वं अनुमिति-
विषयताव्यापकविषयताकत्वम् । अनतिरिक्तविषयकत्वं च शब्द

एतच्च प्रकृतपक्षतावच्छेदकविशिष्टेत्यर्थकम्, तदनुपादाने प्रमेया-
द्वाच्यत्ववानयं प्रमेयः प्रमेयादित्यादौ हेत्ववयवे, यत्किञ्चिद्धर्मावच्छिन्नत्वो-
पादानेपि घटान्यत्ववद्रूपघटान्यतरस्माद् घटान्यत्ववत्सधर्मा घटो घटा-
न्यत्ववानित्याकारिका या सामानाधिकरण्यसंबन्धेन घटान्यत्वसाध्यक-
प्रतिज्ञा तद्वदितिन्यायान्तर्गते रूपघटान्यतरत्वावच्छिन्नताशे सामाना-
धिकरण्यसंबन्धेन विशेषणतापन्नघटान्यत्वघाटर्ततादृशसंबन्धावाच्छिन्न-
हेतुताके विशिष्टान्यतररूपहेतुप्रतिपादक हेत्ववयवेऽतिव्याप्तिः ।

विषयिताव्यापकानुमितिर्विषयिताकत्वम् । एतच्च । प्रकृतेति च । तथा
च प्रकृतपक्षतावच्छेदकविशिष्टपक्षे प्रकृतमाध्यतावच्छेदकविशिष्टवैशिष्ट्यावगा-
हित्वमर्थः । एव च नाक्तहेत्ववयवेऽतिव्याप्तिः, तज्जन्यबोधस्य विशिष्टपक्षे
विशिष्टमाध्यवैशिष्ट्यानवगाहिवादिता भावः । दीधितौ-तदन्यूनविषयकत्वं
प्रकृतानुमित्यन्यूनविषयकत्वम् । तदनुपादाने । पक्षतावच्छेदकवैशिष्ट्यानु-
पादाने । हेत्ववयवे । प्रमेयादित्याकारकहेतुवाक्यघटक “प्रमेय” इत्येकदेशे
इत्यर्थः । अतिव्याप्तिरिति परेणान्वयः । तज्जन्यबोधे पञ्चम्यर्थे प्रमेयमाने
प्रमेयत्वस्यापि भानेन साध्यतावच्छेदकीभूतप्रमेयत्वत्वविशिष्टप्रमेयत्वस्वरूप-
साध्यस्य प्रमेयरूपपक्षे वैशिष्ट्यावगाहिजनकत्वस्य प्रमेयादिति भागघटक “प्रमेये”-
इतिभागे सत्त्वाद् भवत्यतिव्याप्तिरिति भावः । वस्तुतः तादात्म्येन प्रमेयस्य साध्यत्वे
प्रमेयादिति हेतावेवाऽतिव्याप्तिः । अन्यूनविषयकत्वदले संबन्धविशेषानिवेशस्य
वक्ष्यमाणत्वात् । पक्षतावच्छेदकवैशिष्ट्यानिवेशेऽसंभवः, पक्षे साध्यवैशिष्ट्य-
विषयताविलक्षणत्वस्य पक्षतावच्छेदकवैशिष्ट्यविषयताया सत्वेन तादृशविषयता-
शालित्वस्यैव प्रतिज्ञाजन्यबोधमात्रे सत्त्वादित्यस्मद्गुरुचरणाः ।

ननु हेतुजन्यबोधस्य प्रमेयाशे निर्धर्मितावच्छेदकतया किञ्चिद्धर्मावच्छिन्न-
विशेष्यकत्वं निवेश्यापि हेतावतिव्याप्तिर्वारयितुं शक्यते इत्यतः पक्षतावच्छेदक-
वैशिष्ट्यानिवेशस्य स्थलान्तरे व्यावृत्तिमाह घटान्यत्वेति । तथा च पक्षता-
वच्छेदकवैशिष्ट्यानिवेशे यत्किञ्चिद्धर्मावच्छिन्नत्वनिवेशेपि घटान्यत्ववद्रूप-
घटान्यतरस्माद् घटान्यत्ववत्सधर्मा घटो घटान्यत्ववान् घटान्यत्ववद्रूपघटान्यतर-
स्मादित्यत्र हेतौ “घटान्यत्ववद्रूपघटान्यतरस्मादित्यत्र” अतिव्याप्तिः, तत्र
रूपघटान्यतरत्वरूपयत्किञ्चिद्धर्मावच्छिन्ने घटान्यत्वरूपसाध्यस्य भानेन यत्कि-
ञ्चिद्धर्मावच्छिन्नविशेष्यकसाध्यतावच्छेदकविशिष्टवैशिष्ट्यावगाहिबोधजनकत्वस्य -

सत्वात् अतस्तन्निवेशः । घटान्यत्ववदिति । अत्र घटान्यत्ववत्ता च स्वरूप-
समवायोभयघटितसामानाधिकरण्यसंबन्धेन—तच्च स्वरूपेण घटभेदाधिकरणे
समवायेन वृत्तिस्वरूपं, घटान्यत्वं कपाले वर्तते, तत्र कपालरूपं घटश्च वर्तते,
एव च स्वरूपसमवायोभयघटितसामानाधिकरण्यसंबन्धेन घटान्यत्वविशिष्ट
घटकपालरूपान्यतरत् तादृशान्यतरत्वावच्छिन्नज्ञानज्ञाप्यघटान्यत्वस्य सामाना-
धिकरण्यसंबन्धेन पक्षतावच्छेदक “घटक” त्वम् । सामानाधिकरण्यसंबन्धे-
नेति । स्वरूपसमवायोभयघटितसामानाधिकरण्यसंबन्धेनेत्यर्थः । घटान्यत्व-
साध्यिकेति । स्वरूपेण साध्यत्वे बाध स्यात् । तद्घटितेति । प्रतिज्ञाघटि-
तेत्यर्थः न्यायान्तर्गते । अस्य हेत्ववयवे इत्यनेनाऽन्वयः । रूपघटाऽन्यतर-
त्वावच्छिन्नान्तरे । कपालरूप-घटान्यतरस्मिन् । सामानाधिकरण्यसंबन्धेन ।
स्वरूपसमवायोभयघटितसामानाधिकरण्यसंबन्धेन । विशेषणतापन्नेति ।
विशेषणीभूतेत्यर्थः । घटान्यत्वघटितेति । तथा च सामानाधिकरण्यसंबन्धेन
घटान्यत्व हेतुतावच्छेदकघटकम् । हेतुतावच्छेदकसंबन्धमाह । तादृशसंबन्धा-
वच्छिन्नेति । समवायघटितसामानाधिकरण्यसंबन्धावच्छिन्नेत्यर्थः । समवाय-
संबन्धेनाऽन्यतररूपहेतोः स्वरूपासिद्धत्वादिति ध्येयम् । विशिष्टेति । घटान्य-
त्वविशिष्टेति । हेत्ववयवे । हेतौ । घटान्यत्ववद्रूपघटान्यतरस्मादित्याकारके
इति यावत् । अतिव्याप्तिरिति । रूपघटान्यतरत्वरूपयत्किंचिद्धर्मावच्छिन्ने
घटान्यत्वरूपसाध्यस्य भानेन यत्किंचिद्धर्मावच्छिन्नविशेष्यकसाध्यतावच्छेदक-
विशिष्टत्रैशिष्ट्यावगाहिबोधजनकत्वस्य सत्त्वादित्युक्तमुपरिष्ठात् । सामाना-
धिकरण्यसंबन्धेन रूपघटान्यतरमात्रस्य हेतुत्वे व्यभिचारमाह । घटत्वा-
दाविति । रूपवतीत्यनेन हेतुसत्त्व सूचितम् । तथा च घटादिरूपस्यापि
अन्यतरान्तर्गततया सामानाधिकरण्येन तस्य घटत्वादौ सत्त्वेन तत्र च
सामानाधिकरण्यसंबन्धेन घटान्यत्वरूपसाध्यविरहाद् भवति व्यभिचारः ।
व्यभिचारवारकतयेति । तथा च घटान्यत्वरूपविशेषणे दत्तो तद्वैशिष्ट्यं
कपालादिरूपस्यैव, तस्य सामानाधिकरण्यसंबन्धेन घटत्वादावसत्त्वान्न व्यभिचार
इति भावः । घटान्यत्वात्मकविशेषणस्येति । सार्थक्यमिति परेणान्वयः ।
घटान्यत्वमात्रं न हेतु-सिषाघयिषाया अनुसरणापत्तेः । घटान्यत्वविशिष्टरूपस्य
घटान्यत्वविशिष्टघटस्य वा तादृशसामानाधिकरण्यसंबन्धेन हेतुत्वे त्वाह ।
धर्मिभेदेनेति । रूपमिन्नस्य घटस्यापि प्रवेशेनेत्यर्थः । विशेष्यस्य । रूपघटा-
न्यतरस्य । सार्थक्यमिति परेणान्वयः । तादृशघटमात्रस्य विशेष्यत्वे घटान्यत्वं
व्यर्थम्, तादृशसंबन्धेन घटस्य घटत्वे विरहेण व्यभिचारविरहात् । व्यर्थ-

घटत्वादौ सामानाधिकरण्यसंबन्धेन रूपवति व्यभिचारवारकतया घटान्यत्वात्मकविशेषणस्य धर्मिभेदेन विशेष्यस्य घटान्यत्वसमानाधिकरणसत्तासमानाधिकरणे घटरूपादौ व्यभिचारवारकतया च विशेष्यतावच्छेदकस्य सार्थक्यमित्यवधेयम् ।

विशेषणघटितधर्मावच्छेदेन व्याप्तेरभिद्धेः । तादृशरूपमात्रस्य विशेष्यत्वे पक्षमात्रविशेष्यकत्वनिवेशेनापि अतिव्याप्तिवारणं संभवतीत्यन्यतरदुपात्तम् ।

ननु सामानाधिकरण्यसंबन्धेन घटान्यत्वविशिष्टस्यैव तादृशसंबन्धेन हेतुत्वमस्तु, एव च रूपघटान्यतरस्यैव घटान्यत्ववेगिष्ठरूपेण हेतुत्वसंभवे किमन्यतरत्वेन हेतुत्वेनेत्याशङ्का ममावत्ते । घटान्यत्वसमानाधिकरण्येति । व्यभिचारवारणायेति । तथा सति सत्ताया अपि कपालान्तर्भावेण घटान्यत्वविशिष्टतया तस्याः घटत्वघटरूपादौ सत्त्वेन व्यभिचारः स्यादिति भावः । घटान्यत्वविशिष्टस्यैव हेतुत्वे तु सामानाधिकरण्यसंबन्धेनापि न घटत्व-घटरूपादौ व्यभिचारः इति घटान्यत्वोपलक्षितस्यैवान्यतरत्वात् हेतुत्वं बोध्यम्, विशिष्टहेतुके च न प्रयोजनमित्यवधेयम् । विशेष्यतावच्छेदकस्य । रूपघटान्यतरत्वस्य अवधेयमिति । रूपघटयोरैकनरमादाय हेतुत्वसंभवेऽपि अन्यतरत्वेनोपादानस्य धर्मिभेदान्न वैयर्थ्यम् । व्यापकत्वाघटकत्वेऽपि । सामानाधिकरण्यसंबन्धेन साध्यत्वे व्याप्तिरेव न संभवति तस्य वृत्त्यनियामकतया हेतुसमानाधिकरणाभावीयतत्वं बन्धावच्छिन्नप्रतियोगित्वाप्रसिद्धेरित्याशयः । पक्षतावच्छेदकतापर्याप्तिनिवेशनायाह । बन्धिमदिति । पक्षमुख्यविशेष्यता न निविष्टेति हृदयम् । ननु नित्यावृत्तिधर्मशून्यत्वात्, एव बन्धिमदवृत्तिधर्मशून्यत्वादिति च कथं नातं द्रव्यपदं पर्वतपदं चानर्थकमित्यत आह । अखंडेति ।

इदमत्रावधेयम् । अत्र हेतुकोटौ यावता निवेशस्तेषां तेषां पक्षकोटौ निवशो हेतुवाक्यजन्यबोधस्याऽनतिरिक्तविषयकत्वसंपादनार्थम् । पक्षे सधर्मैत्यनुपादाने पक्षनिश्चयकाले एव पक्षे साध्यनिश्चयसंपत्तेः, संशयाभावान्यायप्रयोगानुपपत्तिरतस्तन्निवेशः । बाह्यवारणाय स्वरूपमभायोभयसंबन्धघटितसामानाधिकरण्यसंबन्धेन घटान्यत्वस्य साध्यत्व बोध्यम् । घटान्यत्ववद्रूपघटोभयत्वावच्छिन्नहेतुत्वे घटान्यत्वस्य वैयर्थ्यापत्तिः, उभयत्वावच्छिन्नस्य सामानाधिकरण्यसंबन्धेन घटत्वादावभावेन व्यभिचाराभावात् । तथा च तादृशहेतुवाक्यजन्यबोधस्य पक्षे साध्यवैशिष्ट्यावगाहित्वाभावेन न हेतुवाक्येतिव्याप्तिरतो घटान्यत्ववत्तादृशान्यतरत्वावच्छिन्नस्य हेतुत्वमिति संक्षेपः ।

पञ्चम्यर्थपक्षप्रतिज्ञादिस्थले तु पक्षे प्रकृत्यर्थस्य वैशिष्ट्यबोधको हेतुर्न तु प्रकृतसाध्यस्य ।

सामाधिकरण्यसंबन्धस्य वृत्त्यनियामकतया व्यापकत्वाघटकत्वेपि नित्यद्रव्यावृत्तिधर्मशून्यत्वान्निरवयवं गगनं नित्यं नित्यद्रव्यावृत्तिधर्मशून्यत्वाद्, बन्धिमतपर्वतावृत्तिधर्मशून्यत्वादालोकवान् पर्वतो बन्धिमान् बन्धिमतपर्वतावृत्तिधर्मशून्यत्वादित्यादौ हेत्ववयवेऽतिव्याप्तिवारणाय पक्षतावच्छेदकवैशिष्ट्यनिवेशनमावश्यकम् । अखंडाभावघटकतया हेतुघटकद्रव्यत्वपर्वतत्वादीनामवैयर्थ्यम् ।

साध्यतावच्छेदकविशिष्टसाध्यनिवेशप्रयोजनमाह— पंचम्यर्थेति । हेतुत्वं प्रमेयाद्वाच्यत्ववत्प्रमेयादित्यादौ हेतुजन्यबोधस्य विभक्त्यर्थहेतुत्वे प्रमेयाद्यात्मकप्रकृत्यर्थवैशिष्ट्यावगाहित्वेऽपि प्रकृतसाध्यतावच्छेदकविशिष्टवैशिष्ट्यानवगाहित्वान्नातिव्याप्तिरित्यर्थः ।

पक्षतावच्छेदकावच्छिन्नविशेष्यतानिरूपितसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रकारताकत्वमेव पर्यवसितार्थः । संबन्धविशेषश्चैतद्भूते न प्रवेश्य प्रयोजनविरहात्, अतः पंचम्यर्थं

हेतुजन्यबोधस्य । हेतुत्व प्रमेयायमित्याकारकस्य । साध्यतावच्छेदकविशिष्टेति । तादृशवाच्यत्वविशिष्टेत्यर्थः । अत्र वाच्यस्यैव साध्यत्व न तु वाच्यत्वस्य, तथा सति “जन्यत्वपक्षकोक्तसाध्यहेतुकस्थले” इत्यनेन वाच्यत्वसाध्यकस्थलस्यैव परामर्शं तत्स्थलीयहेतौ व्यावृत्तिदानाऽसंगतिः स्यात्, प्रमेयादित्यत्र प्रमेयपदस्य लक्षणया प्रमेयपदस्य ज्ञानपरतया वाच्यत्वबोधकत्वाऽसंभवात्, वाच्यस्य साध्यत्वे तु प्रमेयज्ञानस्यापि वाच्यतया साध्यबोधकत्वात् । अत एव प्रमेयाद्वाच्यत्ववदित्यस्यापि संगतिः, अन्यथा हेतोर्निराकांक्षत्वं स्यात् । इदानीं तु साध्यघटकप्रमेयज्ञानज्ञाप्यत्वस्य वाच्यत्वेऽन्वयः हेत्वर्थस्य तस्य वाच्यत्ववति अन्वय इति ध्येयम् । नन्वत्र साध्यतावच्छेदकवैशिष्ट्यप्रवेशो व्यर्थः, उक्तातिव्याप्तिवारणाय साध्यतावच्छेदकसंबन्धेन साध्यप्रकारताया एव निवेशनीयत्वात् । नचोक्तसंबन्धनिवेशेपि निरूपितत्वसंबन्धेन यत्र वाच्यस्य साध्यता तत्रोक्तहेतावतिव्याप्तिरतः साध्यतावच्छेदकवैशिष्ट्यनिवेश आवश्यक इति वाच्यम् । निरूपितत्वसंबन्धस्य वृत्त्यनियामकतया तत्संबन्धावच्छिन्नप्रतियोगित्वाप्रमिद्धेन्यायस्यैवाऽभावादित्याशंका निरस्यति । संबन्धविशेषश्चेति । अतः—साध्यतावच्छेदकसंबन्धानिवेशात् । यादृशसंबन्धेन । निरूपितत्वसंबन्धेन । नैतद्व्यावृत्त्यसंगतिः । न साध्यतावच्छेदकवैशिष्ट्यव्यावृत्त्यसंगतिः । ननूक्तस्थलीयप्रमेयादिति हेतौ प्रमेयपदं लक्षणया प्रमेयज्ञानपरम् ।

तादृशविषयताविलक्षणविषयताशून्यत्वम्

प्रकृत्यर्थस्य यादृशसंबन्धेनान्वयस्तस्य वृत्त्यनियामकतया व्यापकत्वाघटकत्वेऽपि नैतद्व्यावृत्त्यसंगतिः । यदि च जन्यग्रहविषयत्वरूप-पंचम्यर्थैकदेशे जन्यत्वे प्रकृत्यर्थस्य हेतुज्ञानस्यान्वयः, न तु परम्परा-संबन्धेन तादृशविषयत्वे तदा जन्यत्वपक्षकोक्तसाध्यहेतुकस्थले व्यावृत्ति-बोध्या, पक्षमुख्यविशेष्यकत्वपर्यन्तानिवेशात् । न तु तादृशविषयत्वत्वा-वच्छिन्नपक्षकस्थले, हेतुजन्यबोधे तादृशविशिष्टपक्षे इतरवैशिष्ट्या नवगाहित्वात् ।

तादृशविषयताविलक्षणं इति । साध्यतावच्छेदकसंबन्धावच्छिन्नसा-ध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रकारतानिरूपितपक्षतावच्छेदकावच्छिन्नविषय-ताविलक्षणेत्यर्थकम् तद्विलक्षणत्वं च न तद्विन्नत्वम्, प्रतिज्ञाजन्यबोधीय साध्यादिविषयतायास्ताद्विन्नत्वेनाऽसंभवापातात् । तादृशविषयताभिन्न-मुख्यविशेष्यताशून्यत्वानवेशेनाऽसंभववारणोऽपि निगमनेऽतिव्याप्तिता-दवस्थ्यात्, अन्यनूनिविषयकत्वदलव्यर्थ्याच्च, धूमादालोकवान्पर्वतोवन्हि-मान्धूमादित्यादौ हेत्ववयवजन्यबाधीयहेतुत्वनिष्ठमुख्यविशेष्यताया-स्तादृशविषयताभिन्नत्वात् ।

एतन् तादृशविषयतान्त.पातित्वं प्रकृतपरामर्शजन्यतानवच्छेद-कत्वं वा तदित्यपि परास्तम् । उक्तस्थले आलोकाद्यंशे हेतुत्वप्रकार-ताया एव तादृशविषयतान्त.पातित्वात्प्रकृतपरामर्शजन्यतावच्छेदक-त्वाच्च, हेतुजन्यबोधीयतद्विषयताया अतथात्वात् ।

पंचम्यर्थो जन्यज्ञानविषयत्व । तत्र विभक्त्यर्थैकदेशे जन्यत्वे एव प्रकृत्यर्थस्य “प्रमेयज्ञानस्य” अन्वयः । तथा च पक्षतावच्छेदकीभूत “हेतुत्वत्वात्मक” विषयत्वत्वावच्छिन्ने साध्यस्याऽनन्वयाद्धेतावतिव्याप्तिविरहेण साध्यताव-च्छेदकवैशिष्ट्यनिवेशो व्यर्थ इत्याशकते । यदिचेति । परंपरासंबन्धेन । स्वज्ञाननिरूपितत्वसंबन्धेन पक्षमुख्यविशेष्यकत्वापादानेऽपि व्यावृत्तिरित्यभिमानं निराकरोति । न त्विति । इतरेति । साध्येत्यर्थः । एतादृशान्यूनविषयक-त्वोपादाने निगमनेऽतिव्याप्तिवारणायाऽनतिरिक्तविषयकेति । तस्य चाऽनुमिति-विषयातिरिक्ताऽवृत्तिविषयत्वार्थकत्वे सर्वमभिधेयं प्रमेयमित्यादावतिरिक्ताऽ-प्रसिद्धिरतस्तदर्थमाह-दीधितौ-तादृशविषयताविलक्षणं विषयताशून्यत्वमिति । अस्य तदनतिरिक्तविषयकत्वमित्येनेनान्वयः । तद्विन्नत्वेन पक्षविषयता-भिन्नत्वेन ।

न च तथाविधविषयतावच्छेदकोट्यप्रविष्टधर्मावच्छिन्नविषय-
ताशून्यत्वनिवेशान्न दोष इत्यपि साधु । यत्र प्रमेयसामान्यस्य
पक्षतावच्छेदकादिघटकता तत्र तादृशविषयतावच्छेदकोट्यप्रविष्टा -
प्रसिद्धेः । विलक्षणत्वच्छेदकतानिवेशेपि द्रव्यव्याप्यधूमादालोकवा-
नपर्वतोऽन्विमानधूमादित्यादिन्यायान्तर्गतनिगमनादावतिव्याप्तिः, तज्जन्य-
बोधविषयतावच्छेदकधूमत्वादेस्तादृशविषयतावच्छेदकादिप्रविष्टत्वात् न -
यमात् । अपि तु तादृशविषयताशालिनिश्चयत्वावच्छिन्नानिवर्त्यसंशय-
निवर्तकतावच्छेदकत्वमेव तत् । निगमनादिजन्यबोधीयज्ञानज्ञाप्य-
त्वादिविषयतायास्तादृशनिश्चयत्वावच्छिन्नानिवर्त्यज्ञानज्ञाप्यत्वादिसंशय -
प्रतिबन्धकतावच्छेदकतया तद्वारणम् । उक्तहेत्वव्यवजन्यबोध-
निवर्त्यस्य हेतुत्वं धूमीयं नवेत्यादिसंशयस्य धूमादिज्ञानज्ञाप्यत्वघटित -
पक्षतावच्छेदकावच्छिन्नविशेष्यतानिरूपितसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्न -
प्रकारताशालिनिश्चयनिवर्त्यतया तादृशबोधविषयतायाः न
तथाविधविषयताविलक्षणतेति अन्यूनपदस्य व्यावृत्तिसंगतिः ।

सर्वेषामेव संशयानां स्वविरोधविषयकतथाविधविषयताशालि-
समूहान्वननिश्चयनिवर्तनीयतया तादृशनिश्चयाऽनिवर्त्यसंशयाऽ-
प्रसिद्धिरतस्तादृशनिश्चयत्वावच्छिन्नेति । इत्थं चाऽधिकमवगाहमानेपि
निगमनजन्यबोधे साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नसाध्यविशिष्टपक्षतावच्छेद-

पूर्वमनतिरिक्तविषयकत्वानुपादानेऽयंपदानुषंगपक्षे निगमनेऽतिव्याप्ति-
रुक्ता, सा इदानीं तन्निवेशेपि अस्येवेत्याह । अतिव्याप्तितादवस्थ्यादिति ।
ननु प्रकारतावच्छेदकतापर्याप्तिनिवेशान्न निगमनेऽतिव्याप्तिरित्यत आह । अन्यू-
नविषयकत्ववैयर्थ्याच्चेति । निगमनवारक प्रकारान्तरमपि निरस्यति ।
एतेनेति । अन्यूनविषयकत्वस्य वैयर्थ्येनेत्यर्थः । उक्तस्थले । धूमादालोक-
वानपर्वतोऽन्विमान् धूमादित्यादौ । अतथात्वादिति । अनन्तपातित्वात्,
जन्यतानवच्छेदकत्वाच्चेत्यर्थः । तथाविधेति । साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नविषय-
तानिरूपितपक्षतावच्छेदकावच्छिन्नेत्यर्थः ; न दोष इति । नान्यूनविषयकत्ववैय-
र्थ्यम् । उक्तस्थले हेतुत्वादिविषयतायास्तथाविधविषयतावच्छेदकोटिप्रविष्टत्वा-
दिति भावः । यत्र । सकलाभिधेयवृत्तिधर्मवदित्यादौ । कोट्यप्रविष्टाऽप्र-
सिद्धेरिति विश्वस्यैव कोटिप्रविष्टत्वादिति भावः ।

विलक्षणतेति । विलक्षणं निरवच्छिन्नम् । तथा च तथाविधविषयता-
निरूपितनिरवच्छिन्नावच्छेदकताशून्यधर्मानिष्ठनिरवच्छिन्नावच्छेदकताकविषयता -
शून्यत्वमर्थः । द्रव्यव्याप्येति । अतिव्याप्तिरिति । इदं च निगमनजन्यबो-

दकावच्छिन्नपक्षविषयकत्वस्याऽक्षततया धूमज्ञानज्ञाप्यत्वादिसंशयस्य तादृशविषयताशालिनिश्चयानिर्वच्यत्वानुपपत्तिरित्यपि समाहितम् । अवच्छिन्नत्व चाऽन्यूनवृत्तित्वं व्यापकत्वपर्यवसितम् , अतो ज्ञानज्ञाप्यत्वं धूमीयं नवेति संशयनिरूपितप्रतिबन्धकतायां धमज्ञानज्ञाप्यत्वातिरिक्तप्रतिज्ञाप्रतिपाद्यभागविषयताघटितधर्मस्य स्वरूपसंबन्धरूपावच्छेदकत्वविरहेऽपि नान्यूनपदस्य व्यावृत्त्यसंगतिः ।

अप्रामाण्यज्ञानास्कन्दितास्य निगमनादिजन्यबोधस्य संशयाऽप्रतिबन्धकतया तज्जनकत्वमादायातिप्रसंगस्य वारणाय तादृशसंशयाऽनिवर्तकत्वमुपेक्ष्य तन्निवर्तकतावच्छेदकविषयताशून्यत्वेन बोधो विशेषितः ।

पक्षतावच्छेदकाद्यनिवेशे तदनवच्छिन्नपक्षादिविषयताशालिनिश्चयसमुदायस्य कमपि संशयं प्रति अप्रतिबन्धकतया तादृशनिवर्त्याऽप्रसिद्धिरतस्तन्निवेश इति ।

इत्थं चानतिरिक्तविषयकत्वघटकसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नसाध्यविशिष्टपक्षनावच्छेदकावच्छिन्नविषयतायां स्वनिष्ठत्वनिवेशेनैव न्यूनविषयकदर्शितहेतुजन्यबोववारणसंभवे पृथगन्यूनविषयकत्वविशेषणमनर्थकमित्यपि समाहितम् । तादृशविषयतायां स्वनिष्ठत्वविशेषणे निगमनादेज्जन्यबोधस्य ज्ञानज्ञाप्यत्वविशेषितसाध्यविशिष्टपक्षविषयताशालित्वनियमात्स्वनिष्ठनिरुक्तविषयताशालिनिश्चयत्वव्यापकप्रतिबन्धकताकज्ञानज्ञाप्यत्वादिसंशयान्यसंशयाऽप्रतिबन्धकतयाऽनतिरिक्तविषयताकत्वापत्तेर्दुर्वारत्वात् ।

वेऽबाधितत्वादिभानं नास्तीत्याशयेन । उक्तेति । धूमादालोकवान्पर्वतोवन्दिमानित्यादिस्थलायेत्यर्थः ।

नान्यूनपदस्य व्यावृत्त्यसंगतिरिति । अत्रेदं बोध्यम् । पक्षतावच्छेदकावच्छिन्नविशेष्यतानिरूपितसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रकारतानिष्ठावच्छेदकताकप्रतिबन्धकतानिवेशे धूमादालोकवान्पर्वतोवन्दिमानिति प्रतिज्ञायामव्याप्तिः, हेतुत्वं धूमीयं नवेत्यादिसंशयस्य तादृशप्रतिबन्धकतानिरूपितप्रतिबन्धकताशून्यत्वात् । एतादृशव्याप्तिवारणायैव व्यापकत्वरूपावच्छिन्नत्वं निवेश्य नत्वन्यूनपदव्यावृत्त्यसंगतिनिराकरणायैवेति । विशेषित इति । तथा च निगमने नातिव्याप्तिः, तज्जन्यबोधे उक्तसंशयनिवर्तकतावच्छेदकविषयतावत्वादिति भावः ।

समुदायस्येति । केवलपक्षविशेष्यकत्वस्य द्रव्यत्व-पृथिवीत्व-मेयत्वादिना पक्षविशेष्यकज्ञानसाधारणतया तादृशपक्षविषयकनिश्चयत्वव्यापकप्रतिबन्धकत्वाप्रसिद्धिरित्यर्थः । स्वनिष्ठत्वेति । स्वपद-यादृशशब्दबोधमादाय लक्षणं संग-

प्रकृतहेतुकप्रकृतसाध्यसिद्ध-यौपायिकव्याप्तिविषयकत्वं वा तदनतिरिक्त-
विषयकत्वम् ।

सत्यन्तस्य न्यायावयवत्वमर्थः—निगमने च पक्षवाचकपदमनुषज्यते
इति तद्वारणमनतिरिक्तपदप्रयाजनमितिमतमनुसृत्य लघुशरीरमन-
तिरिक्तविषयकत्वं निर्बन्ति । प्रकृतेति । प्रकृतहेतुका या प्रकृतसाध्यसि-
द्धौपायिकी व्याप्तिस्तदविषयकत्वमर्थः । यद्रूपावच्छिन्नविशेषितप्रकृतहेतु-
तावच्छेदकावच्छिन्नहेतुविशिष्टप्रकृतपक्षतावच्छेदकावच्छिन्नविषयकनि-
श्चयत्वं प्रकृतसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नसाध्यकानुमितिजनकतानतिरिक्त-
वृत्ति तद्रूपावच्छिन्नाऽविषयकत्वमिति तु पर्यवसितम् । तादृशं रूपं
तद्धेतुतावच्छेदकावच्छिन्नतद्धेतुव्यापकप्रकृतसाध्यसामानाधिकरण्यत्वं --
तत्तत्साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नसाध्याभावव्यापकाभावप्रतियोगितात्वं च ।
निगमनस्थतत्पदस्य च व्याप्तिपक्षधर्मताविशिष्टहेतुपरतया तज्जन्यबोधस्य
तादृशरूपावच्छिन्नविषयकत्वान्नातिव्याप्तिः । अन्वयव्यतिरेकव्याप्त्यो-
र्विशिष्टैकतरनिवेशोऽन्वयिनि व्यतिरेकिणि वा निगमनेऽतिव्याप्तिरिति
निरुक्तरूपावच्छिन्नत्वेन द्वयोरनुगमः । यदि च यत्त्वतत्त्वयोर्निवेशान्नानु-
गमसंभव इति विभाव्यते, तदाऽभावद्वयमेव बोधे निवेशनीयम् । एत-
ल्लाभायैवौपयिकान्तमिति ध्येयम् । यद्यप्युदाहरणजन्यबोधस्य न निरुक्त-
रूपावच्छिन्नविषयकत्वं— तथापि सिषाधयिषाधीनन्यायप्रयोगानुपग-
मेन तत्र पक्षतावच्छेदकविशिष्टे साध्यतावच्छेदकविशिष्टवैशिष्ट्यावगाहि-
त्वरूपाऽन्यूनविषयकत्वविरहादेव नातिप्रसंगः । हेत्वन्तभागे च सत्यन्ता-
भावान्नातिव्याप्तिरित्यवधेयम् ।

मनीयं तादृशशब्दबोधपरम् । निगमनजन्यबोधवृत्तित्वविशिष्टतादृशप्रकारता-
मादाय दूषयति तादृशेति ।

तथा च न्यायावयवत्वे सति पक्षतावच्छेदकविशिष्टबोधजनकवाक्यत्वं
प्रतिज्ञात्वं फलितम् । बोधे पक्षतावच्छेदकवै० स्वावच्छिन्नविशेष्यतानिरूपित-
साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रकारताकत्वन्तादृशप्रकारताशालिनिश्चयत्वव्यापकप्रति-
बन्धकतानिरूपितप्रतिबध्यताशून्यसंशयनिवर्तकतावच्छेदकविषयिताशून्यत्वोभयसं०

व्याप्त्यविषयकत्वकल्पे हेत्वन्तेऽतिव्याप्तिशंकां परिहर्तुं तं कल्पमवतारयति ।
सत्यन्तस्येति । अनुषज्यते इति । तथाचाऽन्यूनविषयकत्वनिर्वाहः ।
अभावद्वयं—अन्वयव्याप्तिविषयकत्वाभाव—व्यतिरेकव्याप्तिविषयकत्वाभावो -
भय । एतत्कल्पे औपयिकान्तवैधर्म्यमाशङ्क्याह । एतल्लाभायैवेति । न

वन्निहमाया ताकवत्सधर्मा पर्वनोवन्निहमान्धूमात्, इन्धनव्याप्यधूमवान्प-
र्वतोवन्निहमान्धूमादित्यादेः । तस्याः सप्रज्ञाय प्रकृतहेतुसाम्ययोरुपादानम् ।
वन्निहमा पञ्चधूमवान्पर्वतः, वन्निहमान्धूमात्, सत्तादिव्यप्यद्वयवद्विदं
सत्तादिमहत्त्वत्वादित्यादयस्तु न प्रयोगाः । विशिष्टाक्षोपस्थापकादेव तादृश-
व्याप्तिप्रतीतिः आकांक्षाविरहेऽनादृशानुत्थानात्, अन्यथाऽतिप्रसंगात् ।
अत एव नैरुदोभयव्याप्यपन्यासोऽस्ति ।

वन्निहमाविशिष्टस्यालोकस्य पर्वतत्वावच्छिन्नविशेषणत्वे
तद्विशिष्टेऽपि पर्वते तद्वृत्तेरथतो लाभेनाथतस्तत्र प्रकृतसाध्यगमक-
तालाभात् हेतव्यव्याभिधानप्रयोजकाऽऽकांक्षावसर इत्यतः सधर्मेति ।
तस्याः । प्रणिज्ञायाः । ननु यत्र प्रकृतहेतुकप्रकृतसाध्यकव्याप्तिरेवान्त-
र्भवति पक्षगर्भे, तत्रत्यप्रतिज्ञाया असंप्रह इत्याशंका परिहरति । वन्हीति ।
विशिष्टपक्षेति । पक्षतावच्छेदकविशिष्टपक्षेत्यर्थः । तादृशव्याप्तीति ।
प्रकृतहेतुकप्रकृतसाध्यसिद्धयौपयिकव्याप्तीत्यर्थः । उदाहरणेति । यद्यपि
दर्शितस्थले विशिष्टपक्षोपस्थापकपक्षप्रकृतहेतो विशिष्टपक्षवृत्तित्व-
स्याप्यर्थतः प्रतीत्या उपनयादिप्रयोजकाकांक्षाया अप्यनवकाशः । तथापि
धूमवत्त्वस्थाने धूमवत्साधर्म्यनिवशे तस्याः संभव इति उदाहरणमात्रो-
पादानम् । अन्यथा । आकांक्षाविरहेऽप्यभिधाने । अतिप्रसंगात् ।
हेतुद्वयादेरप्यभिधानप्रसंगात् । अतएव । अनाकांक्षतानभिधानादेव ।
एकदा । एकन्यायप्रयोगदशायाम् । उभयव्याप्तीति । अन्वयव्याप्ति-
व्यतिरेकव्याप्तिद्वयेत्यर्थः । व्याप्तिद्वयस्य क्रमेणैवाभिधातुं शक्यतया
प्रथमोपस्थितव्याप्तिप्रतीत्यैव समीहितनिर्वाहेण व्याप्यन्तराकां-
क्षानुदयादिति भावः ।

एतेनाऽन्वयव्यतिरेकोनाहरणाकांक्षाघटितान्वयव्याप्तिरेकहेतुलणान-
न्तरमपरं तल्लक्षणमभिधस्यतोमणिकृतः प्रथमलक्षणानिर्भरनीज-
माविष्कृतम् । अत एवैतादृशातिप्रसंगस्य वृथगभिधानम् ।

निरुक्तरूपावच्छिन्नविषयकत्वमिति । न तद्वहेतुव्यापकसाध्यसामानाधिकर-
ण्यत्वाद्यवच्छिन्नविषयकत्वमित्यर्थः । तथा च व्याप्तिबोधने तात्पर्याभावाद् उदा-
हरणेऽतिव्याप्तिर्दुर्बलैवेति भावः । नातिप्रसंग इति । तथा च एतत्कल्पे यो यो
धूमवान् स स वन्निहमान् यथा पर्वत इत्युदाहरणं न स्वीकार्यम्, अन्यथा तस्य
निरुक्तान्यूनविषयकत्वेन चातिव्याप्तेर्दुर्वारत्वपातादिति तस्य शुद्धपर्वतवृत्तित्वलाभेऽपि
न प्रकृतपक्षवृत्तित्वलाभ इत्यतो विशिष्टेति । तद्वृत्तेः । विशिष्टालोकवृत्तेः ।
सधर्मेतीति । एतेन व्याप्तिविशिष्टस्यालोकादेर्विशिष्टपक्षवृत्तित्वशकानुच्छेदा-

यदि च मैत्र. पचति अयं गौरित्यादेरेव प्रतिज्ञाया तथोपवर्णितविशिष्ट-
ज्ञानजनकत्व संभव तादात्म्येन गोः साध्यत्वात् गोत्वत्वाद्यनुपस्थित्या गोत्वादेः
साध्यत्वानुपपत्तेः पदार्थतावच्छेदकजातौ हेत्वर्थान्वयायोगाच्च.

बन्धादिसाध्यकप्रतिज्ञायामव्याप्त्या यथोपवर्णितलक्षणमाक्षिपति :
यदिचेति । अत्र चाऽसंभवाभावमाविष्कर्तुं कतिपयप्रतिज्ञाजन्यबोधस्य
यथोपवर्णितानुमित्यन्यूनाऽनतिरिक्तविषयकत्वं व्यवस्थापयति । चैत्र
इत्यादिना ।

हेत्वाकाक्षेति सूचितम् । तस्याः । उपनयप्रयोजकाकाक्षायाः । एतेन । एकदा न
व्याप्तिद्वयाभिधानमिति दीधितिकारोक्त्या । लक्षणानन्तरमिति । अन्वयव्यति-
रेकोदाहरणाकाक्षाजनकशाब्दज्ञानजनकवाक्यत्वरूपलक्षणानन्तरमित्यर्थः । अपर
पक्षसंपन्नसतोविपक्षाऽमतो हेतुवचनमित्येवंरूप । तरलक्षणं । अन्वयव्यतिरेकि-
हेतुलक्षणम् ।

बन्धिसाध्यकप्रतिज्ञायां । पर्वतोवन्दिमानित्याकारिकायां । अव्याप्त्या ।
तज्जन्यबोधस्य बन्दिमदभिन्नपर्वतविषयकत्वेनाऽनुमित्यन्यूनानतिरिक्त
विषयकत्वाभावादिति भावः । तच्चानुपद स्फुटीभविष्यति ।
यथोपवर्णितमिति । न्यायावयवत्व सति पक्षतावच्छेदकावच्छिन्नविशेष्यता
निरूपितसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रकारताकत्वे मति तादृशप्रकारता
शालिनिश्चयत्वावच्छिन्नानिवर्त्यसंशयनिवर्तकतावच्छेदकविषयताशन्य. (अथवा
तादृशप्रकारताशाल्यनुमितिजनकत्वं यद्रूपावच्छिन्नविशेषित-
प्रकृतहेतुतावच्छेदकावच्छिन्नहेतुप्रकारकप्रकृतपक्षतावच्छेदकावच्छिन्नविशेष्यता -
शालिनिश्चयत्वव्यापक तद्रूपावच्छिन्नाविषयकः) यो बोधस्तज्जनकवाक्यत्वं
लक्षणमित्यर्थः । दीधितौ यदिचेति । अस्य सूक्ष्ममीक्ष्यते इत्यनेनाऽन्वयः ।
अचच । लक्षणे च । असंभवाभावम् अव्याप्तिमित्यर्थः । यथोपवर्णितेति ।
अस्य अन्यूनानतिरिक्तविषयकत्वेऽन्वयः । दीधितौ-मैत्र.पचतीति । अत्र
मैत्रविशेष्यककृतप्रकारिकाऽनुमितिः, तथैव च प्रतिज्ञाजन्यो बोधः । एवं च
तादृशबोधस्योपवर्णितानुमित्यन्यूनानतिरिक्तविषयकत्वान्नलक्षणसमन्वयः ।
एवमयं गौरित्यत्रापि । ननु व्युत्पत्तिविरोधादयं गौरित्यादिप्रतिज्ञायाः पक्षे साध्यी
भूतगोत्वविशिष्टज्ञानजनकत्वात्कथं तत्र गोत्वप्रकारकज्ञानजनकत्वम् । एवं
गोत्वस्य साध्यत्वे अयंगौरित्यत्र अनुल्लिख्यमानजातेः स्वरूपतो मानेन साध्यता-
वच्छेदकरूपेण साध्यत्वबोधकवाक्यस्यैव प्रतिज्ञात्वाद् अयं गौरिति वाक्यस्य
न गोत्वसाध्यकप्रतिज्ञात्वसंभव इत्याह । पक्षेसाध्यतावच्छेदकगोत्वत्वविशिष्ट-

अयं गौरित्यत्र गोत्वस्य साध्यत्वे पक्षे साध्यतावच्छेदक-
गोत्वत्वविशिष्ट “गोत्व” प्रकारकज्ञानजनकत्वाऽसंभवादाह । तादात्म्ये-
नेति । ननु भवतु गोसाध्यकप्रतिज्ञा तादृशी । तथापि यदि समवायेन
गोत्वस्य साध्यत्वेपि तथाविधप्रतिज्ञा संप्रदायानुमता तदा तत्साध्यक-
तादृशप्रतिज्ञायाः दर्शितबोधजनकत्वाऽसंभवात्सामान्यतस्तदाकारप्रति-
ज्ञायास्तथात्वाभिधानमसंगतमित्याशंकायां तस्या गोत्वादिसाध्यकत्वं
निराकरोति । गोत्वत्वाद्यनुपस्थित्येति । तादृशप्रतिज्ञावाक्यादित्यादि ।
अत्रेतिशेषः । अनुपपत्तेरिति । प्रतिज्ञायाः साध्यतावच्छेदकोपस्थापकत्व-
नियमात्, अन्यथा सुन्दरवन्निहत्वावच्छिन्नसाध्यकस्थलेपि बन्निहमानित्या-
कारकप्रतिज्ञाप्रसंगादितिभावः । यद्यपि समवायेन रक्तत्वविशिष्टदण्डा-
वच्छिन्नसाध्यकरक्तदण्डमानित्यादिप्रतिज्ञायाः न समवायेन रक्तत्व-
विशिष्टसाध्यतावच्छेदकबोधकत्वसंभवः--तथापि तत्र साध्यतावच्छेदक-

प्रकारकज्ञानजनकत्वासंभवादिति । दीधितौ-तादात्म्येन गोसाध्यत्वादिति ।
तथा च प्रतिज्ञायाः अनुमित्यन्यूनानतिरिक्तविषयकबोधजनकत्वान्नलक्षणसमन्वयः ।

अथ गोत्वसाध्यकस्थलेपि यदि अयंगौरित्याकारिकैत्वव प्रतिज्ञा तदा तस्याः
प्रतिज्ञात्व न संभवतीत्याशक्ते । नन्वेति । तादृशो । अयं गौरित्याकारिका ।
तथाविधेति । अयं गौरित्याकारिकेत्यर्थः । तत्साध्यकेति । गोत्वसाध्यकेत्यर्थः ।
दर्शितवोधेति । साध्यतावच्छेदकीभूतगोस्त्वविशिष्टगोत्वप्रकारकवोधेत्यर्थः ।
तदाकारप्रतिज्ञायाः । अयं गौरित्याकारकप्रतिज्ञायाः । तथात्वाभिधानं । प्रति-
ज्ञात्वाभिधानं । असंगतमिति । अयं गोत्ववानिति प्रतिज्ञैव संगता सा च
संप्रदायानुमतेतिभावः । तस्याः । अयं गौरितिप्रतिज्ञायाः । तादृशेति । अयं
गौरितीत्यर्थः । नियमादिति । तथा च साध्यतावच्छेदकरूपेण साध्यवत्वबोध-
कस्यैव वाक्यस्य प्रतिज्ञात्वान्न तस्य गोत्वसाध्यकप्रतिज्ञात्वसंभव इति भावः ।
अन्यथा । तादृशनियमानंगीकारे । प्रतिज्ञायाः साध्यतावच्छेदकरूपेण साध्यव-
त्वबोधकत्वनियमे व्यभिचारमाह । यद्यपीति । प्रतिज्ञायाः रक्ताऽभेदावगाहिशा-
ब्दबोधजनकत्वे इति शेषः । न समवायेन रक्तत्वविशिष्टसाध्यतावच्छेदक-
बोधकत्वसंभव इति । किन्तु रक्तरूपसंबन्धभिन्नदण्डबोधकः, अन्यथा नामार्थ-
योरिति न्युत्पत्तिभंगापत्तेः । तादृशस्तु नः, साध्यतावच्छेदकतथाचव्यभिचारइति
भावः । रक्तदण्डमानिति वाक्याद्रक्तत्वविशिष्टाभिन्नदण्डसंबन्धभिन्नः, इति
बोधः । अनुमितिस्तुसमवायेन रक्तत्वविशिष्टदण्डसाध्यतावच्छेदककेति तत्वम् ।
समाधत्ते । तथापीति तत्र । रक्तदण्डमानित्यत्र ।

वन्दिमान्तिस्त्रादौ पुनरनुमितौ पक्षे साध्यस्य वन्हेः संयोगात्मकः संबन्धो-
भासते तथैव वन्दिव्याप्यधूमवानयमित्युपनयसंगमात् ,

घटकसकलपदार्थानामेव विशकलितानां तादृशवाक्यादुपस्थितेस्तदधीन
साध्यतावच्छेदकविशिष्टसाध्यविषयकमानसबोधेनापि तत्र विशिष्ट-
साध्यसंशयप्रयोज्यजिज्ञासाविषयसिद्धिर्भवः—प्रकृते तु विशकलिताना-
मपि गोत्वत्वादिघटकपदार्थानां नोपस्थितिरिति विशेषः ।

गोत्वादेः साध्यत्वे दाषान्तरमाह । पदार्थेति । जातेः पदार्थतावच्छेद-
कत्वं पदार्थान्तराऽन्वयित्वाऽसंभवप्रयोजकत्वेनाभिहितम् । इदमुपलक्ष-
णम् । अन्वयितावच्छेदकरूपेणानुपस्थितत्वमपि तथा बोध्यम् । ननु
पर्वतोवन्दिमान्त्याद्याकारकप्रतिज्ञा न वन्दिसाध्यका अपितु अभेदेन
वन्दिमत्साध्यकैव, तथा च तज्जन्यबोधविषयतायाः अभेदेन वन्दिमत्सा-
ध्यकानुमितिविषयतातो न वैलक्षण्यमतो न तत्राव्याप्यवकाश इत्यत
आह । तथैवति । तादृशप्रतिज्ञाया वन्दिसाध्यकत्वेनैवेत्यर्थः । इत्युपनय-
संगमात् — इत्याकारकस्योपनयस्य तादृशप्रतिज्ञाघटितन्यायान्तर्गत-
त्वोपपत्ता । वन्दिमत साध्यत्वे वन्दिमद्वयाप्यवानित्याकारस्यैवोपनयस्य-
संभवादिति भावः ।

प्रकृते त्विति । अय गौरित्यत्र त्वित्यर्थः । नोपस्थितिरिति । उपस्थापका-
भावादिति भावः । दोषान्तरं । बाधक । दीधितौ—पदार्थतावच्छेदकजाता-
विति । पदार्थतावच्छेदकीभूतगोत्वे साध्ये इत्यर्थः । हेत्वर्थाऽन्वयायोगादिति ।
हेत्वर्थस्य ज्ञानज्ञाप्यत्वस्याऽन्वयाऽसंभवादित्यर्थः । विशेष्यतासंबन्धेनोपस्थिते-
कारणत्वादिति भावः । घटादन्य इत्यादावेकदेशेपि पञ्चम्यर्थप्रतियोगित्वान्वयाज्जातावित्युक्तम् ।
जातौ पदार्थतावच्छेदकत्वविशेषणस्य फलमाह । पदार्थान्तरेति । पदार्थान्तरस्य
ज्ञानज्ञाप्यत्वस्य । अन्वयित्वाऽसंभवप्रयोजकत्वेनेति । अन्वयाभावप्रयोजकत्वे ने-
त्यर्थः । पदार्थतावच्छेदके पदार्थान्तरान्वयस्य व्युत्पत्तिविरुद्धत्वादिति भावः ।
इतरपदार्थप्रकारकशाब्दबोध प्रति स्वातन्त्र्येणोपस्थितेः कारणत्वेपि संसंबन्धि-
कस्थलवदनुभवानुरोधेनैतादृशस्थलेपि कथञ्चिदुपस्थितेरुपयोग इत्युक्तावप्याह ।
इदमिति । तथा । पदार्थान्तराऽन्वयित्वासंभवप्रयोजकम् । अन्यथा वाधाऽपति-
वध्यत्वापत्तेः । तथा च गोत्वस्य जातिरूपत्वेन स्वरूपतो भानेन स्वरूपतोभासमान
पदार्थे पदार्थान्तरस्य ज्ञानज्ञाप्यत्वस्यान्वयो न संभवतीत्यर्थः । एतावता तादात्म्येन-
गोरेव साध्यत्वं दृढीकृतम्, तथा चाऽसंभवाभावोपि आविष्कृतः, किन्तु

शाब्दबोधे तु बन्दिमत्तोऽभेदः एवं भेदे साध्ये भिद्यते भिन्नमित्यादावपि
वैलक्षण्यमिति सूक्ष्ममीक्ष्यते—

शाब्दबोधे । बन्दिमानित्येतादृशवाक्यजन्यज्ञाने । अभेद इति ।
भासते इत्यनुषज्यते । न तु बन्हेः संयोग इति शेषः ।
नामार्थयोर्भेदान्वयस्याऽव्युत्पन्नत्वादिति हृदयम् । तथा च तादृशप्रति-
ज्ञाजन्यबोधे निरुक्तमन्यूनविषयकत्वम् अनतिरिक्तविषयकत्वं च न
संभवतीति भावः । भेदे—शुद्धे प्रतियोगिविशेषिते वा साध्ये—इत्यादौ—
इत्यादिप्रतिज्ञायाम् । आदिपदात्पृथिवी इतरेभ्योभिद्यते इतरभिन्नमि-
त्यादिपरिग्रहः । वैलक्षण्यम् अनुमिति विलक्षणबोधजनकत्वम् ।

शुद्धभेदसाध्यकानुमितौ भेदस्यानुयोगितया, इतरावच्छिन्नभेदसाध्यका
नुमितौ अनुयोगितया, इतरविशेषितस्य तस्य विशेषणताविशेषेण, भिद्यते
इति प्रतिज्ञाजन्ये च बोधे आख्यातान्तोपस्थाप्यस्य भेदाश्रयत्वस्य, इत-
रेभ्योभिद्यते इत्यादिजन्यबोधे च पञ्चम्यन्तार्थेतरप्रतियोगिकत्वविशेषित
भेदाश्रयत्वस्य स्वरूपसंबन्धेन, भिन्नमित्यादिजन्ये च निष्ठान्तोपस्थाप्यस्य-
भेदाश्रयत्वावच्छिन्नस्य इतरेभ्योभिन्न मित्यादिजन्ये च इतरप्रतियोगिक-
त्वविशेषितभेदाश्रयत्वावच्छिन्नस्य इतरभिन्नमित्यादिजन्ये चाऽभेदेनेतर-

अव्याप्तिमाह । दीधितौ बन्दिमानित्यादाविति । पर्वतोर्बन्दिमानित्यत्रेत्यर्थः ।
पक्षे । पर्वते । साध्यस्य । बन्हेः । संयोगात्मकः सबन्धाभासते इति ।
तथा च प्रतिज्ञाजन्यबोधस्य “बन्दिमदभिन्नः पर्वतः” इत्याकारकस्य अनुमि-
त्यन्यूनानतिरिक्तविषयकत्वाभावादव्याप्तिरिति भावः । पर्वतो बन्दिमानित्यनुमितौ
तादात्म्येन बन्दिमाने व साध्यमित्याशङ्कते । नन्विति । तथा च । अभेदेन
बन्दिमत्साध्यत्वे च । तज्जन्येति प्रतिज्ञाजन्येत्यर्थः । बन्दिमद्व्याप्यवानि-
त्याकारस्यैवेति । एवकारेण बन्दिव्याप्यवानित्यस्य व्यावृत्तिः । प्रतिज्ञोपनय-
योरेकरूपावच्छिन्नसाध्यबोधकत्वनियमादिति भावः । शाब्दबोधे त्विति ।
प्रतिज्ञाजन्यशाब्दबोधे तु इत्यर्थः । नन्विति । तथा च बन्दिसाध्यकप्रतिज्ञाया
बन्दिसाध्यकानुमित्यन्यूनानतिरिक्तविषयकज्ञानाऽजनकत्वात्तत्राव्याप्तिरिति भावः ।
ननु प्रतिज्ञाजन्यबोधे बन्हेः संयोगः कथं न भासते इत्यत आह ।
नामार्थयोरेति । भेदस्येति । अस्य विशेषणताविशेषेण पक्षाशेऽन्वयादि-
त्कवयः । एवं तस्येत्यत्रापि । शाब्दबोधस्य भेदाश्रयत्वप्रकारकतया
अनुमित्यपेक्षया एकं वैलक्षण्यम्, अपरं च पञ्चम्यन्तार्थभूतेतरप्रतियोगिकत्व-
प्रकारकतयैत्यादिकमूढम् ।

तदा यादृशपक्षसाधिकाः पक्षे यादृशयादृशविशिष्टार्थबोधिकाः
प्रतिज्ञा सम्प्रदायसिद्धाः तादृशानां बोधानामन्यतमेनाप्यनिवर्त्यत्वस्य संशयस्या-
निवर्तको यस्तावद्बोधानामन्यतमोबोधस्तज्जनकत्वं वक्तव्यम् ।

प्रतियोगिकत्वविशेषितभेदाश्रयत्वावच्छिन्नस्य इतरेभ्योऽन्यदित्यादिजन्ये
चेतरप्रतियोगिकत्वविशेषितभेदावच्छिन्नस्य इतरान्यदित्यादिजन्ये चा
भेदेनेतरप्रतियोगिकत्वविशेषितभेदावच्छिन्नस्य भेदेन पक्षांशे विशेषणत्वा-
दिति अनुमितेस्तादृशबोधवैलक्षण्यादिति भावः । इदमुपलक्षणम् । ईदृश-
दिशा प्रकृते विधेयांशे भान इवोद्देश्यनावच्छेदकांशे भानेपि वैलक्षण्य-
मवसेयम् । गन्धाद्यवच्छिन्नपक्षकानुमितौ गन्धादेः साक्षाद्विधेयधर्मि-
तावच्छेदकत्वात्, गन्धवती इतरेभ्यो भिद्यते इत्याकारकतादृशप्रति-
ज्ञाजन्यबोधे च गन्धादिसंबन्धस्यैव तथात्वात् इति ।

उद्देश्यानुमितिपदस्य यादृशविशिष्टार्थबोध प्रतिज्ञया जन्यते
तादृशविशिष्टार्थबोधपरतेत्यभिप्रेत्य समाधत्ते । यादृशेति यादृशरूपा-
वच्छिन्नपक्षकयादृशरूपावच्छिन्नसाध्यकसंप्रदायसिद्धप्रतिज्ञाः यादृशरू-
पावच्छिन्नपक्षे यादृशरूपावच्छिन्नप्रकारकबोधजनिका तादृशरूपाव-
च्छिन्ने तादृशरूपावच्छिन्नप्रकारकबोधानिवर्त्यसंशयाऽनिवर्तकतादृश-
बोधान्यतमबोधजनकत्वे सति तादृशरूपावच्छिन्नपक्षकतादृशरूपाव-
च्छिन्नसाध्यकन्यायान्तर्गतत्वं प्रतिज्ञात्वमित्यर्थः । अत्र च जनिकेत्य-
न्तं बोधविशेषपरिचायकमात्रम् । न तु तदर्थस्य लक्षणे निवेशः ।
बोधाश्च विषयविशेषान्निवेश्य विशिष्यैवोपादेयाः, न तु प्रतिज्ञाप्रतिपा-
द्यत्वेन अतो नात्माश्रयशङ्कावकाशः ।

प्रतिज्ञाजन्यबोधजनकत्वस्य प्रतिज्ञात्वे आत्माश्रयादाह । अत्रचेति ।
एवंचेति । भिद्यते भिन्नमित्यादौ प्रतिज्ञार्थबोधानां विशिष्योपादाने चेत्यर्थः ।
अन्यतमत्वेनानुगम सफलोभवतीति शेषः । अन्यथा प्रतिज्ञार्थत्वेनानुगमस्य
तादृशार्थविषयकबोधानिवर्त्यसंशयानिवर्तकप्रतिज्ञार्थबोधजनकत्वमित्यस्यैव सम्य-
क्त्वेऽन्यतमत्वनिवेशो व्यर्थ एव स्यादिति भावः । एकधर्मावच्छिन्नपक्ष-
साध्यकेति । विभिन्नसाध्यादिस्थलीयप्रतिज्ञासाधारणमनुगतं लक्षणं तु
नास्त्येव, इदानीमेकधर्मावच्छिन्नसाध्यकनिखिलप्रतिज्ञासाधारणलक्षणमप्यनु-
गतं निर्वक्तुमशक्यमेव स्यादतोऽन्यतमत्वनिवेशनमित्यर्थः । तेनरूपेणेति ।
अन्यतमत्वेनेत्यर्थः । तादृशतादृशबोधनिवर्त्यत्वाभावकूटघटितधर्मस्येति ।
तादृशकूटवत्संशयप्रतिबन्धकत्वसामान्याभावविशिष्टबोधनिष्ठान्यतमत्वस्येत्यर्थः ।

एवं च प्रतिज्ञाप्रतिपाद्यविशिष्टार्थानामननुगमेन एकधर्मावच्छिन्न-
पक्षसाध्यकनिखिलप्रतिज्ञासाधारणमपि प्रतिज्ञात्वं नैकं संभवतीति
बोधानामन्यतमत्वेनानुगमः तेन रूपेण जनकत्वांशे एव बोधानां
विशेषणता, न तु निवर्त्यत्वांशेऽपीति बोधानामननुगमेपि तादृश-
तादृशबोधनिवर्त्यत्वाभावकूटघटितधर्मस्यानुगतत्वात् तादृशबोधभेदकूट-
वच्छिन्नत्वरूपान्यतमत्ववन्निवर्त्यत्वसामान्याभावस्थले तादृशतादृशबोध-
निवर्त्यत्वाभावकूटस्यैव लाघवेन निवेशयितुमुचितत्वात् ।

एवं च तादृशाभावकूटनिवेशसूचनायैवाऽन्यतमेनापीत्युक्तम् ।
एतेन सामान्याभावनिवेशसूचनायाऽपिकार इति व्याख्यानमनादेयम् ।
विशेष्यदले अन्यतमत्वनिवेशनमपि यत्र प्रतिज्ञार्थानां नानाविधत्व
तत्रैव, पर्वतादिपक्षकवन्त्यादिसाध्यकस्थले पर्वतादौ वन्त्यादिमदभेदरू-
पेणैकविधबोधस्यैव प्रतिज्ञया जननान्न तत्र तन्निवेशः । एतेनैकमादा-
याऽन्यतमत्वस्याऽसंभवेपि न क्षतिः । शब्दाभेदस्याप्यप्रयोजकत्वात् ।

लाघवेनेति । यद्यपि तादृशतादृशबोधान्यतमबोधानिवर्त्यत्वस्य तादृशान्य-
तमत्वसमानाधिकरणप्रतिबन्धकतानिरूपितप्रतिबध्यत्वसामान्याभावरूपत्वे सर्वे-
षामेव सशयानां स्वविरोधिसमूहालंबनात्मकतद्वाधान्यतममादाय तन्निवर्त्यत्वेन
तदभावविशिष्टसंशयाऽप्रसिद्धिः । तादृशतादृशबोधान्यतमत्वव्यापकप्रतिबन्ध-
कतानिरूपितप्रतिबध्यत्वसामान्याभावरूपत्वे च तादृशप्रतिबन्धकताया अप्रसिद्ध-
त्वेनाव्याप्तेर्जागरूकत्वेन निवर्त्यत्वांशेऽन्यतमत्वेन बोधानां निवेशे गौरव-
कथनमसंगतम् । तथापि तादृशतादृशविशिष्टार्थविषयकनिश्चयत्वव्यापकप्रति-
बन्धकतान्यतमप्रतिबन्धकतानिरूपितप्रतिबध्यतासामान्याभावस्यैव तेन विव-
क्षणाव्याप्यादिकम् । परन्तु एव विवक्षणे तादृशतादृशबोधभेदकूटा
वच्छिन्नत्वरूपान्यतमत्वव्याप्यव्युक्तिर्विचारणीयैवेति ध्येयम् । तादृशाभावकूट-
निवेशेति । तादृशतादृशनिश्चयत्वव्यापकप्रतिबन्धकतानिरूपितप्रतिबध्यत्वा-
भावकूटनिवेशेनेत्यर्थः । अन्यतमत्वघटितलक्षणं तु भेदादिसाध्यकस्थले एवाद-
रणीयम्, न तु वन्त्यादिसाध्यकस्थलेपि तत्र तादृशशब्दबोधानिवर्त्यसंशया
निवर्तकबोधजनकत्वस्यैव सम्यक्त्वात् । अन्यथा तादृशशब्दबोधान्यतम-
त्वाप्रसिद्ध्याव्याप्तिरित्याह । विशेष्यदले इति अन्यतमबोधदले इत्यर्थः ।

अत्र यादृशपक्षसाध्यका इत्यादिपरिचायकघटकस्य प्रकृतपक्षसाध्यकार्थ-
कत्वे एव तत्र यादृशरूपावच्छिन्नपक्षे यादृशरूपावच्छिन्नप्रकारकबोधलाभा-

वन्दितावच्छिन्नसाध्यकप्रतिज्ञया घटवद्भूतलादिघटितधर्मा-
वच्छिन्नविशेष्यक. पर्वतत्वावच्छिन्नपक्षप्रतिज्ञया च तादृशधर्मावच्छि-
न्नप्रकारकोपि बोधो जन्यते तन्निवर्त्यश्च भूतलं घटवन्नवेति संशयो-
पीति प्रतिज्ञायां प्रकृतपक्षतावच्छेदकावच्छिन्नपक्षकत्वस्य प्रकृत-
साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नसाध्यकत्वस्य वाऽनुपादाने तावद्बोधानि-
वर्त्यसंशयाऽप्रसिद्धिरतस्तदुपादानम् ।

न्निवर्तकत्वान्वयिना जनकत्वान्वयिना च बोधानां यादृशरूपावच्छिन्नपक्षसाध्यवि-
षयकत्वस्य लाभः इति प्रथमतः परिचायकप्रविष्टयोः पक्षसाध्ययोः प्रत्येकप्रयोजनमाह ।
वन्दितावच्छिन्नसाध्यकप्रतिज्ञयेति । वन्दिमानित्यारिक्येत्यर्थः । घटवद्-
भूतलादिघटितधर्मावच्छिन्नविशेष्यक इति । अस्य बोधो जन्यते इत्यनेना-
न्वयः । तादृशधर्मावच्छिन्नेति । घटवद्भूतलादिघटितवन्दितावच्छिन्ने-
त्यर्थः । संशयोपीति । संशयाऽप्रसिद्धौ हेतुः । तथा च यादृशरूपा-
वच्छिन्नपक्षकत्वानुक्तौ यादृशरूपावच्छिन्नसाध्यकप्रतिज्ञाः संप्रदायसिद्धाः
यादृशरूपावच्छिन्नप्रकारबोधजनिकाः तादृशरूपावच्छिन्नप्रकारक-
बोधानिवर्त्यसंशयानिवर्तकबोधान्यतमबोधान्न कृत्वे सति तत्तद्रूपावच्छिन्न-
साध्यकन्यायान्तर्गतत्वं प्रतिज्ञात्वम् इत्युक्तौ घटवद्भूतलसमानकालीनः
पर्वतोवन्दिमानिति प्रतिज्ञाजन्यो वन्दिमदभिन्नस्तादृशपर्वत इति बोध-
स्तन्निवर्त्यश्च भूतलं घटवन्नवेति संशयोपि, एवं रीत्या तदनिवर्त्यसंशयाऽप्रसिद्ध्याऽ
संभवः स्यादतस्तदुपात्तमिति भावः । एव प्रकृतसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रकारक-
त्वानिवेशे घटवद्भूतलकालीनवन्दिमदभिन्न पर्वत इति बोधमादायाऽसं-
भवो बोध्यः । ननु पक्षसाध्ययोरेकतरस्य निवेशे तादृशशाब्दत्वावच्छिन्न-
निवर्तकत्वानिवेशेऽवच्छिन्नत्वं व्यापकतारूपमेव वाच्यम्, एव च तादृश-
बोधत्वव्यापकनिवर्तकताया अप्रसिद्धिरेव वस्तुमुचितेति संशयाऽप्रसिद्धि-
कथनमसंगतमिति चेन्न । निवर्तकताया स्वरूपसंबन्धरूपावच्छिन्नत्वं
निविष्टमित्यभिप्रायात् ।

ननु प्रकृतपक्षसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नत्वनिवेशोऽव्यर्थः, एव तादृश-
बोधानिवर्त्यसंशयानिवर्तकत्वमपि अफलमित्याशङ्क्य समाधत्ते । यत्किंचिद्रू-
पावच्छिन्नेति । निवेशने इति प्रागुपदर्शित एवेति । अतिप्रसंग इति
योजना । वन्दितासाध्यकोपनयस्य वन्दितासाध्यधूमसाध्यकप्रतिज्ञार्थबोधजनकत्वाद्
वन्दितासाध्यकन्यायान्तर्गतत्वाच्च प्रतिज्ञात्वापत्तिप्रसंग इत्यर्थः । ननु

यत्किञ्चिद्रूपावच्छिन्नपक्षसाध्यकप्रतिज्ञाप्रतिपाद्यविशिष्टार्थबोधजनक-
त्वस्य यत्किञ्चिद्रूपावच्छिन्नपक्षसाध्यकन्यायान्तर्गतत्वस्य निवेशने-
ऽतिप्रसंगः प्रागुपदर्शित एवेति यादृशरूपावच्छिन्नपक्षसाध्यकप्रतिज्ञा-
प्रतिपाद्यविशिष्टार्थबोधानिवर्त्यसंशयानिवर्तकबोधजनकत्वं तादृशरूपा-
वच्छिन्नपक्षसाध्यकन्यायान्तर्गतत्व निवेशितम् ।

अधिकं तु इति न्यायेन साध्यांशे हेतुज्ञानज्ञाप्यत्वमवगाहमा-
नेपि निगमनादिजन्यबोधे प्रतिज्ञाप्रतिपाद्यविशिष्टार्थविषयकत्वस्याक्ष-
तत्वान्निगमनाद्यतिव्याप्तिवारणाय तद्रूपावच्छिन्नविशेष्यकतद्रूपा-
वच्छिन्नप्रकारकबोधानिवर्त्यसंशयानिवर्तकत्वरूपतादृशबाधानतिरिक्तवि-
षयकत्वं बोधविशेषणम्, इत्थं च प्रतिज्ञाजन्यबोधानिवर्त्यस्य बन्धिधू-
मज्ञानज्ञाप्योनवेत्यादिसंशयस्य निवर्तकतया तादृशबोधवारणम् ।

नच प्रतिज्ञाजन्यबोधस्य पर्वतत्वावच्छिन्नविशेष्यकवन्हिमत्वा-
द्यवच्छिन्नप्रकारकबोधत्वेनैवोपादेयतया निगमनादिजन्यबोधस्यापि
तथात्वात्तन्निवर्त्यत्वमुक्तसशयस्याऽक्षतमेवेति वाच्यम् ।

तादृशान्यतमबाधजनकत्वमेवास्तु किं तादृशबोधानिवर्त्यसंशयानिवर्तकत्वनि-
वेशनेत्यत आह । अधिकं त्विति । साध्यांशे । बन्ध्यशे । हेतुज्ञानज्ञाप्यत्वं ।
धूमज्ञानज्ञाप्यत्वं । निगमनादिजन्यबोधे । धूमज्ञानज्ञाप्यवन्हिमदभिन्नः-
पर्वत इत्याकारके । अक्षततयेति । पर्याप्त्यनिवेशादितिभावः ।
निगमनादीत्यादिपदात् अनतिरिक्तविषयकत्वघटकसाध्यतावच्छेदक
सबन्धनिवेशव्यावृत्तिस्थलस्य हेतुत्व प्रमेय प्रमेयादित्यादौ हेत्ववयवस्य
परिग्रहः । इत्थं च । बोधे तादृशविशेषणे च । तथापि निगमने-
ऽतिव्याप्तिमाशङ्कते । नचेति । प्रतिज्ञाजन्यबोधस्य । बन्हिमदभिन्नः
पर्वत इत्याकारकस्य । बोधत्वेनैवेति । बोधत्वनिष्ठ प्रतिबन्धकता-
वच्छेदकत्व स्वरूपसंबन्धरूपमित्यभिमानः । उपादेयतया । प्रविष्टतया ।
निगमनादिजन्यबोधस्यापीति । धूमज्ञानज्ञाप्यवन्हिमदभिन्नः पर्वत
इति बोधस्यापीत्यर्थः । अपिना प्रतिज्ञाजन्यबोधसमुच्चयः । तथात्वात् ।
पर्वतत्वावच्छिन्नविशेष्यकवन्हिमत्वावच्छिन्नप्रकारकत्वात् । तन्निवर्त्यत्वं ।
निगमनजन्यबोधनिवर्त्यत्वं । उक्तसंशयस्येति । बन्धिधूमज्ञानज्ञाप्यो नवेति
संशयस्य । अक्षतमेवेति । तथा च निगमनेऽतिव्याप्तिस्तदवस्थैवेति भावः ।
प्रवृत्तामतिव्याप्तिं निराकरोति । अप्रामाण्यज्ञानान्तरकन्दितेत्यादिना ।

अप्रामाण्यज्ञानानास्कन्दितादृशविशिष्टार्थविषयकनिश्चयत्वावच्छि-
न्नानिवर्त्यत्वस्यैव निवेशनीयत्वान्, उक्तसंशयस्य धूमज्ञानज्ञाप्यत्वा-
विषयकवन्दिहमत्पर्वतविषयकनिश्चयानिवर्त्यत्वेन तथाविधनिश्चयत्वा
वच्छिन्नाऽनिवर्त्यत्वाऽक्षतेः ।

एतेन सर्वेषामेव संशयानां वन्दिहमत्पर्वतादिविषयकसमूहालंबना-
त्मकस्वविरोधिनिश्चयनिवर्तनीयतया तादृशबोधानिवर्त्यसंशयाऽप्रसि-
द्धिरित्यपि निरस्तम् । तादृशनिश्चयत्वनिष्ठं निवर्तकतावच्छेदकत्वं
च न स्वरूपसंबन्धविशेष किन्त्वनरित्तवृत्तित्वम्, तेन संबन्धी बान्ध-
मान्नवेत्याकारकैकदेशसंशयं प्रति बन्धिसंबन्ध्यभिन्नपवतादिनिश्चय-
त्वेनाऽप्रतिबन्धकत्वेप तादृशसंशयानिवर्तकप्रतिज्ञाजन्यबोधस्य नाऽ-
सप्रहः । अत एव धूमादालोकवान् पवतोबन्दिहमान्धूमादित्यादौ
हेतुजन्यबोधनिवर्त्यहेतुत्वं धूमीय नवेति संशयं प्रति प्रतिज्ञाप्रतिपाद्य-
विशिष्टार्थविषयकनिश्चयत्वेनाऽप्रतिबन्धकत्वेपि न विशेष्यदलवैयर्थ्यम् ।

तादृशविशिष्टार्थविषयकेति । प्रतिज्ञार्थविषयकेत्यर्थः । निश्चयत्वावच्छिन्ना-
ऽनिवर्त्यत्वस्यैवेति । प्रतिज्ञार्थविषयकनिश्चयत्वव्यापकप्रतिबन्धकतानिरूपित-
प्रतिबन्धतावच्छेदकविषयताशून्यत्वस्यैवेति समुदितार्थः । निश्चयत्वावच्छिन्नत्वं
न स्वरूपसंबन्धविशेष इत्यनुग्रहमेव वक्ष्यति । उक्तसंशयस्य । वन्दिहमज्ञान-
ज्ञाप्योनवेति संशयस्य । तथाविधेति । वन्दिहमत्पर्वतविषयकेत्यर्थः । निश्चय-
त्वावच्छिन्नाऽनिवर्त्यत्वाऽक्षतेरिति । वन्दिहमत्पर्वतविषयकनिश्चयत्वावच्छिन्ना-
ऽनिवर्त्यत्वमत्त्वान्नोक्तातिव्याप्तिरिति भावः । एतेन । निश्चयत्वावच्छिन्ना
निवर्त्यत्वनिवेशेन । स्वं-संशयः । तादृशेति । वन्दिहमत्पर्वतविषयकेत्यर्थः ।
निरस्तमिति । पर्वनोबन्दिहमान्नवेति संशयातिरिक्तसंशयं प्रति बन्दिहमत्पर्वत-
विषयकनिश्चयत्वेन न प्रतिबन्धकत्व-किन्तु घटवद्भूतलादिविषयकनिश्चयत्वेन
प्रतिबन्धकत्वादिति भावः । तेन । अनतिरिक्तवृत्तित्वरूपावच्छेदकत्वनिवेशेन ।
नाऽसप्रह इति । तादृशनिश्चयत्वस्य तादृशसंशयनिरूपितप्रतिबन्धकताव्याप-
कत्वादिति भावः । अत एव । तादृशनिश्चयत्वव्यापकत्वनिवेशादेव ।
हेतुजन्यबोधनिवर्त्येति । हेतुत्वं धूमीयमिति बोधनिवर्त्येत्यर्थः । एतेन हेतु-
जन्यबोधे तादृशसंशयनिवर्तकत्वस्यैव सत्त्वादतिव्याप्तिविरहः सूचितः । अप्रसि-
द्धिबन्धकत्वेपीति । एतेन तादृशसंशये तादृशनिश्चयानिवर्त्यत्वं सूचितम् ।
न विशेष्यदलवैयर्थ्यम् । विशेष्यदलं—तादृशबोधान्यतमदलम् । वैय-

वन्हिमत्वाद्यवच्छिन्नप्रकारकनिश्चयत्वावच्छिन्ननिवर्त्यस्य पर्वत-
त्वाद्यवच्छिन्नविशेष्यकनिश्चयत्वावच्छिन्ननिवर्त्यस्य चाऽप्रसिद्धिरतो
विशिष्य विशेष्यप्रकारकोभयनिवेशनम् ।

यद्यप्यत्र प्रतिज्ञाप्रतिपाद्यस्य विधेयविशिष्टधर्मिण एव यादृशविशि-
ष्टार्थेत्युपादानसंभव इति यादृशविशिष्टार्थबोधिका इत्युपेक्ष्य विशेष्य-
प्रकारयोः खण्डश उपादानसूचनाय पक्षे यादृशविशिष्टार्थबोधिका-
इत्यभिधानमनुचितम् । तथापि धमादालोकवान्पर्वतोवन्हिमान्धूमादि-
त्यादौ प्रतिज्ञार्थहेत्वर्थविषयकसमूहालंबनबोधजनकहेत्वन्ते हेतौ वा
न्यायावयवत्वं परित्यज्य न्यायान्तर्गतत्वनिवेशनपक्षे प्रतिज्ञाजन्यबोध-
निष्ठैकदेशबुद्धित्वावच्छिन्नजन्यतानिरूपितजनकतामादायैकदेशे चाति-
प्रसंगवारणाय विशिष्टार्थविषयकबोधत्वावच्छिन्नजन्यताप्रतियोगिक-
जनकतानिवेशे पर्वतोवन्हिमानित्यादिप्रतिज्ञाया असंग्रहः, बन्धादि-
शून्यपर्वतादौ वन्हिमत्वाद्यत्रगाहिभ्रमात्मकशाब्दबोधसाधारणानुरोधेन-
तत्तत्पदार्थानां परस्परमुपश्लेषावगाहित्वस्यैव तादृशप्रतिज्ञाजन्यताव-
च्छेदकत्वोपगमात् तत्तद्विशिष्टार्थविषयकत्वस्याऽतथात्वादिति ।

श्र्यमिति । विशेष्यदलासत्वे धूमादालोकवान्पर्वतोवन्हिमानिति प्रतिज्ञाजन्य
बोधत्वस्य हेतुत्वं धूमोर्नवेति संशयनिरूपितप्रतिबन्धकताव्यापकत्वादतिव्याप्ति-
स्यादिति भावः । उभयनिवेशनमिति । पूर्वमेकतरधर्मावच्छिन्नविषयताकत्वा-
वच्छिन्ननिवर्तकताया, इदानीं च तादृशविषयताकत्वव्यापकनिवर्तकताया निवेश
इति भेदः ।

ननु अमेदसंबन्धेन साध्यवद्विशिष्टपक्षविषयकत्वरूपविशिष्टविषयकत्वमेवा-
ऽनतिरिक्तविषयकत्वघटकबोधविशेषणमिति भ्रमसाधारणनिरूप्यनिरूपक-
भावापन्नविषयिताशालित्वेन बोधानां निवेशस्य पक्षे यादृशविशिष्टत्वबोधिका
इति ग्रन्थेन दीधितिकृतां प्रदर्शनवैयर्थ्यमित्याशक्ते यद्यपीति । यादृश-
विशिष्टार्थबोधजनिका इत्युक्तौ वास्तवविशिष्टविषयिताशालिबोधप्रदर्शने जन-
कतास्वपि बोधेपि वास्तवविशिष्टविषयिताशालित्वलाभादसंभव वक्तुं भूमिका-
मारचयति तथापीत्यादिना । हेत्वर्थमात्रविषयकबोधोपादाने तस्य वास्तव-
प्रतिज्ञार्थविषयकत्वेनाऽन्यतमान्तर्गतत्वाभाव इत्यग्निमरीत्या हेत्वर्थविशिष्टसाध्य-
वैशिष्ट्यावगाहिबोधस्य नानतिरिक्तविषयकत्वमितिसमूहालंबनानु-
धावनम् । न्यायावयवत्वमुभयघटकेत्यादिविशेषणाघटितमित्याशयेन हेत्वन्ते,
तन्निवेशमभिप्रेत्य च हेतावित्युक्तम् । एकदेशेऽप्यतिव्याप्तिमाह ।

अनतिरिक्तविषयकबोधनिष्ठतादृशपरस्परपक्षेपावगाहित्वावच्छिन्नजन-
न्यताप्रतियोगिकजनकताया निवेशसूचनाय तथाभिधानम् । परस्परप-
क्षेपावगाहिशान्दत्वे जन्यतावच्छेदकतापर्याप्त्यनिवेशान्नानतिरिक्त-
विषयकत्वदलवैयर्थ्यमित्यवधेयम् ।

भेदादिसाध्यकस्थले पृथिवीतरेभ्योभिद्यते इत्यादिप्रतिज्ञाप्रतिपाद्य-
भेदाश्रयत्वादिरूपयत्किंचिदेकार्थविषयकनिश्चयाप्रतिबध्यभेदादिकोटिकसं-
शयं प्रति पृथिवी नेतराणीत्यादिप्रतिज्ञाजन्यभेदादिप्रकारकनिश्चयस्य
प्रतिबन्धकतया न कस्याश्चिदपि प्रतिज्ञायास्तादृशसंशयानिवर्तकबोधज-
नकत्वमतस्तद्विशिष्टार्थनिश्चयनिवर्त्यत्वाभावकूटनिवेशनम् । प्रतिज्ञा-
बोधस्य स्वसमानाकारानुमितौ सिद्धिविधया प्रतिबन्धकत्वात्तादृशानु-
मितेश्च सिषाधयिषाकालीनतादृशबोधाप्रतिबध्यतया तादृशाऽप्राप्त्य-
ज्ञानानास्कन्दितप्रतिज्ञाप्रतिपाद्यविशिष्टार्थनिश्चयत्वावच्छिन्नप्रतिबन्धक-
ताकान्यत्वादसंभव इत्यतो ज्ञानसामान्यमुपेक्ष्य सशयपर्यन्तानुधावनम् ।

प्रतिज्ञाजन्येति । एकदेशे चेति । प्रतिज्ञाघटके धूमादितिभागे, आलोक-
वानितिभागे, बन्दिमानिति भागे चेत्यर्थः । अतथात्वादिति । येन रूपेण
विषयिताया अवच्छेदकत्वं तस्यास्तेनैव रूपेण स्वरूपसंबन्धरूपावच्छेदकतया
निवेशः । अन्यथा विशिष्टविषयानिवेशे कथंता स्यात्तन्निवेशेपि अग्रिमाया
योग्यताया निर्वन्धिपर्वतपरपर्वतोबन्दिमानिति वाक्यवारणायावश्यकत्वादिति
बोध्यम् । तथात्वाभिधानमिति । पक्षे यादृशविशिष्टार्थबोधिका इत्यभिधानम् ।
वैयर्थ्यमिति । पर्याप्त्युपादाने च निगमनजन्यबोधस्याधिकावगाहितया तद्वै-
यर्थ्यं स्यादितिभावः । ननु पर्याप्त्यनिवेशे धूमादालोकवान्पर्वतोबन्दिमान्धूमादि-
त्यादौ प्रतिज्ञाहेतुसमुदायेऽतिव्याप्तिर्दुवारैव तादृशवाक्यद्वयजन्यविशिष्टवैशि-
ष्ट्यावगाहिबोधनिष्ठहेत्वर्थविशिष्टप्रतिज्ञार्थविषयकत्वावच्छिन्नजन्यतायाः प्रतिज्ञा-
र्थविषयकत्वावच्छिन्नतया तन्निरूपितजनकताशालित्वात् । न च तादृश-
विशिष्टवैशिष्ट्यबोधो नानतिरिक्तविषयकः, बन्दिधूमज्ञानज्ञाप्यो नवेति संशयस्यैव
प्रतिज्ञार्थबोधानिवर्त्यतया तन्निरवर्तकत्वादिति वाच्यम् । एवमपि धूमाद्वन्दिमतः
सधर्मा पर्वतोबन्दिमान्धूमादित्यादौ हेत्वन्तेऽतिव्याप्तिः, विशिष्टवैशिष्ट्यावगाहिबो-
धनिवर्त्यत्वस्य बन्दिधूमज्ञानज्ञाप्योनवेति सशये सत्वेन तदनिवर्त्यसशयाऽ-
निवर्तकत्वस्याक्षतत्वादिति चेन्न । एवमपि तादृशप्रतिज्ञार्थविषयकनिश्चय-
त्वव्यापकनिवर्तकतान्यस्य पर्वतोधूमज्ञानज्ञाप्यबन्दिमान्नवेति संशयस्य
निवर्तकतयैवाऽदोषादिति न पर्याप्तिनिवेश आवश्यक इति ।

न चाऽनुमितेस्तादृशनिश्चयत्वावच्छिन्नप्रतिबन्धकताकान्यत्वेपि तदप्रतिबन्धकसिषाधयिषाकालीनबोधजनकत्वमादाय प्रतिज्ञायां लक्षणसमन्वयः सभवतीति संशयपदमनर्थकं, स्वरूपयोग्यतारूपजनकताया एव निवेशनीयतयाऽव्याप्तेरप्यनवकाशादिति वाच्यम् । अनिवर्तकत्व हि प्रतिबन्धकतावच्छेदकोभूतविषयिताशून्यत्वं न तु प्रतिबन्धकत्वाभावः, तथा सति अप्रामाण्यज्ञानास्कन्दितबोधमादाय निगमनातिव्याप्तितादवस्थान् । तथा च सिषाधयिषाकालीनसिद्धेरप्रतिबन्धकत्वेपि प्रतिबन्धकतावच्छेदकविषयिताशालित्वेनानुमित्यनिवर्तकत्वाऽसंभवात् ।

न च सिद्धेः पूर्वं परतो वा सिषाधयिषाया उत्पादस्थले द्वितीयक्षणे प्रथमक्षणे वा सिषाधयिषाविरहविशिष्टत्वमक्षतमेवेति सिषाधयिषायामपि सिद्धौ अनुमितिप्रतिबन्धकत्वमक्षतमेवेति कथं तस्या अप्रामाण्यज्ञानास्कन्दिततादृशविशिष्टार्थनिश्चयत्वावच्छिन्नप्रतिबन्धकताकान्यत्वमिति वाच्यम् ।

ननु धूमाद्वह्निमत्पर्वतसधर्मा पर्वतोवह्निमान्धूमादित्यादौ हेत्वन्तेऽतिव्याप्तिः, तत्र विशिष्टवैशिष्ट्यावगाहिबोधनिवर्त्यताया उक्तसंशयेऽक्षतत्वादिति चेन्न । उपनयानुत्थानेन तादृशप्रतिज्ञाया एवाऽसत्वात् ।

ननु पर्वतोवह्निमान्धूमादित्यादौ हेत्वर्थविशिष्टप्रतिज्ञार्थविषयकबोधजनकहेत्वन्तेऽतिव्याप्तिरेव नास्ति साध्यतावच्छेदके प्रकारतावच्छेदकतापर्याप्तिनिवेशादिति चेन्न । अनतिरिक्तविषयकत्वदलेनैव वारणात्तत्पर्याप्तिरपि न निवेश्यते इत्यभिप्रायात् । तद्विशिष्टार्थनिश्चयनिवर्त्यत्वाभावकूटनिवेशनमिति । तथा च भेदप्रकारकनिश्चयनिवर्त्यत्वस्यैव सत्त्वान्नाव्याप्तिरिति भावः । तादृशनिश्चयाऽनिवर्त्यज्ञानसामान्यानिवर्तकत्वमित्युक्तौ असंभवात्—तथाहि—पक्षधर्मिकसाध्यवत्तानिश्चयाऽनिवर्त्या या सिषाधयिषाकालोननिश्चयसमानाकारानुमितिः तन्निवर्तकत्वस्यैव बोधे सत्त्वादित्याह । प्रतिज्ञाजन्यबोधस्येति । तादृशबोधस्य कथं तादृशानुमितिनिवर्तकत्वमित्याशङ्कते । न चेति । अनुमितेः । सिषाधयिषाकालीनानुमितेः । तादृशनिश्चयप्रतिबन्धकताकान्यत्वेपीति । तादृशनिश्चयानिवर्त्यत्वेऽतीत्यर्थः । तदप्रतिबन्धकेति । तादृशानुमित्यप्रतिबन्धकेत्यर्थः । अव्याप्तेरपीति । सिषाधयिषाविरहकालीनबोधजनके इत्यर्थः । तथासति । प्रतिबन्धकताशून्यत्वनिवेशे सति । तथा च । प्रतिबन्धकतावच्छेदकीभूताविषयिताशान्यत्वनिवेशे

यादृशसिद्धेः पूर्वं परतश्च सिषाधयिषोत्पादस्तादृशसिद्धेरेवाऽ-
प्रतिबन्धकत्वात् । प्रत्यक्षनिश्चयेपि विशेषदशनकालीनविपरीतनिश्चयस्याऽ-
प्रतिबन्धकतामते तस्यापि प्रतिज्ञार्थनिश्चयत्वावच्छिन्नाप्रतिबन्धक-
ताशून्यत्वसंभव इति प्रत्यक्षसामान्यमुपेक्ष्य संशयपर्यन्तानुधावनम् ।

अत्र च तत्ताद्विशिष्टार्थविषयकनिश्चयत्वावच्छिन्नसंशयप्रतिबन्धक-
ताशून्यत्वस्य ज्ञानविशेषणत्वोपगमेनैवाऽतिरिक्तविषयकस्य हेत्वन्ता-
दिभागजन्यबोधस्य तथाविधधूमज्ञानज्ञाप्यत्वादिसंशयप्रतिबन्धक-
ताश्रयस्य वारणसमवात्तादृशप्रतिबन्धकतात्वेनैव तथाविधनिश्चय-
त्वावच्छिन्नप्रतिबन्धकताकान्यसंशयप्रतिबन्धकतानिवेशो न तु तथा-
विधनिश्चयत्वावच्छिन्नप्रतिबन्धकताकान्यसंशयप्रतिबन्धकतात्वेन गौरवा-
दित्यवधेयम् ।

सिद्धे । प्रतिज्ञाजन्यबोधस्य । अप्रतिबन्धकत्वेपि । अनुमित्यप्रतिबन्धकत्वेपि ।
अनुमित्यनिवर्तकत्वाऽसंभवादिति । तथा च संशयपदानुपादानेऽसंभव-
स्यादिति भावः । पुनः संशयत्वनिवेशवैयर्थ्यं शङ्कते । न चेति । तस्याः ।
अनुमितेः । तस्यापि । प्रत्यक्षस्यापि । प्रतिज्ञार्थनिश्चयसत्त्वेपि प्रतिज्ञार्था-
भावव्याप्यवत्तानिश्चयादिना जनिते तदभावप्रत्यक्षे तादृशप्रतिबन्धकताकान्यत्वं
बोध्यम् । उक्तदिशेति । अनिवर्तकत्वस्य प्रतिबन्धकतावच्छेदकविषयिताशून्य-
त्वरूपस्य निवेशावश्यकत्वप्रदर्शनदिशेत्यर्थः ।

ननु प्रतिबन्धकत्वाभावस्यैव निवेशः सम्यक्, प्रतिबन्धकतावच्छेदकविष-
यितापर्यन्तनिवेशोऽसंभवात् । बन्धिमतत्वाद्यवच्छेदेन घटाभावावगाहिग्रहेण
बन्धिमतत्वादौ घटव्याप्यवगाहिग्रहेण वा सहितस्य प्रतिज्ञार्थबोधस्य पर्वतोघटवा-
न्नवेति संशयनिवर्तकत्वात् । प्रतिबन्धकत्वाभावनिवेशो तु अवच्छेदकधर्मदर्श-
नशून्यकालीनप्रतिज्ञाजन्यबोधमादाय लक्षणसमन्वयसंभवादिति चेन्न । ज्ञानवै-
शिष्ट्यानावच्छिन्नप्रतिबन्धकताया एवोपादानात् ।

प्रतिबन्धकत्वाभावनिवेशपक्षं रोचयन्तोऽत्र संशयांशे विशिष्टभेदकूटनिवे-
शमपेक्ष्य प्रतिबन्धकतायां तादृशनिश्चयत्वानवच्छिन्नत्वनिवेशो लाघवमाद-
र्शयन्ति अत्र चेत्यादिना ।

निश्चयत्वानवच्छिन्नत्वं-निश्चयत्वाऽव्यापकत्वं, तादृशनिश्चयनिष्ठभेदप्रति-
योगितावच्छेदकत्वकूटम्, कूटोपादानप्रयोजनं स्फुटमेव । स्वरूपसंबन्धावच्छिन्न-

तेन कृतेः साध्यताया कृतिप्रकारकबोधानिवर्त्यस्य कर्तुं संशयस्य निवर्तको यः
कर्तुं प्रकारको बोधस्तज्जनकत्वेपि चैत्रः कर्ता इति प्रतिज्ञायां नाव्यप्तिः ।

एवं च तादात्म्येन गवि साध्ये पक्षे गवाभेदस्य,

उक्तहेतुवारणाय तादृशबोधान्यतमेति । प्रकृतप्रतिज्ञाजन्यतावच्छेदकीभूतं यादृशयादृशबुद्धित्वं तादृशतादृशबुद्धित्वावच्छिन्नान्यतमजन्यतानिरूपितजनकतापर्यन्तस्य विवक्षणीयतयोक्तसमहालंबनबोधमादाय न तत्रातिप्रसंग इत्युक्तप्रायम् ।

त्वाभावनिवेशे विशेष्यदलवैयर्थ्यापत्तेः, सबन्धो बन्धिमान्नवेत्यादिसशयप्रतिबन्धकतामादायाऽव्याप्यतेश्च । ज्ञानविशेषणत्वोपगमेनैवेति । ज्ञानं बोधः । हेत्वन्तादिभागजन्येति । निगमनघटकहेतुभागे इत्यर्थः । तथाविधेति । तत्तद्विशिष्टार्थविषयकनिश्चयत्वानवच्छिन्नेत्यर्थः । तादृशेति । तत्तद्विशिष्टार्थविषयकनिश्चयत्वानवच्छिन्नसंशयेत्यर्थः । तथाविधेति । तत्तद्विशिष्टार्थविषयकेत्यर्थः । उक्तेति । धूमादालोकवानित्यादिस्थलीयेत्यर्थः । बोधान्यतमत्वनिवेशे हेत्वर्थबोधकभागघटितप्रतिज्ञास्थलीयहेतावतिव्याप्तिरतस्तत्परित्यज्य जन्यतान्यतमत्वं निवेशयति । प्रकृतेति । पक्षे साध्यवैशिष्ट्यावगाहित्वं नान्यूनविषयकत्वं किन्तु तादृशतादृशबुद्धित्वमिति भावः । उक्तेति । धूमादालोकवान्पर्वतो बन्धिमान् हेतुत्व च धृमीयमित्युक्तेत्यर्थः । जन्यताया तादृशविषयित्वावच्छिन्नत्व निवेशयमिति प्रागभिधानेनैव जन्यतासु अन्यतमत्वं लब्धमित्येतद्दर्शयति उक्तप्रायमिति ।

इदमत्रावधेयम् । अनिवर्तकेत्यनेनाऽनतिरिक्तविषयकत्वं व्युत्पादितम् । तत्प्रयोजनं च हेत्वन्तस्य वारणमित्युक्तमेव, तावद्बोधानिवर्त्यो यो बन्धिधूमज्ञानज्ञाप्यो न वा इति संशयः तन्निवर्तकत्वाद्धेत्वन्तभागस्य । यद्यपि हेत्वन्तभागजनितस्य पर्वतो धूमज्ञानज्ञाप्यबन्धिमानिति बोधस्यापि तावदन्यतमबोधान्तर्गतत्वात्, बन्धिधूमज्ञानज्ञाप्यो न वेति सशयस्यापि तावदन्यतमबोधनिवर्त्यत्वादतिव्याप्तितादवस्थम् । तथापि केवलप्रतिज्ञाव्यक्तीनां यादृशयादृशशब्दधीजनकत्वं तादृशशब्दसामान्यं यत्र यत्र प्रतिबन्धकं तदन्यसंशयाऽनिवर्तकत्वं विवक्षितम्, तथा च बन्धिधूमज्ञानज्ञाप्यो न वेति संशयस्य केवलप्रतिज्ञाजन्यबोधेनाऽप्रतिबन्धान्न हेत्वन्तभागेऽतिव्याप्तिः ।

अथैवमपि संशयपदं व्यर्थं प्रकृतपक्षसाध्यकप्रतिज्ञाव्यक्तीनां यादृशयादृशशब्दधीजनकत्वं तादृशतादृशशब्दसामान्यं यत्र यत्र प्रतिबन्धकं तदन्याऽनिवर्तकत्वमात्रस्यैव सम्यक्त्वात् । नचैतत्कालीनं बन्धिमत्यपर्वतस्य शाब्दज्ञानं जायतामितीच्छाया अपि प्रतिज्ञाजन्यशाब्दसामान्याप्रतिबन्धत्वात्तन्निवर्तक्यदेतत्कालीनं बन्धिमत्यपर्वतस्य शाब्दज्ञानं तच्च जनितामिदानीन्तनप्रतिज्ञाया-

गवाभेदस्येत्यादि । सकलषष्ठ्यन्तैः समं बोधा विशिष्य धर्तव्या इत्यग्रिमस्याऽन्वयः । यद्यपि तादात्म्येन गोसाध्यकस्थले अनुमित्यन्यूनानतिरिक्तविषयकबोधजनकत्वं प्रतिज्ञायाः सभवतीति प्रागभिहितं, तावतैव गवाभेद प्रतिज्ञाप्रतिपाद्य इत्यस्य लाभात्तत्र तादृशबोधमादाय लक्षणं कतव्यमिति स्फुटमेव । तथापि तत्र तादृश एव बोधो लक्षणघटकः नत्वन्यविधोबोध इति स्फुटीकर्तुं तदुपादानम् ।

मव्याप्तिवारणार्थं संशयपदमिति वाच्यम् । ज्ञानपदेनापि उक्तेच्छामादायाव्याप्तिवारणादिति चेत्, प्रागुक्तत्वात् ।

धूमादालोकवान्पर्वतोवन्दिमानधूमादित्यादौ हेत्ववयवस्य वारणाय लक्षणोपात्तस्यान्यूनविषयकत्वदलस्य फलितार्थमाह तावतां बोधानामन्यतमेनाप्यनिवर्त्यस्येति । वक्तव्यमिति । अन्यूनानतिरिक्तविषयकत्वदलेनेत्यादिः । अत्र कल्पे सत्यन्तस्य न्यायान्तर्गतत्वमेवार्थो न तु न्यायावयवोर्थः, तावदन्यतमबोधानिवर्त्यसंशयानिवर्त्तकत्वदलस्य वैयर्थ्यापत्तेः, अवयवान्तरस्य तावद्वोधान्यतमबोधजनकत्वविरहाद्विशेष्यदलेनैव वारणसंभवात् । सत्यन्तस्य न्यायावयवत्वार्थकत्वे तु प्रागुक्तैव गतिः ।

यादृशत्वतादृशत्वयोरनुगतयोरभावाद्विशेषतः पर्यवसन्नं लक्षणमाह । दीधितौ-एवंचेति । पक्षे । इदन्त्वादिविशिष्टे । गवाभेदस्येति । अग्नेदसंबन्धेन गोरित्यर्थः । बोधाः विशिष्य धर्तव्या इत्यग्रिमेषान्वयः । तदेवाह । षष्ठ्यन्तैः सममित्यादिना । तथा च तादात्म्येन गोप्रकारकेदन्त्वावच्छिन्नधर्मिकशाब्दसामान्यानिवर्त्यनंशयानिवर्त्तकबाधजनकत्वे सति अवयवाघटकप्रकृतन्यायान्तर्गतत्व प्रकृतन्यायावयवत्व वा तादात्म्येन गोसाध्यकेदन्त्वावच्छिन्नपक्षप्रतिज्ञात्वम् । इदन्त्वावच्छिन्नधर्मिकतादृशगोप्रकारकत्वरूपाऽन्यूनविषयकत्व बोधविशेषण न देयम्, प्रयोजनविरहात्, धूमादालोकवान्पर्वतोवन्दिमानधूमादित्यादिस्थलीयनिरुक्तावेव हेतुवारणार्थं तस्य प्रवेश्यत्वात् । स्फुटीकर्तुमिति । एतादृशस्थले अन्यतमत्व न लक्षणघटकमिति दीधितिकृता व्याज्जतम् । तादात्म्यातिरिक्तसंबन्धेनेति । तेन कालिकेन वन्हेः साध्यत्वे कालो वन्दिमानिति प्रतिज्ञाया अपि वन्दिमदभेदमादायैव निबोध्यत्वान्न न्यूनतेति ध्येयम् । वन्हाविति । साध्ये इति पूर्वेषान्वयः । एवमग्रेपि तदेवाह । सवह्नाविति । सप्तम्यन्तप्रथमिति । वन्हौ-कृतौ-हतरेभ्योभेदे इति सप्तम्यन्तप्रथमित्यर्थः । दीधितौ-वन्दिमदभेदस्येति । बोधा विशिष्य धर्तव्या इत्यनेन वचनविपरिणतेनाऽन्वयः । तथा च पर्वतधर्मिकवन्दिमत्प्रकारकशाब्दसामान्या-

संयोगेन समवायेन वा वन्हौ वन्हिमदभेदस्य, समवायेन पाकस्य कृतौ-
पाककृतिमत्वस्य, पाककर्त्रभेदस्य,

विशेषणतया इतरेभ्योभेदे, इतरभेदवत्ववत्त्वस्य, इतरान्याभेदस्य, इतरभे-
दवत्वस्य, इतरभिन्नाभेदस्य बोधा विशिष्य धर्तव्या इति दिक् ।

तादात्म्येन वन्हौ साध्येऽयं वन्हिरित्येव प्रतिज्ञा जायते तत्र च
वन्हिमदभेदबोधो न लक्षणघटकः इत्यतः संयोगेन समवायेन वेति ।
तादात्म्यातिरिक्तसंबन्धेनेत्यर्थः । वन्हौ इत्यादि सप्रत्ययान्तप्रत्ययं साध्ये
इति प्राक्तनेनान्वितम् । वन्हिमदभेदस्येति । तत्राप्येतादृशबोधस्य
तादृशप्रतिज्ञाजन्यतायाः प्रागुपदर्शितत्वेऽपि अन्यविधबोधसंभवमावि-
ष्कर्तुमेतदुपादानम् । पाककृतिमत्वस्येति । पाककृतिसमवायस्येत्यर्थः ।
पचतीति प्रतिज्ञातस्तद्वोधादिति भावः । पाककर्त्रभेदस्येति । पाक-
कृत्यवच्छिन्नाभेदस्य पाककृतिमत्ववच्छिन्नाभेदस्य चेत्यर्थः । पक्ता
पाककृतिमानित्यादितस्तद्वोधादिति भावः ।

इतरभेदवत्ववत्त्वस्येति । इतरभेदाश्रयतासंबन्धस्येत्यर्थः । इतरेभ्यो-
भिद्यते इत्यादितस्नादृशबोधोदयादिति भावः । इतरान्याभेदस्येति ।
इतरभेदावच्छिन्नाभेदस्येत्यर्थः । इतरान्येति प्रतिज्ञातस्तद्वोधादिति भावः ।
इतरभेदवत्वस्येति । इतरभेदसंसर्गस्येत्यर्थः । नेतराणीत्यतस्तद्वोधादिति
भावः । इतरभिन्नाभेदस्येति । इतरभेदाश्रयत्वावच्छिन्नाभेदस्येत्यर्थः ।
इतरभिन्नेत्यादिप्रतिज्ञातस्तद्वोधादिति भावः ।

निवर्त्यसंशयानिवर्तकबोधजनकत्वे ऋति प्रकृतन्यायावयवत्वं संयोगेन
वन्हिसाध्यक पर्वतपक्षकप्रतिज्ञात्वम् । प्रागुपदर्शितत्वेऽपीति । वन्हिमानित्यादौ
पुनरनुमितौ पक्षे साध्यस्य वन्हे. संयोगात्मकः सवन्धोभासते इति ग्रन्थेनेति
भावः । पाककृतेः साध्यताया चैत्र. पचति चैत्र. पक्ता इत्येव प्रतिज्ञाद्वे-
विध्याद् बोधद्वयं दर्शयति । समवायेन पाकस्य कृताविति । साध्ये
इत्यनुवर्तते । पाककृतिमत्वस्येति । बोधा विशिष्य धर्तव्या इत्यनेना-
ऽन्वयः । पचतीति प्रतिज्ञातस्तद्वोधादिति । पाककृतिमत्ववाचादित्यर्थः ।
आख्यातार्थकृतेरेव चैत्रे प्रकारत्वादिति भावः । पाककर्त्रभेदस्येति ।
बोधा विशिष्य धर्तव्या इत्यनेनाऽन्वयः । पक्ता-पाककृतिमानित्यादि-
तस्तद्वोधादिति । चैत्रः पक्ताइत्यत्र कृदर्थस्य, चैत्रः कृतिमानित्यत्र च मतुवर्थ-
स्य कर्तुंरेव चैत्रे प्रकारत्वात् । तथा च चैत्रप्रतिज्ञा को यः पाककृतिप्रकारको यश्च
तादात्म्येन पाककर्तृप्रकारको बोधस्तदन्यतरानिवर्तनीयसंशयानिवर्तकतदन्यतर-

अनतिरिक्तविषयकत्वदलार्थः पूर्ववदेव, अन्यूनविषयकत्वं तावद्बोधनिवर्त्ययावत्संशयनिवर्तकत्वं, दर्शितहेतुजन्यबोधस्य ज्ञानज्ञाप्यत्वं धूमीयं नवेत्यादि प्रतिज्ञाजन्यबोधनिवर्तनीयसंशयप्रतिबन्धकत्वेपि तादृशयावत्संशयान्तर्गतपर्वतोवन्द्हिमान्नवेत्यादिसंशयानिवर्तकत्वेन वारणसंभवादिति वदतोमन्त्रमाह । तावदिति । तत्तद्विशिष्टार्थविषयकेत्यर्थः । तावद्बोधनिवर्त्ययावत्संशयेति । तत्तद्विशिष्टार्थबोधान्यतमयत्किञ्चिद्बोधनिवर्त्ययावत्संशयेत्यर्थः । तेन भेदादिसाध्यकस्थले भेदतदाश्रयत्वादिकोटिकनानाविधसंशयानामेव प्रकृतसाध्यपक्षकप्रतिज्ञार्थबोधनिवर्त्ययावत्संशयान्तर्गततया तावत्संशयनिवर्तकत्वं न कस्यापीति निरस्तम् । तावत्संशयनिवर्तकतायाः पृथिवी नेतराणि पृथिवी इतरेभ्योभिद्यते

बोधजनकत्वे सति प्रकृतन्यायावयवत्वं चेन्नपक्षकपाककृतिसाध्यकप्रतिज्ञात्वमिति भावः । पृथिव्यामितरभेदस्य साध्यतायां चतुर्विधस्यैव प्रतिज्ञाजन्यबोधस्य संभवाच्चतुःसंशयतमत्वेन बोधा उपादेया इत्याह । दीधितौ-विशेषणतयेत्यादिना । इतरेभ्योभेदे इति । साध्ये इत्यनुवर्तते । इतरभेदवत्त्ववस्येति । बोधा विशिष्यधर्तव्या इत्यनेनान्वयः । इतरेभ्यो भिद्यते इत्यतस्तादृशबोधोदयादिति । पृथिवी इतरेभ्यो भिद्यते इत्यत्राऽऽख्याताऽऽश्रयत्वस्य पृथिव्या प्रकारत्वात्, इतरान्याभेदस्येति । बोधा विशिष्य धर्तव्या इत्यनेनाऽन्वयः । इतरान्येति प्रतिज्ञातस्तद्बोधादिति । पृथिवी इतरान्या इत्यत्र तादात्म्यसंबन्धेन पृथिव्यामितरान्यस्यैव प्रकारत्वादिति भावः । इतरभेदवत्त्वस्येति । बोधा विशिष्य धर्तव्या इत्यनेनान्वयः । नेतराणीत्यतस्तद्बोधादिति । पृथिवी नेतराणीत्यत्र पृथिव्यामितरभेदस्य नञर्थस्य साक्षात्प्रकारत्वादिति भावः । इतरभिन्नाभेदस्येति । अस्यापि बोधाविशिव्य धर्तव्या इत्यनेनाऽन्वयः । इतरभिन्नेत्यादिप्रतिज्ञातस्तद्बोधादिति । पृथिवी इतरभिन्ना इत्यत्र तादात्म्यसंबन्धेन पृथिव्यामितरभिन्नस्य प्रकारत्वादिति भावः ।

न च पृथिवी इतरान्येति प्रागुक्तक्रमेणैवाऽस्य गतार्थत्वम् । तत्राऽन्यत्वप्रकारेणैव भिन्नस्योपस्थापनात्, इह तु भिदधात्वर्थभिदाश्रयत्वस्यैव निष्ठार्थाश्रयस्यैवाश्रयत्वरूपेण पृथिव्यामभेदेन भावात्ततोवैलक्षण्यादिति भावः ।

तथा च पृथिवीधर्मिकइतरभेदाश्रयत्वप्रकारको यश्च तादात्म्येन इतरान्यप्रकारकः, एवं इतरभेदप्रकारकः, तथा तादात्म्येन इतरभिन्नप्रकारको बोधः तदन्यतमानिवर्तनीयसंशयानिवर्तकतदन्यतमबोधजनकत्वे सति प्रकृतन्यायावयवत्व पृथिवीपक्षकइतरभेदसाध्यकप्रतिज्ञात्वम् ।

तावद्बोधानिवर्त्यसशयानिवर्तकतावद्बोधनिवर्त्ययान्वत्संशयनिवर्तकबोधजनकत्वं वाच्यमित्यपि कश्चित् ।

इत्यादि प्रत्येकप्रतिज्ञाजन्यबोधेऽसत्त्वेपि एतादृशसकलवाक्यजन्यसमूहालंबनबोधस्य तावत्संशयनिवर्तकत्वात्, तत्र च निरुक्ताऽनतिरिक्तविषयकत्वस्यापि सत्त्वात्, तज्जनकत्वमादायैव प्रत्येकप्रतिज्ञासु लक्षणसमन्वयो बोध्यः । अत्र च स्वमतापेक्षया गौरवमेवाऽऽस्वरसवीजं बोध्यम् ।

मतान्तरमवतारयति । अनतिरिक्तविषयकत्वेति । पूर्ववदेवेति । तावद्बोधाऽनिवर्त्ययावत्सशयानिवर्तकत्वरूप एवेत्यर्थः । दर्शितं हेत्विति । धूमादालोकवान्पूर्वतोवन्दिमानित्यादिनेत्यादिः । बोधस्य । ज्ञानज्ञाप्यत्वधूमीयमित्याकारकस्य । तेन । यत्किञ्चित्त्वनिवेशेन । यत्किञ्चित्त्वनिवेशे नाव्याप्तिरित्याह । तावदिति । तत्रच । समूहालंबनबोधे च । तज्जनकत्वमादायैवेति । तादृशबोधजनकत्वमादायैवेत्यर्थः । अत्र च । अस्मिन्मते च । गौरवमेवेति ।

अथ धूमादालोकवान्पूर्वतोवन्दिमान् धूमादित्यादौ प्रतिज्ञाहेतुभयजन्यसमूहालंबनबोधस्यापि तावद्बोधानिवर्त्ययावत्सशयाऽनिवर्तकत्वे सति तत्तद्विशिष्टार्थविषयकबोधान्वयतमयात्किञ्चिद्बोधनिवर्त्यनिवर्तकत्वरूपऽन्यूनानतिरिक्तविषयकत्वविशिष्टत्वेन तन्निष्ठहेत्वर्थविषयकत्वावच्छिन्नजन्यतानिरूपितजनकताश्रये हेतावतिव्याप्तिसभवे गौरवाभिधानं निर्बीजमिति चेन्न । निरुक्ताऽन्यूनाऽनतिरिक्तविषयकत्वव्यापकमुख्यविशेष्यत्वावच्छिन्नत्वस्य जन्यताया विवक्षणे तादृशहेतौ नातिव्याप्तिः, तज्जन्यबोधीयमुख्यविशेष्यतायास्तादृशकेवलप्रतिज्ञाजन्यबोधसाधारणतादृशबोधत्वव्यापकत्वाभावात् । विशेष्यतायां मुख्यत्वनिवेशान्न प्रतिज्ञाजन्यबोधीयाऽऽलोकविशेषणतापन्नधूमज्ञानज्ञाप्यत्वविषयतामादाय हेतावतिव्याप्तिः । दर्शितावच्छेदकतायाः प्रकारतान्यत्वमते प्रतिज्ञाजन्यबोधीयाया धूमविशिष्टज्ञानज्ञाप्यत्वनिष्ठधर्मितावच्छेदकप्रकारतानिरूपितविषयताया इतरविशेषणतानापन्नत्वरूपमुख्यविशेष्यत्वाक्रान्तायास्तादृशबोधत्वव्यापकत्वेपि तस्या जन्यतानवच्छेदकताया तदवच्छिन्नजन्यताया अप्रसिद्धेर्न तामादाय हेतुवाक्येऽतिव्याप्तिरिति गौरवाभिधानं सबीजमिति ध्येयम् ।

ननु चैत्रं पचतीत्यादौ उपनयस्य दुर्बलत्वेन न्यायाभावाच्चैत्रः पचतीत्यस्य प्रतिज्ञात्वमेव न संभवतीति तत्र लक्षणसंगमनं दीधितिकृतामफलमेवे-

चैत्रः पचति, घटो नेतराणीति प्रतिज्ञायां साध्ये विषयत्वानुयोगित्वयोः
संबन्धविधयैवानुपवेशात् यथोपदर्शितसाध्यगमतौपयिकव्याप्तिविशिष्टहेतुमत्वस्य
च पक्षे उपनेयत्वात्तथा चाऽयमित्याकारकः सुवच एव प्राचासुपनयः ।

नव्यानां पुनरनन्यगतिकतया तद्वाप्यहेतुमान् तद्वाप्येत्याकारो योग्यता-
वशाच्च तदा साध्यस्य तद्व्याप्यस्य वा परामर्शः ।

ननु विषयतासंबन्धेन पाकाद्यवच्छिन्नकृत्यादेर्यत्र साध्यता तत्र
कीदृशापनयः, न तावत्पाककृतिव्याप्यवानित्याकारकः, तत्र तत्पुरुष-
घटकपाकादिपदस्य पाकादिविषयकादिलाक्षणिकतया पाकविषयका-
भिन्न कृतिवावच्छिन्नव्याप्यतेरेव लाभात् प्रकृतसाध्यतावच्छेदकाव-
च्छिन्ननिरूपिताया व्याप्यतेरलाभेनाऽर्थान्तरप्रसंगादित्यत आह ।
चैत्र इति । साध्ये । विशिष्टसाध्यशरीरे । विषयत्वाऽनुयोगित्वयोरिति ।
कृति—भेदांशे इत्यादि । संबन्धविधयैवेत्येवकारेण विशेषणविधया
व्यवच्छेदः । निपातार्थेन नामार्थस्य भेदान्वयधियोव्युत्पत्त्यविरुद्धतया
नेतराणीत्यादौ प्रथमाया अनुयोगित्वार्थकत्वमसिद्धमिति हृदयम् ।
यथोपदर्शितेति । प्रतिज्ञापस्थापितेत्यर्थः । उपनेयत्वात् । उपनयेन
बोधनीयत्वात् । तादृशव्याप्यतेरेवाऽऽकाङ्क्षितत्वेन यः पाककृतिसाम-
ग्रीमान् स पचतीत्युदाहरणेन प्रतिपादनात्तादृशव्याप्तिविशिष्टस्य
पक्षधर्मताकाङ्क्षयैवोपनयप्रयोग इति भावः । सुवच एवेति । तथाशब्देन
तादृशव्याप्तिविशिष्टहेतुमत एवोपस्थापनादिति भावः ।

त्याशयेन शक्ते । नन्विति । तत्र । उपनये । अर्थान्तरप्रसंगादिति । यद्रू-
पावच्छिन्नसाध्यबोधिका प्रतिज्ञा तद्रूपावच्छिन्नसाध्यव्याप्यस्यैव पक्षे उपने-
यत्वादिति भावः । निपातार्थेनेति । निपातातिरिक्तनामार्थस्य तादृशनामार्थे
भेदसंबन्धेनाऽन्वयोऽव्युत्पन्न इति नञो निपातेन तदार्थाभावे इतरपदार्थस्य-
भेदेनाऽन्वये बाधकाभावात् । व्युत्पत्त्यविरुद्धतयेति । नञो निपातत्वादिति-
भावः । हृदयमिति । अनुयोगितायाः ससर्गतावादिना नेतराणीतिवाक्य-
जन्यबोधसामग्र्याः अनुयोगिता नेतरीया इदं भेदानुयोगित्वाभाववदिति द्विविध-
प्रत्यक्षे प्रतिबन्धकत्वं वाच्यं, भिन्नविषयकत्वात्, अनुयोगितायां प्रकार-
तावादिना तु अनुयोगितासंबन्धेनेतरभेदाभाववदित्येकविधप्रत्यक्षं प्रत्येवेति
पठ्यर्थस्त्वस्य प्रकारत्वव्यवस्थापनदिशा अनुयोगितायाः प्रकारत्वे लाघव-
मस्वरसः । यः पाककृतिसामग्रीमान् सः पाककृतिमानित्युदाहरणोपदर्शित-
पाकविषयकभिन्नकृतिव्याप्यत्वविशिष्टे पक्षधर्मत्वोपदर्शकः पाककृतिव्याप्य-

केचित्तु वन्हिमान्नवेति विप्रतिपत्तौ संशये च वन्हिमत्तदन्योन्याभावयो-
स्तादात्म्यविशेषणत्वाभ्यां कोटित्वेन जिज्ञासितत्वादिति तादात्म्येन वन्हिमानेव
साध्यतुमुचितः, न तु वन्हिरजिज्ञासितत्वात् ।

ननु मणिक्कृता थाल्प्रत्ययार्थं वितर्क्य तस्मात्तथेति निगमनस्य
निराकरणीयतया तथापदघटितोपनयेपि तद्वाष्प्रास इति अस्याननु-
मतस्तादृशोपनय इत्यत एतन्मतमनुसृत्याह । नव्यानामिति । ननु
तत्पदेन यथोपदर्शितसाध्यस्येव तादृशसाध्यव्याप्तिविशिष्टहेतोरपि
परामर्शसंभव इति व्याप्त्यादिपदप्रयोगवैयर्थ्यमित्याशयेनाह तद्वान्वेति ।
ननु पक्षादेरपि प्रक्रान्तत्वात्तस्यैव कथं नोपनयस्थतच्छब्देन परामर्श
इत्यत आह । योग्यतेति । तात्पर्यवशादित्यर्थः । व्याप्तिविशिष्टहेतु-
मत्वस्यैवाकाङ्क्षितत्वेन तत्परताया एव तत्र प्रहादिति भावः । तदा । तच्छ-
ब्देन । साध्यस्येति प्रथमकल्पं, तद्व्याप्त्यस्येति द्वितीयकल्पमभिप्रेत्य ।

पर्वतोवन्हिमानित्यादेर्न्यायस्य वन्हिसाध्यकत्वं निराकृत्य वन्हि-
व्याप्यधूमवांश्चायमित्याद्याकारकोपनय निराकुर्वतां मतमाह ।
केचित्त्विति । विप्रतिपत्तौ कोटित्वं तज्जन्यस्मृतिविषयत्वं तज्जन्यप्रत्ये-
कशाब्दबोधप्रकारत्वं, वा, न तु तदधीनसंशयप्रकारत्वं, अतो न
संशये चेत्यस्य वैयर्थ्यम् । तत्प्रदर्शनं च संशये कोटितानिर्वाहकत्वेन
तस्य स्वतोजिज्ञासायामतन्त्रत्वादित्यवधेयम् ।

वानित्युपनयः सुवच इत्याशंकां वारयितुमस्य तत्रानुदाहरणत्वं सूचयन्नाह ।
प्रतिज्ञापस्थापितेति । अस्य साध्येऽऽन्वयः ।

वितर्क्येति । यदि तथाशब्दस्य प्रक्रान्तं यद्विशेष्यं स एवार्थस्तदोपन-
यजन्यबुद्धौ हेतुमत एव विशेष्यत्वेन प्रक्रान्तत्वात्तस्माद्धेतुमानित्यर्थः स्यात्,
हेतुमति हेतौ वा हेतुज्ञानज्ञाप्यत्वान्वयो न संभवति, न हि हेतुमत्त्वादेव हेतु-
मत्वम्, अननुभवात् । यदि प्रक्रान्तप्रकारोर्थः तदोपनयजन्यबोधविशेष्यस्य
पक्षस्य सामान्यतोऽन्वयव्याप्तौ प्रवेशेन प्रकारतया उक्त एव दोषः । यदि प्रक्रा-
न्तसादृश्यं, तदाऽभिधेय प्रमेयं ज्ञेयत्वादित्यादौ प्रक्रान्तं यदुपनयजन्यबोधवि-
शेष्यमभिधेयं तद्भेदघटिततत्सादृश्याप्रसिद्धिरिति रीत्या वितर्क्येत्यर्थः ।
तादात्म्येन वन्हिमतः साध्यतायामेव पर्वतो वन्हिमानिति प्रतिज्ञा वन्हेः
साध्यतायान्तु पर्वतस्तथा इत्याकारिका तथा च यादृशेत्यादिविवक्षां विनाऽ
न्यूनाऽनतिरिक्तविषयकत्वं यथाश्रुतमस्तीति स्वरसत एव दीधितिकृता केचित्तु
इत्युक्तं तदवतारयति । पर्वत इति । एवं च तत्तद्विशिष्टार्थबोधगर्मलक्ष्यं

तथावायमित्याकारको बन्हिमद्व्याप्यधूमवांश्चायमित्याकारको वा उप-
नयः । न तु बन्हिमद्व्याप्यधूमवांश्चायमित्याकारकः, अर्थन्तरत्वादिति प्राहुः ।

यद्यपि बन्हिमत उपास्थितिदशायां बन्हेरप्युपस्थिततया तादृशविप्रतिपत्ति-
वाक्याद् बन्हिकोटिकसंशयो भवितुमहति । तथापि स्वातन्त्र्येणकोट्यु-
पस्थिति संशयेप्रयोजिका इत्यभिप्रायेणेदमित्यवधेयम् । अथवा विप्रति-
पत्तिवाक्याच्छाब्द एव संशय इति मतानुसारेणेदम् । वस्तुतो बन्ह्य
भावस्य कोटितायामेव बन्हिकोटिकसंशय उपपद्यते, न तु बन्हिमद्वेदस्य,
स्व—स्वाभावप्रकारकज्ञानस्यैव स्वसंशयत्वात् । प्रकृते च बन्ह्यभावो
नोपस्थितः, अपि तु तद्वद्वेद एवेति बन्ह्यभावस्य कोटित्वाऽसंभवाद्
बन्हिमंशयो न संभवतीत्यभिप्रायः । एतत्सूचनयैव बन्हिमद्वेदस्य
कोटित्वमभिहितम् । तदभिधानस्य प्रयोजनान्तराभावात् ।

यद्वा धर्मिणि तत्प्रकारकबोधोपयिकांज्ञावत्पदजन्यतदुपस्थितिरेव
धर्मिणि तत्कोटिकसंशयजनिका, पर्वतोबन्हिरभाव इत्यादितो वाक्या-
द्वन्ध्याद्युपस्थितौ पर्वतादौ बन्ध्यादिसंशयानुदयात्, तथा च पर्वतो-
बन्हिमानित्यादिवाक्यस्थबन्ध्यादिपदमपि न पर्वतादौ बन्ध्यादेर्भेदा-
न्वयौपयिकाकांक्षावदिति न तादृशविप्रतिपत्तिवाक्याद् बन्ध्यादिकोटिक
संशय इति परमार्थः । नवीनमतमनुसृत्याह । बन्हिमद्वेषाप्येति ।
प्राहुरिति प्रशब्देनाऽत्राऽस्वरसाभावः सूचितः ।

तु प्रतिज्ञार्थानां नानात्वे एवेत्याशयः । न्यायस्य । प्रतिज्ञायाः । निराकृत्येति ।
बन्हिमतं सिद्धौ अर्थत एव च बन्हिसिद्धेर्वन्ह्यभावसंशयनिवृत्तिसंभवात् ।
तज्जन्येति । विप्रतिपत्तिजन्येत्यर्थः । वाक्यद्वयाभिप्रायेणाह । तज्जन्येति ।
यथाश्रुतार्थं निरस्यति नत्विति । तदधीनेति । विप्रतिपत्त्यधीनेत्यर्थः । ननु
विप्रतिपत्तौ कोटिप्रदर्शनं किमर्थमित्यत आह । तत्प्रदर्शनंचेति । विप्रति-
पत्तौ कोटिप्रदर्शनं चेत्यर्थः । तथा च साधारणधर्माद्यसत्त्वेपि न क्षतिः । तस्य ।
विप्रतिपत्तिकोटित्वस्य । स्यातन्त्र्येणेति । तद्विशिष्टबुद्धौ तन्मुख्यविशेष्यकज्ञान-
त्वेन हेतुत्वादिति भावः । ननु शाब्दबोधजनकबन्धिपदार्थोपस्थितेरेव स्वातन्त्र्येण
कोट्युपस्थितिरूपायाः सत्त्वात्कुतो न बन्हिकोटिकसंशय इत्यत आह ।
अथवेति । विप्रतिपत्तिकोटित्वं च तद्वद्वेदजन्यस्मृतिकोटित्वम्, परोज्ञान
निश्चयात्मकमेवेति सिद्धान्तमनुरुध्याह । वस्तुत इति । ननु तथापि
बन्हिमद्वेदं कोटिं कृत्वा बन्हिकोटिकसंशयो नानुपपन्नोवाधकभावादत आह ।
यद्वेति ।

यत्र चाऽन्तरा तादृशबोधो न जनितस्तत्रापि तादृशाकांक्षायोग्यताशालित्व-
रूपं तज्जननयोग्यत्वमक्षतम् ।

फलोपधायकरूपजनकतानिवेशशङ्कया प्रसक्तां तादृशशाब्दबो-
धानुपधायकप्रतिज्ञायामव्याप्तिं योग्यताविवक्षया निगकरोति । यत्र
चेति । अन्तरेति । हेत्वर्थादिविषयकशाब्दबोधसामानुत्तरमित्यर्थः ।
एतेन फलोपधानविवक्षणेऽवयवान्तरार्थविषयकशाब्दबोधमात्रोपधायक-
प्रतिज्ञायामव्याप्तिः प्रसज्यते अनतिशक्तिविषयकशाब्दबोधानुपधाय-
कत्वादिति सूचितम् ।

तादृशेति । तादृशशाब्दबोधजनकज्ञानविषयेत्यर्थः । आकांक्षानिवे-
शात्पर्वतोवन्धिः सवन्धीत्यादिनिराकाक्षवाक्यव्युदासः । न च
पर्वतोवन्धिमानित्यादिशाब्द प्रति निराकाक्षतादृशवाक्यविषयकज्ञा-
नत्वेनाऽजनकत्वात्तादृशशाब्दबोधजनकतावच्छेदकविषयताकत्वनि-
वेशेनैवोपपत्तौ आकाक्षानिवेशनमफलमिति वाच्यम् । पर्वतोवन्धिमा-
नित्यादि वाक्यानुपूर्वीप्रकारकभ्रमात्मकतादृशनिराकाक्षावषयकज्ञान-
स्यापि तथाविधशाब्दध्यानजनकतया तदीयविषयताया अपि जनकता-
वच्छेदकत्वेन तज्जनकतावच्छेदकप्रकारताश्रयानुपूर्वीरूपाकांक्षाशालि-
त्वनिवेशस्यावश्यकत्वात् तच्छालित्वं च तद्घटितवर्णसमुदायत्वं,
तज्जनकतावच्छेदकीभूतभ्रमान्ययत्किञ्चिद्ज्ञानवृत्तिविषयितानिरूपकव-
र्णसमुदायत्वमिति तु पर्यवसितोर्थः । ह्रदोवन्धिमानित्यादिभ्रमानुमिति-
समानविषयकतादृशबोधजनकवाक्यस्य वारणाय योग्यता निवेशनीया ।
योग्यत्वं चाबाधितार्थकत्वं प्रकृतसाध्यविशिष्टप्रकृतपक्षबोधकत्वमिति
यावत् । वैशिष्ट्यं च वास्तवं न तु वैज्ञानिकम् ।

तादृशेति । प्रतिबन्धकवशादित्यादिः । ननु यया प्रतिज्ञयाऽवयवान्त-
रसहकारेणैव बोधोजनितस्तादृशप्रतिज्ञायामतिरिक्तविषयकबोधजनकत्वात्तत्रा-
व्याप्तिर्दीधितावनुक्तत्वान्यूनतेत्याशङ्क्य तत्संग्रहाथमन्तरापदस्यार्थमाह ।
हेत्वर्थेति । न्यूनता स्फुटीकरोति । एतेन । अन्तरा कथनेन ।

निराकाक्षवाक्यव्युदास इति । ननु निराकाक्षवाक्यस्य न्यायान्तर्गत-
त्वमेव न संभवतीति आकाक्षापद किमर्थमिति चेत्—उपनयघटकवैद्विपद-
संबन्धपदाऽयंपदानामेव न्यायान्तर्गततया तेष्वेवानुपूर्वीभ्रमस्याभिप्रेतत्वात् ।
तादृशानुपूर्वीरूपाऽऽकांक्षाशालित्वस्याऽन्तिमवर्णे एव विश्रान्तेराह ।
तच्छालित्वं चेति । आनुपूर्वीघटकवर्णत्वव्यापकसमुदायत्वं च न प्रत्येकं

तल्लाभश्च जातिविशेषोपस्थापकशाब्दवाक्यपदयोरुपसन्धानादेवेति ।

यद्यपि स्वातन्त्र्येण योग्यतानिवेशोनिर्णयकः, अन्यूनविषयकत्वा-
वच्छिन्नजन्यताप्रतियोगिकजनकताया अवश्यं विवक्षणीयतया
वास्तववैशिष्ट्यघटितसाध्यविशिष्टपक्षविषयकत्वरूपान्यूनविषयकत्वनिवे-
शाऽसंभवेपि अयोग्यवाक्यप्रतिपाद्यविशिष्टार्थाप्रसिद्ध्या संप्रदायसिद्ध-
प्रतिज्ञाप्रतिपाद्यविशिष्टार्थबोधाऽनिवर्त्यसंशयाऽनिवर्तकत्वरूपाऽनतिरिक्त-
विषयकत्वघटितलक्षणस्य तत्राऽतिव्याप्त्यप्रसक्तेः । तथापि वास्तव-
वैशिष्ट्यघटिताऽनतिरिक्तविषयकत्वनिवेशसूचनाय योग्यतोपादानम् ।
आदिशदात्तात्पर्यविशेषपरिग्रहः । तेन निस्तात्पर्यकस्य शुकाद्युच्चरित-
प्रतिज्ञासमानाकारकवाक्यस्याऽर्थान्तरपरतादृशवाक्यस्य च व्युदासः ।

ननु आकाङ्क्षादिनिवेशे शाब्दवाक्यपदयोर्व्यर्थः आकाङ्क्षोद्देशाना-
नान्तरौपयिकत्वविरहान् वाक्यातिरिक्ते असत्वाच्च अनुमितिजनक-
परामर्शादौ शाब्दधीजनकयोग्यताज्ञानादौ अति प्रसंगानवकाशादित्यत
आकाङ्क्षादिमत्वलामार्थकनया तादृशपदोपादानं सार्थकयति तल्ला-
भश्चेति । तल्लाभः-शाब्दबोधं प्रति आकाङ्क्षादिमत एव वाक्यस्य जनक-
तया आकाङ्क्षादिमत्वलाभः । तादृशपदद्वयोपादानादिति भावः । शाब्द-
पदस्य योगेन शब्दजन्यार्थकत्वे न तल्लाभः । आकाङ्क्षादिरहितस्यापि
शब्दस्य शब्दजन्यस्मृतिहेतुत्वादौ जातिविशेषोपस्थापकेति । रूढ्य-
ऽनुभवनिष्ठशाब्दत्वरूपजात्यवच्छिन्नोपस्थापकार्थकम् । शाब्दबोधं
प्रति आकाङ्क्षादिरहितस्यापि योग्यताज्ञानादेर्हेतुतया वाक्यपदानुपादा-
ने केवलशाब्दपदान्न तल्लाभ इति वाक्यपदोपादानाऽपेक्षा इति भावः ।

प्रतिज्ञासु तथासति यत्किञ्चिद्ज्ञानविषयवर्णत्वव्यापकत्वमेकदेशेऽपीत्यतः
प्रतिज्ञाघटकवर्णे तदघटकवर्णत्वभ्रमात्मकाङ्क्षावारणाय भ्रमान्यत्वं
प्रागुक्तरीत्या यत्किञ्चित्प्रकारतास्थाने विषयता च निवेशयन् गुरुतरमाकाङ्क्षा-
घटकत्वं परित्यजति । तज्जनकेति । तथाविधशाब्दधीजनकेत्यर्थः ।
भ्रमावृत्तित्वनिवेशे विशिष्टप्रतिज्ञाविषयतायाः अपि भ्रमावृत्तित्वादसंभव इति
भ्रमान्येति । तत्किञ्चित्त्वनिवेशव्यावृत्तिः पूर्ववत् ।

अन्यूनविषयकत्वदले वास्तववैशिष्ट्यनिवेशे भ्रमसाधारणप्रतिज्ञायामसंभ-
वमाह । अन्यूनेति । अवश्यं विवक्षणीयतयेति । धूमादालोकवान्पर्वतोव-
न्निहामधूमादित्यादौ प्रतिज्ञार्थविषयकबोधनिष्ठहेतुविशिष्टहेतुत्वविषयकत्वावच्छि-
न्नजन्यतानिरूपितजनकताश्रये हेतुवाक्येऽतिव्याप्तिवारणायेत्यादि । निवेशाऽ-

यत्तु तल्लाभश्चेति अन्पूनातिरिक्तविषयकशाब्दत्वावच्छिन्नौ-
पयिकाऽऽकांक्षादिमत्वलाभश्चेत्यर्थः । शाब्दपदस्यावयवशक्त्या शब्द-
जन्यज्ञानत्वावच्छिन्नार्थकत्वे शाब्दजन्यतावच्छेदकजातिविशेषानुप-
स्थित्या तदवच्छिन्नजन्यताप्रतियोगिकजनकतालाभो न भवतीत्युक्तं जाति-
विशेषोपस्थापकेति । तथा च कार्यदिशि शाब्दपदेन शाब्दत्वजाते, कारण-
दिशि च वाक्यपदेनाऽकांक्षादिमत्वस्य लाभात्तादृशशाब्दत्वावच्छिन्नौ-
पयिकाऽऽकांक्षादिमत्वलाभ इति व्याख्यानम् । तदसत् । अवच्छेदक-
तापर्याप्त्यनिवेशान्निरुक्तान्यूनविषयकत्वावच्छिन्नजन्यतानिवेशमात्रेणै-
वोपपत्त्या शाब्दत्वनिवेशने प्रयोजनभावात्तदुपस्थितेरप्रयोजकत्वात् ।
न च तत्तदर्थविषयकत्वस्य शाब्दत्वनिष्ठजन्यतावच्छेदकतायामेवा-
वच्छेदकतया जन्यतायां तदवाच्छिन्नत्वविरहादन्यून-
विषयकशाब्दत्वावच्छिन्नत्वेनैव जन्यता निवेशनीयति वाच्यम् । विनि-
गमनाभरहेण शाब्दत्वाविशिष्टतत्तदर्थविषयकत्वस्यापि जन्यता-
वच्छेदकत्वात् ।

सम्भवेपीति । पर्वतावन्निमानिति वाक्यस्य बन्धादिशून्यपर्वतादौ बान्धमत्वाव-
गाहबोधत्वावच्छिन्नजनकत्वानुरोधादिति भावः । तत्र अयोग्यवाक्ये ।
तादृशवाक्यस्य । प्रतिज्ञासमानाकारकवाक्यस्य ।

वाक्यपदेनाऽऽकांक्षादिमत्वलाभे शाब्दपदापेक्षा दीधितिकृदुक्ता ता स्फुटो-
करोति । शाब्देति । आकांक्षादेः । तादृशबोधजनकतावच्छेदकप्रकारताश्रयानु-
पूर्वीरूपाऽऽकांक्षादिमत्वस्य । तादृशपदोपादानं । शाब्दवाक्यपदोपादानं ।

जात्युपस्थापकेतिबक्तव्ये विशेषपदापादानफलं दर्शयति । शाब्दपद-
स्येति । आकांक्षादिकं चोचितानुपूर्वीकत्वघटकप्रतिज्ञाया विशेष्यदत्ते वा-
निवेश्यम् । इदं तु बोध्यम् । प्रतिज्ञात्तरहेतूत्तरोदाहरणोत्तरोपययोत्तरनिगमन-
त्वावच्छिन्नभेदप्रतियोगितावच्छेदकत्वं नोचितानुपूर्वीकत्वं किन्तु निगमनपूर्वो-
पययपूर्वोदाहरणपूर्वहेतुपूर्वत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकभेदप्रतियोगितावच्छेदकत्व हे-
तुपूर्वत्वान्तं वा, प्रतिज्ञात्वाऽनिवेशलाघवात् । एवं च पर्वतो बन्धिः संबन्धीत-
निराकांक्षवाक्यव्युदास इति पांक्त्यथाश्रुतैव सगच्छते । न्यायानन्तर्गततादृश-
वाक्येऽपि उचितानुपूर्वीकत्वसम्भवात् । न च प्रागभावापुनरपि तत्पूर्वत्व तदु-
त्पत्तिज्ञानोत्पत्तिकर्तृत्वसंज्ञवृत्तित्वमुत्पत्तिघाटतया गुरु इति वाच्यम् । संसर्गत्या-
तन्निवेशेन लक्षणग्रहस्य तद्ग्रहं विनापि भावात् । सामान्यलक्षणायामुत्पत्त्य-
नुगमप्रकारस्य दर्शितत्वाच्च । तस्माद्विशेष्यदलनिवेशः ।

अन्यूनानतिरिक्तपदं विहाय लिङ्गाविषयकत्वं वा ज्ञान-
विशेषणम् । तेनोदाहरणादिव्युदासः । निगमनं च न पराम-
र्शहेतुः, अबाधितासत्प्रतिपक्षितत्वज्ञानजनकत्वात् ।

अन्यूनेत्यादि । तथा चोद्देश्यानुमितिसमानविषयक लिङ्गाविषयक
शाब्दज्ञानजनकन्यायावयवत्वमर्थः । व्यतिरेकिणि हृदान्निर्धूम इत्यादौ निर्व-
न्हित्वहेतुके यथाहृदभिन्नमिति दृष्टान्तवतो हृदानुत्तिधर्मशून्यत्वादिहेतुके वा
उदाहरणस्य वारणाय समानविषयकान्तम् पक्षमुख्यविशेष्यकार्यकम् । उपनय-
वारणाय लिङ्गाविषयकेति ।

ननु अन्यूनानातिरिक्तपदपरित्यागे अनुमिपतितिषयकशाब्दोपजनक-
मवशिष्यते तथा च पूर्वतोवन्द्मानित्यादि प्रतिज्ञावाक्यस्यानुमित्य-
बोधकतया अव्याप्तिरित्याशङ्कां परिजिहीर्षुरनुमितेर्विषयोविषयोयस्येति
मध्यमपदलोपिसमासाभिप्रायेण समुदितलक्षणपर्यवसितार्थं व्याचष्टे
तथा चेति ।

दृष्टान्तवतइति । अस्याग्रिमेणोदाहरणस्येत्यादिनाऽन्वयः ।
अन्वय्युदाहरणस्य लिङ्गबधोकत्वाद्बन्धव्यतिरेकिपर्यन्तानुधावनम् । यो यो
धूमवान् स वह्निमानिति व्यतिरेक्युदाहरणस्य बन्धभावादिरूपलिङ्गा-
बोधकत्वात् पक्षाविषयकत्वमात्रनिवेशेनैव तादृशोदाहरणवारणसम्भवेन
पक्षमुख्यविशेष्यकत्वपर्यन्तस्य विवक्षणीयस्य व्यावृत्तिदानाय यथा
हृदभिन्नमित्यादिदृष्टान्तघटिततदनुसरणम् । दृष्टान्ताघटितोदाहरणे
व्यावृत्तिमाह । हृदावृत्तीति । उपनयवारणायेति । पक्षतावच्छेदका-

स्वमते शाब्दपदवाक्यपदयोरुभयोरेवाकाङ्क्षादिमत्वलाभार्थकत्वं यत्तु मते
च वाक्यपदाकाङ्क्षादिनाम् शाब्दपदाद्विजातीयशाब्दलाभः इति
मतयोरुभयोर्भेद इति ध्येयम् ।

उक्तरीत्या कारणानन्तर्यस्य जन्यतावच्छेदककोटिप्रवेशमतेऽन्यूनविषय-
कत्वस्यापि न जन्यतावच्छेदकत्वमित्यनुशयेनाह । मूले-अन्यूनानतिरिक्तपदं
विहार्येति । उद्देश्यानुमितिहेतुलिङ्गरामर्शप्रयोजकवाक्यार्थज्ञानजनकत्वे
सति उद्देश्यानुमित्यन्यूनानतिरिक्तविषयकशाब्दज्ञानजनकत्वमिति लक्षण-
वाक्ये इत्यादिः । अव्याप्तिरिति । अनुमितिर्ज्ञानमिति प्रतिज्ञायां लक्षण-
गमनान्नासंभव इति ध्येयम् । ननु न्यायावयवत्वे सति लिङ्गाविषयकशाब्दधी-
जनकवाक्यत्वमेव कथं नोक्तमित्यत आह । दीधितौ-व्यतिरेकिणीत्यादि ।
अन्वय्युदाहरणस्येति । योयोनिर्वन्दिः स स निर्धूमो यथा हृद इत्युदा-
हरणस्येत्यर्थः । व्यतिरेकिपर्यन्तानुधावनमिति । तथा च योयोधूमवान्

वच्छिन्नपक्षविशेष्यकत्वनिवेशस्य प्रयोजनान्तरविरहेऽप्येतदर्थमेव तन्निवेशोऽननुषङ्गपक्षे निगमनातिव्याप्तिर्न सम्भवतीत्यभिप्रायेण निगमनोपेक्षा

स स बन्दिमान् यथा हृदभिन्नमिति व्यतिरेक्युदाहरणस्य निर्वन्दिस्वरूपलिङ्गाविषयकत्वमस्त्येवेति भावः । एवं च लिङ्गाविषयकत्वरक्षार्थं व्यतिरेकिणीत्युक्तमिति ध्येयम् । व्यतिरेक्युदाहरणस्येति । व्यतिरेक्युदाहरणमात्रस्येत्यर्थः । दृष्टान्तरहितस्येति यावत् । एव योयोधूमवान् स स बन्दिमान् यथा पर्वत इत्युदाहरणस्यापि बोध्यम् । पक्षविषयकत्वमात्रनिवेशेनैवेति । एवकारेण पक्षमुख्यविशेष्यकत्वव्यवच्छेदः । तादृशोदाहरणवारणसंभवेनेति । योयो धूमवान् स स बन्दिमानित्युदाहरणस्य योयो धूमवान् स स बन्दिमान् यथा पर्वत इत्युदाहरणस्य च वारणसंभवादित्यर्थः । तथा च पक्षमुख्यविशेष्यकत्वप्रवेशोव्यर्थ इति भावः । व्यावृत्तिदानायेति । तदनुसरणमिति । उदाहरणानुसरणमित्यर्थः । तथा च प्रतियागिविधयैः निरुक्तोदाहरणस्यापि पक्षविषयकत्वात् पक्षमुख्यविशेष्यकत्वमवश्यं नाच्यमिति भावः । दृष्टान्तप्रयोगस्याऽनार्वात्रिकत्वादाह । दृष्टान्ताऽवहितेऽप्युदाहरणे इति । दृष्टान्तमन्तर्भाव्यैवोदाहरणशरीरमिति मतेपीत्यादि । व्यावृत्तिमाहेति । पक्षमुख्यविशेष्यकत्वव्यावृत्त्यर्थं स्थलान्तरमाहेत्यर्थः । तथा च हृदोनिर्धूमोऽहदावृत्तधर्मशून्यत्वादित्यादौ यो यो धूमवान् म म हृदावृत्तिधर्मवानित्युदाहरणस्यापि लिङ्गाविषयकस्य हृदात्मकपक्षविषयकत्वात्तद्वारणार्थं पक्षमुख्यविशेष्यकत्वमवश्यं निवेश्यमिति भावः । उपनयवारणायेति । उपनयेऽतिव्याप्तिवारणायेत्यर्थः तस्य पक्षमुख्यविशेष्यकबोधजनकत्वादिति भावः । ननु निगमनस्यापि पक्षविशेष्यकबोधजनकत्वादुपनयमात्रोक्तिरयुक्ता तस्माद्वन्दिमानित्यादौ बन्दिमत्वेन पर्वतस्यैव विशेष्यत्वात्, पक्षतावच्छेदकविशिष्टविशेष्यकत्वं तु गौरवान्न विवक्षणीयेम्, इतरेषा अन्वय्युदाहरणादीना लिङ्गाविषयकत्वेनैव निरासादित्यत आह । पक्षतावच्छेदकावच्छिन्नेति । प्रयोजनान्तरविरहेपीति । लिङ्गाविषयकत्वांनवेशात्पश्चादाह शेषः । इदमापाततः—वस्तुत इत्यादिना वक्ष्यमाणोदाहरणेऽति व्याप्तिवारणरूपप्रयोजनसत्वादिति ध्येयम् । पक्षतावच्छेदकनिवेशेऽपि लिङ्गाविषयकोक्तव्याप्तिरक्युदाहरणेऽतिव्याप्तेर्मुख्यत्वनिवेशस्यावश्यकत्वे तद्वैयर्थ्यात् । एतदर्थमेव निगमने तिव्याप्तिवारणायैव । एवकारेण उपनयातिव्याप्तेर्वारणव्यवच्छेदः । निगमने मतुवर्थसंबन्धित्वेन पक्षभानमभिप्रेत्येदम् । तन्निवेशे । पक्षतावच्छेदकनिवेशे । अतिव्याप्तिर्न संभवतीति । पक्षतावच्छेदकावच्छिन्नमुख्यविशेष्यकबोधजनकत्वात् ।

तस्मात् इतरेभ्यो भिद्यत इत्यादिनिगमनस्य पक्षविशेष्यकबोधजनकत्वा-
भावान्निगमनस्य पक्षविशेष्यकबोधजनकत्वाभावान्निगमनसामान्ये
नातिव्याप्तेरसम्भव इत्यभिप्रायेण वा । वस्तुतः पक्षमुख्यविशेष्यकत्व
निवेशोऽपि गोत्वं सास्नाभाववत् गोत्वाभावादित्यत्र यत्र सास्ना तत्र
गोत्वमित्युदाहरणे , पक्षमुख्यविशेष्यकबोधजनकेऽतिव्याप्तिर्द्वारैव
पक्षमात्रमुख्यविशेष्यकत्वनिवेशे च विश्वपक्षकस्थले मात्रार्थाप्रसिद्ध्याऽ-
व्याप्तिरिति पक्षतावच्छेदकानवच्छिन्नमुख्यविशेष्यत्वानिरूपकत्वमेव
विवक्षणीयं तथा च निगमनेऽननुषङ्गपक्षेऽतिव्याप्तिर्न सम्भवत्येवेत्यवधेयं

निगमनविशेषेऽतिव्याप्तिसत्त्वेपि निगमनसामान्ये नातिव्याप्तिरित्यतो निग-
मनमुपेक्षितमित्याह । तस्मादिति । गन्धवत्त्वादित्यर्थः । पक्षविशेष्यकबो-
धजनकत्वोभावादिति । आश्रयत्व भेदवदित्याकारकस्तत्र बोधः । आश्रया-
तार्थाश्रयत्वस्यैव मुख्यविशेष्यत्वात् । निगमनसामान्ये नातिव्याप्तिर्भव
इति । उपनयस्य तु पक्षमुख्यविशेष्यकबोधजनकत्वादुपनयसामान्येऽतिव्याप्ति-
र्भवत्येवेति तन्मात्राभिधानमिति भावः । पक्षमात्रमुख्यविशेष्यकत्वनिवेशे
चेति । तत्रातिव्याप्तिवारणेपीति शेषः । सास्नाया अपि मुख्यविशेष्यत्वादिति
भावः । मात्रार्थाऽप्रसिद्ध्या । विश्वेतराऽप्रसिद्ध्या । हेतुत्व प्रमेय
ज्ञेयत्वादित्यत्र हेत्ववयवेऽतिव्याप्तिः कथं नोक्तेति विभाबनीयम् । तथा च ।
पक्षतावच्छेदकानवच्छिन्नमुख्यविशेष्यत्वानिरूपकत्वनिवेशे च । निगमने ।
निगमनविशेषे । न संभवत्येवेति । अत्रापि सवन्धित्वेन रूपेण पक्षभानादिति
भावः ।

ननु तथापि यत्र गोत्वस्य पक्षत्वं समवायावच्छिन्नतदभावस्य साध्यत्व
कालिकसंबन्धावच्छिन्नतदभावस्य स्वरूपेण हेतुत्व तत्र व्यतिरेक्युदाहरणे
यत्र गोत्वं तत्र गोत्वमित्यत्रातिव्याप्तिः, तज्जन्यज्ञाने तादृशमुख्यावशेष्यत्वा-
निरूपकत्वसत्वादिति चेन्न — मुख्यविशेष्यताद्वयानिरूपकत्वस्य विवक्षणीयत्वात् ।
न च निगमनपरित्यागे बीजाभाव इति वाच्यम् । पक्षतावच्छेदकावच्छिन्न-
मुख्यविशेष्यकत्वस्यापि निवेशनीयत्वादिति ।

केचित्तु स्वनिरूपकत्व स्वभिन्नस्वावच्छेदकावच्छिन्नविशेष्यतानिरूपकत्वो-
भयसंबन्धेन पक्षतावच्छेदकावच्छिन्नविशेष्यताविशिष्टं यत्तदन्त्यत्वं ज्ञाने
विशेषणीयम्, उक्तस्थले च समवायावच्छिन्नाधेयत्व, कालिकसंबन्धावच्छि-
न्नाधेयत्वरूपप्रकारताभेदेन गोत्वत्वावच्छिन्नविशेष्यतयोर्भेदान्निरुक्तोभयसंबन्धेन
गोत्वत्वावच्छिन्नविशेष्यतावत्त्वान्नातिव्याप्तिः ।

न्यायावयवत्वे सति लिङ्गाविषयकत्वे सति पक्ष
मुख्यविशेष्यकाब्धीजनकवाक्यत्वं प्रतिज्ञालक्ष्यम् । केवलान्वयितयेति ।

यद्यपि प्रकृतलिङ्गाविषयकत्वं पृथिवीतरेभ्यो भिद्यते पृथिवीत्वात्
(गन्धवती तथा गन्धादित्यादावव्यापकम् । न चात्रोपनयासम्भव इदमा
गन्धवत्त्वेन परामृष्टे हेतुभूतगन्धवत्त्वान्वयायोगादिति वाच्यम् । साध्याभाव-
व्यापकगन्धाभावाभावत्वेनान्वयात् ।

लिङ्गत्वस्य केवलान्वयितया सामान्यतो लिङ्गाविषयकत्वं ज्ञानेऽप्रसिद्ध-
मिति प्रकृतलिङ्गाविषयकत्वं विवक्षणीयं तथापि न निस्तार इत्याशयेनाह
यद्यपि प्रकृतेति । लिङ्गतावच्छेदकावच्छिन्नविषयकत्वविवक्षणे
पृथिवी इतरेभ्यो भिद्यत इत्यादिप्रतिज्ञाया नासंग्रहः
तज्जन्यबोधे स्वरूपत एव पृथिवीत्वादिरूपलिङ्गभानादित्याशयेन
स्थलान्तरे दोषमाह । गन्धवतीति । तथेति । तथा-इतरेभ्यो
भिद्यते । न चात्र उपनयासम्भव इति । तथा च तादृशप्रति-
ज्ञादिघटितन्याय एव न सम्भवतीति काव्यातिशङ्केति भावः । इदमा-
हदशब्देन । गन्धवत्त्वेनेति । उपनयस्थेदं शब्दस्य प्रतिज्ञोपदर्शितपक्ष-
तावच्छेदकावच्छिन्नपरत्वादिति भावः । गन्धवत्त्वान्वयेति गन्धवदभेदा-
न्वयस्येत्यर्थः । अयोगादिति उद्देश्यत्वविधेयत्वयोरवच्छेदकारैक्ये
अभेदान्वयबोधस्याव्युत्पन्नत्वात् । अन्यथा घटा घटइत्यादावन्वय
बोधप्रसङ्गादिति भावः । साध्याभावेति । साध्याभावव्यापकी यो गन्धा
भावः तदभावत्वेनेत्यर्थः । तथाच भिन्नरूपेण गन्धादेरुद्देश्यत्वविधेयत्वा-
वच्छेदकगर्भेऽन्तर्भावान्नान्वयबोधानुपपत्तिरिति भावः ।

वस्तुमात्रस्यैव लिङ्गत्वादिति भावः । तथापि प्रकृतपदप्रक्षेपेऽपि । दीधितौ तथा
इतरभेदवती । अव्यापकमिति । अव्याप्तमित्यर्थः, प्रतिज्ञाद्वयस्य क्रमेण पृथि-
वीत्व गन्धरूपलिङ्गविषयकत्वादिति भावः । तज्जन्यबोधे । पृथिवी इतर-
भेदवतीति प्रतिज्ञालक्षणबोधे । स्वरूपत एवेति एवकारेण लिङ्गतावच्छेदकीभूतपृ-
थिवीत्वत्वादेर्व्यवच्छेदः । स्थलान्तरे दोषमाहेति । लिङ्गतावच्छेदकीभूतं यद्-
गन्धत्व ताद्रूप्येणैव लिङ्गस्य (गन्धस्य) प्रतिज्ञालक्षणबोधे भानादिति भावः ।
नचूतस्थले न्यायाऽसंभवात्प्रतिज्ञैव न संभवतीति कुत्राव्याप्तिरित्यस्य
निराकृष्टे । दीधितौ-नचेति । परामृष्टे । पक्षे । दीधितौ-गन्धवत्त्वान्व-
यायोगादिति । इतरभेदव्याप्यगन्धवत्त्वाऽन्वयायोगादित्यर्थः । अव्युत्पन्नत्वा-
दिति । गन्धवत्त्वेनोपस्थितस्य (इदपदार्थस्य) गन्धवत्त्वान्वये निराकाङ्क्षत्वा-
दिति भावः । तथाचेति । इतरभेदाभावव्यापकीभूतस्य गन्धाभावस्याभावव-
ती चेयमित्युपनयशरीरे चेत्यर्थः । भिन्नरूपेण । गन्धत्वेन-गन्धाभावाभावत्वेन
नान्वयबोधानुपपत्तिरिति । गन्धवत्त्वेनोपस्थिते गन्धवत्त्वेनान्वये निराकाङ्क्ष-

अत एव व्यतिरेकिणिनच नेयं पृथिवीत्यादिकः प्राचां प्रयोगः ।

ननु हेत्वभावाभावत्वेन हेतूपस्थापकषदाभावात्कथमुपनय-
वाक्यात्तेन रूपेण पक्षे हेतुभानमत आह ।
अतएवेति साध्याभावव्यापकतावच्छेदकहेत्वभावत्वाद्यवच्छिन्ना-
भावत्वेन हेत्वन्वयानुरोधादेवेत्यर्थः । न च नेयपृथ्वीति । नवद्वयेना
भावाभावत्वेन हेतुबोधनादिति भावः । यद्यपि पृथिवीत्वहेतुकस्थले तादृशो-
पनयप्रयोगो न युज्यते पृथिवीपदात्स्वरूपत एवोपस्थितस्य पृथिवीत्वरूप-
पदार्थतावच्छेदकस्य नवार्थाभावे अन्वयासम्भवेन हेत्वभावाभावत्वेन
हेत्वलाभात् । न च हेतुमद्भेदाभावोऽपि हेतुरेवान्योन्याभावाभावस्य
प्रतियोगितावच्छेदकरूपत्वात् एवं (च) हेतुमद्भेद एव साध्याभाव-
व्यापकता—यत्र नेतरभेदस्तन्न पृथिवीत्युदाहरणेन बोध्या इति पृथिवी-
भेदाभावत्वेन पृथिवीत्वबोधकस्तादृशोपनयो युज्यत एवेति वाच्यम् ।

स्मृ, न तु गन्धाभावाभावत्वेनापि प्रकारभेदादिति भावः । हेतूपस्थापकप-
दाभावाधिति । उपनयघटकतथाशब्दस्य सर्वत्र हेतुतावच्छेदकरूपेणैव हेतुपस्था-
दिति भावः । शक्ते यद्यपीति तादृशोपनय प्रयोग इति । “इतरभेदाभावव्या-
पकीभूत” पृथिवीत्वाभावस्याभाववती चेयमित्यर्थकनचनैयंपृथिवीत्याकारकोपनय-
प्रयोग इत्यर्थः नयुज्यतेइति । अयुक्तत्वेहेतुमाहपृथ्वीपदादिति । पृथिवीत्वजाते-
रन्वपितावच्छेदकरूपेणानुपस्थिततया तस्याः अभावाशेऽनुयोगितासम्भवेनाऽन्वयो
न संभवतीति सूचनायाह स्वरूपतएवेति । पृथिवीत्वरूपपदार्थतावच्छेदक-
स्येति । एतेन एकत्रान्वतस्यापरत्रान्वयोनसंभवतीतिसूचितम् । हेत्वभावाभाव-
त्वेन । पृथिवीत्वाभावाभावत्वेन । हेत्वलाभात् । पृथिवीत्वलाभात् इतरभेदाभा-
वव्यापकीभूतपृथिवीत्वाभावस्याभाववती चेयमित्युपनयप्रयोगो न युज्यतेइतिभावः ।
शक्ते । नचेति । हेतुमद्भेदएवेति । पृथिवीत्ववद्भेदेएवेत्यर्थः । एव-
कारेण पृथिवीत्वाभावव्यवच्छेद । साध्याभावव्यापकता ।
इतरभेदाभावव्यापकता । बोध्यते इति । इतरभेदाभावव्यापकः पृथिवी
भेदइतिबोध इति भावः । पृथिवीत्वबोधक इति । इतरभेदाभावव्यापकी-
भूतस्य पृथिवीभेदस्याभाववतीचेय इति बोधजनकइत्यर्थः । तादृशोपनय इति ।
नच नेयं पृथिवीत्युपनयइत्यर्थः । साध्याभावव्यापकताया एवेति । इतरभेदा-
भावव्यापकताया एवेत्यर्थः । एवकारोभिन्नक्रमः । तद्रूपविशिष्टवद्भेदत्वावच्छिन्ने-
एवेत्यर्थः । पृथिवीत्वविशिष्टवद्भेदत्वावच्छिन्ने एवेति यावत् । एवकारेण-
पृथिवीभेदव्यवच्छेदः । तस्या एवेति । पृथिवीत्वविशिष्टवद्भेदत्वावच्छिन्ने-

एवमपि पृथिवीत्वादि हेतुवाक्योपस्थितपृथिवीत्वत्वविशिष्ट हेतुकानु-
मित्यौपयिकतद्रूपविशिष्टवद्भेदत्वावच्छिन्ने साध्याभावव्यापकताया
एवाकाङ्क्षिततया तस्या एव यत्रेतरभेदाभावस्तन्न पृथिवीत्युदाहरणे-
नोपदर्शनीयतया तद्रूपविशिष्टवद्भेदत्वावच्छिन्नाभावत्वेन हेतुमत्ताया
एवोपनेयत्वात्तादृशोपनयासङ्गतेः अन्यथा पृथिवीतरेभ्यो भिद्यते
गन्धसमवायिकारणतावच्छेदकरूपवत्वादित्यादावपि तथोपनयप्रयो-
गापत्तेरिति । तथापि नादात्म्येन पृथिवी हेतुकस्थलाभिप्रायेणेदम् ।
आदिपदान्न च नेयं गन्धवतीत्याकारकस्य नच नात्र गन्ध इत्याकारक-
स्यापनयस्य परिग्रहः । अत्र हेत्वभावादौ साध्याभावव्यापकत्वाभावेऽपि
न क्षतिः प्राचीनमते उदाहरणादेव व्याप्तिलाभेन पक्षधर्मतामात्रस्यो-
पनेयत्वादत् एव प्राचामित्युक्तम् । साध्याभावव्यापकेत्यादौ च
व्यापकान्तमुपलक्षणार्थकम् ।

इतरभेदाभावव्यापकताया एवेत्यर्थः । तद्रूपविशिष्टवद्भेदत्वावच्छिन्ना-
भावत्वेन । पृथिवीत्वत्वविशिष्टवद्भेदत्वावच्छिन्नाभावत्वेन । हेतुमत्ताया
एवेति । पृथिवीत्ववत्ताया एवेत्यर्थः । एवकारेण पृथिवीभेदत्वावच्छिन्नाभा-
वत्वेन पृथिवीत्वस्य व्यवच्छेदः । उपनेयत्वादिति । उपनयजन्यबोधविषयत्वा-
दित्यर्थः । तादृशोपनयाऽसंगतेरिति पृथिवीत्वत्वानुपस्थापकोपनयाऽसंगते-
रित्यर्थः । इतरभेदाभावव्यापकीभूतस्य पृथिवीभेदस्याभाववती पृथिवीत्युपनयाऽ-
संगतेरिति यावत् अन्यथा । येन रूपेण यस्य हेतुवाक्यादुपस्थितिस्तद्रूपवच्छि-
न्नत्वाविशेषिततदवच्छिन्नभेदे साध्याभावव्यापकताया एवाकाङ्क्षितत्वोपगमे ।
तथोपनयप्रयोगापत्तेरिति । इतरभेदाभावव्यापकीभूतपृथिवीभेदाभाववती
चेयमित्युपनयप्रयोगापत्तेरित्यर्थः । यत्र नेतरभेदस्तन्नपृथिवीत्युदाहरणद्वाराप-
त्तिर्बोध्या । तथापीति । पृथिवीत्वहेतुकस्थले इतरभेदाभावव्यापकीभूतपृथिवी-
त्वाभावाभाववतीचेयमित्युपनयप्रयोगाऽमभवेपीत्यर्थः । पृथिवीहेतुकस्थला-
भिप्रायेणेति । इदमपि प्रतियोगितावच्छेदकवत्प्रतियोग्यपि अन्योन्याभावाभाव
इति भतेन । अन्यथा पृथिवीभानानुपपत्तेः । इदम्-उपनयप्रयोगाभिधानम् ।
गन्धवद्धेतुमुपनय प्रदर्श्यगन्धहेतुकं तमाह । न च नात्रेति । नन्वेवमपि नच
नेयं पृथिवीत्युपनयोऽसंगतः, साध्याभावव्यापकतायाः तद्वोषकशब्दाभावेनाऽ-
भानादित्यत आह । अत्रेति । साध्याभावव्यापकहेतुमद्भेदाभाववती चेयमि-
त्युपनये इत्यर्थः । प्राचीनमते इति । यथाऽन्वप्युपनेयं पक्षधर्मतामात्रं, तथा
व्यतिरेक्युपनेयमपि तदेवेति भावः । ननु दीधितौ—साध्याभावव्यापकेत्यसंग-
तमित्यत आह । साध्याभावव्यापकेत्यादौ चेति । आदिना साध्यव्याप्यस्य-

यदि च दण्डवान् रक्तदण्डवानित्यस्यान्वयो नानुपपन्नः तद्विशिष्टे शुद्धतद्विशिष्टान्वयस्यैवान्युत्पन्नत्वादित्युच्यते । तदा नानुपपत्तिगन्धोऽपि ।

ननु नच नेय पृथिवीत्यादिक प्राचीनानुमतोपनयोऽसङ्गतः नवर्थोभावस्य प्रतियोग्यनुयोग्यपरागोणैव शाब्दानु भवमानादन्योन्याभावबोधे समानविभक्तिकप्रतियोग्यनुयोगिवाचकपदसमभिव्याहारस्य, संसर्गाभावबोधे च सप्तम्यन्तानुयोगिवाचकपदसमभिव्याहारस्यापेक्षितत्वात् प्रकृते चानुयोगिवाचकपदाभावेन पृथिवीभेदगन्धाभावादिबोधासम्भवादिति नवीना नुमत इतरव्यापकीभूताभाप्रतियोगिगन्धवती चेयमित्याद्याकारकोपनय एवादरणीयः तत्र हेतोः पक्षतावच्छेदकत्वे दर्शितव्युत्पत्तिविरोधो दुष्परिहर एवेत्यालोच्य नव्यमते समाधानमाह । यादेवेति उच्यत इत्यभिप्रेयान्वय तद्विशिष्ट इति तद्वर्धधार्मेतावच्छेदकीकृत्य इतराविशेषिततद्वर्मावच्छिन्नाभेदान्वयबोधस्यैव व्युत्पत्तिविरुद्धत्वादित्यर्थः । नानुपपत्तीति । प्रकृते उद्देश्यतावच्छेदकाद्यघटकव्याप्ते विधेयतावच्छेदकघटकतया भानादिति भावः । तथा च गन्धवतीतरेभ्यो भिद्यते गन्धादित्यादिन्यायस्यापि निष्प्रत्यूहतया लिङ्गविषयकतादृशस्यायान्तर्गतप्रतिज्ञायामव्याप्तिर्दुवारैवेति भावः ।

सप्रहः । व्यापकान्तमिति । एव व्याप्यान्तमित्यपि बोध्यम् । न च पृथिवी नेयमिति योजना । तत्र न च पृथिवीत्वत्रन पृथिवीभेदोर्थः, प्रथमान्तानुयोगिताचकपदाभावात् । नेयमिति नवर्थोनाऽत्यन्ताभावः, सप्तम्यन्तानुयोगिवाचकपदाभावादित्याशङ्कते । नन्विति । तथाच । दर्शितोपनयजन्यबोधे च । हेतोः—पृथिवीत्वस्य-गन्धस्य च । दर्शितव्युत्पत्तिविरोध इति । तद्वर्मावच्छिन्नप्रकारतानिरूपितविशेष्यतावच्छेदकतासंबन्धेन शाब्दबोधप्रति तद्वर्माभेद कारणमिति व्युत्पत्तिविरोध इत्यर्थः । इतराविशेषितेति । विशेषणान्तरानवच्छिन्नेत्यर्थः । तद्वर्मावच्छिन्नान्वयबोधस्यैवेति । एवकारेण धर्मान्तरविशेषिततद्वर्मावच्छिन्नाभेदान्वयबोधस्य व्यवच्छेदः । व्युत्पत्तिचिरुद्धत्वादिति । तद्वर्मावच्छिन्नानुयोगिताकपर्धाप्तिकावच्छेदकताकप्रकारतानिरूपितविशेष्यतावच्छेदकतात्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकपर्याप्त्यनुयोगितावच्छेदकत्वसंबन्धेन शाब्दबोध प्रति तद्वर्माभेदः कारणमित्येव व्युत्पत्तिरिति भावः । उक्तव्युत्पत्तिविरोधोनांस्तीत्याह । प्रकृते इति । विधेयतावच्छेदकघटकतयेति । विधेयताशोऽधिकवागाहित्वादित्यर्थः । गन्धविशिष्टे । “विशेषणान्तरावच्छिन्न” व्यतिरेकव्याप्तिविशिष्टगन्धस्य बान्वयेन व्युत्पत्त्यविरोधादिति भावः । दीधितौ

पक्षाविशेषणत्वेन तदविषयकत्वञ्चायं बन्धिसामग्रीमान् वन्हेरित्यादौ

नन पक्षाविशेषणतया यल्लिङ्गविषयत्वं तच्छून्यत्वं विवक्षणीयमतो नोक्ताव्याप्तिरुक्तस्थले पक्षाविशेषणतयैव लिङ्गविषयतासत्त्वेन विशिष्टाभावसत्त्वादित्यत आह । पक्षाविशेषणत्वेनेति । अयं बन्धिसामग्रीमान्वहेरित्यादाविति । अव्यापकमित्यग्निमेणान्वयः । अथ पक्षाविशेषणत्वं पक्षनिरूपितविशेषणताभिन्नत्वं तस्य लिङ्गविषयताविशेषणत्वे चायं बन्धिसामग्रीमान्वहेरित्यादावव्याप्त्याशङ्कानवकाशः तत्रापि पक्षाविशेषणतापन्नसाध्यनिरूपितविशेषणतात्मकलिङ्गविषयताया परम्परया पक्षनिरूपितत्वात् गन्धवती पृथिवीतरेभ्या भिद्यत इत्यादावपि मत्वर्थसम्बन्धो विशेषणाभूतगन्धविषयतायाः गन्धसमानकालीनरूपवती पृथिवीतरेभ्यो भिद्यत इत्यादौ तद्विषयतायाः साक्षात्पक्षनिरूपितविशेषणत्वानात्मकत्वेन साक्षात्परम्परासाधारणनिरूपितत्वस्यैव निवेशनीयत्वादिति चेन्न ।

नानुपपत्तिगन्धोपीति । यथा दण्डवान् रक्तदण्डवानित्यत्र नानुपपत्तिस्तथा प्रकृते गन्धविशिष्टे व्याप्तविशिष्टगन्धवत एवान्वयादिति भावः । तथाचेति । तादृशोपनयस्य न्यायत्वे चेत्यर्थः । अव्याप्तिर्दुर्वारैवेति । प्रतिज्ञाया लिङ्गाविषयकबोधजनकत्वाभावादिति भावः ।

गन्धवती इतरेभ्योभिद्यते गन्धादित्यत्र प्रतिज्ञायामव्याप्ति परिहर्तुं प्रक्रमते । नन्विति । विवक्षणीयमिति । पक्षनिरूपितविशेषणत्वाभिन्ना या लिङ्गविषयता तच्छून्यत्वं विवक्षणीयमित्यर्थः । उक्तस्थले । गन्धवती इतरेभ्यो भिद्यतइत्यत्र । पक्षाविशेषणतयैवेति । एवकारेण पक्षाविशेषणत्वस्य व्यवच्छेदः । तथा च विशेषणाभावसत्त्व सूचितम् । एवं च पक्षनिरूपितविषयताभिन्ना या लिङ्गविषयता तच्छून्यबोधजनकवाक्यत्वं प्रतिज्ञात्वफलितम् । विशिष्टाभावसत्त्वादिति । विशेषणाभावप्रयुक्त्यादि । अव्यापकमिति । अव्याप्तमित्यर्थः । पक्षीभूतेर्दपदार्थे साक्षादविशेषणतया “साध्यघटक” लिङ्गविषयताशून्यत्वस्य प्रतिज्ञाजन्यबोधे विरहादिति भावः । अत्र साक्षात्पक्षनिरूपितत्वं यदि निवेश्यते तदा गन्धवती इतरेभ्योभिद्यते इत्यत्र प्रतिज्ञायाः असंग्रहः स्यात् गन्धविषयतायाः साक्षात्पक्षनिरूपितत्वाभावात् मत्वर्थस्य संबन्धविषयतानिरूपितत्वात् । परंपरया पक्षनिरूपितविषयताभिन्नत्वं यदि निवेश्यते तदा अयं बन्धिसामग्रीमान् वन्हेरित्यादौ प्रतिज्ञायां अव्याप्त्यसम्बन्धोऽस्यात् परंपरया पक्षनिरूपितत्वाद्बन्धिविषयतायाः, अतः पक्षाविशेष-

पक्षाविशेषणत्वं यद्युक्तार्थकं तदा निगमनातिव्याप्तिः । नच निगमने अयं पदाननुषङ्गपक्षे उक्तयुक्तया पक्षतावच्छेदकानवच्छिन्नमुख्यविशेष्यताकान्यत्वपर्यन्तस्यैतदनुरोधेनैव वा पक्षतावच्छेदकावच्छिन्नमुख्यविशेष्यकत्वस्य विषयकान्तार्थस्य विवक्षणीयतया नातिव्यारिति वाच्यम् । एवमप्यनुषङ्गपक्षे तत्रातिव्याप्ते दुर्वारत्वान् अतः पक्षतावच्छेदक प्रकारतानिरूपकविशेष्यतानिरूपितप्रकारतान्यत्वमेव नदर्थो वाच्यः पक्षतावच्छेदकप्रकारतान्तःपातिनी सर्वैव प्रकारता तादृशविशेष्यतानिरूपिता इयांस्तु विशेषः काचित्साक्षात्काचित्परम्परया तथेति । विधेयकोटिप्रविष्टपदार्थप्रकारता च धर्मितावच्छेदकप्रकारतानिरूपितविशेष्यतानिरूपिता विधेयनिरूपितविशेष्यताया धर्मितावच्छेदका वच्छिन्नतया धर्मितावच्छेदकप्रकारतानिरूपितविशेष्यतायाश्च स्वस्य स्वधर्मितानवच्छेदकत्वेन तदनवच्छिन्नतया विधेयतद्धर्मितावच्छेदकप्रकारतानि रूपकविशेष्यतयोर्भेदादिति निगमनादिजन्यबोधीयविधेयकोटिप्रविष्टलिङ्गविषयता न पक्षतावच्छेदकप्रकारतानिरूपकविशेष्यतानिरूपितविशेष्यतात्मिकेति न निगमनाद्यतिव्याप्ति एवंच बह्विसामग्रीमान्वह्नेरित्यादावव्याप्तिः प्रसज्यत एवेति ।

णत्वं परिष्कराति । तस्य । तादृशभेदस्य । अव्याप्ति निराकरोति । तत्रोपीति । अयं बन्धिसामग्रीमानित्यत्रापीत्यर्थः । पक्षांशो-अयं पदार्थः । साध्यनिरूपितेति । सामग्रीनिरूपितेत्यर्थः । परंपरया पक्षनिरूपितत्वादिति । तथा च पक्षाविशेषणतया लिङ्गविषयताशून्यत्वस्य प्रतिज्ञाजन्यबोधे सत्त्वेनाऽव्याप्तिविरहादिति भावः साक्षात्पक्षनिरूपितविशेष्यताभिन्नत्वनिशोऽव्याप्तिसंगमने तु अव्याप्तिमाह । गन्धवतीत्यादि । मतुपोनिरर्थकत्वपक्षेऽप्याह । गन्धसम्भानेति । तद्विषयायाः । गन्धविषयतायाः । साक्षात्पक्षनिरूपितविशेष्यत्वानात्मकत्वेनेति । तादृशविशेष्यताभिन्नत्वेनेत्यर्थः । तथा च साक्षात्पक्षनिरूपितविषयताभिन्नलिङ्गविषयताशून्यत्वविरहादव्याप्तिवारणायैति भावः । साक्षात्परंपरासाधारणनिरूपितत्वस्यैवेति । एव कारणे साक्षात्पक्षनिरूपितत्वस्य व्यवच्छेदः । निवेशनीयत्वादिति । तथा च अयं बन्धिसामग्रीमान् इति प्रतिज्ञायामव्याप्तिरसगतैवेति भावः । यद्युक्तार्थकमिति । साक्षात्परंपरासाधारणपक्षनिरूपितविशेष्यताभिन्नार्थकमित्यर्थः । निगमनातिव्याप्तिरिति । निगमनजन्यबोधीयलिङ्गविषयतायाः “बन्धिसत्त्वेन” पक्षनिरूपितत्वादिति भावः । उक्तयुक्तया । यत्र सास्मा तत्र गेत्वमित्यत्रातिव्याप्तिभयेन ।

पक्षाविशेषणत्वेन साध्याविशेषणत्वेन तद्विषयकत्वञ्च,

तद्वि द्रव्यं दध्नः प्रमेयत्वमभिधेयं प्रमेयत्वात् गात्वाभावो न सास्तीदिमान्
गत्वाभावादित्यादावव्यापकमतिव्यापकञ्चोपनयस्य ।

एतेन पर्वतो वह्निमान् घूमादित्यादिप्रसिद्धन्यायान्तर्गतोपन-
येऽतिव्याप्तिप्रसंजकत्वेन नैतद्विवक्ष्णं शङ्कापथमाराहति । न चायं दोषो-
ऽतिव्यापकं चोपनयस्येत्येन न स्वयमेव वक्ष्यत इति नानुपपत्तिरिति
वाच्यम् । उपनयवारणार्थकतयैव तिङ्गाविषयकत्वविशेषणस्य स्वयं
प्राग्व्याख्याततया उपनयमात्र एव यादृशविवक्षायामतिव्याप्तिस्तादृश-
विवक्षायाः सन्दर्भावरोधस्य जागरूकत्वादित्यपि समाहितं । न चैवमति-
व्यापकञ्चोपनयस्येति ग्रन्थासङ्गतिः । तादृशग्रन्थस्य धूमवान् वाह्निमान्
धूमादित्यादिन्यायान्तर्गतोपनयविशेषपरत्वात् तत्र हेतारेव पक्षता-
वच्छेदकतया पक्षतावच्छेदकावच्छिन्नांशे यद्विशेषणत्व तस्यापि
पक्षतावच्छेदक प्रकारतानिरूपकविशेष्यतानिरूपितत्वात् । एवं व्यापकत्व-
निरूपकतया हेतुविषयताया अपि स्वात्मकपक्षतावच्छेदकप्रकारत-
निरूपकाधिकरणनिष्ठविशेष्यतानिरूपितप्रकारतामकतया अतिव्याप्तिः
सङ्गतिः । यत्तु पक्षतावच्छेदकहेतुकव्यतिरेक्युपनयपर्यन्तपरनया तादृश-
ग्रन्थसंगमनमप्यन्वय्युपनयजन्यबोधे व्याप्तिघटकतया लिगविषयत्व-
सत्वेनातिव्याप्तिर्न सम्भवतीत्यभिमानेन केषाञ्चिन्मतम् । तदेतेन न
श्रद्धेयम् ।

विषयकान्तार्थस्येति । उद्देश्यानुमितिसमानविषयकान्तार्थस्येत्यर्थः । नाति-
व्याप्तिरिति । पक्षतावच्छेदकानवच्छिन्नमुख्यविशेष्यताकान्यत्वविरहादिति
एवमपि । पक्षतावच्छेदकानवच्छिन्नमुख्यविशेष्यताकान्यत्वविवक्षणेऽपि ।
भावः । तत्र निगमने अतिव्याप्तेर्दुर्वारत्वादिति । पक्षमुख्यविशेष्यकत्वस्य
सत्वादिति भावः । जतः । अतिव्याप्तिवारणाय । तदर्थोवाच्य इति ।
पक्षाविशेषणतयेत्यस्यार्थो वाच्य इत्यर्थः । तथेतीति । पक्षतावच्छेदक-
प्रकारतानिरूपकविशेष्यतानिरूपितेत्यर्थः । तदनवच्छिन्नतया । धर्मिता-
वच्छेदकानवच्छिन्नतया । विधेयतद्धर्मितावच्छेदकप्रकारतानिरूपकविशे-
ष्यतयोरिति । विधेयनिष्ठप्रकारतानिरूपकविशेष्यलायाः धर्मितावच्छेदकप्रकारता-
निरूपकविशेष्यलायाश्चेत्यर्थः । अव्याप्तिः प्रसज्यतएवेति । लिगविषयतायाः
पक्षतावच्छेदकप्रकारतानिरूपकविशेष्यतानिरूपकप्रकारताभिन्नत्वादिति भावः ।

पक्षाविशेषणत्वं यथाश्रुतमेवेत्यभिमानेन केषां चिदूष्णमुद्धरति ।
एतेनेति । पक्षतावच्छेदकप्रकारतानिरूपकविशेष्यतानिरूपितप्रकारतान्यत्वम् ।

पक्षविशेषणत्वेन साध्यविशेषणत्वेन चेति । पक्षतावच्छेद-
कप्रकारतानिरूपितविशेष्यतानिरूपितप्रकारताभिन्नत्वे सति साध्यता-
वच्छेदकप्रकारतानिरूपितविशेष्यतानिरूपितप्रकारताभिन्नं यल्लिङ्ग-
विषयत्वं तच्छून्यत्वमित्यर्थः । साध्यविशेषणतयेत्यस्य यथाश्रुतार्थ-
कत्वे निगमने परम्परया साध्यविशेषणतयैव लिङ्गभानादतिव्याप्त्या
पक्षोः । नचैवमपि 'ज्ञानविषयवान् धूमादित्यादिन्यायान्तर्गतनिगमने-
तिव्याप्तिस्तदवस्थैव ज्ञानविषयत्वरूपसाध्यतावच्छेदकप्रकारतानिरूप-
कविशेष्यतानिरूपितत्वस्य हेतुप्रकारतायां सत्त्वात्, एवं बहिसाध्यक
निगमनजन्यबोधीयहेतुज्ञानज्ञाप्यत्वविशिष्टबह्वित्वादिप्रकारघटकविषयता -
तायां साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नादनिरूपितप्रकारतात्वस्या-
धिकं त्वित्यादिन्यायेनाक्षततया तादृशप्रकारघटकहेतुविषयताया-
निरुक्तविशेष्यतानिरूपितप्रकारताकान्यत्वविरहात्तत्राप्यतिव्याप्तिताद -
वस्थमिति वाच्यम् । शुद्धसाध्यतावच्छेदकप्रकारतानिरूप-
कविशेष्यताया एव विवक्षणीयत्वात् । ननु पक्षधर्मलिङ्गा

निवेशेनेत्यर्थः । अतिव्याप्तिप्रसङ्गकत्वेनेति । सर्वत्रैवोपनये
लिङ्गस्य पक्षविशेषणतयैव भानादिति भावः । एतद्विवक्षणेति ।
साक्षात्परंपरासाधारणपक्षनिरूपितविशेषणतान्यत्वविवक्षणेतित्यर्थः । समाहि-
तमिति । उक्तरीत्या प्रसिद्धोपनयवारणात् । ननु निरवच्छिन्नविशेष्यता-
स्वीकारेऽतिव्यापक चैत्युपनयातिव्याप्तिप्रदर्शकदीधित्यसंगतिरित्याशङ्कते ।
नचैवमिति । पक्षतावच्छेदकेति । विषेयतात्मकेत्यादिः । तथा च विषेयीभूत-
धूमस्य पक्षतावच्छेदकतया पक्षतावच्छेदकनिष्ठप्रकारतेत्यनेन धूमनिष्ठविषेयताया-
ग्रहणसम्भवादिति भावः । एवमुपनयार्थघटकव्यापकताघटकसामाधिकरणघटक-
धूमप्रकारतायाः पक्षतावच्छेदकनिष्ठप्रकारताशब्देनोपादानमाह । एवमिति ।
यथाश्रुतार्थकत्वे इति । साक्षात्साध्यनिरूपितविशेषणताभिन्नत्वोक्तौ बन्धिका-
लीनद्रव्यसामग्रीमान् बन्हेरित्यादावव्याप्तेः । शङ्कते । नचेति । एवमपि ।
साध्यतावच्छेदकप्रकारतानिरूपकविशेष्यतानिरूपितप्रकारताभिन्नत्वनिवेशेपि ।
हेतुप्रकारतायां सत्त्वादिति । न च पक्षम्यर्थ 'जन्य' ज्ञानविषयत्वाशे
धूमस्य विषेयतया उक्तयुक्तया 'जन्य' ज्ञानविषयवत्त्वप्रकारतानिरूपकविशे-
ष्यतानिरूपितत्वं हेतुप्रकारताया न संभवतीति वाच्यम् । धूमज्ञानज्ञाप्यत्वप्रका-
रतानिरूपकविशेष्यतानिरूपितत्वे बाधकाभावाद् धूमानन्वितपञ्चम्यर्थाऽभाना-
च्चाऽतिव्याप्तिसंगतिः । एवं जन्यज्ञानविषयसाध्यकेपि बोध्यम् । साध्यता-

विषयकत्वविवक्षणे दधि द्रव्यं दध्न इत्यादौ नाव्याप्त्यवकाशः
 दधि द्रव्यमिति बोधस्य दधिद्रव्यगुणविषयकस्य दधिसम-
 वेतदध्यविषयकत्वसम्भवादतः स्थलान्तरमाह प्रमेयत्वमिति । ननु
 प्रमेयत्वं प्रमाविषयत्वं तच्च विषयभेदाद्भिन्नं, एवं च घटादिनिष्ठप्रमेय-
 त्वाविषयकस्य प्रमेयत्वमभिधेयमिति बोधस्य प्रमेयत्वरूपपक्षनिष्ठप्रमेय-
 त्वाविषयकस्य सम्भवान्न तत्राव्याप्तिरतः स्थलान्तरमनुसरति । गोत्वा-
 भाव इति । ननु पक्षतावच्छेदकविशिष्टपक्षविषयतानन्तःपातिलिङ्ग
 विषयताशून्यत्वनिवेशे नोपदर्शितहेतुपक्षकप्रतिज्ञाया असंग्रहः । तदन्तः
 पातित्वं च पक्षतावच्छेदकप्रकारतानिरूपितसंसर्गतानिरूपकत्वं पक्षता-
 वच्छेदकप्रकारता पक्षविशेष्यतासाधारणमित्यालोच्य अतिव्याप्तिमाह-
 अतिव्यापकं चेति ।

वच्छेदकादिप्रकारतात्वस्येति । विषेयकोटिप्रविष्टत्वेपि साध्यतावच्छेदकवृत्ति-
 प्रकारताशब्देन विशिष्टवन्धित्वग्रहो भवत्येवेति सूचनायेदम् । शुद्धसाध्यताव-
 च्छेदकेति । उक्तस्थले ज्ञानविषयात्मकसाध्याशे धूमादित्यन्तार्थधूमज्ञानजन्य-
 ज्ञानविषयत्वरूपधूमादिविशिष्टसाध्यतावच्छेदकप्रकारतानिरूपकविशेष्यतानिरूपि-
 त्वस्य हेतुप्रकारताया सत्वान्न दोषः ।

दीधितौ—पक्षाविशेषणत्वेनेति । तथा च गन्धवती इतरेभ्यो भिद्यते
 गन्धादित्यत्र प्रतिज्ञाया पक्षविशेषणतयैव लिङ्गस्य विषयत्वान्नाव्याप्तिः ।
 साध्याविशेषणत्वेनेति । तद्विषयत्वंचेति । लिङ्गाविषयत्वं चेत्यर्थः ।
 तथा च अयं बन्धिसामग्रीमान् बन्धेरित्यत्र प्रतिज्ञायां साध्यविशेषणतयैव
 लिङ्गस्य विषयत्वान्नाव्याप्तिः । दधि द्रव्यं दध्न इत्यत्र प्रतिज्ञाया विशेष्यत्वेनैव
 लिङ्गस्य भानात्पक्षसाध्ययोरविशेषणत्वेन यल्लिङ्गविषयत्व तच्छून्यत्वविरहाद्
 भवत्यव्याप्तिः । एवमुत्तरत्र । अतिव्यापकं चेति । उपनयजन्यबोधे
 लिङ्गविषयतायां पक्षविशेषणतयैव भानादिति भावः । ननु पक्षाविशेषणत्वेन
 साध्याविशेषणत्वेन पक्षधर्मलिङ्गाविषयकत्वं विवक्षणीयम्, द्रव्यत्वव्याप्यव्याप्य-
 जातेः परमाणवानङ्गीकारेण दधिद्रव्यगुणस्य दधिसमवेताभावात्पक्षधर्मलिङ्गपदेन
 दधिन्नसरेखादीनामेव ग्रहणम्, तथा च “प्रतिज्ञाजन्य” द्रव्यगुणविषयकबोधस्य
 पक्षधर्मलिङ्गाविषयकत्वान्नाव्याप्तिरित्याशङ्कते । नन्वाति । बोधस्य । प्रतिज्ञाजन्य-
 बोधस्य । दधिसमवेतदध्यविषयकत्वसंभवादिति । दधित्वाश्रयद्रव्यगुणकसम-
 वेतत्रसरेणुरूपदध्यविषयकत्वसंभवादित्यर्थः । पक्षधर्मलिङ्गाविषयकत्वादित्यावत् ।

तथापि पक्षतावच्छेदकविशिष्टपक्षे यत्साध्यतावच्छेदकविशिष्टसाध्यवैशिष्ट्यावगाहित्वं तद्वहिर्भावेन जिगविषयत्वस्याभावो वाच्यः ।

पक्षतावच्छेदकविशिष्टेति । पक्षतावच्छेदकावच्छिन्न-
पक्षविशेष्यतानिरूपिता या साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नसाध्य-
प्रकारतानिरूपितवैशिष्ट्यविषयता तद्वहिर्भूतलिङ्गविषयताशून्यत्व-
मित्यर्थः । अथ तद्वहिर्भूतत्वं न साक्षात्परम्परासाधारण-
तन्निरूपकत्वशून्यत्वम् । पक्षतावच्छेदकप्रकारताया उक्तयुक्तया-
तदनिरूपकत्वात् कथंचिन्निरूपकत्वोपपादनेऽपि यत्र संयोगेन बह्वेस्सा-
ध्यता बह्विसंयोगत्वेन हेतुता तत्रत्यप्रतिज्ञायामव्याप्तिः । हेतुभूतवैशि-
ष्ट्यविषयतायाः स्वनिरूपकत्वविरहात्, एवं साक्षात्परम्परासाधारणानु-
गतनिरूप्यनिरूपकभावोऽपि दुर्वचः परम्परया निरूपितत्वस्य तन्नि-
रूपितनिरूपितत्वाद्यात्मकत्वात् ।

अतः । पक्षधर्मलिङ्गाविषयकत्वात् । प्रमेयत्वरूपपक्षनिष्ठप्रमेयत्वाविषय-
कस्येति । पक्षधर्मलिङ्गाविषयकस्येत्यर्थः ।

केचित्तु नीलधूमत्वेनेव प्रमेयत्वत्वेन हेतूकृत्यापि न न्यायो, व्यर्थविशेष-
णत्वात्, विषयतात्वस्यैव व्याप्यतावच्छेदकत्वादिति कुतस्तत्प्रतिज्ञायामव्या-
प्तिरत आह । गोत्वाभाव इति । अत्र च गोत्वाभावस्य स्वरूपसंबन्धेन
स्वस्मिन्नपि सत्त्वान्न पक्षधर्मताहानिरिति प्राहुः ।

उपदर्शितप्रतिज्ञाया इति । गोत्वाभावो न साक्षादिमान् इति प्रतिज्ञाया
इत्यर्थः । नाऽसंग्रह इति । लिङ्गविषयतायाः पक्षतावच्छेदकविशिष्टपक्षविष-
यतान्तःपातित्वान्नाव्याप्तिरित्यर्थः । पक्षतावच्छेदकावच्छिन्नेति । गोत्वा-
भावपक्षकोक्तप्रतिज्ञायाः संग्रहाय तद्वैशिष्ट्यनिवेशः । तन्निरूपकत्वशून्यत्व-
मिति । वैशिष्ट्यविषयतानिरूपकत्वशून्यत्वमित्यर्थः । गोत्वाभाव-वृथिवीत्व-
हेतुकोक्तप्रतिज्ञयोः संग्रहाय साक्षात्परपर्येत्युभयोपादानम् । उक्तयुक्त्या ।
स्वस्य स्वधर्मितावच्छेदकत्वापत्त्या । पक्षतावच्छेदकनिष्ठावच्छेदकताख्यविषय-
ताया एव निरूपकत्वेनेति यावत् । तदनिरूपकत्वादिति वैशिष्ट्यविषयत्वा
निरूपकत्वादित्यर्थः । तथा च स्वस्य स्वधर्मितावच्छेदकतावारणायाऽतिरिक्त-
प्रकारता स्वीकरणीया । तस्याः सासर्गिकविषयत्वानिरूपकत्वेन हेतुधर्मिताव-
च्छेदकप्रतिज्ञायामव्याप्तिरिति भावः । कथंचिदिति । धर्मितावच्छेदकत्व-
प्रकारत्वयोरभेदाभ्युपगमेनेत्यर्थः । तच्चाग्रे व्यक्तीभविष्यति । स्वनिरूपकत्व-
विरहादिति । स्वस्मिन्परंपरयापि स्वनिरूपकत्वानंगीकारादिति भावः ।

एतेन तादृशवैशिष्ट्यविषयतानिरूपकविषयत्वानिरूपितत्वं तादृशविषयताबहिर्भूतत्वं तच्च वैशिष्ट्यविषयतासाधारणं तन्निरूपकप्रकारताविशेष्यतानिरूपितत्वमादाय तन्निरूपकविशेष्यताप्रकारतासाधारणं चेत्युक्तावपि न निस्तार इति चेन्न । तथाविधवैशिष्ट्यविषयताशालिनिश्चयत्वसमनियतप्रतिबन्धकतानवच्छेदकत्वमेव—तद्बहिर्भूतत्वम् । निगमनजन्यबोधीयहेतुविषयता च यादृशप्रतिबन्धकतावच्छेदककोटौ निवेश्यते तादृशी न कापि प्रतिबन्धकता तथाविधनिश्चयत्वव्यापिका हेत्वविषयकतादृशवैशिष्ट्यविषयताशालिज्ञानसाधारण्यात्

तादृशविषयत्वानिरूपकप्रकारताशून्यत्वनिवेशे दाषमाह । एवमिति । तन्निरूपितनिरूपितत्वाद्यात्मकत्वादिति । उभयसाधारणानुगतरूपाभावादिति भावः ।

पर्वतो वह्निमान् वह्निसयोगादित्यत्राव्याप्तिमुद्धरता मतमाह । एतेनेति । साक्षात्परंपरासाधारणनिरूप्यनिरूपकभावस्य दुर्वचत्वेनेत्यर्थः । तच्च । तादृशवैशिष्ट्यविषयतानिरूपकत्वं च । न निस्तार इति । विषयत्वाऽनिरूपितेत्यत्र निरूपितनिरूपित्वादिप्रवेशे गोत्वाभावादपक्षकप्रतिज्ञाया, साक्षान्निरूपितत्वप्रवेशे गन्धसमानकालीनरूपवदादिपक्षक प्रतिज्ञायामव्याप्तिरित्यर्थः ।

तथाविधेति । पक्षतावच्छेदकावच्छिन्नविशेष्यतानिरूपितसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रकारतानिरूपितेत्यर्थः । तद्बहिर्भूतत्वमिति । तथाविधवैशिष्ट्यविषयताबहिर्भूतत्वमित्यर्थः । तथा च पक्षमुख्यविशेष्यकत्वे सति न्यायावयवत्वे सति पक्षतावच्छेदकावच्छिन्नविशेष्यतानिरूपिता या साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रकारतानिरूपितवैशिष्ट्यविषयताया तच्छालिनिश्चयत्वसमनियतप्रतिबन्धकतानवच्छेदकलिङ्गविषयताशून्यबोधजनकवाक्यत्वं प्रतिज्ञात्वम् । पर्वतोवह्निमान्नर्वातसंशयनिरूपिता प्रतिबन्धकता ग्राह्या । तादृशप्रतिबन्धकतानवच्छेदकीभूता या लिङ्गविषयता तच्छून्यत्वस्य बोधे सत्वाल्लक्षणसमन्वयः । उक्तव्यतिरेक्युदाहरणेऽतिव्याप्तिवारणाय प्रथमसत्यन्तम् । उदासीनेऽतिव्याप्तिवारणाय द्वितीयं तत् । उपनयेऽतिव्याप्तिवारणाय शून्यान्तम् । निश्चयत्वसमनियतत्वं निश्चयत्वव्यापकत्वे सति निश्चयत्वव्याप्यत्वम्, तत्र व्यापकत्वनिवेशस्य प्रयोजनमाह । निगमनजन्येति । निगमनजन्यो यो बोधः धूमज्ञानज्ञाप्यवह्निमदभिन्नःपर्वत इत्याकारकः “अनुषङ्गपक्षे” तदीयायाः हेतुविषयतायाः धूमज्ञानज्ञाप्यवह्निमान्न वा पर्वत इति संशयप्रतिबन्धकता-

अतस्तथाविधहेतुविषयतायास्तद्बहिर्भूतत्वोपपत्तिरित्यनुषङ्गपक्षेऽपि न निगमनातिव्याप्तिः तादृशनिश्चयत्वव्यापकत्वमात्रस्य प्रतिबन्धकताविशेषणत्वे धूमादालोकवान् पर्वतो वह्निमान् धूमादित्यत्र हेत्ववयवेऽतिव्याप्तिः, तादृशहेतुनिष्ठायाः हेतुत्वं धूमीयं न वेतिसंशयप्रतिबन्धकतावच्छेदकतादृशबोधविषयताया निरुक्तविषयता-बहिर्भूतत्वानुपपत्तेः अतस्तादृशनिश्चयत्वव्याप्यत्वमपि प्रतिबन्धकताविशेषणम् ।

वच्छेदककोटिप्रसिद्धतया (तादृशनिश्चयत्वव्याप्यतया च तादृश-प्रतिबन्धकतायाः) तदनवच्छेदकीभूतलिंगविषयताशून्यबोधमादाय निगमनेऽतिव्याप्तिरतोव्यापकत्वनिवेशः, एव च तादृशप्रतिबन्धकता न पक्षे साध्यवैशिष्ट्यावगाहनिश्चयत्वव्यापिकेत्याह । हेत्वविषयकेति । तस्मादिति । पञ्चम्यन्तार्थाविषयकेत्यर्थः । तादृशवैशिष्ट्यविषयताशालिज्ञानसाधारण्यादिति । पक्षे साध्यवैशिष्ट्यावगाहनिश्चयवृत्तित्वादित्यर्थः । प्रतिज्ञाजन्यबोधवृत्तित्वादिति यावत् । अतः । तादृशनिश्चयत्वव्यापकत्वविरहात् । तथाविधहेतुविषयताया इति । निगमनजन्यबोधीयहेतुविषयताया इत्यर्थः । तद्बहिर्भूतत्वोपपत्तिरिति । पक्षे साध्यवैशिष्ट्यावगाहविषयताशालिनिश्चयत्वसमनियतप्रतिबन्धकतानवच्छेदकत्वोपपत्तिरित्यर्थः । अननुषङ्गपक्षे पक्षमुख्यविशेष्यकत्वविरहेणाऽतिव्याप्यभावादाह । अनुषङ्गपक्षेपीति । नातिव्याप्तिरिति । निगमनजन्यबोधस्य तादृशप्रतिबन्धकतानवच्छेदकलिंगविषयताशून्यत्वाभावादितिभावः । तादृशनिश्चयत्वव्याप्यत्वस्य व्यावृत्तिमाह । तादृशनिश्चयत्वव्यापकत्वमात्रस्येति । पक्षे साध्यवैशिष्ट्यविषयताशालिनिश्चयत्वव्यापकत्वमात्रस्येत्यर्थः । मात्रपदेन निश्चयत्वव्याप्यत्वस्य व्यवच्छेदः । हेत्ववयवे । धूमादितिभागे । अतिव्याप्तौ हेतुमाह । तादृशहेतुनिष्ठाया इति । धूमनिष्ठाया इत्यर्थः । तादृशबाधविषयताया इति । हेतुत्वं धूमीयमिति बोधविषयताया इत्यर्थः । निरुक्तविषयताबहिर्भूतत्वानुपपत्तेरिति । हेतुविषयतायाः पक्षे साध्यवैशिष्ट्यविषयताशालिनिश्चयत्वव्यापकप्रतिबन्धकतानवच्छेदकत्वानुपपत्तेरित्यर्थः । तादृशप्रतिबन्धकतावच्छेदकत्वादिति यावत् । तथा च तादृशप्रतिबन्धकतानवच्छेदकलिंगविषयताशून्यबोधजनकत्वादतिव्याप्तिरिति भावः । अतः । हेत्ववयवेऽतिव्याप्तिवारणाय । तादृशनिश्चयत्वव्याप्यत्वमपीति । पक्षे साध्यवैशिष्ट्यविषयताशालिनिश्चयत्वव्याप्यत्वमपीत्यर्थः । प्रतिबन्धकताविशेषणमिति । तथा च हेतुत्वं धूमीय न वेतिसंशय-

न च पक्षतावच्छेदकावच्छिन्नमुख्यविशेष्यताकत्वनिवेशस्या-
वश्यकतया नैतादृशातिव्याप्तिसम्भावनेति व्यर्थं व्याप्यत्वनि-
वेशनमिति वाच्यम् । तथाप्यनुषंगपक्षे धूमाद्वह्निमतस्सधर्मा पर्वतो
वाहिमान् धूमादित्यादिन्यायस्थलीयनिगमने हेतुत्व प्रमेयाद्वाच्यत्ववत्
प्रमेयादित्यादिन्यायस्थलीयहेत्ववयवे चातिव्याप्तेर्दुर्वारत्वात्तन्निवेश-
स्यावश्यकत्वादिति । न च धर्मितावच्छेदकनिष्ठं प्रकारत्वं न प्रति-
बन्धकतावच्छेदकमपि तु तत्तन्निष्ठविशेष्यतावच्छेदकत्वमेव तथा च
गन्धवतीतरेभ्यो भिद्यते इत्यादिप्रतिज्ञाजन्यबोधोयहेतुप्रकारताया-
स्तद्वह्निर्भूतत्वादित्याप्तिगिति वाच्यम् । विशेष्यतावच्छेदकताया एव
प्रकारतात्पोपगमेन तादृशबोधे तदन्यप्रकारतानभ्युपगमात् । एव सति प्रस-
क्तस्य भूतल घटवदित्यादिज्ञानस्य भूतलत्वांशे तद्वह्नितावच्छेदकत्वस्य
प्रकारान्तरेण वारणसम्भवात् ।

प्रतिबन्धकतायाः हेतुत्वं धूमायमिति केवलहेतुजन्यबोधेपि सत्वेन तादृशनिश्च-
यत्वव्याप्यत्वविरहादिति भावः ।

नचेति आवश्यकतयेति । अन्यथोक्तव्यतिरेक्युदाहरणेऽतिव्याप्ति-
स्यादिति भावः । नैतादृशातिव्याप्तिसंभावनेति । हेतुत्वं
धूमीयमिति हेत्ववयवजन्यबोधस्य पक्षमुख्यविशेष्यकत्वविरहा-
दिति भावः । तथापीति । पक्षमुख्यविशेष्यकत्वनिवेशोपात्यर्थः । निगमने ।
इति । अतिव्याप्तेर्दुर्वारत्वादित्यनेनाऽस्यान्वयः । निगमनजन्यबोधस्य
तादृशनिश्चयत्वव्यापकप्रतिबन्धकतानवच्छेदकलिंगविषयिताशून्यत्वात् पक्ष-
मुख्यविशेष्यकत्वाच्चेति भावः । नचेति धर्मितावच्छेदकनिष्ठं प्रकारत्वं
न प्रतिबन्धकतावच्छेदकमिति । केवलगन्धवतीति ज्ञानस्य कुत्राप्यप्रति-
बन्धकत्वात् । तथा चेति । धर्मितावच्छेदकनिष्ठप्रकारतायाः प्रतिबन्धकतानव-
च्छेदत्वे चेत्यर्थः । तद्वह्निर्भूतत्वादिति । प्रतिबन्धकतानवच्छेदकत्वादित्यर्थः ।
तदन्येति । विशेष्यतावच्छेदकतान्येत्यर्थः । प्रकारतानभ्युपगमादिति ।
तथा च न तस्याः बहिर्भूतत्वमिति भावः । एव सति । प्रकारताया विशेष्यता-
वच्छेदकतात्मकत्वे । तद्वह्नितावच्छेदकत्वस्य । भूतलत्वधर्मितावच्छेदकत्वस्य ।
प्रकारान्तरेणेति प्रकारान्तरं च स्वधर्मितावच्छेदकत्वं स्वप्रकारतानिरूपित-
विशेष्यतानिरूपितत्वान्यवृत्त्यवच्छेदकत्वम्, स्वप्रकारतानिरूपितविशेष्यता-
निरूपितत्व-अवच्छेदकतात्वाश्रयत्वं वा । निरूपितत्वस्याव्यासज्यवृत्तात्त्वेन
स्वनिष्ठप्रकारतात्वेनैव तादृशविशेष्यतानिरूपितत्वं नत्ववच्छेदकतात्वेन । स्वप्रका-
रतानिरूपितत्वेन स्वावच्छिन्नविशेष्यतात्वस्य नावच्छेद्यावच्छेदकभाव इति वा ।

अस्तु वा विशेष्यतावच्छेदकताख्य, विषयता प्रकरतातोऽन्यैव, तथापि न क्षतिः । तादृशविषयताबहिर्भूत-विषयताशून्यत्वं विशेषणमुपेक्ष्य तादृशबहिर्भूतविषयतानवच्छिन्नजन्य-तानिरूपितजनकताया वाक्यविशेषणत्वोपगमेन विशेष्यतावच्छेदकता-भिन्नगन्धादिविषयतायाः प्रतिज्ञाजन्यबोधे सत्त्वेऽपि तस्याः प्रतिज्ञाजन्य-तावच्छेदककोटिनिवेशे प्रयोजनाभावेन तन्निष्ठधर्मितावच्छेदकताया एव-तत्र निवेशनीयतया अव्याप्यनवकाशात् । तादृशबहिर्भूतविषयता-सामान्यशून्यत्वनिवेशे अनुमितिसमानविषयकत्वनिवेशनस्य मूलो-पात्तस्य वैयर्थ्यप्रसङ्ग इति ईदृशलिङ्गविषयताशून्यत्वनिवेशनम् । अखण्डाभावस्य घटकतया न लिङ्गांशवैयर्थ्यम् । उक्तरीत्या बहिर्भूत-त्वनिर्वचनायासविद्वेषात्कल्पान्तरमाश्रयते । वस्तुत इति । लिङ्ग

ननु स्वस्य स्वधर्मितावच्छेदकत्वे को दोष इति चेत् — भूतले भूतलत्व-प्रकारकानुव्यवसायापत्तेः । तथापि । अन्यत्वेपि । न क्षतिः । न गन्धवती इतरेभ्यो भिद्यते इत्यादिप्रतिज्ञायामव्याप्तिः । तादृशबहिर्भूतेति । पक्षे साध्यवैशिष्ट्यविषयताबहिर्भूतेत्यर्थः । तादृशविषयताशालिनिश्चयत्वसमनियत-प्रतिबन्धकतावच्छेदकेत्यर्थः । तस्याः । गन्धप्रकारतायाः । तत्र । प्रतिज्ञाजन्य-तावच्छेदककोटौ । अव्याप्यनवकाशादिति । तादृशप्रतिबन्धकतानवच्छेद-कीभूतगन्धप्रकारत्वानवच्छिन्नजन्यतानिरूपितजनकतामत्वादिति भावः । ननु निरुक्तविषयताबहिर्भूतविषयताशून्यत्वोक्त्यैव सामंजस्ये लिंगपदं व्यर्थमत आह । निवेशे इति । अनुमितिसमानविषयकत्वनिवेशनस्येति । पक्षमुख्यविशे-ष्यकत्वार्थकस्येत्यर्थः । वैयर्थ्यप्रसंग इति । ह्रदो धूमाभाववान् बन्धभावादित्यत्र यत्र धूमस्तत्र बन्धिरित्युदाहरणजन्यबोधस्य निरुक्तप्रतिबन्धकतानवच्छेदकविष-यताशालित्वेन वारणसंभवात् । इति । अन. । ईदृशेति । निरुक्तप्रतिबन्ध-कतानवच्छेदकेत्यर्थः । लिंगविषयताशून्यत्वनिवेशनमिति । तथा च तादृशलिंगविषयिताशून्यत्वादुक्तातिव्याप्तिवारणाय अनुमितिसमानविषयकत्व-सार्थक्यम् । लिंगनिवेशस्य तु न वैयर्थ्यमित्याह अखंडेति ।

कल्पान्तरमवतारयति । उक्तरीत्येति । अस्य आयासेऽन्वयः । विद्वेषा-दिति । अस्मिन्कल्पे बहिर्भूतत्वानिवेशादिति भावः । ननु लिंगत्व व्याप्यत्वम्, एव च व्याप्यवान्पर्वतबन्धिमान् इत्यत्र प्रतिज्ञायामव्याप्तिरत आह । व्याप्ति-रिति । तथा न्यायावयवत्वे सति व्याप्यविषयकबोधजनकत्वं प्रतिज्ञात्वम् । एव सति उदाहरणेऽतिव्याप्तिः, तज्जन्यबोधे व्यापकत्वावगाहनेपि व्याप्यविषय-कत्वात्, एतत्कल्पे पक्षमुख्यविशेष्यकत्वस्याऽ सत्त्वादत आह तदुपघटकव्यापक

वस्तुतो लिंगं क्षिणत्वम् ।

त्वमिति—व्याप्तिरित्यर्थः । नन्वत्राननुगतयोरन्वयव्यतिरेकव्याप्तयोस्त-
द्धटकव्यापकतयोर्वा एकतरमात्रविषयताया उपादाने अन्यतरबोधको-
पनयादावतिव्याप्तिरित्याशङ्क्या तादृशव्याप्तिघटकव्यापकताद्वयविषयत्व-
योरनुगतरूपेणाभावं निवेशयति । तथा चेति । प्रकृतहेतुतावच्छेदका-
वच्छिन्नस्येति गमकत्वान्वितम् । व्याप्तिविषयकत्वमित्यत्र व्याप्तिपदं
व्यापकत्वविषयतानिष्ठसाध्यतावच्छेदकादिविषयताव्यावृत्तिलक्षणौपयि-
कतानिवेशसूचनाय । अथ किमिदं तादृशगमकतौपयिकत्वं न
तावत्प्रकृतहेतुतावच्छेदकावच्छिन्नहेतुकप्रकृतसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नसा-
ध्यकानुमितित्वावच्छिन्नजनकतावच्छेदकत्वम्, पञ्चधर्मत्वाविषयको-
दाहरणजन्यबोधीयव्यापकत्वादिविषयताया अनुमितिजनकतावच्छेदक-
कोट्यप्रविष्टतया तत्रातिव्याप्तेः । न च हेतुव्यापकत्वादिविषयतात्वे-
नैव तद्विषयतानां जनकतावच्छेदककोटौ निवेशादनुमित्यजनकस्यापि
तादृशज्ञानस्य विषयतानां तादृशरूपाक्रान्तानां तथात्वमक्षतमेवेति
वाच्यम् ।

त्वयोवति । एकतरमात्रविषयताया उपादाने । अन्वयव्याप्तिघटकव्यापक-
त्वविषयताया उपादाने । अन्यतरबोधकोपनयादावतिव्याप्तिरिति ।
व्यतिरेकव्याप्तिघटकव्यापकत्वबोधकोपनयादावतिव्याप्तिरित्यर्थः । अन्वयव्याप्ति-
विषयताशून्यबोधजनकत्वादिति यावत् । एवं व्यतिरेकव्याप्तिघटकव्यापक-
त्वविषयताया उपादाने अन्वयव्याप्तिघटकव्यापकत्वबोधकोपनयेऽतिव्याप्ति-
र्बोद्ध्या । तादृशव्याप्तिघटकेति । अन्वयव्यतिरेकव्याप्तिघटकेत्यर्थः ।
व्यापकत्वविषयताद्वयोरिति । साध्ये हेतुव्यापकत्वविषयताया, हेत्वभावे
साध्यभावव्यापकत्वविषयतायाश्चेत्यर्थः ।

गमकत्वमनुमितिजनकत्वम्, औपयिकत्वमवच्छेदकत्वमित्याशयेनाह ।
न तावदिति । तथा च न्यायावयवत्वे सति प्रकृतहेतुकप्रकृतसाध्याकानु-
मितिजनकतावच्छेदकविषयताशून्यबोधजनकत्वावयवत्वं प्रतिज्ञात्वम् । तत्र ।
उदाहरणे । अतिव्याप्तेरिति । उदाहरणस्य तादृशजनकतावच्छेदकविषय-
ताशून्यबोधजनकत्वादिति भावः । एतत्कल्पे पक्षमुख्यविशेष्यकत्वस्या-
निवेशादिति ध्येयम् । अतिव्याप्तिं परिहरति नचेति । विषयतात्वेनैवेति ।
एवकारेण पक्षविषयतात्वस्य व्यवच्छेदः । तद्विषयतानां । हेतुव्यापकत्वा-
दिविषयतानां । तादृशज्ञानस्य । उदाहरणजन्यबोधस्य । विषयतानां । हेतु-

पक्षतावच्छेदकावच्छिन्नमुख्यविशेष्यतानिरूपितविषयतानिरूपिता या
विषयता तन्निरूपितविषयतानिरूपितविषयतांशे विशेषणविधया
प्रकृतानुमितिजनकतावच्छेदकतावच्छेदकतायाः पर्याप्त्यधिक-
रणधर्मवत्त्वेन हेतुव्यापकताविशिष्टसाध्यविषयत्व
साध्याभावव्यापकत्वविशिष्टहेत्वभावविषयत्वेऽनुगमस्य तदभावस्य
निवेशनेनानुपपत्त्यभावात् । तथाहि प्रकृतानुमितिजनक-
तावच्छेदिकायाः अन्वयिपरामर्शीयहेतुव्यापकत्वावच्छिन्नसाध्यविषय-

व्यावच्छेदकभावनिवेशो व्यतिरेकिपरामर्शीयसाध्याभावव्यापकत्वविशिष्टहेत्वभाववि-
षयताया असंग्रहः, ससर्गताख्यद्वितीयविषयत्वावच्छिन्नविषयताया-
अप्रसिद्धेः । एव प्रतियोगित्वनिष्ठसासर्गिकविषयत्वावच्छिन्नविषयताया-
अपीति वाच्यम् । पक्षतावच्छेदकावच्छिन्नमुख्यविशेष्यतानिरूपित-
विषयताविशिष्टविषयताविशिष्टविषयताविशिष्टविषयताविशिष्टविषयत्वाद्ये इत्या-
दिरीत्या निवेशनीयत्वात् । वै० स्वानिरूपितत्व, स्वनिरूपितविशेष्यतानिरूपित-
विषयत्वावच्छिन्नविषयत्वानिरूपितत्वोभयसंबन्धावच्छिन्नस्वनिष्ठावच्छेदकताकप्र-
तियोगिताकभेदवत्त्वसं० द्वितीयविषयताहि-संसर्गता - प्रकारता वा-तस्या एव
पक्षविशेष्यतानिरूपितत्वात् । अत्र च ससर्गतायाः स्वपदेनोपादाने तन्निरूपित-
(हेतु) प्रकारतायां स्वाऽनिरूपितत्वासत्त्वेन निरुक्तोभयसंबन्धावच्छिन्नस्व-
निष्ठावच्छेदकताकप्रतियोगिताकभेदवत्त्वसंबन्धेन प्रकारतायाः संसर्गताविशिष्ट-
त्वात् । प्रकारतोपादाने च तदवच्छिन्नविशेष्यनानिरूपित” प्रकारतायां स्वा-
निरूपितत्वसत्त्वेपि द्वितीयसंबन्धविरहादेव स्ववैशिष्ट्यसत्त्वाद्विषयतानामनु-
गमः । स्वावच्छिन्नविषयतानिरूपितत्व स्वनिरूपितत्वैतदन्यतरसंबन्धेन वा वैशि-
ष्ट्यं वाच्यम् ।

अत्रकल्पे प्रकृतपक्षसाध्यकानुमितित्वावच्छिन्नजन्यतानिरूपितजनकतानिरू-
पितावच्छेदकतावच्छेदकतापर्याप्त्यधिकरण यत्पक्षतावच्छेदकावच्छिन्नविशेष्यता-
निरूपितविषयतानिरूपितविषयतानिरूपितविषयतानिरूपितविषयतात्वं तद्रूपवि-
शिष्टविषयताशून्यबोधजनकन्यायावयवत्व प्रतिज्ञात्वम् ।

अनुगमस्तु पक्षतावच्छेदकविशिष्टविषयताशून्यबोधजनकन्यायावयवत्वम् । व०
स्वावच्छिन्नविशेष्यतानिरूपितसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रकारताशास्त्रानुमिति -
त्वावच्छिन्नजनकतावच्छेदकतावच्छेदकतापर्याप्तितर्माद्विषयतात्ववत्त्व, स्वावच्छिन्न-
विशेष्यतानिरूपितविषयतानिरूपितविषयतानिरूपितविषयतानिरूपितत्वोभयसं०
कल्पमाह पक्षतावच्छेदकावच्छिन्नेति । पर्याप्त्यधिकरणधर्मवत्त्वेनेत्यस्य अनु-
गमस्येत्यनेनान्वयः । तदभावस्येति । हेतुव्यापकताविशिष्टसाध्यविषयित्वाभा-

तायाः पक्षतावच्छेदकावच्छिन्नविशेष्यतानिरूपितहेतुविषयतानिरूपि-
ताऽऽपेयत्वविषयतानिरूपिताऽधिकरणविषयतानिरूपितत्ववत् व्यतिरेकि-
परामर्शीयसाध्याभावव्यापकत्वावच्छिन्नहेत्वभावविषयताया अपि
तादृशविशेष्यतानिरूपितसंसर्गीयविषयतानिरूपितहेतुविषयतानिरूपितप्र-
तियोगित्वविषयतानिरूपितसाध्याभावव्यापकताविशिष्टहेत्वभावविषयता -
त्वस्यापि हेतुव्यापकताविशिष्टसाध्यविषयतात्ववान्नरुक्तविषयत्वे
विशेषणविधया अनुमितिजनकतावच्छेदकतावच्छेदकताया पर्याप्तय-
धिकरणत्वात् । यद्यपि यथा परम्परया पक्षविशेष्यतया अनिरूपि
तोदाहरणजन्यबोधीयविशिष्टसाध्यादिविषयता नानुमितिजन

वस्य । साध्याभावव्यापकताविशिष्टहेत्वभावविषयित्वाभावस्येत्यर्थः । अनुपप-
त्त्यभावादिति । उक्तव्यापतेरभावादित्यर्थः ।

ननु संसर्गविषयतायाः पञ्चमविषयतामध्येऽनिवेशे व्यतिरेकपरामर्शीय-
साध्याभावव्यापकहेत्वभावविषयतायाः पञ्चमीत्वानुपपत्तिः,
तन्निवेशेऽन्वयपरामर्शीयहेतुव्यापकसाध्यविषयतायाः असंग्रहइत्यत आह ।
तथाहीति अन्वयपरामर्शीयेति । अन्वयपरामर्शश्च धूमव्यापकवन्धि-
समानाधिकरणधूमवान् पर्वत इत्याकारकोऽनुमितिकारणम् । व्यतिरेकिपरा-
मर्शीयेति । व्यतिरेकिपरामर्शश्च बन्धभावव्यापकीभूताभावप्रतियोगिधूम-
वान्पर्वत इत्याकारकोऽनुमितिजनकः । साध्याभावव्यापकताविशिष्टहेत्व-
भावविषयतात्वस्यापोति । अस्य च पर्याप्त्याधिकरणत्वादित्यनेनान्वयः ।
हेतुव्यापकताविशिष्टसाध्यविषयतात्ववदिति । व्यतिरेकिपरामर्शीयपञ्चम-
विषयतायाश्चतुर्थविषयतानिरूपितत्वेऽन्वयपरामर्शीयविषयतानिरूपितत्वं दृष्टान्तः ।
निरुक्तविषयत्वे साध्याभावव्यापकताविशिष्टहेत्वभावविषयताया
तथा च व्यतिरेकपरामर्शस्थले धूमपर्वतयोः संयोगस्तन्निष्ठाविषयतामन्त-
र्भाव्य पर्वतविषयतानिरूपितसयागविषयतानिरूपितधूमविषयतानिरूपितप्रति-
योगित्वविषयतानिरूपितसाध्याभावव्यापकहेत्वभावविषयता पञ्चमी । अन्वय-
परामर्शस्थले तु संयोगविषयतामन्तर्भाव्य पर्वतविषयतानिरूपितधूमविषय-
तानिरूपिताऽऽपेयत्वविषयतानिरूपिताऽधिकरणविषयतानिरूपितहेतुव्यापकतावि-
शिष्टसाध्यविषयता पञ्चमी । तथा च विनिगमनाविरहेण पक्षविशेष्यता-
निरूपितसासर्गिकविषयतानिरूपितहेतुविषयतेत्यादिक्रमेण, पक्षविशेष्यता-
निरूपितहेतुतावच्छेदकसबन्धावच्छिन्नहेतुविषयतेत्यादिक्रमेण च कार्यकारण-
भावाद् द्वयोरपि पञ्चमीत्वोपपत्तिः ।

कतावच्छेदिका तथा तन्निरूपितव्यापकत्वादिविषयतापि न तथेति तदीयसाध्यादिविषयताविशेषणतया व्यापकत्वादिविषयतानिरूपित-
त्वस्यानुमितिजनकतावच्छेदकतावच्छेदकेप्रवेशो न सम्भवति जनकता
वच्छेदकविषयतावृत्तेरेव धर्मस्य तादृशविषयताविशेषणतया

न च विशेषणविषयेति किमर्थम्, तादृशविषयतात्वं प्रकृतानुमिति-
जनकतावच्छेदकतापर्याप्तिमदित्यस्यैव सम्यक्त्वादिति वाच्यम् । तथा
सति पक्षविषयतानिरूपितत्वसहितहेतुव्यापकसाध्यविषयतात्वस्यैव तादृश-
जनकतावच्छेदकतावच्छेदकतापर्याप्त्यधिकरणतयोदाहरणेऽतिव्याप्तेर्वाग्रहेपत्वात् -
अस्माकं तु चतुर्थविषयतानिरूपित्वाविशिष्टे (हेतुव्यापकसाध्यविषयत्वे)
विशेषणतापन्नत्वलाभान्न दोषः । चतुर्थविषयता निरू-
पितत्व हेतुव्यापकताविशिष्टसाध्यविषयतात्वयार्धमितावच्छेदकप्रकारभावनयोरेव
भानात् ।

उक्तरीत्याऽनुगमेपि उदाहरणेऽतिव्याप्तिमाशङ्कते । यद्यपीति उदाहरण-
जन्यबोधीयेति । उदाहरणजन्यबाधश्च धूमवान् धूमव्यापकबन्धिमानित्वा-
कारकः । नानुमितिजनकतावच्छेदिकेति । धूमव्यापकबन्धिसमानाधिकरण
धूमवान्पर्यन्त इत्येव जनक ज्ञानं, तत्र परपरया पक्षविषयतानिरूपिता या हेतुव्या-
पकत्वविशिष्टसाध्यविषयतामेव जनकतावच्छेदिका, अतो महानस धूमवत्
धूमव्यापकबन्धिमच्च महानसान्यद् धूमवद् धूमव्यापकबन्धिमन्चेत्युदाहरण-
जन्यबोधीया या विषयता सा नावच्छेदिका पक्षविषयत्वाऽनिरूपितत्वादिति
भावः । तन्निरूपितेति । “पक्षविषयत्वाऽनिरूपित” साध्यविषयतानिरूपिते-
त्यर्थः । तथा च यथा परपरया पक्षविषयत्वानिरूपितहेतुव्यापकताविशिष्ट-
साध्यविषयता न जनकतावच्छेदिका तथा “पक्षविषयत्वानिरूपित” साध्यविष-
यतानिरूपितव्यापकत्वविषयतापि न जनकतावच्छेदिकेति भावः ।
तदीयेति । धूमव्यापकोबन्धिरित्युदाहरणजन्यबोधीयेत्यर्थः । तथा च । तत्सा-
धारण्याभावे च । निरुक्तेति । प्रकृतपक्षसाध्यकानुमितिर्त्यर्थः । पर्याप्त्यधि-
करणधर्मावच्छिन्नेति । तादृशपर्याप्त्यधिकरणो यो धर्मः हेतुव्यापकसाध्यवि-
षयतात्वं तदवच्छिन्नेत्यर्थः । प्रतिबन्धकतेति । साध्यं हेतुव्यापकमितिनिश्चय-
निष्ठा प्रतिबन्धकतेत्यर्थः । संप्रहोवोध्य इति । तथा च प्रतिबन्धकतावच्छे-
दकविषयताशालित्वेनोदाहरणे नातिव्याप्तिरिति भावः । एवं च प्रकृतपक्ष-
साध्यानुमितिजनकतावच्छेदकतावच्छेदकतापर्याप्त्यधिकरणं यत्पक्षमुख्य-
विशेष्यतानिरूपितविषयतानिरूपितविषयतानिरूपित विषयतानिरूपित विषयतात्वं

जनकतावच्छेदकतावच्छेदकत्वसम्भवादिति निरुक्तपक्षविषयता पञ्चम-
विषयताशो विशेषणतया अवच्छेदकताऽवच्छेदकत्वपर्याप्त्यधिकरणं
यत्साधनादिव्यापकत्वविषयतानिरूपितत्वसहितं साध्यादिविषयतात्वं
तन्नादाहरणजन्यबोधीयसाध्यादिविषयतासाधारणं तथाचोदाहर-
णोत्तव्याप्तिदुर्वारैव । तथापि निरुक्तजनकतावच्छेदकतावच्छेदकता
पर्याप्त्यधिकरणधर्मावच्छिन्नविषयत्वावच्छिन्ना या प्रतिबन्धकता त-
दवच्छेदविषयतात्वेनोदाहरणजन्यबोधीयहेतुव्यापकसाध्यादिविषयतायाः
सङ्ग्रहो बोध्यः । अनुमितिजनकतावच्छेदकपरामर्शायसाध्या-
दिविषयतायाः हेतुव्यापकत्वादिविषयतानिरूपितसाध्यादिविषयतात्वेन
साध्यं हेतुव्यापकं नवेत्यादिसंशयप्रतिबन्धकतावच्छेदकत्वात्
तादृशप्रतिबन्धकताया तादृशरूपेणोदाहरणजन्यबोधीयसाध्यादिविष-
यताया अप्यवच्छेदकत्वात् ।

तदवच्छिन्नविषयत्वावच्छिन्नप्रतिबन्धकतावच्छेदकविषयताशून्यबोधजनक -
न्यायावयवत्व प्रतिज्ञात्वं फलितम् । उदाहरणजन्यबोधीयविषयतायाः संग्रहमेव प्र-
तिपादयति । अनुमिति । तादृशप्रतिबन्धकतायामिति । तादृशसंशयीयप्रतिब-
न्धकतायामित्यर्थः । तादृशरूपेणेति हेतुव्यापकत्वविषयतानिरूपितसाध्यविषयतात्वे
नेत्यर्थः । न च तादृशपञ्चमविषयत्वावच्छिन्नत्वमेव प्रतिबन्धकताया निवेश्यताम्
किं तादृशधर्मवद्विषयत्वावच्छिन्नत्वेनेति वाच्यम् । तथासति मुख्यत्वस्त्वेपि
गोत्वाभावः प्रमेयत्वव्यापकवाच्यत्ववत्सास्नाभाववान् गोत्वाभावादित्यादौ प्रति-
ज्ञायामव्याप्तिः । तत्र गोत्वाभावव्यापकतादृशसास्नाभावसमानाधिकरणगोत्वा-
भाववान् गोत्वाभाव इति परामर्शायसास्नाभाववृत्तिपञ्चमविषयतानिष्ठा सास्ना-
भावः प्रमेयत्वव्यापकवाच्यत्ववान्नवेति संशयनिरूपितप्रतिबन्धकतावच्छेदकतापि
भवतीति तादृशविषयताशून्यत्वस्य प्रतिज्ञाजन्यबोधेऽसत्त्वादित्यतः प्रतिबन्धक-
ताया तादृशधर्मवद्विषयत्वावच्छिन्नत्वं निवेशितम् । तथा च तादृशधर्मः गोत्वा-
भावव्यापकताविशिष्टतादृशसास्नाभावविषयतात्वं तद्वद्विषयत्वावच्छिन्ना या
तादृशसास्नाभावो गोत्वाभावव्यापको नवेति संशयनिरूपितप्रतिबन्धकता
तदवच्छेदकीभूतगोत्वाभावव्यापकताविशिष्ट तादृशसास्नाभावविषयता तच्छू-
न्यत्वस्य प्रतिज्ञाजन्यबोधे सत्वान्नाव्याप्तिरिति भावः ।

प्रमेयत्वव्यापकवाच्यत्वसमानाधिकरणधर्मवान्पर्वतोबन्दिमान् धूमादित्यादौ
प्रतिज्ञायामव्याप्तिः, धूमव्यापकबन्धिसमानाधिकरणधूमवान् तादृशपर्वत
इति, परामर्शायपक्षतावच्छेदककोटिप्रविष्टपञ्चमविषयत्वाश, विशेषणविधयः

मुख्यविशेष्यतानिवेशाद्गोत्वाभावः प्रमेयत्वव्यापकवाच्यत्व-
 वत्सास्नाभाववान् गोत्वाभावादित्यत्र तादृशवि-
 शिष्टसाध्यकप्रकृतानुमितिजनकपरामर्शीय स्वात्मकपक्षविशेषणता
 पन्नगोत्वाभावविषयतानिरूपिताधेयत्वविषयतानिरूपिताधिकरणविषयता-
 निरूपितसास्नाभावविषयतानिरूपितवाच्यत्वविषयतांशे विशेषणविधया
 अवच्छेदकतावच्छेदकताया पर्याप्त्यधिकरणधर्मवत् प्रमेयत्वव्याप-
 कवाच्यत्वविषयतावद्विषयतायाः प्रतिज्ञाजन्यबोधेऽपि न क्षतिः ।
 (जनकता च साध्यव्याप्यत्वावच्छिन्नधर्मिताकान्यपरामर्शीया ग्राह्या । तेन
 तद्वर्त्मिकपरामर्शमादायापि नोक्तप्रतिज्ञायामव्याप्तिः) । नच साध्याभा-
 वव्यापकहेत्वभावप्रतियोगिहेतुमानितिपरामर्शीयपक्षविशेष्यतानिरूपितहे-
 तुविषयतानिरूपितप्रतियोगित्वविषयतानिरूपिताभावविषयतानिरूपितव्या-
 पकत्वविषयताया अपि निरुक्तविषयतात्वात् तादृशविषयत्ववि-
 शेषणतयाऽवच्छेदकीभूतं साध्याभावव्यापकविषयतात्वमपीति
 बह्व्यभावव्यापकप्रमेयत्ववान्पर्वनो बह्विमानित्यादिप्रतिज्ञायामव्याप्तिरिति
 वाच्यम् ।

अनुमितिजनकतावच्छेदकतावच्छेदकतापर्याप्त्यधिकरण यत्प्रमेयत्वव्यापकवा-
 च्यत्वविषयतात्वं तद्वद्विषयतायाः प्रतिज्ञाजन्यबोधे सत्त्वादिति पक्षात्तावच्छेद-
 कावच्छिन्नत्वनिवेशः । तत्रापि पक्षात्तावच्छेदकनिष्ठावच्छेदकत्वमादाय
 तद्दोषतादवस्थवारणाय पक्षविषयतानिरूपिताऽवच्छेदकत्वान्यविषयतालाभार्थं
 तन्निवेशः ।

मुख्यत्वनिवेशप्रयोजनमाह । मुख्यविशेष्यतानिवेशादित्यादिना । परीमर्शी-
 येति । गोत्वाभावव्यापकतादृशसास्नाभावसमानाधिकरणगोत्वाभाववान् गोत्वाभाव
 इति परामर्शानिरूपितेत्यर्थः । स्व गोत्वाभावः । पक्षात्मकेत्यर्थः । अत्र गोत्वा-
 भारूपहेतुविषयतामादाय पञ्चमी ग्राह्या । तथा च हेतुभूतगोत्वाभावविषय-
 तानिरूपितवृत्तिविविषयतानिरूपिताधिकरणविषयतानिरूपितसास्नाभावविषयता -
 निरूपित “प्रमेयत्वव्यापक” वाच्यत्वविषयतात्वं अनुमितिजनकतावच्छेदकता-
 वच्छेदकतापर्याप्तिमत् तद्वद्विषयत्वावच्छिन्ना या “वाच्यत्वं प्रमेयत्वव्यापकं न वेति
 संशयनिरूपितप्रतिबन्धकता तदवच्छेदकविषयितायाः प्रतिज्ञाजन्यबोधे सत्त्वाद्
 व्याप्तिरिति भावः । प्रमेयत्वव्यापकवाच्यत्वविषयताया इति । तथा च
 परामर्शीयायास्तस्याः प्रतिबन्धकतावच्छेदकत्ववत् प्रतिज्ञाजन्यबोधीयप्रमेय-
 त्वव्यापकवाच्यत्वविषयताया अपि प्रतिबन्धकतावच्छेदकत्वमित्याशयः । न च

किञ्चिद्व्यापकत्वविशिष्टविषयतांशे विशेषणतयाऽवच्छेदक
तावच्छेदत्वस्यैव निवेशनीयत्वात् ।

साध्यतावच्छेदकांशे एव हेतुव्यापकतावच्छेदकत्वागाहिपरामर्शस्यैव जनकतया नाव्याप्तिरिति मुख्यत्वनिवेशोव्यर्थः । एकव्यक्तिसाध्यके भेदघटितव्यापकता-भिप्रायेण तदुक्तेः • । एवं लिंगविशेष्यकपरामर्शस्यापि हेतुत्वे मुख्यत्वनिवेशेऽप्यनिस्तारात्पक्षविशेष्यकपरामर्श एव हेतुरिति नव्यमतेनायमनु-गमोबोध्यः । प्रमेयत्वव्यापकवाच्यत्ववत् सास्नाभावव्याप्यगोत्वाभाववान् गोत्वाभाव इति परामर्शीयगोत्वाभावरूपलिंगविषयताया उपादानेऽपि न क्षतिः । हेत्वशे विशेषणीभूतव्याप्तेः प्रकारतावच्छेदकतया तद्विषयतायाम-वच्छेदकत्वान्यत्वाभावात् । विशेष्यतावच्छेदकताभिन्नत्वं वा निवेशनीय-मित्याह । जनकता चेति । तेन । साध्यव्याप्यत्वावच्छिन्नधर्मिताकान्यत्व-निवेशनेन । तद्धर्मिकेति । साध्यव्याप्यत्वावच्छिन्नधर्मिकेत्यर्थः । उक्त-प्रतिज्ञायां । गोत्वाभावः तादृशसास्नाभाववानित्यत्र । परन्तु पर्वत आलोक-व्यापकवन्निमान् धूमादित्यत्र प्रतिज्ञायामव्याप्तिः, धूमव्यापकतादृशवन्नि-समानाधिकरणधूमवान्पर्वत इतिपरामर्शीय पर्वतत्वावच्छिन्नमुख्यविशेष्य-तेत्यादिक्रमेण या पञ्चमी आलोकव्यापकवन्निविषयता तदंशे विशेषणविधया जनकतावच्छेदकतावच्छेदकतापर्याप्त्यधिकरण यदालोकव्यापकवन्निविषयतात्वं तद्वद्विशेष्यताशन्यत्वस्य प्रतिज्ञाजन्यबोधेऽसत्त्वादिति विभावनीयम् । व्यति-रेकपरामर्शे द्वितीयविषयतापदेन संसर्गविषयताग्रहणे किं गमकमित्याशङ्कते । न चेति । व्यापकत्वविषयताया अपीति । अपिना तादृशव्यापकत्व-विषयतानिरूपितहेत्वभावविषयतायाः समुच्चयः । निरुक्तविषयतात्वादिति । पक्षमुख्यविशेष्यतानिरूपितविषयतानिरूपितविषयतानिरूपितविषयतानिरूपित - तविषयतात्वादित्यर्थः । तादृशविशेषणतयाऽवच्छेदकीभूतं । तादृश-व्यापकत्वविषयत्वांशे विशेषणतयावच्छेदकीभूतं । साध्याभावव्यापक-विषयतात्वमपीति । अपिना साध्याभावव्यापकहेत्वभावविषयतात्वस्य समुच्चयः । अव्याप्तिरिति । बन्धभावव्यापकाभावप्रतियोगिधूमवान् तादृश-पर्वत इति परामर्शीयपर्वतविशेष्यतानिरूपितधूमविषयतानिरूपितप्रतियोगित्व-विषयतानिरूपिताभावविषयतानिरूपितव्यापकत्वविषयत्वांशे विशेषणविधयाऽ-वच्छेदकीभूतं यत्तादृशव्यापकत्वविषयतात्वं तद्वद्विषयताशन्यत्वस्य प्रतिज्ञाजन्य-बोधेऽसत्त्वादिति भावः । किञ्चिद्व्यापकत्वेविशिष्टविषयतांशे इति । किञ्चि-द्व्यापकत्वविषयतानिरूपितविषयतांशे इत्यर्थः । एव च हेतुपक्षयोः संसर्ग-विषयतामन्तर्भाव्यैव पञ्चमीति नाव्याप्तिः । ननु पक्षमुख्यविशेष्यतामारभ्य

तथा च प्रकृतहेतुतावच्छेदकावच्छिन्नस्य प्रकृतसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नगमकतौपयिकं यद्व्याप्तिविषयकत्वं तच्छून्यत्वमर्थः ।

तच्च हेतौ साध्यव्याप्यत्वावगाहित्वं, हेतुभूताभावप्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्ने साध्याभावव्यापकत्वावगाहित्वञ्च : द्रव्यत्वव्याप्यसंयोगवद्वृत्तिधर्मवानय द्रव्यत्ववान् गुणात् । गुणव्याप्यरूपवानयं स्पर्शवान् रूपादित्यादौ प्रतिज्ञासङ्ग्रहायावच्छेदकद्वयोपादानम् ।

व्यतिरेकिपरामर्शीयपक्षविषयताञ्चमव्यापकत्वविषयताञ्चातथात्वात् । वस्तुतस्तु चतुर्थविषयताया अभावनिष्ठप्रकारताभिन्नत्वस्य निवेशनीयत्वान्न कोऽपि दोषः । अन्वयव्यतिरेकव्याप्तिघटकव्यापकताद्वयविषयताया विशिष्टाभावद्वयनिवेशपरो नायं ग्रन्थः, तथाच सति प्रकृतहेतुतावच्छेदकेत्यनुगतशब्देनोभयोत्कीर्तनवैयर्थ्यापातान् । विशिष्यापि तदुभयावगाहित्वस्य तच्चेत्यादिना दर्शनीयतया प्रथमत एव विशिष्य तदुभयानवगाहित्वार्थकत्वोपवर्णनानौचित्यात् । / तच्चेति — तादृशगमकत्वौपयिकविषयत्वं चेत्यर्थः । हेताविति । हेतुव्यापकताविशिष्टसाध्यविषयकत्वमित्यर्थः । अतो नोक्तानुगमविरोधः । हेतुभूताभावप्रतियोगितावच्छेदकेति । तादृशप्रतियोगितावच्छेदकञ्च धूमादिभावहेतुकस्थले धूमाभावत्वादिकं बह्व्यभावादिहेतुकस्थले च वह्नित्वादिकं । एतदसङ्ग्रहभयेनैव हेत्वभावत्वावच्छिन्न इति नोक्तम् । तथासति अयं निर्धूमो निर्वह्नित्वादित्यादौ

चतुर्था या विषयता तदशे विशेषणविधया जनकतावच्छेदकतावच्छेदकता पर्याप्त्यधिकरणत्वेन धर्मोऽनुगमनीयः, स च हेतुव्यापकसाध्यवद्विषयतात्वसाध्याभावव्यापकहेत्वभावविषयतात्वा चेत्युदाहरणस्यापि वारणम्, एवं च किञ्चिद्व्यापकत्वविशिष्टनिरूपितत्वमपि न देयमिति चेन्न । एवं सति योयो धूमवान् स स बन्दिमानित्युदाहरणे धूमवान् धूमव्यापकबन्दिमानिति बोधस्य प्राचांमते सिद्धतया तद्वारणोपि यत्र धूमस्तत्र बन्दिनित्युदाहरणे धूमव्यापकोबन्दिर्महानसादौ इति बोधस्य तादृशविषयताशून्यस्य जनकेऽतिव्याप्तिः । लाघवादाह । वस्तुतस्त्विति । निवेशनीयत्वादिति । न चाऽभावोऽभावत्ववाप्यताभावत्वादित्यत्रपटाभावत्वव्यापकाभावत्वसमानाधिकरणपटाभावत्ववानभाव, इत्यन्वयपरामर्शीयाऽधिकरणनिष्ठचतुर्थविधताया अभावमात्रनिष्ठत्वेनाऽव्याप्तिरिति वाच्यम् । अभावत्वानवच्छिन्नत्वस्य विषयतायां निवेशनीयत्वात् । न चैवं मुख्यत्वदलं व्यर्थम्,

यत्र धूमस्तत्र वह्निर्धूमव्यापकवन्ध्वभाववांश्चायमित्याद्याकारकयोरेवो-
दाहरणोपेनययोः प्रयोगाद्वन्हिवाद्यवच्छिन्न एव साध्याभावव्यापकता-
यास्तनः प्रतीतिर्न तु बन्ध्वभावाद्यभावत्वाद्यवच्छिन्न इति तत्रातिव्या-
प्त्यभावाप्रतिपादनेन न्यूनतापत्तेः, हेतुतावच्छेदकसाध्यतावच्छेदकनिवे-
शनप्रयोजनमाह द्रव्यद्वेति । प्रतिज्ञासंग्रहायेति । प्रथमोपदर्शितप्रति-
ज्ञाविषयसयोगत्वावच्छिन्ननिरूपितव्यापकताया अपि संयोगत्वेन
गुणहेतुकद्रव्यत्वत्वाद्यवच्छिन्नानुमितेर्द्वितीयप्रतिज्ञाविषयगुणत्वाद्यवच्छि-
न्नव्यापकताया गुणत्वेन स्पर्शासाध्यकरूपत्वावच्छिन्नहेतुकानुमि-
तप्रयोजकतयाऽवच्छेदकद्रव्यानुपादाने तत्र तत्राव्याप्तेरिति भावः ।

सास्नाभावनिष्ठचतुर्थविषयताया अभावत्वावच्छिन्नत्वादिति वाच्यम् । एव-
मपि प्रमेयत्वव्यापकवाच्यत्ववद्द्रव्यत्वसाध्यकस्थले निरुक्तीत्याऽव्याप्तेस्तत्मा-
क्यात् । सास्नाभावसाध्यकस्थले प्रयोजनदर्शनं च प्रथमकल्पामिप्रायेण ।
अतथात्वात् । अभावनिष्ठप्रकारताभिन्नत्वाभावात् । पञ्चमविषयतायाएवेति ।
एवकारेण चतुर्थविषयताव्यवच्छेदः ।

तादृशेति । प्रकृतहेतुतावच्छेदकावच्छिन्नहेतुकप्रकृतसाध्यतावच्छेदक-
वच्छिन्नसाध्यकानुमितित्यर्थः । तथा च तादृशानुमितिजनकतावच्छेदक-
विषयत्व चेति समुदिताय । यथाश्रुतार्थपरित्यागे बीजमाह । अतः । एता-
दृशाधिकरणादित्यर्थः । दीधितौ हेतुभूतेति । हेतुभूतो योऽभावः “हेत्वभावा-
भावः” तत्प्रतियोगितावच्छेदकं यद्वैत्वभावत्वादि तदवच्छिन्नेत्यर्थः एतद-
संग्रहभयेनैवेति । बन्ध्वभावहेतुकस्थलाऽसंग्रहभयेनैवेत्यर्थः । तथासति ।
हेत्वभावत्वावच्छिन्ने इत्युक्तौ च । इत्याकारकयोरेवेति । एवकारेण यत्र
धूमाभावाभावः तत्र बन्ध्वभावाभावः—एव धूमाभावाभावव्यापकबन्ध्वभावाभावा-
भाववांश्चायमित्युदाहरणोपेनययोर्व्यवच्छेदः वन्हिवाद्यवच्छिन्नेएवेति ।
एवकारव्यवच्छेद्यं स्पष्टयति । नत्विति । तत्रातिव्याप्त्यभावाप्रतिपादनेनोति ।
धूमाभाववान् बन्ध्वभावादित्यादौ यत्र धूमस्तत्र वन्हिरित्युदाहरणेऽतिव्याप्त्य-
कथनेनेत्यर्थः । न्यूनतापत्तेरिति । अन्यथा बन्ध्वभावाभावत्वावच्छिन्ने
धूमव्यापकतानवगाहित्वेनाऽतिव्याप्त्यापत्तेरिति भावः, इदमुपलक्षणम् ।
साध्याभावोपि साध्यीभूताभावप्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नत्वेनोपादेयः ।
तेन धमाभावाभावत्वेन साध्याभावाप्रवेशेपि नोक्तस्थलीयोदाहरणे
ऽतिव्याप्तिः ।

संयोगत्वावच्छिन्ननिरूपितव्यापकताया अपीति । अपिना गुणत्वा
वच्छिन्ननिरूपितव्यापकतायाः संग्रहः । द्रव्यत्वत्वावच्छिन्नानुमितेरिति ।

अस्य प्रयोजकतया इत्यनेनाऽन्वयः । हेतुतावच्छेदकावच्छिन्नहेतुकत्वाभादाने तु हेतुतावच्छेदकीभूत यद्गुणत्वा तदवाच्छिन्ने द्रव्यत्वव्याप्त्यलाभान्ना-
व्याप्तिरिति भावः । अत्र द्रव्यत्वव्याप्त्यसयोगवानित्युक्तो सशयाद्यसमवात्सयोगव-
द्वृत्तित्युक्तम् । साध्यतावच्छेदकानेवेशनप्रयोजनमाह । द्वितीयेति । गुणत्वा-
वच्छिन्नव्यापकताया इति । रूपत्वावच्छिन्ननिरूपिताया इत्यादिः ।
अवच्छेदकद्वयानुपादाने । हेतुतावच्छेदक-साध्यतावच्छेदकाप्रवेशे । तत्र
तत्र । क्रमेणोक्तप्रतिज्ञाद्वये । अव्याप्तेरिति । साध्यतावच्छेदकनिवेशे तु
अत्र स्पर्शत्वावच्छिन्न यत्प्रकृतसाध्य तद्रव्याप्त्यलाभान्नाव्याप्तिरिति भावः ।

इदन्तु बोध्यम् । उक्तस्थलद्वयेऽव्याप्त्यभिधानं च प्रकृतहेतुतावच्छेदका-
वच्छिन्नस्य प्रकृतसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नगमकतौपयिकं यद्वाप्यतिविषयकत्वं
तच्छून्यमिति कल्पाभिप्रायेण । अथ पक्षतावच्छेदकावच्छिन्नमुख्यविशेष्य-
तेत्याद्यनुगमस्य भट्टाचार्योक्तस्य दीधितिकृदभिप्रेतत्वे एतद्दीधित्यसंगतिः ।
प्रथमे द्रव्यत्वव्याप्त्यगुणवान् “गुणव्यापकद्रव्यत्वसमानाधिकरणगुणवान्”
द्रव्यत्वव्याप्त्यसयोगवद्वृत्तिधर्मवान् अयमिति परामर्शीयजनकतायामवच्छेद-
कीभूता पञ्चमी विषयता गुणत्वावच्छिन्ननिरूपितव्यापकत्वविशिष्टद्रव्यत्व-
विषयतैव न तु संयोगत्वावच्छिन्ननिरूपितव्यापकत्वविशिष्टद्रव्यत्वविषयता
तच्छून्यत्वं च प्रतिज्ञाजन्यबोधस्येति हेतुतावच्छेदकपदं व्यर्थम्, एवं द्वितीये
स्पर्शव्याप्तरूपवान् “रूपव्यापकस्पर्शसमानाधिकरणरूपवान्” गुणव्याप्तरूप-
वानयमिति परामर्शीयजनकतायामवच्छेदकीभूता रूपव्यापकताविशि-
ष्टस्पर्शत्वावच्छिन्नविषयतैव, न तु रूपव्यापकताविशिष्टगुणत्वावच्छिन्नविषयतेति
साध्यतावच्छेदकपदमपि व्यर्थम् । न च संयोगत्वावच्छिन्नहेतुकायाः गुणत्वावच्छि-
न्नहेतुकायाश्च द्रव्यत्वव्याप्त्यसयोगवद्वृत्तिधर्मवानयं द्रव्यत्ववानित्यनुमितेरेकाकार
तथा तादृशा नुमितिजनकसंयोगत्वावच्छिन्न (गुण) प्रकारकपरामर्शीयपञ्चमविष-
यतामादायाव्याप्तिवारणाय हेतुतावच्छेदकपदम् । तथा गुणत्वावच्छिन्न प्रकारक
परामर्शीयपञ्चमविषयतामादाय नाव्याप्तिरिति वाच्यम् । संयोगत्वावच्छिन्नहेतु-
कतादृशानुमित्यप्रसिद्धे द्रव्यत्वव्याप्त्यसयोगवद्वृत्तिधर्मवानयद्रव्यत्ववानय द्रव्यत्व-
वान् संयोगादित्यादिन्यायप्रयोगाभावात् । अत एव दीधितिकृता बन्धिव्याप्त्य-
धूमवान्पर्वतोबन्धिमानित्यादिर्न न्यायप्रयोग इत्युक्तम् । अत्रोच्यते न्यायप्रयोगा-
ऽसंभवेन परार्थानुमित्यप्रसिद्ध्या तादृशानुमितिजनकपरामर्शीयनिरुक्तपञ्चम-
विषयताया अप्रसिद्धत्वेन तच्छून्यबोधजनकत्वस्य प्रतिज्ञालक्षणस्योक्त

अन्यूनानतिरिक्तपदमिति च मूलमुद्देश्यानुमित्यन्यूनानतिरिक्तविषयभागपरम् । हेतुत्वमभिधेयं प्रमेयत्वादित्यादौ पञ्चम्यर्थपक्षहेतुवारणाय पञ्चम्यन्तान्यत्वस्य हेतुत्वस्य वा ऽवश्यं वाच्यत्वात् ।

नन्वेवं लिङ्गत्वाविषयकत्वविशेषणोपपत्तेर्बोधादहरणस्यापि वारणे पूर्वोक्ता-
नुमितिसमानविषयकत्वविशेषणस्य व्यावृत्तिर्न संगच्छते इति
सत्यन्तोत्तरविषयान्तभागात् तादृशस्यैव विषयकत्वेनान्यूनानतिरिक्तपदमात्र-
परित्यागपरमूलविरोध इत्यालोच्य तादृशमूलस्य च तथाविधसमुदाय-
परित्यागपरत्वमेवाह । अन्यूनैति । नन्वेतत्कल्पे हेतुवारणायैव
पक्षविशेष्यकत्वपर्यवसितं तादृशविशेषणोपादानमावश्यकं तज्जन्यबोधस्य
व्यापकत्वाविषयकत्वेन लिङ्गत्वाविषयकत्वदानेनाऽवारणादितिकथं
समुदायपरित्याग इत्यत आह । हेतुत्वमिति । पञ्चम्यर्थपक्षक इति ।
तथा च पक्षमुख्यविशेष्यकत्वमपि तादृशहेतुजन्यबाधे अक्षतमिति न
तेन तद्वारणसंभव इति भावः । पञ्चम्यन्तान्यत्वस्य निवेशे घटोदण्डा-
त्पटोदण्डादित्यादिप्रतिज्ञाया असंग्रहमालोच्य कल्पान्तरमाह ।
हेत्वन्येति । अवश्यं वाच्यत्वादिति । तथा च अत एव सकलहेतुवारणे
समुदायदलपरित्यागो न क्षतिमावहतीति भावः ।

प्रतिज्ञायामव्याप्तेस्तदुपादानम् । तथा चाऽनुमित्यप्रसिद्धावपि गुणत्वावच्छिन्न-
हेतुकतादृशपरामर्शानुमितिप्रसिद्ध्या तामादायैव लक्षणगमनान्नाव्याप्तिः ।

एव । लिङ्गत्वस्य व्याप्त्यर्थकत्वे । पूर्वोक्तेति । उद्देश्यानुमितिविषयकत्वा-
र्थकेत्यर्थः । व्यावृत्तिर्नसंगच्छते । इति । तादृशस्य लिङ्गत्वाविषयक-
शाब्दबोधजनकत्वाभावादिति भावः । सत्यन्तोत्तरविषयान्तेति । उद्देश्या-
नुमित्यन्यूनानतिरिक्तविषयकान्तेत्यर्थः । तादृशमूलस्य चेति । अन्यूनान-
तिरिक्तपदं विहायेतिमूलस्य चेत्यर्थः । तथाविधसमुदायेति । उद्देश्यानुमित्य-
न्यूनानतिरिक्तविषयकसमुदायेत्यर्थः । दीधितौ-अन्यूनानतिरिक्तेति च
मूलमिति । अन्यूनानतिरिक्तपदं विहायेत्यत्रेत्यादिः । तेन जनकत्वे सतीत्यस्य
न परित्यागः । तथा च न्यायावयवत्वे सति लिङ्गत्वाविषयकबोधजनकत्वान्यत्वं
लक्षणम् । एतत्कल्पे । लिङ्गत्वविषयकत्वघटितलक्षणे । तादृशेति । अनु-
मितिसमानविषयकेत्यर्थः । तज्जन्यबोधस्य । हेतुजन्यबोधस्य । हेतुत्वं
धूमीयमित्याकारकस्य । तादृशेति । प्रमेयत्वादित्यर्थः । हेतुजन्यबोधे ।
हेतुत्वं प्रमेयत्वोपमित्याकारके । तेन । पक्षमुख्यविशेष्यकत्वनिवेशेन । तद्वा-
रणसंभवइति । पञ्चम्यर्थपक्षकहेतुवारणसंभवः इत्यर्थः ।

संख्यातिरिक्तसुबर्थस्य प्रकृत्यर्थविशेष्यत्वेनैवाऽन्वयात् । प्रातिपदिकार्थयोः क्रियाप्रातिपदिकार्थयोश्च साक्षाद्भेदेनाऽन्वयस्याऽव्युत्पत्तौर्वच्यमाणात्वात् ।

ननु ज्ञापकत्वं पञ्चम्यर्थः, स च प्रकृत्यर्थस्य विशेषणतयैव भासते न तु विशेष्यतया तथा च कथं पञ्चम्यर्थपक्षक न्यायान्तर्गतहेतोः पक्षमुख्यविशेष्यकबोधजनकत्वमत आह । संख्येति । विभक्त्यर्थस्यैकत्वादेः प्रकृत्यर्थे विशेषणतया बोध आनुभविक, तस्य विशेष्यत्वे घटमित्यादितः एकत्वं कर्मत्वं च घटादित्याकाङ्क्षस्य सर्वानुभवविरुद्ध-समूहालंबनबोधस्यापत्तेरतः संख्यातिरिक्तेति सुबर्थविशेषणम् । लिङ्गर्थस्येष्टसाधनत्वादेः प्रकृत्यर्थे विशेषणतया भानात् प्रत्ययार्थसामान्योपेक्षा । विशेष्यत्वेनैवेत्यत्र युक्तिमाह । प्रातिपदिकार्थयोरिति । समानविभक्तिकनामार्थयोः क्रियाविशेषणीभूतद्वितीयान्तनामार्थधात्वर्थयोश्चाऽभेदेनान्वयबोधात्पत्त्या भेदेनेति । तयोरपि विभक्त्यर्थमन्तराकृत्य परंपरया भेदान्वयबोधात्साक्षादिति । अव्युत्पत्तौर्वच्यमाणात्वादिति ।

घटो दण्डादितिप्रतिज्ञानुपगमे त्वाह । हेत्वन्यस्येति । तथा च । हेत्वन्यत्वविशेषणे च । अतएव । हेत्वन्यत्वाभावादेव । उक्तसमुदायदत्तेति । उद्देश्यानुमित्यन्यूनानतिरिक्तविषयकेत्यर्थः । दीक्षितौ-संख्यातिरिक्तसुबर्थस्येति । संख्यातिरिक्तप्रत्ययार्थस्येत्युक्तौ तु आह । लिङ्गर्थस्येति । स्वर्गकामाद्यजेतेत्यादौ लिङ्गार्थविधिः स च इष्टसाधनत्वम् तस्य च प्रकृतिभूतधात्वर्थे भानम् । याग इष्टसाधनमिति बोधः । प्रातिपदिकार्थयोरिति । निपातातिरिक्तममानविभक्तिकेत्यादिः साक्षाद्भेदेनेति । तादात्म्यातिरिक्तसंबन्धेनेत्यर्थः । निपातातिरिक्तत्वविशेषणाद् घटःपटोनेत्यत्र नञर्थभेदे पटस्य तादात्म्यातिरिक्तप्रतियोगितासंबन्धेनाऽन्वयेपि नान्वयव्यभिचारः । एव मुक्तस्थले एव नञर्थभेदस्य स्वरूपेण घटेऽन्वयेपि न क्षतिः । भेदेनेत्यस्य फलमाह । समानविभक्तिकनामार्थयोरिति । नीलोघट इत्यादौ नीलघटाद्योरित्यर्थः । अस्याऽभेदेनाऽन्वयबोधोत्पत्त्या इत्येनेनाऽन्वयः । क्रियाविशेषणीभूतद्वितीयान्तनामार्थधात्वर्थयोरिति । स्तोकं पचतीत्यादौ स्ताकपाकाद्योरित्यर्थः । तयोरपि । नामार्थधात्वर्थयोरपि । विभक्त्यर्थमन्तराकृत्य । राज्ञः पुरुष इत्यादौ ङस्विभक्त्यर्थसंबन्धं द्वारीकृत्य भेदान्वयबोधात्, राज्ञोनिरूपितत्वसंबन्धेन षष्ठ्यर्थसंबन्धे स्वत्वे तस्य च स्वरूपसंबन्धेन पुरुषेण्यवादित्यर्थः । तथा च निरूपितत्वसंबन्धेन राजविशिष्ट स्वत्ववानपुरुष इति बोधः । एवं तण्डुलं पचतीत्यादावपि बोध्यम् । तथा च विशेष्यतासंबन्धेन

भूतलं घटइत्यादौ आधाराधेयभावादिसंबन्धेन घटभूतलाद्योः, तण्डुलः-
पचतीत्यादौ च क्रियाकर्मादिभावेन तण्डुलपाकाद्योरन्वयबोधानुद्यादिति
भावः ।

तथा च संख्यातिरिक्तमुबर्थस्य प्रातिपदिकार्थविशेषणत्वे विभ-
क्त्यर्थस्याऽन्तराऽभानेन प्रातिपदिकार्थस्य भूतलतण्डुलादेः घटपाका
दौ आधाराधेयत्वकर्मत्वादिसंबन्धेन साक्षादेवाऽन्वयबोधस्य भूतले
घटः-तण्डुलं पचतीत्यादितः स्वीकरणीयतया तादृशव्युत्पत्तिविरोध
इत्याशयः ।

निपातातिरिक्तनामार्थप्रकारताकशाब्दबोधं प्रति विशेष्यतासंबन्धेन निपाताति-
रिक्तनामपदजन्योपस्थितिः कारणमिति भावः । दीधितौ—अव्युत्पत्तेर्वक्ष्यमा
णत्वादिति बोधाभावस्य वक्ष्यमाणत्वादित्यर्थः । भेदेनान्वयबोधाभावमाह ।
भूतलं घटइत्यादाविति । आदिना राजा पुरुष इत्यादेः परिग्रहः ।
अस्याऽन्वयबोधानुद्यादित्यनेनाऽन्वयः । तथाचाऽऽधेयतासंबन्धेन
आधारतावद्भूतलविशिष्टो घट इति बोधाभावादिति भावः । एवं स्वत्व-
संबन्धेन राजविशिष्टः पुरुष इत्यपि बोध्यम् । आधारतासंबन्धेन घटविशिष्टं
भूतलमित्यपि बोध्यम् । प्रातिपदिकार्थे प्रातिपदिकार्थस्य तादात्म्यातिरिक्तसंबन्धे-
नान्वये आपत्तिमुक्त्वा प्रातिपदिकार्थे धात्वर्थस्य तेन संबन्धेनान्वये आपत्तिमाह ।
तण्डुलः पचतीत्यादौ चेति । तण्डुलपाकाद्योरिति । कर्मत्वसंबन्धेन तण्डुले
पाकस्येत्यर्थः, एवं कर्मकत्वसंबन्धेन धात्वर्थे पाके प्रातिपदिकार्थस्य तण्डुलस्येत्यपि
बोध्यं । अन्वयबोधाभावाद्भिति तथा च तदापत्तिभिया प्रातिपदिकार्थधात्वर्थयोः
प्रत्ययार्थेन क्वचिन्निपातार्थेन सममेव भेदेनान्वयबोधो जायते इति स्वीकार्यम् ।
एवं च विशेष्यतासंबन्धेन नामार्थनिष्ठभेदसंबन्धावच्छिन्नप्रकारताकशाब्दबोधं
प्रति विशेष्यतासंबन्धेन प्रत्ययजन्योपस्थितिः कारणमिति कार्यकारणभाव
आवश्यकः । तथा च तण्डुलः पचतीत्यत्र स्वकर्मकत्वसंबन्धेन धात्वर्थपाके न
तण्डुलान्वयः, तत्र पाके विशेष्यतया प्रत्ययजन्योपस्थितेरभावात् । न च तण्डु-
लगतकर्मत्वस्यानुक्तत्वात्तण्डुलपदाद् द्वितीयाया अनुशामनादयं प्रयोगो न युक्त
इति वाच्यम् । प्रातिपदिकार्थं प्रति कर्मत्वस्य विशेष्यतयाऽन्वयबोधतात्पर्यं एव
“कर्मणिद्वितीये” त्यादिना प्रातिपदिकाद्द्वितीयादेरनुशासनात् । प्रकृते च
कर्मत्वस्य संसर्गतया भावे तात्पर्यात् । तथा च भूतलं घट-तण्डुलं पचती-
त्यादौ आधेयतासंबन्धेन आधारतावद्भूतलविशिष्टो घटः एव कर्मकत्वसंबन्धेन
कर्मत्ववत्तण्डुलविशिष्टपाकानुकूलकृतिमानिति बोधविरहे च । तादृशव्युत्पत्ति-
विरोध इति । तादृशेति । निपातातिरिक्तनामार्थयोः क्रियातादृशनामार्थयोश्च

न च भूतले घटइत्यादौ घटाधिकरणं भूतलमित्याद्याकारक एवान्वयबोध उपेयते नात उपदर्शित व्युत्पत्तिविरोध इति वाच्यम् । तथा सति शाब्दबोधे अनुभवसिद्धस्य प्रथमान्तार्थमुख्य विशेष्यकत्वस्य भङ्गप्रसंगात् ।

ननु विभक्त्यर्थः संसर्गतयैव भासते न तु विशेष्यतया घटादौ आधेयत्वादिसंबन्धेन भूतलादिप्रकारकबोधे च सप्तम्यादि विभक्त्यन्त भूतलादिवाचकपदसमभिव्याहारस्य नियामकत्वान्नोक्तातिप्रसंगः । न चैव भूतले-धूमादित्यादिभागमात्रस्याननुभावकत्वप्रसंगः । इष्टत्वात् ।

भेदेनान्वयस्याव्युत्पन्नत्वादिति त्वर्थः । एव च प्रकृते हेतुत्वमभिधेयं प्रमेयत्वादित्यत्र हेतावतिव्याप्तिः, पक्षमुख्यविशेष्यकबोधजनकत्वादताहेत्वन्वयविशेषणमावश्यकम्, तथा च समुदायदलपरित्यागो युक्त एवेति ध्येयम् ।

सप्तम्यर्थोऽधिकरणत्वमेव तत्र घटान्वयः, घटान्विताधिकरणत्वस्य भूतले इति प्रत्ययार्थाधिकरणत्वस्य विशेषणतया “भेदेन” अन्वयस्वीकारेऽपि न व्युत्पत्तिविरोध इत्याशक्ते । नचेति तथा सति । भूतलस्य विशेष्यत्वे सति ।

भूतले घट इत्यादौ आधेयतासंबन्धेनैव घटादौ भूतलाद्यन्वयबोधः स्वीक्रियते । न च विशेष्यतासंबन्धेन नामार्थप्रकारकभेदान्त्रयबोधं प्रति विशेष्यतासंबन्धेन प्रत्ययजन्योपस्थितिः कारणमिति व्युत्पत्तिविरोध इति वाच्यम् । उक्तव्युत्पत्तेरन्युक्तिरत्वात् । एवं च नीलोघट इत्यादौ विशेषणवाचकपदसमभिव्याहृतविभक्तेरिव सर्वाविभक्तीना साधुत्वमात्रार्थकत्वस्यैवोचितत्वादित्याशक्ते । नन्वितिसंसर्गतयैवेति—एवकारव्यवच्छेद्यमाह । नत्विति । ननु भूतलं घटइत्यादिवाक्यात्कथं न तादृशो बाध इत्यत आह । घटादाविति । नोक्तातिप्रसंग इति । न भूतल घट इत्यादिवाक्याद् भूतलवान् घट इति बाधप्रसंगः, आधेयतासंबन्धेन भूतलप्रकारकघटविशेष्य शाब्दबोधे सप्तम्यन्तभूतलपदसमभिव्याहृतघटपदज्ञानस्यैव हेतुत्वादिति भावः । एव । विभक्तेः साधुत्वमात्रार्थकत्वे ।

प्रकृत्यर्थे विशेषणतयैव विभक्त्यर्थो भासते । तथा च भूतले इत्यादिभागमात्रादिप्रति अधिकरणतावद् भूतलमिति बोधः । एव धूमादित्यादौ ज्ञापकतावान् धूमइत्याकारको बोधः । भूतले घटः—धूमाद्वान्द्विमानित्यादिपदान्तरसमभिव्याहारस्थले अधिकरणत्व—ज्ञापकत्व विशिष्टधूमादेस्तुल्यवाचित्वेद्याऽऽधेयत्वज्ञाप्यत्वादिसंबन्धेन घटवन्त्यादौ अन्वयबाधः । तथा च निपातातिरिक्तनामार्थयोः क्रियातादृशनामार्थयोश्च तुल्यवित्तिवेद्यसंबन्धातिरिक्तभेदसंबन्धेन साक्षान्ना-

चैत्रस्येदं न मैत्रस्य, मैत्रस्येदं न चैत्रस्य, द्वयोरिदं नेदमेकस्यापीत्यादौ
चैत्रादिसंबन्धाभावबोधस्य विभक्त्यर्थविशेष्यतां विनाऽनुपपत्तेः ।

अस्तु वा विभक्त्यर्थाधिकरणत्वं ज्ञापकत्वादिविशेषितस्यैव प्रकृत्यर्थस्य तुल्यवित्तिवेद्याऽऽधेयत्वज्ञाप्यत्वादिसम्बन्धेनान्वयः इत्यतो-
विभक्त्यर्थस्याविशेष्यत्वे नेदं मैत्रस्येत्यादौ मैत्रादिविशेषितस्वत्वादिरूप-
स्याभावप्रतियोगिनोऽवान्तरवाक्यादनुपस्थित्या नवर्थान्वयबोधानुप-
पत्तिमाह । चैत्रस्येदमित्यादि । मैत्रादेरभावो नवा बोध्यत न तु स्वत्वस्ये-
त्याशंका निराचिकीर्षुणा तदुपगमे चैत्रीयधनेपि संयोगसमवायादिना
चैत्राद्यभावसत्त्वाद्यत्र चैत्रस्येदमिति व्यवहारस्तत्र न चैत्रस्येत्यपि व्यव-
हारः स्यादिति सूचयितुं चैत्रस्येत्युक्तम् । ननु चैत्रप्रतियोगिकाभावबोधने
प्रथमान्तचैत्रपदसमभिव्याहार एव नियामक इत्यत आह । मैत्रस्येद-
मित्यादि । न च स्वत्वादिसंबन्धेनैव प्रकृत्यर्थस्याभावोद्दिष्टस्थले नवा बो-
ध्यते, तथा च नोक्तातिप्रसंग इति वाच्यम् । वृत्त्यनियामकतया स्वत्वादेर-
भावप्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धत्वाभावात् नामार्थप्रतियोगिकस्याभाव-
स्यानुयोगिनि सप्तमी बिना नवा बोधयितुमशक्यत्वाच्च ।

वृत्त्यनियामकसंबन्धस्याऽभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वोपगमेऽपि स्वत्वा-
दिसंबन्धावच्छिन्नाभावस्य षष्ठ्याद्यन्तसमभिव्याहृतनवा बाधने
अनुयोगिनि सप्तम्या अनपेक्षणेपि द्वयोरिदं नेदमेकस्येत्यादावगतेश्च ।
तथाहि—स्वत्वस्य विशेष्यत्वे स्वनिरूपकानिष्ठमेदाप्रतियोगिनिरूपितं
यत्स्वत्व तदभावो धननिष्ठस्तत्र प्रतीयते, अप्रतियोग्यन्तमेकपदार्थः,

न्वय इतिव्युत्पत्तिरित्याशयेनाक्षिपति । अस्तुवेति । अभावप्रतियोगिन इति ।
अस्याग्रे नवर्थान्वयानुपपत्तौ अन्वयः । तदुपगमे मैत्रादेरभावोपगमे निया-
मक इति । एवं च संयोगादिना चैत्रात्यन्ताभावस्य चैत्रीयधने सत्त्वेपि नेदं चैत्र-
स्येति न प्रयोग इति भावः । दधितौ-मैत्रस्येदमित्यादि । तथाचोक्तस्थले एव
चैत्रात्यन्ताभावबोधस्वीकारे प्रथमान्तत्वव्युत्पत्तौ व्यभिचार इत्यवश्यं चैत्रस्वत्वा-
भाव एव बोधनीयः, अन्यथोक्तातिप्रसंगादिति । स्वत्वादिसंबन्धेनैवोक्तं । एव
कारेण संयोगसमवायादिव्यावृत्तिः । तथा च स्वत्वादिसंबन्धेन प्रकृत्यर्थाभाव
बोधने च । नोक्तातिप्रसंग इति । यत्र चैत्रस्येदमिति व्यवहारः न तत्र नेदं चैत्र-
स्येति व्यवहार इत्यर्थः । स्वत्वसंबन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकचैत्राभावविरहादिति
भावः । स्वत्वस्य षष्ठ्यर्थत्वे द्वयोरिदं नैकस्येत्यादौ बोधमुपपादयति । तथाहीति

सर्वत्र समभिव्याहृतपदार्थसंसर्गनिष्ठभेदाप्रतियोगित्वरूपसजातीयद्वितीयराहित्वस्यैकपदार्थत्वात्, स्वत्वं पष्ठ-यर्थः, तथाविधं चैकमात्रनिरूपितं स्वत्वं, नतुभयनिरूपितं, तन्निरूपकस्यैकपुरुषस्य तन्निरूपकपुरुषान्तर-निष्ठभेदप्रतियोगितया तथाविधभेदाऽप्रतियोग्यप्रसिद्धेरिति तादृशस्वत्वाभाव उभयधनेऽबाधितः । स्वत्वसंबन्धेन एकपदार्थस्याभावो यदि नञ्वा बोध्यते तदा तु स्वस्वामिनिष्ठभेदाप्रतियोगी एकपदार्थो वाच्यः, तत्र यदि स्वमभावस्यानुयोगिधनं तदाऽप्रसिद्धिः, प्रमेयमात्रस्यैवोभयस्वामिकं यद्धनं तत्स्वामिनिष्ठभेदप्रतियोगित्वात्, यदि धनान्तरमेकमात्रनिरूपितस्वत्ववत् तदा तस्य समभिव्याहृतपदार्थत्वाभावादेकपदस्य तादृशसंबन्धिनिष्ठभेदाप्रतियोगिव्युत्पत्तिर्भगः । एकमात्रस्वत्ववद्वनान्तरस्वामिचैत्रमैत्रोभयधने नेदमेकस्येति व्यवहारानुपपत्तिश्च । एतदभिप्रायेणैव द्वयोरिदमित्याद्यनुसृतम् ।

स्वनिरूपकेति । स्व विशेष्यीभूतं स्वत्वम् । तत्र उभयस्वामिकधने । सर्वत्र । अयमेकागच्छतीत्यादौ । समभिव्याहृतपदार्थो गमनकर्तृत्व तत्समर्गो इदं पदार्थो तन्निष्ठभेदाप्रतियोगित्वस्य चैत्रे सत्वादित्यर्थः । तथा च स्वार्थान्वयितावच्छेदकधर्मावच्छिन्नोद्देश्यतानिरूपितविधेयतावच्छेदकत्वापलक्षितधर्मावच्छिन्ननिष्ठभेदाऽप्रतियोगित्वावच्छिन्ने एकपदस्य शक्तिरिति भावः । स्वं एकपदम् । तथाविधं चेति । स्वनिरूपकनिष्ठभेदाप्रतियोगिनिरूपितं चेत्यर्थः । तन्निरूपकस्येति । स्वतानिरूपकस्येत्यर्थः, एवमग्रेपि । तथाविधेति स्वानिरूपकनिष्ठेत्यर्थः । तादृशेति । एकमात्रनिरूपितेत्यर्थः । आबाधित इति । तथा चोभयनिरूपितस्वत्ववदिदं स्वनिरूपकनिष्ठभेदाप्रतियोगिनिरूपितस्वत्वाभाववदिति “द्वयोरिदमेकमेकस्येति-वाक्याद्वोधः स्वत्वस्य विशेष्यत्वपक्षे । अगतिं दर्शयति । स्वत्वसंबन्धेनेत्यादिना । स्वस्वामिनिष्ठेति । निरूपकस्थाने स्वामिपदं योजनीयम् । तत्र एकपदार्थे । प्रमेयमात्रस्यैवेति अस्य प्रतियोगित्वादित्यनेनाऽन्वयः । यदीति स्वमित्यनुवर्तते तभ्य धनान्तरस्य । व्युत्पत्तिर्भङ्ग इति । इदमा तस्याऽवोधनात् । यदि संबन्ध-भूतस्वत्वात्त्रयस्वामिनिष्ठभेदाप्रतियोगी एकपदार्थस्तदाप्याह । एकमात्रेति व्यवहारानुपपत्तिश्चेति । यत्किञ्चिद्धनं न पत्येकसाधारणं किञ्चित्त्वामाधारणं तत्र यदसाधारणं तत्स्वामिनिष्ठभेदाप्रतियोगी एकोपि भवति स्वत्वसंबन्धेन तदभावो नोभयधने इति भावार्थः ।

अथात्र त्रयाणामिदं न द्वयोरित्यत्र कीदृशो बोधः, सजातीयतृतीयराहित्यस्य-दुर्वचत्वादिति चेन्न । तस्य तत्र स्वनिरूपकनिष्ठभेदप्रतियोगितानवच्छेदकी-

चैत्रो न पचतीत्यादौ तिङ्गर्थस्येव विनाप्यनुयोगिनि सप्तमीं सुवर्त्तस्याप्यभावा-
न्वयात् ।

इदमत्रावधेयम् । नेदमेकस्येत्यत्र स्वनिरूपकनिष्ठभेदाप्रतियोगिनि-
रूपितयत्किञ्चित्स्वत्वस्याभावबोधने एकमात्रधनेपि तथाविधधनान्तर
निष्ठस्वत्वाभावसत्वाच्चादृशप्रयोगप्रसंगः, तादृशस्वत्वसामान्यस्य चैका-
भावो न सम्भवति प्रतियोगितावच्छेदकस्य स्वत्वघटितत्वे नानुपगमात्,
अभावकूटस्य चाऽसर्वज्ञदुर्ज्ञेयत्वमित्येकत्वसंख्यावच्छिन्न एकपदार्थः,
तदन्वितस्वत्वस्य चोभयस्वत्वानिरूपितविशेषणताविशेषेण स्वत्वस्य
समवेतत्वे तादृशसमवायेन वा अभावः प्रतीयते इत्युपगन्तव्यम्, तथाचो-
भयानिरूपितस्वत्वसंबन्धेन प्रकृत्यर्थाभावबोधोपि संभवति । उभयाऽनिरू-
पितत्वं च स्वनिरूपितत्व, स्वभिन्ननिरूपितत्वोभयसंबन्धेन किञ्चिद्विशिष्टं
यत्तदन्यत्वमिति ।

ननु स्वत्वस्य विशेष्यत्वेपि नेदं मैत्रस्येत्यादित कथं स्वत्वसंसर्गा-
भावबोधः, संसर्गाभावबोधमात्रे एव नचाऽनुयोगिनि सप्तम्यपेक्षणा-
दित्यत आह । चैत्रो न पचतीति । नामार्थप्रतियोगिकाभावबोधे एवा
ऽनुयोगिनि सप्तम्यपेक्षणादिनि भावः ।

भूतप्रकृत्यर्थावच्छेदकरूपत्वात् । एतदभिप्रायेणैवेति सजातीयद्वितीयराहि-
त्यमेकपदार्थ इत्यभिप्रायेणैवेत्यर्थः । ननु एतावता षष्ठ्यर्थस्य प्रकृत्यर्थविशेष्य-
तया भानमिद्धावपि षष्ठ्यर्थहेतुत्वस्य विशेष्यत्व नायातमत आह । दीधितौ
इत्यादाविति तथा च पर्वणोवाहमानधृभान्न तु जलादत्यादौ बन्धादेर्जलादि-
ज्ञातत्वाभावानुगोषादेव तथात्वमिति भावः । चैत्रादिसंबन्धाभावबोधस्येति ।
अत्र मैत्रादिसंबन्धाभावबोधस्येति पाठः सम्यक्, तस्यैव पूर्वमुक्तत्वात् ।
चैत्रादिसंबन्धाभावेति पाठस्तु चैत्रादिसंबन्धस्य सान्निध्यात्तदभावस्य बोध-
ग्रहेण संगमनीयः । केचित्तु चैत्रस्येदं न किन्तु मैत्रस्येति योजनया चैत्रसंबन्धा-
भावस्यैव बोधः प्रक्रान्तः इति प्राहुः ।

अत्र सजातीयद्वितीयान्तर्गतैकनिरूपितस्वत्वाभावपरतयापि द्वयोरिदं नैक-
स्येतिव्यवहार आनुभविकस्तन्निर्वाहाय वक्ष्यमाणप्रकारादरे च दीधितिकारीय-
स्वत्वसंसर्गतामतदूषणस्याप्युद्धारोभवतीत्याशयेन दूषयति इदमत्रावधेयमिति
द्वयोरिदं नेदमेकस्येति वाक्यद्वयसमूहालंबनाभिप्रायेण । नामार्थप्रतियोगिका-
भावबोधेऽवेति । एवकारेण विभक्त्यर्थप्रतियोगिकाभावबोधस्य व्यवच्छेदः ।

हेतुविषयकज्ञानजनकत्वव्याप्याऽवयवतावच्छेदकरूपशून्यत्वे सति उदाहरणान्यन्यायावयवत्वं तत्त्वम् । तादृशावच्छेदकं हेतुत्वादिकमिति केचित् ।

यथाश्रुतलिङ्गाविषयकत्वनिवेशे गन्धवती इतरेभ्योभिद्यते गन्धादित्यादावव्याप्ति प्रकारान्तरेण वारयतां मतमाह । हेतुविषयकेति । कासां चित्प्रतिज्ञानां हेतुविषयकज्ञानजनकत्वेपि प्रतिज्ञात्वस्य हेतुविषयकज्ञानजनकत्वाऽनियतत्वात्तन्निमित्तन्यायावयवतावच्छेदकानि हेतुत्वोपनयत्वनिगमत्वान्येव न तु प्रतिज्ञात्वमिति नाव्याप्तिः ।

हेतुबोधकप्रतिज्ञानिष्ठतत्प्रतिज्ञात्वादेस्तादृशज्ञानजनकत्वनियतत्वाद् व्याप्तितादवस्थमताऽवयवतावच्छेदकेति । अभावहेतुकव्यतिरेक्युदाहरणस्य लिङ्गाविषयकज्ञानजनकस्य संभवादुदाहरणस्य तादृशज्ञानजनकत्वाऽनियतत्वादुदाहरणेऽतिव्याप्तिर्वाग्याय उदाहरणान्येति ।

प्रतिज्ञात्वादेर्हेतुपक्षसाध्यभेदेन भिन्नत्वाद् गन्धवतीनरेभ्योभिद्यते गन्धादित्यादावव्याप्तिः नदवस्थैव तादृशप्रतिज्ञानिष्ठप्रतिज्ञात्वस्य हेतुविषयकज्ञानजनकत्वानन्यतत्वात्, हेत्वादिभेदेन प्रतिज्ञात्वाद्यभेदं तु प्रकृतहेतुविषयकज्ञानजनकत्वनियतावयवतावच्छेदकस्याऽप्रसिद्धिर्नाहेतुकहेत्ववयवादिसाधारणहेतुत्वादेरप्यतथात्वादत्यस्वरससूचनाय केचिदिति ।

सप्तम्यपेक्षणादिति अन्यथा घटपटोनेत्यादावपि पटात्यन्ताभावप्रतीतिप्रसंगादितिभावः । यथाश्रुतलिङ्गाविषयकत्वनिवेशे इति उपनयवाराण्येत्यादि । दाधितौ-हेतुविषयकेत्यादि । हेतुविषयकज्ञानजनकत्वव्याप्यं यदवयवतावच्छेदकं तच्छून्यत्वे सतीत्यर्थः । हेतुविषयकज्ञानजनकत्वसमानाधिकरणप्रतिज्ञात्वमादायाऽसंभवः स्यादतोव्याप्यपदमित्याह । कासांचित्प्रतिज्ञानामिति । गन्धवती इतरेभ्यो भिद्यते इत्यादप्रतिज्ञानामित्यर्थः । अनियतत्वात् अव्याप्यत्वात् । तन्नियतेति । हेतुविषयकज्ञानजनकत्वनियतेत्यर्थः । तादृशेति । हेतुविषयकेत्यर्थः । अभावहेतुकव्यातिरेक्युदाहरणस्येति । गोत्वं सास्नाभाववदित्यत्र यत्र सास्ना तत्र गोत्वमित्युदाहरणस्येत्यर्थः । तादृशेति । हेतुविषयकेत्यर्थः । अनियतत्वादिति । अव्याप्यत्वादित्यर्थः । हेतुविषयकज्ञानजनकत्वव्याप्यावयवतावच्छेदकरूपशून्यत्वादिति यावत् । उदासीनव्युदासाय न्यायावयवेति । दाधितौ-तादृशावच्छेदकं चेति । हेतुविषयकज्ञानजनकत्वव्याप्यावयवतावच्छेदकमित्यर्थः । अतथात्वादिति । हेतुविषयकज्ञानजनकत्वाऽनियतत्वादित्यर्थः । अव्याप्तिमाशङ्क्येति । जिज्ञासानुपधायकप्रतिज्ञायामव्याप्तिमा-

हेत्वभिधानप्रयोजकजिज्ञासाजनकवाक्यत्वं वा ।

लिङ्गाविषयकलिङ्गविषयकज्ञानजनकन्यायावयववाक्यत्वं
वा । इतरावयवानो लिङ्गाविषयकज्ञानजनकत्वादिति ।

हेत्वभिधानेति । जिज्ञासाजनकत्वं—तद्योग्यता । वाक्यत्वं—
न्यायावयवत्वम् । लिङ्गेत्यादि । लिङ्गाविषयकेति पूर्वोपदर्शितार्थम् ।
अभावहेतुकव्यतिरेक्युदाहरणपारणाय लिङ्गीति । लिङ्गी—साध्यं—
तद्विषयकं—तद्विशेष्यकम् ।

जिज्ञासाफलोपधायकत्वस्याऽव्याप्तिमाशङ्क्याह । जिज्ञासेति । उदासीना-
तिव्याप्तिवारणाय न्यायावयवत्वस्यावश्य निवेशनीयतया वाक्यभिन्ना-
तिव्याप्त्यप्रसक्तैर्व्याप्यपदोपादानमनर्थकमित्याह । वाक्यत्वमिति ।

गन्धवतीतरेभ्योभिद्यते गन्धादित्यादावव्याप्तिवारणाय लिङ्गाविष-
यकेतीति । पूर्वोपदर्शितार्थकमिति । साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नसाध्य-
विशिष्टपक्षतावच्छेदकावच्छिन्नपक्षविषयतावहिर्भूतलिङ्गाविषयताशून्या -
र्थकमित्यर्थः । अभावहेतुकेति । बन्धभावहेतुकेत्यर्थः । यो यो धूमवान्
स स बन्धिमानित्युदाहरणस्य लिङ्गाविषयकत्वादिति भावः । भावहेतु-
कव्यतिरेक्युदाहरणस्य हेत्वभावत्वेनैव व्यतिरेकबोधकतया न लिङ्गा-
विषयकत्वसंभवः एवमभावहेतुकाऽन्वयव्यतिरेक्युदाहरणस्य न तथात्व-
संभवः, इत्यभावहेतुकव्यतिरेकित्वानुधावनम् । लिङ्गि—साध्यमिति ।
लिङ्गमस्यास्तीति व्युत्पत्त्या लिङ्गिपदस्य लिङ्गत्वनिरूपकार्थकत्वादिति
भावः ।

शङ्कयेत्यर्थः । दीधितौ—न्यायावयवत्वमिति । एतेन वाक्यपदोपादानेपि प्रति-
ज्ञैकदेशस्यापि तादृशवाक्यत्वात्तत्रातिव्याप्तिरिति निरस्तम् । न तथात्वसंभवः ।
न लिङ्गाविषयकत्वसंभवः । लिङ्गिपदस्य पक्षपरत्वे पूर्वस्मादभेदापत्तिरतोव्याचष्टे ।
दीधितौ—लिङ्गि—साध्यमिति । यद्यपि लिङ्गिविषयक मित्यनेन लिङ्गवद्विशेष्य
कमित्येव व्याख्यातमुचितं तावतैवाग्रिमदोषव्युदासात्तथापि अग्रिमव्याख्याया
लिङ्गिपदस्य साध्यपरत्वार्थं ग्रन्थगौरवापत्तिभिर्वाऽत्र लिङ्गि साध्यमित्युक्तम् ।

दीधितौ । तेन । साध्यवन्मुख्यविशेष्यकत्वविवक्षणेन । अन्यथा इदं
जलमित्यादिस्थलीयस्य यन्न जलं तन्निःस्नेहत्वप्रकारकप्रमाविषय
इत्युदाहरणस्यापि जलत्वं साध्यं जलं च साध्यवत्तमवगाहमानत्वात्तत्रातिप्रसं-

तेनेद जल निःस्नेहत्वप्रकारकप्रमाविषयशून्यत्वत्वात् इदं द्रव्यं जलान्यत्व-
प्रकारकप्रमाविषयत्वशून्यत्वादित्यादौ यन्न जलं तन्निःस्नेहत्वप्रकारकप्रमाविषय-
इत्युदाहरणे नातिप्रसंगः । लिङ्गाविषयकेत्यस्य पूर्वोक्तव्याप्यत्वाविषयकार्यं
कत्वे तु हेतुवारणायलिङ्गीति ।

तद्वद्विशेष्यकं—तद्वन्मुख्यविशेष्यकं । निःस्नेहशून्यत्वं स्नेह
एव तद्वेतुत्वे उदाहरणजन्यबोधस्य न लिङ्गाविषयकत्वसंभव इति
तत्प्रकारकप्रमाविषयत्वशून्यत्वानुधावनम् । तच्च भावप्रतियोगिकतया
अतिरिक्तमिति हृदयम् । जलत्वसन्देहदशायां जलान्यत्वस्य सन्दिग्धतया
तत्प्रतियोगिकप्रमाविषयत्वमपि सन्दिग्धमिति तच्छून्यत्वस्य हेतुतया
उपन्यासो न संभवतीति प्रथमसाध्ये तदुपेक्षितम् । उत्पत्तिकाले
जलम्यापि निःस्नेहतया द्रव्यत्वसाध्यकजलान्यत्वप्रकारकप्रमाविषयत्व-
शून्यत्वहेतुकस्थलान्तरमनुसृतम् । अत्रोक्तयुक्त्या जलत्वसाध्योपेक्षा ।
यत्तु जलान्यत्वप्रकारकप्रमाविषयत्वशून्यत्वमपि लाघवाज्जलत्वस्वरूप-
मेवेति जलत्वस्य साध्यत्वे नोदाहरणजन्यबोधस्य साध्यविषयकस्य
लिङ्गाविषयकत्वस्य संभव इति द्रव्यत्वमाध्यकानुधावनमिति । तन्न ।

गापत्तेरिति भावः । स्नेहत्वप्रकारकप्रमाविषयत्वस्य हेतुत्वे उदाहरणस्य लिङ्गा-
विषयकत्वदत्तेनैव वारणसंभवान्निःस्नेहत्वप्रकारकप्रमाविषयत्वाभावो हेतुरुक्तः ।
तच्च तत्प्रकारकप्रमाविषयत्वशून्यत्वं च । तत्प्रकारकेति । जलान्यत्वप्रकारकेत्यर्थः ।
तच्छून्यत्वस्य । जलान्यत्वप्रकारकप्रमाविषयत्वशून्यत्वस्य । प्रथमसाध्ये जलत्व-
साध्ये । तदुपेक्षितमिति । जलान्यत्वप्रकारकप्रमाविषयत्वशून्यत्वमुपेक्षितमित्यर्थः ।
निःस्नेहतयेति तथाचोत्पत्तिकालावच्छेदेन जले निःस्नेहत्वप्रकारकप्रमाविष-
यत्वाभावरूपहेतोरभावाद् भागसिद्धिरिति स्थलान्तरगुणसंस्मरणरिति भावः । केचित्तु
शीतस्पर्शादिसमवायिकारणतावच्छेदकतया मिद्धजलत्वजातेद्वयगुणकपर्यन्तस्था-
यित्वमते जलारम्भकपरमाणौ उक्तहेतोः साध्यव्यभिचारादाह । इदं द्रव्यमिति-
प्राहुः । उक्तयुक्त्या । साध्यभूतजलत्वस्य सन्दिग्धत्वे जलान्यत्वस्यापि सन्दिग्धतया
सन्दिग्धा हेतुरिति युक्त्या । द्रव्यत्वसाध्यानुसरणे बीजान्तरमाह । यत्त्विति । अ-
न्यत्वप्रतियोगितावच्छेदकतयेति । मेदप्रतियोगितावच्छेदकतयेत्यर्थः । असंगते
रिति अतिव्याप्तिदानाऽसंगतेरित्यर्थः । लिंगाऽविषयकत्वविरहादिति भावः । अपरे
तु निःस्नेहत्वप्रकारकप्रमाविषयत्वाभावो जलत्वमेव स्नेहानामनन्तत्वेन तथात्वायो-
गात्, तथा च यन्न जलमित्युदाहरणस्य जलत्वलिङ्गाविषयकत्वादेव नातिप्रसंगः
अतः स्थलान्तरमाह । इदं द्रव्यमितीत्याहुः । तच्चिन्त्यम् । निःस्नेहत्वप्रका-

लिङ्गविषयकत्वं च प्रकृतहेतुतावच्छेदकावच्छिन्नहेतुविशिष्टहेतुत्वविषयता-
बहिर्भावेण वाच्यम् ।

जलान्यत्वप्रकारकप्रमाविषयत्वशून्यत्वस्य जलत्वस्वरूपत्वे यन्न द्रव्यं
तज्जलान्यत्वप्रकारकप्रमाविषयः इत्युदाहरणजन्यबोधस्याप्यन्यत्वप्रति-
योगितावच्छेदकतया लिङ्गविषयकत्वेनाऽसंगते । पूर्ववद् व्याप्त्यविष-
यकत्वस्य लिङ्गाविषयकपदार्थत्वे उदाहरणस्य व्याप्तिबोधकतया तत्र
लिङ्गविषयकत्वविशेषणव्यावृत्तिर्न संभवतीत्याशयेन तन्मते स्थलान्तरे
व्यावृत्तिमाह । लिङ्गेति । पूर्वोक्तेति । अनुगतरूपावच्छिन्नेत्यर्थः ।
हेतुवारणायेति । इतरेषां त्रयाणां व्याप्तिविषयकत्वेनैव वारणादिति
भावः ।

प्रकृतेति । हेतुतावच्छेदकहेतुहेतुत्वविषयतानां भेदानिवेशे साध्यस्य
हेतुतावच्छेदकादिरूपत्वे हेतुतावच्छेदकादिविषयताभिन्नसाध्यविष-
यत्वाऽप्रसिद्ध्याऽव्याप्तिरिति विशिष्टविषयताबहिर्भावनिवेशः । तादृश
विषयताबहिर्भावः पूर्ववन्निर्वाच्यः ।

रकप्रमाविषयत्वाभावस्यातिरिक्तत्वात् । अन्यथा तुल्यन्यायेन जलान्यत्वप्रकारक-
प्रमाविषयत्वाभावस्यापि जलत्वरूपत्वे यन्न द्रव्यं तज्जलान्यत्वप्रकारकप्रमाविषय
इत्युदाहरणस्यापि जलत्वरूपलिङ्गविषयकत्वेनैव वारणसंभवादित्युक्तमेवोपरिष्ठात् ।
दीधितौ-नातिप्रसंग इति । तथा चोक्तस्थलीयस्य यन्न द्रव्यं तज्जलान्यत्वप्रका-
रकप्रमाविषय इत्युदाहरणस्य द्रव्यत्वरूपसाध्यविषयकबोधजनकत्वेपि तद्वन्मुख्य-
विशेष्यकत्वाभावादिति भावः । तत्र उदाहरणे । लिङ्गविषयकत्वविशेषणेति ।
साध्यवत्पक्षमुख्यविशेष्यकत्वविशेषणेत्यर्थः । तन्मते व्याप्त्यविषयकत्वस्य लिङ्गा-
विषयकपदार्थत्वमते । उक्ताऽनुगतरूपेति । प्रकृतपक्षसाध्यकानुमितित्वावच्छि-
न्नजन्यतानिरूपितजनकतानिरूपितावच्छेदकावच्छेदकतापर्याप्त्यधिकरणं यत्प-
क्षतावच्छेदकावच्छिन्नविशेष्यतानिरूपितविषयतानिरूपितविषयतानिरूपितविषय-
तानिरूपितविषयतात्वं तद्रूपविशिष्टविषयतात्वावच्छिन्नेत्यर्थः । इतरेषां ।
उदाहरणोपनयनिगमनानां ।

ननु साध्यवद्विशेष्यकत्वरूपस्य लिङ्गविषयकत्वस्य निवेशे घटः प्रमेयो
द्रव्यत्वादित्यादौ हेतावतिव्याप्तिः, पञ्चम्यर्थस्यापि प्रमेयत्वेन साध्यवत्त्वादतः
साध्यतावच्छेदकरूपेण साध्यविषयकत्वरूपं तद्वच्च्यम् । तच्च बन्दिमान् बन्धि-
सामग्रीमत्वादित्यादिहेतावतिप्रसक्तमित्यत आह । लिङ्गविषयकत्वं चेति ।
न च साध्यवद्विशेष्यकत्वविरहेण नातिव्याप्तिरिति वाच्यम् । अनुपदमेव स्वर्थं

न च तादृशविषयतावहिभूतविषयतामात्रनिवेशेनैव हेतुवारण-
संभवे साध्यांशनिवेशनं व्यर्थमिति वाच्यम् । तादृशविषयतान्तभूत
साध्यविषयताभिन्नत्वस्यैवात्र वहिर्भावेत्यनेन विवक्षिततया दर्शितहेतौ
तादृशसाध्यविषयताभिन्नहेतुत्वादि विषयतामादायातिप्रसंगस्य वारकतया
तत्सार्थक्यात् । भेदप्रतियोगकोटौ निविष्टस्य साध्यांशस्य चाऽखण्डा
भावघटकतयाऽवैयर्थ्यात् ।

यत्र च प्रकृतहेतुतावच्छेदकविशिष्टहेतुविशिष्टहेतुत्वविषयतान्तभू-
तसाध्यविषयताया अप्रसिद्धिः तत्र वहिर्भूतान्तमनुपादेयमेव शब्दैक्य-
स्याऽविवक्षितत्वादिति नाव्याप्तिः । तादृशविषयतान्तभूतत्व—साध्यीय-
त्वोभयाभाव एव वा वहिर्भावेत्यन्तार्थः ।

वक्ष्यमाणत्वात् । तथा च प्रकृतहेतुतावच्छेदकावच्छिन्नहेतुविशिष्टहेतुत्वविषयताव-
हिर्भूतसाध्यविषयकत्वं लिङ्गिविषयकत्वम् । साध्यस्य हेतुतावच्छेदकरूपत्वे अयं
वन्दिमान् वन्दिमामग्रीमत्वादित्यादौ । तादृशेति हेतुतावच्छेदकावच्छिन्नहेतुवि-
शिष्टहेतुत्वेत्यर्थः । पूर्ववन्निर्वाच्य इति । प्रकृतहेतुतावच्छेदकविशिष्टहेतुविशि-
ष्टहेतुत्वत्वावच्छिन्नविशेष्यताशालिनिश्चयत्वव्यापकप्रतिबन्धकतानवच्छेदकत्वमि-
त्यर्थः । तादृशविषयतावहिर्भूतेति हेतुतावच्छेदकविशिष्टहेतुविशिष्टहेतुत्ववि-
षयतावहिर्भूतेत्यर्थः । विषयतामात्रनिवेशेनैवेति । विषयताशालिबोधजनकत्व
निवेशेनैवेत्यर्थः । मात्रपदेन साध्यव्यावृत्तिः । तादृशविषयतान्तभूतेति ।
हेतुतावच्छेदकविशिष्टहेतुविशिष्टहेतुत्वविषयतान्तभूतेत्यर्थः । साध्यविषयताभि-
न्नत्वस्यैवेति । तथा च तादृशसाध्यविषयताभिन्नसाध्यविषयता-शालित्वं लिङ्गि-
विषयकत्वम् । एवकारेण वहिर्भूतविषयताव्यावृत्तिः । अनुयोगिकोटीप्रविष्टसाध्यां-
शनिवेशनं समर्थयति । दर्शितहेताविति । वन्दिमामग्रीमत्वहेतावित्यर्थः । तादृ-
शेति तादृशविषयतान्तभूतेत्यर्थः । तत्सार्थक्यात् । साध्यांशनिवेशसार्थक्यात् ।
अवैयर्थ्यात् । सार्थक्यात् । वन्दिमान् धूमादित्यादौ हेतुतावच्छेदकविशिष्ट-
हेतुविशिष्टहेतुत्वविषयतान्तभूतसाध्यविषयत्वाप्रसिद्ध्याऽव्याप्तिमाशङ्क्याह । यत्र
चेति । सर्वत्रैकशब्दाभिलष्य लक्षणमाह । तादृशेति । हेतुतावच्छेदकविशिष्टहेतु-
विशिष्टहेतुत्वेत्यर्थः । तादृशाभयाभावविशिष्टसाध्यविषयताशालित्वं लिङ्गिविषय-
कत्वम् । हेतुतावच्छेदकावच्छिन्नेत्यस्य फलमाह दीधितौ वन्दिमानित्यादि ।
हेतौ नातिप्रसंगइति । हेतोः हेतुविशिष्टहेतुत्वविषयतावहिर्भूतसाध्यविषयता-
कत्वेपि हेतुतावच्छेदकविशिष्टहेतुविशिष्टहेतुत्वविषयतावहिर्भूतसाध्यविषयताकत्व-
विरहादिति भावः । अक्षतमेवेति । ननु साध्यतावच्छेदकविशिष्टसाध्यविषयकत्व-

तेन बन्दिमान्बन्दिहसाऽग्रीमत्वात् अयं हेतुरिदं वा हेतुत्वं तत्त्वेन प्रतीयमानत्वादित्यादौ नातिप्रसंगः ।

हेतुतावच्छेदक-हेतुहेतुत्वानां निवेशस्य प्रयोजनं क्रमशः प्रदर्शयति । तेनेति । तत्त्वेनेति । हेतुत्वेन हेतुत्वत्वेन चेत्यर्थः । हेतुहेतुत्वयोस्तादात्म्य-संबन्धेन साध्यत्व बोध्यम् । हेतुत्वावच्छिन्नसाध्यकस्थले हेतुत्वेन प्रतीयमानत्वरूपप्रकृतहेतोरपि साध्यतावच्छेदकक्रान्ततया हेतुजन्य-बोधस्य साध्यविषयकत्वमन्नतमेव साध्यतावच्छेदकविशिष्टनिरूपित-विषयनापयन्तस्याविवक्षितत्वादिति हेतुविषयतावहिर्भावेश्यावृत्ति-संगतिः न च हेतुविषयतावहिर्भूतत्वात्नवेशापेक्षया साध्यतावच्छेदक-विशिष्टविषयकत्वनिवेशनमेव लाघवेनोचितमिति वाच्यम् । विशिष्टविषयतावहिर्भावे निवेशनीये हेतुविषयतावहिर्भावस्य स्वातन्त्र्येणा-ऽनिवेशनीयतया गौरवानवकाशात् । हेत्वंशमनिवेश्य विशिष्टस्य दुर्नि-वेशतया विशिष्टनिवेशोनैव तन्निवेशात् । हेत्वंशाप्रवेशे एव हेतुतावच्छेदक-विषयत्वहेतुत्वविषयत्वयोर्वहिर्भावस्य पृथङ् निवेशनीयतया गौरवान् । एवं च प्रमेयत्वाद्यवच्छिन्नसाध्यकस्थलेपि हेत्वंशनिवेशनप्रयोजन-संभवादयं हेतुरित्युपलक्षणपरं बोध्यम् ।

लिङ्गिविषयकेत्यस्य पूर्ववत्साध्यवद्विशेष्यकार्थकत्वोपगमे बन्दिमान् बन्दिहसामग्रीमत्वात्, अयं हेतुः तत्त्वेन प्रतीयमानत्वात् अनयोरितिप्रसंग-

विरहान्नातिव्याप्तिरित्यत आह । अविवक्षितत्वादिति । व्यावृत्तिसंगतिरिति । तथा च हेतुविषयतायाः साध्यतावच्छेदकक्रान्तत्वेपि हेतुविषयतावहिर्भूतत्व-विरहान्नातिव्याप्तिरिति भावः । विशिष्टविषयतावहिर्भावश्च न वहिर्भावत्रय-किन्तु एक एव; तथा च साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नविषयतानिवेशमते हेतुता-वच्छेदकवहिर्भूतत्व हेतुत्ववहिर्भूतत्वयोरावश्यकत्वेन गौरवमिति विशिष्टविषयता-वहिर्भावनिवेश इत्याशयेनाह । विशिष्टेति । हेत्वंशमनिवेश्य विशिष्टस्य दुर्नि-वेशतया विशिष्टनिवेशे तन्निवेशादित्याह । स्वातन्त्र्येणेति । गौरवादिति । हेतुतावच्छेदकप्रविष्टसाध्यकप्रतिज्ञायामव्याप्तिश्च बोध्या । तादात्म्येन प्रमेयमा-ध्यक द्रव्यसाध्यकं धूमादित्यादिक न्यूनतापरिहाराय दर्शयति । एवं चेति । ननु लिङ्गिविषयकेत्यस्य साध्यवन्मुख्यविशेष्यकत्वार्थकत्वं परित्यज्य दर्शित-विषयतावहिर्भूतसाध्यविशेष्यकत्वरूपगुह्यतारम्भः किमर्थं इत्यत आह । लिङ्गिविषयकेति । अतिप्रसंगवारणसंभवेपीति । साध्यवन्मुख्यविशेष्यकत्व

लिङ्गविषयकज्ञानजनकत्वादनियतलिङ्गविषयकज्ञानजनकत्वनियतावयव-
ताच्छेदकरूपवत्त्व तत्त्वमित्यादि किं तु तादृशरूपान्तरापरचये दुष्प्रहृत्वादानुपादेयम् ।

इति दीधितौ प्रतिज्ञालक्षणम् ।

वारणसंभवेऽपि इदं हेतुत्वमित्यादौ पञ्चम्यर्थस्य तादात्म्यसंबन्धेन
साध्यवत्तया साध्यप्रकाशानिरूपितविशेष्यताथक्त्वेऽपि स्वरूपसंबन्धेन
हेतुत्वत्वसाध्यकस्थले निरूपितत्वसंबन्धेन ज्ञानत्वावच्छिन्नसाध्यकजनक-
तात्वावच्छिन्नपक्षकस्थले च हेतावतिव्याप्तिवारणं न संभवति इति
गुरुतरारम्भः । लिङ्गविषयतायाः पूर्वोपदर्शितविषयिताया वहिर्भावनि-
वेशनं लिङ्गपदस्य धर्मपरता च विनंश्च लिङ्गबोधकप्रतिज्ञाविशेषेऽव्याप्ति
लिङ्गपदविषयपदयोः साध्यवद्विशेष्यपरता विनंश्च दर्शितव्यतिरेक्युदाहरणे
ऽतिव्याप्तिप्रकारान्तरं वारयतां मतमुपन्यस्य दूषयति । लिङ्गेति ।

निगमनस्थोदाहरणस्य च वारणाय नियतान्तद्वयमवयवतावच्छेद-
कविशेषणम् । प्रतिज्ञात्वादाहरणत्वयोरपि लिङ्गलिङ्गविषयकज्ञानजनक-
त्वसमानाधिकरणतया ऽसंभवातिप्रसंगो अतः सामानाधिकरण्यमुपेक्ष्य
नियतत्वप्रवेशनम् । उदाहरणविशेषत्वमादायातिप्रसंगवारणायावच्छेद-
कान्तम् । आदिपदात्पञ्चमीविभाक्तमत्त्वानियतलिङ्गविषयकज्ञानजनक-
त्वनियतावयवतावच्छेदकरूपवत्त्वादिपरिग्रहः । रूपान्तरेति ।

विरहादात भावः । पञ्चम्यर्थस्य । हेतुत्वस्य । साध्यवत्तया । वास्तविकेत्यादिः ।
हेतुत्वत्वसाध्यकस्थल इति । हेतुत्वत्ववत् तेनप्रतीयमानत्वादित्यत्र हेतावित्यर्थः ।
जनकता ज्ञानवती तत्त्वेन प्रतीयमानत्वादित्यत्र च हेतावित्यर्थः । धर्मपरतां ।
लिङ्गत्वपरता । दर्शितव्यतिरेक्युदाहरणे । यन्न जलं तन्निःस्नेहत्वप्रकारक-
प्रमाविषय इत्यत्र च यन्न द्रव्यं तज्जलान्यत्वप्रकारकप्रमाविषय इत्यत्र च ।
व्युतिरेक्युदाहरणे । एव बन्धिमान् बन्धिसामग्रीमत्वादित्यत्र हेतौ । गन्धवती-
तरेभ्यो भिद्यते इत्यत्र प्रतिज्ञाया इत्यपि बोध्यम् । अतिव्याप्तिः । अव्याप्तिमि-
त्यपि बोध्यम् । निगमनस्येति । वारणाय लिङ्गविषयकज्ञानजनकत्वानियतेति ।
तादृशजनकत्वाव्याप्येत्यर्थः । उपनयत्वस्य तादृशजनकताव्याप्यत्वाद्धारणम् प्रति-
ज्ञात्वस्यापि गन्धवती इतरेभ्यो भिद्यते गन्धादित्यत्र लिङ्गज्ञानजनकत्वसमानाधि-
करणत्वादनियतान्तम् । उदाहरणस्य चेति लिङ्गविषयकज्ञानजनकत्वनिय-
तेति । साध्यवत्त्वविषयकज्ञानजनकत्वव्याप्येत्यर्थः । अत्रापि सामानाधिकर-
ण्यप्रवेशो उदाहरणविशेषेऽतिव्याप्तिर्बोध्या । हेतूपनययोस्तु एकतरविशेषणेनापि
वारणात्यागः । तथा च लिङ्गविषयकज्ञानजनकत्वनियतावयवतावच्छेदकरूप-

यद्यपि निरुक्तस्यापि रूपस्यापरिचयादन्तरपदमनर्थकम् । तथापि आत्माश्रयभयेन तथाविधरूपान्तःपरिचयोऽपेक्षणीयः । तच्च रूपमनुमित्य न्यूनानतिरिक्तविषयकशाब्दधीजनकवाक्यत्वादिकमेव, तथा च तस्यैव तद्व्यवहृतस्य लक्षणत्वसंभवाद्व्यर्थविशेषणता । न च तस्य विशिष्ट्याघट कत्वान्न व्यर्थविशेषणतेति वाच्यम् । प्रतिज्ञात्वे हेतुत्वादिसाधारणस्या-वच्छेदकत्वस्य दुर्घटतया विशिष्ट्यैव तन्निवेशस्यावश्यकत्वादित्ये-तल्लाभायान्तरपदम् ।

अत्र च साध्यादिभेदेनाऽभिन्नं प्रतिज्ञात्वं यद्यवच्छेदकत्वेन निवेश्यते तदा तस्य प्रकृतसाध्यविषयकत्वनियतत्वासंभवादप्रसिद्धिः । यदि च साध्यादिभेदेन भिन्नं तत्, तदा यादृशसाध्यपक्षकप्रतिज्ञायां प्रकृतलिङ्गबोधकत्व नियतं तत्राऽव्याप्तिरित्यपि दूषणं बोध्यम् ।

इति गादाध्या अवयवग्रन्थे प्रतिज्ञालक्षणम् ।

वत्वमात्रोक्तौ निगमने, लिगविषयकज्ञानजनकत्वानियतावयवतावच्छेदकरूपवत्व-मात्रोक्तौ चोदाहरणेऽतिव्याप्तिरिति दलद्वयनिवेशनमिति समुदितार्थः । असं-भवातिप्रसंगाविति । लिगविषयकज्ञानजनकत्वानियतेत्यत्र सामानाधिकरण्य-प्रवेशेऽसंभवः । दलान्तरे सामानाधिकरण्यप्रवेशे तदाहरणेऽतिव्याप्तिरित्यर्थः । इदं जलं निःस्नेहत्वप्रकारकप्रमाविषयत्वाभावादित्यादौ यन्न जलं तन्निःस्नेह-त्वप्रकारकप्रमाविषय इत्युदाहरणे तत्तदुदाहरणत्वमादायाऽतिप्रसंगवारणाया वयवतावच्छेदकेति । निरुक्तस्यापीति । तादृशावयवतावच्छेदकरूपस्यापी-त्यर्थः । आत्माश्रयेति । अवयवतावच्छेदकताग्रहे अवयवतावच्छेदकत्वविशिष्ट-विशिष्टरूपग्रहोऽपेक्षित इत्याशयः । तथाविधेति । तदृशावयवतावच्छेदके-त्यर्थः । तच्चरूपमिति । तादृशावयवतावच्छेदकरूपमित्यर्थः । तथाविधरूपान्त-रपरिचयवतामेव लक्षणस्य सुग्रहतेत्यत आह । तथाचेति तादृशवाक्यत्वस्य तादृशरूपत्वेच । तस्यैव तादृशवाक्यत्वस्यैव । तद्व्यवहृतस्य । तादृशावच्छेद-कत्वव्यवहृतस्य । व्यर्थविशेषणतेति । तादृशावयवतावच्छेदकस्येत्यादिः । तन्नि-वेशस्य तादृशवाक्यत्वनिवेशस्य । स्वयं दूषणान्तरमाह । अत्र चेति ।

केचित्तु साध्यपक्षविशेषनियन्त्रितं न प्रतिज्ञात्वं तथामति प्रतिज्ञापदस्य नानार्थता स्यात्, किन्तु जातिविशेषः, शक्यतावच्छेदकतया जातिसिद्धेरिति वदन्ति । तन्मतं दूषयति । मूले-प्रतिज्ञात्वमिति । अत्र च प्रतिज्ञापदप्रवृत्तिनि-मित्तत्वेन पक्षता । प्रतिज्ञापदप्रवृत्तिनिमित्तत्वं चोभयवासिद्धमेव, तत्र जाति-रूपाधिवैति विवादात् नाश्रयासिद्धिः । अनुगतोति । प्रतिज्ञेत्याकारकहेत्वादिति-

प्रतिज्ञात्वं जाति, अनुगतानतिप्रसक्ततान्त्रिकव्यवहारादिति केचित् । तन्न देवदत्तप्रभवत्वादिना जातिसंकरप्रसंगात् । प्रतिज्ञाजन्यं विजातीयं ज्ञानं व्यवहारादिति तज्जनकं वाक्यं प्रतिज्ञेत्यपि न, तज्जनकत्वं तज्जनकत्वज्ञानं वा नानुगतरूपमन्तरेण संभवतीत्युक्तस्यानुसरणीयत्वात् ।

व्यावृत्ततान्त्रिकानुगतबुद्धिजनकत्वादित्यर्थः । न च जातेर्व्यासज्यवृत्तित्वविरहादेकैकपदेपि प्रतिज्ञात्वजातेर्व्यवहारापत्तिरिति वाच्यम् । प्रतिज्ञाघटकतत्तदानुपूर्वीव्यङ्ग्यत्वस्य तादृशजातौ स्वीकारात् । अनतिप्रसक्तपदोपादानं च न्यायवहिर्भूतप्रतिज्ञासमानाकारकवाक्यवारणाय । तान्त्रिकेति । शक्यतावच्छेदकतैव जातिसाधिका, व्यवहारस्तु तान्त्रिकेषु प्रसिद्ध इति भावः । देवदत्तप्रभवत्वादिनेति । देवदत्तप्रभवावच्छेदकतैव जात्येनेत्यर्थः । पुरुषविशेषजन्यतावच्छेदकवैजात्येनेति यावत् । अथैतद्वैजात्यं देवदत्तप्रभवपञ्चाशद्वर्णानुगत-तथा चैतद्वैजात्यविहाय प्रतिज्ञात्वं यज्ञदत्तोच्चरितप्रतिज्ञायां । प्रतिज्ञात्वं विहाय निरुक्तवैजात्यमुदासीनवर्णं, देवदत्तोच्चारितप्रतिज्ञायां च तद्व्यसमावेशरूपसंकर इति न संभवति, निरुक्तवैजात्यस्यैव सिद्धान्तेऽङ्गीकर्तुमशक्यत्वात् । तस्य पञ्चाशद्वर्णानुगततया कत्व-गत्वादिना संकरात् । तादृशवैजात्यं विहाय कत्वादि यज्ञदत्तोच्चरितरककारादौ कत्वादिकं विहाय तादृशवैजात्यं देवदत्तोच्चरितरककारादौ देवदत्तोच्चरितरककारादौ कत्व तादृशवैजात्ययोः समावेशात् । यदि च पञ्चाशद्वर्णेषु देवदत्तप्रभवतावच्छेदकवैजात्यमेकमनुगतं न स्वीक्रियते येनोक्तदोषः स्यात् किन्तु देवदत्तमात्रोच्चरितककारमात्रमामान्ये एव । एव च देवदत्तमात्रोच्चरितककारसामान्यवृत्तवैजात्यं विहाय प्रतिज्ञात्वस्य यज्ञदत्तोच्चारितप्रतिज्ञादौ प्रतिज्ञात्वं तादृशवैजात्यस्य देवदत्तमात्रोच्चरितककारे सत्त्वात्, देवदत्तोच्चरितककारघटितप्रतिज्ञायामुभयोः समावेश इति सांकर्यमुच्यते-तदा कत्वादिक्रमादायैव प्रतिज्ञात्वस्य साकार्यं संभवंति-कत्व विहाय प्रतिज्ञात्वं ककाराऽघटितप्रतिज्ञायां प्रतिज्ञात्वं विहाय कत्वमुदासीनककारे ककारघटितप्रतिज्ञायामुभयोः समावेशादिति देवदत्तप्रभवत्वानुधावनमसंगतमेवेति चेत्-मैम-प्रतिज्ञात्वस्य जातित्ववादिभिरेकदेशाऽतिव्याप्तिवारणाय व्यासज्यवृत्तित्वं स्वीकार्यम् । आंशिकत्वं च न दोषाय उल्लेख्युक्त्या परिकल्प्यम् । एवमपि न्यायान्तर्गतपर्वतोवन्दिमानिति वाक्यत्वमुदासीनपर्वतोवन्दिमानिति वाक्यसाधारणं देवदत्तमात्रोच्चरितपर्वतोवन्दिमानिति वाक्यवृत्तिः एकं, एवं च देवदत्तमात्रोच्चरितवाक्यवृत्तितादृशवैजात्यं विहाय प्रतिज्ञात्व

एतेन शब्दोऽनित्य इति लिङ्गिधीपरवाक्यजन्यज्ञानवृत्ति
कृतकत्वादित्यादिवाक्यजन्यज्ञानावृत्तिजातियोगिज्ञानजनकवाक्यं
प्रतिज्ञेति निरस्तम् ।

ननु प्रतिज्ञा न साधनाङ्गं, विप्रतिपत्तेः पक्षपरिग्रहे तत्र
प्रमाणाकाङ्क्षायां हेत्वभिधानस्य प्राथम्यादिति चेन्न । विप्र-
तिपत्त्यग्रे समयबन्धानन्तरं शब्दानित्यत्वं साधयेति मध्यस्थस्य
वादिनो वाऽऽकाक्षायां शब्दाऽनित्यत्वं साध्यं, न च साध्यनिर्देशं
विना हेतुवाक्यं निष्प्रतियोगिकमन्वयं बोधयितुमीष्टे । न च
वादिवाक्येऽनुपस्थितमपि योग्यतया अन्वेति । अतिप्रसंगात् ।

यज्ञदत्तोच्चरितपर्वतोबन्धिमानिति प्रतिज्ञायां प्रतिज्ञात्वं तादृशवैजात्यं च देवदत्तो-
च्चरितपर्वतोबन्धिमानिति वाक्ये तदुभयसमावेशेन देवदत्तोच्चरितन्यायान्तर्गत-
पर्वतोबन्धिमानिति प्रतिज्ञायां कल्पितवैजात्यमपि व्यासज्यवृत्त्येवेति एकधर्माव-
च्छिन्नपर्याप्तत्वं न वैकृत्य समावेश इति कल्पितवैजात्यानुसरणम् । एवं च
कल्पितवैजात्यस्य प्रतिज्ञात्वस्य च कत्वादीनां सह नैकधर्मावच्छिन्न-
पर्याप्तत्वरूपएकत्र समावेशः । कत्वादीनामव्यासज्यवृत्तित्वादिति न
तत्साकार्यावकाशः । उक्तस्येति । अस्मदुक्तलक्षणस्येत्यर्थः ।
एतेनेति अनुगतजनकतावच्छेदकरूपं विना तज्जनकत्वतद्ग्रहयोरसंभवेनेत्यर्थः ।
वृत्त्यन्तमवृत्त्यन्तं च परिचायकं, तेनैकदेशस्य प्रतिज्ञानदितरसमुदायस्य
च व्युदासः । साधनाङ्गम् । न्यायघटिका । पक्षपरिग्रहे पक्षे साध्यग्रहे ।
शब्दाऽनित्यत्वादिकोटिपरिग्रहे सतीति यावत् । तत्र । साध्ये । प्रमाणा-
काङ्क्षायां । ज्ञापकाकाङ्क्षायां । प्राथम्यात् प्रथममुच्यतेत्यात् । समयबन्धः ।
महद्धान्तोदाहरणेन शब्दानित्यत्वं साधनीयमित्यादिसंकेताभिप्रायः । शब्दा-
ऽनित्यत्वसाधयेत्याकाङ्क्षायां शब्दाऽनित्यत्वं कथमिति प्रश्ने । वादिनः
प्रतिवादिनः । यद्यपि विप्रतिपत्तिः तत्सशयोत्तरं पर्वते बन्धिनिर्णयोत्रायतामित्ये-
कतरकोटिकनिर्णयेच्छैव युक्ता तथापि प्रतिवादिबन्धस्थस्यापि पर्वतस्य
बन्धभाववत्त्व एव निर्भरतात्कोबन्धिमानित्येवाकाङ्क्षेति प्रदर्शनाय वादिन
इत्यस्याप्यभिपानम् । तथा चाऽनित्यः कस्येत्येवाकाङ्क्षा बोध्या । यद्वा
हेत्वर्थान्वयाय यदि साध्यवानित्येव प्रतिजानीयात्तदा को बन्धिमानिति

न च विप्रतिपत्तिः साध्योपस्थितिः । तस्याः प्रतिवा-
दिविप्रतिपत्त्या प्रमाणादिव्यवस्थया चाऽन्तरितत्वात्, पर-
विप्रतिपत्ति समयबन्धं च विना स्थापनाया अभावात् । विप्र-
तिपत्तिवाक्यस्य पक्षपरिग्रहेण पर्यवसिततया निराकाङ्क्ष-
त्वाच्च । आवृत्तौ तु सैव प्रतिज्ञा । न चाऽवयवान्तराद्धेत्व-
न्वययोग्या साध्योपस्थितिः । नाप्यवयवयवान्तरेणाऽऽक्षेपात् ।
साध्यान्वये तदभिधानं तदभिधाने च साध्यान्वय इत्यन्योन्या-
श्रयात् । तस्मात्प्रतीत्यनुपपत्त्या प्रतीतानुपपत्त्या वा नेहाक्षेपः ।

जिज्ञासा स्यादतः पक्षः साध्यवानिति प्रतिज्ञा कार्या इति दीधितिकाराभिप्रायः ।
साध्यं-हेतूपन्यासेन । साध्यनिर्देशं । साध्यस्य प्रतिज्ञां । निष्प्रतियोगिकं ।
निर्विशेष्यकं । तथा च हेत्ववयवार्थस्य साध्येऽन्वयं विना जिज्ञासानिवृत्त्य-
सम्भवात्साध्योपस्थितये प्रतिज्ञाऽऽवश्यकीति भावः । अतिप्रसंगात् । पदानु-
पस्थितस्य विशेष्यतयाऽन्वये द्रव्यत्वावच्छिन्नेपि धूमादित्यादिहेत्ववयवार्थान्वय-
प्रसंगात् ।

तस्याः । साध्योपस्थितेः । प्रतिवादिविप्रतिपत्त्या । उक्तविप्रतिपत्तिरभाव-
कोट्येव प्रमाणमिति विरुद्धप्रतिपत्तिजनकवाक्येनेत्यर्थः । यदि च विप्रदिपत्तिपद
तदेकदेशपरं तदाविरुद्धाकारकप्रतिवादिवाक्यमेव प्रतिवादिविप्रतिपत्तिरिति
बोध्यम् । प्रमाणादीति । न्यायमतेन मया शब्दानित्यवे प्रमाणं वक्तव्यमित्यादि-
समयबन्धेनेत्यर्थः । सर्वमिदं तयोरावश्यकत्वे स्यात्तदेव नेत्यत आह । परेति
निराकाङ्क्षत्वाच्चेति । जनितान्वयबोधकत्वादिति भावः । ननु पक्षः साध्य-
वान्नेवेति विप्रतिपत्येकदेशस्य पक्षः साध्यवानिति भागस्यैव पुनरावर्त्तनं कार्यमिति
तदर्थं एव हेत्वर्थस्यान्वयो भविष्यति इति विफलः प्रतिज्ञोपगम इत्यत आह ।
आवृत्ताविनि विप्रतिपत्येकदेशस्य पुनरावर्त्तने तु इत्यर्थः । सैव । आवृत्तिरेव ।
शङ्कते । नचेति । अवयवान्तरात् । उदहरणादितः । अतदर्थत्वात् । हेत्व-
न्वययोग्यसाध्योपस्थापकत्वाभावात् । पक्षविशेषणतापन्नसाध्यस्यैव हेत्वन्वय-
योग्यत्वादिति भावः । तदनुपस्थापनात् । प्राक् निगमनोपस्थापनासंभवात् ।
कथायामाकाङ्क्षाक्रमेणैवाभिधानादिति भावः । अवयवान्तरेणेत्यादिमूलं कचिन्न
दृश्यते । अवयवान्तरेण । उपनयेन । व्यतिरेक्युदाहरणे साध्यावाचकपदाच्छु-
कायास्तुच्छत्वमित्युदाहरणत्यागः । आक्षेपात् । उपनयेन प्रतीतस्वार्थानुपपत्त्या

अन्ये तु शब्दाऽनित्यत्वे प्रमाणं वदेति यदि मध्यस्थस्यानु-
योगः तथापि प्रमाणमात्रे नाकाङ्क्षा किन्तु विशिष्टे, विशि-
ष्टन्तु विशेषणं साध्यमनभिधाय न शक्याभिधानम् । न च
वस्तुतो यत्साध्यं तत्र प्रमाणंवदेति मध्यस्थनियोगः; वादि-
द्वयमध्ये तदसंभवात् । तस्मात्साध्याभिधानं विना न हेतोरा-
काङ्क्षा न वाऽन्वयबोधकत्वमिति प्रतिज्ञा साधनाङ्गमिति ।

इति चिन्तामणौ प्रतिशालक्षणम् ।

साध्यनिर्देशानन्तरं कुत इत्याकाङ्क्षायां साधनता-
व्यञ्जकविभक्तिमल्लिङ्गवचनमेवोचितम् । अन्यथाऽनाकाङ्क्षि-
ताभिधाने निग्रहापत्तेः । लोके तथैवाऽऽकाङ्क्षानिवृत्तिरिति
व्युत्पत्तिरिति प्रतिज्ञानन्तरं हेतूपन्यासः ।

अनुमितीत्यादि । जनकान्तं न्यायावयवार्थकम् । निगमनवारणाय साध्या-
विषयकेति ।

निगमनवारणायेति । प्रतिज्ञोदाहरणोपनयविशेषाणां विवक्षणीय
हेतुविभक्तिमत्वविशेषणेन वारणसंभवान्न तदुक्तम्—ननु साध्याविष

साध्यवत्तया पक्षानुमानादित्यर्थः । तथा च तेन हेत्वन्वययोग्यसाध्योपस्थिति-
रितिभावः । साध्यान्वये इति । साध्ये हेत्ववयवार्थान्वये उदाहरणानन्तरं
साध्यव्याप्यवान् क इत्याकाङ्क्षोपनयाभिधानमित्यर्थः । दूषणान्तरमाह ।
तस्मादिति । उपनयादित्यर्थः । पक्षस्य साध्यवत्त्वं विनापि तद्व्याप्यवत्त्वप्रतीति-
संभवादिति भावः । निबन्धनकृतां मतमाह । अन्येत्विति मध्यस्थस्येति ।
इदमुपलक्षणम् । वादिनोवेत्यपि द्रष्टव्यम् । अनुपयोगः । प्रश्नः । नाका-
ङ्क्षा । न प्रश्नः । न च शब्दाऽनित्यत्वे प्रमाणं वदेति प्रश्नवाक्यादेव साध्यो-
पस्थितिर्भविष्यतीति वाच्यम् । तदा धूमादिति पञ्चमी न स्यात्, किन्तु धूम
इत्येव स्यात् । विशिष्टे । शब्दाऽनित्यत्वग्राहकत्वविशिष्टे । न शक्याभिधा-
नम् । न विशिष्टबोधाभिप्रायप्रयुक्तहेत्ववयवेन बोधयितुं शक्यम् । वादीति ।
वादिप्रतिवादिनोऽसाध्यविवादे वस्तुगत्या यत्साध्यं तत्प्रश्नाभावादित्यर्थः ।
द्वयोरेकस्यावश्यं बाधितत्वादिति भावः ।

इति विलासिन्या प्रतिज्ञा लक्षणम् ।

साध्याऽविषयकत्वं च प्रकृतहेतुतावच्छेदकावच्छिन्नहेतुविशिष्ट-
हेतुत्वविषयतावहेतुविशेषण, पूर्वोपदर्शितसाक्षात्परपरासाधारणप्रकृतपक्षविशेषणत्वेन
वा तेन पूर्वोपदर्शितहेतौ नावप्राप्तिः

यकबोधजनकत्वनिवेशो बन्दिमान् बन्दिमामग्रीमत्वादित्याद्युक्तहेताव-
व्याप्तिरत आह । साध्याविषयकत्वं चेति । बाहर्भावेणेति । विवक्षणी-
यमिति शेषः । साध्याशोपादान हेतुविभक्तिमत्वदलसार्थक्याय ।

एतत्कल्पे तादृशसाध्याविषयकत्वप्रतियोगिकोटौ साध्यांशमुपादाय
दलान्तरोपादान प्रज्ञालनाद्धीतिन्यायेन संदर्भविरुद्धमत कल्पान्तरमाश्र

शाब्दज्ञानजनकत्वे सति साध्याऽविषयकशाब्दज्ञानकारण यो हेतुमान्
शब्दस्तत्त्वं लक्ष्यार्थः । हेतुसमानानुपूर्वीकोदासीनवाक्यस्य वारणाय जनकान्त-
मिति । न्यायावयवत्वार्थकमिति । तेन प्रनिश्चैकदेशस्य न्यायान्तर्गतत्वेऽपि
न क्षतिः । एतेनोदासीनस्य धूमादितिभागस्य न्यायान्तर्गतत्वनिवेशेनैव वारण-
सम्बन्धान्यायावयवत्वनिवेशो न युक्त इति परास्तम् । निगमनैकदेशो तस्मादिति
भागेऽतिव्याप्तेश्च । दीधितौ—साध्याविषयकेतीति । विषयितासम्बन्धेन-
साध्यवद्भिन्नेत्यर्थः । निगमनजन्यबोधस्य विषयितासम्बन्धेन साध्यत्वान्नाति-
व्याप्तिरिति भावः ।

ननु हेतुविभक्तिमत्वमित्यस्य हेतुत्वबोधकविभक्तिमत्वमित्यर्थः । तत्र धूमा-
दालोकवान्पर्वतो बन्दिमानितिप्रतिज्ञायां । यो योधूमवान् स स बन्दिमान् यथा
धूमाद्बन्दिमन्महानसमित्युदाहरणे पर्वतो धूमादालोकवद्बन्दिमानित्यादिस्थ-
लीयधूमादालोकसमानाधिकरणवन्दिव्याप्यधूमवानित्युपनये च किंवाऽऽलोका-
द्बन्दिसाध्यकप्रतिज्ञोदाहरणोपनयेषु चातिव्याप्तेरकथनेन न्यूनता इत्याशङ्क्याह-
गादाध्यायां । प्रतिज्ञोदाहरणोपनयविशेषाणामिति । विवक्षणीयेति तथा
चोक्तस्थलेषु यथाश्रुतार्थेऽतिव्याप्तेश्च “प्रकृतसाध्यान्वितार्थोपस्थितिजनक
हेतुविभक्तिमत्वमित्यादिना वक्ष्यमाणपरिष्कृतहेतुविभक्तिमत्वनिवेशोऽभावान्नि-
गमनमात्रानुसरणम् । उक्तहेतौ । बन्दिमामग्रीमत्वहेतौ । अन्याप्ति-
रिति । तस्य साध्याविषयकबोधजनकत्वाभावादिति भावः । विवक्षणीय-
मिति । तथा च हेतुतावच्छेदकावच्छिन्नहेतुविशिष्टहेतुत्वविषयता-
वद्भिर्भूत यत्साध्यविषयत्वं तच्छून्यज्ञानजनकत्वं विवक्षणीयमित्यर्थः । ननु
तादृशविषयतावद्भिर्भूतविषयताशून्यत्वमेवास्तु किं साध्यांशनिवेशेनेत्यत आह ।
साध्यांशोपादानमिति । अत्रण्डाभावघटकतया तत्सार्थक्यादिति भावः ।
प्रयोजनमाह । हेतुविभक्तिमत्वदलसार्थक्यायेति । अन्यथा तद्वारणीये

यति । पूर्वोपदर्शितेति । तस्माद्वन्हिर्मान्त्यादिनिगमने मत्वर्थ्यांशे एव साध्यस्य विशेषणतयाऽतिव्याप्तिरित्यतः साक्षात्परंपरासाधारणेति । तथा च तत्र साध्यस्य परंपरया पक्षविशेषणत्वान्न दोषः । हेतुत्वं प्रमेयं प्रमेयादित्यादौ प्रमेयत्वादिसाध्यके हेत्ववयवेऽव्याप्तिः हेतुतावच्छेदकीभूतसाध्यस्य परंपरया पक्षविशेषणत्वादतः पूर्वोपदर्शितेति ।

व्यतिरेक्युदाहरणादौ निरुक्तविषयतावद्भिर्भूतविषयतावत्त्वादेवातिव्याप्तिविरहेण तद्वैयर्थ्यापत्तेः । न च विषयतान्तर्भूतसाध्यविषयताभिन्ना, तादृशविषयतान्तर्भूतत्वसाध्यव्यवहारमयाभाववती या या साध्यविषयता तच्छून्यत्वमित्यर्थोऽस्तु इति वाच्यम् । द्वितीयस्य साध्यस्याऽसम्भवारकत्वेऽपि प्रथमस्य तस्याऽवगडाभावसंपादकत्वानपायाच्चरमस्याधिक्यात् । दलान्तरोपादानं । हेतुविभक्तिमत्त्वोपादानम् । इदन्तुबोध्यम् । पूर्वोपदर्शितेत्यादि अग्रिमस्यानुषङ्गपक्षाभिप्रायकतया, अननुषंगपक्षे साध्याविषयकत्वमाश्रयकम् । अवतरणन्तु अनुपगपक्षे बोध्यम् । पूर्वोपदर्शितेति । प्रतिज्ञालक्षणोपदर्शितेत्यर्थः । तत्र साक्षात्पक्षविशेषणत्वेन यत्साध्यविषयकत्वं तच्छून्यत्वमात्रोक्तौ अतिव्याप्तिमाह । तस्माद्वन्हिर्मानिति । एवकारेण पक्षव्यावृत्तिः । अतिव्याप्तिरिति । मत्वर्थद्वारैव पक्षविशेषणत्वेन साध्यविषयकबोधजनकत्वादिति भावः । परंपरया पक्षविशेषणत्वेन यत्साध्यविषयकत्वं तच्छून्यत्वमात्रोक्तौ अतिव्याप्तिमाह । हेतुत्वमिति । हेत्ववयवे । प्रमेयादिति हेतौ । परंपरया । प्रमेयद्वारा । पक्षविशेषणत्वात् । परंपरया पक्षविशेषणत्वेन यत्साध्यविषयकत्वं तच्छून्यत्वविरहादिति यावत् । दीधितौ—तेन । तादृशवद्भिर्भूतसाध्यविषयताशून्यत्वनिवेशेन, साक्षात्परंपरासाधारणपक्षविशेषणत्वेन साध्यविषयताशून्यत्वनिवेशेन वा । पूर्वोपदर्शितहेतौ । वन्हिर्मान्तिमाह । तादृशविषयताशून्यत्वादिति भावः । प्रकृतेति । अत्र पूर्वोक्तप्रतिज्ञाजन्यबोधीयसाध्यविषयताशून्यत्वं न निवेश्यं, निगमनातिव्याप्तेरित्यत आह । तच्चेति । पक्षांशे साध्यस्य विशेषणत्वं चेत्यर्थः । साक्षात्पक्षनिरूपितं । अयं गौरित्यादौ । संबन्धादिनिरूपितं च पर्वतो वन्हिर्मानित्यादौ । तादृशविशेषणतात्मकेति । पक्षविशेष्यतानिरूपितसाध्यतावच्छेदकसंबन्धावच्छिन्नप्रकारतात्मिका पक्षविशेष्यतानिरूपितसबन्धिप्रकारतानिरूपितप्रकारतात्मिका वा इत्यर्थः । तादृशसंबन्धावच्छिन्नपक्षविशेष्यतानिरूपितसाध्यप्रकारतायाः प्रकृतपक्षविशेष्यतानिरूपिताऽभेदसंबन्धावच्छिन्नप्रकारतासंबन्ध्यशे निरूपितत्वसंबन्धावच्छिन्नसाध्यप्रकारताया अनुगतरूपेण शून्यत्वम् । तथा च निगमनजन्यबोधीयसाध्यविषयतायाः तादृशविषयतानिरूपितसंबन्ध-

इदं न दण्डाज्जातं दण्डसंयोगाजन्यद्रव्यत्वात्, अयं न धूमादालोकवान्
आर्द्रैर्धनशून्यत्वादित्यादौ व्यतिरेक्युदाहरणस्य,

प्रकृतसाध्यपक्षप्रतिज्ञाजन्यबोधे यादृशयादृशपक्षांशे साध्यस्य
विशेषणत्वं तादृशोत्तरार्थं । तच्च साध्यतावच्छेदकसंबन्धावच्छिन्नं
साक्षात्पक्षनिरूपितं, पक्षांशे अभेदादिसंबन्धेन विशेषणतापन्न
संबन्ध्यादिरूपितं च, तादृशविशेषणतात्मके साध्यविषयता-
शून्यत्वं समुद्दिनार्थं । अयं बन्धिमान् बन्धिमतपर्वता
वृत्तिधर्मशून्यत्वादित्यादिहेताव्याप्तिवारणाय प्रकृतेति, पक्षातावच्छेदका-
वच्छिन्नानर्थकम् । न चैवमननुषङ्गपक्षे निगमनजन्यबोधे साध्यस्य
पक्षातावच्छेदकावच्छिन्नाविशेषणत्वादितिव्याप्तितादवस्थमिति वाच्यम् ।
अननुपगपक्षे पक्षनिष्ठमुख्यविशेष्यतानिरूपितप्रकारतापन्नत्वरूपं पक्ष-
विशेषणतापन्नत्वं यदि निवेश्यते, तदा पक्षातावच्छेदकावच्छिन्नत्वा-
विवक्षणेपि तस्मादितरेभ्यो भिद्यते इत्यादिनिगमनातिव्याप्तेरशक्य
परिहारतया एतत्कल्पस्याननुषङ्गपक्षाभिप्रायकत्वात् ।

अयं धूमाभाववान् बन्धुभावादित्यादौ यो यो धूमवान् स स
बन्धिमानित्यादेर्व्यतिरेक्युदाहरणस्य यथाश्रुतहेतुविभक्तिमत्त्वनिवेशनेनापि
वारणसंभवाद्विवक्षणीयस्य प्रकृतसाध्यान्वयबोधनक्षमार्थोपस्थितिप्रयो-
जकहेतुविभक्तिमत्त्वस्य व्यावृत्तिस्थलमाह । इदमिति । उदाहरणस्य
साध्याविषयकत्वरक्षणाय अभावसाध्यकानुधावनम् । हेतुविभक्तिपदस्य
ज्ञापकत्वरूपहेतुत्वबोधकविभक्त्यर्थकत्वे प्रथमोदाहरणे नातिव्याप्तिः,
तत्र जनिधात्वर्थोत्पत्त्यन्वितप्रयोज्यत्वस्यैव पञ्चम्यर्थत्वात् । अतः
स्थलान्तरमाह । अयमिति । व्यतिरेक्युदाहरणस्येति । यदण्डाज्जातं

विषयतानिरूपितविषयतारूपत्वान्नातिव्याप्तिरिति बन्धादिसाध्यकनिगमनवारणा-
यैकविषयाध्यविषयकत्वनिवेशोपीतरभेदादिसाध्यकनिगमनानां वारणाय तादृश-
तादृशविषयताशून्यत्वकूटं द्रष्टव्यम् । हेतुत्वं प्रमेय प्रमेयादित्यादौ हेतुजन्यबोधे
हेतुत्वे आधेयतासंबन्धेन विशेषणतापन्नप्रमेयाद्यंशे प्रकारत्वं प्रमेयत्वस्येति
नाव्याप्तिः । साक्षात् । पक्षतीत्यादौ । एतच्च परंपरासाधारणनिरूपितत्व
नास्तीति सूचनाय । पक्षांशे इत्यादि । बन्धिमानित्यादौ । पक्षातावच्छेदका-
वच्छिन्नाविशेषणत्वादिति । पक्षविशेषणत्वेन साध्यविषयकत्वशून्यत्वादिति
भावः । इदं च विशेषणमनुषङ्गपक्षे निगमनसामान्यवारकं—नत्वननुषङ्गपक्षे
एतत्पक्षे हि पक्षातावच्छेदकावच्छिन्नविवक्षायागेपि बन्धिमद्वृत्तिधर्मशून्यत्वादिति

हेतुत्व च-अनुमितिकारणीभूतलिङ्गपरामर्शप्रयोजक
शाब्दज्ञानजनकसाध्याविषयकशाब्दधीजनकहेतुविभक्तिमच्छब्द-
त्वम् ।

हेतुत्वपक्षकसाध्यान्वितस्वार्थबोधकेदंपदशालिनः उपनयस्य च वारणाध-
हेतुविभक्तिमदिति । तदर्थश्च प्रकृतसाध्यान्वितस्वार्थबोधनक्षमार्थोपस्थितिजनक-
विभक्तिमत्वम् ।

हेत्विति संपातायातम् ।

तद्दण्डसंयोगाजन्यद्रव्यत्वाभाववत् । यो यो धूमादात्तलोकवान् स स
आर्द्रेन्धनवानित्याकारकस्येतिशेषः । साध्याविषयकत्वरक्षायै व्यतिरेकि
पर्यन्तानुधानम् । यद्यप्यन्वयगुदाहरणस्य साध्यविषयकत्वेऽपि पक्षता
वच्छेदकविशिष्टसाध्याविशेषणकत्वादतिव्याप्तिस्तदवस्थैव द्वितीयकल्पे-
तथापि प्रथमकल्पे व्यावृत्तिघटनाय अभावसाध्यकव्यतिरेकानुसरणम् ।

एतादृशोदाहरणस्य साध्यान्वितस्वार्थबोधकपदशालित्वनिवेशेनैव
वारणसंभवात्तादृशविभक्तिमत्वपर्यन्तस्य व्यावृत्तिस्थलमाह । हेतुत्वप-
क्षकेति । साध्यान्वितेति । निगमनोपस्थाप्यसाध्यान्वितेत्यर्थः ।

हेतुसंग्रहाय मुख्यविशेष्यतोपादानेऽपि तस्माद्विह्वलित्यादिकं कतिपयनिगमनमेव
वार्यते न सर्वं तस्मादितरेभ्योभिद्यते इत्यादौ भेदाश्रयताया एवाख्यातास्यस्य
मुख्यत्वेन भानादिति भावः । एतत्कल्पस्य । द्वितीयकल्पस्य । अयं तस्मादि-
तरेभ्यो भिद्यते इत्यनुषङ्गपक्षः । वारणसंभवादिति । स्थलान्तरानुधावनं व्यर्थम्,
तथापीति शेषः । व्यावृत्तिस्थलमाहेति । व्यावृत्त्यर्थं स्थलान्तरमाहेति शेषः ।
दीधितौ—दण्डसंयोगेति । संयोगपदं साध्याविशेष्यस्य वारणाय । द्रव्यपदं
च दण्डरूपादौ व्यभिचारवारणाय । द्रव्यत्वमात्रस्य घटादौ व्यभिचार इति
दण्डसंयोगाजन्यत्वनिवेशः । यद्दण्डाज्जातं तद्दण्डसंयोगजन्यद्रव्यमिति तु नोदा-
हरणं दण्डरूपे व्यभिचारात् हेत्वभावाऽलाभाच्च दण्डरूपे दण्डसंयोगाजन्यद्रव्य-
त्वाभावान्न व्यभिचारः । मिद्धान्ते तु विशिष्टाभावस्यातिरिक्ततया व्यापकत्वम् ।
अनतिरिक्तत्वे तु वैशिष्ट्यावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावत्वेन वाच्यम् । प्रथमो-
दाहरणे । यद्दण्डाज्जातं तद्दण्डसंयोगाजन्यद्रव्यत्वाभाववदित्युदाहरणे । प्रयो-
ज्यत्वस्यैवेति । एवकारेण ज्ञापकत्वव्यावृत्तिः । तथा च ज्ञापकत्वरूपहेतुत्व
प्रतिपादकविभक्तिमत्वमात्रेणापि वारणसंभवात्साध्यान्वितस्वार्थबोधजनकेत्या-
दिव्यर्थमिति भावः । दीधितौ—व्यातिरेकगुदाहरणस्य । यद्दण्डाज्जातमित्यादि ।

विशेषणतया साध्यान्वितत्वस्याविवक्षणादिति भावः । न चोपनये व्याप्ति-
घटकतया साध्यविषयकत्वसत्त्वान्नातिव्याप्तिः प्रसज्यते । अनुपङ्गपक्षे
निगमनोपस्थाप्यसाध्यन सममिदं पदार्थस्य हेतुत्वस्यानन्वयाद्व्यावृत्ति-
दानस्याननुबङ्गपक्षाभिप्रायकतया । अननुपङ्गपक्षे च निरुक्तविशिष्ट-
विषयतावहिर्भूतसाध्यविषयताशून्यत्वस्यैव साध्यविषयकत्वपदार्थतया
पक्षविशेषणतया साध्यविषयकत्वस्याप्रयोजकत्वादिति वाच्यम् ।

यद्यपि अन्वययुदाहरणस्येति । यद्दण्डसंयोगाऽजन्यद्रव्यत्वाभाववत् तन्न-
दण्डाज्जातम्, एव य आर्द्रेऽन्धनशून्यः स न धूमादालोकवान् इत्यस्य चे-
त्यर्थः । द्वितीयकल्पे । साक्षात्परपरासाधारणपक्षविशेषणत्वेन साध्यविषयता-
शून्यत्वकल्पे । बन्दिमान् धूमादित्यादिस्यत्वीयस्यैव वा । एव चाऽन्वययुदाहरणे
एवातिव्याप्तिरिति व्यतिरेकिपर्यन्तानुवाचनं व्यर्थमत्याशयः । यद्दण्डाज्जात-
त्वाभाववत् तद्दण्डसंयोगाजन्यद्रव्यत्वाभाववदिति व्यतिरेक्युदाहरणस्यापि
संभवादन्वयिपदं चिन्त्यम् । प्रथमकल्पे वहिर्भूतसाध्यविषयतासत्त्वादेवाऽतिव्याप्त्य-
भावाद्वितीयकल्पे इति । तथापि । द्वितीयकल्पेऽतिव्याप्तिसत्त्वेऽपि । प्रथम-
कल्पे । वहिर्भूतसाध्यविषयताशून्यबोधजनकहेतुविभक्तिमच्छब्दत्वकल्पे । व्यावृ-
त्तिघटनाय । हेतुविभाक्तमत्वस्य व्यावृत्तिदानाय । यद्यप्युक्तस्थलीयस्य धूमा-
दालोकव्यापकीभूताभावप्रतियोग्यार्द्रेऽन्धनशून्यत्ववानयमित्याकारकोपनयस्यापि -
वारणसंभवादुदाहरणमात्रानुसरणमयुक्तम्, तथापि हेतुत्वपक्षकोपनयस्य
वारणेनैवोपनयान्तरस्य वारणमर्थतः सिद्धमतो न तस्य पृथगुपन्यासः । एतादृशो-
दाहरणस्य । या या धूमादालोकवान् स आर्द्रेऽन्धनवानित्याकारकस्य । स्वं-
हेतुत्वं । पदशालित्वनिवेशनैवेति । एवकारेण विभक्तिमत्वव्यावृत्तिः ।
वारणसंभवादिति । साध्यान्विनस्वार्थापस्थापकपदवत्त्वाभावादिति भावः ।
दीधितौ-हेतुत्वपक्षकेति । हेतुत्व प्रमेयं-इतरभिन्नं वा हेतुत्वादित्यत्र । स्वाथ-
बोधकेति । हेतुत्वबोधकेत्यर्थः । इदंपदशालिनः । इदं पदवतः । उपनयस्य ।
प्रमेयत्व (इतरभेद) व्याप्यहेतुत्ववद्धेतुत्वमित्याकारकस्य । वारणार्येति । साध्य-
विषयतानिरूपितस्वार्थाविषयताकोपस्थितिजनकपदवत्त्वादिति भावः । हेतु-
विभक्तिमदिति । तथा च तादृशोपस्थितिजनकविभक्तिमत्त्वाभावान्नातिव्या-
प्तिरिति भावः । ननु साध्यविषयतानिरूपितस्वार्थाविषयताकबोधो न निवेश्यते
येनोक्तदोषवारणाय विभक्तिनिवेशः स्यात् किन्तु साध्यविशेष्यतानिरूपितस्वार्थ-
प्रकाररताकबोध एव, विभक्तित्वाऽनिवेशेन लाघवादित्यत आह विशेषण-
तयेति । प्रकाशयेत्यर्थः । अत्र दीधितिक्वता विभक्तिव्यावृत्तिप्रदर्शनं प्र-
थमकल्पमभिप्रेत्य द्वितीयकल्पं वा उभयथापि न संभवतीत्याशकते नचेति ।

उपनयपदस्य इतरत्वव्यापकीभूताभावप्रतियोगिमदिदमित्याकारकाभा-
वसाध्यकव्यतिरेक्युपनयपरत्वात् । प्रकृतसाध्येति । प्रकृतसाध्यान्वित-
स्वार्थबोधप्रयोजकांक्षादिमद्धेतुविभक्तिमत्वमित्यर्थः । उपदिशि-
तस्थले च धूमज्ञानज्ञाप्यालोकाभावादिरूपसाध्याशे पञ्चम्यर्थानन्वया-
न्नातिव्याप्तिरितिभावः । नन्वेवं हेतुपदमनर्थकं साध्यान्वितस्वार्थबोधक-
विभक्तिशालिनो हेतुतिरिक्तावयवस्य साध्यविषयकत्वनियमेनाऽतिप्रसं-
गानवकाशात् । न च पक्षविशेषणतया साध्याविषयकत्वनिवेशपक्षे
ज्ञानादिसाध्यके य इच्छति स जानातीत्युदाहरणे ज्ञानादिरूपसाध्या-
न्वितस्वार्थबोधकाख्यातविभक्तिशालिनि विशेषणविभक्तेरभेदार्थकत्वमते
प्रमेयत्वादिपक्षकप्रमेयत्वादिसाध्यकोपनये पक्षोभूतसाध्यान्विताऽभेद-
बोधकप्रथमाविभक्तिशालिनि चाऽतिव्याप्तिवारणाय हेतुपदोपादान-
मावश्यकमिति वाच्यम् ।

उपनये । उपनयमात्रे । व्याप्तिघटकतयेति । इतरभेदसाध्यकेपि उपनयेऽ
न्यव्याप्तिप्रवेशमभिप्रेत्य । साध्यविषयकत्वादिति । साध्याविषयकत्वविरहा-
दितिभावः । द्वितीयकल्पाभिप्रायकत्वं चेद्व्यावृत्तिदानस्याच्यते तदाऽतिव्याप्ति-
ननु प्रतिशोत्तरं हेतुरेवोद्भाव्यते नोदाहरणादिकमित्यत्र किं नियामकम-
तश्चाह । साध्यनिर्देशानन्तरमिति । प्रतिज्ञावाक्यात्पक्षतावच्छेदकविशिष्टे
साध्यबोधानन्तरं । कुत इत्याकाङ्क्षाया-हेतोरकाङ्क्षाया प्रयुक्ते कुत इति
प्रश्ने । साधनताभिव्यञ्जकेति । ज्ञापकताबोधकेत्यर्थः । उचितमिति ।
साधनताभिव्यञ्जकपञ्चमीविभक्तिमल्लिङ्गप्रतिपादकवाक्यमित्यर्थः । तेन
धूमेनेति प्रयोगनिरासः । अन्यथा । अस्यैव विवरणं । अनाकाङ्क्षिताभिधाने
इति । सध्यनिर्देशोत्तरमुदाहरणाद्यभिधाने इति यावत् । निग्रहापत्तेरिति ।
अप्राप्तकालनिग्रहापत्तेरिति यावत् । ननु प्रतिशोत्तरमुदाहरणदेरिव हेतोरपि
अनाकाङ्क्षितत्वमविशिष्टमतश्चाह । लोक इति । तथैव । साधनताभिव्यञ्ज-
कविभक्तिमल्लिङ्गवचनेनैव कुत इत्याकाङ्क्षानिवृत्तिः इति अनुभवसिद्धत्वादिति
भावः । हेतुत्वचेति । अनुमितिकारणीभूतो यो लिङ्गपरामर्शस्तत्प्रयोजकशब्दज्ञान
लापनं नास्तीत्याह । अनुषङ्गपक्षेइति । इदंपदार्थस्य । उपनयघटकेद-
पदार्थस्य । एतेन साध्यान्वितस्वार्थबोधकपदशालित्वमात्रेणैव वारणमुक्तम् ।
अनन्वयात् । भिन्नवाक्यत्वेनेत्यादिः । नतूपनयघटकाऽयंपदस्याऽऽवृत्तिरेवा-
ऽनुषंगः । तथा च निगमनोपस्थाप्यसाध्यान्वितस्वार्थबोधकत्वं हेतुत्वबोधकोक्तो-
पनयघटकार्यपदस्याऽद्भुतमेवेति व्यावृत्तिः संभवतीति चेन्न । उपनयघटकार्यपद-
सदृशपदान्तरस्याऽऽवृत्तिरेवानुषंगः, नतूपनयघटकस्यैवाऽऽवृत्तिस्तथेति द्वितीय-

पक्षविशेषणतया साध्याविषयकत्वनिवेशपक्षे हेतुपदोपादानेऽपि यो यो धूमवान् स वह्निमान् तथा धूमाद्वह्निमन्महान्समितिर्दर्शितसदृष्टान्तोदाहरणेऽतिव्याप्तेः, तद्वारणाय प्रकृतपक्षविशेषणतापन्नसाध्यान्वितार्थबोधकत्वस्यावश्यं निवेशनीयतया तादृशोदाहरणोपनययोः तथाविधसाध्यान्वितस्वार्थबोधकविभक्तिमत्त्वविरहेणातिप्रसङ्गानवकाशादित्यत आह । हेत्वतीति । इदमुपलक्षणम् । पक्षविशेषणतया साध्याविषयकत्वान्वेशकल्पे विभक्तिमत्त्वमपि नोपादेयम् । तत्कल्पस्यानुपपन्नपक्षपरतया तत्पक्षे उपनयस्य निगमनैकवाक्यताविरहेण साध्यान्वितस्वार्थबोधकपदशालित्वाभावाद्दर्शितविभक्तिपदव्यावृत्तेश्च अनुषङ्गपक्षेऽसङ्गतेस्तत्कल्पे व्यावृत्त्यभावादिति केचित् ।

वस्तुतस्तु अनुषङ्गपक्षे उपनयस्थस्यैव पक्षबोधकेदंपदस्य निगमनघटकीभूतसाध्यान्वितस्वार्थबोधकतया तादृशबोधे च प्रयोजनान्तरविरहेण स्वजन्यत्वानिवेशनादुपनये विभक्तिपदव्यावृत्तिस्सम्भवतीत्यवधेयम् । ननु प्रथमसाध्याविषयकत्वनिर्वचनपक्षे पर्वत पर्वताभिन्नत्वप्रकारकज्ञानाभाववान् तादृशज्ञानाभावात् य पर्वतभिन्नत्वेन ज्ञायते स पर्वतभिन्नत्वेन ज्ञायते यथा पर्वतभिन्नत्वज्ञानाभावाद्दु पन्नं ज्ञानं इत्यादौ विशेष्यतासम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावसाध्यहेतुकव्यतिरेक्युदाहरणेऽति -

कल्पेऽतिव्याप्त्यलग्नकतेत्याशयः । न च तथापि निगमनघटकायंपदस्य-योऽर्थः स एवोपनयघटकतत्पदस्यापीति द्वितीयकल्पे साध्यान्वितस्वार्थबोधकत्वसंभवादतिव्याप्तिर्लगत्येवेति वाच्यम् । स्वजन्यपदार्थोपस्थितिसङ्कारेण साध्यान्वितस्वार्थबोधकत्वासंभवादतिव्याप्त्यलग्नतैवेत्याशयात् । तथापि पक्षविशेषणतया साध्यविषयत्वमादाय व्यावृत्तिः स्यादित्यत आह । अननुषंगपक्षेति । अप्रयोजकत्वादिति । तस्यानुषंगपक्षाभिप्रायकत्वादिति भावः । अभावसाध्यकेति । हेतुत्वपक्षकेतरभेदसाध्यकहेतुत्वत्वादिहेतुकैत्यर्थः । अयं धूमाद्वह्निमान् आलोकादित्यादिस्थलीयस्य धूमाद्वह्न्यप्यालोकवानयमित्युपनयस्यापि वह्निस्वरूपसाध्यान्वितस्वार्थबोधकपंचमीविभक्तिमत्त्वात्तत्रातिव्याप्तिरतः प्रकृतपदम् । तथा च तत्र धूमज्ञानज्ञाप्यवह्नित्वावच्छिन्ने पञ्चम्यर्थहेतुत्वस्यानवयान्नातिव्याप्तिः । स्वार्थबोधप्रयोजकेति । शाब्दबोधस्वरूपयोग्यहेत्ववयवसंग्रहाय आकांक्षादीति । पक्षविशेषणतया साध्यविषयताशून्यबोधजनकत्वं केवलहेत्वर्थबोधमादाय, साध्यान्वितस्वार्थबोधजनकविभक्तिमत्त्वन्तु प्रतिज्ञाहेत्वर्थविशिष्टवैशिष्ट्यबोधमादायेति एकधाशाब्दबोधनिवेशो न सम्भवतीति ध्येयम् ।

यदि च पर्वते पर्वतभिन्नत्वप्रकारकज्ञानस्य विशेष्यतया अभावस्य साध्य-
त्वं हेतुत्वं च सिषाधयिषया च न्यायप्रयोगः तत्र यथा तादृशज्ञानाभावादुत्पन्नं
ज्ञानमिति दृष्टान्तशालिनि व्यतिरेक्युदाहरणेऽतिव्याप्तिरित्युच्यते ।

व्याप्तिः तत्र हेतुतावच्छेदकविशिष्टहेतुविशिष्टहेतुत्वविषयतान्तर्भूताया
एव साध्यविषयतायास्सत्त्वात् । साध्यीभूतादृशाभावान्वितस्वार्थ-
बोधकपञ्चमीविभक्तिमत्त्वाच्च, प्रथमकल्पे साध्ये पक्षविशेषणतापन्न
त्वानिवेशात् दृष्टान्तोपस्थाप्यस्य तादृशसाध्यस्य पक्षान्वितत्वस्या-
किञ्चित्करत्वादित्यत आह यदिचेति । सिषाधयिषया न्यायप्रयोगस्य सवि-
वादतया यदि चेत्युक्तं तस्य चोच्यत इत्यनेनान्वयः । समवायसम्बन्धा
वच्छिन्नाभावस्य साध्यत्वे ज्ञानस्य समवायेन ज्ञानरूपप्रतियोग्यनधि-
करणतया न व्यतिरेकदृष्टान्तत्वसम्भव इति विशेष्यतयेत्युक्तम् । अत
एव महानसत्त्वादिप्रकारकज्ञानाभावस्साध्यतया उपेक्षित विशेष्यतयापि
ज्ञानस्य तादृशज्ञानवत्त्वाभावान् । साध्यस्य हेतुतायामेव हेतुत्वविशेष-
णतापन्नतथाविधसाध्यविषयतायाः हेतुतावच्छेदकविशिष्टहेतुविशिष्ट
हेतुत्वविषयतान्तर्भावसम्भवतीति तदादरः । ज्ञानाभावादुत्पन्नमिति
असंसर्गाग्रहविधया तादृशज्ञानाभावस्य पर्वतत्वप्रकारकज्ञानोत्पादकत्व
बोध्यं । व्यतिरेकिपर्यन्तानुधावनं विशिष्टविषयताबहिर्भूतसाध्यविषयत्वा-
भावनिर्वाहाय । प्रकृतसाध्ये विशेषणतया अन्वितो यस्स्वार्थः तद्बोधकत्वं
च दर्शितहेतुत्वपक्षोपनयस्थेदंपदस्य नास्तीति तद्विवक्षणे विभक्तिपद-
वैयर्थ्यमिति विशेष्यविशेषणसाधारणमेवान्वितत्व निवेशनीयं
इत्युक्तोदाहरणजन्यबोधे पञ्चम्यर्थस्य साध्यविशेष्यत्वेऽप्यति सङ्ग
एवेत्यभिप्रायः । अवयवान्तरेति । स्वभिन्नावयवघटकपदजन्योपस्थितिसह-
कारेण स्वाघटकपदजन्योपस्थितिसहकारेण वा तत्पदार्थान्वितस्वार्थ-
बोधकविभक्तिमत्त्वमित्यर्थः । तेन तादृशसाध्यस्य प्रतिज्ञाद्यवयवस्थपदोप-
स्थापितत्वेऽपि नातिव्याप्तिः । न चैवमनुषङ्गपक्षे साध्याविषयकत्व
विशेषणमनर्थकं निगमनस्य तत्पक्षे उपनयैकवाक्यताविरहेणावयवान्तरो-
पस्थापितार्थान्वितस्वार्थबोधकविभक्तिमत्त्वाभावाद्यावृत्त्यसङ्गतेरितिवाच्यम् ।
चैत्र पक्षेति पाककृत्तिसामग्रीमत्त्वादित्यादौ पाककृत्यादिसाध्यकप्रतिज्ञायां
हेत्ववयवस्थपञ्चम्युपस्थाप्यहेतुत्वान्वितस्वार्थबोधकाख्यातविभक्तिमत्त्वादति-
व्याप्तिवारणाय साध्याविषयकत्वोपादानस्यावश्यकत्वात् । प्रथमरीत्या
साध्याविषयकत्वनिर्वचनस्याननुषङ्गपक्ष इव अनुषङ्गपक्षेऽपि सम्भ-

तदा अत्रयवान्तरपस्थापितार्थान्वितस्त्रार्थबोधकविभक्तिमत्त्वं वक्तव्यम् । उदाहरणान्यत्वेन वा विशेषणीयम् । केचित्तु साध्यविषयकधीजनकत्वानियतहेतुविभक्तिमत्त्वनियतावयवतावच्छेदकरूपवत्त्वं समुदितलक्षणार्थं इत्याहुः ।

तच्चिन्त्यम् । हेतुत्वप्रतिपादकेति । विभक्त्यर्थहेतुत्वविशेषकान्वयबोधजनकन्यायावयवत्वमर्थः । हेतुत्वं प्रमेयमित्यादिप्रतिज्ञावाग्याय विभक्त्यर्थेति । तस्मादितरेभ्यो भिद्यत इत्यादिनिगमनवारणाय हेतुत्वेति विशेष्येति च ।

वात् अनुषङ्गपक्षे एवेयं विवक्षा, अनुषङ्गपक्षे तूदाहरणान्यत्वविशेषणो-
नानुपदोक्तोदाहरणं वारणीयमित्यपि वदन्ति ।

माध्यघटितार्थबोधकोक्तहेतावव्याप्ति हेतुविभक्तिमदुक्तोदाहरणे
ऽतिव्याप्तिश्च प्रकारान्तरेण वारयतां मतमाह । केचित्त्विति । निगमने
हेतुविभक्तिमत्त्वनैयत्यादतिव्याप्तिवारणाय अनियतान्तम् । हेतुत्वस्यापि
साध्यबोधकोक्तहेतुवृत्तिया असम्भवइति असामानाधिकरण्यमुपेक्ष्य
अनियतत्वनिवेशः । उदाहरणोपनययोस्साध्याबोधकयोरपि सम्भवादु-
दाहरणोपनयसामान्यवारणाय नियतान्तम् । हेतुविभक्तिमद्वर्षितोदाहरण
वृत्त्युदाहरणत्वमादायातिप्रसङ्गवारणाय सामानाधिकरण्यमुपेक्ष्य निय-
तत्वनिवेशनम् । विभक्तिमत्त्वमनुपादेयं, हेतुत्वप्रतिपादकपदवत्त्वनैयत्य-
निवेशेनैवानतिप्रसङ्गात्, हेतुत्वप्रतिपादकपदवत्त्वनैयत्यार्थप्रतिपादक-
विभक्तिमत्त्वनैयत्योर्वैकल्पिकमुपादानं वा । तत्र च द्वितीयकल्पे विशेषण
विभक्तेर्निरर्थकत्वमताभिप्रायेण । उदाहरणविशेषत्वमादायोक्तोदाहरणे-
ऽतिप्रसङ्गवारणायावयवतावच्छेदकेति । चिन्त्यमिति चिन्ताबीजं पूर्ववत् ।
यथाश्रुतप्रतीतिद्वितीयलक्षणार्थस्य निगमनसाधारणतयाऽन्यथा व्याचष्टे
विभक्त्यर्थेति । विभक्तिजन्यहेतुत्वोपस्थितिद्वारा हेतुत्वमुख्यविशेष्यक-
शाब्दधीजनकन्यायावयवत्वमित्यर्थः । तेन हेतुत्वे विभक्त्यर्थहेतुत्वविशेषण
स्याव्यावर्तकत्वेऽपि न क्षतिः । निगमनवारणायैति तत्र तिङ्गर्थस्य विशेष्य-
त्वादितिभावः । विशेष्येतीति हेतुत्वविशेष्यकत्वस्य तत्रापि सत्त्वेन
मुख्यविशेष्यतापर्यन्तानिवेशने तत्रानिव्यतिरेवेतिभावः । ननु घटो
दण्डादित्यादिप्रतिज्ञाघटितघटादिपक्षकनिरूपकनासंलग्नकदण्डादिनिष्ठहे-
तुतासाध्यकन्यायान्तर्गते तस्माद्दण्डादित्याकारकनिगमने अन-
नुषङ्गपक्षे विभक्त्यर्थहेतुत्वविशेष्यकबोधजनकेऽतिव्याप्तिरत आह ।
घटोदण्डादिति । ज्ञापकत्वरूपहेतुत्वस्यैव प्रकृतं निवेशनीयतया जनकत्व-
रूपहेतुत्व साध्यकप्रथमस्थले नातिव्याप्तिप्रसक्तिरित्यतो वह्निपक्षकधूमनिष्ठ

घटो दण्डात् वह्निर्धूमादित्यादिकाः न प्रतिज्ञा । तदवृत्तेरतदात्मनश्च तद्धर्म-
व्यापकत्वायोगात् सम्प्रदायविरोधाच्च । तेन तत्तत्प्रतिनिगमने नातिप्रसङ्ग-
इति भावः ।

उदाहरणेति कच्चिजिज्ञासानुत्पादेऽपि तद्योग्यतासत्त्वान्नाव्याप्तिः ।
अनुक्तोदाहरणस्थलेऽपि तादृशस्वरूपयोग्यतासत्त्वात्तद्वारणाय न्यायावयवेति ।
उदाहरणत्वं चेदं न न्यायावयवत्वगर्भम् । वैयर्थ्यात् (साध्याविषयकेत्यादि
अयं न दण्डात् दण्डसयोगाजन्यद्वयत्वानित्यादौ प्रतिज्ञानिगमनयोर्वारणाय
साध्याविषयेत्यादिव्याख्यातार्थकम् । उपनयविशेषवारणाय हेतुपञ्चम्यन्तेति)

हेतुतासाध्यकस्थलान्तरानुसरणम् । तदवृत्तेरिति । तादात्म्यातिरिक्त-
वृत्त्यनियामकसम्बन्धेन व्यापकत्वानभ्युपगमादिति भावः । तादात्म्येन
स्वस्य स्वधर्मव्यापकत्वसत्त्वादाह । अतदात्मन इति । तद्धर्मेति ।
तदवृत्तिधर्मेत्यर्थः । ज्ञाप्यताया एव नवीनमते पञ्चम्यर्थतया ज्ञाप्यत्व-
साध्यकतादृशप्रतिज्ञा सम्भवत्येव, तथाचासम्भववारणाय लक्षणस्थ-
हेतुत्वपदेनापि तादृशस्य हेतुत्वरूपार्थस्यैव विवक्षणीयतया तत्रत्यनिग-
मनेऽतिव्याप्तितादवस्थमित्याशङ्क्याह सम्प्रदायविरोधाच्चेति ।
न्यायानन्तर्गतस्य धूमादित्यादिवाक्यस्योदाहरणप्रयोजकजिज्ञासोपधायक-
त्वविरहेऽपि तत्स्वरूपयोग्यतामादायातिव्याप्तिं प्रसज्य न्यायावयवत्वदत्तं
सार्थकीचिकीर्पुर्जनकपदस्य स्वरूपयोग्यतापरत्वं स्फुटयति । कच्चिदिति ।
अभ्युपेत्य फलोपधाननिवेशेऽपि न्यायावयवत्वनिवेशनमावश्यक-
मित्याह । उदाहरणत्वं चेति वैयर्थ्यात् । प्रयोजनान्तराभावात् । तथा च
यत्रोदाहरणान्तमेव प्रयुक्तं तत्राप्युदाहरणप्रयोजकजिज्ञासाफलोपादान-
सम्भवेनातिव्याप्तिवारणाय न्यायावयवत्वनिवेशनं जनकपदस्य फलो-
पधानपरत्वेऽप्यावश्यकमेवेति भावः । चतुर्थलक्षणे प्रसिद्धप्रतिज्ञानिगमन-
योस्साध्याविषयकत्वविशेषणव्यावृत्तिर्न घटते पञ्चम्यन्तत्वाभावादिति
पञ्चम्यन्ततद्विशेषे तद्व्यावृत्तिमाह अयं न दण्डादिति । अयं दण्डादि-
त्यादिप्रतिज्ञाया सम्प्रदायविरुद्धत्वं प्रागभिहितमित्यभावसाध्यकानुधा-
वनम् । बन्दिमान्बन्दिममर्गमत्त्वादित्यादौ यथाश्रुताऽव्याप्तेराह—
व्याख्यातार्थकमिति । हेतुतावच्छेदकविशिष्टेत्यादिनेत्यादिः । उपनय-
विशेषेति । साध्याविषयकबोधजनकाभावसाध्यकव्यतिरेक्युपनये
त्यर्थः । उदाहरणस्य च पञ्चम्यन्तस्यापि सम्भवात्तद्वारणायोदाहरणा-

हेत्विति हेतुत्वबोधकार्थकम् । हेतुपञ्चम्योवैकल्पिकमुपादानम् । उपनयस्य चान्तेऽनुसन्धीयमाना प्रथमैवान्तः । एवं दण्डादित्यादेः स्वपरस्यापि दृष्टान्तस्य पञ्चम्यन्तत्वे अन्वयायोगात् कस्यचिद्व्यतिरेकिण उदाहरणस्य पञ्चम्यन्तत्वसम्भवे तु तद्वारणं पूर्ववत् । अत्र चार्थवद्भागस्य हेतुपञ्चम्यन्तत्वं बोध्यम् । तेन निरर्थकतसिलन्ते बन्धिप्रमात इत्यादौ नाव्याप्तिः ।

न्यत्वस्य निवेशनीयतया तत एवोदाहरणसामान्यवारणसम्भवादुपनयपर्यन्तानुधावनम् । धृमादालोकाभावादिसाध्यके धमादालोकव्यापकाभावप्रतियोगिमानयमित्याद्युपनयेऽतिव्याप्तिवारकतया तत्पदसार्थक्यबोध्यम् । उपनयस्य कस्यचिदपि पञ्चम्यन्तत्वासम्भवाद्धेतुपदवैयर्थ्यमाशङ्क्याह—हेतुत्वबोधकार्थमिति । हेत्विति । तादृशार्थकहेतुपदस्य पञ्चमीपदस्य च वैकल्पिकमुपादानमित्यर्थः । तथाच हेतुत्वबोधकान्तत्वं पञ्चम्यन्तत्वं पृथङ् निवेश्य लक्षणद्वयं करणीयमित्यर्थः । नन्वेवं प्रथमलक्षणे हेतुत्वपक्षके तद्बोधकेदंपदान्तोपनयेऽतिव्याप्तिरित्यत आह—उपनयस्य चेति । श्रूयमाणविभक्त्यन्तत्वाभावादनुसन्धीयमानेति । तथा च तस्य हेतुत्वबोधकत्वाभावादेव नातिव्याप्तिरिति भावः । ननु द्वितीयलक्षणे अयं न गुणो द्रव्यासमवेतत्वादित्यादौ यथा दण्डादित्यादिस्वपरपञ्चम्यन्तपदघटितदृष्टान्तशालिनि व्यतिरेक्युदाहरणे अतिव्याप्तिरित्यत आह एवमिति । दृष्टान्तस्येत्यत्रानुसन्धीयमानप्रथमैवान्त इत्यनुषङ्ग्यते—अन्वयायोगादिति । प्रथमान्तत्व विना समानविभक्तिक्त्वाभावेन तादृशशाब्दबोधे प्रथमान्तपदोपस्थाप्यसाध्याभावसाधनाभाववदभेदान्वयानुपपत्तेरित्यर्थः । नन्वेवमपि अयं न घटो दण्डजन्यत्वात् यो घटस्सदण्डादित्यादौ उदाहरणे लक्षणद्वयातिव्याप्तिदुर्वारैव साध्याविषयबोधजनकत्वात् पञ्चम्यन्तत्वाच्चेत्यत आह कस्यचिदिति पूर्ववदिति । अवयवान्तरोपस्थापितार्थान्वितस्वार्थबोधकत्वोदाहरणान्यत्वयोरन्यतरविशेषणेनेत्यर्थः । ननु पञ्चम्यास्तसिलित्यत्र पञ्चम्या इत्यस्य पञ्चम्यन्त इत्यर्थकतापक्षे पूर्वतो बन्धिमान्बन्धिप्रमात इत्यादौ हेत्वयवस्य तसिलन्तस्य हेतुपञ्चम्यन्तताविरहादव्याप्तिरित्यत आह अत्रचेति । हेतुपञ्चम्यन्तत्वमिति हेतुत्वबोधकान्तत्वं पञ्चम्यन्तत्व चेत्यर्थः । अर्थवद्भागस्येति । स्वघटकार्थवद्भागपूर्वत्वाभाववद्धेतुत्वबोधकादिघटितत्वमेव तदन्तत्वमिह विवक्षितमिति भावः । अर्थवत्त्वमाकाङ्क्षानिर्वाहकत्वम् ।

प्रतिज्ञावाक्यधीजन्यकारणाकांक्षानिवर्तकज्ञानजनकहेतु-
विभक्तिमद्वाक्यत्वं वा ।

पञ्चम्यादेः तसिलाद्यादेशत्ववादिनां नये तु नानुपपत्तिगन्धोऽपि । के-
चित्तु । हेतुपञ्चम्यन्तत्वं हेतुत्वप्रतिपादकपदशालित्वं पूर्ववत् ।
साध्याविषयकबोधजनकत्वञ्च इतरनैरपेक्ष्येण प्रकृतहेतुत्वाविशिष्टसाध्यविषयक-
तसिलं विनापि तत्पूर्वपञ्चम्यैव प्रकृतान्वयबोधौपयिकाकांक्षानिर्वाहात् न
तसिलादेशाकांक्षानिर्वाहकत्वं न तु किञ्चिदर्थवाचकत्वं तसिलादेरवाचक-
त्वेऽपि तद्वटकप्रत्येकवर्णानां वाचकत्वात् एकाक्षरकोशे सर्वेषां वर्णानां
वाचकत्वबोधनात् उक्तसूत्रे पञ्चमीपदस्य षष्ठ्यन्तत्वमपि सम्भवतीत्यभि-
प्रायेण यथाश्रुतस्यैव साधुतां समर्थयति । पञ्चम्यादेरिति आदिपदाभ्यां
सप्तम्यादेस्तत्त्वदेश्च परिग्रहः । नानुपपत्तिरिति तथासति तसिल एव हेतुत्व-
प्रतिपादकत्वात् पञ्चमीत्वाच्चेति भावः । तसिलादेः पञ्चम्यनादेशतापक्षे
उक्तहेतावव्याप्तिवारणाय पञ्चम्यन्तत्वमविवक्षतां मतमाह केचित्त्विति
हेतुत्वप्रतिपादकपदशालित्वमिति । तथा च पञ्चम्यन्तत्वानिवेशा-
त्तसिलः पञ्चम्यनादेशतापक्षेऽपि न तदन्तहेतावव्याप्तिरिति भावः । ननु
हेतुत्वप्रतिपादकपदस्यान्तत्वविवक्षणे दर्शितव्यतिरेक्युपनये अतिव्याप्ति-
तादवस्थमिति त आह पूर्ववदिति । प्रकृतसाध्यान्वितस्वार्थबोधक-
तादृशपदशालित्वरूपमित्यर्थः । एवं च प्रथमलक्षणे तादृशस्वार्थबोधक-
विभक्तिशालित्वं साध्याविषयकधीजनकत्वं च निरुक्तविशिष्टविषयता-
बहिर्भूतसाध्यविषयताशून्यधीजनकत्वरूपं निविष्टं तत्र तु तादृशहेतुत्व-
प्रतिपादकपदशालित्वं साध्याविषयकज्ञानजनकत्वं च निर्वच्यमाणमन्य-
विधं प्रविष्टमिति भेद इत्यवधेयम् । पर्वतोवह्निमानित्यादिन्यायान्तर्गत-
प्रतिज्ञादेर्निर्वाच्यसाध्याविषयकज्ञानजनकताशालिनो वारणाय हेतुत्व-
प्रतिपादकपदोपादानम् । वह्निर्द्रव्यत्ववान् वह्निमान् हेतुत्वं प्रमेय-
मित्यादिन्यायान्तर्गतप्रतिज्ञादावतिव्याप्तिवारणाय विशेषणतया साध्या-
न्वितत्वनिवेशनेऽपि सुन्दरवह्निमत्सधर्मा पर्वतोवह्निमानित्यादावति-
व्याप्तिवारणाय तदावश्यकत्वम् । न चैवमप्यालोकाद्वह्निमत्सधर्मा पर्वतो
वह्निमानित्यादावतिव्याप्तिर्दुर्वारैव तत्रापि विवक्षणीयप्रकृतहेतुतावच्छेद-
कावच्छिन्नहेतुविशिष्टहेतुताविशिष्टसाध्यविषयकज्ञानजनकत्वस्याक्षतत्वा-
दिति वाच्यम् । हेतुत्वप्रतिपादकेत्यस्य प्रकृतहेतुतावच्छेदका-
वच्छिन्नहेतुविशिष्टहेतुत्वप्रतिपादकार्थकत्वात् । यथाश्रुतं साध्याविषयक-

पंचम्यन्तलाक्षणिकपदवदनुमितिपरवाक्यत्वं वा ।

ज्ञानजनकत्वं, साध्यं चेह न विवक्षितम् । वैयर्थ्यादित्याहुः पञ्चम्यन्तेति ।

ज्ञानजनकत्वं अयं वह्निमान्वह्निमामग्रीमत्त्वादित्यादिन्यायस्थले हेत्ववयवे अव्यापकं, पूर्वनिरुक्ततन्निवेशे च साध्यान्वितस्वार्थबोधकहेतुत्वप्रतिपादकपदशालित्वविशेषणे हेतुत्वप्रतिपादकेत्यस्य * वैयर्थ्यं प्रतिज्ञाया निरुक्तसाध्याविषयज्ञानजनकत्वाभावादेव वारणादतस्साध्याविषयकज्ञानजनकत्वमन्यथा निर्वक्ति साध्येति । एवं च पर्वनोवह्निमानित्यादिप्रतिज्ञायास्साध्यविषयकज्ञानजनकत्वेऽपीतरनैरपेक्ष्येण हेतुत्वविशिष्टसाध्यविषयकज्ञानजनकतया साध्याविषयकेत्यादिनाऽवारणात् हेतुत्वप्रतिपादकत्वं पदविशेषणमर्थवद्भवति हेत्ववयवस्यापि प्रतिज्ञासहकारेण हेतुत्वविशिष्टसाध्यविषयकज्ञानजनकतया असम्भववारणायेतरनैरपेक्ष्येणेति । स्वाघटकपदासहकारेणेत्यर्थकं अजनकेत्यस्य प्रतियोगिविशेषणम् । तथा च स्वेतरावयवजन्यहेतुत्वविशिष्टसाध्यविषयकज्ञानजनकं यत्तदन्यत्वमिति समुदायार्थः । जनकपदस्य जनकतावच्छेदकधर्मपर्याप्तयाश्रयसमुदायत्वलाभायेतरनैरपेक्ष्येणेति । हेत्ववयवस्य प्रतिज्ञासहकारेण तादृशबोधजनकत्वेऽपि तादृशधर्मपर्याप्तयाश्रयसमुदायभेदस्याक्षततया इतरनैरपेक्ष्याप्रवेशेऽपि लक्षणसमन्वयात्, अयं धूमाद्वह्निमान् धूमाद्वह्निमतोऽन्यत्रावर्तमानधर्मादित्यादिहेतोर्धूमनिष्ठहेतुताविशिष्टसाध्यज्ञानजनकस्य संग्रहाय प्रकृतेति प्रकृतहेतुतावच्छेदकावच्छिन्नविशिष्टेत्यर्थकम् । प्रकृतहेतुतावच्छेदकावच्छिन्नहेतुविशिष्टहेतुत्वमितराविशेषणतया अवगाहिन एव ज्ञानस्येतरनैरपेक्षहेतुवाक्येन जननात्तादृशहेतुत्वप्रकारकज्ञानस्यामान्याजनकत्वस्यैव सकलहेत्ववयवसाधारण्यात् साध्यांशोपादानमनर्थकमिति तत्परित्यजति । साध्यंचेति । अत्र साध्यान्वितस्वार्थबोधकत्वनिवेशेऽपि हेतुत्वपक्षकोपनये साध्यान्वितार्थबोधे स्वजन्यत्वनिवेशे अनुषङ्गपक्षे साध्यान्वितपक्षबोधस्योपनयाजन्यतया तद्वारणेऽप्यनुषङ्गपक्षे निगमनोपस्थापितसाध्यान्वितहेतुत्वबोधकेदंपदशालिन्यतिव्याप्तिः । न च हेतुतावच्छेदकावच्छिन्नहेतुविशिष्टहेतुत्वप्रतिपादकपदशालित्वनिवेशान्न तत्रातिव्याप्तिरिति वाच्यम् । गोत्वाभावविशिष्टहेतुत्वं सास्नाभाववत् गोत्वाभावादित्यादिन्यायान्तर्गतोपनये तथाप्यतिव्याप्तेरवारणात्, अनुषङ्गपक्षेऽप्युक्तन्यायान्तर्गतप्रतिज्ञायामतिव्याप्तेश्च, विशेषणतया साध्यान्वितस्वार्थबोधकत्वं निवेश्य तद्वारणे

अनुमितिपरवाक्यत्वमवयवत्वं हेतुत्वादौ पञ्चमी लाक्षिकी । वृत्ताद्विभजन इत्यादौ लाघवेनावधित्वे अवधिमत्त्वे वा शक्तत्वात् ।

द्रव्यनिष्ठावधित्वमिव विभागनिष्ठमवधिमत्त्वमपि सम्बन्धविशेषः । स चानिरिक्तोऽनतिरिक्तो वेत्यन्यदेतत् । तत्सम्बन्धाग्रहेऽपि व्यवहारः, शक्तिभ्रमात् ।

साध्यांशवैयर्थ्यं, अनुब्रह्मपक्षेऽप्युपनयस्थेदंपदार्थस्य कुत्रापि विशेषणता-
विरहात् पदान्तरोपस्थापितेन प्रकृतहेतुना साक्षाद्विशेषितहेतुत्वप्रति-
पादकपदशालित्वं निवेश्योक्तविशिष्टहेतुत्वपक्षकप्रतिज्ञोपनययोः वागणेऽपि
प्रकृतहेतुत्वविशिष्टविषयकज्ञानजनकत्वनिवेशेनैवोपपत्तौ न च व्यत्यासस्ये-
तरनैरपेक्ष्येत्यभिधानस्याकिञ्चित्करत्वमित्यत्वरसः—पञ्चम्या लाक्षणि-
कत्वं व्यवस्थाप्य तद्वत्त्वेन निगमनेऽतिव्याप्तिं प्रसञ्जयन् पञ्चम्यन्तपदं
सार्थकयति हेतुत्वादाविति । हेतुत्वं जनकत्वं आदिना ज्ञापकत्वपरिग्रहः
जनकत्वोपादानं दृष्टान्तविधया । गुरुशरीरं तत्क्रियानाश्रयत्वे सति
तज्जन्यविभागाश्रयत्वरूपमपादानत्वं वा दृष्टान्तविधया आदिपदग्राह्यं
हेतुत्वं ज्ञापकत्वमेव तर्हि कुत्र तच्छक्तिरित्यपेक्षायामाह वृत्तादिति
इत्यादौ इत्यादिवाक्यस्थपञ्चमीप्रतिपाद्ये । विनिगमनाविरहं निराकरोति
लाघवेनेति । वृत्तादिनिष्ठावधित्वस्य निरूपकत्वादिसम्बन्धेन विभागे
अन्वयसम्भवेऽपि न वृत्तादित्यादौ वृत्तादिनिष्ठावधिताया आश्रयता-
सम्बन्धावच्छिन्नाभावस्य वृत्ताद्यवधिकविभागेऽपि सत्त्वेनातिप्रसङ्गभिया
तादृशबोधोपगमासम्भवात् वृत्त्यनियामकनिरूपकत्वसम्बन्धस्थाभावप्रति-
योगितानवच्छेदकत्वाद्विभागनिष्ठवृत्तादिनिरूपितमवधिमत्त्वमेव पञ्चम्या
प्रतिपाद्यत इति नव्यमतानुसारेणाह अवधिमत्त्वेनेति । नन्ववधिमत्त्व-
मवधितानिरूपकत्वमेव तत्र वृत्तादेरवधितायामेवान्वयस्योपगन्तव्यतया
एकदेशान्वयदोषः, निरूपकत्वं च तज्ज्ञानजनकज्ञानविषयत्वमिति
ज्ञापकत्वापेक्षया गौरवमेवेत्यत आह—द्रव्यनिष्ठमिति । सम्बन्धविशेषः ।
अवधिमन्निष्ठोऽवधितानिरूपितसम्बन्धविशेषः । अवधिमत्त्वमेव स्वरूप-
सम्बन्धविशेषः तन्निरूपकत्वेमेवावधित्वमिति वैपरीत्यस्यापि सम्भवेन
विनिगमनाविरहादिति भावः । अन्यदेतदिति । अनतिरिक्तत्वेऽप्यवधिता-
त्वादेरनुगमकवर्णस्यानुगतप्रतीत्यनुरोधेनावश्यकत्वात्तस्य प्रवृत्तिनिमित्त-
त्वेन लाघवादिति भावः । नन्ववधित्वादावेव पञ्चम्याशक्तौ ज्ञापकत्वा-
दावधित्वादिसम्बन्धाग्रहे वृत्त्यग्रहेण पञ्चम्याः ज्ञापकत्वबोधकत्व-
ग्रहासम्भवात् तत्प्रत्यायनेच्छया पञ्चमीप्रयोगो न स्यादित्यत आह—

वृक्षादपैति पततीत्यादौ लाघवाद्भिभागे शक्तिः तज्जनकत्वं च क्रियायाः संसर्गमर्यादया भासत इत्यपि वदन्ति ।

तत्सम्बन्धाग्रहेत्त्विति । ज्ञापकत्वादाववधित्वसम्बन्धाग्रहेऽपीत्यर्थः ।
 [व्यवहारः । ज्ञापकत्वादिपरपञ्चमीप्रयोगः । शक्तिभ्रमात् । ज्ञापकत्वादौ शक्तिभ्रमात् । अपादानताघटकविभागत्वज्ञात्यवच्छिन्नो शक्तिवादिनां मतमुपन्यस्यति । वृक्षादिति । अपैत्यर्थोऽपगमः, स्पन्दमात्रं न तु विभागावच्छिन्नस्पन्दः तर्हि त्यजितुल्यतया धात्वर्थतावच्छेदकविभागाश्रयतया वृक्षाद्यपादानस्य कर्मताप्रसङ्गात्, नाप्युत्तरसयोगावच्छिन्नस्पन्दः वृक्षाद्भूमिं प्रयातीतिवत् वृक्षाद्भूमिमपैतीति प्रयोगप्रसङ्गात् पततीत्यत्राधस्संयोगावच्छिन्नस्पन्दस्पन्दत्वावान्तरज्ञात्यवच्छिन्नो वा पतत्यर्थः, उभयत्र वृक्षादिनिष्ठविभागजनकत्वं पञ्चमीलभ्यमेवेति प्रवृत्तिनिमित्तलाघवाद्भिभाग एवैतस्याः शक्तिरित्यर्थः । नन्वेवं जनकत्वं कुतो लब्धं तदन्तर्भावेण शक्तौ च न ज्ञापकत्वाद्यपेक्षया लाघवमित्यत आह जनकत्वं चेति । अथ यत्नादेः स्वनिष्ठविभागानुकूलक्रियाश्रयत्वाद्भिभागमात्रस्य पञ्चम्यर्थत्वे स्वं स्वस्मात्पततीत्यादेरपि प्रयोगस्यादिति भेदप्रतियोगितावच्छेदकत्वसहित एव विभागः पञ्चम्यर्थो वाच्यः, स्वनिष्ठक्रियायास्स्वनिष्ठविभागजनकत्वेऽपि स्वनिष्ठभेदप्रतियोगितावच्छेदकत्वविरहान्नोक्तातिप्रसङ्ग इति कुतो लाघवमिति चेन्न । भेदप्रतियोगितावच्छेदकत्वे लक्षणयैवोपपत्तौ तदन्तर्भावेण शक्तेरकल्पनादिति तात्पर्यवशाच्छक्यलक्ष्यार्थयोरपि युगपदन्वयोपगमादिति लक्ष्यार्थभेदप्रतियोगितावच्छेदकत्वविनिर्मुक्तिं पञ्चम्या विभागाबोधकत्वव्युत्पत्तेर्न विभागमात्रतात्पर्येण स्वं स्वस्मात्पततीति प्रयोगप्रसङ्गः । अथवा केवलविभागे पूर्वपूर्वप्रयोगाभावादेव न प्रयोगः । वस्तुतो भेदप्रतियोगितावच्छेदकत्वस्य पञ्चम्यर्थत्वेऽपि वृक्षात्पत्रं पततीत्यत्र पत्रात्पत्रं पततीति प्रयोगो दुर्वारः, पत्रान्तरनिष्ठभेदमादाय ततः प्रत्येतव्यस्य पत्रनिष्ठभेदप्रतियोगितावच्छेदकत्वे सति पत्रनिष्ठविभागजनकत्वस्य पत्रनिष्ठक्रियायामबाधात् । न च भेद एव पञ्चम्यर्थः तस्य स्वप्रतियोगितावच्छेदकत्वस्वाश्रयनिष्ठविभागजनत्वोभयसम्बन्धेन क्रियान्वयो वाच्य इति नोक्तातिप्रसङ्गः, तत्पत्रनिष्ठक्रियावच्छिन्नप्रतियोगिताकभेदाश्रयपत्रान्तरनिष्ठविभागजनकतायास्तत्पत्रक्रियायामसत्त्वेन तस्या उभयसम्बन्धेन पत्रान्तरान्वितभेदान्वयायोग्यत्वादिति वाच्यम् । पत्रान्तर-

अतः पञ्चम्यन्तेति लाक्षणिकविशेषणम् । तस्मादित्यत्र च तत्पदे न लक्षणा ।

निष्ठेतत्क्रियावच्छिन्नभेदस्य वृत्तेऽपि सत्त्वेन तद्भेदाश्रयवृत्तनिष्ठ-
विभागजनकतायास्तत्क्रियाया सत्त्वेन पत्रान्तरनिष्ठभेदस्योक्तसम्बन्धेन
तत्क्रियान्वययोग्यतायाम् अक्षतेः, अधिरूपभेदेनाभावभेदाभावात् ।
अथ पत्रादित्यत्राधेयतासम्बन्धेन पत्रविशिष्टभेद उपतिष्ठते विशिष्टस्यैव
च स्वाश्रयनिष्ठविभागजनकत्वघटितोभयसम्बन्धेनान्वयः, विशिष्टस्या-
धिकरणमेव विशिष्टनिरूपितपरस्परसम्बन्धघटकं पत्राधेयत्वविशिष्टस्यैव
चाऽधेयतासम्बन्धेन पत्रविशिष्टस्याधिकरणं विशेषणीभूतपत्रमेव न
तु वृत्तः अतो नोक्तोभयसम्बन्धेन पत्रविशिष्टभेदस्य तत्क्रियान्वय
योग्यता । भेदप्रतियोगितावच्छेदकत्वद्वलरक्षायै स्वपदेन पत्रान्तर-
विशिष्टभेदस्यैवोपादेयत्वात्, तदुपादाने तदाश्रयपत्रान्तरविभागजन-
कत्वस्य तत्क्रियायां घटयितुमशक्यत्वादिति चेत् तर्हि विभाग एव
शक्तिरस्तु तस्यैवाधेयतासम्बन्धेन प्रकृत्यर्थविशिष्टस्य स्वस्वाश्रयनिष्ठ-
भेदप्रतियोगितावच्छेदकत्वसहितजनकतासम्बन्धेन तत्क्रियायामन्वय
उपेयतां तावताप्युक्तस्थले पत्रात्पत्रं पततीति प्रयोगवारणसम्भवात्,
आधेयतया यत्पत्रविशिष्टविभागजनकत्वं तत्क्रियायास्तादृशविशिष्टा-
श्रयतत्पत्रनिष्ठभेदप्रतियोगितावच्छेदकत्वस्य तत्क्रियायामभावादित्य-
लमधिकेन । अत्र जनकतासम्बन्धेस्य वृत्त्यनियामकतया पूर्ववद्वाका-
शात्पतति न वृत्तादित्यादावनुपपत्तिरिति विभागजनकत्वमेवार्थो
वाच्य इति क्व लाघवमित्यस्वरसः । अत इति । निगमनस्थायं तस्मादिति
पञ्चम्यः । लाक्षणिकत्वान्निगमनवारणायेति शेषः । पञ्चम्यन्तेति । तथा
च पञ्चमीपदस्य पञ्चम्यन्तत्वाभावान्नातिव्याप्तिरिति भावः । नन्वेव-
मपि पञ्चम्यन्ततत्पदस्य तादृशधूमादिपदवद्धूमादिज्ञाने लाक्षणिक-
त्वादुद्धारैव निगमनातिव्याप्तिरत आह । तस्मादित्यत्रेति । तत्पदे न
लक्षणेति । न धूमादिज्ञाने शक्तिविरह इत्यर्थः । तेन तत्पदशक्य-
धूमादिना तज्ज्ञानस्य सम्बन्धसत्त्वाच्छक्तिज्ञानशून्यकाले शक्यसम्बन्ध-
ग्रहत्पदान्तरस्यैव तत्पदस्यापि तादृशार्थबोधकताया अशक्यापला-
पत्वाच्च तत्पदे लक्षणायास्तथा बोधकत्वस्य च दुश्पवाद्त्वेऽपि न
क्षतिः । लक्षणे च लाक्षणिकत्वं शक्यार्थतात्पर्यराहित्यं अतो निगमने
तत्पदस्य तत्पर्यविषयीभूतधूमज्ञानलाक्षणिकत्वेऽपि नातिव्याप्तिरित्यव-
धेयम् । शक्यार्थेति । तत्पदस्य वक्तुवृद्धिस्थवाचकत्वाद्धूमादिज्ञाने

शक्त्यैव तादृशज्ञानोपस्थितिसम्भवात् । पर्वतो वह्निमान् वह्निसामग्री-
मान् वा तस्मादिन्द्रादिकस्तु न प्रयोगः सम्प्रदायविरोधादिति नदन्ति ।
यत्तु हेत्वन्वनुरोधात् वह्निसामान्यादावपि ज्ञानलक्षणेति । तदसन् ।
पंचम्याः ज्ञापकत्वे ज्ञाप्यत्वे वा लक्षणेयैवोपपत्तौ तत्र लक्षणायां माना-
भावात् ।

तात्पर्येण च प्रकृते तत्पदप्रयोगेण ज्ञानस्य वक्तृबुद्धिस्थिताया आवश्यक-
कत्वात् । विशिष्टहेतुज्ञानस्याप्रक्रान्तत्वेऽपि न क्षातिरिति भावः । नन्वेवं
तत्पदेन यत्र हेतुनिर्देशः तत्र पंचम्यन्तलाक्षणिकपदाभावादव्याप्तिरित्यत
आह-पर्वतइति । वह्निसामान्यादित्यत्र हेतुभूतधूमादेरप्रक्रान्तत्वाद्धेतो
प्रक्रान्तत्वरक्षायै वह्निसामग्रीमानिति । अत्र वह्निरूपहेता प्रक्रान्तत्वेन
तत्पदेन स्फुटतरतत्परामर्शादिति भावः । सम्प्रदायाननुरोधिनां तथा
प्रयोगो दुर्वार एवेत्यत्र लक्षणे वदन्तीत्यस्वरस सूचितः । प्रतिज्ञा-
स्थसाध्यवाचकपदस्य ज्ञानलाक्षणिकत्वात् प्रतिज्ञायामपि पंचम्य-
न्तपदव्यावृत्तिः सम्भवतीति मतमुपन्यस्य दूषयति यत्त्विति ।
अथवा निगमनस्थवन्ह्यादिपदस्य वन्ह्यादिज्ञाने लाक्षणिकतया
तस्मादिति पंचम्या जनकत्वं जन्यत्ववार्थः । तथा च पंचमीमादाय
निगमने न व्यावृत्तिसङ्गतिः, अवधित्वादेरिव जनकत्वादेरपि स्वरूप-
सम्बन्धरूपतया विनिगमकाभावेन जन्यत्वस्यापि वाच्यत्वेन पंचम्याऽ-
लाक्षणिकत्वादिति वादिनो मतं दूषयति । यत्त्विति । एवं चाप्रे
जन्यत्वे शक्तावपि ज्ञाप्यत्वे लक्षणैवेत्युपसंहारस्तङ्गच्छते । हेत्वन्व-
नुरोधादिति । हेत्वनुशिष्टपंचम्या जन्यजनकभाव एवार्थः न तु
ज्ञाप्यज्ञापकभावः “हेतुर्ना कारणं बीजमिति” कोशाद्धेतुकारणपदयोः
पर्यायतास्थितेः ज्ञापकार्थकताया हेतुपदस्य कोशादावदर्शनात् । तथा
च प्रतिज्ञास्थवन्ह्यादिपदस्य मुख्याथपरत्वे मुख्याथस्य वह्न्यादेर्धूमज्ञा-
नाद्यजन्यत्वेन ज्ञाने लक्षणा विना पंचम्यर्थान्वयानुपपत्तिः स्यादिति
भावः । ज्ञानलक्षणा । वह्न्यादिज्ञानलक्षणा, तत्पक्षे च तस्य विषयता
सम्बन्ध एव मतुर्बर्थः ज्ञानविषयतापर्यन्तमेव वा वह्न्यादिपदार्थ
इति भावः । ज्ञापकत्व इति । प्रकृत्यर्थवृत्तिकर्मत्वादीनां सुबर्थतावादि-
प्राचीनमतेन । ज्ञाप्यत्वे वेति । नव्यमतेन । तत्र वह्न्यादिपदे । लक्षणायाम् ।
लक्षणानिर्वाहकतात्पर्ये । मानाभावादिति । जन्यजनकभावस्य पञ्च-
म्यर्थत्वेऽपि तल्लक्षणिकताया आवश्यकत्वात्तत्रैव ज्ञानान्तर्भावेणोप-
पत्तावुभयत्र लक्षणया अयुक्तत्वादिति भावः । न च सुबिभक्ते-

अत एवोक्तमावृत्तौ सैव प्रतिज्ञेति ।

रानुशासनिकतिरिक्तार्थेन लक्षणांनुशासनं विनापि तल्लक्ष्यार्थे-
विभक्तेस्साधुत्वे कर्मत्वादिरूपलक्ष्यार्थे षष्ठ्याद्यनुशासनवैयर्थ्यादिति
कथमेतदिनि वाच्यम् । हेताविति तृतीयाबोधकसूत्रस्थहेतुपदस्य कारण
ज्ञापकोभयपरतया तदनुवृत्तिमता “विभाषागुणेऽस्त्रियामि” नि सूत्रेण
ज्ञापकत्वेऽपि पञ्चम्या अनुशिष्टत्वात् । यदपि तत्र गुणपदं न वशाषक-
सिद्धगुणपरं पुण्याभावान्न सुखीत्यादौ पञ्चम्या अनुपपत्तिरिति
पराश्रितपरं तत्, पराश्रितत्वञ्च साध्यवदधिकरणाश्रितत्व, तथा सति
उक्तस्थले पुण्याभावप्रयोज्यसुखाद्यभावाश्रयवृत्तितया तत्प्रयोजकत्वा-
त्पञ्चम्युपपत्तेः । तथा च ज्ञानकरणतावादिमते धूर्मादिपदार्थज्ञानरूपहेतुः
साध्यवति न समवायादिना वर्तते । तथापि विषयतयैव तत्र वृत्तिरिति
नानुपपत्तिः । एवं सति धूमज्ञानाद्वह्निमानिति प्रयोगस्थवादिति तु
न देश्यम् । ज्ञापकताबोधकपञ्चम्यन्ततत्तदर्थवाचकपदस्य तत्तदर्थज्ञान
एवानादितात्पर्यात् । धूमज्ञानपदस्य धूमज्ञानज्ञान एव तात्पर्यात् ।
ज्ञानज्ञाप्यत्वस्य पञ्चम्यर्थतामते च ज्ञानविषयधूर्मादिरूपहेतास्संयोगा-
दिनैव साध्यपदाश्रितत्त्वान्नानुपपत्तिगन्धोऽपि । प्रतिज्ञास्थवह्न्यादि-
पदस्य मुख्यार्थपरत्वे मणिकृतोऽपि स्वरसं दर्शयति अत एवाक्तमिति ।
आवृत्ताविति । तेन ग्रन्थेन पुनरनुसन्धीयमानस्य प्रतिवादिवाक्यसह
कारेण मध्यस्थसंशयजनकस्य पूर्वाक्तसाध्यवद्धर्मिबोधकादिवाक्यस्य
प्रतिज्ञात्वमभ्युपगतं तत्र च वह्न्यादिपदं न तज्ज्ञानादिपर तथा सति विषय
संशयकत्वासम्भवाद्विप्रतिपत्तिवाक्याभ्यां काट्युपस्थितिद्वारा मानसस्सं-
शयो जन्यते इति सिद्धान्तिभिरपि वह्निः पर्वतोऽभाव इत्यादित आकां-
क्षादिरदिताच्छब्दात्संशयानुदयेन धर्मिणि तत्तदभावकोट्याः प्रत्येकं
शाब्दधीजनकसामग्रोभ्यामेव परस्परविराधेन शाब्दबोधमनुत्पाद्य मान-
सस्संशयो जन्यत इत्यभ्युपगमात्, प्रतिवादिनिवृत्तये पर्वते वह्निस्सा-
धनीयः इत्यभिसन्धेः प्रथमतोऽनियमात् शब्दादेव पर्वते वह्निर्निश्चयो
भविष्यतीत्यभिप्रायेणापि प्रथम पर्वतो वह्निर्मानिति प्रयोगात्पूर्वप्रयुक्त-
वह्निपदस्य सर्वत्र ज्ञानपरत्वासम्भवाच्चेति भावः । वर्धमानापाध्या-
यानामपि पञ्चम्या ज्ञापकत्वबोधकत्वे संवादमाह अत एवेति । यथासम्भ-
वमिति । समभिव्याहृतद्रव्यादिपदार्थं जन्यनित्यरूपे तत्तदन्वययोग्य-
तानुसारेणेत्यर्थः । नन्वावृत्तौ सैव प्रतिज्ञेति मणिकृतोऽभ्युपगमवादः

अतएव व्याचक्षते यतो द्रव्यं गुणाः कर्मेत्यत्र हेतुत्वं यथासम्भवमुत्पादकत्वं
ज्ञापकत्वं चेति । अतएव लोके किं वह्निगदिति पृष्टे तद् गृहं वह्निमदित्यु-
त्तरिते कुन इति जिज्ञासा धूमवत्त्वादित्युत्तरं च । नहि तत्र ज्ञाने प्रश्नः । येन
लक्षणाया ज्ञानेनोत्तरयेत् ।

नवा परकीयभाविप्रश्नानुरोधाजिज्ञासिताभिधानम् ६ नवा कुत इति प्रश्ने
ज्ञाननित्यव्याहारः । ज्ञानाभावात् ।

ननु तत्र निर्भरः मध्यस्थराशयात्परतोपि हेतुवाक्यसमभिव्याहृतसाध्य-
निर्देशस्य साम्प्रदायिकत्वात् । हेतुत्वं यथा सम्भवमित्युपाध्याय
ग्रन्थाऽपि पञ्चमाप्रतिपाद्यं हेतुत्वं क्वचित् समभिव्याहृतपदमुख्यार्थान-
रूपितं क्वचित्च लक्ष्यार्थनिरूपितं कारणत्वमित्यर्थकतयोपपद्यते,
यदप्युक्तमुभयपदे लक्षणाऽनौचित्यमिति, तदपि शिथिलं ज्ञापकताया
पञ्चम्यर्थत्वे सूत्रस्थहेतुपदस्याभयपरतया वाक्यभेदापत्ते । अनुशासना-
नुरोधेनोभयत्र लक्षणाया एवोचितत्वादित्यतो युक्त्यन्तरमाह । अत-
एवेति । जिज्ञासा प्रश्नः । धूमवत्त्वादित्युत्तरं चेति । प्रयुज्यत इति
शेषः । उपपद्यते विवृणोति । नहीति । ज्ञाने प्रश्न इति ।
प्रश्नस्थवह्निपदं वह्निज्ञानपरमित्यर्थः । वन्देरेव जिज्ञासितत्वादितिशेषः ।
लक्षणाया ज्ञानेनोत्तरयेदिति । लक्ष्यार्थज्ञानपरमुत्तरं वाक्यमित्यर्थः ।
अपितु प्रश्नसमानविषयकत्वानुरोधान्मुख्यार्थवह्निपरमेव तादृशोत्तरं
प्रयुक्तमिति शेषः । तथा च तत्र वद्वौ कुतइति
धूममदिति च प्रश्नोत्तरवाक्ययोरुभये पञ्चम्यौ तदर्थान्वयानुरोधेन
ज्ञापकत्वं ज्ञाप्यत्वं वा पञ्चम्यर्थो वाच्ये इति भावः । ननु प्रथमप्रश्ना-
नुरोधाद्वह्निपदस्य वह्निपरत्ववत्कुत इति प्रश्नस्थपञ्चम्यर्थान्वयानुरोधा-
च्चतुत्तरधूमादिति पञ्चम्यर्थान्वयानुरोधाच्च ज्ञानपरत्वसम्बन्धिनुरोधादेकदा
सक्यलक्ष्यार्थान्वयेऽपि वह्नि बोधयित्वा वह्निज्ञानं बोधकमित्येत्य-
न्निप्रश्नेष्वैकपदप्रयोगे बाधकोभावादत् अत एव तथाविधतत्पर्यानुरोधेन
ज्ञानपरत्वे व्याकृतमित्यत आह तत्वेति । परकीयभाविप्रश्नानुरोधादिति ।
तादृशप्रश्नस्थोत्तरतुल्यवाक्यद्वयस्थपञ्चम्यर्थान्वयानुरोधादित्यर्थः । अजि-
ज्ञासिताभिधानम् । प्रथमजिज्ञासाऽविषयज्ञानप्रत्ययकेच्छया वह्निपद-
प्रयोगः, परकीयत्वेन भावित्वेन च प्रथमं कुत इति प्रश्नस्या-
ज्ञानान्न, परकीयवह्निज्ञानहेतुजिज्ञासाया अज्ञात्वेन वन्दिज्ञान
प्रत्यायत्तेच्छाया, प्रथमसमभववादिति हेतुसूचनाय, परकीयत्व

दाहो दहनात् न जलात् जलं स्पर्शवत् रूपात् न गन्धात् नापि शब्दादित्यादौ
न जर्थान्वयानुरोधात् जन्यत्वरूपहेतुमत्त्वं जन्यज्ञानविषयत्वरूपज्ञाप्यत्वञ्च

भाषित्वाभिधानम् । ननु तत्र ज्ञातमित्यध्याहारात्कुत इत्यादि-
पञ्चम्यर्थस्य ज्ञानेऽन्वयो न तु वह्न्यादावित्यन आह नचेति । प्रश्नस्थ-
पदस्य उत्तरवाक्येऽनुषङ्गस्य व्युत्पत्तिसिद्धत्वात्कुत इत्यत्र ज्ञातमित्य-
ध्याहारेणैव धूमादित्यत्रापि ज्ञानान्वयसम्भवात् तत्राध्याहारान्तरविर-
हेऽपि न क्षतिरित्यतः कुत इत्यत्रैव अध्याहारशङ्कितः । ज्ञानाभावादिति ।
पदार्थान्तरान्वयस्य वक्तुरनभिप्रेतत्वनिश्चयेऽपि बोधस्यानुभाविकत्वात्-
सर्वत्राश्रुतपदकल्पनासम्भवादित्यर्थः । इदं त्ववधेयम् । गृहं वह्निर्मदिति
प्रयोक्तुर्वह्निपदे ज्ञानतात्पर्यं कुत इति वाक्यजन्यज्ञान हेतुजिज्ञासाबो-
धेऽनुपयुक्तं स्वाभिप्रायस्य स्वबोधहेतुत्वात्, कुत इति पृच्छकपुरुष-
तात्पर्यस्यैव तत्रोपयोगात् । तथा च स्वजिज्ञासां बोधयितुकामस्य कुत इति
प्रयोक्तुः परप्रयुक्तबह्निपदोपस्थापितज्ञानमादाय कुत इति पञ्चम्यर्थान्व-
यबोधो भवत्वित्यभिप्रायं ज्ञात्वैव प्रतिवक्ता प्रष्टुर्वह्निज्ञानहेतुजिज्ञासां
कुत इतिशब्दादनुषङ्ग्यमानस्वोक्तबह्निपदसहितात् ज्ञास्यति, एवं गृहं
वह्निर्मदिति प्रयोक्तुः प्रथमं वह्निपदे ज्ञानतात्पर्यविरहेऽपि कुतइति
प्रश्नानन्तरं प्रष्टुर्वह्निज्ञानहेतुजिज्ञासाया ज्ञाने किमर्थमन्यद्वह्निपदं
प्रयोक्तव्यं पूर्वं बह्निपदात्त्वक्षणाद्योपस्थापितज्ञानमादायैव धूमादिति
वक्ष्यं धूमज्ञाने वह्निज्ञापकतां बोधयत्वित्यभिप्रायसम्भवात् तज्ज्ञानेन
धूमादिति पञ्चम्यर्थस्य ज्ञानान्वयो भविष्यतीति किमनुपपन्नम् । नहि
प्रयोक्तृपुरुषस्यैकार्थतात्पर्यं पुरुषान्तरस्यान्यार्थतात्पर्यविरोधि अन्यैर-
प्यन्वयतात्पर्यस्य प्रयुक्तान्यपि पदान्यादायान्यार्थपरश्लोकस्य मौनना-
तिवन्धनात् । न वा स्वीयप्राथमिकमन्यतात्पर्यमुदीच्यमपरतात्पर्यं विरु-
द्धिर्बोधाभावात् । युज्यते च वह्न्यादिपदस्य वह्न्यादिप्रकारकज्ञान-
विषयत्वे लाक्षण्यं, साध्यान्वयजन्यज्ञानविषयत्वस्य पञ्चम्यर्थत्वे
गुणसत्त्वात्तान् द्रव्यत्वादित्यादिप्रयोगस्य दुर्वारतापातात्, द्रव्यत्वादि-
ज्ञानसत्त्ववेदगुणादावपि सत्त्वात्, साध्यवाचकपदस्य लाक्षणिकत्वे
पञ्चम्यसिद्धतावच्छेदकविशिष्टसाध्यप्रकारकज्ञानविषयत्वरूपसाध्यवा-
चकपदार्थे पञ्चम्यन्तार्थलिङ्गज्ञानप्रयोज्यत्वान्वयात् द्रव्यत्वादिप्रकार-
ज्ञानप्रयोज्यसत्त्वादिप्रकारकज्ञानविषयत्वस्य गुणादौ बाधेन कथिताति-
प्रसङ्गवाक्यसम्भवात् । न च जन्यज्ञानविषयत्वरूपपञ्चम्यर्थस्य साध्य-

विशिष्टपक्षेऽन्वयस्वीक्रियते सत्तादिरूपसाध्यविशिष्टगुणादिरूपपक्षस्य
 च न द्रव्यत्वादिलिङ्गज्ञाप्यतेति नातिप्रसङ्गः । वह्न्यादिमतःपर्वतादे-
 द्रव्यत्वादिरूपसाध्यविशिष्टस्य पृथिवीत्वादिज्ञाप्यत्वेऽपि वह्न्यादिवि-
 शिष्टस्य न तथात्वमेति विशेषणावच्छिन्ना एव पञ्चम्याः ज्ञाप्यत्व-
 बोधकत्वात् न पर्वता वह्निमान् पृथिवीत्वादित्यादिप्रयोगः । विषयतायाः
 पर्याप्तिसम्बन्धेन विशिष्टेऽन्वयोपगमात् द्रव्यत्वादिरूपसाध्यवत्त्वेन
 वह्न्यादिरूपपक्षतावच्छेकविशिष्टपर्वतादौ पृथिवीत्वादिज्ञाप्यत्वेऽपि न
 क्षतिरिति वाच्यम् । एवमपि द्रव्यत्ववान् पर्वतो वह्निमान् धृमान्
 पृथिवीत्वादित्यादौ नवर्थान्वयानुपात्तेर्दुर्वात्वात् पृथिवीत्वज्ञाप्यता-
 पर्याप्त्यधिकरणद्रव्यत्वविशिष्टपर्वतादौ वह्न्यादिरूपविशेषणान्तरा-
 वच्छिन्नेऽपि तज्ज्ञाप्यत्वविरहासम्भवात् । अस्मन्मते च तत्र पर्वता-
 न्वयिनि वह्न्यादिप्रकारकज्ञानविषयत्वे पृथिवीत्वादिरूपलिङ्गज्ञानप्र-
 योज्यत्वस्य पञ्चम्यन्तार्थस्याभावाच्चयात्तदभावस्य तत्राबाधेनानुपपत्ति-
 विरहात् । एव साध्ये ज्ञाप्यत्वान्वयपक्षेऽपि उक्तप्रयोगानुपपत्तिर्द्रव्या
 वह्न्यादेऽपि प्रमेयत्वादिना पृथिवीत्वादिज्ञाप्यत्वात् । यदि च प्रयोज्यत्वं
 समभिव्याहृतपक्षविशेष्यतानिरूपितसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नविधेयता-
 च खण्डशो लक्षणाया पञ्चम्यर्थः अन्वयबलात्साध्ये पक्षांशे तत्तद्रूपेण
 हेतुज्ञाप्यतालाभः नव्समभिव्याहारस्थले च लिङ्गज्ञानान्विप्रयोज्यत्व-
 रूपैकार्थस्य निरुक्तविधेयतारूपापरपञ्चम्यर्थेऽभावो नवा प्रत्याख्यत
 इत्युच्यते, तदा साध्यतावच्छेदकपक्षतावच्छेदकादेर्द्विधाभानाद्गौरवं ।
 साध्यान्वयिनी पक्षविशेष्यतानिरूपितविधेयता, पक्षान्वयिनी साध्य-
 विधेयतानिरूपितविशेष्यता वा पञ्चम्यर्थ इति विनिगमनाविरहः, एक-
 पदस्यार्थद्वये खण्डशो लक्षणा, पदद्वयस्यैव वा प्रत्येकमर्थद्वये लक्षणेत्यत्र
 को विशेष इति । प्रसङ्गतः पञ्चम्या जनकत्वज्ञापकत्वार्थकत्वं नवार्था-
 न्वयस्थले अनुपपत्तिप्रदर्शनेन निराकुर्वन् जन्यत्वज्ञाप्यत्वार्थकतां
 व्यवस्थापयति । दाहो दहनादित्यादिना । गन्धस्याज्ञापकत्व पक्षधर्मता-
 विरहेण शब्दस्यातथात्वं व्याप्तेरपि विरहेणेति प्रदर्शनार्थमुभयोपा-
 दानम् । नवार्थान्वयानुरोधादिति । जनकत्वज्ञापकत्वयोः पञ्चम्यर्थत्वे
 निरूपकतासम्बन्धावच्छिन्नभावाप्रसिद्ध्या आश्रयतासम्बन्धा-
 वच्छिन्नाभावप्रत्यय एव दाहस्पर्शादौ स्वीकार्यः, तथा च तत्र जलगन्ध-
 निष्ठजनकत्वज्ञापकत्वयोरिव दहनरूपादिनिष्ठयोरपि तयोरभाववत्त्वेन
 दाहो न दहनात् जलं स्पर्शवन्न रूपादित्यपि स्यादितिभावः ।

नच दाहादिविशेषितजनकत्वादेरेवाभावः तत्र जलादिरूपप्रकृत्यर्थे प्रतीयत इति वाच्यम् । प्रथमान्तार्थस्य पंचम्यर्थ- विशेष्यतयैव शब्दात्प्रतीतेर्दाहादिविशेषितजनकत्वादिरूपप्रतियोगिन- शब्दादनुपस्थितस्य नञाऽभावबोधनासम्भवात् पंचम्यर्थस्य प्रकृत्यर्था- न्यपदार्थविशेषितस्यापि नञसमभिव्याहारस्थले भानोपगमे व्युत्पत्ति- भेदाद्गौरवम् । सर्वत्रैव प्रकृत्यर्थे विभक्त्यर्थो विशेषणं तत्र निरूपकतया समभिव्याहृतपदार्थान्तरमिति चानुभवसिद्धप्रथमान्तपदार्थविशेष्यता- भङ्गेनासम्भवदुक्तिकम् । इन्धनस्य दाहो दहनार्थादित्यादौ तुल्ययुक्त्या दह- नादेर्दाहजनकत्वादिविशेष्यत्ववदिन्धनादेरपि दाहसम्बन्धादिविशेष्यतया इन्धनं दाहसम्बन्धि दहनो दाहजनक इत्यादि समूहालम्बनबोधस्य स्वीकारेण वाक्यभेदप्रसगात् । यत्रान्यस्य दाहो दहनान्नैतदिन्धनस्य तत्रैतदिन्धनस्य दाहो न दहनादिति प्रयोगानुपपत्तिश्चेति अत्र वदन्ति । जन्यतायाः पंचम्यर्थत्वे दाहो दहनान्न परमाणुपरिमाणादित्यादिप्रयोगा- नुपपत्तिः । पारिमाण्डल्यस्य कार्यसामान्येऽजनकतया परमाणुपरिमाणा- दिजन्यत्वाप्रसिद्धेः नञर्थे प्रतियोगितया अन्वयासम्भवात्, दाहाद्यन्वयिनि जन्यत्वे प्रकृत्यर्थस्य निरूपितत्वसम्बन्धेनाभावबोधोपगमे च वृत्त्यनि- यामकसम्बन्धावच्छिन्नाभावभ्युपगमः, लक्षणाया प्रकृत्यर्थनिरूपित- त्वस्य प्रकृत्यर्थस्याभावान्वयोपगमेऽपि गगनं न परमाणुपरिमाणादि- त्यादौ जन्यत्वान्वययोग्यत्वानुपपत्तिः, पारिमाण्डल्यानिरूपितत्वाभाव- वज्जन्यत्वाभाववद्गगनमित्याकारिकाया द्विधा नञर्थवगाहिप्रतीतेरुप- गमं च घटा न घटजनकादित्यपि स्यात्, घटजनकाद्यनिरूपितजन्य- त्वाभावस्य घटादावबाधात्, दण्डाद्यनिरूपितजन्यत्वत्वाच्छिन्नाभावस्य पटादौ बाधेन पटो न दण्डादित्यादेरनुपपत्तेश्च, गगनादेर्जन्यत्वभ्रमद- शाया गगनं न पारिमाण्डल्यादित्यादौ वाक्यस्याबाधकतापत्तेः पंचम्यर्थ- जन्यतासामान्ये लक्षणाया प्रकृत्युपस्थाप्यपारिमाण्डल्यनिरूपितत्वगगन- वृत्तित्वोभयत्वावच्छिन्नाभावबोधोपगमे च जनकतायाः पंचम्यर्थत्वोऽपि तत्सामान्ये लक्षणाया प्रकृत्युपस्थाप्यपारिमाण्डल्यवृत्तित्वगगननिरूप- तत्वोभयत्वावच्छिन्नाभावबोधोपगमेन सामञ्जस्यम् । नच तत्र लक्षणाया आवश्यकत्वेऽपि दाहो न जलादित्यादौ लक्षणा विनैवोपपत्तये जन्यत्वस्य पंचम्यर्थत्वमिति वाच्यम् । जलादेरपि कार्यजनकत्वभ्रमदशायां दाहो न पारिमाण्डल्यादित्यादाविबान्वयबोधस्यानुभाषिकतया तदनुरोधेन तत्रापि जन्यताया जलादिनिरूपितत्वाभावबोधस्यावश्योपेतत्वादिति ।

पञ्चम्यर्थः । एवंच हेतुमत्त्वे शक्तावपि ज्ञाप्यत्वे लक्षणैव ।

अत्रेदं तत्त्वम् शाश्वताणं नास्तीति दाहो न पारिमाण्डल्यादिवाक्यम-
प्रमाणमेव तद्वाक्यस्य प्रामाण्यानुरोधेन लक्षणया पारिमाण्डल्यादिनि-
रुतित्वाभावबोधस्य कचिदभ्युपगमेऽपि दाहो न जलादित्यादिवाक्यतो
लक्षणज्ञानशून्यकालेऽप्यन्यत्राधस्यानुभाविकतया अन्यत्वाभावबोध-
कतापि तादृशवाक्यस्योपगन्तव्येति अन्यत्वं पंचम्यर्थ इति । अन्यज्ञान-
विषयत्वेति । अन्यत्वावयिप्रकृत्यर्थज्ञान भ्रमभिन्नं ब्राह्मम् अतो व्याप्ति-
पक्षधर्मतावगाहिभ्रमरूपहृदत्वादेज्ञानस्य पर्वतादौ बह्वयाद्यनुमापक-
त्वेऽपि पर्वतो बह्विमान् हृदत्वादित्यादिप्रयोगस्यानापत्तिः, न वा पर्वतो
बह्विमान् धूमात् न हृदत्वादित्यादिप्रयोगानुपपत्तिः । यद्यपि यत्किंचिद्वि-
षयकभ्रमान्यत्वं भ्रमसाधारणं भ्रमसामान्यान्यत्वं च तदभाववति
तत्प्रकारकत्वरूपभ्रमत्वस्य तत्तत्प्रकारकसम्बन्धविशेषघटितत्वेनानु-
गततया जगद्गतथावद्वस्तुभ्रमाणां तत्तद्वस्तुभ्रमत्वावच्छिन्नभेदकूटरूप-
मिति दुर्ज्ञेयम् । तथापि प्रकृतसाध्यहेतुपक्षकपरामर्शं प्रकारीभूता
ये ये तत्तत्प्रकारकभ्रमभिन्नत्वमेव विशेषणं देयम् । यद्यपि धूमादिम-
त्यपि पर्वतादौ समवायादिसम्बन्धावच्छिन्नधूमाद्यभावसत्त्वात् पर्वतादौ
धूमादिप्रमायास्संप्रहाय यत्सम्बन्धेन हेतुप्रकारकं ज्ञानं यत्र हेतुवाचक-
पदेन विवक्षितं तत्र तत्सम्बन्धावगाहितत्प्रकारकभ्रमान्यत्वं प्रतीक-
इत्युपेयं, तथाच स्वरूपादिसम्बन्धेन प्रमेयत्वादेः यत्र हेतुत्वं तत्सम्बन्धेन
तद्भ्रमाप्रसिद्धया तदन्यत्वं दुर्ग्रहम् । तथापि तत्र तादृशभ्रमान्यत्व-
प्रतीतिरेव न स्वीक्रियते अतो न दोषः । वस्तुतस्तु स्वानुयोगिनिष्ठविशे-
ष्यतानिरूपितत्वं स्वप्रतियोगिनिष्ठत्वं स्वावच्छिन्नत्वंतत्रितयसम्ब-
न्धेन सम्बन्धविशिष्टान्यप्रकारताशालित्वमेवानुगतभ्रमत्वं सुवचम् अतो
भ्रमविषयतयैव प्रमेयत्वादि वाक्यत्वादि ज्ञापकमिति भ्रमदशाया वाक्यं
प्रमेयत्वादित्यादिप्रयोगस्य तादृशप्रयोगाधीनबोधस्य वाक्यार्थं प्रमेय-
त्वादिज्ञानस्यापि तद्भ्रमान्यत्वेनैव पंचमीप्रकृत्यर्थता वाच्यम्, स
चाप्रसिद्धया न सम्भवतीति दूषणमनवकाशम्, निम्नमनस्यपंचम्याः
लाक्षणिकत्वमुपसंहरति । एवंचेति । एवंच पंचम्या अन्यज्ञाप्यभावार्थ-
कत्वसिद्धौ च हेतुमत्त्वे । अन्यत्वे । ज्ञाप्यत्वे लक्षणैवेति । अन्यत्वा-
पेक्षया तस्य शरीरगौरवादिति भावः । नचेति । धूमादालोकवन् पर्वतो
बह्विमानित्यादिप्रतिज्ञाघटितन्याये आलोकादेहेतुत्वे प्रकृतदेवत्वनिवृत्त्यर्थ-

नच धूमादालोकवान्पर्वतो वह्निमान् धूमात् धूमाद्वह्निमस्सधर्मा पर्वतो वह्निमान् धूमादित्यादौ प्रतिज्ञायाम्, पर्वतो धूमाद्वह्निमानित्यादौ च तत्रत्यनिगमनेचानिव्याप्तिः । प्रकृतपक्षान्वितस्वार्थबोधकपदोपस्थापित प्रकृतसाध्यान्वितस्वार्थबोधकपञ्चम्यन्तलाक्षणिकपदव्यवहृत्यस्य विवक्षितत्वात् । यत्तु । अयमात्मा ज्ञानादित्यत्राव्याप्तिः शक्तयैव ज्ञानोपस्थितिसम्भवे लक्षणाविरहादिति ।

कपचमीनिवेशनेनाव्याप्तिवारणसम्भवाद्विषयमादिति हेत्वभिधानम्, अत्र पंचम्याः प्रकृतसाध्यान्वितस्वार्थबोधकत्वविशेषणमात्रेणातिव्याप्तिवारणसम्भवात् तादृशसाध्ये विशेषणीयोपस्थापितान्तविशेषणव्यावृत्तये स्थलान्तरेऽतिव्याप्तिं दर्शयति । धूमाद्वह्निमत इति । अत्र वह्निमत्त्वेन पक्षस्यापि भानात् विवक्षणीयविशेषणे पक्षतावच्छेदकपर्यन्तनिवेशस्यात्रैव व्यावृत्तिः, साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नत्वांशनिवेशनाय स्थलान्तरेऽतिव्याप्तिं दर्शयति । पर्वतो धूमाद्वह्निमानिति । तत्रत्यनिगमने । तस्माद्धूमाद्वह्निमानित्याकारके । अत्र च पंचम्यर्थविशिष्टवह्नित्वमेव साध्यतावच्छेदकमिति तदवच्छिन्ने पंचम्यर्थानन्वयात् साध्यतावच्छेदकविशिष्टान्वितस्वार्थबोधकत्वनिवेशने नातिव्याप्तिः धूमाद्वह्निमतस्सधर्मेत्यादौ प्रकृतपक्षतावच्छेदकावच्छिन्ने यस्य साध्यस्य द्वितीयवह्निपदजन्योपस्थितिबलादन्वयः प्रथमवह्निपदोपस्थापिते तत्रैव प्रतिज्ञाघटकपंचम्यर्थस्यान्वयात्पक्षान्वितसाध्यान्वित स्वार्थबोधकत्वविशेषणेन तद्वारणासम्भवात्साध्ये प्रकृतपक्षान्वितत्वं विहाय प्रकृतपक्षान्वितस्वार्थबोधकपदोपस्थापितत्वं निवेशितम् । यद्यपि उभयत्र वह्निपदेनैकमेव साध्यमुपस्थाप्यते अतो नैतावताऽप्युक्तातिव्याप्तिवारणसम्भवः । तथापि प्रकृतपक्षतावच्छेदकावच्छिन्नविशेष्यतानिरूपिता या विशेषणता तदवच्छिन्नसाध्यतावच्छेदविशिष्टसाध्यविशेष्यतानिरूपित स्वार्थविषयताप्रयोजकत्वं बोधकान्तार्थः । अतः पंचमोत्वमनिवेश्यं प्रयोजनाभावात्, उपनयोपस्थापितपक्षविशेषणतापन्नसाध्यान्वितार्थबोधकपंचम्यन्ततत्पदमाद्याननुपङ्गपक्षेऽपि निगमनेऽतिव्याप्तेर्वारणं लाक्षणिकपदप्रयोजनं । अयमात्मा ज्ञानादित्यादौ ज्ञानपदं मुख्यार्थपरमेव पंचम्यर्थान्वयस्य तत्रैव सम्भवेन लक्षणाबीजभूतान्वयानुपपत्तिविरहादित्यभिमानिनामुक्तलक्षणेऽव्याप्तिशङ्कामुद्धर्तुमुपन्यस्यति । यत्त्विति । शुद्धज्ञानत्वावच्छिन्नेन समं पंचम्यर्थान्वयसम्भवेऽप्यनुमितिजनकज्ञानविषयतयोपस्थितत्वावेव ज्ञानरूपहेतौ तद्विषयतानिर्वाहकव्याप्त्याकाङ्क्षया यो ज्ञानवान्

तन्न । गद्विषयकज्ञानस्य हेतुत्वमवगतं तस्य व्याप्त्यादिजिज्ञासायां उदाहरणादिप्रयोगः ।

न चेह ज्ञानविषयकत्वेनोपस्थितिर्विना लक्षणम् । अन्यथा सुखादेरपि व्याप्त्याद्युपदर्शनप्रसङ्गात् । केचित्तु । पञ्चम्यन्तलाक्षणिकपदवत्त्वनियतावयवतावच्छेदकरूपवत्त्वं तादृशपदवत्त्वव्यभिचार्यवयवतावच्छेदकशून्यावयवत्वं वा विपक्षितमवस्थाहुः ।

स आत्मेत्युदाहरणादि प्रयोगसम्भव इति ज्ञानविषयकज्ञानत्वावच्छिन्ने तात्पर्यानुपपत्त्या लक्षणाया आवश्यकत्वमिति समाधत्ते । तन्नेत्यादिना । यद्विषयकज्ञानस्य यद्विषयकज्ञानत्वावच्छिन्नस्य हेतुत्वं अनुमितिजनकत्वम् । तस्य व्याप्त्यादिजिज्ञासायाम् । तुल्यवित्तिवेद्यतया अर्थतो वा तत्र प्रतीतानुमापकज्ञानविषयतानिर्वाहकाकांक्षायामित्यर्थः । उदाहरणादिप्रयोगः । उदाहरणोपनयाभ्यां तन्निष्ठव्याप्तिरक्षधर्मताप्रदर्शनम् । यद्यपि ज्ञानविषयकज्ञानत्वावच्छिन्ने ज्ञानपदतात्पर्येऽपि मुख्यार्थज्ञानत्वाच्छिन्नपरत्वमक्षतमेवेति पूर्वोपदर्शितमुख्यार्थतात्पर्यराहित्यरूपं लाक्षणिकत्वं नोपपद्यत इति । तथापि शक्यतावच्छेदकब्रह्मलक्षणरूपावच्छिन्नतात्पर्यकत्वमेव लाक्षणिकत्वमतो न दोषः । न शुद्धज्ञानत्वावच्छिन्नेऽनुमापकत्वबोधेऽपि तन्निर्वाहकव्याप्त्यादिमद्विषयकत्वलाभाय वस्तुगत्या तादृशज्ञानविषयीभूते ज्ञाने व्याप्त्यादिप्रदर्शनसङ्गतिरित्यत आह— । अन्यथेति । जनकज्ञानविषयतयाऽप्रतीतेऽपि ज्ञाने वास्तवतादृशविषयतां पुंस्कृत्य व्याप्त्युपदर्शने सुखादेरप्यात्मत्वानुमापकज्ञानविषयतया अयमात्मा ज्ञानादित्यत्र यस्सुखी स आत्मेत्युदाहरणप्रयोगप्रसङ्गादित्यर्थः । तथाच सुखादौ व्याप्त्यादिप्रदर्शनेऽपि ज्ञानेऽनुमापकत्वनिर्वाहकव्याप्त्यादिमद्विषयकत्वपर्यन्तालाभाकांक्षाया अपूरणात् यथा सुखादौ न तत्प्रदर्शनं तथैवैतन्मते ज्ञानेऽपि न तत्प्रदर्शनमुपपद्यत इति भावः । उक्तप्रतिज्ञादावतिव्याप्तिवारणाय प्रकारान्तरेण लक्षणं परिष्कुर्वतां मतमाह । केचित्त्विति । पंचम्यन्तेति । कस्याश्चित् प्रतिज्ञायाः पंचम्यन्तलाक्षणिकपदवत्त्वेऽपि धूमज्ञानज्ञाप्यालोकवान्पर्वतो बन्दिमानित्यादिप्रतिज्ञाया व्यभिचारेणावयवतावच्छेदकं प्रतिज्ञात्वं पक्षादिभेदेन भिन्नमपि न तादृशपदवत्त्वनियतमिति नातिप्रसङ्ग इति भावः । तादृशावच्छेदकं हेतुत्वं दुर्वचं, सुवचत्वे तदेव लक्षणमित्यन्यथा परिष्कुरुते । तादृशेति । तादृशपदम् । पंचम्यन्तलाक्षणिकपदम् । प्रतिज्ञात्वादिकं च तादृश-

नव्यास्तु पञ्चम्याः ज्ञानज्ञाप्यत्वे लक्षणयैवोपपत्तौ न प्रातिपदिकेऽपि लक्षणा आकाङ्क्षावैचित्र्याच्च पदार्थैकदेशेऽपि पदाद्यघटितस्यापि प्रतिज्ञादेस्सत्त्वेन तादृशपदवत्त्वव्यभिचारीति तच्छून्यत्वाभावात् प्रतिज्ञादावतिव्याप्तिः । तादृशपदवत्त्वव्यभिचारिमेयत्वादि-
 शून्यत्वाप्रसिद्ध्याऽवयवतावच्छेदकेति । अत्र प्रतिज्ञात्वहेतुत्वसाधार-
 णस्यावयवतावच्छेदकत्वस्यैकस्याभावात् प्रतिज्ञात्वादिकं विशिष्योपादाय तच्छून्यत्वं निवेश्यम्, तथाच हेतुत्वव्यावर्तनायोपात्तं तादृशपदवत्त्व-
 व्यभिचारित्वविशेषणमनर्थकम् । यदि च प्रतिज्ञात्वहेतुत्वादिसाधारणं प्रतिज्ञात्वादिपञ्चान्यतमवयवतावच्छेदकत्वं तदा तत्र हेतुत्वप्रवेशे तस्या-
 न्यादृशस्य दुर्वचत्वात् सुवचत्वे तदेवास्तु लक्षणम् । अन्यतममध्ये हेतु-
 त्वमन्तर्भाव्य तद्व्यावृत्तये विशेषणान्तरदानं च प्रज्ञालनाद्धीति न्याय-
 नायुक्तमित्यस्वरसः—पञ्चम्यन्तेत्यादिलक्षणकर्तुरनुमतां धूमादित्यादि-
 वाक्यस्थधूमादिपदस्य ज्ञाने लक्षणां स्वातन्त्र्येण दूषयति । नव्यास्त्विति-
 ज्ञानज्ञाप्यत्वे लक्षणयेति । ज्ञाप्यत्वलक्षणाया अवश्यकत्वात्तत्रैव ज्ञानां-
 शस्याप्यधिकस्य प्रवेशेनैव धूमादिपदस्य मुख्यार्थपरत्वेऽपि धूमादिज्ञान-
 ज्ञाप्यत्वलाभसम्भव इत्यर्थः । न प्रातिपदिके । न पञ्चमीप्रकृतिधूमादिपदे ।
 नन्वेव ज्ञानस्य पञ्चम्यर्थैकदेशतया तत्र धूमादिपदार्थस्यान्वयायोगात्
 धूमादिज्ञानालाभः । नच ज्ञाप्यत्वस्य पञ्चम्यर्थत्वेऽपि जन्यत्वरूपतदेकदेशे
 कथं धूमादिपदार्थतज्ज्ञानान्वयसम्भव इति वाच्यम् । चैत्रस्य पुत्रो
 घटान्य इत्यादौ ससम्बन्धिपदार्थैकदेशे जन्यत्वादौ पदार्थान्तरस्यान्वय-
 दर्शनान्निष्प्रतियोगिक एव पदार्थैकदेशे इतरान्वयस्याऽव्युत्पन्नत्वात् ।
 नच स्वतन्त्रोपस्थित एव पदार्थे इतरान्वयजिज्ञासा जायते नत्वितर-
 विशेषणतयोपस्थिते अत एव गौर्नित्येत्यादौ स्वतन्त्रगोत्वाद्युपस्थितये
 लक्षणेत्यत आकाङ्क्षादिविरह एवं पदार्थान्तरस्य पदार्थैकदेशेऽनन्वये
 बीजं नच सप्रतियोगिनिष्प्रतियोगिकैदेशसाधारण इति वाच्यम् ।
 फलानुरोधेन सप्रतियोगिकपदार्थे विशेषणतयोपस्थितेऽपि प्रतियोगि-
 जिज्ञासा जायत इति कल्पनात् । नच ज्ञानादिसविषयकपदार्थेऽपि
 तथोपस्थिते विषयविशेषजिज्ञासा जायत इति युज्यते कल्पकाभावादित्या-
 शङ्क्य सविषयककृतिदृष्टान्तेन पदार्थैकदेशे ज्ञानेऽपि विषयाकाङ्क्षां
 व्यवस्थापयति । आकाङ्क्षावैचित्र्याच्चेति । कुत्रचित्स्वतन्त्रोपस्थित
 एवेतराकाङ्क्षा कुत्रचिद्विशेषणतयाऽप्युपस्थित कस्यचिदाकाङ्क्षेति
 विषयस्वभावाधीनतयाऽऽकाङ्क्षावैचित्र्यादित्यर्थः । कर्तृकृतीवेति । वक्ते-

ज्ञाने प्रातिपदिकार्थो विषयित्वेनान्वेति कर्तृकृतीवकृतौ धात्वर्थः ।

त्यादौ तृजाद्यर्थकर्त्राद्येकदेशे कृतौ यथा विषयत्वेन पाकादिक्रियाऽन्वेतो
त्यर्थः । इदं तु बोध्यम् । जिज्ञासारूपाकांक्षायाः शाब्दधीहेतुत्वं अजि-
ज्ञासोरपि शाब्दबोधोदयान्मणिकृता निराकृतं, तथाचाकांक्षाविरहः
पदार्थैकदेशे पदार्थान्तरानन्वये न बीजम् । गौर्निम्बेत्यादौ पदार्थैकदेशे
गोत्वे नित्यादिपदार्थभेदान्वयबोधप्रयोजिकायास्समानविभक्तिकतत्पदसम-
भिव्याहाररूपाया आकांक्षाया अक्षतत्वादतः पदार्थानायास्वतन्त्रत-
दुपस्थितेः पदार्थान्तरस्य तत्रान्वयबोधे हेतुता वाच्या । एवं च ज्ञान-
विशिष्टार्थाकात्मादिपदघटितादात्मा न द्रव्यमित्यादिवाक्यात्पदार्थैकदेशे
ज्ञाने द्रव्यभेदान्वयवारणाय दण्डजन्यो न दण्डजन्य इत्यादिवाक्या-
त्पदार्थैकदेशजन्यत्वादौ दण्डजन्यभेदान्वयबोधवारणाय च कल्पनीये
ज्ञानाद्यंशे इतरान्वयबोधे स्वतन्त्रज्ञानाद्युपस्थितिहेतुत्वे कार्यतावच्छेदक-
कोटिप्रविष्टेतरविषयतायां विषयतासम्बन्धावच्छिन्नप्रकारतान्यत्वं विशे-
षणं देयम् । वस्तुतो ज्ञानादिविषयकशाब्दबोधे स्वतन्त्रज्ञानाद्युपस्थि-
तेहेतुत्वेऽपि पचम्यादिजन्यज्ञानज्ञाप्यत्वोपस्थितिप्रकृतिजन्यधूमाद्युपस्थिति
योग्यताज्ञानादिघटितशाब्दसामग्र्याः पदार्थैकदेशे ज्ञानादौ विषयतादि-
सम्बन्धेन धूमादिप्रकारकशाब्दबोधजनने बाधकाभावः, तादृशसामग्र्यां
स्वतन्त्रज्ञानाद्युपस्थितेरनन्तर्भावात्तादृशोपस्थितेर्ज्ञानादौ द्रव्यभेदान्वय-
बोधप्रयोजकसामग्र्यन्तरेष्वेव निवेशात् । नचैवं स्वतन्त्रज्ञानाद्युपस्थि-
तेर्व्यभिचारेण हेतुत्वमेव न सम्भवतीति वाच्यम् । यतो यत्रैकरूप-
वच्छिन्ने पदे पदान्तराकांक्षा गृहीता अन्यरूपेण च वृत्तिः गृहीता
तत्रातिप्रसङ्गवारणाय तत्तदानुपूर्वीविशेषरूपद्विशेषत्वप्रकारेण गृहीत
वृत्तिकपदजन्यतत्तत्पदार्थोपस्थितेहेतुता वाच्या तथा सति तद्धर्मप्रकाराकां
क्षादिप्रसङ्गवारणाय तद्धर्मप्रकारेण गृहीतवृत्तिकपदार्थानोपस्थितेश्च परस्परसह-
कारेणैव फलजनकत्वोपगमेनोक्तातिप्रसङ्गवारणसम्भवात् तथाच
नानानुपूर्वाप्रकारकपदज्ञानजन्योपस्थितोनामेकविधशाब्दबोधे विभिन्न-
रूपेण हेतुतया व्यभिचार आवश्यक इति तद्वारणवार्त्मनैव दर्शित-
व्यभिचारस्य वारणमिति । एतेन जन्यत्वांशे इतरान्वयबोधे स्वतन्त्र-
जन्यत्वोपस्थितेः कार्यकारणभावे कार्यतावच्छेदककोटिप्रविष्टेतर-
विषयताया निरूपितत्वासम्बन्धावच्छिन्नप्रकारताभेदनिवेशनमुभयवादि-
सिद्धम् अन्यथा औपगव इत्यादौ तद्वितार्थापत्यैकदेशजन्यत्वे निरू-

यद्धर्मविशिष्टश्च हेतुः प्रयुज्यते आकांक्षादिवशात्तद्धर्मविशिष्टस्यैव व्याप्य-
त्वमुपदर्शयते अन्यथा यथार्थधूमज्ञानादित्यादिप्रयोगेऽपि धूमादेर्व्याप्यत्वोप-
दर्शनप्रसङ्ग इति प्राहुः ।

पतत्वासम्बन्धेन प्रकृत्यर्थान्वयानुपपत्तेर्ज्ञानज्ञाप्यत्वस्य पञ्चम्यर्थत्वमते च
पितत्वसम्बन्धेन प्रकृत्यर्थान्वयानुपपत्तेर्ज्ञानज्ञाप्यत्वस्य पञ्चम्यर्थत्वमते च
स्वतन्त्रज्ञानोपस्थितिजन्यतावच्छेदकघटकज्ञानविषयता निरूपितेत-
विषयतायां विषयतासम्बन्धावच्छिन्नप्रकारताभेदनिवेशनमधिकमिति
प्रत्युक्तम् । तदनिवेशेऽप्युपदर्शितरीत्या सामञ्जस्यात् । वैयाकरण इत्यादौ
तदधीते तद्वेदेत्यनेन विहिततद्धितार्थस्य वेत्तुरेकदेशज्ञाने विषयतया
प्रकृत्यर्थस्यान्वयोपपत्तये उक्तस्थले विषयतासम्बन्धावच्छिन्नप्रकारता
भेदनिवेशस्य सर्वमत एवावश्यकत्वाच्चेति । प्रकृतेर्मुख्यार्थपरत्वे
युक्त्यन्तरमाह । यद्धर्मविशिष्टश्चेति । यद्धर्मविशिष्टः पञ्चमीप्रकृत्यर्थः
तद्धर्मविशिष्टस्यैव पञ्चम्या जनकज्ञानविषयत्वबोधलाभादिति भावः ।
अन्यथा । पञ्चम्या ज्ञानजनकत्वेन बोधितप्रकृत्यर्थज्ञाने विषयत्वेन
विशेषणतामवलम्ब्य विषये व्याप्युपदर्शनसङ्गमने । यथार्थधूमज्ञाना-
दित्यादिप्रयोगेऽपीति । तत्रापि शक्त्युपस्थितज्ञाने पञ्चम्यर्थज्ञाप-
कतान्वयेन धूमादेः ज्ञापकज्ञानविषयत्वलाभेन धूमादौ व्याप्यत्वदर्शनं
स्यात् । अस्मन्मते च ज्ञानज्ञाप्यत्वस्यैव पञ्चम्यर्थतया धूमज्ञानज्ञान-
स्यैव तत्र ज्ञापकत्वं प्रतीयते न तु धूमज्ञानस्येति नातिप्रसङ्ग
इति । नच पञ्चम्याः केवजज्ञाप्यत्वार्थकत्वमतेऽप्युक्तस्थले ज्ञानपदस्य
लक्ष्यार्थे ज्ञानविषयकज्ञान एव तात्पर्यात् न धूमज्ञाने मुख्येऽप्यर्थे ज्ञापकता
लाभ इति न धूमादौ व्याप्यत्वोपदर्शनप्रसङ्ग इति वाच्यम् ।
मुख्यार्थपरत्वे बाधकविरहेण तत्तात्पर्येणापि प्रयोगसम्भवात् । नवा
यत्र पदे अर्थान्तरे निरुद्धलक्षणाशक्त्युपस्थापितार्थस्तेन न बोध्यते,
तद्बोधौपयिकाकांक्षादिसामग्रीकाले तद्बोधस्य दुर्वीरत्वात् । अथ तत्र
शक्यार्थबोधस्यापि सम्भवेन तत्रापि कस्यचित्कदाचित्तात्पर्यं सम्भवतु
तथापि तत्रानादितात्पर्यविरहात् न तत्तात्पर्येण न्यायान्तर्गतपदप्रयोग-
सम्भव इति चेत् । माभून्मुख्यार्थतात्पर्यकज्ञानपदघटितयथार्थधूमज्ञा-
नादित्यादिवाक्यसमुदायस्य न्यायत्वम्, तथापि ज्ञाप्यत्वमात्रस्य
पञ्चम्यर्थत्वे न्यायान्तर्गतमुख्यार्थपरज्ञानपदघटित यथार्थधूमज्ञानादि-
त्यादिवाक्यस्य धूमादौ व्याप्याकांक्षाप्रयोजकधीजनकत्वं दुर्वीरमेव

इतरान्वितस्वार्थबोधकत्वे मति,

तच्चानुभवविरुद्धम् । नच ज्ञानज्ञाप्यत्वे पञ्चम्याः लक्षणापक्षेऽपि केवलज्ञाप्यत्वे स्वारसिकलक्षणयोपस्थिते धूमज्ञाने ज्ञानजनकताबोध-सम्भवादुक्तातिप्रसङ्गो दुर्वारः । तत्रेष्टापत्तौ च प्रकृतेऽपीष्टापत्तिसम्भव इति वाच्यम् । स्वारसिकलक्षणया पञ्चम्युपस्थितविषयत्वरूपार्थान्तर इव तादृशज्ञाप्यत्वेऽपि प्रकृत्यर्थान्वये आकाङ्क्षाया मयाऽनभ्युपगमात् धूमादिज्ञानादित्यतो धमज्ञानस्य ज्ञापकत्वाबोधनादिति भावः । यत्तु धूमज्ञानादित्यतो लक्षणयोपस्थितधूमरूपविषयविशिष्टज्ञानज्ञाने ज्ञापकताभाने ज्ञापकज्ञानविषयत्वं धूमज्ञान इव तद्विषये धूमेऽपि भासत इति प्रकृतेर्लाक्षणिकतामते तत्र धूमे व्याप्त्याकाङ्क्षया तदुपदर्शनप्रसङ्गो दुर्वार इत्याशयवर्णनम् । तदसत् । तथापि स्वमतेऽपि तद्विषयस्य दुर्वारत्वात् पञ्चम्यर्थेकदेशे ज्ञाने मुख्यार्थधूमरूपविषय विशिष्टज्ञानान्वयेऽपि धूमे ज्ञापकज्ञानविषयबोधस्य दुर्वारत्वात् । नच तथापि पञ्चमीप्रकृत्यधीनोपस्थितिविशेष्यत्वं यस्य तस्यैव व्याप्त्यादिकं प्रदर्श्यत इति नियमस्य स्वयमुपगमात् न स्वमते दर्शितातिप्रसङ्ग इति वाच्यम् । तत्र धूमादौ ज्ञापकज्ञानविषयताबोधादाकाङ्क्षासम्भवे तादृशनियममननुरुध्य व्याप्त्याद्युपदर्शनस्यानपवादात् । वस्तुतो लिङ्गज्ञानं प्रकृत्यर्थे पञ्चम्यर्थे वाऽन्तर्भवतूभयथापि धूमज्ञानादित्यत्र धूमज्ञान एव साध्यज्ञापकतावच्छेदकपक्षतावच्छेदकावच्छिन्नविषयता-निरूपितप्रकारता लभ्यते सैव विषयता तस्य व्याप्तिपक्षधर्मतानिर्वाह्येति तदाकाङ्क्षया तत्रैव व्याप्त्याद्युपदर्शनं तदज्ञानविशेषणधूमे च तादृशविषयतावच्छेदकत्वरूपविषयतैव साच न तत्र व्याप्त्यादिनिर्वाह्या अतो न तत्र तदाकाङ्क्षेति धूमादित्यादिप्रयोगे धूमात्वादाविव धूमज्ञाना-दित्यत्र धूमादौ व्याप्त्यादेर्नोपदर्शनमिति ।

॥ इति गादाधरीये हेतुग्रन्थः ॥

मूलोक्तलक्षणापेक्षया 'लघूनि प्रतिज्ञाद्यवयवलक्षणानि स्वयमाह । इतरान्वितेति । प्रथमसत्यन्तस्य हेतूपनयनिगमनसाधारणस्योदाहरण व्यावर्तनप्रयोजनं स्वयमेव दर्शयिष्यते प्रतिज्ञाहेत्वोरित्यादिना, इतरान्वितत्वं स्वभिन्नावयवार्थान्वितत्वं स्वाघटकपदोपस्थापितार्थान्वितत्वं वा ।

स्वीयं यदन्त्यभिन्नं पदं तदर्थविशेष्यकान्वयबोधजनकत्वे सति,
अन्त्यपदवत्त्वे सति, स्वीयानन्त्यपदार्थविशेष्यकान्वयबोधाजनकान्वयत्वे च

एवं चेतरावयवसहकारेण स्वाघटकपदसहकारेण वा बोधकत्वं
समुदायार्थः । तेनोदाहरणबोधार्थप्रविष्टसाध्यादेः प्रतिज्ञादिजन्यबोधे
इतरान्वितत्वेऽपि न क्लृप्तिः । द्वितीयसत्यन्तानन्तरमग्रिमं न्यायावयव-
त्वमिति सम्बध्यते । द्वितीयसत्यन्तं च हेतुनिगमनवारकं हेतुजन्ये
तस्मादितरेभ्यो भिद्यते इत्यादिनिगमनजन्ये च बोधे विभक्त्यर्थस्य
विशेष्यतया विवक्षीयविभक्त्यन्तपदार्थविशेष्यकत्वविरहाद्वन्निव्याप्य-
धूमवाश्चायं तस्माद्वन्निमानित्याद्युपनयनिगमनजन्यबोधे च विभक्त्यन्त-
पदमध्येऽन्तर्भूतेदम्पद—मनुपाद्यन्तपदार्थयोर्विशेष्यतया अन्त्यभिन्ने
स्वीयपदार्थविशेष्यकत्वविरहात् । अन्त्यत्वं च स्वघटकपदेषु चरमत्वम् ।
उपनयादिस्थेदमादिपदानामपि न पदसामान्यमध्ये चरमत्वं तदुत्तरम-
प्यन्यवाक्यघटकपदसत्त्वादित्यतः स्वघटकत्वं पदविशेषणम् । एवं च
निगमनघटकपदेषु यच्चरमं तदन्योपनयस्थेदपदार्थविशेष्यकबोधं
प्रत्युपनयसहकारेण स्वार्थबोधजनके निगमने तादात्म्येन द्रव्यादिसाध्यके
इदं द्रव्यं गुणकर्मान्यत्वे सति सत्त्वादित्यादौ स्वघटकविभक्त्यन्तपदेषु
यदन्त्यं सत्तादिपदं तदन्यविभक्त्यन्तप्रतिज्ञास्थद्रव्यादिपदार्थविशेष्यका-
न्वयबोधजनके हेतौ चातिव्याप्तिवारणाय स्वीयत्वमन्त्यभिन्नपदविशेषणम् ।
अत्र स्वत्वपुरस्कारेण लक्ष्यव्यक्तीनां निवेशादननुगम इति प्रतियोगिनि
स्वत्वं निवेश्य लक्षणान्तरमाह । अन्त्यपदवत्त्व इति । अत्राप्युदाहरण-
वारकं प्रथमसत्यन्तमनुषज्यते, द्वितीयसत्यन्तेन वैकल्पिकं सत्यन्तद्वयम्,
धूमादित्यादि हेतौ विभक्त्यन्तान्त्यपदार्थाप्रसिद्ध्या एकपदमात्रघटकतत्पद-
साधारणस्यान्त्यत्वस्य निर्वचनेऽप्यन्त्यभिन्नविभक्त्यन्तस्वीयपदा-
प्रसिद्ध्या स्वपदेनान्यस्यैवोपादेयतया स्वीयानन्त्यपदार्थविशेष्यक-
शाब्दबोधाजनकं यत्तदन्यत्वसत्त्वादतिव्याप्तिरतोऽन्त्यपदत्वे सतीति ।
अन्त्यपदवत्त्वं च स्वघटकपदोत्तरपदाघटकं यत्स्व तदन्यत्वं नतु
स्वघटकपदोत्तरपदघटितत्वं लक्ष्यभूतप्रतिज्ञाव्यक्तीनां स्वपदेनोपादेयतया
अननुगमतादवस्थयात्, अन्त्यपदवतो हेतुविशेष्योपनयनिगमन-
योस्तद्वतोस्वीयानन्त्यपदार्थविशेष्यकबोधजनकयोस्तदन्यत्वासत्त्वान्नाति-
व्याप्तिः । न चोपनयघटकानन्त्यपदार्थहेतुमदादिविशेष्यकबोधजनक-
तदेकदेशमतुबन्तादेर्भेदस्य तद्वटितसमुदायात्मकोपनयादावसत्त्वा-

सति न्यायावयवत्वं प्रतिज्ञात्वम् । प्रतिज्ञाहेत्वोरुपनयनिगमनयोः स्वा-
र्थौ परम्परमन्वितौ । न तद्वाहरणस्य केनापि । पदं विभक्तयन्तम् । तेन निग-
मने नातिव्याप्तिः ।

तादृशबोधजनकं स्वं नोपनयादिकमित्यतिव्याप्तिरिति वाच्यम् ।
तादृशबोधजनकत्वं यादृशसमुदायवृत्ति तादृशसमुदायरूपस्वभिन्नत्व-
निवेशे वाऽनतिप्रसङ्गात् । उपनयाद्येकदेशवृत्तित्तादृशबोधजनकताया
इदमाद्यन्तपदघटितसमुदायात्मकोपनयावृत्तितया तदन्तपदसमुदायात्म-
कोपनयावृत्तितया तदन्तपदसमुदायात्मकोपनयादेस्तादृशसमुदायात्म-
कत्वेन तद्विन्नत्वाभावात् । तादृशसमुदायभिन्नत्वं च तद्भेदानुयोगिता-
वच्छेदकावयवतावच्छेदकरूपवत्त्वमतस्समुदायघटकप्रत्येकसकलभागेषु -
समुदायभेदसत्त्वेऽपि नातिप्रसङ्गः । ईदृश्येव रीतिरवयवान्तरभेद-
घटितलक्षणांतरेऽपि बोध्या । तस्मात्पृथिवीतरेभ्यो भिद्यत इत्यादिनिग-
मनेस्वघटकविभक्तयन्तपदमध्ये यदन्त्यं धातुपदं तदन्याख्यातार्थ-
विशेष्यकबोधजनकतया अतिव्याप्ति अन्यभिन्नपदस्य विभक्तयन्त-
रूपताविवक्षणेन वारयति । पदमिति । निगमन इति । निगमनपदमपि
तस्मात्पृथिवीतरेभ्यो भिद्यत इत्यादिनिगमनविशेषपरम्, अन्यपदशरीरे
वृत्तिमत्त्वरूपपदत्वनिवेशे पुनरुपनयनिगमनयोरेवातिव्याप्तिः स्यात्
उपनयघटकेदंपदनिगमनघटकमतुष्पदयोरन्ते तद्धटकविभक्तिसत्त्वे-
नान्त्यभिन्नत्वादतः तत्र विभक्तयन्तपदमेव निवेश्यमिति भाव इति
केचिद्व्याचक्षते । तन्न मनोरमम् । तथाहि । स्वघटकविभक्तयन्तपदमध्ये
यदन्त्यभिन्नमित्यस्य कोऽर्थः, स्वघटकविभक्तयन्तपदप्रागभावसमान-
कालीनविभक्तयन्तपदमित्यर्थः इति चेत्, उपनयादिस्थेदमादिपदस्य
विभक्तिरूपपदप्रागभावसमानकालीनतया तस्यान्त्यत्वनिर्वाहाय प्रथमं
विभक्तयन्त्यत्वं विशेषणमस्तु चरमविभक्तयन्तत्वविशेषणमनर्थकम्,
तद्धेत्यमिति चेत् तर्हि अनन्त्यत्वं स्वीयविभक्तयन्तप्रागभावसमान-
कालीनत्वपर्यवसितं भिन्नभिन्नत्वनिवेशस्य वैयर्थ्यात्, एवं च तस्मा-
द्धिद्यत इत्यादिनिगमनस्थाख्यातपदस्यानन्त्यत्वमेव नास्तीति किमनन्त्य-
पदे विभक्तयन्तत्वनिवेशेनेति । वस्तुतस्तु तस्मान्नेतराणीत्यादौ
निगमने विभक्तयन्तेतरपदप्रागभावसमानकालीनत्वपदार्थविशेष्यक-
शाब्दबोधजनकेऽतिव्याप्तिरेव लक्षणस्थपदस्य विभक्तयन्तपरतया
वारिता । अथ नरूपदस्यापि प्रातिपदिकत्वेन विभक्तयन्ततया विभक्तय-

प्रकृतपक्षान्वितस्वार्थबोधकपदोपस्थापितार्थान्वितस्वार्थबोधकन्यायावयवत्वं हेतुत्वम् । निगमनवारणायोपस्थापितान्तम् ।

न्तत्वविशेषणेन दुर्वारता । नच निपातस्य विभक्तिप्रकृतित्वं न स्वीक्रियते तदर्थेन विभक्त्यर्थान्वयात् स्वराद्यवयवार्थे च अनुसन्धीयमान-
लुप्तविभक्त्यर्थान्वयेन , तादृशतादृशावयवोत्तरमेव विभक्तिस्वीकारस्या-
वश्यकत्वात् नवोऽसुबन्तत्वेऽपि नवत्तत्पुरुषविधायकसूत्रसामर्थ्यादेव
तेन सह समासो भविष्यतीति वाच्यम् । विभक्तेर्निपातार्थान्वितार्था-
बोधकत्वेऽपि निर्विभक्तिकप्रानिपदिकस्यासाधुतया साधुत्वाय विभक्ते-
रावश्यकत्वात् नवोऽसुबन्तत्वेऽपि नविति तत्पुरुषविधायकसूत्र-
सामर्थ्येन तेन सह पदान्तरस्य तत्पुरुषसमर्थनेऽपि बहुव्रीह्य-
व्ययीभावयोरनुपपत्तेश्च । सुबन्तत्वेऽपि समासाप्रविष्टप्रतियोगिपदार्था-
नुपरागेण नवोऽभावाबोधकतया तत्सापेक्षत्वेनासामर्थ्यात् तेन सह
द्वन्द्व इति चेत् सत्यम् । विभक्त्यन्तत्वमत्र शाब्दबोधौपयिकविभक्ति-
प्रकृतित्वं पर्वतो वह्निमानित्यादिप्रतिज्ञास्थपर्वतादिपदोत्तरमुच्चिभक्तेरर्थ-
विशेषपरताविरहेऽप्यभेदान्वयबोधाद्युपयोग्याकाङ्क्षानिर्वाहकसमानविभक्ति-
तासम्पादकत्वेन शाब्दबोधोपयोगिता नतु निपातोत्तरविभक्तेरिति
नातिव्याप्तिः । अघटादिशब्देन यत्र प्रतिज्ञायां घटभिन्नादिरूपज्ञनिर्देशः
तत्र नवादेर्निरुक्तविभक्त्यन्तताविरहेऽपि विशेष्यीभूतविशिष्टपक्षबोध-
काघटादिपदस्य तादृशविभक्त्यन्तत्वाल्लक्षणसमन्वयः । यत्तु यादृश-
पदोत्तरं कदाचिद्विभक्तेः श्रवणं तदेव विभक्त्यन्तपदेन विवक्षितम्
दध्यादिपदोत्तरं प्रथमैकवचनश्रुतावपि द्विवचनादिश्रुतेर्दधि द्रव्यमित्या-
दिप्रतिज्ञासंग्रह इति । तन्न । पक्षवाचकस्वरादिपदघटितप्रतिज्ञाया-
मव्याप्तेः । निगमनवारणायेति । इतरान्वितस्वार्थबोधकन्यायाव-
यवत्वमात्रनिवेशो उपनयार्थान्वितस्वार्थबोधकतया निगमनातिव्याप्ति-
स्यात्तद्वारणायेत्यर्थः । यद्यपीतरान्वितस्वार्थबोधकत्वं निगमनस्येव
प्रतिज्ञोपनयोरपि । तथापि विशेषणतयाऽन्वितत्वनिवेशनेन तद्वारण-
सम्भवान्निगमनमात्रकथनम् । यद्यपि निगमनसमुदायार्थः पक्षएवान्वेतीति
साध्यान्वितस्वार्थबोधकत्वं निवेश्यापि प्रायशो निगमनवारणसम्भवः ।
तथापि यत्र सम्यक्स्य प्रमेयत्वगोत्वाभावादेरेव पक्षता तत्रत्यनिगमने-
ऽतिव्याप्तिवारणाय पक्षान्वितस्वार्थबोधकपदोपस्थापितार्थान्वितत्व-
निवेशान्तम् । प्रक्षान्वितस्वार्थबोधकत्वं च पक्षतावच्छेदकावच्छिन्नवि-
षयता स्फुरितस्वार्थविषयताप्रयोजकत्वम् । यथाश्रुते उपनयस्थपक्ष-

वाचकेदम्पदस्य वस्तुगत्या अभेदेन पक्षसंपृष्टो यः पक्षस्तद्वोधकत्वेन, पापाणमयः पर्वत इत्यादिवाक्यात् पापाणमयत्वादरूपेण पक्षतावच्छेदकावच्छिन्नपक्षसंपृष्टतया प्रतीयमानो यः पक्षतावच्छेदकावच्छिन्नस्तद्वोधकत्वेन च, तदुपस्थापितार्थान्वितस्वार्थबोधके निगमनेऽतिव्याप्येवारणात् । तादृशपदोपस्थापितार्थान्वितस्वार्थबोधकत्वं च तादृशपदप्रयोज्यविषयतानिरूपितस्वप्रयोज्यस्वार्थविषयताकत्वम् । यथाश्रुते निगमनार्थान्वयिन एव पक्षतावच्छेदकावच्छिन्नस्य पर्वतो नीलपर्वत इत्यादिवाक्यस्थपक्षतावच्छेदकावच्छिन्नादिविषयतानिरूपितविषयताप्रयोजनकनीलपर्वतपदोपस्थाप्यत्वेन निगमनातिव्याप्तेर्दुर्वारत्वात् । पक्षतावच्छेदकावच्छिन्नविषयतानिरूपिता या विषयता तन्निरूपितविषयताप्रयोजकत्वं फलितार्थः । पक्षतावच्छेदकावच्छिन्नत्वानिवेशो व्याप्यवत्त्वावच्छिन्ना या पक्षविषयता तन्निरूपितोपनयस्थेदम्पदप्रयोज्यविषयतानिरूपितविषयताप्रयोजकत्वमादाय निगमन एवातिव्याप्तिः स्यादिति तन्निवेशः । अथ तन्निवेशोऽपि पक्षतावच्छेदकावच्छिन्ना या उपनयस्थेदम्पदप्रयोज्यविषयता तन्निरूपितनिगमनार्थविषयतानिरूपिता उपनयार्थस्य विशेष्यतैवेत्युपनयेऽतिव्याप्तिः । नच चरमविषयता प्रकारत्वरूपा विवक्षणीया अतो नायमतिव्याप्तिप्रसङ्ग इति वाच्यम् । एवमिति प्रमेयत्वमभिधेयं प्रमेयत्वादित्यत्र पक्षान्वितपञ्चम्यर्थे विशेष्यतयाऽन्वितं साध्यरूपार्थमादाय प्रतिज्ञातिप्रसङ्गाप्रसक्तेः प्रमेयत्वमभिधेयमित्याद्यभिप्रान्थानुत्थानात् । एव प्रमेयत्वमभिधेयं प्रमेयत्वादित्यत्र प्रतिज्ञातिव्याप्तेरेकदेशार्थविषयताव्यावृत्तस्वार्थविषयतानिवेशेन वारणेऽपि तत्रत्यनिगमनेऽभिधेयत्वव्याप्यप्रमेयत्ववांश्चायमित्युपनयार्थप्रमेयत्वरूपपक्षतावच्छेदकरूपहेतुतावच्छेदकावच्छिन्नान्विततादृशपक्षतावच्छेदकावच्छिन्ने स्वार्थान्वयबोधजनकेऽतिप्रसङ्गो दुर्वारः । पक्षतावच्छेदकावच्छिन्नेत्यत्र विशेषणतयाऽन्वितत्वनिवेशो प्रमेयत्वमित्याद्यभिप्रान्थानुत्थितेः पञ्चम्यर्थहेतुत्वस्य विशेष्यतयैव पक्षान्वयित्वेन प्रतिज्ञातिव्याप्तिप्रसक्तेः । विशेषणतया किञ्चिदन्वितत्वनिवेशनैवोपपत्तेः प्रकृतपक्षनिवेशवैयर्थ्यापाताच्च । निगमनार्थविशेषणतया किञ्चिदन्वितेऽनन्वयेन तत्रातिव्याप्तेस्तमनिवेश्यापि वारणसम्भवात् । मैवम् । शुद्धपक्षतावच्छेदकावच्छिन्नान्वितत्वं निवेश्य दर्शितातिप्रसङ्गवारणसम्भवात् । उपनयार्थव्याप्यविशिष्टपक्षान्वयिनो निगमनार्थस्य शुद्धपक्षतावच्छेदकावच्छिन्नान्वितत्वेन तदन्वितार्थकेऽप्युपनये शुद्धपक्षतावच्छेदकावच्छिन्नान्विता-

र्थकपदोपस्थापितार्थान्वितार्थकत्वविरहात् प्रमेयत्वमभिधेयं प्रमेयत्वा-
दित्यत्र व्याप्तिविशिष्टप्रमेयत्वरूपपक्षतावच्छेदकावच्छिन्न एव इदमर्था-
न्वयेन तदन्वितार्थकतया निगमने निरुक्तरूपविरहात् । एतेन
पक्षसाध्ययोरभेदस्थले निगमनार्थघटकसाध्यरूपपक्षान्वितेदम्पदार्था-
न्वितार्थकतया निगमनातिव्याप्तेरपि नावकाशः । यत्तु एकविशेषणता-
पन्नस्य यत्रापरविशेष्यता तत्र विशेष्यत्वविशेषणत्वरूपविषयतयोर्भेदेन
पक्षविषयतानिरूपितविषयितानिरूपितस्वार्थविषयतानिवेशे हेतुमात्र एव
लक्षणानुपपत्तिः, पक्षविषयितानिरूपितसाध्यीयप्रकारतारूपविषयतया
हेत्वर्थप्रकारताया निरूप्यनिरूपकभावविरहादतः पक्षविषयतानिरूपित-
विषयत्वावच्छिन्नविषयतानिरूपितस्वार्थविषयतैव निवेशनीया एवञ्चो-
क्तरीत्या उपनयातिव्याप्तेर्नावकाशः । पक्षविषयतानिरूपितनिगमनार्थ-
निष्ठप्रकारतानिरूपितविषयताया पक्षविषयतानिरूपकतन्निष्ठविषयताया
अभेदेनावच्छेद्यावच्छेदकभावविरहादेवंकमेण पक्षसाध्ययोरभेदस्थले
निगमनातिव्याप्तिप्रेरपि नावतारः, एवं हेतुपक्षयोरभेदस्थले निगमना-
तिव्यप्तिरपि समाहिता, हेतुप्रकारतानिरूपिताया निगमनार्थप्रकारतानि-
रूपितायाश्चेदमर्थनिष्ठविशेष्यतारूपविषयतायाश्चाभेदेनावच्छेद्यावच्छेदक-
भावविरहादिति । तन्न एकविशेषणतापन्नस्य यत्रापरविशेष्यता
तत्र विशेष्यताप्रकारतयोरभेदे बाधकविरहेण लाघवेन तस्यैवोपगमात्
न त्ववच्छेद्यावच्छेदकभावापन्नविषयताद्वयस्य । यदि चैकविशेषणता-
पन्नस्यापरविशेष्यतास्थले प्रकारताविशेष्यतयोरभेदे दण्डी पुरुषवानि
त्यादिबुद्धेः पुरुषादिनिष्ठप्रकारतानिरूपितदण्डादिनिष्ठविशेष्यताशालित्वं
दुर्वारमिति तस्याः पुरुषीयो न वा दण्ड इत्यादिसंशयविरोधिताप्रसङ्ग इति
तदभेदस्समूहालम्बनविषयतावैलक्षण्याय तयोरवच्छेद्यावच्छेदकाभाव
एव च स्वीक्रियत इति मन्यते, तदा हेतुपक्षयोरभेदस्थले
निगमनार्थधर्मितावच्छेदकहेतुप्रकारतानिरूपिताया निगमनार्थप्रकार-
तानिरूपितायाश्च विशिष्टहेतुत्वावच्छिन्नाया इदमर्थपक्षविशेष्यताया
ऐक्ये हेतोर्हेतुधर्मितावच्छेदकतापत्तिरिति तत्रावच्छेद्यावच्छेदकभावा-
पन्नविषयताद्वयस्य स्वीकरणीयतया तत्रातिव्याप्तेर्दुर्वारत्वात् । स्वार्थै-
कदेशस्यापि स्वार्थत्वाभिमानमूलां प्रतिज्ञाविशेषातिव्याप्तिशङ्कां
स्वार्थपदस्य स्वप्रतिपाद्यत्वपर्याप्त्यधिकरणविशिष्टार्थपरता स्पष्टयन्नि
राकरोति । प्रमेयत्वमिति । प्रतिज्ञार्थः । साध्यविशिष्टपक्षरूपः ।
एकदेशार्थः । साध्यमात्रम् । यद्यपि प्रमेयत्वमभिधेयम् प्रमेयत्वादित्या-

प्रमेयत्वमभिधेय प्रमेयत्वादित्यादौ प्रकृत्यर्थपक्षान्वितस्वार्थबोधकपञ्चम्यन्तार्थान्वितो न प्रतिज्ञार्थः । अपि तु तदेकदेशार्थ इति ।

स्वार्थविशिष्टवैशिष्ट्यबोधजनकन्यायावयवत्वम् । विशिष्टवैशिष्ट्यबोधजनकस्वार्थबोधजनकन्यायावयवत्वम् । विशिष्टवैशिष्ट्यबोधजनकस्वार्थविशिष्टबोधजनकन्यायावयवत्वं वा तत्त्वम् । एकवाक्यतया हेत्वर्थविशिष्टसाध्यवैशिष्ट्यं भासते न पुनरवयवान्तरार्थविशिष्टस्य कस्यचिदिति ।

दिन्यायान्तर्गतनिगमने हेतुभूतपक्षान्वितस्वार्थबोधकेदम्पदोपस्थापित-पक्षान्वितस्वार्थबोधकत्व निगमनेऽश्रुतमिति विशेषणतया पक्षान्वितत्वं विवक्ष्णोयमिति कथितस्थले पञ्चम्यर्थः पक्षे न विशेषणमित्यतोऽपि नोक्तप्रतिज्ञायामतिव्याप्तिरसम्भवः । तथापि निगमनार्थैकदेशस्य ज्ञाप्यत्वान्तभागस्य तादृशार्थान्विततया निगमनेऽप्यतिप्रसङ्गवारणाय स्वार्थपदस्य स्वप्रतिपाद्यविशिष्टपरताया आवश्यकत्वात् कथितस्थले पञ्चम्यर्थान्वितस्वार्थबोधकत्वाभावेनाप्यतिव्याप्तिवारणसम्भवात्तत्कथनम् । केवलेन हेतुवाक्येन पञ्चम्यर्थविशेष्यकावान्तरवाक्यार्थबोधो जन्यते ततश्च प्रतिज्ञास्थवह्न्यादिपदसहकारेण धूमज्ञानज्ञाप्यो वह्निरित्याकारक-स्वार्थनिष्ठबोधो जन्यते, ततस्समुदितप्रतिज्ञा सहकारेण पक्षे स्वार्थविशिष्ट-स्वार्थवैशिष्ट्यबोधश्च, प्रत्येकमेतादृशबोधत्रयजनकताघटितलक्षणत्रयमाह स्वार्थेति । प्रथमं तृतीयबोधघटितं द्वितीयं प्रथमबोधघटितं तृतीयं द्वितीय-बोधघटितं बोध्यम् । (तथा च तल्लक्षणत्रयस्य स्वत्वगर्भतया तादृशबोध-विशेषणतया स्वत्वं प्रविष्टं तादृशबोधमादाय लक्षणानि सम्भवन्तीति भावः) विशिष्टवैशिष्ट्येति । स्वतात्पर्यविषयबोधीयविशेषणावच्छेदक-स्वार्थबोधजनकन्यायावयवत्वमित्यर्थः । तेन निगमनार्थान्वितोपनयार्थबो-धस्यापि निगमनार्थैकदेशविशिष्टवैशिष्ट्यबोधकतया निगमनार्थबोधस्य तज्जनकत्वेन यथाश्रुतलक्षणस्य निगमनेऽतिव्याप्तिरिति दूषणं प्रत्यु-क्तम् ॥ विशेषणतावच्छेदकताया अव्यावर्तकत्वात्स्वतात्पर्यविषयबोधी-यत्वं तद्विशेषणम् । विशिष्टवैशिष्ट्यबोधेति । स्वतात्पर्यविषयबोधजन-कतावच्छेदकस्वार्थप्रकारताशालिबोधजनकन्यायावयवत्वमित्यर्थः । तेन निगमनार्थविशिष्टोपनयार्थज्ञानस्य निगमनार्थविषयकत्वेन तादृशज्ञान-जननस्वरूपयोग्यत्वेऽपि न निगमनेऽतिव्याप्तिः । लक्षणत्रयमेव हेतौ-सङ्गमयन् अवयवान्तराद्व्यावर्तयति । एकवाक्यतयेत्यादिना—इतरो-पस्थापितेति । स्वाघटकपदोपस्थापितेत्यर्थः । स्वार्थत्वं स्वजन्यप्रति-

हेतुपदेन ज्ञाने लक्षणा । अन्यथा लिङ्गस्याहेतुत्वेन हेतु
विभक्त्यर्थान्वयात् । तथैवाकाक्षानिवृत्तेः । अनुमितिहेतुज्ञान
करणधूमवत्त्वादिशब्दजन्यज्ञानवृत्तिप्रतिज्ञादिजन्यज्ञानावृत्तिजाति-
योगिज्ञानजनकवाक्यत्वं हेतुत्वमित्यन्ये । जाति विना केन रूपेण
ज्ञानस्यानुमितिजनकत्वम् । वाक्यविशेषजन्यत्वस्यापि
जन्यतावच्छेदकरूपापरिचये दुर्ग्रहादित्यपरे । अन्व-
यव्याप्त्यभिधायकावयवाभिधायकावयवाभिधानप्रयोजनक ज्ञान-
जनकहेतुत्वप्रतिपादकविभक्तिमन्त्यावावयवत्वमन्वयिहेतुत्वम् । ए-

इतरान्वितस्वार्थाबोधकन्यायावयवत्वमुदाहरणत्वम् । अन्वयव्याप्तिबोध-
कतत्वं व्यतिरेकव्याप्तिबोधकतत्वं च विशेषलक्षणम् । इतरोपस्थापितार्थविशेष-
णकस्वार्थाबोधजनकन्यायावयवत्वम् । स्वार्थविशेष्यकेतरार्थान्वयबोधोक्तकन-
यायावयवत्वंचोपनयत्वम् । अवयवार्थविशेष्यकस्वार्थाबोधजनकन्यायावयवत्व-
निगमनत्वम् ।

हेत्वर्थश्च न प्रतिज्ञार्थे विशेषणत्वेनान्वेति । किन्तु तदेकदेशार्थे इत्युक्तप्राथम्यम् ।
इति श्रीमन्महामहोपाध्यायभट्टचार्यतार्किकशिरोमणिरघुनाथकविविरचि-
तायां तत्त्वचिन्तामणिव्याख्यायामनुमानदीधित्यपराख्यायामवयव-

ग्रन्थस्तम्पूर्णः ।

पत्तिविशेष्यत्वमतो निगमनजन्यप्रतिपत्तिविशेष्ये मतुबाद्यर्थे तद्वट-
कपदोपस्थापितसाध्यविशेषणकबोधजनकस्य निगमनस्य वारणायो-
पस्थापितान्तम् । अत्र प्रथमलक्षणे इतरार्थप्रकारकस्वार्थविषयताकत्वेन
द्वितीये च स्वार्थार्थे इतरप्रकारकत्वेन च बोधस्य निवेशाद्भेदः । अवयवा-
र्थेति । अवयवजन्यप्रतिपत्तिविशेष्यकस्वार्थप्रकारकबोधजनकावयव-
त्वमर्थः । सर्वेषामेव वाक्यानां स्वार्थघटकविशेष्यांशे स्वार्थघटकार्था-
न्तरप्रकारकबोधजनकतया तत्रातिव्याप्तिवारणाय स्वार्थप्रकारकेति ।
प्रतिज्ञार्थघटकसाध्यरूपविशेषणे हेत्वर्थस्यान्वयेऽपि विशेष्ये पक्षे
तद्गमनत्वयान् प्रतिज्ञायां नोपनयलक्षणातिव्याप्तिः । नन्वा हेतौ निग-
मनलक्षणातिव्याप्तिः उपनयलक्षणे स्वार्थपदस्य निगमनलक्षणे चाव-
यवार्थपदस्य विशेष्यपरत्वादित्याह । हेत्वर्थश्चेत्यादिना । उक्तप्राथम्यमिति ।

तदेव व्यतिरेकव्याप्यभिधायकपदप्रक्षेपात् व्यतिरेकिहेतुत्वम् ।
 अन्वयव्यतिरेकोदाहरणाकाक्षाप्रयोजकतथाभूतावयवत्वमन्वयव्य-
 तिरेकिहेतुत्वम् । यद्वा पक्षसपक्षसतो विपक्षासतो हेतुवचन-
 मन्वयव्यतिरेकि । अत्यन्ताभावाप्रतियोगिसाध्यसमानाधिकर-
 णपक्षसपक्षसद्वैतुवचनं केवलान्वयि । यद्वा अनुमितिकाणी
 भूतपरामर्शप्रयोजकशाब्दज्ञान कारणसाध्याविषयकशाब्दधी
 जनकप्रतीतान्वयसाध्यसाधनवाचकहेतुविभक्तिमच्छब्दत्वमन्वयि -
 हेतुत्वम् । एतदेवाप्रतीतान्वयसाध्यसाधनेतिविशेषणाद्व्यति-
 रेकिहेतुलक्षणम् । कथायां धूमादित्येव प्रयोक्तव्यम्
 नतु धूमवत्वादिति । मतुपोव्यर्थत्वात् । सामान्यवत्वे सति
 बाह्यकरणप्रत्यक्षत्वात् इत्यपार्थक्यम् । विभक्त्युपस्थापितहेतुत्वेन
 सामान्यवत्वस्य विभक्त्यन्तरावरुद्धस्य अनन्वयादिति केचित् ।
 तन्न । सति सप्तमीवलात्सामान्यवत्वस्य बाह्यकरणप्रत्यक्षत्वस्य
 च सामानाधिकरण्योपस्थितौ विशिष्टहेतुत्वान्वयात् ।
 तथैव व्युत्पत्तेः । न ह्ययमर्थोऽस्मान्नावगम्यत इति ।

इति तत्त्वचिन्तामणौ हेतुग्रन्थः ॥

पूर्वं हेत्वर्थैकदेशे पञ्चम्यर्थस्यैकदेशार्थमात्रान्वयित्वमुक्तम् अत्र च
 हेतुसमुदायाद्यस्य तथात्वमिति विशेषात्प्रार्थम्यमिति ।

इति गादाधरीये दीधितिकृत्प्रतिज्ञादिलक्षणानि ॥

— — —

शब्दोऽनित्यः सामान्यवत्त्वे सति बाह्यकरणप्रत्यक्षत्वादिति हेतु-
 प्रयोगे हेतुघटकद्वयोः प्रत्येकं व्यभिचारितया भेदेन नामार्थयोस्त-
 योरेकांशे अपरस्य विशेषणतयाऽनन्वयेन च विशिष्टहेतुत्वान्वया-
 सम्भवेन विशेष्यविशेषणभावानापन्नयोर्मिलितयोर्हेतुत्वान्वयो वाच्यः,

सोऽपि न सम्भवति सामान्यवत्त्वादेरसप्तम्यन्तपदोपस्थाप्यस्य हेतुत्वा-
र्थकपञ्चमी प्रकृत्यर्थत्वाभावादिति केपाञ्चित्पूर्वपक्षं समाधातुमुपन्य-
स्यति । मूले हेतुग्रन्थे सामान्यवत्त्व इति । सामान्यवत्त्वस्य बाह्य-
करणप्रत्यक्षत्वे विशेषणत्वाविशेषणत्वासम्भवेऽपि सप्तम्यन्तार्थस्य
सामान्यवत्त्वसामानाधिकरण्यस्य तत्र विशेषणतया तादृशविशेषणा-
वच्छिन्ने बाह्यकरणप्रत्यक्षत्वे हेतुत्वान्वयसम्भवान्नापार्थक्येत्याह—
तन्नेति । सामान्यवत्त्वस्येति । सामान्यवत्त्वस्य बाह्यकरणप्रत्यक्षत्वे
विशेषणीभवत्सामानाधिकरण्यप्रतियोगितयोपस्थापितावित्यर्थः । अथ
सामानाधिकरण्ये सप्तम्या अननुशासनात्कथमेतत्, सतीत्यस्य वा
कोऽर्थ इति चेन्न “यस्य च भावेन भावलक्षण” मिति सूत्रानुशिष्ट-
सप्तम्याः गोषु दुह्यमानासु गत इत्यादौ यथा गोदोहनादिसमान-
कालीनत्वं गमनादौ बोध्यते तथा प्रकृतेऽपि समानदेशत्वप्रत्ययनात् ।
नच तादृशसप्तम्याः क्रियासमानकालीनत्ववत्क्रियासमानदेशत्वस्य
कदाचित्क्रियायां न प्रत्यासत्सम्भवः यस्य क्रियाया अन्यस्य क्रिया
लक्ष्यते विशेष्यते यद्वाचकपदसमभिव्याहृतकृदन्तपदोपस्थापितक्रिया
समानकालीनत्वादि सम्बन्धेन क्रियान्तरविशेषणमिति यावत् तद्वाचक-
पदात्सप्तमीत्यर्थकत्वात्तादृशसूत्रस्य क्रियासमानकालीनत्वादौ क्रियान्तर-
विशेषणतया विवक्षिते तादृशसूत्रेण सप्तमीविधानात् सप्तमीप्रकृत्यर्थ-
निरूपितसामानाधिकरण्यादेरपरनामार्थविशेषणतया विशेषणे सप्तम्य-
नुशासनात्सामान्यवत्त्वसामानाधिकरण्यस्य प्रत्यक्षत्वे कुतो लाभ इति
वाच्यम् । यथा गोषु दुह्यमानास्वागत इत्यादौ गोपदोत्तरसप्तम्यास्स-
मभिव्याहृतक्रियादोहनरूपार्थः तत्र समभिव्याहृतकृदन्तार्थान्वितप्रकृ-
त्यर्थस्य कर्मतानिरूपकत्वसम्बन्धो नान्वयः तस्याश्च समानकालीनत्व-
सम्बन्धेन क्रियान्तरेऽन्वय इति तत्र दुह्यमानगोकर्मकदोहनसमान-
कालीनत्वलाभस्तथा प्रकृतेऽपि शतृप्रकृत्यसिधातोराधारत्वमर्थः ।
अत्रास्ति घटक इत्यादौ वेतद्देशनिष्ठाधारताप्रतियोगी घट इत्यादिप्रतीतेः,
अत्र चाधारत्वरूपक्रियायां सामान्यवत्त्वस्य प्रकृत्यर्थस्य प्रतियोगित्व-
सम्बन्धेनान्वयः आधारतायाः प्रत्यक्षत्वे समानदेशत्वसंबन्धेनान्वयः
प्रत्यक्षत्वे सामान्यवत्त्वसामानाधिकरण्यलाभसम्भवात् । भावलक्षण-
मिति भावशब्दस्य धर्ममात्रपरत्वात्प्रत्यक्षत्वस्य क्रियात्वविरहेऽपि
क्षतिविरहात् । सत इत्यस्याध्याहारेण वा प्रत्यक्षत्वसत्त्वे सामान्य-
वत्त्वसत्त्वस्य समानदेशतालाभेन सामञ्जस्यात् । कुत्रचित्समानकाली-

हेतावुक्ते कथमस्य गमकत्वमित्याकांक्षायां व्याप्तिपक्षधर्म-
 तयोरुपदर्शनप्राप्तौ व्याप्तेः प्राथम्यात्तत्प्रदर्शनायोदाहरणम् ।
 तत्रानुमितिहेतुलिङ्गपरामर्शपरवाक्यजन्यज्ञानजनकव्याप्यत्वाभि-
 मतवन्निष्ठनियतव्यापकत्वाभिमतसम्बन्धबोधजनकशब्दत्वमुदाह-
 रणत्वम् । सामान्यलक्षणो साध्यसाधनसम्बन्ध-
 बोधजनकत्वम् । साध्यसाधनाभावसम्बन्धबोधजनकत्वञ्च
 विशेषलक्षणद्वयम् । न्यायावयवदृष्टान्तवचनमुदाहरणमिति
 तु न । दृष्टान्तप्रयोगस्य सामयिकत्वेनासार्वभौमिकत्वात् । यो
 यो धूमवान् सोऽग्निमानित्येव व्याप्तिः प्रतीतेः । नापि प्रकृता-
 नुमितिहेतुलिङ्गपरामर्शपरवाक्यजन्यज्ञान विषयव्याप्त्युपनायकं
 वचनं तत् । उपनयातिव्याप्तेः अनएवोपनयाभिधानप्रयोजक-
 जिज्ञासाजनकवाक्यमुदाहरणम् । एतदेवान्वयव्यतिरेकव्याप्ति-
 विषयकत्वविशेषितं विशेषलक्षणद्वयमित्यन्ये अत्र च
 व्यभिचारवारणाय वीप्सामाहुः ॥ यत्र च सामानाधिक-
 रण्यादेव व्याप्तिस्तत्र न वीप्सा ॥ केवलान्व-
 यिन्यभेदानुमाने च वीप्सायामपि व्यभिचारता

नत्वं क्रियायास्सम्बन्धः कुत्रचित्समानदेशत्वमित्यत्र किं नियामक-
 मिति चेत् । यत्र समभिध्याहृतकृतप्रत्ययस्य वर्तमानत्वेऽपि तात्पर्ये तत्र
 समानकालीनत्वं यत्र च न तद्विवक्षणां तत्र समानदेशत्वं सम्बन्ध
 इति नियमात् । प्रकृते च वर्तमानत्वान्निवृत्त्या समानदेशत्वलाभात्
 वर्तमानत्वाविवक्षायां विरोधिकालाविवक्षायां लटः साधुत्वात् यत्र
 चातीतत्वमनागतत्वं वा कृतौ विवक्षितं, दुग्धासु दोग्धव्यास्वित्यादौ
 तत्रोत्तरत्वं पूर्वत्वं वा सम्बन्ध इति दोहनोत्तरत्वादिकमेव प्रतीयते नतु
 समानकालीनत्वमित्यवधेयम् ।

ननुदाहरणे यत्पदद्विरुक्तिप्रयोजिकायाः महानसत्त्वमहानसान्यत्वा-
 दिना वक्तुर्यावत्साधनाधिकरणप्रत्यायनेच्छारूपवीप्सायाः किं प्रयोजनं
 न हि साधनस्य यावदधिकरणे साध्यसत्त्वज्ञानमनुमितिहेतुर्येन यत्पदे

वीप्सां विना यावद्धूमाधिकरणानुपस्थापने तत्पदेन तावदधिकरणानां परामर्शासम्भवात्सकलसाधनाधिकरणे साध्यवत्त्वाप्रतीतेरनुमित्यनिर्वाहः स्यादिति यत्तत्पदात्तावदधिकरणबोधो वीप्साप्रयोजनं भवेत् । न च व्याप्तिप्रत्यायनेच्छा वीप्सा तस्याश्चानुमित्यौपधिकबोध एव प्रयोजनमिति वाच्यम्, व्याप्तेः पदार्थवाक्यार्थत्वविरहेण तत्प्रत्यायनेच्छायामपि शाब्दतत्प्रत्ययस्यायोगात् मानसबोधे च वक्त्रभिप्रायानुपयोगात्, यदि च तत्पदसमभिव्याहृतवह्न्यादिपदस्य धूमव्यापकताविशिष्टवह्न्यादित्वाच्चिकतया धूमादौ वह्निव्याप्तिलाभ इत्युच्यते, तदा यत्पदे द्विरुक्तिर्विनापि तल्लाभसम्भवात् द्विरुक्तिवैयर्थ्यमित्याक्षेपे प्राचीनसमाधानमुपन्यस्यति । अत्र चेति । उदाहरणस्थयत् पदे चेत्यर्थः । व्यभिचारवारणायेति । वीप्सामुद्दिश्य मानस व्याप्तिज्ञानविरोधिव्यभिचारधीवारणप्रयोजनिकामाहुरित्यर्थः । यावद्धेतुत्वधिकरणे साध्यवत्त्वनिश्चये तेन विपरीतनिश्चयात्मकत्वेन साधनाधिकरणे साध्याभाववत्त्वरूपव्यभिचारग्रहस्य प्रतिबन्धक इति भावः । नन्वेवं वाच्यत्वादिसाध्यस्य यत्रोपायान्तरात्केवलान्वयित्वं गृहीतं अयमेतदभिन्नः एतद्वृत्त्यावद्धर्मवत्त्वादित्यत्र च हेतावेकमात्रवृत्तित्वं गृहीतं तत्र हेतौ साध्यसामानाधिकरण्यग्रहादेव मानसी व्याप्तिधीःसम्भवति प्रथमेऽभावे साध्यीयत्वाऽग्रहेण द्वितीये साध्याभाववत्तथा गृह्यमाणेऽधिकरणान्तरे हेतोरग्रहेण व्यभिचारग्रहासम्भवादित्युभयसिद्धव्याप्तिकसाधकतानुमाने यथोदाहरणं न प्रयुज्यते तथात्र सामानाधिकरण्यलाभायोदाहरणप्रयोगेऽपि द्विर्यत्पदं न प्रयुज्यते इत्यत्रेष्टापत्तिमाह । यत्र चेति । सर्वत्रैव द्विरुक्तिर्गनपेक्षितेति स्वमतमाह - वीप्सायामपीति । अयमाशयः । द्विर्यत्तत्पदप्रयोगेऽपि सकलसाधनाधिकरणपरत्वाग्रहे व्यभिचारतादवस्थ्याद्व्यभिचारधियोऽनिवृत्तिः तत्परत्वग्रहपेक्षायां च यद्योगप्राथम्याभ्यां साधननिष्ठव्याप्तितात्पर्यमेव गृह्यतां तत एव लक्षणाया व्याप्तिशाब्दबोधसम्भवात् तत्र व्यभिचारशङ्काया अविरोधि त्वात् यावत्साधनवति साध्यवत्त्वबोधाय द्विर्वचनमनर्थकमेव । अतएव यत्रैवं तत्रैवमिति प्राचामुदाहरणोपदर्शनमपि सङ्गच्छते, आवश्यकश्च व्याप्तेः शाब्दबोधः अन्यथा समानप्रकारतामपुरस्कृत्य विपरीतधियो विरोधितायाः दुष्कल्प्यतया महानसत्त्वादिना सकलधूमाधिकरणे साध्यवत्त्वबोधेऽपि धूमवत्त्वप्रकारेण तत्र तत्रैव साध्याभावशङ्काया अनुच्छेदेन मानसव्याप्तिग्रहसम्भवात्, एवमद्विरुक्तेनापि यत्पदेनैकरूपेण

दवस्थ्यमिति तु वयम् । वीप्सा च यत्पदे न तु तत्पदेऽपि ।
 विरूपोपस्थितयोरपि तत्पदेन परामर्शाद् बुद्धिस्थवाचकत्वा-
 दिति न व्युत्पत्तिविरोधः । यथा यद्यत्पापं प्रतिजहि जगन्नाथ
 नम्रस्य तन्म' इत्यत्र । इदं च साध्यसाधनोभयाश्रय विकलानु-
 पदर्शितान्वयविपरीतोपदर्शितान्वयानुपदर्शितव्यतिरेकविपरीतो -
 पदर्शिव्यतिरेक भेदाभासरूपमिति ।

❖ इति तत्त्वचिन्तामण्युदाहरणग्रन्थः ❖

विभिन्नरूपेण वा सकलधूमाधिकरणोपस्थिति-
 सम्भवात् तदर्थकतया द्विरुक्तिसार्थक्यमपि दुर्वचम् । नच सकृदुच्च-
 रितेत्यादि व्युत्पत्तिविरोधादेकस्माद्यत्पदान्नानेकाधिकरणबोधसम्भवीति
 वाच्यम् । सकृदुच्चरितस्य नानाशक्त्याऽबोधकतायामेव व्युत्पत्तेः
 सर्वनाम्नाश्च बुद्धिस्थतावच्छेदकत्वोपलक्षितधर्मावच्छिन्नत्वेन नाना-
 धर्मिणामनुगमात् नानार्थेषु शक्तेरैक्येन व्युत्पत्तेरविरोधात् । अन्यथा
 द्विरुक्तावपि नानार्थबोधानुपपत्तेः । कथञ्चिदर्थद्वयबोधकत्वनिर्वाहेऽपि
 भूयोऽर्थबोधस्य निर्वाहयितुमशक्यत्वान्चेति । अथ द्विरुक्तस्थल एव
 व्याप्तौ निरुद्धलक्षणा, अत एव यत्पदप्रयोगेऽपि वादिवाक्ये स्वार-
 क्षिकलक्षणाविरहेण न व्याप्तिबोधनिर्वाहः । वस्तुतो व्याप्तिगोचर-
 शब्दबोधानुरोधेन चेदुदाहरणप्रयोगः तदोपनयव्याप्यपदेनैवोदाहरणेऽपि
 व्याप्तिबोधनं युज्यत इति सकलधूमाधिकरणे साध्यवत्त्वबोधनाय यो
 यो धूमवानित्युदाहरणम् । इत्थं च यत्पदस्य सकलधूमाधिकरणपरताया
 आवश्यकतयाऽद्विरुक्तयत्पदस्य तत्परत्वनियमेन तत्परत्वग्रहार्थं द्विरुक्ते-
 रावश्यकता । एवं नित्यवीप्सयोरिति सूत्रेण द्विरुक्तिविधानस्य नित्यतया
 सकलधूमाद्यधिकरणपरत्वे यत्पदस्य द्विरुक्तस्य साधुत्वमेव न स्यादित्यतो
 द्विरुक्तेरावश्यकता इत्याशयेन यत्पदे द्विरुक्तिमभ्युपेत्य तत्पदे द्विरुक्तिं
 खण्डयति । वीप्सा चेति । द्विरुक्तिनियमोऽपि कदाचिद्यत्पद एव न तु
 तत्पदेऽपीत्यर्थः । सर्वत्रैव तत्पदेन न द्विरुक्तिरिति नार्थः । “विवर्णभावं
 स स भूमिपालः” इत्यादौ छन्दोनुरोधादिना द्विरुक्तिदर्शनात् । न्याय्ये तु
 प्रयोज्यमानेऽधिकस्या न्याय्यतया साधुत्वेऽपि न तत्र द्विरुक्तिः सकल-

उदाहरणानन्तरं भवतु व्याप्तिस्तथापि व्याप्तं किं पक्षे-
वर्तते न वेत्याकांक्षायां भवतु व्याप्तस्य पक्षधर्मत्वप्रदर्शनायोपनयः ।
तत्रानुमितिकारणतृतीयलिङ्गपरामर्शजनकावयवत्वमुपनयत्वमिति
सामान्यलक्षणम् । साध्यव्याप्यविशिष्टपक्षबोधकावयवत्वम् ।
साध्याभावव्यापकीभावप्रतियोगिमत्पक्षबोधकावयवत्वं च विशेष-
लक्षणद्वयम् । उदाहरणान्त एव प्रयोग इति न वाच्यम् । तृती-
यलिङ्गपरामर्शस्य व्याप्तिपक्षधर्मतावगाहिनो अवयवान्तरादला-
भात् । तदनभ्युपगमेऽपि पक्षधर्मताया अलाभात् । न तु हेतु-
वचनादेव तदवगमः । तस्य को हेतुरित्याकांक्षायां प्रवृत्तत्वेन
हेतुस्वरूपोपस्थापकस्यातत्परत्वात् । वादिवाक्यादेवाक्षेप इति-
चेन्न । तदर्थस्यासिद्धत्वेन अनाक्षेपकत्वात् । अन्यथा प्रतिज्ञावा-
क्यादेव सर्वापेक्षे अवयवान्तरविलयात् । प्रतिपाद्यानां स्वत एव
तदवगम इति चेन्न । तेषां व्युत्पन्नाव्युत्पन्नतया सर्वत्र तदसम्भ-

धर्मिप्रत्यायनेच्छारूपवीप्सासत्त्वेऽप्यद्विरुक्ततत्पदस्य साधुतासम्भवः
महाकविप्रयोगदर्शनात्, एतदपि स्पष्टयितुं भवभूतीनां (भवभूतिनाम्ना)
तथा प्रयोगो दर्शयिष्यते, द्विरुक्त्यत्पदबोधितनानार्धमिणामेकेन तत्पदेन
परामर्शयोग इत्याशङ्कं निरस्यति । विरूपेति । महानसत्त्वमहानसा-
व्यत्वादिना विभिन्नप्रकारेणेत्यर्थः । तत्पदेन परामर्शात् । तत्पदेन
परामर्शसम्भवात् । तत्पदस्य परामर्शकतायाम्, व्युत्पत्तिविरोधे
द्विरुक्त्यत्पदेनापि तावद्धर्मिबोधासम्भवात् व्युत्पत्तिविरोध एव न
कथमित्याकांक्षायामाह । बुद्धिस्थवाचकत्वादिति बुद्धिप्रकारावच्छन्नेषु
सर्वेष्वेवाक्षेपरित्यर्थः । व्युत्पत्त्यविरोधं दृष्टान्तेन द्रढयति । यथेति ।

इति श्रीमन्महामहोपाध्याय गदाधरभट्टाचार्यचक्रवर्तिविरचितायां

युक्तिनिरकल्लोलमालातरङ्गितकल्पनापयःपारावार

रूपिण्याम्—अनुमानदीधितिटिप्पण्याम्

अवयवग्रन्थः सम्पूर्णः ॥